281.752c Class Book Y83
General Theological Seminary Library
Chelsea Square, New York

SCRIPTORES AETHIOPICI

SERIES ALTERA — TOMUS XX

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM
CURANTIBUS
I.-B. CHABOT, I. GUIDI
H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES AETHIOPICI

TEXTUS

SERIES ALTERA — TOMUS XX

2

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

ROMAE
EXCUDEBAT KAROLUS DE LUIGI

PARISIIS: CAROLUS POUSSIELGUE BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE: OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCV

GEN. THEO. SEMINARY
LIBRARY

281.752C
V83
1

74997

I

GADLA BAṢALOTA MIKĀ'ĒL

SEU

ACTA SANCTI BAṢALOTA MIKĀ'ĒL

EDIDIT

KAROLUS CONTI ROSSINI.

Baṣalota Mikā'ēl in posteriori ṣaeculi XIII parte Saglā, Scioanae provinciae pago, natus est. Monachali veste suscepta, monasterium Dabra Gol, in provincia Amhara, incoluit. Rege ʿAmda Ṣyon I imperante, multa pro christiana fide et morum probitate gessit multaque sustinuit. In vincula coniectus, et in exilium ad Dārā Moslemos (t a n b a l ā t), inde ad insulam Zewāy, denique in Tigré pulsus, propter magnas in metropolitam Yoḥannes et in regem pluries concitatas agitationes, in terra Gelo Makadā, quae inter Agamé et Acchele Guzài sita est, diem supremum obiit, priori parte, ni fallor, regni ʿAmda Ṣyon.

Sancti nostri Acta in uno codice aethiopico, D'Abbadie n. 129, nobis servata sunt. Is codex notatu est dignus. Tum enim antiquis litterarum formis, tum linearum in numeris signandis omissione, nonnunquam etiam vetustiorum lectionum usu, antiquitatem redolet. Contra, multa quae ad posterioris aetatis manuscriptos magis pertinent saepissime ostendit: apud antiquas et recentiores litterarum formae in eodem fere versu occurrunt; gutturales consonantes et aspiratae incondite commutantur; vocales longae pro brevibus, breves pro longis cum consonantibus **ሀ**, **ሐ**,

ኘ, ዐ usurpantur; etiam, rarius tamen, locutiones hodierno vulgari amharico eloquio affines inveniuntur; ita ut nunquam talem veteris et recentioris aetatis signorum commixtionem viderim. Denique, interpunctio, praesertim cum suffixis et praefixis, saepe a communi usu recedit; hic illic etiam vocabulorum formas insuetas vel a recepto stylo dissimiles reperire licet, quas in textu servavi aut in notis rettuli.

Sine dubio, codex sub finem saeculi xv, iubente viro cui nomen Marqoryos erat, ut Tabernaculum sancti Stephani in insula Dāgā, in lacu Ṣānā, eo donaret, conscriptus est.

Auctorem vero narrationis clericum fuisse, qui vixit saeculo xv vel exeunte saeculo xiv, certum habeo. Verisimile est eum e provincia Amhara, in qua Dabra Gol est, vel e provincia Bēgameder oriundum fuisse. Eius autem nomen ignoramus.

Romae, a. d. xii Kal. Oct., mcmv.

ገድለ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ።[1]

[Coll. d'Abbad. nº 129, f. 3 r.]

በስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዋሕድ ፡ ዘይሜለስ ፡ በተዋሕዶቱ ። ወይትዋሐድ ፡ በትሥልስቱ ። አኃዜ[2] ፡ ዓለም ፡ በመንግሥቱ ፡ መላኤ ፡ ኵላሄ ፡ በመለኮቱ ። አበ ፡ ኵሉ[3] ፡ በኂሩቱ ። ርሑቀ ፡ መዓት ፡ በትዕግሥቱ ፡ መጽደቂ ፡ ኃጥኣን[4] ፡ በሥምረቱ ፡ መቅለሌ ፡ ዕፁብ ፡ በክሂሎቱ ። ጠቢበ ፡ ጠቢባን ፡ በተኬንዎቱ ፡ ወአልቦ ፡ ዘይትቃወማ ፡ ለጽንዓ ፡ መዓቱ ፡ ዘእንበለ ፡ ኀይለ ፡ አድኅኖቱ ። ወአልቦ ፡ ዘያቈርራ ፡ ለእሳተ ፡ ቅንዓቱ ፡ ዘእንበለ ፡ ጠለ ፡ ሣህሉ ፡ ወምሕረቱ ፡ ዘይወርድ ፡ እመዝገበ ፡ ቤቱ ።

ንቀድም ፡ እንከ ፡ በረድኤተ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ለጽሒፈ ፡ ሥነ ፡ ምግባሩ ፡ ለአብ ፡ ክቡር ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ዘስርግው ፡ በኵሉ ፡ ገድል ፡ ወጻማ ። የዋህ ፡ ከመ ፡ አቤል ፡ ጸዋሜ ፡ ስመ ፡ አምላክ ፡ ከመ ፡ ሄኖክ ፡ መፍቀሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ሄኖክ ፡ ምሉአ ፡ *ሞገስ ፡ ከመ ፡ ኖኅ ። ፍቁረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ [f. 3 v.] አብርሃም ። ንጹሐ ፡ ምግባር ፡ ከመ ፡ ይስሐቅ ። አስራተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ያዕቆብ ። መጋቤ ፡ ሕግ ፡ ከመ ፡ ሙሴ ፡ ማኅሌታይ ፡ ከመ ፡ ዳዊት ፡ ልዑለ ፡ ቃል ፡ ከመ ፡ ኢሳይያስ ። ሠናየ ፡ ትንቢት ፡ ከመ ፡ ኤርምያስ ። ለሕገ ፡ አምላኩ[5] ፡ ቀናኢ ፡ ከመ ፡ ኤልያስ ። ገባሬ ፡ መንክራት ፡ ከመ ፡ ኤልሳእ ። ስኩረ ፡ መንፈስ ፡ ከመ ፡ ዕዝራ ፡ ሱታኤል ። ረአዬ[6] ፡ ኅቡኣት ፡ ከመ ፡ ሕዝቅኤል ። ለባሴ ፡ ጻማ ፡ ከመ ፡ ዮሐንስ ፡ መጥምቅ ፡ ኰኵሐ ፡ ሃይማኖት ፡ ከመ ፡ ጴጥሮስ ። ልሳነ ፡ እፍረት ፡ ከመ ፡ ጳውሎስ ። ንጹሐ ፡ ድንግልና ፡ ከመ ፡ ዮሐንስ ፡ አቡቀለምሲስ ፡ አምደ ፡ ሃይማኖት ፡ ከመ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ኮከበ ፡ ክብር ፡ ከመ ፡ ጊዮርጊስ ፡ መፍቀሬ ፡ ጽሞና[7] ፡ ከመ ፡ እንጦንዮስ ፡ ጥዑመ ፡ ልሳን ፡ ከመ ፡ ዮሐንስ ፡ አፈ ፡ ወርቅ[8] ፡ ነባቤ ፡ መለኮት ፡ ከመ ፡ ኤጴፋንዮስ ። መስተቃትል ፡ በሰይፈ ፡ ሥላሴ ፡ ከመ ፡ ቄርሎስ ። ጸዋሬ ፡ ኀሳር ፡ በእንተ ፡ ጽድቅ ፡ ከመ ፡ ዲዮስቆርዮስ ። እጉሥ ፡ በስደት ፡ ወጥቡዕ ፡ ለሙቃሔ[5] ፡ ወቍሱ

[1] Scriptum ዛቲ ፡ መጽሐፍ ፡ ዘደብረ ፡ ዳጋ ፡ ው...; inferiori loco, adiectum alia manu ዝመጽሐፍ ፡ ዘእንጠንዮስ (*sic*) ፡ ዘአበዲያ ፡ ዘአጥረዮ ፡ በንዋዩ. — [2] Ms. አኀዜ. — [3] Ms. አበሡሉ. — [4] Ms. ኀጥአን. — [5] *Sic* ms. — [6] Ms. ረአየ. — [7] *Sic* ms. hic et ubique. — [8] Ms. አፈወርቅ.

f. 4 r. ል ፡ በቅስፈታት ፡ ወዕ*ኡል ፡ በዝንጓጌ ፡ ወይጼሊ ፡ እንበለ ፡ ጽርዓ
ት ። ወይሴብሕ ፡ ዘእንበለ ፡ አርምሞ ፡ ይቀውም ፡ ከመ ፡ ዓምድ ።
ወይሰግድ ፡ ከመ ፡ መንኰራኵር ፡ ይትገሀ ፡ ከመ ፡ መላእክት ፡ ወ
ይጸውም ፡ ከመ ፡ ዘአልቦቱ ፡ ሥጋ ። ይበውእ ፡ እንተ ፡ መጽብብ ፡
ወይጸአቅ ፡ እንተ ፡ መቀፀን ፡ ወያጠውቃ ፡ ለሥጋሁ ፡ በገድል ፡ ወ
ጻማ ፡ ወፍርሀ ። ዮም ፡ ትመክሕ ፡ ምድረ ፡ ሰግላ ፡ በእንተ ፡ ዘወለ
ደት[1] ፡ ኪያሁ ። ዮም ፡ ይትፌሣሕ ፡ አድባረ ፡ ሲዋ ፡ በእንተ ፡ ዘከ
ለላ ፡ በትምህርተ ፡ ዚአሁ ። ዮም ፡ ይትፌሣሕ ፡ ምድረ ፡ ትግራይ ፡
በእንተ ፡ ዘሐወጸ ፡ ቀዳሚ ፡ በንግደቱ ፡ ወደኀሪ[2] ፡ በስደቱ ። ዮም ፡
ያንፈርዕፃ ፡ ምድረ ፡ ተንቤን ፡ በእንተ ፡ ዘተቀደሰት ፡ ዮም ፡ በአዕ
ጽምቲሁ ። አንሰ ፡ እብል ፡ መንክር ፡ እግዚአብሔር ፡ በላዕለ ፡
ቅዱሳኒሁ ፡ አምላከ ፡ እስራኤል ፡ ውእቱ ፡ ይሁብ ፡ ኀይለ ፡ ወጽን
ዐ ፡ ለሕዝቡ ። ወከዕበ ፡ ይቤ ፡ መጽሐፈ ፡ ዳዊት ፡ አንተ ፡ አጽናዕ
ከሙ ፡ ለአድባር ፡ በኀይልከ ፡ ወቅኑታን ፡ እሙንቱ ፡ በኀይል ፡ አ
f. 4 v. ድባረ ፡ ይሰምዮሙ ፡ ለቅዱሳን ። ወዕምዝ ፡ ይነግር ፡ ከመ ፡ በ*ቀኒ
ተ ፡ ኀይለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውእቱ ፡ ጽንአ ፡ ገድሎሙ ። ወይእዜ
ኒ ፡ ኢንበል ፡ እፎ ፡ ይክል ፡ ዘመጠነዝ ፡ ጸዊመ ፡ ወጸልዮ ፡ ዘመጠ
ነዝ ፡ ሰጊደ ፡ ወዘመጠነዝ ፡ ትጋሃ ። ወዓዲ ፡ ኢንበል ፡ እፎ ፡ ይገብ
ር ፡ ዘከመዝ ፡ ተአምረ ፡ ወዘከመዝ ፡ መንክረ ። ስማዕ ፡ ዘይቤላ ፡
ገብርኤል ፡ ለማርያም ፡ እስመ ፡ ናሁ ፡ ትጸንሲ ፡ ወትወልዲ ፡ ወል
ደ ። ወትቤሎ ፡ ድንግል ፡ ለመልአክ ፡ እፎ ፡ ይከውነኒ ፡ እንዘ ፡ ኢ
ይአምር ፡ ብእሴ ። ወይቤላ ፡ መልአክ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ይመጽ
እ ፡ ላዕሌኪ ፡ ወኀይለ ፡ ልዑል ፡ ይጼልለኪ ። እምከመሰኬ ፡ ክህ
ለት ፡ ድንግል ፡ ፀኒሰ ፡ ቃል ፡ በርደተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወወሊደ ፡
መለኮት ፡ በኀይለ ፡ ልዑል ። እፎኬ ፡ ንብል ፡ ኢይክሉ ፡ ቅዱሳን ፡
ፃማ ፡ ወገድለ ፡ በረድኤተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወገቢረ ፡ መንክራ
ትሂ ፡ በኀይለ ፡ ልዑል ። እስመ ፡ የሐፅጽ ፡ ፈድፋደ ፡ ጸዊረ ፡ ፃማ ፡
f. 5 r. ገድል ፡ እምፀኒሰ ፡ *ቃል ፡ ወገቢረ[3] ፡ መንክራት ፡ ወእምወሊደ ፡
መለኮት ። ወዝንቱሰ ፡ ብእሲ ፡ ረሰያ ፡ ለሥጋሁ ፡ ታቦተ ፡ ለመንፈ
ስ[4] ፡ ቅዱስ ፡ ወለመንፈሱሂ ፡ ሰረገላ ፡ ለጸሎት ። ይትኄረም ፡ በሥ
ጋሁ ፡ እምርኵሰ ፡ ፍትወተ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ። ይትኄረም ፡ በነፍሱ ፡
እምሐልዮ ፡ ዘበምድር ። ይትኄረም ፡ በእዴሁ ፡ እምገሢሰ ፡ ጽሉ
ዕ ፡ በኀበ ፡ እግዚአብሔር ። ይትኄረም ፡ በዕገሪሁ ፡ እምዓንሶስዎ ፡

[1] Ms. ዘወልደት. — [2] Ms. ወደኀሬ. — [3] Ms. በገቢረ. — [4] Ms. ወለመንፈስ.

ርባሔ ፡ ኵሉ ፡ ንዋየ ፡ ዓለም ። ይትኄረም ፡ በአዕይንቲሁ ፡ እምነፅሮ[1] ፡ ከንቱ ፡ ዘይሔውዝ ፡ ለህሊና ፡ ሥጋ ። ይትኄረም ፡ በልሳኑ ፡ እምንባበ ፡ ፅሩዕ ፡ ዘኢይደሉ ፡ ለግብረ ፡ ቅዱሳን ። ይትኄረም ፡ በአፉሁ ፡ እምበሊአ ፡ ሥጋ ፡ ወቅብዕ ፡ ወሀሊብ ። ዘይኤድሞ ፡ ለከርስ ፡ ወእምሰሪበ ፡ ወይን ፡ ወሜስ ፡ ዘያስተፌሥሖ ፡ ለልብ ፡ ወያጠልሎ ፡ ለአዕጽምት ። ሰቀላ ፡ ለሥጋሁ ፡ ምስለ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወአሞታ ፡ ለነፍ*ሱ ፡ እምኀጢአት ። አስረራ ፡ ለሕሊናሁ ፡ f. 5 v. በአክናፈ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወአንበራ ፡ ኀበ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ዘላዕሉ ።

ወይእዜኒ ፡ ስምዑ ፡ እንግርክሙ ፡ ጥንተ ፡ ዜናሁ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ዘተሰርገወት ፡ ቅድስናሁ ፡ በገድለ ፡ ጻማሁ ። ወተከለለት ፡ ድንግልናሁ ፡ በቅድስናሁ ፡ በትሕትናሁ ። ወተጽዕጠት ፡ ዕፍረተ ፡ ክህነቱ ፡ በደመ ፡ ስምዑ ፡ ዘይምዕዝ ፡ እምቅብአ ፡ ጽጌ ፡ ቅድው ።

ለዝንቱሰ ፡ ብእሲ ፡ ስመ ፡ አቡሁ ፡ ማርቆስ ፡ ወእምዘመደ ፡ ካህናት ፡ ወስመ ፡ እሙ ፡ እግዚእ ፡ ክብራ ፡ ወይእቲሰ ፡ እምዘመደ ፡ ክቡራን ፡ ወወለዱ ፡ ውሉደ ፡ ወአዋልደ ። ወእምድኅረዝ ፡ ሖረት ፡ እሙ ፡ ኀበ[2] ፡ አዝማዲሃ ፡ ወከልዕዎ ፡ ኪያሃ[3] ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ኢንሁበከ ፡ ለከ ፡ ኪያሃ[3] ፡ አላ ፡ ናስተዋስበ ፡ ለ፩እመኳንንት[4] ፡ ወሖረ ፡ ማርቆስ ፡ ኀበ ፡ መነኮስ ፡ ዘይነብር ፡ ውስተ ፡ ደብር ፡ ዘቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘሚካኤል[5] ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ወነገሮ ፡ ዘከመ ፡ ከልዕዎ ፡ ብእሲቶ ። ወፀውአሙ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ለአዝማዲኃ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ይደልወክሙኑ ፡ ትክልዕዎ ፡ ብእሲቶ ፡ ለካህነ ፡ እግ*ዚአብሔር ፡ f. 6 r. ወገሰጸሙ ፡ በቃለ ፡ ተግሣጽኒ ፡ ወበቃለ ፡ መጻሕፍትኒ ፡ ወበዝኒ ፡ ሥእነ ፡ አዕሪቆቶሙ ። ወተመይጠ ፡ ማርቆስ ፡ ካዕበ ፡ በሳልስ ፡ ወአጽሐበ ፡ ለውዕቱ ፡ መነኮስ ፡ በእንተ ፡ ብእሲቱ ፡ ወእንዘ ፡ ይትዋቀስ ፡ ምስለ ፡ አዝማዲኃ[6] ። ወሶበ ፡ አብዝሐ ፡ አዝማዲሃ ፡ ተስናነ ፡ ወይቤሎሙ ፡ እትዉ ፡ ለለ ፡ ማኅደሪክሙ ፡ ኅድግዎሙ ፡ ለክልኤሆሙ ፡ ይቢቱ ፡ ኀቤየ ፡ ወእተዉ ፡ ለለ ፡ ማኅደሪክሙ ። ወተረፉ ፡ ማርቆስ ፡ ወብእሲቱ ፡ ኀበ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ። ወይቤሎሙ ፡ ለማርቆስ ፡ ወለብእሲቱ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ቢቱ ፡ ዮም ፡ ውስተ ፡ ማኅደርየ ። አምሕለክሙ ፡ በጸሎቱ ፡ ለሚካኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ከመ ፡ ኢታጽርዑ ፡ ትድምርተ ፡ ሥጋ ፡ በዛቲ ፡ ሌሊት ። ወቤቱ ፡ ውስተ ፡ ማኅደሩ ፡ በከመ ፡ አዘዞሙ ፡ አስተርአዮ[7] ፡ መል

[1] Ms. እመነፅሮ. — [2] Ms. ኀባ. — [3] Ms. ''ሀ. — [4] Ms. lineolas ad ፩ praetermittit. — [5] Ms. om. ዘ. — [6] Ms. ''ኑ. — [7] Ms. አስተ ፡ ርአዮ.

አከ ፡ እግዚአብሔር ፡ በህልም ፡ ለማርቆስ ፡ ወይቤሎ ፡ እግዚእ ፡ ክብራ ፡ ብእሲትከ ፡ ትወልድ ፡ ለከ ፡ ወልደ ፡ ወወሊዳ ፡ ትሰምዮ ፡ ስሞ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወይከውን ፡ አምደ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያ f. 6 v. ን ። *ወንቂሆ ፡ እምንዋሙ[1] ፡ ማርቆስ ፡ ተደመረ ፡ ምስለ ፡ ብእሲቱ ። ወበዝየ ፡ ጸንሰቶ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወሶበ ፡ ጸንሰቶ ፡ በርሃ ፡ ገጻ ፡ በጸጋ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወኮነት ፡ እንከ ፡ ትትፌሣሕ ፡ በልባ ፡ ከመ ፡ ዘሰትየ ፡ ወይነ ፡ ክራሜ ። ወለሊሃኒ ፡ ትቤ ፡ ምንትኑ ፡ ውእቱ ፡ ዘሀሎ ፡ ውስተ ፡ ከርስየ ፡እምዓመ ፡ ጸነስክዎ ፡ ይበርህ ፡ ሕሊናየ ፡ ወገጽየ ፡ ከመ ፡ ማኅቶት ። ወእምከመ ፡ ደወዩ ፡ ደቂቃ ፡ ዘይልሕኩ ፡ ወይብሉ ፡ ሐመምነ ፡ ርዕሰነ ፡ አው ፡ ከርሰነ ፡ ወትዕሕዝ ፡ ጽንሰ ፡ ከርሣ ፡ በዕደዊኃ[2] ፡ ወትገሥሶሙ ፡ ለደቂቃ ፡ ኀበ ፡ ዘይደውዩ ፡ መከነ ፡ ሥጋሆሙ ፡ ወይትፌወሱ ፡ ሶቤሃ ፡ በጸጋ ፡ እግዚአብሔር ። ወበጽሐ ፡ ዕለተ ፡ ወሊዶታ ፡ አስተርዓየ ፡ ቀስተ ፡ ደመና ፡ በውስተ ፡ ቤታ ፡ በጊዜ ፡ ሰአት ፡ እንተ ፡ ባቲ ፡ ወለደቶ ፡ ለሕፃን ። ወሰመየቶ ፡ ስሞ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ በምኔተ ፡ ሚካኤል ፡ ጸንሰቶ ፡ በከመ ፡ ትቤ ፡ ቀዳሚ[3] ። ወእምዝ ፡ ሐጸነቶ ፡ እስከ ፡ አኀደገቶ ፡ ጥባ ። ወሶበ ፡ ልሕቀ ፡ ንስቲተ ፡ ወይቤሎ ፡ አቡሁ ፡ በል ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወይቤ ፡ f. 7 r. ሕፃን ፡ በስመ ፡ አ*ብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወይቤሎ ፡ ካዕበ ፡ በል ፡ ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘኢሖረ ፡ በምክረ[4] ፡ ረሲኣን[5] ። ወአንበበ ፡ ሕፃን ፡ ዘንተ ፡ መዝሙረ ፡ እስከ ፡ ተፍጻሜቱ ፡ ወአንከረ ፡ አቡሁ ፡ በእንተ ፡ ዘአንበበ ፡ ዘኢተምህረ ፡ ለለ ፡ ጥንተ ፡ መዝሙር ፡ እስከ ፡ ይነግሮ ፡ አቡሁ ፡ ፩ቃለ[6] ፡ ወይፌጽም ፡ ሕፃን ፡ አንብበ ፡ በጸጋ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወእምዝ ፡ ገብረ ፡ እምጥንተ ፡ መዝሙር ፡ እስከ ፡ ተፍጻሜቱ ፡ ወማኅሌተ ፡ ሙሴ ፡ ገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስከ ፡ ጸሎተ ፡ ስምዖን ፡ ካህን ፡ ወነቢይ[7] ። ወሶበ ፡ ፈጸመ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ መሀሮ ፡ አቡሁ ፡ ኆኅያተ ፡ ወእምዝ ፡ መጽሐፈ ፡ መላእክተ ፡ ሐዋርያት ። ወለለ ፡ ጽባሑ ፡ ይትዌሰከ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ አፉሁ ፡ ወትርጓሜሁኒ ፡ ውስተ ፡ ልቡ ። አዳም ፡ ሞገሰ ፡ ቃሉ ፡ ወቅሱም ፡ በጼወ ፡ መለኮት ፡ ንባበ ፡ ልሳኑ ።

ወእምዝ ፡ ይቤላ ፡ አቡሁ ፡ ለእሙ ፡ ንሰዶ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ከመ ፡ f. 7 v. ይንሣእ ፡ ዲቁና ። ወትቤሎ ፡ እሙ ፡ ይመውተነ ፡ በረኀብ ፡ ወኢ*ይ

[1] Ms. እምነዋሙ. — [2] Ms. በዕደዊኑ. — [3] *Sic* ms.: haec autem corrupta videntur. — [4] Ms. በመክረ. — [5] Ms. ረሲኦን. — [6] Ms. ፩ sine lineolis. — [7] Ms. ወነብይ.

ክል ፡ ጸዊመ ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ሕፃን ፡ ዘተማከሩ ፡ አሐዘ ፡ ይጹም ፡ አ፫በ ፡ ወረቡአ ፡ ወአበየ ፡ በሊአ ፡ ወዘበጠ ፡ አቡሁ ፡ ወአሕመሞ ፡ ወበዝሂ ፡ ስእነ ፡ አሆ ፡ አብሎቶ ። ወሶበ ፡ አእበዮ ፡ ነሥአ ፡ መብልአ ፡ ወወደየ ፡ ውስተ ፡ አፉሁ ፡ ለሕፃን ። ወይቤሎ ፡ አቡሁ ፡ ናሁ ፡ ሰአርከ ፡ ጾመከ ፡ ወይቤ ፡ ሕፃን ፡ ወሶበሁ[1] ፡ ወደይኩ ፡ በፈቃድየ ፡ ውስተ ፡ አፉየ ፡ እምሰአርክዎ ፡ ለጾምየ ። ወእመሰ ፡ አንተ ፡ ወደይከ ፡ ውስተ ፡ አፉየ ፡ ኢሰአርኩ ፡ ወይእዜኒ ፡ ኢይሰአር ፡ ጾምየ ። ወሶበ ፡ አድከመ ፡ ኀደጎ ፡ አቡሁ ፡ ከመ ፡ ይጹም ። አንክርዎ ፡ ለዝ ፡ ሕፃን ፡ ዘሐጸያ ፡ በጾም ፡ ለክህነት ፡ ወአሰርገዋ ፡ በንጽሐ[2] ፡ ሥጋሁ ፡ ለማኅደረ ፡ መለኮት ፡ አንክርዎ ፡ ለዝ ፡ ሕፃን ፡ እምክርሰ ፡ እሙ ፡ ቅዱስ ፡ ከመ ፡ ኤርምያስ ፡ ወከመ ፡ ዮሐንስ ፡ ወከመ ፡ ሳሙኤል ፡ ዘተሐጽነ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ። አንክርዎ ፡ ለዝ ፡ ሕፃን ፡ ዘአብጠለ ፡ ሕገ ፡ ደቂቅ ፡ በልቦናሁ[1] ፡ ዘአድምአ ፡ እምአዕሩግ ፡ በጽሞና*ሁ ። ወአንክርዎ[3] ፡ ለዝ ፡ ሕፃን ፡ ዘምስለ ፡ f. 8 r. ጥበ ፡ እሙ ፡ ሐፀነቶ ፡ ጥበበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዘእምዓመ ፡ ንዕሡ ፡ አልሐቃሁ ፡ ቃለ ፡ መጻሕፍት ። አንክርዎ ፡ ለዝ ፡ ሕፃን ፡ እምነ ፡ አቡሁ ፡ ዘአፍቀሮ ፡ ለኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወእምነ ፡ እሙ ፡ ዘአፍቀራ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ።

ንግባእኬ ፡ ኀበ ፡ ጥንተ ፡ ነገር ፡ ከመ ፡ ንንግርክሙ[4] ፡ ዜናሁ ፡ ለለባሴ ፡ መንፈስ ። ወእምዝ ፡ ወሰዶ ፡ አቡሁ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ወኮነ ፡ ዲያቆነ ፡ ወተመይጠ ፡ ውስተ ፡ ሀገሩ ፡ ምስለ ፡ አቡሁ ። ወመልአ ፡ ፍቅረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ ልቡ ። አሰራ ፡ ለሥጋሁ ፡ በኀብለ ፡ ወንጌሉ ፡ ለኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወቀነዋ ፡ በቅንዋተ ፡ ፍቅሩ ፡ ከመ ፡ ኢያንቀልቅል ፡ እምኔሁ ፡ ኢለየማን ፡ ወኢለጸጋም ። ወአርሰና ፡ ለህሊናሑ ፡ በእሳተ ፡ ቅንአቱ[5] ፡ ወኢያቁርራ[6] ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ነደት ፡ ፍጹመ ። ወተፈጸመ ፡ ላዕሌሁ ፡ ቃለ ፡ እግዚእ ፡ ዘይቤ ፡ በወንጌሉ[7] ፡ እሳተ ፡ አ*ምጻዕኩ ፡ ለብሔር ፡ ወዕፈቅድ ፡ አንድዶታ ፡ f. 8 v. ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ንጹሕ ። ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ርሱን ፡ ሶበ ፡ ይበውዕ ፡ ውስተ ፡ ልበ ፡ ቅዱሳን ፡ ያረስኖሙ ፡ ለህሊናሖሙ[8] ፡ እምውስተ ፡ ምንኃብ ፡ ብዙሕ ፡ መብኋሑ ። ወበእንተዝ ፡ ይቤ ፡ በመዝሙር ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ርሱን ፡ ወምዕመኖሙ ፡ ውእቱ ፡ ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ተወከሉ ፡ ቦቱ[9] ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ርሱ

[1] *Sic* ms. — [2] Ms. ንጽሕ. — [3] Ms. ወአንክርዎ. — [4] Ms. ንንግር ፡ ክሙ. — [5] Ms. ቅንአ ፡ ቱ. — [6] *Sic* ms. — [7] Ms. በወንጌሊ. — [8] Ms. ለህሊና ፡ ሖሙ. — [9] Ms. ተወከሉቦቱ.

ን ፡ ቃልከ ፡ ፌድፋደ ፡ ወገብርከሰ ፡ አፍቅሮ[1] ። እስመ ፡ አኮ ፡ በኀበ ፡ ኵሉ ፡ ዘይሬስያ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ። ወእምከመሰ ፡ ቦአ ፡ ውስተ ፡ ልበ ፡ ረሲዕ ፡ ወይቄርር ፡ በከመ ፡ ይቤሎ ፡ ያዕቆብ ፡ ለሮቤል ፡ ወልድየ ፡ ቈረርከ ፡ ከመ ፡ ማይ ፡ እስመ ፡ አረገ ፡ ዲበ ፡ ምስካበ ፡ አቡከ ። እስመ ፡ ንደት ፡ በፍትወተ ፡ ሥጋ ፡ ቍረት ፡ በኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቍረት ፡ በኀበ ፡ ሰብእ[2] ፡ ንደት ፡ በኀበ ፡ እግዚአብሔር ። እስመ ፡ ዘይፈቅድ ፡ በዝየ ፡ ወኢይትፌቀር ፡ በህየ ። f. 9 r. ዘይትመነን ፡ በኀበ ፡ ሰብ*እ ፡ ይከብር ፡ በኀበ ፡ ልዑል ፡ ወዘይትነፋህ ፡ በትዕቢት ፡ ወየኀስር ፡ በጉባኤ ፡ መላእክት ፡ ወሰብእ ። ወዘይለብስ ፡ ሲራያተ ፡ ወዘይትሜከህ ፡ ዲበ ፡ ዘይለብስ ፡ አጽርቅተ ፡ ወይከውን ፡ ዕሩቀ ፡ ዘበሰማያት ። ወዘይትቀበዕ ፡ መአዛ ፡ ዐፈወ ፡ ለአስሕቶ ፡ መአዛት[1] ፡ ጽዩእ ፡ በኀበ ፡ አምላከ ፡ ንጹሐን[3] ፡ ነፍሳት ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ ልሳነ ፡ እፍረት ፡ ዕስመቦ ፡ መዐዛ ፡ እሞት ፡ ውስተ ፡ ሞት ። ወቦ ፡ መዐዛ ፡ እለ ፡ እምውስተ ፡ እምሕይወት[2] ፡ ውስተ ፡ ሕይወት ። ወዝንቱሰ ፡ ብእሲ ፡ ጸገየ ፡ ጽጌ ፡ መዐዛ ፡ ዘዘዚአሁ ፡ ኅብሩ[4] ፡ ወዘዘዚአሁ ፡ ጽጌ ፡ ደንጐላት ። ንጹሐ[5] ፡ ዘአልቦ ፡ ርስሐተ ፡ ዘበርደተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወአደልደላ[6] ፡ ወፅጌ ፡ ተክህኖ ፡ ቅድሙ ፡ ዘበመዐዛ ፡ ዕፍረቱ ፡ ለክርስቶስ ፡ ተቀስመ ። f. 9 v. ጽጌ ፡ ስብከ*ት ፡ ዘበነቢያት[7] ፡ ብሩሃ ፡ ሠረጸ ፡ ዘበሐዋርያት ፡ ዜነወ ፡ ዘበወንጌል ፡ ጸጋ ፡ ተምዕዘ ። ወጽጌ ፡ ስምዕ ፡ ቀይሐ ፡ ዘበደመ ፡ ቅሥፈታቱ ፡ ተቀልመ ፡ ወይትሜከህ ፡ በደመ ፡ ሕማሙ ፡ ለክርስቶስ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ ወእፌጽም ፡ ትሕፃፀ ፡ ሕማሙ ፡ ለክርስቶስ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ እምከመ ፡ ተሳተፍናሁ ፡ ለመርዓዊ ፡ በሞቱ ፡ ንሜሰሎ ፡ በሕይወቱሂ ። እምከመ ፡ አረይነ ፡ ሕማመ ፡ ንኤሪ ፡ ሐይወ ፡ ወእምከመሂ ፡ አረይነ ፡ ትዕግሥተ ፡ ንዔሪ ፡ ነጊሠ ። ወጴጥሮስኒ ፡ ይቤ ፡ ወእመሰ ፡ ክርስቶስ ፡ ተሰቅለ[8] ፡ በሥጋሁ ፡ ወአንትሙኒ ፡ በይእቲ ፡ ህሊና ፡ ተወልተዉ ፡ እስመ ፡ ዘሐመ ፡ በሥጋሁ ፡ ድኅነ ፡ እምኅጣውኡ ።

ወዝንቱሰ ፡ አብ ፡ ክቡር ፡ አብ ፡ ንጹሕ ፡ አብ ፡ ስርግው ፡ በኵሉ ፡ ምግባረ ፡ ሠናይ ። አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ዘቀደመ ፡ ከዊነ ፡ f. 10 r. ስምዕ ፡ በዕደ ፡ አቡሁ ፡ ማርቆስ ። ወሶበ ፡ *ህለየ ፡ አቡሁ ፡ ከመ ፡ የሐቦ ፡ ብእሲተ ፡ አእመረ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወሖረ ፡

[1] *Sic* ms. — [2] Ms. በኀበሰብእ. — [3] Ms. ንጹሐን. — [4] Ms. ante ኅቡረ. — [5] Ms. ንጹሖ. — [6] Ms. ወአድደልደላ (vel. ወአጽደል''). — [7] Ms. ዘነቢያት. — [8] Ms. ተስቅለ.

ኀበ ፡ ምኔተ ፡ መነኮሳት ። ወበጽሐ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለመነኮሳት ፡ አብኡኒ ፡ ኀበ ፡ ምኔት[1] ። ወይቤሎ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ወምንተኑ ፡ ትፈቅድ ፡ አወልድየ ። ወይቤ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እፈቅድ ፡ እኩን ፡ መነኮሰ ። ወይቤሎ ፡ አበ ፡ ምኔት[2] ፡ ኢትክል ፡ አወልድየ ፡ ከዊነ ፡ መነኮስ ፡ እስመ ፡ ሕፃን ፡ አንተ ፡ ወበሕቱ ፡ ንበር ፡ ዝየ[3] ፡ ኀቤየ ፡ ወአመክር ፡ ርዕሰከ ። ወእምዝ ፡ ሰምዓ ፡ አቡሁ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ምኔት ፡ ወሖረ ፡ ኀበ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ወይቤሎ ፡ ኀበኒ ፡ ወልድየ ። ወይቤሎ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ወአንሰ ፡ ኢይሁበከ ፡ ኪያሁ ፡ አላ ፡ ለሊከ[4] ፡ በቃልከ ፡ ተናገሮ ። ወይቤሎ ፡ ማርቆስ ፡ ለወልዱ ፡ ነየ ፡ ንሖር ፡ ኀበ ፡ እምከ ፡ ወአሐዊከ ። ወይቤሎ ፡ ወልዱ ፡ አንሰ ፡ ኢየሐ*ውር ፡ (f. 10 v.) እምዝየ ፡ አላ ፡ እከውን ፡ መነኮሰ ። ወሖረ ፡ ማርቆስ ፡ ኀበ ፡ እግዚእ ፡ ክብራ ፡ ወነገራ ፡ ኵሎ ፡ ዘከመ ፡ ይቤሎ ፡ ወልዱ ፡ ወሐዘኑ ፡ ክልኤሆሙ ፡ አቢየ ፡ ሃዘነ ፡ በእንተ ፡ ወልዶሙ ። ወሖረት ፡ እግዚእ ፡ ክብራ ፡ ኀበ ፡ ውድም ፡ ረአዱ ፡ ንጉሥ ፡ እስመ ፡ ዘመዳ ፡ ውእቱ ፡ በሥጋ ፡ ወነገሮ ፡ በእንተ ፡ ወልዳ ፡ ወደመረ ፡ ላቲ ፡ ፩እምሐራሁ[5] ፡ ዘይጸውር ፡ ጥብጣቤ ፡ ወሖረ ፡ ወበጽሐ ፡ ሀራ ፡ ንጉሥ ፡ ኀበ ፡ አበ ፡ ምኔት[6] ፡ ወነሥአ ፡ ለሕፃን ፡ እምኔሁ ፡ ወወሀበ ፡ ለእግዚእ ፡ ክብራ ። ወይቤላ ፡ ለእመ ፡ ወጽአ ፡ እምኔኪ ፡ ዝሕፃን ፡ ጸውዕኒ ፡ ወአነ ፡ እዘብጦ ፡ በዝንቱ ፡ ጥብጣቤ ። ወነበረ ፡ ሕፃን ፡ ኀበ ፡ አቡሁ ፡ ወእሙ ፡ ወይትኤዘዝ ፡ ሎሙ ፡ ወይትለአኮሙ ።

ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ ለአኮ ፡ አቡሁ ፡ ኀበ ፡ ካልእ ፡ መካን ፡ ወእንዘ ፡ ይትመየጥ ፡ እምሐበ ፡ ዘለአኮ ፡ ወረከበ ፡ በፍኖት ፡ ኖሎተ ፡ አብቅልት ፡ ለንጉሥ ፡ ወበውስተ ፡ ጺአት ። ወእንዘ ፡ የሐልፍ ፡ ወተሣገረ ፡ ገመደ ፡ በቅለ ፡ ንጉሥ ፡ ወአሐዝዎ ፡ ወወሰድዎ ፡ ኀበ ፡ ሊቆሙ ። ወርዕየ ፡ ሊቆሙ ፡ ፈቃረ[7] ፡ ዘውስተ ፡ ክሳዱ ፡ ለሕፃን ፡ *ወ (f. 11 r.) ይቤሎሙ ፡ ኅድግዎ ፡ እስመ ፡ ውዕቱ ፡ ካህን ፡ ወኢትዝብጥዎ ፡ ወእምዝ ፡ ኅደግዎ ። ወሀለየ ፡ ሕፃን ፡ በልቡ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ መዋትያን ፡ አግብርተ ፡ ንጉሥ ፡ መዋቲ ፡ በእንተ ፡ ገመደ ፡ በቅል ፡ ዘተአደውኩ ፡ ዘመጠንዝ ፡ ድንጋፄ ፡ አደንገጹኒ ። እፎ ፡ እንከ ፡ ያደንግጹኒ[8] ፡ መላእክተ ፡ እሳት ፡ ዘመፍርህ ፡ ግርማሆሙ ፡ በእንተ ፡ ዘተአደውኩ ፡ ትእዛዘ ፡ ለንጉሠ[9] ፡ ስብሐት ። ወሖረ ፡ ኀበ ፡ ደብር ፡ ዘመነኮሳት ፡ ወነበረ ፡ ሕየ ፡ በጻማ ፡ ወበጸሎት ፡ ወሰምዓ ፡ አቡሁ ፡

[1] Ms. ምኒት. — [2] Ms. አበምኒት. — [3] Ms. ንበርዝየ. — [4] Ms. ለሊካ. — [5] Ms. ፩ sine lineolis — [6] Ms. ምኒት. — [7] Ms. ፍቃረ. — [8] Ms. ያድነግጹኒ. — [9] Ms. ለንጉሥ.

ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ወልዱ ፡ ወሖረ ፡ ህየ ፡ ወእሐዘ ፡ ይእስሮ ፡ ወአብጽሖ ፡ ኀበ ፡ እሙ ፡ ወይቤልዎ ፡ አቡሁ ፡ ወእሙ ፡ ንሣዕ ፡ ብላዕ ፡ እክለ ። ወአውስአ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አንሰ ፡ ኢይበልዕ ፡ እክለ ፡ ለእመ ፡ ኢኀደግሙኒ ፡ እኩን ፡ መነኮሰ ። ወይቤልዎ ፡ አቡሁ ፡ ወእሙ ፡ ኢንኀድገከ ፡ ትኩን ፡ መነኮሰ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አነኒ ፡ ኢይበልዕ ፡ እክለ ። ወዘበጦ ፡ አቡሁ ፡ ዓቢየ ፡ ዝብጠታተ ፡ እስከ ፡ የሐምም ፡ ሥጋሁ ። ወካዕበ ፡ ይቤሎ ፡ አቡሁ ፡ ንሣዕ ፡ ብላእ ፡ ወስተይ ፡ ከመ ፡ ኢትሙ f. 11 v. ት ፡ በበትር ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤ*ል ፡ አንሰ ፡ ኢይበልእ ፡ ወኢይሰቲ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ እመውት ፡ ለእመ ፡ ኢኀደግሙኒ ፡ እኩን ፡ መነኮሰ ። ወመልአ ፡ አቡሁ ፡ መአተ ፡ ወተወሰከ ፡ ቍጥአሑ ፡ ወነሥአ ፡ በትረ ፡ ወዘበጦ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ወአነኒ ፡ ወኢየኀድግ ፡ ዘቢጦተከ ፡ ለእመ ፡ ኢገበርከ ፡ ዘእቤለከ ፡ ወደገሞ ፡ አቡሁ ፡ ዘቢጦቶ ፡ ለወልዱ ። ወኃደጎ ፡ እሱሮ ፡ አሚሃ ፡ በገዳም ፡ ወቤተ ፡ ኀበ ፡ ቍር ፡ በይእቲ ፡ ሌሊት ። ወበሣኒታ ፡ ነሥአ ፡ አቡሁ ፡ በትረ ፡ ወዘበጦ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ወኢይኀድግ ፡ ዘቢጦተከ ፡ እስከ ፡ ትመውት ፡ ለእመ ፡ ኢኀደገ ፡ ከዊነ ፡ ምንኵስና ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አንሰ ፡ እመውት ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወኢየሐድግ ፡ ከዊነ ፡ ምንኵሥና ። ወሶበ ፡ ሥዕነ ፡ አቡሁ ፡ አኖ ፡ አብሎቶ ። ወሀደጎ ፡ ካዕበ ፡ እሱሩ ፡ በገዳም ፡ ይቢት ፡ ውስተ ፡ ቍር ፡ ወእስሐትያ ፡ ወበሳኒታሁ ፡ ካዕበ ፡ ሖረ ፡ አቡሁ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ እሱሩ ፡ ወይቤሎ ፡ ስማዕ ፡ አወልድየ ፡ ዘእቤለከ ፡ ከመ ፡ ኢትሙት ፡ በእዴየ ። ወይቤሎ ፡ ወልዱ ፡ እመውት ፡ በእን f. 12 r. ተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወኢየኃድግ ፡ ፍቅሮ ፡ ለክ*ርስቶስ ፡ ወለአምላክየ ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ አቡሁ ፡ ተምዓ ፡ አቢየ ፡ መዓተ ፡ ወነሥአ ፡ በትረ ፡ ወዘበጦ ፡ በዓቢይ ፡ ሀይል ፡ ዝብጠተ ፡ እስከ ፡ ይበስብስ ፡ ሥጋሁ ፡ ከመ ፡ እብን ። ወከመዝ ፡ ነበረ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል[1] ፡ ሰሉሰ ፡ መዋዕለ ፡ ወሰሉሰ ፡ ለያልየ ፡ እንዘ ፡ ይዘብጦ ፡ አቡሁ ፡ በኑኀ ፡ መዐልት ። ወይበይት[2] ፡ እሱሩ ፡ በቍር ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ በኑኃ ፡ ሌሊት ፡ እንዘ ፡ ኢይበልዕ ፡ እክለ[3] ፡ ወኢይሰቲ ፡ ማየ ፡ እንዘ ፡ ይትመነደብ[4] ፡ በመዐልት ፡ በዋዕየ ፡ ፀሐይ ፡ ወሌሊተ ፡ በቍር ፡ ወበአስሐትያ ፡ እንዘ ፡ ሕሙይ ፡ እደዊሁ ፡ ድኅሪተ ፡ ወእሱር ፡ ውስተ ፡ ጕንደ ፡ ዕፅው[5] ። ወውእቱሰ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚ

[1] Ms. ሜካኤል. — [2] Ms. ወይበ ፡ ይት. — [3] Ms. እ ፡ ክለ. — [4] Ms. ይተመነደብ. — [5] *Sic* ms.

ካኤል ፡ ቀደመ ፡ ስምዐ ፡ በእደ ፡ አቡሁ ። ወተፈጸመ ፡ ላዕሌሁ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይቤ ፡ በወንጌል ፡ እስመ ፡ ኢመጻእኩ ፡ እደይ ፡ ሰላመ ፡ አላ ፡ መጥባኅተ ፡ አምጻእኩ ፡ ከመ ፡ እፍልጥ ፡ ብእሴ ፡ እምብእሲት ፡ ወውሉደ ፡ እምዐቡሁ ፡ ወእሙ ፡ ወወለተኒ ፡ እምዕማ ፡ ወመርዓተ ፡ እምሐማታ ። ወዝንቱ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ አፍቀረ ፡ ንጽሐ ፡ ከመ ፡ መላእክት ፡ ወመነነ ፡ *[f. 12 v.] ሱበሳበ ፡ ከመ ፡ ደናግል ፡ መነኮሳት ፡ ተመሰለ ፡ በኢያጥርዮ ፡ ንዋይ ፡ ከመ ፡ ሐዋርያ ፡ ወለብሰ ፡ ጸማ ፡ ከመ ፡ ዮሐንስ ፡ ወልደ ፡ ዘካርያስ ። ለከዊነ ፡ ስምዕ ፡ ተደለወ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ሱታፌ ፡ ለኅማማቲሁ ፡ ለወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቀነተ ፡ ሰይፈ ፡ መለኮት ፡ ወአጥብአ ፡ ለከዊነ ፡ ኃራሁ ። ለኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ አእበራ ፡ ለሥጋሁ ፡ በጾም ፡ ወበትሕርምት[1] ፡ ከመ ፡ ትኩን ፡ ልምልምተ ፡ በአጸደ ፡ መርአሁ ፡ ለክርስቶስ ። አይበሳ ፡ ለጕርዔሁ ፡ በጽምዕ ፡ ከመ ፡ ትኩን ፡ ጥልልተ ፡ በማየ ፡ ገነት ፡ ንጹሕ ፡ አሰንሰላ ፡ ለህሊናሁ ፡ ምስለ ፡ ግዕዘ[2] ፡ ሥጋሁ ፡ ከመ ፡ ይኩን[3] ፡ አርዳኢሁ ፡ ለወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአሰራ ፡ ውስተ ፡ ጕንደ ፡ ፍቅሩ ። ወአንበራ ፡ ለማኅቶቱ ፡ ወዲበ ፡ ተቅዋመ ፡ መስቀል ። ከመ ፡ ታብርህ ፡ ለኵሉ ፡ ዓለም ፡ ቀሰማ[4] ፡ ለክህነቱ ፡ በጼወ ፡ መለኮት ፡ ወአሰርገዋ ፡ በባሕርየ ፡ ወንጌል ፡ ነሥአ ፡ አፈወ ፡ እምነቢያት ፡ ወቅብአ ፡ ዘይት ፡ እምሐዋርያት ፡ ወአምአዛ ፡ ለዓለም ፡ በእፍረተ ፡ ትምሕርቱ[5] ።

ንትመየጥኬ ፡ ኀበ ፡ ነገረ ፡ ቀዳሚ ፡ ዜናሁ ፡ ለብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ ስእነ ፡ አቡሁ ፡ *[f. 13 r.] መይጦ ፡ ህሊናሁ ፡ እምፍቅረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በአብዝሆ ፡ ቅስፈታት ፡ አዘዘ ፡ አቡሁ ፡ ለ፩እምአግብርቲሁ ፡ ከመ ፡ ይሰዶ ፡ ኀበ ፡ መነኮስ ፡ ወየሃቦ ፡ ኪያሁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ንሣዕ ፡ ዘንተ ፡ አ ፡ ወልደ ፡ አ ፡ ከመአ ፡ ይኵንክአ ፡ ገብረአ ፡ እስከ ፡ እለተ ፡ ሞቱአ ። ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ትነብር ፡ ኀቤየ ፡ ከመ ፡ እኩንከ[6] ፡ መምህረ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወአንሰ ፡ ኢይፈቅር ፡ ትኩነኒ ፡ መምህረ ። ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ለላእክ ፡ አግብአ ፡ ኀበ ፡ አቡሁ ፡ ወወሰዶ ፡ ላእክ ፡ ኀበ ፡ አቡሁ ፡ ወነገሮ ፡ ዘከመ ፡ ይቤሎ ፡ መነኮስ ፡ ወዘከመ ፡ ይቤ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወሶበ ፡ ሰምዓ ፡ አቡሁ ፡ ነደ ፡ ልቡ ፡ በመአት ። ወይቤል

[1] Ms. ወበ፡ትሕርት. — [2] Ms. ግዐዘ. — [3] Ms. om. ከ``፡ ይ``. — [4] Ms. ቀሰማ. — [5] Ms. ″ቶሙ, postea emendatum. — [6] Ms. እኩንካ.

ዎ ፡ ካልኣን[1] ፡ ኢትቅትል ፡ ዘንተ ፡ ወልደ ፡ በእዴከ ፡ ከመ ፡ ኢትኋዘን ፡ ድኅረ ። ወእምዝ ፡ ሀለየ ፡ አቡሁ ፡ በልቡ ፡ ከመ ፡ ይሰድ ፡ ኀበ ፡ ካልእ ፡ መነኮስ ። ወይቤሎሙ ፡ ለአግብርቲሁ ፡ ሰድዎ ፡ ኀበ ፡ እገሌ ፡ መነኮስ ፡ ወበልዎ ፡ ንሣዕ ፡ ይኩንከ ፡ ገብረ ። ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ f. 13 v. *ትፈቅድኑ ፡ ትንበር ፡ ኀቤየ ፡ ከመ ፡ እኩንከ ፡ መምህረ ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል[2] ፡ አንሰ ፡ ኢይፈቅድ ፡ ትኩነኒ ፡ መምህረ ። ዳእሙ ፡ አስትየኒ ፡ ማየ ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ጸማዕኩ ። ወእምዝ ፡ አግብእዎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ኀበ ፡ አቡሁ ፡ ወተምዐ ፡ አቡሁ ፡ ወወሰዶ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘሚካኤል[3] ፡ ኀበ ፡ ተጋብኡ ፡ ካህናት ፡ ወዲያቆናት ፡ እድ ፡ ወአንስት ። ነሥአ ፡ መላጼ ፡ ወበጥሐ ፡ እዝኖ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ንሣእ ፡ ሚካኤል ፡ ይኵንከ ፡ ገብረ ፡ ይትለአክ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ። እስከ ፡ እለተ ፡ ሞቱ ። ወይቤ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አንሰ ፡ ኢኮንኩ ፡ ገብሩ[4] ፡ ለሚካኤል ። አላ ፡ አነ ፡ ገብሩ ፡ ለኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘወሐብኩዎ ፡ ሎቱ ፡ ነፍስየ ፡ ወሥጋየ[5] ። ወሶበ ፡ ሰምዖ ፡ አቡሁ ፡ ሐዘነ ፡ ዐቢየ ፡ ሐዘነ ። ወሐረ ፡ ኀበ ፡ እግዚእ ፡ ክብራ ፡ ብእሲቱ ። ወይቤላ ፡ አስእነኒ ፡ አንሰ ፡ ደከምኩ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ወልድኪ ፡ ምንተ ፡ እግበር ። ወይቤሉ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ሀለወት ፡ f. 14 r. ብእሲተ ፡ እኁሁ ፡ ዘላህዩ ፡ ገጽ ፡ ንእስሮ ፡ ኀቤሃ ፡ *ከመ ፡ ታስሕቶ ፡ በዝሙት ። ወነገርዋ ፡ ለብእሲተ[6] ፡ እኁሁ ፡ ዘንተ ፡ ምክረ ፡ ተፋስሐት[7] ፡ ይእቲ ፡ ፈድፋደ ፡ ወትቤሎሙ ፡ አምጽእዎ ፡ ኀቤየ ፡ ፍጡነ ፡ ወኢትቅትልዎ ፡ በረኀብ ፡ ወበጽምዕ ። ወወሰድዎ ፡ ኀቤሃ ፡ ወአሰርዎ ፡ ምስሌሃ ፡ ወፀለየ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ በልሁሣስ[7] ፡ ዘንተ ፡ ጸሎተ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አድኅነኒ ፡ እግዚእ ፡ እመስገርተ ፡ ዝሙት ፡ እንተ ፡ ታወርድ ፡ ውስተ ፡ እሳተ ፡ ገሐነም ። አድኅነኒ ፡ እግዚኦ ፡ እመአገተ[7] ፡ ጸላኢ ፡ ዘርቡብ ፡ መሣግሪሁ ፡ ውስተ ፡ ዓለም ። አድኅነኒ ፡ እግዚኦ ፡ እምዕደ ፡ ብእሲት ፡ እምሂጠተ ፡ ቃል ፡ ዘያነድድ ፡ ለልበ ፡ ወራዙት ። አድኅነኒ ፡ እግዚኦ ፡ እምሥነ ፡ ላህይ ፡ ዘያሰግሮ ፡ ለአይን ፡ ወእምሐብለ ፡ ሙስና ፡ ዘይስሕብ ፡ ውስተ ፡ ጸድፍ ፡ አድኅነኒ ፡ እግዚኦ ፡ ዘአድኅንከ ፡ ለያዕቆብ ፡ እምዕደ ፡ ኤሳው ፡ እኁሁ ፡ ወለሙሴ ፡ እምዕደ ፡ ፈርዖን ። አድኅነኒ ፡ እ

[1] Ms. ካልአን. — [2] Ms. ሜካኤል. — [3] Ms. ክርስቲያን ፡ ሚካኤል. — [4] *Sic* ms. — [5] Ms. ሎቱ ፡ ነፍየ ፡ ወሥየ ፡ ወሥጋየ. — [6] Ms. ለብእሲት. — [7] *Sic* ms.

ግዚአ ፡ ዘአድኀንኮ ፡ ለዳዊት ፡ እምዕደ ፡ ሳኦል ። ወኤልያስ ፡ እም ፡ አክአብ ። ወእደ ፡ ኤልዛቤል ። አድኅነኒ ፡ እግዚአ ፡ ዘአድኀንኮ ፡ ለዳንኤል ፡ እምአፈ ፡ አናብስት ፡ ርሁባን ፡ ወለ፫ደቂ*ቅ [1] ፡ እምዕ f. 14 v. ቶነ ፡ እሳት ፡ ዘባቢሎን ። አድኅነኒ ፡ እግዚአ ፡ ዘአድኃንካ ፡ ለሶስና ፡ እምዕደ ፡ ረባናት ። ወለመርዶክዮስ ፡ እምዕደ ፡ አርክስጥርስስ ። ወአውፅአኒ ፡ እግዚአ ፡ እምስሕተታ ፡ ወእምድኅፀታ ፡ ለዛቲ ፡ ብእሲት ፡ ዘአውፃእኮ ፡ ለዮናስ ፡ እምከርሰ ፡ አንበሪ ። አውፅአኒ ፡ እግዚአ ፡ እምክረ ፡ ጸላኢ ፡ ዘአምከርሮሙ [2] ፡ ለአቡየ ፡ ወለእምየ ፡ ከመ ፡ ያንብሩ ፡ ሣእረ ፡ ምስለ ፡ እሳት ። አንሰ ፡ እብል ፡ ወአውፅአኒ ፡ እምዛቲ ፡ መስገርት ፡ እንተ ፡ ኀብኡ ፡ ሊተ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ረዳኤየ ፡ እግዚአ ፡ ውስተ ፡ እዴከ ፡ አማኅፅን [3] ፡ ነፍስየ ። መኑ ፡ ዘየአቅር ፡ ፍኅመ ፡ ውስተ ፡ ኅጽኑ ፡ ዘኢይውኢ ፡ ወመኑ ፡ ዘይእኅዝ ፡ አቅራበ ፡ በዕደዊሁ ፡ ዘኢየሐምም ፡ ወመኑ ፡ ዘየዐንቅ [4] ፡ አፍዖተ ፡ ውስተ ፡ ከሳዱ ፡ ወኢይደነግፅ ፡ ወመኑ ፡ ዘይቀንት ፡ ከይሴ ፡ ውስተ ፡ ሐቌሁ ፡ ዘኢይትነሰክ ። ሱቀኒ ፡ እግዚአ ፡ እንበለ ፡ እደቅስ ፡ ዕቀበኒ ፡ ንጹሐ ፡ እንበለ ፡ እርሳሕ ፡ ረስየኒ ፡ ጽኑአ ፡ እንበለ ፡ እጽበስ ፡ ለከ ፡ ሀይል ፡ ወለከ ፡ ስብሐት ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። ወእምዝ ፡ ትቤ*ሎ ፡ ብእሲተ ፡ እኁሁ ፡ ኢትቤለኒኑ ፡ አፈቅረኪ ፡ ጥቀ ፡ f. 15 r. ወይቤላ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ፍቅረሰ ፡ አፈቅረኪ ፡ እምነ ፡ አቡየኒ ፡ ወእምየኒ ፡ ወፈድፋደ ፡ አፈቅሮ ፡ እምኔኪ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወትቤሎ ፡ ብእሲተ ፡ እኁሁ ፡ እመሰ ፡ ታፈቅረኒ ፡ ነአ ፡ ንደምር ፡ በሥጋነ ፡ ምንትኑ ፡ ፍቅረ ፡ ብእሲ [5] ፡ ወብእሲት ፡ ዘእንበለ ፡ ሩካቤ ፡ ወይቤላ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ይትመአዕ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላዕሌየ ፡ ለእመ ፡ ሐጸጽኩ ፡ ፍቅረ ፡ ዚአሁ ፡ እምፍቅረ [6] ፡ ዚአኪ ፡ ወገበርኩ ፡ ምስሌኪ ፡ ኀጢአተ ፤ ወትቤሎ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲተ [7] ፡ እኁሁ ፡ እመሰ ፡ አበይከ ፡ ተደምሮ ፡ ምስሌየ ፡ ወኢይፈትሐከ ፡ ትነብር ፡ ሞቅሕከ ። ወእምዝ ፡ ሀለየ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ከመ ፡ ኢትፈትሖ ፡ ዘእንበለ ፡ አሆ ፡ ይቤላ ፡ ወአውስአ ፡ ውእቱኒ ፡ በቃለ ፡ ጥበብ ፡ እንዘ ፡ ይብል ። እመሰ ፡ አፍተውኪ [8] ፡ ትድምርተ ፡ ዚአየ ፡ ፍትሕኒ ፡ እመዋቅሕትየ ፡ እስመ ፡ ሐሣር ፡ ውእቱ ፡ ሩካቤ ፡ ብእሲ ፡ ወብእሲት ፡ እንዘ ፡ እሱራን ፡ እሙንቱ ። ወዘንተ ፡ ይቤ ፡ ያምስጥ ፡ እምዕዴኃ ፡ ወመሰላ ፡ ላቲሰ ፡ ዘይገብር ፡

[1] Ms. ፫ sine lineolis. — [2] Ms. ዘአምከርሮመ. — [3] *Sic* ms. — [4] Ms. ዘየንቅ. — [5] Ms. ፍቅር ፡ ብእሴ. — [6] Ms. እፍቅረ, — [7] Ms. ብእሲት. — [8] Ms አፍተወኬ.

f. 15 v. ፈቃዳ ፡ ወዘያጸርዕ ፡ ምንኵስና ፡ ወተፈሥሐት ፡ ፈ*ድፋደ ፡ ወፈትሐቶ ፡ ፍጡነ ፡ እመዋቅሕቲሁ ፡ ወሖረት ፡ ኀበ ፡ አቡሁ ፡ ወእሙ ፡ ወነገረቶ ፡ ወዘከመ ፡ አሆ ፡ ይቤላ ፡ ወተፈሥሑ ፡ እሙንቱሂ ፡ ዐቢየ ፡ ፍሥሓ ፡ ወበይእቲ ፡ ሌሊት ፡ ተግህሠ ፡ ጸመሚት[1] ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እምቤተ ፡ አቡሁ ፡ ወእሙ ፡ እምሐገረ ፡ ሙላዱ ። ድኅነ ፡ በጸጋ ፡ እግዚአብሔር ፡ እመስገርት[2] ፡ ዕንተ ፡ ረበቡ ፡ ሎቱ ፡ አምሰጠ ፡ በግዕ ፡ እምዓፈ ፡ ተኵላ ፡ ወርግብ ፡ ንጹሕ ፡ እምዐፈ ፡ አንቈ ። ወእምዝ ፡ ጸለየ ፡ ወይቤ ፡ መስገርትሰ ፡ ተቀጥቀጠት ፡ ወንሕነሰ[3] ፡ ድኅነ ፡ ረድኤትነ ፡ በስመ ፡ እግዚአብሔር ። ወካዕበ[4] ፡ ይቤ ፡ ሰበርከ ፡ መዋቅሕትየ ፡ ለከ ፡ እሰውዕ ፡ መሥዋዕተ ፡ ስብሐት ።

ወእምዝ ፡ በጽሐ ፡ ኀበ ፡ ደብረ ፡ ጐል ፡ ዘውእቱ ፡ ደብረ ፡ ጽሞና ፡ ለአኖርዮስ[5] ፡ ቀሲስ ፡ ዘይነብር ፡ ግሁሰ ፡ ወይትጋደል ፡ በጽምው ፡ ወነገሩሰ ፡ በእንቲአሁ ፡ ለዝ ፡ መነኮስ ፡ ከመ ፡ አስተርዓየቶ ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ ወአዋልደ ፡ ንግሥት ፡ ቅድሜሁ ፡ ወተናገረቶ ፡ ቃለ ፡ በቃል ፡ ወነሥአ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ልብሰ ፡ f. 16 r. ምንኩስና ፡ እምዕዴ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ። ወኮነ ፡ ጽ*ሙደ ፡ ለአርዑተ[6] ፡ ቅዱሳን ፡ ወለቃለ ፡ መጻሕፍትኒ[7] ፡ ያበዝኅ ፡ ጸዊመ ፡ ወያፈደፍድ ፡ ትኅርምተ ፡ ወያወትር ፡ ጸልዮ ፡ ወያፈጥን ፡ ሰጊደ ፡ ወውእቱ ፡ የሐርጽ ፡ መባአ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ውእቱ ፡ የአቲ ፡ ፪ጸረ ፡ ፍልጸ ፡ አውልዕ ፡ ፳ጸረ[8] ፡ ለግብረ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወ፪ጸረ ፡ ለአበ ፡ ምኔት[9] ። ወካዕበ[10] ፡ ወፈሮ ፡ የአቱ ፡ ፳ጕንደ[8] ፡ ለባሕታዊያን ፡ ወኢይሴጽር ፡ ዕፀ ፡ ወጕንደ ፡ በጕድብ ፡ ወበሞሳር ፡ ዘእንበለ ፡ በምክርየ ፡ ሐጺን[11] ፡ ዘይከርዩ ፡ ቦቱ ፡ መሬተ ። ወዘንተ ፡ ይገብር ፡ ከመ ፡ ይድክም ፡ ሥጋሁ ፡ እምኀይለ ፡ ውርዙት ፡ ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ እንዘ ፡ ይትቀነይ ፡ ጸዊመሂ ፡ ኢያበጥል ፡ ጸሎተሂ ፡ ወኢያጸርዕ ፡ ወሰጊደሂ ፡ ወኢያውሕድ ፡ ወማየ ፡ ዳግመሂ ፡ ውእቱ ፡ ይቀድኅ ። ወቦ ፡ አመ ፡ ይጸውም ፡ በበሰሉስ ፡ ወቦ ፡ አመ ፡ ይጸውም ፡ በበረቡዕ ፡ ወቦ ፡ አመ ፡ ይጸውም ፡ በበሰዱስ ። ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ ከመዝ ፡ ፲ወ፫አመተ[12] ፡ በግብረ ፡ ዲቁና ፡ ወበዝኒ ፡ ሥ

[1] Ms. ጸመሜት. — [2] Ms. እመስ ፡ ገርት. — [3] Ms. ወንሕነሰነ. — [4] Ms. ወካዕቤ. — [5] Vulgaris forma pro አኖሬዎስ. — [6] Ms. ለአሩዑተ. — [7] Ms. መጻሕፍቲኒ. — [8] Ms. ፳ sine lineolis. — [9] Ms. ለአበምኒተ. — [10] Ms ወከበ. — [11] Ms. በምክሬይ ፡ ሓጼን. — [12] Ms. ፲ et ፫ sine lineolis; ፫ veluti E scriptum est.

እነ ፡ አድክሞ ፡ ሥጋሁ ። ወበመንፈቀ ፡ መዓልት ፡ ሶበ ፡ ይውኢ ፡ ፀሐይ ፡ ወትልህብ ፡ ምድር ፡ ወ*ይረስን ፡ ኰኵሕ ፡ ይሰክብ ፡ በዘበ f. 16 v. ኑ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ኰኵሕ ፡ እስከ ፡ ይበስል ፡ እነዳ ፡ ሥጋሁ ። ወካዕበ ፡ ይትመየጥ ፡ በእንግድአሁ ፡ ወይሰክብ ፡ በከርሡ ፡ ዲበ ፡ ኰኵሕ ፡ ርሱን ፡ እስከ ፡ ይበስል ፡ ማዕሡ[1] ፡ ወእንግድአሁ ፡ ወከርሡ ፡ ወይሰክብ[2] ፡ ወበዝኒ ፡ ስእነ ፡ አድክሞ ፡ ሥጋሁ ።

ወእምዝ ፡ ሖረ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ወኮነ ፡ ቀሲሰ ፡ ወአተወ ፡ ኀበ ፡ ማኅደሩ ፡ ወገብረ ፡ ሎቱ ፡ ንስቲተ ፡ ጾማዕተ ፡ ወቦአ ፡ ውስቴታ ፡ ወነበረ ፡ ህየ ፡ በፈሪሆ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ይሬስይዎ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ። ወእምዝ ፡ ሖረ ፡ ኀበ ፡ አኀዱ ፡ መካነ ፡ ጽሞና ፡ ወከረየ ፡ ግበ ፡ እስከ ፡ ይውህጦ ፡ ኵለንታሁ[3] ፡ ኀደገ ፡ ተናግሮ ፡ ምስለ ፡ ሰብእ ፡ ወተመሰለ ፡ ከመ ፡ በህም ፡ ወኢይትናገር ፡ ወኢምንተኒ ፡ ዘእንበለ ፡ አንብቦ ፡ መጻሕፍት ፡ ወጸሎት ፡ ወእምዝ ፡ እምጕንዱይ ፡ መዋዕል ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ቅዱሳን ፡ ወይቤልዎ ፡ ነአ ፡ ጻእ ፡ እምዝ ፡ ግበር ፡ ከመ ፡ ትኩን ፡ በቍዔተ ፡ ለብዙሓን[4] ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ኀድ*ጉኒ ፡ እበኪ ፡ በእንተ ፡ f. 17 r. ኀጢአትየ ፡ ከመ ፡ እርባኅ ፡ ለነፍስየ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ በወንጌል ፡ ምንተ ፡ ይበቍዖ ፡ ለሰብእ ፡ ለእመ ፡ ኵሉ[5] ፡ ዓለም ፡ ረብሐ ፡ ለነፍሱ ፡ ሀጕለ ፡ እስመ ፡ ትሄይሰኒ[6] ፡ ዛቲ ፡ ግብ ፡ እምግባ ፡ ለሲኦል ። ወይቤልዎ ፡ ቅዱሳን ፡ እመሰ ፡ ነበርከ ፡ ውስተ ፡ ግብ ፡ ትረብሕ ፡ ነፍሰከ ፡ በሕቲታ ። ወእመሰ ፡ ወጻእከ ፡ እምዝ ፡ ግብ ፡ ወመሐርከ ፡ ለብዙሓን[7] ፡ ርዕሰከኒ ፡ ታድኅን ፡ ወዘኒ ፡ ይሰምዐከ ። ተመሰልኬ ፡ ከመ ፡ ሐዋርያት ፡ ወመሐር ፡ ከመ ፡ ጳውሎስ ፡ ስብከ ፡ ውስተ ፡ አንሕስት ፡ ወአስምዕ ፡ ቃለከ ፡ በቅድመ ፡ ጉባኤ[8] ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ወንጌል[9] ፡ ኢትክል ፡ ተከብቶ ፡ ሐገር ፡ እንተ ፡ ተሐንጸት ፡ መልዕልተ ፡ ደብር ፡ ወአልቦ ፡ ዘየሐቱ ፡ ማኅቶተ ፡ ከመ ፡ ይክድንዋ ፡ ታሕተ ፡ ከፊር ፡ ዘእንበለ ፡ ከመ ፡ ያንብርዋ ፡ ዲበ ፡ ተቅዋም ፡ ከመ ፡ ያብርህ ፡ ለኵሉ ፡ ሰብእ ። ወሶበ ፡ አስተብቍዕዎ ፡ ወብዙሐ ፡ አጽሐብዎ ፡ ፈድፋደ ። ወወፅአ ፡ እምግብ ፡ ወተአምህዎ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ *ወነበረ ፡ ምስሌሆሙ ፡ በፈሪሃ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ f. 17 v. ይሬዒ ፡ ሕቡአተ[10] ፡ ከመ ፡ ነቢያት ፡ ወይገብር ፡ ተአምራተ ፡ ከመ ፡ ሐዋርያት ። ወመነነ ፡ አጥርዮ ፡ ንዋየ ፡ ከመ ፡ መዘምር ፡ ዳዊት ፡ ወ

[1] Ms. ማዕሶ. — [2] Ms. ወይስክብ. — [3] Ms. ዙልታሁ. — [4] Ms. ሰብዙሐን ante ሰብዝሐን scriptum. — [5] Ms. ለእመዙሉ. — [6] Ms. ትሂይሰኒ. — [7] Ms. ለብዙሐን. — [8] Ms. ጉባኤ. — [9] Ms. ይቤወንጌል. — [10] Ms. ሕቡአተ.

ኢገብረ ፡ ሎቱ ፡ አዝርዕተ ፡ እስከ ፡ ኀጠተ ፡ ሰናፔ ፡ ወኢይኄሊ ፡ በእንተ ፡ ሲሣየ ፡ ክርሡ ፡ ወኢይንህክ ፡ በእንተ ፡ አማዑቲሁ ፡ ወኢይቴክዝ ፡ በእንተ ፡ ስቃዩ ፡ ወኢይሐዝን ፡ በእንተ ፡ አልባሲሁ[1] ፡ ያሐጽብ ፡ ለሥጋሁ ፡ በማየ ፡ አንብዑ ፡ ወያረስና ፡ ለልቡ ፡ በላህበ ፡ መለኮት ።

ወሀሎ ፡ እኁሁ ፡ ዘይልህቆ ፡ ካህን ፡ ወመነኮስ ፡ መምህረ ፡ ቅዱሳን ፡ ዘስሙ ፡ ኃረዮ ፡ ክርስቶስ ፡ አስተብቍዖ[2] ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎት ፡ ሚካኤል ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኅቡረ ፡ ንነብር ፡ በፍቅር ፡ ወበሰላም ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አንሰ[3] ፡ አፈቅር ፡ ነቢረ ፡ እንዘ ፡ ባሕቲትየ ። ወእምዝ ፡ ገብሩ ፡ ሎቱ ፡ ጸማዕተ ፡ ወነበረ ፡ ውስቴታ ፡ ወእንዘ ፡ ይተግሕ ፡ በጾም ፡ ወበጸሎት ፡ ወይሰግድ ፡ (f. 18 r.) በኑኃ ፡ መዐልት ፡ ፳፻[4] ፡ ወበኑኃ ፡ ሌ*ሊት ፡ ፳፻[5] ወእምብዝሐ ፡ ሰጊድ ፡ ተአምቀ ፡ ምድር ፡ ወትውህጦ ፡ እስከ ፡ ብረኪሁ ፡ ኀበ ፡ ዘሰገደ ፡ ገጸ ፡ መካን ፡ ያንጸፈጽፍ ፡ ኃፉ ፡ ከመ ፡ ማይ[6] ፡ እስከ ፡ ይሬስያ ፡ ጽቡረ ፡ ለመሬት ፡ ወይትሌለያ ፡ እመሐስአተ ፡ አጣሊ ፡ ዘይለብስ ። ወቦዘይቤ[7] ፡ እንዘ ፡ ይትገሐረት ፡ አሐተ ፡ ዕለተ ፡ በሰጊድ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ላህበ ፡ እስትንፋሰ ፡ አፉሁ ። አሕመማ ፡ ለሥጋየ ፡ ከመ ፡ ላህበ ፡ እሳት ። ይተግህ ፡ ኵሎ ፡ ሌሊተ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ወኢይሁቦን ፡ ንዋመ ፡ ለአዕይንትየ ፡ ወኢድቃሰ ፡ ለቀራንብትየ ፡ እስከ ፡ እረክብ ፡ መካኖ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወማሕደሮ ፡ ለአምላከ ፡ ያዕቆብ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ወእንዘ ፡ ይሔሊ ፡ በእንተ ፡ ፀአቱ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ ወፍልሰቱ[8] ፡ ውስተ ፡ ሰማያት ። አስተርዓዮ ፡ መድኅን ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ምስለ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወጳውሎስ ፡ ረሰየ ፡ ለከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ማኅደርከ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ተሰወረ ፡ እምኔሁ ፡ ወእምዝ ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ ተአምረ ፡ ወመንክረ ፡ ያበዝኅ ፡ ጾመ ፡ ወጸሎተ ፡ ወይትዔገስ[9] ፡ ምንዳቤያተ ፡ (f. 18 v.) በእንተ ፡ እግዚአብሔር[10] ፡ ወእም*ዝ ፡ ወፅአ ፡ እምቤተ ፡ አቡሁ ። ወተግሕሰ ፡ ውስተ ፡ ካልዕ ፡ መካን ፡ ወገብረ ፡ በህየ ፡ ምኔተ ፡ ሠናየ ፡ ገደፋ ፡ ለነፍሱ[11] ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይርባሕ ፡ ዘበሰማያት ፡ ተዘኪሮ ፡ ቃለ ፡ እግዚእ ፡ ዘይቤ ፡ በወንጌል ፡ ዘገደፋ ፡ ለነፍሱ ፡

[1] Ms. አልባሴሁ. — [2] Ms. አስተ ፡ ብቍዖ. — [3] Ms. አንስ. — [4] Ms. ፳፻ sine lineolis. — [5] In ms. lineolae una superior, una inferior super tres numeros sunt. — [6] Ms. ከመመማይ. — [7] Haec et sequentia usque ad ወኢይሁቦን ፡ ንዋመ (l. 19) corrupta videntur. — [8] Ms. ፍልሰቶሙ. — [9] Ms. ወይትዒገስ. — [10] Ms. እግዚአብሒር. — [11] Ms. ለነሱ.

በእንቲአየ ፡ ይረክባ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ወእመሰ ፡ ኢሞተት[1] ፡ ኅጠተ ፡ ሥርናይ ፡ ባሕቲታ ፡ ትነብር ። ወእመሰ ፡ ሞተት ፡ ብዙኀ ፡ ፍሬ ፡ ትፈሪ ። ወዘሰ ፡ ያፈቅራ ፡ ለነፍሱ ፡ ለይግድፋ ፡ ወዘሰ ፡ ገደፋ ፡ ለነፍሱ ፡ ይረክባ ። ወዘንተ ፡ ቃላተ ፡ ተዘኪሮ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ረሰያ ፡ ለነፍሱ ፡ ምውተ ፡ በኀበ ፡ ዓለም ፡ ወአለምኒ ፡ ምውት ፡ በኀበ ፡ ነፍሱ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ ወበኃቤየሰ ፡ ምውት ፡ ዓለም ፡ ወአነሂ ፡ ምውት ፡ ዓለም ፡ በኃቤየ[2] ። ወተቀንየ ፡ ጽፉቀ ፡ ለአርዑተ ፡ ወንጌል ፡ ወተጸምደ ፡ በህግርትና[3] ፡ በትጋሀ[1] ፡ ቅዱሳን ፡ አኃዘ ፡ እርፈ ፡ ወኢተመይጠ ፡ ድኅረ ፡ ከመ ፡ ኢይጽንን ፡ ትልሙ ። ወነሥአ ፡ መስቀለ ፡ ሞቱ[5] ፡ ወተለዎ ፡ ለወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ያስቆቁ ፡ እምንዋየዝ ፡ ዓለም ፡ ወተመሰሎሙ[6] ፡ ለአዕዋፈ ፡ ሰማይ[7] ፡ *በኢያጥ f. 19 r. ርዮ ፡ አዝርዕት ፡ ወለአራዊተ ፡ ገዳምኒ ፡ ተመሰሎሙ ፡ በኢሃልዮ ፡ ለአራዘ ፡ ሥጋሁ ። ወተመሰላ ፡ ለንሕብ ፡ በአስተጋብኦ ፡ ዕጌያት ፡ ለገቢረ ፡ ጸቃውዕ ። ነሥአ ፡ አንጽሐ ፡ ህሊና ፡ እምነቢያት ፡ ወመንኖ ፡ ዓለም ፡ እምሐዋርያት ። ወነሥአ ፡ አንጽሐ ፡ ሥጋ ፡ እምደናግል ፡ መነኮሳት ፡ ወአፍቀረ ፡ ጽሞና ፡ እምገዳማውያን ፡ ወእለ ፡ በጸማዕት ። ወነስአ[8] ፡ ምህሮ ፡ ሠናይ ፡ እምጳውሎስ ፡ ልሳነ ፡ እፍረት ፡ ወገቢረ ፡ መንክራት ፡ እምጴጥሮስ ፡ ኰኵሐ ፡ ሃይማኖት ። ወነሥአ ፡ ተደንግሎ ፡ እምዮሐንስ ፡ ቴዎጎሎስ ፡ ወአብዝሆ ፡ ቀዊመ ፡ በጸልዮ ፡ ዕምያዕቆብ ፡ እኁሁ ፡ ለእግዚእነ ። ነሥአ ፡ ትዕግስተ ፡ እምኢዮብ ፡ ምኩር ፡ ወትዕግሥተ ፡ ጻማ ፡ እምጳውሊ ፡ ኮከበ ፡ ሐቅል ። ነሥአ ፡ ትጋሃ ፡ እመላእክት[9] ፡ ወአብዝሐ ፡ ስብሐተ ፡ እምሊቃነ ፡ መላእክት ። ነሥአ ፡ ትዕግሥተ ፡ ቅስፈታት[10] ፡ ወሙቃሄ ፡ እምሰማዕታት ፡ ወስደታተ ፡ ከመ ፡ አበው ፡ ቅዱሳን ፡ ወፈላስያን ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ አቅምሐተ ፡ ጽጌ ፡ አስተጋቢኦ ፡ እምገድለ ፡ ቅዱሳን ፡ ገብረ ፡ ሎቱ ፡ ጸቃውአ ፡ ዘይጥዕም ፡ ለዘ ፡ አንበበ ፡ ወይ*ኤድም ፡ ለ f. 19 v. ዘ ፡ ይሰምዖ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ በመዝሙር ፡ ጥዑም ፡ ለጕርኤየ[11] ፡ ነቢብከ[12] ፡ እመአር ፡ ወሶከር ፡ ጥዕመኒ ፡ ለአፉየ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ወይትፈተው ፡ እምወርቅ ፡ ወእምብሩር ፡ ወይጥዕም ፡ እመአር ፡ ወሶከር ፡ ወገብርከሰ ፡ የአቅቦ ፡ ወበአቂቦቱ ፡ ይትአሰይ ፡ ብዙሐ ። ወበዝሐ ፡ እንከ ፡ ፍሬ ፡ ምግባር ፡ ዘፈረየ ፡ በውስተ ፡ ውዕቱ ፡ መካን ።

[1] Ms. ኢሞትት. — [2] *Sic* ms.: textus autem corruptus est. — [3] Ms. በህርግ``. — [4] Ms. በትጋህ. — [5] Ms. ሞቶ. — [6] Ms. ወተመ ፡ ሰሎሙ. — [7] Ms. ለአዕዋፈሰማይ. — [8] Ms. ወአንሰ. — [9] Ms. መላእክት. — [10] Ms. ቅስፈታተ. — [11] Ms. ለጉርኢየ. — [12] ነቢበከ.

ወእምድኅረ፡ ጕንዱይ፡ መዋዕል፡ ተከዘ፡ አኀው፡ በእንተ፡ ዘ
ርህቀ፡ ፍኖት፡ ዘመቅድኅ፡ ማይ፡ እስመ፡ አልቦቱ፡ ማየ፡ ለውእ
ቱ፡ ደብር። ወይቤሎሙ[1]፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል፡ ንኡ፡ ክረዩ፡ ኀ
በ፡ ዝንቱ፡ መካን፡ ወይቤልዎ፡ አኀው፡ እፎኬ፡ ንክሪ፡ ኀበ፡ ኰ
ኵሕ፡ ይቡስ፡ ሕቀ፡ ንወርድ፡ ውስተ፡ ምድር፡ ሠናይ፡ ዘቦ፡ ሳእ
ረ። ወይቤሎሙ፡ አቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል፡ እስመ፡ በይቡስ፡
ይሴባሕ፡ እግዚአብሔር፡ ቀዳሚኒ፡ በአውጽአ፡ ማይ፡ እምኰኵ
ሕ፡ በኮሬብ፡ በእደ፡ ሙሴ፡ ቍልኤሁ። ወካዕበ፡ በአውፅአ፡ ማ
ይ፡ እምሰሌዳ፡ እብን፡ በውስተ፡ ቤተ፡ ሞቅሕ፡ በእደ፡ እንድር
f. 20 r. ያስ፡ ወማትያስ፡ *አርዳኢሁ፡ ወእምዝ፡ ነሥአ፡ አብ፡ ክቡር[2]፡
ምርጉዘ፡ በእደዊሁ፡ ወደጕጸ[3]፡ ለውዕቱ፡ መካን። ወእምዝ፡ አኃ
ዙ፡ ይክረዩ፡ አኃው፡ መነከሳት፡ ወአከ፡ እንዘ፡ ይትአመኑ፡ ለአ
ውፅአ፡ ማይ፡ አላ፡ ከመ፡ ኢይትአደዉ፡ ትእዛዘ፡ ዘይመስሎሙ፡
ዘበከ፡ ይጻምዉ። ወከረይዎ፡ በሐይል፡ እንዘ፡ ይትፈነቀል፡
ኰኵሕ፡ እምኰኵሕ፡ ወአሚቆሙ፡ መጠነ፡ እመት፡ ረከቡ፡ መ
ሬተ፡ ጸአዳ፡ ይቡሰ፡ ወይቤሎሙ፡ ኅድግዎ፡ ወኃደግዎ፡ ወተከ
ለ፡ ውስቴቱ፡ መስቀለ፡ ወሰቀለ፡ ላዕሌሁ፡ ወንጌለ። ወመሬቱሰ፡
ይቡስ፡ ከመ፡ ሐመድ፡ ዘአልቦቱ፡ ጠለ፡ ወአተወ፡ አቡነ፡ በጸሎ
ተ፡ ሚካኤል፡ ውስተ፡ ማኅደሩ፡ ወአኀውኒ፡ አተዉ፡ ለለ፡ ማ
ኅደሮሙ፡ ወእንዘ፡ ያንጐረጕሩ፡ ወይቤሉ፡ አፃመወነ፡ በከንቱ።
ወእምዝ፡ ፈጺሞ፡ ጸሎቶ፡ አቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል፡ ወሖረ፡
ኀበ፡ መንፈቀ፡ ሌሊት፡ ጽመሚተ[3]፡ ኀበ፡ ውእቱ፡ መካን፡ ዘአክ
ረየ፡ ወረከበ፡ ማየ፡ ጥዑመ፡ ዘምሉእ፡ እስከ፡ አፉሁ፡ ለግብ፡ ወ
f. 20 v. ሶጠ፡ ኰራሁ፡ ወውስቴቱ፡ *ወቀድኅ፡ ማየ፡ ወአተወ፡ ውስተ፡ ቤ
ተ፡ ክርስቲያን። ወእምዝ፡ ፀቢሆ፡ ይቤሎሙ፡ ለአኀው፡ ንኡ፡
ከመ፡ ትርአዩ፡ በረከተ፡ እግዚአብሔር፡ ወወሰዶሙ፡ ኀበ፡ ይእ
ቲ፡ ግብ፡ ዘምልዕት፡ ማይ[3]፡ ወርዕዩ፡ አኀው፡ ወሰብሕዎ፡ ለእግ
ዚአብሔር። ወለአቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤልኒ፡ ገነዩ፡ ሎቱ።

ወሶበሂ፡ ይቄድስ[4]፡ ቍርባነ፡ ኢይብሉ[5]፡ ይምጻእ፡ መንፈስ፡
ቅዱስ። ወሶበ፡ ነጸረ፡ ርደተ፡ መንፈስ፡ ቅዱስ፡ ይኬልህ፡ ወይብል፡
ይምጻእ፡ መንፈስ፡ ቅዱስ፤ ወወፂዖ፡ እምቍርባን፡ ኢይሬዕዩ፡ ሰብ
እ፡ በአፍአ፡ ወኢይትናገር፡ ምስለ፡ መኑሂ፡ ኢይፈቅዶ፡ ለሙቀተ፡

[1] Ms. ወይቤሎ. — [2] Ms. ሕብክቡር. — [3] *Sic* ms. — [4] Ms. ይቂድስ.
— [5] Ms. ሕይብሉ; textus corruptus est.

ፀሐይ ፡ ወፍጡነ ፡ ይበውዕ ፡ ውስተ ፡ ማኅደሩ ፡ ወማኅደሩኒ ፡ ሙሱን ፡ ከመ ፡ ልጕተ ፡ አቃቤ ፡ ቀምህ ፡ አልቦቱ ፡ መስኮተ ፡ ዘይሬኢ[1] ፡ ብርሃነ ፡ እሳት ፡ ወአልቦቱ ፡ መንጸፈ ፡ በዘ ፡ ይዴቅስ ፡ ወእምአመ ፡ ኮነ ፡ መነኮሰ ፡ ወኢሰከበ ፡ በገቦሁ ፡ ለነዊም ፡ ዘእንበለ ፡ በደዌሁ[2] ፡ ወአመ ፡ መጽአ ፡ ድካም ፡ ይነውም ፡ ንስቲተ ፡ እንዘ ፡ ንቡሩ[3] ፡ ወእምዝ ፡ ይትጋህ ፡ ኵሎ ፡ ሌሊተ ፡ ወኢይፀራእ ፡ ቃለ ፡ መጻሕፍት ፡ እምአፉሁ ፡ ወኢያነትግ ፡ ጸልዮ ፡ ዘምስለ ፡ *አንብዕ ። f. 21 r.

ወእምዝ ፡ ሀለየ ፡ በልቡ ፡ ቃለ ፡ እግዚእ ፡ ዘይቤ ፡ ዘኢኀደገ ፡ አባሁ ፡ ወእሞ ፡ ወውሉዶ ፡ ወብእሲቶ ፡ ወኢይደሉ ፡ ሊተ ፡ ወኢይክል ፡ ይጸመደኒ ። ዘኢያጥብእ[4] ፡ ወዘኢነሥአ ፡ መስቀለ ፡ ሞትየ ፡ ኢይክል ፡ ከዊነ ፡ ረድእየ ፡ ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ተዘኪሮ ፡ ወረደ ፡ ምድረ ፡ ትግራይ ፡ ኀደገ ፡ አባሁ ፡ ወእሞ ፡ ከመ ፡ ይርአዮ ፡ ለአብ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ኀደገ ፡ አዝማዲሁ ፡ በሥጋ ፡ ከመ ፡ ይኩንዎ ፡ ዘመዶ ፡ ሰራዊተ ፡ ብርሃን ። ኀደገ ፡ ርስተ ፡ ዘበ ፡ ምድር ፡ ከመ ፡ ትኩኖ ፡ ርስተ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ዘበሰማያት ። ኀደገ ፡ ንዋየ ፡ ዝዓለም ፡ ከመ ፡ ያጥሪ ፡ አክሊለ ፡ ባሕርይ[5] ፡ ዘበላእሉ ። ኀደገ ፡ አልባሰ ፡ ዘይኤድሞ[6] ፡ ለአይን ፡ ወለብሰ ፡ አጽርቅተ ፡ ርሱሐ ፡ ወማዕሳተ ፡ ጥቁባተ ፡ ከመ ፡ ይልበስ ፡ ልብሰ ፡ መርዓ ፡ ወይትአጸፍ ፡ ሜላተ ፡ ብርሃን ። ወመነነ ፡ ሰብሳበ ፡ ምድር ፡ ከመ ፡ ይርአይ ፡ ከብካበ ፡ ዘበሰማያት ። ተአንገደ ፡ እመካን ፡ ውስተ ፡ መካን ፡ ዘእንበለ ፡ መስነቅት ፡ ወኢኅብስት ፡ ለሲሳየ[7] ፡ እለቱ ፡ ወየአውድ ፡ መካናተ ፡ ቅዱሳን ። ወቀዲሙ ፡ በጽሐ ፡ መካነ ፡ ዳሞ ፡ ወነበረ ፡ ህየ ፡ እንዘ ፡ ያነብብ ፡ መጻሕፍተ ፡ ኀዲ*ሰ ፡ ወብሉየ ፡ ወያበይን ፡ ፍካሬሆሙኒ ፡ በጽሒቀ f. 21 v. ፡ ልብ ፡ ወእምብዝሃ ፡ አንብቦ ፡ መጻሕፍት ፡ ተመልሐ ፡ አንዳ ፡ ልሳኑ ፡ ከመ ፡ ቀቀበ ፡ መጥባሕት ። ወበዝኒ ፡ ኢኀደገ ፡ አንብቦ ፡ መጻሕፍተ ። ወእምዝ ፡ ተግሕሠ ፡ ወበጽሐ ፡ ቤተ ፡ አባ ፡ መጣዕ ፡ ወነሥአ ፡ በረከቶ ፡ ለብፁእ ፡ ሊባኖስ ፡ ወነበረ ፡ ኅዳጠ ፡ መዋዕለ ፡ እንዘ ፡ ይትጋህ ፡ በአንብቦ ፡ መጻሕፍት ። ወእምዝ ፡ ፈለሰ ፡ ወበጽሐ ፡ መካነ ፡ ቅፍርያ ፡ ወእምዝኒ ፡ ፈለሰ ፡ መካነ ፡ ቋአት ፡ ወእመካነ ፡ ቋአት ፡ ውስተ ፡ መካነ ፡ በአልተቤሐት ፡ ወእመካነ ፡ በአልተቤኃት ፡ ውስተ ፡ መቀሌ ፡ ወእመካነ ፡ መቀሌ ፡ ውስተ ፡ መካነ ፡ ጌፌ ፡ ኅበ ፡ ገብረ ፡ ናዝራዊ ፡ ፍቁሩ ፡ ወኀበ ፡ በጽሐ ፡ መካነ ፡

[1] Ms. ምስ'' ፡ ዘ ፡ ይሬኢ. — [2] Ms. በደዊሁ. — [3] *Sic* ms. — [4] Ms. ዛ''. — [5] Ms. አክሌለ ፡ ባሕርየ. — [6] Ms. ዘኢይኤድሞ. — [7] Ms. ለሲሳይ.

ይገብር ፡ ሎቱ ፡ ጸማዕተ ፡ ወይተግህ ፡ መአልተ ፡ ወሌሊተ ፡ በአንብቦ ፡ መጻሕፍት ፡ ወይትመሐለል ፡ በጾም ፡ ወበጸሎት ፡ ከመ ፡ ይክስት ፡ ሎቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስጢረ ፡ ስዋሬሆን ፡ ለመጻሕፍት ፡ ወጾመ ፡ ፵መዓልተ ፡ ወ፵ሌሊተ ፡ ወእንዘ ፡ ኢይጥዕም ፡ ወኢምን f. 22 r. ተኒ ፡ ዘእንበለ ፡ ሠንበት[1] ፡ በሕቲቶን ፡ ከመ ፡ ይ*ትከሰት ፡ ሎቱ ፡ ግብረተ ፡ ደብተራ ። ወተከስተ ፡ ሎቱ ፡ በርዕየ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወኵሉ ፡ ንዋየ ፡ ግበሬሐ ፡ በከመ ፡ አርዓዮ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሙሴ ፡ ወከማሁ ፡ አርአዮ ። ወካዕበ ፡ ጾመ ፡ ፵መዓልተ ፡ ወ፵ሌሊተ ፡ በከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ስርዓት ፡ ከመ ፡ ይትከሰት ፡ ሎቱ ፡ ሥነ[2] ፡ ሕንጼኀ ፡ ለቤተ ፡ መቅደስ ፡ ዘገብረ ፡ ሰሎሞን ፡ ወተከስተ ፡ ሎቱ ፡ በጸጋ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምጣነ ፡ ኑኃ ፡ ወግድማ ፡ ወኣዘቃተ ፡ ጠፈራ ። አዕማዳ ፡ ሣናጉግ ፡ ዘውስተ ፡ ኤልማ ፡ አርአያ ፡ ኪሩብ ፡ ዘውስተ ፡ ነቢቲራ ። ወስእለ ፡ በቍልት[1] ፡ ዘውስቴታ ፡ ወድርኵኳት ፡ ወአጸዋቲሃ ፡ ክልኤ ፡ ክልኤ[1] ፡ ለለ ፡ አኃዱ ፡ ኖሕት ፡ ወሜላንታራ ፡ ዘውስተ ፡ ቀጻላሁ ። ወባሕር ፡ ዘብርት ፡ ዘይነብር ፡ ዲበ ፡ ዘባና ፡ ፲ወ፪አልህምተ ፡ ብርት ፡ ዘስብኮ ፡ ወሚኮኖት[1] ፡ ዘየአውዶ ፡ ከመ ፡ ማዕገት ፡ ወመስፈርት ፡ ኵዲስ ፡ ወኪጥሮ ፡ ጋውሎስ ፡ ወኵሎ ፡ ንዋየ ፡ ግበሪሃ ፡ ለቤተ ፡ መቅደስ ። ወእምዝ ፡ ጾመ ፡ ፵መዐልተ ፡ ወ፵ሌሊተ ፡ ወተመሐለለ ፡ ይክስት ፡ ሎቱ ፡ ሚጠተ ፡ ብርሃና f 22 v. ት ፡ ወኑብሬ ፡ ኅዋኅ*ወ[3] ፡ ፀሐይ ፡ ዘሙፃኢሁ ፡ ወሙባኢሁ ፡ ወኡደታተ ፡ አቅማሪሁ ። ወተከስተ ፡ ሎቱ ፡ በረድኤተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወእንዘ ፡ ይፄሊ ፡ በኑኀ ፡ ሌሊት ፡ ርዕየ ፡ ምስጢራተ ፡ ሰማይ ፡ ዘሀሎ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስተ ፡ መጽሐፈ ፡ ሄኖክ ፡ ወልደ ፡ ያሬድ ። ርእየ ፡ ኅዋኅወ ፡ ፀሐይ ፡ ወመሳክወ ፡ ወእንዘ ፡ የአውድ ፡ በዘ ፡ ይመጽእ ፡ ለሐበ ፡ ፀሐይ ፡ ወከመ ፡ ያውኢ ፡ ሰረገላተ ። ወርእየ ፡ ሰረገላተ ፡ ነፍስ ፡ ዘይጸውርዎ ፡ መላእክት ፡ ዘይሜግብዎ ፡ ወኮከብ ፡ እንዘ ፡ ይመርሆ ። ወርእየ ፡ ሰሪቆቶ ፡ ዘከመ ፡ ያስተባሪ ፡ ለለ ፡ አውራኂሁ ፡ አመ ፡ ወርሃ ፡ ሜናስን ፡ ዘበራብዕ ፡ ወርህ ፡ ኖኅተ[1] ፡ እስከ ፡ ወርሃ ፡ አዴር ። ርእየ ፡ ዘከመ ፡ የሐፅጹ ፡ መዓልት ፡ እምሌሊት ፡ ወእምወርሃ ፡ ተስሪን ፡ ቀዳማይ ፡ እስከ ፡ ከኑን[1] ፡ ቀዳማይ ፡ በመስፈርተ[4] ፡ ሁረቱ ፡ ለፀሐይ ። ርእየ ፡ ከመ ፡ ይፈደፍድ ፡ መዓልት ፡ እምሌሊት ፡ እምወርሃ ፡ ኒሣን ፡ እስከ ፡ ወርኃ ፡ ሐዜራን ። ርእየ ፡ ዘከመ ፡ ይኤሪ ፡ መዐልት ፡ ወሌሊት ፡ በወርኀ ፡ ኤሎል ፡ ወበወርኀ ፡

[1] *Sic* ms. — [2] Ms. ሥን. — [3] Ms. ኅዋኅው. — [4] Ms. በመስፈርት.

አዲርኃ ። ርእየ ፡ ሚጠተ ፡ ብርሃናት ፡ ዘልደተ ፡ ወርኅ ፡ ወዘከመ ፡ ይመ*[f. 23 r.]ልዕ ፡ ሐምስተ[1] ፡ ብርሃን ፡ እምዕለተ ፡ እርቃኑ ፡ እስከ ፡ እለተ ፡ ገሐሁ ፡ ወዘከመ ፡ ይትወሐብ ፡ ብርሃን[2] ፡ በመስፈርት ። ርእየ ፡ ሑፃዜሁኒ ፡ ዘበሰለስቱ ፡ ትሕማስ ፡ እምዕለተ ፡ ምልአተ ፡ ብርሃን ፡ እስከ ፡ እለተ ፡ ይተርፍ ፡ በከመ ፡ አውዱ ፡ እስመ ፡ በመዳልው ፡ ጥበቡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተሰርአ ፡ ዓለም ። ርእየ ፡ ሙያጤሁ ፡ ፍናዊሁ ፡ ወሰሪቆቶ ፡ ዘይትወላወል ፡ እምኖኅት ፡ ኅበ ፡ ኖኅት ። ወአኮ ፡ ከመ ፡ ፀሐይ ፡ ዘይሰርቅ ፡ በ፴ጽባሕ ፡ ዘበአሐቲ ፡ ኖኅት ፡ እለ ፡ የአውድ ፡ ኵሎ[3] ፡ ሕዋህወ ፡ በ፴ጽባሕ ። ርእየ ፡ ኪክሩሳተ ፡ መዋዕል ፡ ዘበ፬ክፍል[4] ፡ ወሐምስ ፡ ዘሚጠተ[5] ፡ ፀሐይ ። ርእየ ፡ ከንትሮሳተ ፡ አዝማን[6] ፡ ዘበ፬ክፍል ፡ ዘኑባሬ ፡ ዓመት ፡ ዘበበ፫ወአሐቲ ፡ ዕለት ። ርእየ ፡ መሳክወ ፡ ነፋሳት ፡ ፲ዘመንገለ ፡ ፅባሕ ፡ ወ፲ዘመንገለ ፡ አረብ ፡ ፲ዘመንገለ ፡ መስዕ ፡ ወ፲ዘመንገለ ፡ አዜብ ። ወሶበ ፡ ተከስተ ፡ሎቱ ፡ ዝንቱ ፡ ኵሉ ፡ ምስጢራተ[7] ፡ ሰማይ ፡ ወእንዘ ፡ ይጼሊ ፡ በሌሊት ፡ ከልሃ ፡ በአቢይ[8] ፡ ቃል ፡ ወይቤ ፡ *[f. 23 v.]አኄኖክ ፡ ከመዝኑ ፡ ውእቱ ፡ ብሩህ ፡ ምስጢረ ፡ ረአይከ ፡ ወከመ ፡ ዝኑ ፡ ውእቱ ፡ ክሡት ፡ ስዋሬ ፡ ኅቡአቲከ ። አማንኬ ፡ ሐዋርያ ፡ ዘይቤ ፡ ኵሉ ፡ ዘኃጥአ ፡ ለጥበብ ፡ ለይስአል ፡ ኅበ ፡ ወሃቢ[9] ፡ እግዚአብሔር ። ዘይሁብ ፡ ለኵሉ ፡ በስፉህ ፡ እምኔሁ ፡ እንዘ ፡ ኢይትኤየር ፡ ወኢይዘረኪ ። ወአዲ ፡ ወጠነ ፡ ከመ ፡ ይጹም ፡ ወይትመሐለል ፡ ፴መዓልተ ፡ ወ፴ሌሊተ ፡ ከመ ፡ ይክስት ፡ ሎቱ ፡ ራዕየ ፡ ትንቢቱ ፡ ለዳንኤል ፡ ነቢይ ። ወእምድኅረ ፡ ሰቡዕ ፡ መዋዕል ፡ እምዘ[10] ፡ ወጠነ ፡ ጸዊመ ፡ መጽአ ፡ ቃል ፡ እምሰማይ ፡ ዘይብል ፡ እስመ ፡ ኢኮነ ፡ ለከ ፡ መክፈልተ ፡ አዕምሮ ፡ ፍካሬ ፡ ትንቢቱ ፡ ለዳንኤል ፡ ነቢይ ፡ እስመ ፡ ሐብተ ፡ ጸጋሁ ፡ ውእቱ ፡ ለናትናኤል ፡ ወለከ ። ወበጽባሕ ፡ ጸውአ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ለናትናኤል ፡ ወልዱ ፡ ወይቤሎ ፡ እስመ ፡ ኅብተ ፡ ጸጋ ፡ ተውህበ ፡ ለከ ፡ እምኅበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ትፈክር ፡ ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፡ ነቢይ ። ወእምዝ ፡ በርሃ[11] ፡ ህሊናሁ ፡ ከመ ፡ ማኅቶተ[12] ፡ መብረቅ ፡ ወፈከረ ፡ ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፡ ነቢይ ፡ እምጥንቱ ፡ እስከ ፡ ተፍጻሜ*[f. 24 r.]ቱ ። ወተሰውጠ ፡ ላዕሌሁ ፡ መንፈሰ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡

[1] Ms. ሕሕምስተ. — [2] Ms. ብርሃነ. — [3] Ms. ኵሉ. — [4] Ms. ፬ sine lineolis. — [5] Ms. ዘሚጠታ. — [6] Ms. አዝማነ. — [7] Ms. ምስጢራት. — [8] Ms. በአብይ. — [9] Ms. ወሀቢ (vel ወሀቤ). — [10] Ms. ወእምዝ. — [11] Ms. ወእምዝ በርሃ. — [12] Ms. ማኅቶት.

በከመ ፡ ተሰውጠ ፡ መንፈሱ ፡ ለሙሴ[1] ፡ ላዕለ ፡ ኢያሱ ፡ መንፈሰ ፡
ኤልያስ ፡ ላዕለ ፡ ኤልሳዕ ። ስምዐ ፡ ኮነ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤ
ል ፡ ወነገሮሙ ፡ ለደቂቁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኅደረ ፡ ቃለ ፡ መጻሕፍ
ት ፡ ውስተ ፡ ከርስየ ፡ በፍቅረ ፡ እግዚእየ ፡ ሶበ ፡ እጸርሕ ፡ ወእብል ፡
አባ ፡ ወአቡየ ፡ ፫ጊዜ ፡ ወይጸርሕ ፡ በውስተ ፡ ነፍስየ ፡ እንዘ ፡ አፉ
የ ፡ ያረምም ። ለለ ፡ ፍጻሜ ፡ ጸሎትየ ፡ ከመዝኒ ፡ ይትናገረኒ ፡ ወይ
ሰጠወኒ ፡ ወእግዚእየ ፡ ዝቃለ[2] ፡ ኃደረ ፡ ላዕሌየ ፡ ወይጸርሕ ፡ ለለ ፡
መዋዕል ፡ ጊዜ ፡ ጸሎቱ ።

ወእምዝ ፡ ሀለየ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ከመ ፡ ይትአጸ
ው ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ፡ በግዘቶሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ በእንተ ፡ ዘይሁብ ፡
ክህነተ ፡ በህልያን ፡ ጳጳስ ። ወሖረ ፡ ኀቤሁ ፡ ለአባ ፡ ዮሐንስ ፡ ጳጳ
ስ ፡ ወተባረከ ፡ እምኔሁ ። ወይቤሎ ፡ ጳጳስ ፡ ዳኅንኑ ፡ አወልድየ ፡
በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ዳኅ
f. 24 v. ን ፡ እወ ፡ አባ ። ወይቤሎ ፡ ጳጳስ ፡ በእ*ንተ ፡ ምንት ፡ መጻእከ ። ወ
ይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ብየ ፡ ኑዛዜ ፡ በእንተ ፡ ትካ
ዘ ፡ ርእስከ ፡ ወበእንተ ፡ ትካዘ ፡ ርእስየኒ ። ወተግህሰ ፡ ኵሉ ፡ ሰብ
እ ፡ ወተረፉ ፡ ክልኤሆሙ ። ወይቤሎ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ለጳጳ
ስ ፡ ወኢሰማዕከኑ ፡ ዘይቤ ፡ ጴጥሮስ ፡ ርእሰ ፡ ሐዋርያት ፡ በመጽሐ
ፈ ፡ ሲኖዶስ ፡ ምቱር ፡ ውእቱ ፡ ዘነሥአ ፡ ወዘወሀበ ፡ ክህነተ ፡ በሕ
ልያን ። ወካዕበ ፡ ኢሰማዕከኑ ፡ ዘከመ ፡ አውገዘ ፡ ለሲሞን ፡ መሰር
ይ ፡ ሶበ ፡ አምጽአ ፡ ወርቀ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሆሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ እ
ንዘ ፡ ይብል ፡ በሉ ፡ ኀበ ፡ ወደይኩ ፡ እዴየ ፡ ይረድ ፡ መንፈስ ፡ ቅ
ዱስ ። ተምዖ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወይቤሎ ፡ ወርቅከ ፡ ወብሩርከ ፡ ይኩንከ ፡
ለኀትምና ፡ ዘበ ፡ ወርቅኑ ፡ ትሣየጠ ፡ ለጸጋ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስ
መ ፡ ከመ ፡ ሕምዘ ፡ መሪር ፡ እሬእየከ ። ስማዕ ፡ አአባ ፡ አይኑ ፡ ለ
ማይ ፡ ለእመ ፡ ኮነ ፡ ሕሙግ ፡ የሐምግ ፡ ኵሎሙ[2] ፡ ውሒዘ ፡ ማይ ፡
ለእመ ፡ ኮነ ፡ ጽሩየ ፡ ይከውን ፡ ጽሩየ ፡ ኵሉ ፡ ውሒዘ ፡ አፍላግ ።
f. 25 r. ወለእመ ፡ አንተ ፡ በእከ ፡ ውስተ ፡ *ግዘቶሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ ኵሉ ፡ ዓ
ለም ፡ ይከውን ፡ ውጉዘ ። ተምዐ ፡ ጳጳስ ፡ ወይቤ ፡ አንተኑ ፡ ትከ
ውነኒ ፡ መምህረ ፡ አላ ፡ አንተ ፡ ትመሐር[2] ፡ እምኔየ ። ወተፈጸመ ፡
እምኔሁ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይቤ ፡ በወንጌል ፡ አሌ ፡ ለክሙ ፡
ጸሐፍት ፡ ወፈሪሳዊያን ፡ እለ ፡ ተአጽዊ ፡ ቅድመ ፡ ገጹ ፡ ለሰብእ ፡
አንቀጸ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ። ለሊክሙሂ ፡ ኢትበውኡ ፡ ወለዕ

[1] Ms. ″ስ ፡ በ‵. — [2] *Sic* ms. — [3] Ms. ለእመኮነ.

ለሂ ፡ ይበውኡ ፡ ትክልእዎሙ ፡ በዊአ ። ወመጽሐፈ ፡ ሲኖዶስኒ ፡
ይብል ፡ ኤጺስ ፡ ቆጶስ ፡ ዘይሜኅር ፡ ዘእንበለ ፡ ሕግ ፡ ኢኮነ ፡ ኤጺ
ስ ፡ ቆጶሰ ፡ አላ ፡ ሐሣዌ[1] ፡ ክርስቶስ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ በወንጌል ፡
አንትሙ ፡ ውእቱ ፡ ጼው ፡ ለምድር ፡ ብርሃኑ ፡ ለዓለም ፡ ወእመሰ ፡
ጼው ፡ ለስሐ[2] ፡ በምንት ፡ እንከ ፡ ይቄስምዎ ፡ ዘእንበለ ፡ ዘይገድፍ
ዎ ፡ አፍኣ ፡ ወይገድፍዎ ፡ ሰብእ ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ አዕሚሮ ፡ አቡ
ነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ሖረ ፡ ኀበ ፡ ካህናተ[3] ፡ ደብተራ ፡ ወተናገ
ሮሙ ፡ ከመ ፡ ያብእዎ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወካህናተ ፡ ደብተራ ፡ ነገር
ዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ወአብእ*ዎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወይቤ f. 25 v.
ሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ጸልመት ፡ መንግሥትከ ፡ በግዘ
ት ፡ እስመ ፡ ሐዋርያት ፡ ቀደሙ ፡ አውግዞ ፡ እመቦ ፡ ጥምቀተ ፡ አ
ው ፡ ክህነተ[4] ፡ ዘይሁብ ፡ ወዘይነሥእ ፡ በሕልያን ። ወዝንቱሰ ፡ ጳጳ
ስ ፡ ወአበየ ፡ ትእዛዘሙ ፡ ናሁ ፡ ይሁብ ፡ ክህነተ ፡ በህልያን ፡ ለእ
መ ፡ ጳጳስ ፡ ቦአ ፡ ውስተ ፡ ግዘቶሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡
ተሰይሙ ፡ ወእለ ፡ ተጠምቁ ፡ በእዴሆሙ ፡ ውጉዛን ፡ ይከውኑ ፡ ከ
ማሁ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ፡ ቆመ ፡ ውስተ ፡ ግዘት ፡ ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡
ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወአመ ፡ ይመፅእ ፡ ጳጳስ ፡ ነዓ ፡ አን
ተኒ ፡ ከመ ፡ ንትናገር ፡ ኅቡረ ። ወበህዳጥ ፡ መዋዕል ፡ በጽሐ ፡ ኀበ ፡
ንጉሥ ፡ ወአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ሖረ ፡ ህየ ፡ ወተናገሩ ፡ ን
ጉሥ ፡ ወጳጳስ ፡ እንዘ ፡ በባሕቲቶሙ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ነገር ፡ ይ
ቤሎ ፡ ጳጳስ ፡ ለንጉሥ ፡ ዝንቱሰ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ይፈቅድ ፡
ይስአረኒ ፡ ሊተ ፡ እምሲመትየ ፡ ወለከሰ ፡ እመንግሥ*ትከ ። ስማዕ ፡ f. 26 r.
ኦወልድየ ፡ ዘእነግረከ ፡ አዝዝ ፡ ይእስርዎ ፡ ወይስድዎ ፡ ምድረ ፡
ትግራይ ፡ ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ ይኩን ፡ በከመ ፡ ትቤ ፡ ወአዘዘ ፡ ይእስ
ርዎ ፡ ያብእዎ ፡ ወያብጽሕዎ ፡ ምድረ ፡ ሳርድ ፡ ወይሞቅህዎ ፡ ወበ
ጽኑዕ ፡ መዋቅህት ፡ ወገብሩ ፡ ላእካነ ፡ ንጉሥ ፡ በከመ ፡ ተአዘዙ ፡
ወነበረ ፡ ህየ ፡ እሱሩ ፡ ፪ዓመተ ፡ ወእምዝ ፡ ወሰድዎ ፡ ምድረ ፡ ጽ
ራእ ፡ ወወሀብዎ[5] ፡ ለአቃቤ ፡ ሰአት ፡ ለመካነ ፡ ቄራር ፡ ወይቤልዎ[6] ፡
ንሥአ ፡ ለዝንቱ ፡ መነኮስ ፡ ወእስሮ ፡ በጽኑዕ ፡ መዋቅሕት ፡ በከመ ፡
ትእዛዙ ፡ ለንጉሥ ፡ ወሰሚዖ ፡ ዘንተ ፡ ፈርሃ ፡ አቃቤ ፡ ሰአት ። ወ
አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ተፈሥሐ ፡ በመዋቅሕቲሁ ። ወሰብአ ፡
መካንኒ ፡ ወአፍቀርዎ ፡ ፈድፋደ ፡ ወፈቀዱ ፡ ይፍትሕዎ ፡ እመዋቅ

[1] Ms. ሐማዊ. — [2] Ms. ጼውለስሐ. — [3] Ms. ካህናት. — [4] Ms. አውክህነተ. — [5] ወወሀቦ. — [6] Ms. ወይቤሎ.

ሕቲሁ ፡ ወአበዮሙ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ንጉሥ ፡ ዘአሰረኒ ፡ አንትሙ ፡
ትፈትሁኑ[1] ፡ ወአነ ፡ እሱር ፡ ፲ዓመተ ። ወእምዝ ፡ ሖሩ ፡ ሰብአ ፡ ኀ
ገር ፡ ኀበ ፡ ስዩመ ፡ ጽራዕ ፡ ወይቤልዎ ፡ ለምንት ፡ ይነብር ፡ እሱረ ፡
ዝንቱ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ። ወይቤሎሙ ፡ ስዩመ ፡ ጽራዕ ፡ ፍት
f. 26 *v.* ሕዎ ፡ *በከመ ፡ ፈቀድክሙ ፡ ወፈትሕዎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚ
ካኤል ። ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ፈቀደ ፡ ይሖር ፡ ኀበ ፡ ወል
ዱ ፡ ሳሙኤል ፡ ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ በጽሐ ፡ ገብረ ፡ ናዝራዊ ፡ ፍቁ
ሩ ፡ ቤቱ ፡ ህየ ፡ ወበጽባሕ ፡ በሳኒታ ፡ ሖረ ፡ ኀበ ፡ ወልዱ ፡ ሳሙኤ
ል ፡ ወተቀበሎ ፡ ሳሙኤል ፡ ወምስለ ፡ ደቂቁ ፡ በአቢይ ፡ ፍሥሐ ፡ ወ
እምዝ ፡ ይቤልዎ ፡ ደቂቁ ፡ ንፈቅድ ፡ ነጊደ ፡ ኢየሩሳሌም ። ወይቤሎ
ሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ሀገሮሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ኢየሩሳሌ
ም ፡ ሰማያዊት ፡ ተአገሡ ፡ ደቂቅየ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊት[2] ፡ ተአገ
ሡ ፡ ወአፅንዑ ፡ ልበክሙ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ይቄድስ ፡ ቍር
ባነ ፡ ርእዩ ፡ አኀው ፡ እንዘ ፡ ይከውን ፡ ኅብስት ፡ ዘዲበ ፡ ጻሕል ፡ ኅፃ
ነ ፡ ብሩሃ ፡ ወይሠክብ ፡ ዲበ ፡ ጠረጴዛ ። ወአብ ፡ ክቡር ፡ በጸሎተ ፡
ሚካኤል ፡ ያውህዝ ፡ አንብዐ ፡ ከመ ፡ ነቅዓ ፡ ማይ ፡ ወይበኪ ፡ ወይኬ
ልህ ፡ በጸሎተ ፡ ቅዳሴ ። ወኅፃን ፡ ይሥሕቅ ፡ እንዘ ፡ ይሰክብ ፡ ዲ
f. 27 *r.* በ ፡ ምስዋዕ ፡ ከመ ፡ ሕፃን ፡ ዘይሰክብ ፡ ዘይትፌ*ሣሕ ፡ በነጽሮ ፡ እ
ሙ ። ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ኀበ ፡ ጸሎተ ፡
ፈትቶ ፡ ኅብስት ፡ ኮነ ፡ ሕፃነ ፡ ዘይከስት ፡ መናቅዕቲሁ ፡ ወይሜጥ
ዎ ፡ ገበዋቲሁ ፡ ከመ ፡ ይግሥስ ፡ ለፈትቶ ። ወሶበ ፡ ይፌትት ፡ ሥጋ
ሁ ፡ ለሕፃን ፡ ይከውን ፡ ውስተ ፡ እዴሁ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካ
ኤል ፡ ኅብስተ ፡ ቍርባን ፡ ዘልማድ ። ወገበዋቲሁኒ ፡ ለሕፃን ፡ ኮነ ፡
እንከ ፡ ዘያስተርዒ ፡ በከመ ፡ ሕላዌሁ ፡ ዘትክት ፡ በሥጋ ፡ ልምልም
ት ፡ ዘስርዐተ ፡ ሕፃን ፡ ወአልቦ ፡ አሰረ ፡ ተጠብሆ ፡ ውስቴቱ ፡ ወ
ኢይከውን ፡ ንትጋ ፡ በእንተ ፡ ዘነሥአ ፡ እምኔሁ ። ወኮነ ፡ እንከ ፡
ዘይሰውጥ ፡ ደሙ ፡ ውስተ ፡ ጽዋዕ ፡ መድኀኒት ። ወዕለ ፡ ርእዩ ፡
አኀው ፡ ፈርሁ ፡ እምነጽሮ ፡ ዝንቱ ፡ ምስጢር ፡ ወአልቦ ፡ ዘተናገ
ሩ ፡ ፩ምስለ ፡ ካልኡ ፡ ሶበ ፡ ተፈጸመ ፡ ጸሎተ ፡ ቅዳሴ ፡ ተሰወረ ፡ ሕ
ፃን ፡ እምአዕይንቲሆሙ ፡ ለአኀው ፡ ወተረፈ ፡ ፍታተ ፡ ኅብስት ፡
ዲበ ፡ ጻሕል ፡ ወደመ ፡ ወይንኒ ፡ ውስተ ፡ ጽዋዐ ፡ መድኃኒት ። ወ
f. 27 *v.* ተመጠዉ ፡ አኀው ፡ እምስጢረ ፡ ቅ*ድሳት[3] ፡ በትፍሥሕት ፡ ዘም
ስለ ፡ ፍርሐት ፡ ወበሐሴት ፡ ዘምስለ ፡ ረዐድ ። ወወፂዖሙ ፡ እም

[1] Ms. ትፈትሁኒ. — [2] Ms. ይቤዳዊት. — [3] Ms. እምስጥር ፡ ቅደሳት.

ቍርባን ፡ ተስእልዎ ፡ አኀው ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወይቤልዎ ፡ ብጽእት ፡ ከርሥ ፡ እንተ ፡ ጾረተከ ፡ ወብፁአት[1] ፡ አጥባት ፡ እለ ፡ ሐፀናከ ፡ ቡርክት ፡ ይእቲ ፡ ሰአት ፡ እንተ ፡ ባቲ ፡ ተፀነሥከ ፡ ወቡርክት ፡ ዕለት ፡ እንተ ፡ ባቲ ፡ ተወለድከ ። ወርኢክኑ ፡ ዮም ፡ ዘገብረ ፡ ለከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘከመ ፡ ተወለጠ ፡ ኅብስተ ፡ ቍርባን ፡ ለከዊነ ፡ ሕፃን ፡ ፍሉሕ ። ርኢናሁ ፡ ሶበ ፡ ትግሥስ[2] ፡ እንዘ ፡ ይትፌሣሕ ። ወሶበ ፡ ትፌትቶ ፡ እንዘ ፡ ይስሐቅ[2] ፡ ወይሜጥወከ ፡ ገበዋቲሁ ፡ በተባርዮ ፡ ዲበ ፡ ምሥዋዕ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ሊተሰ ፡ ኢያስተርአየኒ ፡ በአምሳለ ፡ ሕፃን ፡ ዘእንበለ ፡ በከዊነ ፡ ኅብስት ፡ ዘልማድ ፡ አንሰ ፡ እትሐዘብ ፡ ከመ ፡ ነበረ ፡ ኑፋቄ ፡ ውስተ ፡ ልብክሙ ፡ እንዘ ፡ ትብሉ ፡ ይክልኑ ፡ ኅብስት ፡ ከዊነ ፡ ሥጋሁ ፡ ለክርስቶስ ። ወወይንኑ ፡ ከዊነ ፡ ደሙ ። ወበእንተዝ ፡ አስተርአየ*ክሙ ፡ በአምሳለ ፡ ሕፃን ፡ እንዘ ፡ ይጠባሕ f. 28 r. ። ወይቤልዎ ፡ ናሥተበቍአከ ፡ ከመ ፡ ኢይቄድስ ፡ ለነ ፡ ካልዕ ፡ ዘእንበሌከ ፡ እምዝ ፡ ዳግመ ።

ወይቤልዎ ፡ ካዕበ ፡ ንፈቅድ ፡ ንስእለከ[2] ፡ ፩ነገረ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ በሉ ፡ ተሰአሉኒ ፡ ዘፈቀድክሙ ። ወይቤልዎ ፡ ቅዱሳን ፡ ነገርኮኑ ፡ ለንጉሥ ፡ በእንተ ፡ ዘአውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ አቡሁ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወኢተናገርክዎ ፡ እምቅድመ ፡ ዝሰ ። እስመ ፡ በሙቃሄ ፡ ነበርኩ ፡ በመአስር ፡ ጽኑእ ። ወይቤልዎ ፡ ቅዱሳን ፡ ንግሮ ፡ ይእዜ ፡ ወኢትፍርሆ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አነ ፡ እነግሮ ፡ ወኢይፈርሆ ፡ ለእመ ፡ ሰምረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወለእመ ፡ ይሰምዐኒ ፡ ውእቱ ፡ ወይቤሉ ፡ ቅዱሳን ፡ ወለእመቦ ፡ ብእሲ ፡ ዘጠብአ ፡ ወዘለፎ ፡ ለንጉሥ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ወኢይደልወከ ፡ ታውስብ ፡ ብእሲተ ፡ አቡከ ፡ ወኢይከውኖኑ ፡ ስምዓ ። አው ፡ እመ ፡ *ቀሰፍዎ f. 28 v. ፡ አው ፡ ለእመ ፡ ኰነንዎ ፡ አው ፡ ለእመ ፡ አሰርዎ ፡ ወወሰድዎ ፡ አው ፡ ለእመ ፡ ቀተልዎ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ይከውኖ ፡ ስምዕ[2] ። እወ ፡ ወባሕቱ ፡ ንጹም ፡ ወንጼሊ[2] ፡ ወንትመሐለል ፡ ከመ ፡ ያክህለነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸዊረ ፡ ጻማ ። ወእንዘ ፡ ነሐውር ፡ ኢንንሣእ ፡ ስንቀ ፡ ለፍኖትነ ፡ ወኢመስነቅተ ፡ ለሙዳየ ፡ ሲሳይነ ። ወኢመንጸፌ ፡ ለገበዋቲነ ፡ ወኢአሳእነ ፡ ለእገሪነ ። ወኢጽዋዓ ፡ በዘንሰቲ ፡ ማየ ፡ ወኢፃሕለ ፡ በዘንበል

[1] Ms. ወብፁአት. — [2] *Sic* ms.

ዕ ፡ ፀብሐ ፡ ኢይንሣዕ[1] ፡ ወኢመኑሂ ፡ እምኔክሙ ፡ ዘእንበለ ፡ በትር ፡ ባሕቲታ ፡ ዘውስተ ፡ እዴሁ ፡ ዘእንበለ ፡ ማእተበ[2] ፡ መስቀል ፡ ዘላዕሌሁ ፡ ወዘእንበለ ፡ መክርየ ፡ ሐጺን[3] ፡ በዘንከሬ ፡ ምድረ ፡ ወንቀብሮ ፡ ለእመቦ ፡ ዘሞተ ፡ አኀዊነ ። ወሖሩ ፡ በዘከመዝ[4] ፡ ግብር ፡ በጻማ ፡ ፍኖት ፡ ወእንዘ ፡ ይትመነደቡ ። ወቦ ፡ አመ ፡ ይበይቱ ፡ ጽዉማኒሆሙ ፡ ወቦ ፡ አመ ፡ ይትወከፍዎሙ ።

f. 29 r. ወይቤ[5] ፡ *፩እምደቂቁ[6] ፡ ዘስሙ ፡ እንድርያስ ፡ ተስእልክዎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወእቤሎ[7] ፡ ተከስተኑ ፡ ለከ ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ አአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ከመ ፡ ይወርድ[8] ፡ ላዕሌነ ፡ ረድኤተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ከመ ፡ ንጹር ፡ ሕማማተ ፡ ስምዕ[9] ፡ በእንተ ፡ ትእዛዛቲሁ ፡ ወኵነኔሁ ፡ ወህጉ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወይቤለኒ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እወ ፡ ተከስተ ፡ ሊተ ፡ ከመ ፡ ይወርድ ፡ ላዕሌነ ፡ መንፈሰ ፡ ረድኤት ። ወሶበ ፡ ተሰአሉኒ ፡ አኀው ፡ ወይቤሉኒ ፡ ለእመ ፡ ዘለፎ[10] ፡ ለንጉሥ ፡ በእንተ ፡ ብእሲተ ፡ አቡሁ ፡ ይከውኖኑ ፡ ስምዓ ፡ ወእቤሎሙ ፡ እወ ፡ ይከውኖ ። ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ርኢኩ ፡ እንዘ ፡ ይወርድ[11] ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዲበ ፡ ኵሎሙ ።

ወሖሩ ፡ ቅዱሳን ፡ ምስለ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። በረሃብ ፡ ወበፅምዕ ፡ ወበኵሉ ፡ አጸባ ፡ ወበፅሑ ፡ እምሀገረ ፡ ትግራይ ፡ ኀበ ፡ ሀገረ ፡ ሴዋ ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ሳወን ፡ እስመ ፡ ህየ ፡ ሀሎ ፡ ንጉሥ ።

f. 29 v. ወሶበ ፡ በጽሑ ፡ ቅዱሳን ፡ ኀበ ፡ *ተአይነ ፡ ንጉሥ ፡ ወመጽአ ፡ ብእሲ ፡ ዘይትዋረዶ ፡ ጋኔን ፡ እንዘ ፡ ይረውፅ ፡ እራቊ ፡ ገዲፎ ፡ አልባሲሁ ። ወይጕዩ[12] ፡ ሕዝብ ፡ እምቅድመ ፡ ገጹ ፡ እምፍርሐተ[13] ፡ እበዲሁ ፡ ከመ ፡ ኢያሕስም ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ከመ ፡ ኢይፍቅአሙ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አንሰ ፡ አኀውር ፡ እትቀበሎ ፡ ለገዝንቱ ፡ አብድ ፡ ከመ ፡ ይምሐረኒ ፡ ምዕዳነ ፡ በዘይከውነኒ ። ወይቤልዎ ፡ ቅዱሳን ፡ ዘገደፈ ፡ ነፍሶ ፡ እምዕንባዜ[14] ፡ ልቡ ፡ እፎ ፡ ይምዕደከ ፡ ወዘይሰድዶሙ ፡ ለሰብእ ፡ በአብትር ፡ በአእባን ፡ እፎ ፡ ለከ ፡ ይትቀበለከ ፡ በቃለ ፡ ተግሣጽ ። ወይቤሎሙ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ኢሰማዕክሙኑ ፡ ዘይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ እስመ ፡ አብዳኒሁ ፡ ለዝ ፡ ዓለም ፡ ኃረየ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ያስተሐፍሮሙ ፡ ለጠቢባን ። ወካዕበ ፡ ኢሰማዕክሙኑ ፡ ዘይቤ ፡ ያዕቆብ ፡ ሐዋርያ ፡ እስ

[1] Ms. ኢንንማዕ; antea ኢንማዕ.— [2] Ms. መእተበ. — [3] Ms. ሐጼን. — [4] Ms. ለከመዝ. — [3] Ms. ወይቤሎ. — [6] Ms. ፩ sine lineolis. — [7] Ms. ወይቤሎ. — [8] Ms. ወይወርድ. — [9] Ms. ሰምዕ. — [10] Ms. ዘልፎ. — [11] Ms. ይወር. — [12] Ms. ወይጕዩ. — [13] Ms. እፍርሐተ. — [14] Ms. እምንባዜ.

መ ፡ አጋንንትኒ ፡ የአምሩ ፡ ወይደነግፁ ፡ ወግብረ ፡ ኀዋርያትኒ ፡ ወ
ይቤ ፡ ቦ ፡ እለ ፡ አኀዙ ፡ እም*አይሁድ ፡ ይርቅዩ ፡ ቢጾሙ ፡ ሐሳው f. 30 r.
ያን[1] ፡ ወይቤልዎሙ ፡ ናምህለክሙ ፡ በስሙ ፡ ለኢየሱስ ፡ ዘጳውሎስ ፡
ይሜህር[2] ፡ በስሙ ፡ ወእሉ ፡ ከመዝ ፡ ይገብሩ ፡ አይሁድ ፡ እሙን
ቱ ፡ አግብርተ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ። ወአውስአ ፡ ወጋኔኑ ፡ ወይቤሎ
ሙ ፡ በኢየሱስኒ ፡ አአምን ፡ ወለጳውሎስኒ ፡ አአምሮ ፡ አንትሙ
ኬ ፡ እምዐይቴ ፡ አንትሙ ፡ አብደ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ውእቱ ፡ ጋኔን ፡
ወሀየሎሙ ፡ ወሞዖሙ ፡ ወፈቀዖሙ ፡ ወሰደዶሙ ፡ እምቤቶሙ ፡
ወበወንጌልኒ ፡ ይቤ ፡ ተመይጡ ፡ እልክቱ ፡ ሰብእ ፡ እንዘ ፡ ይትፌ
ስሁ ፡ ወይብሉ[3] ፡ አጋንንትኒ[4] ፡ ይትኤዘዙ ፡ ለነ ፡ በስምከ ፡ ወይገ
ንዩ ፡ ለነ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ሐረ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ኀ
በ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዘይትዋረዶ ፡ ጋኔን ፡ ወይቤሎ ፡ ንግረኒ ፡ በቍ
ዔተ ፡ ነፍስየ ፡ ዘከመ ፡ አንበበከ ፡ እግዚአብሔር ። ወይቤሎ ፡ ው
እቱ ፡ ጋኔን ፡ እንዘ ፡ ይዘፍን ፡ በእገሪሁ ። ወይጠፍህ ፡ በእደዊሁ ፡
ሃበጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ጽናዕ ፡ በዘ ፡ ሀሎከ ፡ ወጥበ*ዕ ፡ በዘ ፡ ሀለይ f. 30 v.
ከ ፡ ወተጋደል ፡ በእንተ ፡ ጽድቅ ፡ ወኢትትመየጥ ፡ ድኅሬተ ። ወ
አንከሩ[5] ፡ ቅዱሳን ፡ በእንተ ፡ ምዕዳነ ፡ ጽድቁ ፡ ዘወፅአ ፡ እምአፉ
ሁ ፡ ለአብድ ፡ በጽንአ[6] ፡ ኅይማኖቱ ፡ ለአቡነ[7] ፡ በጸሎተ ፡ ሚ
ካኤል ።

ወእምዝ ፡ ተሰምዐ ፡ ዜና ፡ ቅዱሳን ፡ ከመ ፡ መጽኡ ፡ ተጋቢኦ
ሙ ፡ ኀበ ፡ አምደ ፡ ጽዮን ፡ ንጉሥ ። ወአዘዘሙ ፡ ንጉሥ ፡ ለመኳን
ንቲሁ ፡ ወለመሳፍንቲሁ ፡ አርዕስተ ፡ ኀራሁ ፡ ከመ ፡ ይምጽኡ ፡ ኀ
ቤሁ ፡ ተሰርጊዎሙ ፡ በትርሲተ ፡ ክብር ፡ መስተጽእናን[8] ፡ ሰረገላ
ት[9] ፡ በትርሲተ ፡ አድራኢሆሙ ፡ ወምስለ ፡ አርማሂሖሙ ፡ ወአሰ
ፍቲሆሙ ። ወሰብአ ፡ አፍራስኒ ፡ በትርሲተ ፡ አፍራሲሆሙ ፡ ምስ
ለ ፡ ንዋየ ፡ ሐቅሎሙ ፡ ለድልው ፡ ለጸብእ ። ወሰብአ ፡ አዕጋርኒ ፡
በትርሲተ ፡ ወላትዊሆሙ ፡ ወኲያንዊሆሙ ፡ ወአቅስቲሆሙ ። ወ
ቆሙ ፡ ቅድሚሁ[10] ፡ ርሱያኒሆሙ ፡ ወአዘዘ ፡ ይዕስሩ ፡ ቅድሚሁ ፡ f. 31 r.
አናብስተ ፡ ግሩማነ ፡ ወመፍርሃነ[11] ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ገብረ ፡ ንጉ
ሥ ፡ ከመ ፡ ይፍርሁ ፡ መነኮሳ*ት ፡ ወይሕድጉ ፡ ተዛልፎቶ ። ወው
እቱሂ ፡ ለብሰ ፡ ልብሰ[12] ፡ ዘየኃይድ ፡ አዕይንተ ፡ ወወደየ ፡ ግርማ ፡

[1] Text. corr. — [2] Ms. ይሚሂር. — [3] Ms. ወይብል. — [4] Ms. አጋንንትኒ. — [5] Ms. ወአንክሩ. — [6] Ms. በጽንኣ. — [7] Ms. አቡነ. — [8] Ms. መስተ ፡ ጽእናነ. — [9] Ms. ሰረገላተ. — [10] Ms. ቅድሚሁ. — [11] Ms. ወመፈርሃነ. — [12] Ms. ወውእቱሂ ፡ ለቤሰ (ቤ in ብ correctum videtur).

መንግሥት ፡ ዲበ ፡ ርዕሱ ፡ ወአሕጋላተ ፡ ወርቅ ፡ ውስተ ፡ እቁያጸተ ፡ ዕደዊሁ ። ወሎቱኒ ፡ ጥቀ ፡ አዳም ፡ ሞገሠ ፡ ስኑ ፡ ወመፍርሀ ፡ አካለ ፡ ግርማሁ ፡ ወላኅይ ፡ ወላቲሂሑ[1] ፡ ጥቀ ፡ አበይት ፡ አዕይንቲሁ ። ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ ያምጽእዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ወያብጽሕዎሙ ፡ ውስተ ፡ መንግሥቱ ። ወእምዝ ፡ አብዕዎሙ ፡ ሐራሁ ፡ ወአቀምዎሙ ፡ ቅድሜሁ ፡ እንዘ ፡ የአውዶሙ ፡ ነጸብራቀ ፡ ወልታሁ ፡ ወማዕገተ ፡ ኲያንዊሁ ። ወአውሰአ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ በእንተ ፡ ምንት ፡ ግብር ፡ መጻእክሙ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ በእንተ ፡ ኑዛዜ ፡ ጽድቅ ፡ ንትናገር ፡ ምስሌከ ። ወይቤሎሙ ፡ ንጉሥ ፡ በሉ ፡ ንግሩኒ ፡ ወአውሰአ ፡ ወይቤ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል[2] ፡ በአቢይ ፡ ቃል ፡ ወይቤ ፡ በቀዳሚ ፡ ገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማየ ። ወእምዝ ፡ ነገሮ ፡ ለንጉሥ ፡ በእንተ ፡ ፍጥ f. 31 *v.* ረተ ፡ ዓለም ። *ወእምዝ ፡ ነገሮ ፡ በእንተ ፡ ልደተ ፡ አበው ፡ ወበእንተ ፡ ርደተ ፡ አይኅ ፡ ዘኮነ ፡ በእንተ ፡ ኀጣውኢሆሙ ፡ ለእጓለ ፡ እመሕያው ። ወእምድኅረዝ ፡ ነገሮ ፡ በእንተ ፡ ዜና ፡ አብርሃም ፡ ይስሐቅ ፡ ወያዕቆብ ፡ ዘከመ ፡ አፍቀሮሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእንተ ፡ እቂበ ፡ ትእዛዛቲሁ ። ወካዕበ ፡ ነገሮ ፡ ዘከመ ፡ ገፍትአሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሰዶም ፡ ወገሞራ ፡ በእንተ ፡ ኀጣዊኢሆሙ[1] ፡ ለእለ ፡ ይነብሩ ፡ ኀቤሁ ። ወካዕበ ፡ ነገሮ ፡ ዘከመ ፡ ወኃቤ[3] ፡ ሕገ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወፈለጠ ፡ ሎቱ ፡ ማዕከለ ፡ ዘያነጽሑ ፡ ወማዕከለ ፡ ዘያረኲሱ ፡ ወማዕከለ ፡ ዘይበልዑ ፡ ወማዕከለ ፡ ዘኢይበልዑ ። ማዕከለ ፡ ዘአውሰቡ[4] ፡ ወማዕከለ ፡ ዘኢያውሰቡ ፡ እስመ ፡ ከመዝ ፡ ይቤሎ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሙሴ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክክሙ ፡ ብእሲ[5] ፡ ኅበ ፡ ኵሉ ፡ ሰብኡ ፡ ወሥጋሁ ፡ ዘይከውን ፡ ኢይባዕ ፡ ከመ ፡ ኢይክስት ፡ ኀፍረቶ ። እስመ ፡ አነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወ f. 32 *r.* ኀፍረተ ፡ አቡከ ፡ ወኀፍረተ ፡ እ*ምከ ፡ ወኢትክስት ፡ እስመ ፡ እምከ ፡ ይእቲ ፡ ኢትክስት ፡ ኀፍረታ ። ወኢትክስት ፡ ኃፍረተ ፡ አቡከ ፡ እስመ ፡ ኀፍረተ ፡ አቡከ ፡ ውእቱ ። ወበካልዕኒ ፡ ገጽ ፡ ይብል ፡ ዘሰከበ ፡ ምስለ ፡ ብእሲተ ፡ አቡሁ ፡ ኀፍረተ ፡ አቡሁ ፡ ከሰተ ፡ ሞተ ፡ ለይሙት ፡ ክልኤሆሙ ፡ ጊጉያን ፡ እሙንቱ ። ጳውሎስኒ ፡ ይቤ[6] ፡ እፎኑ ፡ ትፈቅዱ ፡ እምጽአክሙ[1] ፡ በበትርኑ ፡ አው ፡ በተፋቅሮ ፡ ወበየውሀት ። ወይሰማዕኑ ፡ በላዕሌክሙ ፡ ወዝሙት ፡ ዝሙቱሂ[1] ፡

[1] *Sic* ms. — [2] Ms. ሜከኤል. — [3] Ms. ወኀቤ. — [4] Ms. ዘያው". — [5] Ms. ብእሲ ፡ ብእሲ. — [6] Textus corruptus est.

ዘከመዝኒ ፡ ዘኢይገብሮ[1] ፡ አረሚ ፡ ጥቀ ፡ ሀሎአ ፡ ዘአውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ አቡሁ ፡ ወእንትሙሰ ፡ ንፉጓን ፡ እመ ፡ ኢላሐውክሙኑ ፡ ከመ ፡ ያዕትት ፡ እምኔክሙ ፡ ዘገብረ ፡ ዘንተ ፡ ግብረ ፡ ወእንዘ ፡ ኢሀሎኩ[2] ፡ በሥጋየ ፡ ኀቤክሙ ፡ ወመንፈስየ ፡ ሀሎ ፡ ምስሌክሙ ፡ ወናሁ ፡ ኮንኩ ፡ ከመ ፡ ዘሀሎኩ[3] ፡ ለዘገብሮ ፡ ለዝንቱ ፡ ግብር ፡ አንገሊገክሙ ፡ በስመ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወምስለ ፡ መንፈስየ ፡ በኀይለ ፡ መን*(f. 32 v.)ፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወመጠውዎ ፡ ለሰይጣን ፡ ከመ ፡ ይስርዎ ፡ ሥጋሁ ፡ ወትድኅን[4] ፡ መንፈስ ፡ በእለተ ፡ ምጽአቱ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ። ስማዕ ፡ እንግርከ ፡ ዘከመ ፡ ፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሎ ፡ ፍጥረተ ፡ ወወሀበ ፡ ሕገ ፡ ለሰብእ ፡ ወስርዓተ ። ወእምሰብዕኒ[4] ፡ ለክርስቲያን ፡ ይብለነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ኢንንሳእ ፡ ክልኤ ፡ አንስቲያተ ፡ ወከመ ፡ ኢናጥሪ ፡ ዕቁባተ ፡ ወከመ ፡ ኢንሖር ፡ ኀበ ፡ ብእሲተ ፡ ብእሲ ፡ ወኵሉ ፡ ትእዛዘ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተጸርአ ፡ በኀቤከ ፡ ወእምኵሉሰ ፡ ዘየአቢ ፡ አውሰብከ ፡ ብእሲተ ፡ አቡከ ። ወካልአተሂ ፡ አንስተ ፡ ዘብዙኃ ፡ ኖልቆን ፡ ሰገለሂ ፡ ወማሪተሂ ፡ ኢኃደገ ። ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ መኑ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲተ ፡ አቡየ ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል[5] ፡ ዛንመንግሣ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲተ ፡ አቡከ ፡ ውድም ፡ ረአድ ። ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ ወኢኮነ ፡ አቡየ ፡ ውድም ፡ ረአድ ፡ ኢወለደኒ ። ወዘንተ ፡ ያመክኒ ፡ ንጉሥ ፡ እስመ ፡ ይብሉ ፡ ሰብእ ፡ ከመ ፡ እኅወ ፡ አቡሁ ፡ ቅድመ ፡ ሰገደ ፡ ሰከበ ፡ ምስሌሃ ፡ ለእሙ ፡ ወእምኔሁ ፡ ተወልደ ፡ ይብልዎ ። ወበእንተዝ ፡ ይቤ ፡ ኢወለደኒ ፡ ውድም ፡ ረአድ ። *(f. 33 r.)ወተምዐ ፡ ንጉሥ ፡ ዓቢየ ፡ መዐተ ፡ ወሶበ ፡ ርዕዩ ፡ መላሕቅተ ፡ ኀራሒ ፡ ለንጉሥ ፡ ከመ ፡ ተምዐ ፡ አኃዙ ፡ ይዝብጥዎሙ ፡ ለቅዱሳን ። ወኮነ ፡ ሐከክ ፡ ዐቢይ ፡ ወሁከት ፡ እስከ ፡ ኢያጽምዕ[4] ፡ ፩ቃለ[6] ፡ ካልዑ ፡ እምብዝኃ ፡ ክላህ ። ተንሥአ ፡ ንጉሥ ፡ እመንበሩ ፡ ወነሥአ ፡ ኩናቶ[7] ፡ ወዓኀደኆሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ እምዕለ ፡ ይዘብጥዎሙ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለኃራሁ ፡ ሑሩ ፡ ንሥአዎሙ ፡ በበ፩ወኢይትራከቡ ፡ ፩ምስለ ፡ ካልዑ ፡ በዛቲ ፡ ሌሊት ። ወበጽባሕ ፡ አምፅእዎሙ ፡ ኀቤየ ፡ ወወሰድዎሙ ፡ ሐራሁ ፡ ለንጉሥ ፡ ወቤቱ ፡ ቅዱሳን ፡ ሕሙያኒሆሙ ፡ ወእንዘ ፡ ይተግሁ ፡ ወይጼልዩ ፡ ኃበ ፡ እግዚአብሔር ። ወበሳኒታ ፡ አምፅእዎሙ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወአቀምዎሙ ፡ ቅድመ ፡ ንጉሥ ።

[1] Ms. ዘይፌ.ይ``. — [2] Ms. ኢሀሎውኩ. — [3] Textus mutilus est. — [4] *Sic* ms. — [5] Ms. ሜካኤል. — [6] Ms. ፩ sine lineolis. — [7] Ms. ኵናት.

ሶበ፡ ርዕዮሙ፡ ንጉሥ፡ ነደ፡ ልቡ[1]፡ በመዓት ። ወአዘዘ፡ ይዝብጥዎሙ፡ ወይቅስፍዎሙ፡ ለለ፡ ፯መንኮሳት[2]፡ በበ፳ጥብጣቤ[3]፡ ወውህዘ፡ ደሞሙ፡ ከመ፡ ማይ ። ወፅአ፡ እሳት፡ ኀበ፡ ተቀስፉ፡ መካን፡ ወአንበልበለ፡ ውስተ፡ ዴዴሁ፡ ለንጉሥ፡ ወነበረ፡ ከመዝ፡ እንዘ፡ ይነድድ፡ መዐልተ፡ ወሌሊተ ። ወደንገጸ፡ ንጉሥ፡ በ [f. 33 v.] *እንተ፡ ውእቱ፡ እሳት፡ ወአዘዘሙ፡ ንጉሥ፡ ለሰራዊቱ፡ ከመ፡ ይቅድሁ፡ ማየ፡ ፈለግ፡ ወይክአዉ፡ ላዕሌሁ፡ ለእሳት[4] ። ወሶበ፡ ክአዉ፡ ላዕሌሁ፡ ሰራዊተ፡ ንጉሥ፡ አስተርአዮ፡ እሳት፡ ኃበ፡ ፲ገጸ[5]፡ መካን ። ወአዲ፡ አዘዘ፡ ንጉሥ፡ ከመ፡ ይክአዉ፡ ላዕሌሁ፡ መብዝሕት፡ ኀዝብ ። ወሶበ፡ ክአዉ፡ ላዕሌሁ፡ ደገመ፡ አዲ፡ አስተርዓየ፡ እሳት፡ ኀበ፡ ፳ገጸ፡ መካን ። ወእምዝ፡ አዘዘ፡ ንጉሥ፡ ከመ፡ ይሚጡ፡ ውሂዘ፡ ፈለገ፡ ዐቢይ፡ ከመ፡ ይጥፍዕዎ፡ ለእሳተ[6]፡ መዐቱ፡ ለእግዚአብሔር ። ወእምዝ፡ ተነስነሰ፡ ውእቱ፡ እሳት፡ ውስተ፡ ኵሉ፡ ገጸ፡ መካን፡ ወትቤሎ፡ ንግሥት፡ ዘንመንገሣ፡ ለአምደ፡ ጽዮን፡ ንጉሥ፡ በማይኑ፡ ከመ፡ ታጥፍአ፡ ለእሳተ፡ ቅንአቱ፡ ለእግዚአብሔር ። ወእምዝ፡ ወፅአ፡ ጽንጽንያ፡ ፀአዳ፡ ወነሰከሙ፡ ለአፍራስ፡ ወለአብቅልት፡ ወኮነ፡ ሞተ፡ እንስሳ፡ ብዙኀ፡ በንስከተ፡ ውእቱ፡ ፅንፅንያ ። ወእምዝ፡ ፈርሃ፡ ንጉሥ፡ ወተግህሠ፡ ጽመሚተ፡ በሌሊት፡ ወምስለ፡ ሕዝቢሁ ። ወእምዝ፡ አዘዘ፡ [f. 34 r.] ንጉሥ፡ ከመ፡ ይስ*ድዎሙ፡ ለቅዱሳን፡ እንዘ፡ ሙቁሓን፡ እሙንቱ፡ ምስለ፡ አቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል[7]፡ ወያዕርግዎሙ፡ ውስተ፡ ሀገረ፡ ጸወን ። እንተ፡ ትሰመይ፡ ደራ፡ እንተ፡ አልባቲ፡ ሙፃአ፡ ወኢሙባአ፡ ዘእንበለ፡ ፯ገጽ[8]፡ እስመ፡ ጸድፍ፡ ዐቢይ፡ ይእቲ፡ ወእለሂ[9]፡ ይነብሩ፡ ላዕሌሁ፡ ተንበላት፡ እሙንቱ፡ ወኢያዕመርዎ፡ ለክርስቶስ ። ቀተልተ፡ ነፍስ፡ እሙንቱ፡ እመ[10]፡ ይትበቀል፡ ንጉሥ፡ ይፌኑ፡ ኃቤሆሙ፡ ከመ፡ ይትቤቀሉ፡ ሎቱ ።

ወሶበ፡ በጽሐ፡ ኀቤሆሙ፡ ሰበከ፡ ሎሙ፡ ወንጌለ፡ መንግሥተ፡ ሰማያት፡ ወአብርሃ፡ ሎሙ፡ ከመ፡ አምደ፡ ብርሃን፡ ወአምኑ፡ በስብከቱ፡ ወይቤሉ፡ አጥምቀነ፡ በስመ፡ አብ፡ ወወልድ፡ ወመንፈስ፡ ቅዱስ ። ወይቤሎሙ፡ አቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል[11]፡ ሑሩ፡ ንግርዎ፡ ለንጉሥ፡ እንዘ፡ ትብሉ፡ አመነ፡ በክርስቶስ ። ወይቤል

[1] Ms. ነደልቡ. — [2] *Sic* ms.: ፯ sine lineolis. — [3] Ms. ፳ sine lineolis. — [4] Ms. በ``. — [5] Ms. ፲ sine lineolis. — [6] Ms. ``ት. — [7] Ms. ሜካኤል. — [8] Ms. ፯ sine lineolis. — [9] Ms. ወኤለሂ. — [10] Ms. እስመ. — [11] Ms. ሜካኤል.

ዎ ፡ ሰብአ ፡ ዳራ ፡ መኑ ፡ ያበውአነ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል [1] ፡ ሑሩ ፡ ኀበ ፡ ካህናተ ፡ ደብተራ ፡ ውእቶሙ ፡ ይነግርዎ ፡ ለንጉሥ ። ወሖሩ ፡ ተንበላተ [2] ፡ ዳራ ፡ በከመ ፡ ይቤሎሙ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወበጽሑ ፡ ኀበ ፡ *ካህናተ ፡ ደብተ f. 34 v. ራ ፡ ወይቤልዎሙ ፡ ንፈቅድ ፡ ንጠመቅ ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወሖሩ ፡ ካህናተ ፡ ደብተራ ፡ ወነገርዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ዘከመ ፡ ይቤልዎሙ ፡ ተንበላተ ፡ ዳራ ፡ ወአዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ያብእዎሙ ፡ ኀቤሁ ፡ ለእሙንቱ ፡ ተንበላት ፡ ወይቤሎሙ ፡ ንጉሥ ፡ መኑ ፡ መሐረክሙ ። ከመ ፡ ትእመኑ ፡ በክርስቶስ ። ከመ ፡ ትኩኑ ፡ ክርስቲያነ ። ወይቤልዎ ፡ ተንበላት ፡ ሀሎ ፡ ኀቤነ ፡ ፩ [3] ፡ ሙቁሕ ፡ መነኮስ ፡ ዘመጽአ ፡ እምዝየ ፡ ውእቱ ፡ ነገረነ ። ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ውእቱ ፡ ዘአነ ፡ ሰደድክዎ ፡ እምዝየ ፡ በእንተ ፡ ዘሆከ ፡ ታዕካ ፡ መንግሥትየ ። ወናሁ ፡ በህየኒ ፡ አእመነ ፡ ሚዕገብሮ ፡ ለዝ ፡ ሐዋኪ ። ወይቤሎሙ ፡ ለተንበላት ፡ ሑሩ ፡ ንበሩ ፡ በሕግ ፡ አበዊክሙ ። ወተመይጡ ፡ እሙንቱ ፡ ተንበላት ፡ ኀዙናኒሆሙ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወይቤሎሙ ፡ ኢትኅዝኑ ፡ ደቂቅየ ፡ ሑሩ ፡ ርሁቀ ፡ ብሔረ ፡ ኀበ ፡ አኀጉር ፡ ዘቦን ፡ አቢያተ [4] ፡ ክርስቲያን ። ወይሆር ፡ ወይንሣእ ፡ ፩፩ [3] ጥም*ቀተ ፡ ወይትመ f. 35 r. ጠው ፡ እምሥጢር ፡ ቅድስት [5] ፡ ወተመየጡ ፡ ዝየ ፡ ሑሩ ፡ ወገብሩ ፡ በከመ ፡ አዘዘሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወነሢአሙ ፡ ጥምቀተ ፡ ወተመጢዎሙ ፡ ምስጢረ ፡ ቅድስት [5] ፡ ተመይጡ ፡ ኀቤሁ ፡ በፍሥሐ ፡ ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይሜህሮሙ ፡ ተግሣጸ ፡ እግዚአብሔር ።

ወሀሎ ፡ ፩እምኔሆሙ [3] ፡ ዘያፈቅሮ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል [1] ፡ ዘስሙ ፡ አብርሃም ፡ ወእምድኅረ ፡ ተጠምቀ ፡ ሰመዮ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል [1] ፡ አብርሃም ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እፈቅድ [6] ፡ ታስግር ፡ ሊተ ፡ አሣ ፡ ወትፈኑ ፡ ኀቤየ ፡ እስመ ፡ በጽሐ ፡ በዓለ ፡ ትስብእቱ ፡ ለመድኃኒነ ። ወሖረ ፡ አብርሃም ፡ በከመ ፡ ይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ከመ ፡ ይኅሥስ ፡ ዓሣ ፡ እስመ ፡ ርሑቅ ፡ ውእቱ ፡ ፈለገ ፡ ዓሣ ፡ ወዕምዕፁብ ፡ ረከበ ፡ እም፩ብእሲ [3] ፡ ወፈነወ ፡ ፫ዓሣ [7] ፡ ጥቡሰ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወሶበ ፡ አጎንደየ ፡ አብጽሖ ፡ ይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡

[1] Ms. ሚካኤል. — [2] Ms. ተነበላተ. — [3] Ms. ፩ sine lineolis. — [4] *Sic* ms. — [5] *Sic* ms.; legendum autem ምስጢረ ፡ ቅድሳት videtur. — [6] Ms. እፍቅ``. — [7] Ms. ፫ sine lineolis.

በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ለቅዱሳን ። በጽሐ ፡ ሰዓተ ፡ ድራር ፡ ንባእ ፡ (f. 35 v.) *ውስተ ፡ ቤተ ፡ ምርፋቅ ፡ ከመ ፡ ኢይኅልፍ ፡ ድራር ፡ ዘማኅበር ፡ ዘስርአተ ፡ ቅዱሳን ። ወሶበ ፡ ቦኡ ፡ ውስተ ፡ ቤት ፡ ዘአስተዳለዉ[1] ፡ ማዕዳተ ፡ መጠነ ፡ ንዴቶሙ ። ወእንዘ ፡ ይደግሙ ፡ በጸሎተ ፡ ማዕድ ፡ ሰሐቀ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እስመ ፡ አእመረ ፡ በመንፈሰ ፡ ተንብዮ ፡ ዘኃደረ ፡ ላዕሌሁ ፡ ዘተገብረ ፡ በውስተ ፡ ፍኖት ። እስመ ፡ ላዕኩ ፡ ለአብርሃም ፡ ዘያመጽእ ፡ ሎቱ ፡ ዓሣ ፡ ኅብአ ፡ ማዕከለ ፡ እፅው[2] ፡ ፭ዓሣ[3] ፡ እም፫[4] ፡ አሣት ፡ ጥቡሳት ። ወይቤልዎ ፡ ቅዱሳን ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ምንትኑ ፡ አጽሐቀከ ። ወአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እስመበ ፡ ዘሰረቀኒ ፡ ዘበውስተ ፡ ፍኖት ፡ ኀደገ ፡ ፭ዓሣ[3] ፡ ወአምጽአ ፡ ሊተ ፡ ፪ወእንዘ[5] ፡ ዘንተ ፡ ይትናገር ፡ በጽሐ ፡ ላእከ[6] ፡ አብርሃም ፡ ወይቤሎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ንሣእአ ፡ ዕሎንተ[7] ፡ አሣተአ ፡ እስመ ፡ አ ፡ በብዙኅ ፡ አ ፡ መሐሠሥአ[2] ፡ ረከብኩአ ፡ ወበእንተዝ ፡ ወአጐንደይኩ ፡ ፈንዎቶአ ፡ ወይቤ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እግዚአብሔር ፡ ያብዝኅ ፡ (f. 36 r.) በረከቶ ። *ወይቤሎ ፡ ለላእክ[8] ፡ ሖር[9] ፡ በውስተ ፡ ፍኖት ፡ ወሶበ ፡ ትትመየጥ ፡ ኢይምሰጠከ[2] ። ወኢሶጠ ፡ ውስተ ፡ ልቡ ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ፡ ለዝነገር ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ መከን ፡ ዘኀብአ ፡ ውስቴቱ[10] ፡ ዓሣ ፡ ጥቡሰ ፡ ሰፍሐ ፡ ዕዴሁ ፡ ለተመጥዎቱ ። ወኮነ ፡ ውእቱ ፡ ዓሣ ፡ ጥቡስ[11] ፡ ከይሴ ፡ ዐቢየ ፡ ተሐውሰ ፡ ወአንሥአ ፡ ርዕሶ ፡ ከመ ፡ ይንስኮ ፡ ለውእቱ ፡ ወልድ ። ወጐየ ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ፡ እምገጸ ፡ ውእቱ ፡ አርዌ[12] ፡ ምድር ፡ ወእምዝ[2] ፡ ይጐይይ ፡ ይጸርኅ ፡ ወይብል ፡ ርድኡኒ ፡ ቅዱሳን ፡ ርድኡኒ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ርድአኒ ። ወሶበ ፡ ሰምዑ ፡ ዘንተ ፡ ጽርሐ ፡ ተሐውኩ ፡ ቅዱሳን ፡ በድራረ ፡ ማኅበር[13] ፡ ወአመ ፡ ይቤሉ ፡ ምንትኑ ፡ ዝንቱ ፡ ጽራህ ፡ ዘውስተ ፡ ሀገር ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል[11] ፡ ንዑ ፡ ንፃእ ፡ ከመ ፡ ንርአይ ፡ ሀይለ ፡ እግዚአብሔር ። ወሶበ ፡ ወፅኡ ፡ በጽሐ ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ፡ ወሀቀፎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል[14] ፡ ወይቤሎ ፡ መሰለኒ ፡ ከመ ፡ ሰብእ ፡ አንተ ፡ ዘከማየ ፡ ወሰረቁ ። እምውስተ ፡ (f. 36 v.) ዓሣት ፡ *ዘአምፃዕኩ ፡ ለከ ፡ ወሶበ ፡ ተመየጥኩ ፡ አንሥአ ፡ ወናሁ ፡ ይዴግነኒ ፡ በከዊነ ፡ አርዌ ፡ ምድር ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚ

[1] Ms. ውስተቤት ፡ ዘአስተ ፡ ዳለው. — [2] *Sic* ms. — [3] Ms. ፭ sine lineolis. — [4] Ms. ፫ sine lineolis. — [5] Ms. ፪ sine lineolis. — [6] Ms. ላእከ. — [7] Ms. ዕሎተ. — [8] Ms. ለላ ፡ እከ. — [9] Ms. om. ሖር. — [10] Ms. ውስቴቱ. — [11] Ms. add. ኮነ. — [12] Ms. አርዊ. — [13] Ms. ማኅር. — [14] Ms. ሜካኤል.

ካኤል ፡ አንሰ ፡ ኀጢዕ[1] ፡ ወአባሲ ፡ ወባሕቱ ፡ ተግሣጸ ፡ እግዚአብሔር ፡ አደንገጸከ ፡ በዝንቱ ፡ አርአያ ፡ ግሩም ። ወባረከ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ላዕለ ፡ ውእቱ ፡ አርዌ ፡ ምድር ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ተመየጥ ፡ በሀይለ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ኀበ ፡ ዘትካት ፡ ህላዌከ ። ተመይጠ ፡ ውእቱ ፡ አርዌ ፡ ምድር ፡ ወከነ ፡ አሣ ፡ ጥቡሰ ፡ ወአንከሩ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ወሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወሰገዱ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወይቤሉ ፡ ዐቢየ ፡ ነቢየ ፡ አንሥአ ፡ ለነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሐዋርያ ፡ ሐዲሰ ፡ አንሥአ ፡ ለነ ፡ እግዚአብሔር ። ብእሴ ፡ ሰማያዌ ፡ ወመልአከ ፡ ምድራዌ ፡ አንሥአ[2] ፡ ለነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሐራዌ ፡ ዘይጸብእ[3] ፡ በእንተ ፡ ሃይማኖት ፡ ወመስተቃትል[4] ፡ ይትቃተል ፡ በሰይፍ ፡ አንሥአ ፡ ለነ ፡ እግዚአብሔር ። ወቦኡ ፡ ቅዱሳን ፡ ው*ስተ ፡ ማኅበሮሙ ። ወይቤሎሙ f. 37 r. ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ለቅዱሳን ፡ ምንተ ፡ ዘንገብር ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ዐሣ ፡ ለዕመ ፡ ንፈቅድ ፡ ንብልአኒ ፡ አስተርአየነ ፡ በአርአያ ፡ ከይሲ ፡ ወለእመ ፡ ንፈቅድ ፡ ንግድፎ ፡ አስተርዓየ ፡ መንክራተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላዕሌሁ[5] ። ንዑኬ ፡ ናኅርሮ ፡ በእሳት ፡ ሥጋሁ ፡ ወአዕፅምቲሁ ፡ ወንጽአጦ ፡ በቅብዕ ፡ ወንደዮ ፡ ውስተ ፡ ቀርን ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ፈውሰ ፡ ለድውያን ። ይቤ ፡ ፩እምአእሩግ[6] ፡ እምድኅረዝ ፡ ርኢኩ ፡ በአዕይንቲየ ፡ እንዘ ፡ ይኤጽሩ ፡ አይነ ፡ እውራን ፡ ወይነጽሑ[7] ፡ ልሙጻን ፡ በሥጋ ፡ ዐሣ ፡ ዘአሕረርዎ ፡ በእሳት ፡ ወጸአጥዎ[8] ፡ በቅብዕ ።

ወተሰምዓ ፡ ዜና[9] ፡ መንክራቲሁ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ። ወአዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ያፍልስዎሙ ፡ እምህየ ፡ ለቅዱሳን ፡ ወያብእዎሙ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ዓቢይ ፡ ዘስሙ ፡ ዝዋይ ፡ ወባሕሩኒ ፡ እሙቅ ፡ ውእቱ ፡ በቅልየቱ ፡ ወርሕበቱ[10] ፡ ወኢይበውዕዎ ፡ ዘእንበለ ፡ ወበል[1] ። ወአብእዎሙ ፡ ውስተ ፡ ደሴት ፡ ኀበ ፡ ይነ*ብሩ ፡ ውስቴቱ ፡ አረሚ f. 37 v. [11] ፡ እለ ፡ ኢየአምኑ ፡ ሕገ ፡ ወስርአተ ፡ ወይበልዑ ፡ ዘህሩድ ፡ ወዘኢሕሩድ ፡ ወይበልዑ ፡ በኅየሂ[1] ፡ ወበእዳነሒ ፡ አራዊተ ፡ እለ ፡ ኢይበልዑ ። ወነበሩ ፡ ህየ ፡ በጾም[12] ፡ ወጸሎት ፡ በብዙኅ ፡ ምንዳቤ ፡ እንዘ ፡ ይትቀነዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በልብ ፡ ጽሩቅ[1] ፡ ወበአንብዕ ፡ ውዑይ ።

ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ያውፅእዎሙ ፡ እምባሕር ፡ ወ

[1] *Sic* ms. — [2] Ms. አንሥ. — [3] Ms. ዘጸ``. — [4] ″ተ ፡ ቃ``. — [5] Ms. ላዕላሁ. — [6] Ms. ፮ sine lineolis et om. እም. — [7] Ms. ወይንጽ``. — [8] Ms. ″ጥዕዎ — [9] ዛና. — [10] Ms. ወርበሕቦቱ. — [11] Ms. አረሜ. — [12] Ms. በጾም.

አአደ[1] ፡ አዋዴ[2] ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እሉአ ፡ ቅዱሳን ፡ ይስብኩአ ፡
በአዲያመ ፡ ሲዋእ[3] ። ወይመሐሩአ[3] ፡ እደአ ። ወሰበኩ ፡ ቅዱሳን ፡ ው
ስተ ፡ ኵሉ ፡ ምድር[3] ፡ ሴዋ ፡ ወአኅደግዎሙ ፡ አምልከ ፡ ጣዖተ ፡ ወ
ሐቲተ ፡ ማርያን ፡ ወኵሎ ፡ ተረፈ ፡ ጣዖት ።

ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ ለ፮እምደቂቁ[4] ፡ መሐይምናን ፡ ኅሥሥ ፡ ሊ
ተ ፡ መካነ ፡ ጽምወ ፡ ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ መሃይምን ፡ እወ ፡ አባ ፡
እገብር ፡ ፈቃደከ ። ወኃሠሰ ፡ ሎቱ ፡ መካነ ፡ ስሙረ ፡ ወወሰዶ ፡ ለ
አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ኀበ ፡ ውእቱ ፡ ምስለ ፡ ውህዳን[3] ፡ ደቂ
f. 38 r. ቁ ። ወለባእዳን*ሰ[5] ፡ ደቂቁ ፡ አዘዘሙ ፡ ይእትዉ ፡ ለለ ፡ መካናቲሆ
ሙ ፡ ይስብኩ ፡ ውስተ ፡ ምድር[3] ፡ ሲዋ[3] ፡ ወንጌለ ፡ መንግስተ[6] ፡ ሰ
ማያት ። ወሰበኩ ፡ ደቂቁ ፡ በከመ ፡ ተአዘዙ ፡ አኅደግዎሙ ፡ ለሰብ
አ ፡ ሲዋ[3] ፡ ተማርዮ ፡ ወሰገለ ፡ ወኵሎ ፡ ተረፈ ፡ ጣዖት ፡ አርሃቁ ፡
እምኔሆሙ ፡ ዝሙተ ፡ ወትእግልተ ፡ ወኵሎ ፡ ዘይጸልዕ ፡ እግዚአ
ብሔር ።

ወንጉሥሰ ፡ ሖረ ፡ ብሔረ ፡ ጸር[7] ፡ ከመ ፡ ይፅብአሙ ፡ ለእልዋኒ
ሁ ። ወሰምዓ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ተመይጡ ፡ ኀበ ፡ ትምህርቱ ፡ ለአ
ቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል[8] ፡ ወሀበ ፡ ትምህርቶሙ ፡ ለደቂቁ ፡ [አዘ
ዘ ፡] ይእስርዎሙ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወለደቂቁ ። ወአ
ሰርዎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እምድኅረ ፡ ነበረ ፡ ውስተ ፡
መካን ፡ ጽምው ፡ ፪ዓመተ[9] ፡ ወስመ ፡ ሀገሩኒ ፡ ናርእት ፡ ወአሲሮ
ሙ ፡ አንበርዎ ፡ እስከ ፡ ይገብዕ ፡ ንጉሥ ፡ እምፀብእ ። ወሶበ ፡ አተ
ወ ፡ ንጉሥ ፡ እምጸብእ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ያምጽእዎሙ ፡ ምስለ ፡
f. 38 v. ኵሎሙ ፡ ደቂቁ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወእምዝ ፡ *ጸን
ሐሙ ፡ በትግርምቱ ፡ ከመ ፡ ያፍርሆሙ ፡ በእበየ ፡ መንግሥቱ ።
ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ለደቂቁ ፡ ኢትፍርሁ ፡
ኦደቂቅየ ፡ እስመ ፡ ዝሰ ፡ ትግርምቱ ፡ ለንጉሥ ፡ አኮ ፡ እምኀበ[10] ፡
እግዚአብሔር ፡ አላ ፡ እምኃበ ፡ ጸላኢ ፡ ውእቱ ፡ እስመ ፡ ዘይትግ
ረም ፡ በምክረ ፡ ሰይጣን ፡ ይትመዋዕ ፡ በሐይለ ፡ እግዚአብሔር ።
ወፈርሃ ፡ አብአቶሙ ፡ ንጉሥ ፡ ቅድሜሁ ፡ እስመ ፡ ቀዳሚ ፡ አደን
ገጽዎ ፡ በዘለፋሁ ፡ ወለአከ ፡ ኀቤሁ ፡ ንጉሥ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ለም
ንትአ ፡ ኢትጸልዩ[3] ፡ ሊተአ ፡ በከመ ፡ ይደሉ[11] ፡ አስተብቍዖ ፡ ለነገ

[1] Antea ወአአወደ scriptum. — [2] Ms. አዋዲ. — [3] *Sic* ms. — [4] Ms. ፮ sine lineolis. — [5] Ms. ወለባእደንሰ. — [6] Ms. መንግስት. — [7] Ms. ጽር. — [8] Ms. ሚካኤል. — [9] Ms. ፪ sine lineolis; et ዓማተ pro ዓመተ scriptum est. — [10] Ms. እምሕዝበ. — [11] Ms. ደሉ.

ሥት[1] ። ወለአከ ፡ ኀቤሁ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ለኵሉኑአ ፡ ለዘ ፡ ነግሠ ፡ ይደልዎ ፡ አስተብቍዖ[2] ፡ ወለኵሉኑአ ፡ ለዘ ፡ ነበረ ፡ ዲበ ፡ መንበረ ፡ ምኵናን ፡ ይብልዎ ፡ መፍቀሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ አኮኑ ፡ ሙሴ ፡ ወአሮን ፡ ተቃወምዎ ፡ ለፈርዖን ። ወአውረዱ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወላዕለ ፡ ሰብአ ፡ ግብጽ ፡ ፲ወ፪መቅሰፍተ[3] ። ወሳሙኤልኒ ፡ ይቤሎ ፡ ለሳኦል ፡ እስመ ፡ አስተሐቀርከ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያስተሐቅረከ ፡ እግዚአብሔር ። *ወኤልያስ f. 39 r. ኒ ፡ ተዛለፎ ፡ ለአክአብ ፡ ወከልአ ፡ ዝናመ ፡ በመዋዕሊሁ[4] ። ፫ዓመተ ፡ ወ፮አውራኀ[5] ። ሖረ ፡ ላዕክ ፡ ወነገሮ ፡ ለንጉሥ ፡ ዘከመ ፡ ይቤ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወለአከ ፡ ንጉሥ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ለኃጥዕሠ[6] ፡ ኢትጼልዩ ፡ ይቤ ፡ እግዚአብሔር ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወምንትኑ ፡ ኃጥዕ[6] ፡ ዘእንበለ ፡ ከመ ፡ ይሚጦ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ ንስሐ ፡ ወይቤሎ ፡ ለላእክ ፡ ሖር[7] ፡ በሎ ፡ ለንጉሥ ፡ ኢይፈርህ ፡ አ ፡ ትግርምተከ ፡ ወኢየሐዝን ፡ ስቃያቲከ ። እመኒ ፡ አዘዝከ ፡ ከመ ፡ ይርግዙኒ ፡ በኲናት ፡ እዜከሮ ፡ ለሕዝቅኤል ። ወእመኒ ፡ አዘዝከ ፡ ያብልዑኒ ፡ ለአናብስት ፡ እዜከሮ ፡ ለዳንኤል ። እመሂ ፡ አዘዝከ ፡ ይደዩኒ ፡ ውስተ ፡ እሳተ[8] ፡ እቶን ፡ እዜከሮሙ ፡ ለአናንያ ፡ ወአዛርያ ፡ ወሚሳኤል[9] ። ወእመሂ ፡ አዘዝከ ፡ ይውስሩኒ ፡ በሞሰርተ ፡ ዕፅ ፡ እዜከሮ ፡ ለኢሳይያስ ። ወእመሂ ፡ አዘዝከ ፡ ይግሩኒ ፡ በአእባን ፡ እዜከሮ ፡ ለኤርምያስ ፡ ወእመሂ ፡ አዘዝከ ፡ *ከመ ፡ ይምትሩ ፡ ክሳድየ[10] ፡ f. 39 v. በመጥባሕት ፡ እዜከሮ ፡ ለዮሐንስ ፡ ወልደ ፡ ዘካርያስ ፡ ዘቀተሎ ፡ ኄሮድስ ፡ በእንተ ፡ ኄሮድያዳ ፡ ብእሲተ ፡ ፊልጶስ ፡ እኁሁ ። ወእመሂ ፡ አምጻእከ ፡ ላዕሌየ ፡ ካልአተ ፡ ስቃያተ ፡ እዜከሮሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ ቅዱሳን ፡ ወለሰማዕታት ፡ መዋዕያን ፡ እለ ፡ ጾሩ ፡ ሕማማተ ፡ ዘዘዚአሁ ። ይመስለከኑ ፡ በትግርምትከ ፡ ይቀንይዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ዘእንበለ ፡ በትሕትና ። ወቀደምትኒ ፡ ነገሥት ፡ አኮኑ ፡ ይትመሀለሉ ፡ ሶበ ፡ መጽኡሙ ፡ ትንሣኤ[11] ፡ ጸር ፡ ጕድጕዶሙ[12] ፡ ጸማዕቶሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ይርከቡ ፡ ረድኤተ ፡ በውስተ ፡ ፀብእ ። ወአንተሰ ፡ ትትኄረም ፡ ላዕለ ፡ ቅዱሳን ፡ ይመስለከኑ ፡ ዘትትበአስ ፡ ምስሌነ ፡ ምስለ ፡ ነዳያን ፡ አኮኑ ፡ ምስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘትትበአስ ፡ እ

[1] Ms. ለነገሥ ፡፡ ት. — [2] Ms. አስተ ፡ ብቍዖ. — [3] Ms. ፲ et ፪ sine lineolis. — [4] Ms. በመዋዕልሁ. — [5] Ms. ፫ et ፮ sine lineolis. — [6] Ms. ኀ pro ኃ. — [7] Ms. ለለአክ ፡ ሖረ. — [8] Ms. እሳት. — [9] *Sic* ms. — [10] Ms. ክሳድድየ. — [11] Ms. ተንሣኤ. — [12] Ms. ጕድጓዱሙ.

ስመ ፡ ላዕሌሁ ፡ ገደፍነ ፡ ነፍሰነ ፡ ወሥጋነ ፡ ወሰሚዖ ፡ ንጉሥ ፡ እ
ምህበ ፡ ላእካን ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ፈርሀ ፡ ዐቢየ ፡ ፍርሃተ ። ወለአከ ፡
f. 40 r. ኀቤሁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ስረይ ፡ ሊተ[1] ፡ አባ ፡ እምይ*እዜሰ ፡ እገብር ፡
ፈቃደከ ። ወካህናትየኒ ፡ ይምጽኡ ፡ ኀቤከ ፡ ከመ ፡ ትንግሮሙ ፡ ቃ
ለ ፡ ሕይወት ፡ ወለእመ ፡ ፈቀድከሂ ፡ አንተ ፡ ትንበር ፡ ኀቤየ ፡ ንበ
ር ፡ እንዘ ፡ ትሜህር ፡ ወሊተኒ ፡ ንገረኒ ፡ ዘይበቍዓኒ ። ወይቤሎ ፡ አ
ቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ በኀጢአተ ፡ ርእስከኒ ፡ ብከ ፡ ቅስት[2] ፡
በኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወበኀጢአተ ፡ ሕዝብከ ። ወበኀጢአተ ፡ መ
ነኮሳትኒ ፡ አንተ ፡ ትትወቀስ ። ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ በእንተ ፡ ምንት ፡
እትወቀስ ፡ በእንተ ፡ ኀጢአተ ፡ መነኮሳት ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ በጸሎ
ተ ፡ ሚካኤል ፡ ለምንትኬ ፡ ይትራድኡ ፡ መነኮሳት ፡ ምስለ ፡ መበ
ለታት ፡ መነኮሳትኒ ፡ ይንበሩ ፡ ዕንተ ፡ ባሕቲቶሙ ። እስመ ፡ ኢመ
ፍትው ፡ ኃዲረ ፡ እሳት ፡ ወሣዕር ፡ ውስተ ፡ ፮መክን[3] ። ወእምዝ ፡
ይቤ ፡ ንጉሥ ፡ ይኡድ ፡ አዋዲ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ለእመ ፡ ቦ ፡ ዘተ
ረክበ ፡ አ ፡ መነኮስ ፡ አ ፡ ይትበርበር ፡ አ ። ንዋዮአ ፡ ይትሐበለ
ይዎአ ፡ ስዩማንአ ፡ ጥሪቶ ፡ ወኪያሁኒአ ፡ ያምጽእዎአ ። ኀቤየአ ፡
f. 40 v. ምስለ ፡ መበለቱ*አ ፡ እንተ ፡ ትረድአአ ። ከመ ፡ ይርከቡ ፡ አ ፡ መ
ቅሰፍቶሙአ[4] ፡ በጥብጣቤአ ። ወእምዝ ፡ ተሰነአወ ፡ አቡነ ፡ በጸ
ሎተ ፡ ሚካኤል[5] ፡ ወተሳለመ ፡ ንጉሥ[6] ፡ ወአተወ ፡ ውስተ ፡ መካኑ ።
ወካዕበ ፡ ዓዲ ፡ ነገርዎ ፡ ለንጉሥ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ[7] ፡ ዝንቱ ፡ መነ
ኮስ ፡ ዘስሙ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አግብአ ፡ ኵሎ ፡ ሰራዊተከ ፡
ውስተ ፡ ንስሐ ። ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ እለ ፡ መኑ[8] ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡
ገብኡ ፡ ውስተ ፡ ንስሐ ፡ ወነገርዎ ፡ አስማቲሆሙ ። ለእድ ፡ ወለ
አንስት ፡ ወለሰየምት ። ወሀለወት ፡ አኃቲ ፡ ብእሲት ፡ ዘቀዲሙሰ ፡
ብእሲተ ፡ ንጉሥ ፡ ወድኅረሰ ፡ ወሀባ ፡ ለአምሐራሁ[9] ፡ ወነገርዎ ፡
ለንጉሥ ፡ በከመ ፡ ነስሐት ፡ ወአበየቶ ፡ ሩካቤ ፡ ለብእሲሓ ፡ ወይ
ቤ ፡ ንጉሥ ፡ ያምጽእዋ ፡ ኀቤየ ፡ ከመ ፡ አርትሳ ፡ በምስክብየ ፡ ወ
ተፈነወ ፡ ላዕክ ፡ ኀቤሃ[10] ፡ ከመ ፡ ያምጽኣ ። ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ለእከ ፡
ንጉሥ ፡ ኀቤሃ[10] ፡ ለአከት ፡ ይእቲ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤ
ል ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ አአባ ፡ ርድአኒ ፡ በጸሎትከ ፡ ወወስክ ፡ ትጋሃ ፡
f. 41 r. በዲበ ፡ ትጋህከ ፡ እስ*መ ፡ ናሁ[11] ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይስዱኒ[12] ፡

[1] Ms. ስረይልተ. — [2] Ms. ቅስተ. — [3] Ms. ፮ sine lineolis. — [4] Ms. ″ፈ‵‵. — [5] Ms. ሜ‵‵. — [6] Forsan ምስለ ፡ ን‵‵ legendum. — [7] Ms. ″ል. — [8] Ms. እለመኑ. — [9] *Sic* ms.: forsan ለ፮እምሐራሁ legendum est. Interdum, in lingua vulgari, አምሐራ = miles, servus Amharicus. — [10] Ms. ኀቤሀ. — [11] Ms. እስመናሁ. — [12] Ms. ″ደ‵‵.

ኀቤሁ ፡ ከመ ፡ ያኀድገኒ ፡ ንስሐየ ፡ ወያርኁሰኒ ፡ በውስተ ፡ ምስካ
ቡ ። ወበጽሐ ፡ ላዕከ ፡ ፍና ፡ ሰርክ ፡ ጊዜ ፡ ይበውኡ ፡ ቅዱሳን ፡ ው
ስተ ፡ ድራረ ፡ ማኅበር ፡ ወእንዘ ፡ ይደግሙ ፡ ጸሎተ ፡ ማዕድ ፡ ነገ
ርዎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ከመ ፡ በጽሐ ፡ ላዕከ[1] ፡ ወአዘ
ዘ ፡ ያብእዎ ፡ እምቅድመ[2] ፡ ይጥአሙ ፡ እመፍቅዶሙ ፡ ቅዱሳን ፡
እስመ ፡ ጥቀ ፡ ያፈቅሩ ፡ ለይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ወነገሮ ፡ ላእክ ፡ ውእ
ተ ፡ መልእክታ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ለቅ
ዱሳን ፡ ወኢአሐዱሂ ፡ እምኔክሙ ፡ ወኢይጥአም ፡ እክለ ፡ ወማየ ፡
ወኢአሐዱሂ ፡ እምኔክሙ ፡ ኢይባእ ፡ ውስተ ፡ ማኅደሩ ፡ ወኢአ
ሐዱ ፡ እምኔክሙ ፡ ወኢይሀብ[3] ፡ ንዋመ ፡ ለቀራንብቲሁ ፡ በዛቲ ፡
ሌሊት ። ወአብአሙ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወአዘዞሙ ፡ ይ
እጥቁ ፡ ድርማንቀ ። ወከዐበ ፡ አዘዞሙ ፡ ያውዕኡ ፡ አልባሲሆሙ ፡
ወቆብአቲሆሙ ፡ ወቆሙ ፡ ዕሩቃኒሆሙ ፡ ወተመሀለሉ[3] ፡ ኵሎ ፡
ሌሊተ ፡ ቦዘይሰግድ ፡ በብ*ረኪሁ ፡ መጠነ ፡ ሐይሉ ፡ ወቦ ፡ ዘያው f. 41 v.
ህዝ ፡ አንብዐ ፡ እምአዕይንቲሆሙ[3] ፡ ከመ ፡ ነጠብጣበ ፡ ዝናም ፡ ወ
ቦ ፡ ዘያወትር ፡ ቀዊመ ፡ ከመ ፡ ሐውልት ። ወካህናትኒ ፡ ተማህለሉ ፡
እምሰርክ ፡ እስከ ፡ ነግህ ፡ እንዘ ፡ የአጥኑ ፡ ምስዋአ ፡ በበእብሬቶሙ ።
ወበይእቲ ፡ ሌሊት[4] ፡ ደወየ ፡ ንጉሥ ፡ ዐቢየ ፡ ደዌ ፡ እስከ ፡ አል
ጸቀ ፡ ለመዊት ፡ ወይቤሎሙ ፡ ንጉሥ ፡ ለእሊአሁ ፡ ዝንቱ ፡ ደዌየ[5] ፡
ኢኮነ ፡ እምሐበ ፡ ካልዕ ፡ ዘመጽአ ፡ ኀቤየ ፡ ዘእንበለ ፡ እንበይነ ፡ ጸ
ሎቱ ፡ ለበጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ በእንተ ፡ ዘአዘዝኩ[6] ፡ ያምጽዕዋ ፡ ለ
እንተ ፡ ተማኅጸነት ፡ ኀቤሁ ። ወይእዜኒ ፡ ትትመየጥ ፡ ኀበ ፡ ዘነበ
ረት ። ወለአከ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል[7] ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡
ስረይ ፡ ሊተ[8] ፡ አአባ ፡ ዘንተ[9] ፡ ኵሎ ፡ ደዌ ። ዘረከበኒ ፡ በእንተ ፡
ዘአዘዝኩ ፡ ያምጽእዋ ፡ ለዘ ፡ እንተ[3] ፡ ተማኅጸነት ፡ ብከ[10] ፡ ወይእ
ዜኒ ፡ አዘዝኩ ፡ ትትመየጥ ፡ ኀበ ፡ ቀዳሚ ፡ ንብረታ ። ወአፍራስኒ ፡
ዘድርዕ ፡ ዘፈነውኩ ፡ አ ፡ ከመ ፡ ያጥፍኡ ፡ ቤቶሙ ፡ ለደቂቅከ ፡ ይ
እዜኒ ፡ ወአዘዝኩ ፡ ያውጽኡ ፡ ሎሙ ፡ *ወአንተኒ ፡ አአባ ፡ መሐ f. 42 r.
ረኒ ፡ ከመ ፡ እግዚአብሔር ፡ አቡከ ፡ ወለእመኒ ፡ አሕየወኒ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ እምዛቲ ፡ ደዌ ፡ በጸሎትከ[11] ፡ ቅድስት ፡ ወአነኒ ፡ አሐድ
ር ፡ በስርአትከ ። ወፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ ምስለ ፡ ውእቱ ፡ ላእክ ፡ ካህና
ተ ፡ ወዲያቆናተ ፡ ያስተብቍዕዎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ።

[1] Ms. ላዐከ. — [2] Ms. እምቅድም. — [3] *Sic* ms. — — [4] Ms. ሌሌት. — [5] Ms. ደዊየ. — [6] Ms. ዘአዘአዘዝኩ. — [7] Ms. ሜካኤል. — [8] Ms. ሰረይሊ ተ. — [9] Ms. ዝንቱ. — [10] Ms. ብክ. — [11] Ms. ጸሎትከ.

ወሰበ ፡ ጸብሐ ፡ ብሔር ፡ አዘዘሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ለመነኮሳት[1] ፡ ከመ ፡ ይልበሱ ፡ አልባሲሆሙ ፡ ወይቅንቱ ፡ ቅናቲሆሙ ፡ ወይትቀብኡ ፡ ቀባዕቲሆሙ ። ወይትአጸፉ ፡ አጽፎሙ ። ወእምድኅረዝ ፡ በጽሑ ፡ ላእካነ ፡ ንጉሥ ፡ ካህናት ፡ ወዲያቆናት ፡ ወነገርዎ ፡ ኵሎ ፡ ዘለአከሙ ። ወአስተብቍዕዎ[2] ፡ ከመ ፡ ይጸሊ ፡ ሎቱ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዘየሐዩ ፡ እምደዌሁ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ መኑኬ ፡ ዘይገብሮ ፡ ለዝንቱ ፡ ኵሉ ፡ ዘእንበለ ፡ አንትሙ ፡ ደብተራ ፡ ዘትትበሀሉ ፡ ታስተበጽእዎ[3] ፡ ወትቄድስዎ ፡ ወትብልዎ ፡ መኑ ፡ ከማከ[4] ፡ ሐያል ። ወመኑ ፡ ከማከ ፡ መዋኢ ፡ ወመኑ ፡ ከማከ ፡ ጸጋዊ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ወመኑ ፡ ከማከ ፡ f. 42 v. ወኃቤ ፡ ምጽዋት ። ወሰበሰ ፡ *ታስተበጽእዎ ፡ ይወስክ ፡ ኀጢአተ ፡ ዲበ ፡ ኃጢአት ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ኢሳይያስ ፡ ኀዝብየ ፡ እለ[5] ፡ ያስሕቱክሙ ፡ ወይደምስሱ ፡ አሰረ ፡ እገሪክሙ ። ወይቤልዎ ፡ ካህናት ፡ ወኃራሁ[6] ፡ ለንጉሥ ፡ አአባ ፡ ንሕነኒ ፡ ንነብር ፡ በከመ ፡ ስርአትከ ፡ ወንጉሥኒ ፡ ይቤ ፡ እምከመሰ ፡ ሃየውኩ ፡ እምዝንቱ ፡ ደዌየ ፡ እገብር ፡ ከመ ፡ አዘዝከኒ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አነሰ ፡ አአምር ፡ ከመ ፡ ኢይትመየጥ ፡ ወኢይኔስሕ ፡ እምኀጣውኢሁ ። ወባሕቱ ፡ ይፌውሶ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምደዌሁ ፡ ከሙ ፡ ኢይኩን ፡ ሞቱ ፡ በቃለ ፡ ዚአየ ። ወይቤልዎ ፡ ካህናት ፡ ኀበነ ፡ ጸበለ ፡ እገሪከ ፡ ከመ ፡ ንስድ ፡ ሎቱ ፡ በዘ ፡ የሐዩ ፡ እምደዌሁ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወኢይሁበክሙ ፡ ጸበለ ፡ እግርየ ፡ ወባሕቱ ፡ ሖሩ ፡ ወትረክብዎ ፡ ጥኡየ ፡ እምደዌሁ ፡ ወሖሩ ፡ ካህናት ፡ ወኵሎሙ ፡ ልኡካን ፡ ወረከብዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ጥዑየ ፡ እምደዌሁ ።

ወእምድኅረዝ ፡ ነበረ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ውስተ ፡ ው- 43 r. እቱ ፡ መካን ፡ ወእንዘ ፡ ይትጋደል ፡ በጽሞና ፡ ወይሜህሮሙ ፡ *ለደቂቁ ፡ ወንጌለ ፡ መንግሥተ[7] ፡ ሰማያት ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ቦአ ፡ ውስተ ፡ ስርዓተ ፡ ምስጢር ፡ ከመ ፡ ይቄድስ ፡ ቍርባነ ፡ ወቦአ ፡ አቅረብ[8] ፡ ውስተ ፡ መልበሱ ፡ ከመ ፡ ያአቅፎ ፡ ወነደፎ ፡ ብዝኃ ፡ ንድፈቱ ፡ ወኢያጽርአ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ቅዳሴ ፡ ቍርባን ። ወኢያብአ ፡ እዴሁ ፡ ውስተ ፡ ሕጽኑ ፡ ለኃሚሥ ፡ ዐቅረብ ፡ አላ ፡ ፈጸመ ፡ ውዳሴ ፡ እንዘ ፡ ስፉሃት ፡ ዕደዊሁ ፡ ወአስተሳተፎሙ ፡

[1] Ms. መ``. — [2] Ms. ''ተ፡ብ``. — [3] Ms. ''ተ ፡ በ``. — [4] Ms. ከማኪ. — [5] Textus mutilus — [6] Ms. om. ወ. — [7] Ms. መንግሥት. — [8] Ms. ሕቅርብ.

ለሕዝብ ፡ ምስጢረ ፡ ቅድሳት[1] ። ወእምድኅረ ፡ ፍጻሜ ፡ ቍርባን ፡ መጽለወ ፡ ሥጋሁ ፡ ወሐጸት ፡ ነፍሱ ፡ ወመሰሎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ሕማመ ፡ ደዌ ፡ ዘረከበ ፡ ወኢያእመሩ ፡ ከመ ፡ አዕቀፎ ፡ ዓቅረብ[2] ፡ ውስተ ፡ ሕፅኑ ። ወሶበ ፡ ፈነዉ ፡ እደዊሆሙ ፡ ለኀሢሰ ፡ ሥጋሁ ፡ ረከቡ ፡ ዐቅረበ ፡ ወረከቡ ፡ መካነ ፡ ሥጋሁ ፡ ኀበ ፡ ሐመመቶ ፡ እንዘ ፡ ያኅመለምል ፡ ሂጳተ ፡ ሕምዙ ፡ ለዓቅረብ ፡ ውስተ ፡ ሥጋሁ ፡ ለብእሲ ፡ እግዚአብሔር ፡ አስተብፅኡ ፡ ወአእኰቱ ፡ ትዕግሥቶ ፡ ለብእሲ ፡ ሔር ። እፎኬ[3] ፡ መንክር ፡ ኍኅ ፡ ትዕግሥቱ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወእፎ ፡ መንክር ፡ ገድ*ለ ፡ ጻማሁ ፡ ዘይትፋቀር (f. 43 v.) ፡ በኀበ ፡ ሰብእ ፡ ወይትመዘገን ፡ በኀበ ፡ እግዚአብሔር ። አአባ ፡ ክቡር ፡ እፎ ፡ ኢሐመመተከ ፡ ዘነበ ፡ አቅረብ[4] ፡ ወእፎ ፡ ኢያሕመመከ[5] ፡ በሂጳተ ፡ ሕምዙ ፡ አአባ ፡ እፎ ፡ ተአገስከ ፡ ዘመጠነዝ ፡ ምንዳቤ ። እፎ ፡ አናሕከ ፡ እምጥንተ ፡ ቅዳሴ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ። አአባ ፡ ሦእከ ፡ አምላከከ ፡ በቅዱስ ፡ ቍርባን ፡ ከመ ፡ ትመጥምሙ ፡ ለሕዝብ ፡ መድኀኒተ ፡ ነፍሶሙ ። ወሶእከ ፡ ርዕሰከ ፡ በትዕግሥተ ፡ ምንዳቤ ፡ ዘበ ፡ ሕማመ ፡ አቅረብ ፡ አርገ ፡ መዐዛ ፡ ፅንሐኅከ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ወበፅሐ ፡ ቅድመ ፡ መንበሩ ፡ ለአኃዜ ፡ ኵሉ[6] ። አአባ ፡ ውክፍተ ፡ ኮነት ፡ መሥዋዕትከ ፡ ከመ ፡ ስብሐተ ፡ ኪሩቤል ፡ ወከመ ፡ መአዛ ፡ ዕጣን ፡ ዘሱራፌል ። አአባ ፡ ሊቀ ፡ መምህራኒሃ ፡ ለኢትዮጵያ ፡ አአበ[7] ፡ መነኮሳቲ ፡ ለብሔረ[8] ፡ አግዓዚ ። አአባ ፡ ዘትትፌሣሕ ፡ በስደትከ ፡ ዘከመ ፡ ረከበ ፡ ምህርከ ፡ ብዙኃ ፡ ወትትሐሰይ ፡ በሙቃሔከ ፡ ከመ ፡ ዘየሐውር ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መርዓ ። አአባ ፡ ሶበ ፡ ትበውዕ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወይትፌለጥ ፡ ገጽከ ፡ ከመ ፡ ዘሰ*ትየ ፡ ወይነ ፡ ከራሜ ፡ ወሶበ ፡ ትቄጥን ፡ ሰጊደ ፡ (f. 44 r.) ቃፌጥን ፡ ከመ ፡ ሩጸተ ፡ አፍራስ ። አአባ ፡ ወሶበ ፡ ትሰፍሕ ፡ እደዊከ ፡ ለጸሎት ፡ ተኀጽብ[9] ፡ ሥጋከ ፡ በነቅዓ ፡ አንብእከ ። ወሶበ ፡ ትሜህርሂ ፡ ይትከአው ፡ ሞገስ ፡ እምከናፍሪከ ። አአባ ፡ ሶበ ፡ ትቀውም ፡ ውስተ ፡ አውደ ፡ ነገሥት ፡ ይውኢ ፡ ልብከ ፡ ከመ ፡ ድብ ፡ ሐራስ ፡ ወከመ ፡ ሐራውያ ፡ ሐቅል ፡ ለዋው ፡ ትዴግን ፡ በመዓት ፡ ከመ ፡ ጥሕረተ[10] ፡ አንበሳ ፡ ወነቃወ[11] ፡ አራዊት ፡ ወከመ ፡ ነምር ፡ ዘይቀንጽ ፡ እም ፡ እሙ ፡ ለተብእሶ ፡ ነአውት ፡ እለ ፡ ይረውድዎ ። አአባ ፡ አልብከኑ ፡ ሥጋ ፡ ዘኢትፈርህ ፡ ሕማማተ[12] ፡ አአባ ፡

[1] Ms. ቅደሳት. — [2] Ms. ዓቅርብ. — [3] Ms. እፌኬ. — [4] Ms. አቅርብ. — [5] Ms. ኢያኅመከ. — [6] Ms. ለአኃዜዡሉ. — [7] Ms. አባ. — [8] Ms. ለብሔር. — [9] Ms. ተሐጽቦ. — [10] Ms. ከመጥ″. — [11] *Sic* ms. — [12] Ms. ሕማማት.

አልብከኑ ፡ ድካመ ፡ ሥጋ ፡ ዘኢትፈርህ ፡ ስቃያተ ፡ ዘአውደ ፡ ነገሥት[1] ። ኦአባ ፡ ዝክረኒ ፡ በጸሎትከ ፡ እስመ ፡ ጸሎተ ፡ ጻድቅ ፡ ትክል ፡ ወታሰልጥ ።

ወይእዜኒ ፡ ንግባዕ ፡ ከመ ፡ ንንግር ፡ ዜናሁ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል[2] ፡ ወአሐተ[3] ፡ ዕለተ ፡ ይቤሎ ፡ አሐዱ ፡ መነኮስ ፡ አአባ ፡ ንንበር ፡ ውስተ ፡ አሐዱ ፡ መካን ፡ በፍቅር ፡ ወበ[4] ፡ ጽሞና ። ወይቤሎ ፡ f. 44 v. *አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ለእመ ፡ ብከ[5] ፡ መበለተ ፡ ኢይንበር ፡ ምስሌከ ። ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ አልብየ ፡ መበለተ ፡ ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እመሰ ፡ አልብከ ፡ መበለተ ፡ ወኢይደልወነ ፡ ንንበር ፡ ዝየ ፡ አላ ፡ ንትገኃስ ፡ ውስተ ፡ ካልዕ ፡ መካን ። ወገብረ ፡ ሎቱ ፡ ንስቲተ ፡ ጸማዕተ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወነበረ ፡ ህየ ፡ መነኮስ ፡ ወአኀተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ኢኀሎ ፡ ውእቱ ፡ በጽሐት ፡ መበለት ፡ ወትቤ ፡ አብኡኒ ፡ ኃበ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወይቤልዋ ፡ ደቂቁ ፡ ወኢይትከኀለኪ ፡ ከመ ፡ ትባኢ ፡ ኃቤሁ ። ወትቤሎሙ ፡ አነኒ ፡ ኢየሐውር ፡ እምዝ ፡ መካን ፡ ዘእንበለ ፡ እትናዘዝ ፡ እምኃቤሁ ፡ በእንተ ፡ አበሳየ ፡ ወነገርዎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ዘከመ ፡ ትቤ ፡ ይእቲ ፡ መበለት ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ በልዋ ፡ ንግርዮ ፡ ለዝ ፡ ቀሲስ ፡ ኵሎ ፡ ኀጢአተኪ ፡ ወነገረቶ ፡ ይእቲ ፡ መበለት ፡ ኵሎ ፡ ኀጢአታ ፡ ወበከመ ፡ አማሰነ ፡ ድንግልናሃ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ f. 45 r. ዘይቤ ፡ አልብየ ፡ መበለተ ። ወለአከ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚ*ካኤል ፡ ለውእቱ ፡ ቀሲስ ፡ ኀበ ፡ ይእቲ ፡ መበለት ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ከመዝ ፡ አ ፡ ነስሒአ ፡ ወከመዝአ ፡ ጹሚአ ። ወኢትግብኢአ ፡ ኀቤሁ ፡ እምዝ ፡ ዳግመ ፡ ለውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ወአዘዘ ፡ ከመ ፡ ይስድዋ ፡ ኀበ ፡ ፌልጶስ ፡ ወልዱ ። ወለአከ[6] ፡ ኀቤሁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ንሣእ ፡ ዕቀብ ፡ ለዛቲ ፡ በግዕት ፡ ዘአንገፍክዋ ፡ እምአፈ ፡ ተኵላ ፡ ወአንተ ፡ ኒ ፡ እቀብ ፡ በስርአተ ፡ ምንኵስና ፡ ወአተወ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ወይቤሎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ኀበኒ ፡ መበለትየ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ኢትቤለኒአ[7] ፡ ቀዲሙ ፡ አልብየ ፡ መበለተ ። ወይእዜአኒ[4] ፡ ኢአቀብከኒ ፡ መበለተከ ፡ ወተምዓ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ዓቢየ ፡ መዓተ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ምንትኑ ፡ ዘተግኅሰ ፡ እምኔከ[8] ፡ ትትመዐዕ[4] ፡ ላዕሌየ ፡

[1] Ms. ንጉሥት. — [2] Ms. ሜካኤል. — [3] Ms. ወኢአሐተ. — [4] *Sic* ms. — [5] Ms. ለእመብከ. — [6] Ms. ወለከ. — [7] Ms. ኢትበ``. — [8] Ms. እምኒከ.

ጥቀ ። ወሀሎ ፡ አሐዱ ፡ ዲያቆን ፡ ዘተምህረ ፡ ብሉየ ፡ ወሐዲሰ ፡ በኀበ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወውእቱኒ ፡ ሖረ ፡ ውስተ ፡ አሐዱ ፡ መካን ፡ ወይቤ ፡ አነ ፡ ቀሲስ ፡ ወሰርዓ ፡ ወቀደሰ ፡ ቍርባነ ፡ እንዘ ፡ ኢኮነ ፡ [f. 45 v.] *ካህነ ፡ ውእቱ ። ወዜነውዎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ዘከመ ፡ ገብረ ፡ ውእቱ ፡ ወአዘዘ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ከመ ፡ ይጸውእዎ ፡ ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ኀቤሁ ፡ ተምዖ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወይቤሎ ፡ ለምንት ፡ ትገብር ፡ ከመዝ ፡ ወኢይትሐበሉ ፡ መላእክት ፡ ከመ ፡ ይግሥሡ ፡ ሥጋሁ ፡ ለክርስቶስ ። እፎ ፡ አንተ ፡ ደፈርከ ፡ እንዘ ፡ መሬታዊ ፡ አንተ ፡ ዘኢኮንከ[1] ፡ ካሀነ ፡ ወለእመ ፡ ተሰምዐ ፡ ዝንቱ ፡ ነገር ፡ ይዌግሩከ ፡ በእብን ። ወይቤ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ አባ ፡ ክቡር ፡ አባ ፡ ኀበኒ ፡ ንስሐ ፡ ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ከመዝ ፡ ጹም ፡ ወከመዝ ፡ ነሥሕ ። ወካዕበ ፡ ገብአ ፡ ኀበ ፡ ቀዳሚ[2] ፡ እበዲሁ ፡ ወሰርዐ ፡ ቍርባነ ፡ በእለተ ፡ ትስብእቱ ፡ ለክርስቶስ ፡ ወዜነውዎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ዘከመ ፡ ገብረ ፡ ውእቱ ፡ ወአዘዘ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ከመ ፡ ይጸውእዎ ። ወይቤሎሙ ፡ ዑቁ ፡ ወኢተሣተፉ ፡ ምስሌሁ ፡ ወኢበቍርባን[3] ፡ ወኢበጸሎት ። ወእምዝ ፡ ኀደግዎ ፡ ኵሉ[4] ፡ ካህናትኒ ፡ ወዲያቆናት ፡ ወኵሉ ፡ ሕዝ[f. 46 r.]*ብ ። ወእምዝ ፡ ቦአ ፡ ሰይጣን ፡ ውስተ ፡ ልቡ ፡ ለውእቱ ፡ መነኮስ ፡ በከመ ፡ ቦአ ፡ ላእለ ፡ ይሁዳ ፡ ሰያጤ ፡ እግዚኡ ፡ ወሖረ ፡ ውእቱ ፡ ዲያቆን ፡ ወተራከበ ፡ ለውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ዘአማሰነ ፡ ድንግልናሃ[5] ፡ ለመነኮሳይት[6] ፡ ዝኩ ፡ ዘነገርነ[7] ፡ ዜናሁ ፡ ቀዳሚ ፡ ወሐብሩ ፡ ክልኤሆሙ ፡ ተኳሉት ፡ ላዕለ ፡ በግእ ፡ ወአንቅያት ፡ ላዕለ ፡ ርግብ ፡ ወአክይስት ፡ ላዕለ ፡ ብእሲ ፡ ንጹሕ ፡ ወአፍዖት[8] ፡ ጸዋጋን ፡ ላዕለ ፡ መምህረ ፡ ሕግ ፡ ዘምሉአ[9] ፡ በረከት ። ወሖሩ ፡ ክልኤሆመ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወአስተዋደይዎ[10] ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወይቤሉ ፡ ይረግመከ ፡ አንጉሥ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ዘአስጠሞ ፡ ለፈርዖን ፡ ወለሰራዊቱ ፡ ውስተ ፡ ቀላየ ፡ ባሕር ፡ ከማሁ ፡ ያስጥሞ ፡ ለዝንቱ ፡ ንጉሥ ፡ ምስለ ፡ ሰራዊቱ ፡ ወሕዘቢሁ ። ወተምዐ ፡ ንጉሥ ፡ ወአዘዘ ፡ ያምጽእዎ ፡ ወአሰሮሙ[8] ፡ ወምስለ ፡ ደቂቁ ፡ እምሐበ ፡ ሃለዉ ፡ መካን ፡ ወአሰርዎሙ ፡ ወአብጽሕዎሙ ፡ ውስተ ፡ ዴዴ ፡ ንጉሥ ፡ ወለአከ ፡ ኃቤሁ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ለምንት ፡ ትረግሙኒ ።

[1] Ms. ዘአኮንከ. — [2] Ms. ቀዳሜ. — [3] Ms. ወኢበ ፡ ቍርባን. — [4] Ms. ዙሎ. — [5] Ms. ድንግልናሀ. — [6] Ms. ለመነካሰይት. — [7] Ms. ዘነገረነ. — [8] *Sic* ms. — [9] ዘምሉእ. — [9] Ms. ወአስተ ፡ ዋደይዎ.

f. 46 v. ወይቤ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አንሰ ፡ ኢረገምኩ*ከ ፡ ወኢተመሐርኩኑ ፡ መጻሕፍተ ፡ እስመ ፡ ይቤ ፡ እግዚእነ ፡ ደኃርዎሙ ፡ ለእለ ፡ ይረግሙክሙ[1] ፡ ወሠናየ ፡ ግበሩ ፡ ለዕለ ፡ ይትኤገሉክሙ ። ጳውሎስኒ ፡ ይቤ ፡ ለዘሂ ፡ ረገመከ ፡ ደኃሮ ። በስርዓተ ፡ ምንኵስናኒ ፡ ይብል ፡ እስከ ፡ ለሰይጣን ፡ ኢትርግሞ ። ወእመሰ ፡ እስከ ፡ ለሰይጣን ፡ ይኤዝዝ ፡ ኢረጊመ ፡ እፎኬ[2] ፡ ለንጉሥ ፡ ይረግምዎ ። ወአብአ ፡ ንጉሥ ፡ ኀቤሁ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወይቤሎ ፡ እሉ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ነገሩኒ ፡ ከመ ፡ ረገምከኒ ፡ ወአቀሞሙ ፡ ቅድሜሁ ፡ ለክልኤቱ ፡ መነኮሳት[3] ፡ እለ ፡ ዘከርናሙ ፡ ቀዲሙ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ለንጉሥ ፡ ዝኒ ፡ ፩መነኮስ[4] ፡ ዘአማሰነ ፡ ድንግልናሃ[5] ፡ ለአሐቲ ፡ መበለት ፡ ወመጽአት ፡ ሐቤየ ፡ ወሰከየቶ ፡ ወአዘዝክዋ ፡ ከመ ፡ ኢትግባእ ፡ ዳግመ ፡ ኢትቅረብ ፡ ኀቤሁ ። ወሰደድክዋ ፡ ውስተ ፡ ካልዕ ፡ መካን ፡ ወሎቱኒ ፡ ገሠጽክዎ ፡ በተግሣጸ ፡ ቅዱሳን ፡ ወአዘዝክዎ ፡ ከመ ፡ ኢይትመየጥ ፡ ሐበ ፡ ዘከመዝ ፡ ግብር ። ወዝኒ ፡ ካልኡ ፡ ነበረ ፡ ኀቤየ ፡ በስርዐተ ፡ ዲቁና ፡ ወሖረ ፡ ኀበ ፡ ካልእ ፡ መካን ፡ ወይቤ ፡ ቀሲስ ፡ አነ ፡ ዘኢኮነ ፡ ቀሲ
f. 47 r. ሰ ፡ ወ*ሰርዐ ፡ ቍርባነ ፡ ወነገሩኒ ፡ በእንቲአሁ ፡ ከመ ፡ ዘንተ ፡ ገብረ[6] ፡ ለዝንቱኒ ፡ ገሠጽክዎ ፡ ወተማዕክዎ ። ወውእቱኒ ፡ አምነ ፡ ከመ ፡ ገብረ ፡ ዘንተ ፡ በቅድመ ፡ ቀሳውስት[7] ፡ ወአቆምክዎ[8] ፡ በንስሐ ፡ እምግብረ ፡ ክህነት ። ወእምድኅረዝ[9] ፡ ተመይጠ ፡ ሐበ ፡ ቀዳሚ ፡ ዕበዲሁ ። ወእምዝ ፡ አዘዝክዎሙ ፡ ለዕለ ፡ ይነብሩ ፡ ምስሌሁ ፡ ወከመ ፡ ኢይሳተፍዎ ፡ በጸሎት[10] ፡ ወበእንተዝ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤከ ፡ ከመ ፡ ያስተዋድዩኒ ፡ በኀሰት ። ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ ሖር ፡ ወስርዮሙ ፡ በከመ ፡ ፈቃድከ ፡ ወግበር ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ቀኖና[11] ፡ በከመ ፡ ስርዓትከ ፡ በከመ ፡ ተአምር ፡ አንተ ። ወወሀበ ፡ ሰላመ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወተሰናዐወ[12] ፡ ምስለ ፡ ንጉሥ ፡ ወአተወ ፡ ውስተ ፡ መካኑ ።

ወአኅተ ፡ እለተ ፡ በጽሐ ፡ ኀቤሁ ፡ ናትናኤል ፡ ወልድ ፡ ዘየአቢ ፡ እምኵሎሙ ፡ ደቂቁ ፡ ወይቤ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወአምጽኡ ፡ ለነ ፡ ምንዝረ[8] ፡ እምቤተ ፡ እግዚእ ፡ ክብራ ፡ እኅትየ ፡ ከመ ፡ ንሣተፍ ፡ ምስለ ፡ ናትናኤል ፡ ወልድየ ። ወአምጽኡ ፡ ሎቱ ፡

[1] Ms. ይረግመክሙ. — [2] Ms. እፎ ፡ ኬ. — [3] Ms. መንኮሳት. — [4] Ms. ፩ sine lineolis. — [5] Ms. ድንግልናሀ. — [6] Ms. ግብረ. — [7] Ms. ቀሳውስ ፡ ት. — [8] *Sic* ms. — [9] Ms. ወእምድኅርዝ. — [10] Ms. በጻሎት. — [11] Ms. ቅኖና. — [12] Ms. ″ዕዉ.

ምዝረ[1] ፡ በንስቲት ፡ ጽዋዕ ፡ እስመ ፡ ኢረከቡ ፡ ካልአ ፡ ዘውስተ ፡ ቤት ፡ ዘእንበሌሁ[2] ፡ ወነሥአ ፡ አቡነ ፡ በጸ*ሎተ f. 47 v. ፡ ሚካኤል ፡ ካልአ ፡ ፅዋአ ፡ ወከፈሎ ፡ ለውእቱ ፡ ምንዝር[1] ፡ ኅበ ፡ ክልኤሆሙ ፡ ወመልአ ፡ ውስተ ፡ አፉሆን[3] ፡ ወአስተባዝሆሙ ፡ በጸሎቱ ፡ ከመ ፡ ቅብዓ ፡ መበለት ፡ ዘመልዓ ፡ ኵሎ ፡ ንዋየ ፡ ልህኵት ፡ ዘውስተ ፡ ቤታ ፡ በትእዛዘ ፡ ኤልሳእ ፡ ነቢይ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ኅቡረ ፡ በስደቶሙ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አቡነ ፡ ወዘአማኑኤል[4] ፡ ወመምህረ[3] ፡ ወለቃ ፡ ወእንዘ ፡ ያስተዳልዉ ፡ ሎሙ ፡ ኅብስተ ፡ ሰርከሙ ፡ አርዳኢሆሙ ፡ በውስተ ፡ ማኅበዝ[5] ፡ ወማሰነት ፡ ኅብስተ ፡ ዘአማኑኤል ፡ ወኢሰነየ ። ወኅብስተ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ሠናየ ፡ ጥቀ ፡ ከነ ፡ ዘየአድም[3] ፡ ለአዕይንት ። ወይቤሎ ፡ ረድአ ፡ ዘአማኑኤል ፡ ለረድአ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አቡነ ፡ ሀበኒ ፡ ዘአስተዳለውከ[6] ፡ ለመምህርከ ፡ እስመ ፡ መምህርየ ፡ መአትም ፡ ወለእመ ፡ ርእየ ፡ ዘንተ ፡ ኅብስተ ፡ ሙሱነ ፡ ይትመዓእ ፡ ላዕሌየ ፡ ወይኄንነኒ[7] ። ወይቤሎ ፡ ረድአ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ለረድአ ፡ ዘአማኑኤል[8] ፡ ንሣእ ፡ በከመ ፡ ትቤ ፡ እስመ ፡ መምህርየሰ ፡ እጉስ ፡ በመንፈስ[9] ፡ ውእቱ ፡ ወወደይዎ ፡ ለኅብስተ ፡ *አቡነ f. 48 r. ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ውስተ ፡ መሶበ ፡ ዘአማኑኤል ፡ ወኅብስተ ፡ ዘአማኑኤል ፡ ወደይዎ ፡ ውስተ ፡ መሶበ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወእምዝ ፡ ፍና ፡ ሰርክ[10] ፡ አቅረቡ ፡ ሎሙ ፡ ድራረ ፡ በበመሶበሙ[11] ፡ ወሶበ ፡ ፈቀደ ፡ ከሢቶታ ፡ ለመሶብ ፡ ለዘአማኑኤል[3] ፡ አበየት ፡ ተፈትሖተ ፡ እስመ ፡ ኅብስተ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ሀሎ ፡ ውስቴታ ፡ ወጥቀ ፡ አጥአቀዋ ፡ በኀይል ፡ ከመ ፡ ያርሕዋ ፡ ወአበየቶሙ ። ወይቤሎ ፡ ለረድኡ ፡ ዘአማኑኤል ፡ አይኑ ፡ ጌጋየ ፡ ዘገበርከ ፡ ዘአበየተኒ[12] ፡ ተፈትሖ ፡ መክደነ ፡ መሶብየ ። ወይቤሎ ፡ ረድኡ ፡ ፩አበሳ[13] ፡ አበስኩ ፡ በፍርሃተ ፡ ዚአከ ፡ ሶበ ፡ ማሰነ ፡ ኅብስተ ፡ ዚአከ ፡ በውስተ ፡ ማህበዝ ፡ ወአቤሎ ፡ ለዝንቱ ፡ ካልእየ ፡ ኅበኒነ[3] ፡ ኅብስተ ፡ መምህርከ ፡ ከመ ፡ ኢይትመአዕ ፡ ላዕሌየ ፡ መምህርየ ። ወሀበኒ ፡ በከመ ፡ ሰአልክዎ ፡ እትሐዘብ ፡ ከመ ፡ በእንተዝ ፡ አበየ ፡ ተፈትሖ ። ወይቤ[14] ፡ ዘአማኑኤል ፡ ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይገ

[1] *Sic* ms.: ምንዝር pro ምዝር error videtur. — [2] Ms. ቤትዘእንበሌሁ. — [3] *Sic* ms. — [4] Ms. ወዘአማንኤል. — [5] Ms. ማኅበረዝ. — [6] Ms. om. ው. — [7] Ms. ወይኴ``. — [8] Ms. አማኑኤል. — [9] Ms. ወመንፈስ. — [10] Ms. ፍናሰርክ. — [11] Ms. በበመ ፡ ስቦሙ. — [12] Ms. ″ቲኒ. — [13] Ms. ፩ sine lineolis. — [14] Ms. ዘይቤ.

ብር ፡ መንክራተ ፡ በላዕለ ፡ ቅዱሳኒሁ ። ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ አቡነ ፡
f. 48 *v.* በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ *ንሣእ ፡ ኅብስተከ ፡ ዘወሃበከ ፡ ፍትሐ ፡ እግ
ዚአብሔር ። ወሶበ ፡ ባረከ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ተፈትሐ
ት ፡ በጊዜሃ ፡ በከመ ፡ ልማድ ፡ ወእለ ፡ ርዕዩ ፡ ሰብሕዎ ፡ ለእግዚ
አብሔር ።

ወበአሐዱ ፡ እመዋእል[1] ፡ ይቤሎሙ ፡ ንጉሥ ፡ ለሐራሁ ፡ በምንት
ኬ ፡ ዘይዜኃሩ ፡ ላእሌየ ፡ መነኮሳት ፡ ይመስለክሙ ፡ እለ ፡ ውስተ ፡
አድባራት ፡ ወምኔታት ። ዘእንበለ ፡ በውሂዘ ፡ አፍላግ ፡ ወአንቅዕ
ታተ ፡ ማያት ፡ ዘይበውእ ፡ ውስተ ፡ አዕፃዳቲሆሙ ። ወቦቱ ፡ ይሰ
ቅዩ ፡ አትክልተ ፡ ወቦቱ ፡ ይዘርኡ ፡ አሕማላተ ። ወቦቱ ፡ ያረው
ዩ ፡ ስጐርተ ፡ ወሰማተ ፡ ወእምዝ ፡ ጸጊቦሙ ፡ ወይትወጽኡ ፡ ከመ ፡
ይትበአሱ ። ወአዘዘ ፡ ይምጽኡ ፡ ይጸውኡ ፡ ሎቱ ፡ ጽኑአነ[2] ፡ ሐ
ራ ፡ እለ ፡ ይትለአክዎ ፡ ለስደተ ፡ ቅዱሳን ። ወአዘዘሙ ፡ ለእሙ
ንቱ ፡ ሐራ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ሑሩ ፡ ስድዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ወምስ
ለ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ዘየሃውኮ ፡ ለመንግሥትየ ። ወአብጽ
ሕዎሙ ፡ ውስተ ፡ ብሔር ፡ ይቡስ ፡ ኀበ ፡ ዘኢይትረከብ ፡ ማይ ፡
መጣነ ፡ አኀቲ ፡ ዕለት ። ወእምዝ ፡ ወሰድዎሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ ቅዱ
f. 49 *r.* ሳን ፡ ውስተ ፡ ብሔር ፡ ርሁቅ ፡ ወ*ሶበ[3] ፡ በጽሑ ፡ ኀበ ፡ ውሂዘ ፡
ፈለግ ፡ ወይቤልዎሙ ፡ እለ ፡ የአምሩ ፡ ግዕዘ ፡ ብሔር ፡ ቅድሁ[4] ፡
ማየ ፡ እምውስተዝ ፡ ፈለግ ፡ ወኢትረክቡ ፡ እንከ ፡ እምድኅረዝ ።
ወበሳኒታሂ ፡ ወሶበ ፡ ትትነሥኡ ፡ ነግሐ ፡ ትበጽሑ ፡ ዝየ ፡ ጊዜ ፡
ስድሥቱ ፡ ሰአት ፡ ወሶበ ፡ በጻሕክሙ ፡ ጊዜ ፡ ፯ትበጽሑ[5] ፡ ህየ ፡
ሶበ ፡ የአርብ ፡ ፀሐይ ። ወቀድሁ ፡ ማየ ፡ ቅዱሳን ፡ እምውስተ ፡ ው
እቱ ፡ ፈለግ ፡ ወሰትዩ[6] ፡ ኀበ ፡ መካን ፡ ዘአብጽሕዎሙ ። ወሶበ ፡ ሳ
ኒታኒ ፡ ወሶበ[7] ፡ ጎሀ ፡ ብሔር ፡ ተበሀሉ ፡ በበይናቲሆሙ ። ንው ፡ ንሖር ፡
ውስተ ፡ ፈለገ ፡ ማይ ፡ ከመ ፡ ኢይኩን ፡ ተመይጦትነ ፡ በምሴተ ፡
ጽልመት ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ተአገሡ ፡
ደቂቅየ ፡ ወአጽንዑ ፡ ልበክሙ ፡ እስመ ፡ ትሬእዩ[8] ፡ ሀይለ ፡ እግዚ
አብሔር ። ወሶበ ፡ ኮነ ፡ ረፋዲተ ፡ ሖረ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤ
ል ፡ ኀበ ፡ ኰኵሕ ፡ ዘያረስኖ ፡ ለእግር ፡ እምላህበ ፡ ፀሐይ ፡ እስመ ፡
መርቄ ፡ ብሔሩ ፡ ወጸለየ ፡ ዲቤሁ ፡ ጊዜ ፡ ሰለስቱ ፡ ሰአት ፡ ወእንዘ ፡
ይጼሊ ፡ አድለቅለቀ ፡ ውእቱ ፡ ኰኵሕ ፡ ወተነቅለ ፡ እምኔሁ ፡ መ

[1] Ms. መዋ``. — [2] Ms. ጽኑአነ. — [3] Ms. ወወሶበ. — [4] Ms. ቅድሚሁ. — [5] Ms. ፯ sine lineolis. — [6] Ms. ሰቱዩ. — [7] *Sic* ms. — [8] Ms. ትርአዩ.

ጠነ ፡ ዐቢይ ፡ ገበታ ። ወውህዘ[1] ፡ ማ*ይ ፡ ዐቢይ ፡ ወእምቅድመ ፡ f. 49 v. ማዩ ፡ ውህዙ ፡ አማት ፡ አበይት ። ወአዘዘ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ከመ ፡ ይጸውዕዎሙ ፡ ለሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ወሶበ ፡ በጽሑ ፡ ይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እግዚእክሙ ፡ ሐዘነ ፡ በእንተ ፡ ማይ ፡ ዘዝዕብ ፡ ይሰትዮ ፡ አምጽአነ ፡ ዝየ ፡ ከመ ፡ ኢንስተያ ፡ ወእግዚአብሔር ፡ ለሲሳይነ ፡ ሀለየ ፡ ወሠርዐ[2] ፡ ለነ ፡ ማእደ[3] ፡ አሳተ ፡ አኮ ፡ ዘተሰግረ ፡ እምዋሕይተ[4] ፡ አፍላግ ፡ አላ ፡ ዘመጽኡ ፡ እማየ ፡ መንክራቲሁ[5] ፡ ዘነቅዓ ፡ እምኰኵሕ ። ምንተኑ ፡ ይሄሊ ፡ እግዚእክሙ ፡ አይቴኑ[6] ፡ ይሰድደነ[7] ፡ ኀበ ፡ ኢይበጽሕ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሀበ ፡ አይኑ ፡ ይወስደነ ፡ ኀበ ፡ ዘኢሃሎ ፡ መለኮተ ፡ አምላክ ፡ እስመ ፡ ጽሑፍ ፡ ዘይብል ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ በኃውርት ፡ መለኮቱ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ጽሑፍ ፡ ዘይብል ፡ አይቴኑ ፡ አኃውር ፡ እመንፈስከ ፡ ወአይቴኑ ፡ እጐይይ ፡ እምቅድመ ፡ ገጽከ ፡ እመኒ ፡ አረጉ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ህየኒ ፡ አንተ ። ወእመኒ ፡ ወረድኩ ፡ ውስተ ፡ ቀላይ ፡ ህየኒ ፡ ሀሎከ ። ወእመኒ ፡ ነሣዕኩ ፡ ክንፈ ፡ ከመ ፡ ንሥር ፡ ወሰረርኩ ፡ እስከ ፡ ማህለቅተ ፡ ባሕር ፡ ሕየኒ ፡ እዴከ ፡ ትመርሃኒ ፡ ወታነብረኒ ፡ የማንከ ። ወሐሩ ፡ እሙንቱ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ወነገርዎ ፡ *ዘከመ ፡ ርእዩ ፡ ኵሎ ፡ መንክራተ ፡ በኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ f. 50 r. ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወፈርሃ ፡ ንጉሥ ፡ ሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ ወአዘዘ ፡ ከመ ፡ ይፈንውዎሙ[8] ፡ ወይሖሩ ፡ ኀበ ፡ ፈቀዱ ።

ወነበሩ ፡ ቅዱሳን ፡ በጓዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ኀበ ፡ መንክራቲሆሙ ። እምድኅረዝ ፡ ወአንሥአ ፡ ምንስወ[9] ፡ ጸላኢ ፡ ውስተ ፡ ልበ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ያሕስም ፡ ዲበ ፡ ቅዱሳን ፡ ወአዘዘ ፡ ኃበ ፡ ኵሉ ፡ ሕዝቢሁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አምጽእዎሙአ ፡ ለቅዱሳንአ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ አ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ አሕጉረ ፡ መንግሥትየአ ። ወአብጽሕዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ወበጽሐ ፡ ዘአማኑኤልሂ ፡ ምስለ ፡ ደቂቁ ። ወአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወእምዝ ፡ ይቤሎሙ ፡ ንጉሥ ፡ ጓበሩ ፡ ምስሌየ ፡ በቍርባን ፡ ወበጸሎት ። ወእመ ፡ ሐበርክሙ ፡ ምስሌየ ፡ እሁበክሙ ፡ አድባራተ ፡ ለሐኒጸ ፡ ምኔታት ፡ ወአድባርሂ[10] ፡ ይትገበርዎሙ ። ወካዕበ ፡ እሁበክሙ ፡ ወርቀ ፡ ወብሩረ ፡ ዘይበቍዕ[11] ፡ ለመቅደስክሙ ፡ ወለመፍቀደ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያንክሙ ፡ ስራያተ[11] ፡ ወዲባጋተ ፡ ለመክደነ ፡ ምስዋዒክሙ ፡ ወለሞጣህተ ፡ ክህናቲክሙ ፡ *አባዕረኒ ፡ በዘት f. 50 v.

[1] Ms. ወውህዘ. — [2] Ms. ወርዐ. — [3] Ms. መአደ. — [4] እምዋሕይት. — [5] Ms. ዘመጽአ ፤ እማይ ፤ መንክራቲሁ. — [6] Ms. አይቲነ. — [7] Ms. ሰድደነ. — [8] Ms. "ፍ". — [9] Ms. መንሰወ. — [10] Ms. ወአድባረሂ. — [11] *Sic* ms.

ትጌበሩ[1] ፡ ወአልህምት ፡ በዘትሴሰዩ ፡ ሐሊበ[2] ። ወእመሰ ፡ አበይክ
ሙ ፡ ኀቢረ ፡ ምስሌየ ፡ አዘዘ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ እስድድክሙ ፡ ኀቤ
ሁ ፡ ሐሩኬ ፡ ምድረ ፡ ግብጽ ፡ ወበረሃብ ፡ ወበጽምዕ ፡ ወበ ፡ ውስ
ተ ፡ ፍኖትኒ ፡ ሀለዉ ፡ ፈያት ፡ እለ ፡ ይቀትሉ ፡ ነፍሰ ። ወይቤሉ ፡
ደቂቀ ፡ ዘአማኑኤል ፡ ንኅብር ፡ ንሕነሰ ፡ ምስሌከ ፡ ወንገብር ፡ ፈቃ
ደከ ፡ በከመ ፡ አዘዝከነ ፡ ንጉሥ ። ወወሀበሙ ፡ ንጉሥ ፡ ወርቀ ፡ ወ
ብሩረ ፡ ወአልባሰ ፡ ወአልህምት ፡ ወነሢኦሙ ፡ አተዉ ፡ ለለ ፡ መ
ካኖሙ ፡ ዘአማኑኤልሰ ፡ አቡሆሙ ፡ አበየ ፡ ዘንተ ፡ ወተሰደ ፡ ባሕ
ቲቱ ። ወለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤልሂ ፡ ለአከ ፡ ኀቤሁ ፡ አበይተ ፡
መኳንንተ ፡ ወመሳፍንተ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኅበሩ ፡ ምስሌየ ፡ ወእ
መሰ ፡ አበይከ ፡ ሖር ፡ ኀበ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ በጸ
ሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እወ ፡ አሐውር ፡ በፍኖተ ፡ ኢየሩሳሌምኒ[3] ፡ ኢታ
ፈርሃኒ[4] ፡ በሎ ፡ ለእግዚእከ ። ወይቤሎሙ ፡ ካዕበ ፡ ላዕከ[5] ፡ ንጉሥ ፡
f. 51 r. ለቅዱሳን ፡ ወለክሙሂ ፡ ይቤለክሙ ፡ ንጉሥ ፡ ወኢትሙቱ*አ ፡
በረሃብ ፡ ወበጽምዕ[6] ፡ እንዘአ ፡ ትነግዱአ ፡ ኢየሩሳሌምአ ፡ እስመ ፡
ሕየአ ፡ ሀለዉአ ፡ ቀተልተ ፡ አ ፡ ነፍስአ ፡ ዘውስተ ፡ ፍኖት ፡ አ ።
እለ ፡ ያክህዱአ ፡ ክርስቲያነ ፡ አ ፡ ፈያትአ ፡ እለ ፡ ኢያዕመሩአ ፡ ለ
ክርስቶስ ፡ አ ። ወእመሰ ፡ ኅበርክሙ ፡ አ ፡ ምስሌየአ ፡ እሁበክ
ሙ ፡ ወርቀ ፡ ወብሩረአ ፡ አልህምተአ ፡ ወኵሎ ፡ ጥሪተአ ፤ ወይቤ
ልዎ[7] ፡ ቅዱሳን ፡ ለላእክ ፡ ወርቅከ ፡ ወብሩርከ ፡ ወኵሉ[8] ፡ ጥሪትከ[9] ፡
ምስሌከ ፡ ለይኩንከ ፡ ለህርትምና ። ወዘንተ ፡ ብሂሎሙ ፡ ተለዉ ፡
ለመምህሮሙ ፡ ወአንከሩ ፡ ኵሎሙ ፡ ሰራዊተ ፡ ንጉሥ ፡ በእንተ ፡
ጥብአቱ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወበእንተ ፡ ጥብአተ ፡ ደ
ቂቁ ። ወሖረ[10] ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወእንዘ ፡ ያነብብ ፡ ዘ
ንተ ፡ መዝሙረ ። ወይቤ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያበርህ ፡ ሊተ ፡ ያድኅ
ነኒ ፡ ምንትኑ ፡ ያፈርሃኒ ፡ ወእግዚአብሔርኒ ፡ ምእመና ፡ ለህይወት
የ ፡ ወምንትኑ ፡ ያደነግጸኒ[11] ። ወአንበበ ፡ ዘንተ ፡ መዝሙረ ፡ እስ
f. 51 v. ከ ፡ ተፍጻሜቱ ። ወበጽሐ ፡ ውስ*ተ ፡ መካን ፡ ዘየኀድር[12] ፡ ውስቴ
ቱ ፤ ወቤተ ፡ ህየ ፡ ምስለ ፡ ደቂቁ ። ወመጽኡ ፡ ሕየ ፡ ኀቤሁ ፡ ሰራ
ዊተ ፡ ንጉሥ ፡ ወመኳንንት ፡ ወመሣፍንት ፡ ወኵሉ ፡ አርዕስተ ፡
ሐራሁ ፡ ለንጉሥ ። ወተስእልዎ ፡ ለብእሴ[13] ፡ እግዚአብሔር ። ወ
ኃደረ ፡ እንዘ ፡ ይነግሮሙ ፡ ኵላ ፡ ሌሊተ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ወኢትፍር

[1] Ms. በዘትትገበሩ. — [2] Ms. ″ባ. — [3] Ms. ″ሚኒ. — [4] Ms. om. ኢ. — [5] Ms. ላዕካ. — [6] Ms. ወበጽምዐ. — [7] Ms. ወይበልዎ. — [8] Ms. ወኵሎ. — [9] Ms. ‶ትከ — [10] Ms. ″ር. — [11] Ms. ያድነ‶. — [12] Ms. ዘየ‶. — [13] Ms. ለብሴ.

ሁ ፡ ተበርብሮ ፡ ንዋይክሙ[1] ፡ ሙቃሔ ፡ ዕደዊክሙ ፡ ወእገሪክሙ ፡ ወተቀሥፎ ፡ ዘባንክሙ ፡ ወተጠብሖ ፡ ሥጋክሙ ። ወአዲ ፡ ኢትፍርሁ ፡ ለእመ ፡ ቀተሉክሙ ፡ እስመ ፡ በድንክሙ[2] ፡ ይትሐደግ ፡ ለክሙ ፡ በዝየ ፡ ወነፍስክሙ ፡ ይሰክዩ ፡ ለዘ ፡ ቀተሉክሙ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአልቦ ፡ እንከ ፡ ስልጣነ ፡ ሞት ፡ ላዕሌክሙ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ሖረ ፡ ምስለ ፡ ደቂቁ ፡ እንዘ ፡ ይነድእዎሙ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ወአብጽሕዎሙ ፡ በሀገረ[3] ፡ አረሚ ፡ ኀበ ፡ ቀተልተ ፡ ነፍስ ፡ እለ ፡ ኢየአምርዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።

ወእምድኅረዝ ፡ ወሰድዎ ፡ ምድረ ፡ ትግራይ ፡ ወአብጽሕዎ ፡ ኀበ ፡ መኰንን ፡ ወመኰንን ፡ አንበሮ ፡ ኀበ ፡ ካልዕ ፡ መክ*ን ፡ ዘይሰመይ ፡ ገረአልታ[4] ፡ ወለካልኣንሂ ፡ ደቂቁ ፡ አንበርዎሙ ፡ ምድረ ፡ ጽራዕ ፡ ወገብት ። ወነበሩ ፡ ቅዱሳን ፡ በጾም ፡ ወበጸሎት ፡ ወበዓቢይ ፡ ትኅርምት ፡ ወውእቱሂ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይዌስክ ፡ ጾመ ፡ ዲበ ፡ ጾም ። ወሰጊደ ፡ በዲበ ፡ ሰጊዱ ፡ ወጻማ ፡ በዲበ ፡ ጻማሁ[5] ፡ ወትጋሃ ፡ በዲበ ፡ ትጋሁ ። ወእምዝ ፡ በጽሐ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ ኀበ ፡ መኰንን ፡ ወይቤ ፡ ያምጽእዎ ፡ ለበጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ከመ ፡ ንንግሮ ፡ መልእክተ ፡ ንጉሥ ፡ ወአብጽሕዎ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወይቤ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ። ሰላም ፡ ለከአ ፡ ይቤለከ ፡ ንጉሥ ፡ ንሣዕአ ፡ ዘንተ ፡ ወርቀ ፡ አ ፡ ወብሩረ ፡ አ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ለላእከ[6] ፡ ንጉሥ ፡ በቅድመ ፡ መኰንን[7] ፡ ለምንት ፡ ሊተ ፡ እነሥእ[4] ፡ ወርቀ ፡ ወብሩረ ፡ ኢኮንኩ ፡ ቀዲሙኒ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ተሰደድኩ ፡ እስመ ፡ ኄሰኒ ፡ ለመነኮስ ፡ እንበር ፡ በንዴትየ ። ወይቤሎ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እመሰ ፡ አበይከ ፡ ነሢአ ፡ ንዋይ ፡ ሖር ፡ ሀገረ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ *ይቤለከ[8] ፡ ንጉሥ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አሆ ፡ አሐውር ፡ አነ ፡ ለትዕዛዝክሙ[9] ፡ በከመ ፡ ትቤሉኒ ፡ ወጸበልክሙኒ ፡ ዘተለወኒ ፡ እነግፍ ፡ ለክሙ ፡ መልበስየ ፡ ዘዲበ ፡ ሥጋየ ። ወአጽፊኒ ፡ ዘዲበ ፡ ዘባንየ ፡ ወቆብዐኒ[10] ፡ ዘዲበ ፡ ርእስየ ፡ እገድፍ ፡ በቅድሜክሙ ። ለምንት ፡ አኀፍር ፡ ቀዊመ ፡ እርቃንየ ፡ አነኑ ፡ እኄይስ ፡ እምእግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ቆመ ፡ ዕራቁ ፡ ቅድመ ፡ አውደ ፡ ሰቃልያን ፡ ወዘንተ ፡ ብሒሎ ፡ አርመመ ። ወይቤሎ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ ለአቡነ ፡ በጸ

f. 52 r. — f. 52 v.

[1] Ms. ንዋየክሙ. — [2] Ms. ቢድነክሙ. — [3] Ms. ወሀገረ. — [4] *Sic* ms. — [5] Ms. ጻማ ፡ ሁ. — [6] Ms. ለላእኪ. — [7] Ms. መዙ``. — [8] Ms. ይቤለኪ. — [9] Aliquid desiderari videtur. — [10] Ms. ወቆባዕኒ.

ሎተ፡ ሚካኤል፡ ሖር፡ ውስተ፡ መከንከ፡ ወሖረ፡ ላእክ፡ ወነገሮ፡ ለንጉሥ። ወሶበ[1]፡ ተፈጸመ፡ ጾመ፡ ፵ሖረ[2]፡ አቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል፡ ኀበ፡ ዴዴ፡ ንጉሥ፡ ምስለ፡ ደቂቁ፡ ወምስሌሁ፡ መስፍን፡ ዘአምጽኦሙ፡ ወለአከ፡ ንጉሥ፡ ኀበ፡ አቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል፡ እንዘ፡ ይብል፡ ከመ፡ አብከሰ[3]፡ ኀቤየ፡ አ፡ እፈርህአ፡ ከመ፡ ኢትዝልፈኒአ፡ በከመ፡ ዘለፍከኒ፡ ቀዳሚ። ወባሕቱ፡ አአብ፡ f. 53 r. አስተበቍዓከ፡ ከመ፡ ትሕበር፡ ምስሌየ። *ወእመሰ፡ አበይከ፡ ሖር፡ ኢየሩሳሌመ[4]። ወይቤ፡ አቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል፡ አንሰ፡ ምስሌከኒ፡ ኢየሃብር፡ ወኃበ፡ ኢየሩሳሌም፡ ኢየሐውር። ወለእመሰ፡ ፈቀድከ፡ እሖር፡ ኢየሩሳሌም፡ ከመ፡ አምጽኦ[4]፡ ለላእክ[5]፡ ዘፈነወ፡ ሊቀ፡ ጳጳሳት፡ ወእስረነ፡ ሊተሂ፡ ወሎቱሂ፡ በሙቃሔ፡ ወፈንወነ[6]፡ ህየ፡ ወይቤ፡ ንጉሥ፡ ወኢየአስረክሙ፡ ለከሂ፡ ወሎቱሒ፡ አላ፡ ሊሊከ፡ ሖር፡ በእገሪከ። ወይቤ፡ አቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል፡ አንሰ፡ ኢየሐውር፡ እምዝ፡ ዴዴከ፡ ወእፈቅድ፡ ፍትሐ፡ ኰነኔ፡ ሞት፡ እምኔከ፡ እመሒ፡ በኲናት[7]፡ ወእመሂ፡ በመጥባሕት፡ እስመ፡ ይሔይሰኒ፡ መዊት፡ እምንባር፡ ዘእንበለ፡ ፍሬ። እስመ፡ ለዘይጸውም[8]፡ ጾሞ፡ አብጠልከ፡ ወለዘ፡ ይሰግድ፡ ሰጊደ፡ ከላዕከ[9]፡ ወተአጸዋ፡ ምኔታት፡ ወአድባራት[10]፡ በእብሬተ፡ መንግሥትከ። ወለአከ፡ ኀቤሁ፡ ንጉሥ፡ እንዘ፡ ይብል፡ እቱአ፡ አአብ፡ ውስተ፡ ማኅደርከ፡ ከመ፡ ኢትሙት፡ በቍር፡ ወበአስሐትያ። ወ f. 53 v. አስተብቍ*እዎ፡ ደቂቁ፡ ቅዱሳን፡ እንዘ፡ ይብሉ፡ ንእቱ፡ አአብ፡ ውስተ፡ ማኅደርነ፡ ከመ፡ ኢንማስን፡ በምንዳቤ፡ ቍር[11]፡ ወአሳትያ[4]። ወይቤሎሙ፡ አቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል፡ ይኩን፡ ፈቃድክሙ[12]፡ ወአተወ፡ ምስሌሆሙ፡ ውስተ፡ ማኅደሩ። ወአምፅአ፡ ሎቱ፡ መስፍን፡ ድራረ፡ ወአበዮ፡ አቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል፡ ወይቤሎ፡ መስፍን፡ ምንተ፡ ገበርኩ፡ አአብ። ወይቤሎ[13]፡ አቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል፡ አንተሰ፡ ምንተሒ፡ ኢገበርከ፡ ወባሕቱ፡ ከመ፡ ኢይትሜካህ፡ ንጉሥ፡ በንዋየ፡ ዚአከ፡ ወአስተብቍዖሂ፡ ካዕበ፡ ወአበዮ፡ ወሖረ፡ ውእቱ፡ መስፍን፡ ወነገሮ፡ ለንጉሥ። ወለአከ፡ ንጉሥ፡ ኀበ፡ አቡነ፡ በጸሎተ፡ ሚካኤል፡ እንዘ፡ ይብል፡ የሐቡክሙ፡ እክለ፡ ሲሳየክሙ፡ ከመ፡ ትግብርዎ፡ በከመ፡

[1] Ms. ወሳበ. — [2] Ms. ፵ sine lineolis. — [3] Vox corrupta et inintelligibilis: an ቦእከሰ legendum? — [4] *Sic* ms. — [5] Ms. ለለእክ. — [6] Ms. ወፈነወነ. — [7] Ms. በኲናት. — [8] Ms. om. ለዘ. — [9] Ms. ካላዕከ. — [10] Ms. አድባራት. — [11] Ms. ከመኢንማስን፡በምዳቤ፡ቍር. — [12] Ms. ፈቃደክሙ. — [13] Ms. ወይቤለ.

ፈቀድክሙ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ኢንፈቅድ ፡ እክለከ ፡ እስመ ፡ ይኄይሰነ ፡ መዊት ፡ በረኃብ ፡ እምተሴስዮ ፡ እክለ ፡ ዚአከ ፡ ወሰሚዖ ፡ ንጉሥ ፡ ዘንተ ፡ *ተምዓ ፡ ወአዘዘ ፡ ከመ ፡ f. 54 r. ኢያቅርቡ ፡ ኀቤሆሙ ፡ ኢእደ ፡ ወኢአንስተ ፡ ከመ ፡ ኢየሀብዎሙ [1] ፡ ዘይበልዑ ። ወይቤ ፡ እምከመ ፡ ረከቦሙ ፡ አፀባ ፡ ወረኃብ ፡ ወይትመጠዉ ፡ እምእዴየ ። ወእሙንቱሂ ፡ ወአጥብዑ ፡ ከመ ፡ ኢይትመጠዉ [2] ፡ እምዕዴሁ ። ወረከብዎ ፡ ሐራሁ ፡ ለንጉሥ ፡ ለ፩መነኮስ [3] ፡ እንዘ ፡ ይጸውር ፡ ሐምለ ፡ ዘነሥአ ፡ በዔጡ ፡ ወወሰድዎ ፡ ወአብጽሕዎ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወአዘዘ ፡ ከመ ፡ ይዝብጥዎ ፡ በጥብጣቤ ፡ ወሞተ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ እንዘ ፡ ይዘብጥዎ ። ወካዕበ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይስድዎ [4] ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ምድረ ፡ ግሎ ፡ ማካዳ [1] ፡ ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አንሰ ፡ ኢየሐውር ፡ እምዝ ፡ ወአዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይንስዕዎ ፡ በኀይል ፡ ምስለ ፡ ደቂቁ ፡ ወነሥእዎሙ ፡ በኀይል ፡ ወሐረ ፡ ውእቱኒ ፡ በሰላመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስለ ፡ ደቂቁ ፡ ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ ፩ዕለተ [3] ፡ ቀደሞሙ ፡ በፍኖት ፡ እምኵሎሙ ፡ *ደቂቁ ። ወሰበ ፡ በጽሐ ፡ ይቤሎሙ ፡ f. 54 v. ምንትኑዝ ፡ በላዕሌክሙ ፡ ወይቤልዎ ፡ ደቂቁ ፡ ንስቲት ፡ ሐሪጽ ፡ ዘይከውን ፡ ድራር [1] ፡ ለሕሙማን ፡ ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አንትሙኑ ፡ ትኄይሱ ፡ ሐልዮ ፡ ሲሳይ ፡ ለሕሙማን ፡ እምአቡሆሙ ፡ ዘበሰማያት ፡ ወነሥአ ፡ ኵሎ ፡ ጸረ ፡ ዘውስተ ፡ መትከፍቶሙ [1] ፡ ወገደፈ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ኢኀደገ ፡ ሎሙ ፡ ኢኀሪጸ ፡ ለድራር ፡ ወኢመስንቀተ ፡ ለፍኖት ፡ ኢፃሕለ ፡ ዘበ ፡ ይበልዑ ፡ ወኢጽዋዓ ፡ በዘ ፡ ይሰትዩ ። ወኢአትረፈ ፡ እምነ ፡ ኵሉ ፡ ቈስቋሲሆሙ ፡ ዘእንበለ ፡ ምርጕዝ ፡ ዘውስተ ፡ እደዊሆሙ ፡ ወመከረየ ፡ ሐፂን ፡ ዘበ ፡ ይትቀበሩ ፡ ምውታኒሆሙ ፡ ወአዘዘ ፡ ይቅድምዎ ። ወዘንተ ፡ ገብረ ፡ ከመ ፡ ኢያንሥኡ ፡ ዘገደፈ ። አንከርዎ ፡ ለዝ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘገደፉ ፡ ለነፍሱ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወእግዚአብሔር ፡ ተወክፉ ፡ ለነፍሱ ፡ ከመ ፡ ጽንሐሐ ፡ እጣን ፡ ሰቀያ ፡ ለነፍሱ ፡ በጾም ፡ ወበተሕርምት ፡ በቀዊም ፡ ወበሰጊ*ድ [5] ፡ በከዊነ ፡ ስምዕ ፡ f. 55 r. ወበቅስፈታት ። ወበቤተ [6] ፡ መቅደስኒ ፡ ይተግህ ፡ ከመ ፡ መላእክት ፡ እምቅድመ ፡ ቅኔ [7] ፡ ወገብረ [4] ፡ ሌሊተኒ ፡ ይሰግድ ፡ ይውሕዝ ፡ ኃፉ ፡ ከመ ፡ አንቅዐተ [8] ፡ ማያት ። ወእምዝ ፡ ይወጽእ ፡ እምቤተ [9] ፡ መ

[1] Ms. ኢያሀብዎሙ, — [2] Ms. ይትመጠው. — [3] Ms. ፩ sine lineolis. — [4] *Sic* ms. — [5] Ms. ሰጊድት. — [6] Ms. ወበተ. — [7] Ms. ቅኒ. — [8] Ms. አንቀተ. — [9] Ms. እቤተ.

ቅደስ ፡ ወይበውዕ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መንደድ ። ወይነሥእ ፡ ፍሕመ ፡ በመስወደ ፡ እሳት ፡ ወይወዲ ፡ ውስተ ፡ ማዕጠንት ፡ ወየአጥን ፡ እንዘ ፡ የአውድ ፡ ምሥዋዓ ፡ ጸሎተ ፡ ዕጣን ፡ ይደግም ፡ በአፉሁ ፡ ወያርህሶ ፡ በንቅዓ ፡ አንብዑ ፡ በአውደ ፡ ምሥዋዕ ፡ ወዲበ ፡ ጸሎተ ፡ እጣን ፡ ይዌስክ ፡ አንብቦ ፡ መዝሙር ፡ ዘ፻፲ወ፰እንዘ[1] ፡ ይብል ፡ አሌፍ ፡ ብፁኣን[2] ፡ እለ ፡ ንጹሓን[3] ፡ እስከ ፡ ተፍጻሜቱ ። ወካዕበ ፡ ይሰግድ ፡ በከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ወየአጥንሂ ፡ በከመ ፡ ቀዳሚ ። እንዘ ፡ ይበኪ ፡ ወይትመሐለል ፡ ወከመዝ ፡ ይገብር ፡ ፲ወ፪ጊዜ[1] ፡ ወእምዝ ፡ የሐውር ፡ ኀበ ፡ ምስካበሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ወይቤሎሙ ፡ ጥቅዑ ፡ ዶለ ፡ ከመ ፡ ይትጋብኡ ፡ ለቅኔ[1] ፡ ገብረ[5] ፡ ሌሊት ። ወውእቱሰ[6] ፡ ይ f. 55 v. በውእ ፡ ውስተ ፡ ጸማዕቱ ፡ *ወይበይት ፡ እንዘ ፡ ይግዕር ፡ ከመ ፡ መጸብሐዊ ፡ ወእንዘ ፡ ይዘብጥ ፡ እንግድአሁ ፡ በኀይል ፡ ወይበኪ ፡ ከመ ፡ ዘማዊት ። ዘሐጸበት ፡ ዕገሪሁ ፡ ለኢየሱስ ፡ በአንብዓ ፡ ወለለ ፡ ጽባሁ ፡ ይነድድ ፡ ልቡ ፡ በፍቅረ ፡ አምላኩ ። ወአልቦ ፡ አመ ፡ ይቌርር ፡ ወለለ ፡ ዕለቱ ፡ ይትኄየል ፡ ከመ ፡ ይባእ ፡ እንተ ፡ መቃፀን ፡ ውስተ ፡ ገድለ ፡ ቅዱሳን ፡ በጸዊም ፡ ዘምስለ ፡ ትኅርምት ፡ ወበቀዊም ፡ ዘምስለ ፡ ሰጊድ ፡ በከዊነ ፡ ሥምዕ ፡ ዘምስለ ፡ ቅስፈታት ። በከዊነ ፡ ሐዋርያ ፡ ዘምስለ ፡ ስብከት ። በከዊነ ፡ ነቢይ ፡ ዘምስለ ፡ ራዕየ ፡ ኅቡአት[7] ። ወይነግሮሙ ፡ ለአኀው ፡ ይኩን ፡ ዘሐሎ ፡ ከመ ፡ ዘሀለወ ፡ ወሎሙኒ ፡ ይነግሮሙ ፡ ዘገብሩ ፡ ኀጣውኢሆሙ ። ወይቤሎሙ ፡ አንተ ፡ ዘንተ ፡ ገበርከ ፡ ወከመዝ ፡ ነሥሕ ፡ ከመዝ ፡ ጹም ። ወእሙንቱሂ ፡ ይፈርህዎ ፡ በኀበ ፡ ኢሃሎ ፡ ከመዘ ፡ ሀሎ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ወይሬስይዎ ፡ ከመዘ ፡ ይሬእዮሙ ።

ወይእዜኒ ፡ ንግባዕ ፡ ኀበ ፡ ዜና ፡ ነገር ፡ ከመ ፡ ንዜኑ ፡ ዘከመ ፡ አ f. 56 r. ብጽሕዎ ፡ ምድረ ፡ ግሎ ፡ ማ*ኪዳ[5] ፡ ሶበ ፡ በጽሐ ፡ ተቀበልዎ ፡ ቅዱሳን ፡ በፍሥሐ ፡ ወበኀሜት[8] ፡ ወዝውእቱ ፡ አስማቲሆሙ ፡ ማርቆስ ። ወክርስቶስ ፡ አምነ ፡ ወአባ ፡ ሲኖዳ ፡ ወማማስ ። ወሶበ ፡ ርዕይዎ ፡ ተፈሥሑ ፡ ፈድፋደ ፡ ወይቤሎ ፡ ማማስ ፡ አነ ፡ አርእየከ ፡ በዐተ ፡ ኵኵሕ ፡ ኀበ ፡ ትገብር ፡ ለከ ፡ ጸማዕተ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ በል ፡ ምርሃኒ ፡ ወአርአዮ ፡ ውእቱ ፡ በእንተ ፡ ኵኵሕ[9] ። ወተፈሥሐ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ሶበ ፡ ርዕያ ፡ ለይእቲ ፡ በአተ ፡ ኵኵሕ ፡ ወደቂቁሰ ፡ ጸልእዎ[5] ። ወይቤልዎ ፡ ለ

[1] Ms. omnes numeri sine lineolis. — [2] Ms. ብፁአን. — [3] Ms. ንጽሓን. — [4] Ms. ለቅኒ. — [5] *Sic* ms. — [6] Ms. ውውእቱሰ. — [7] Ms. ኅቡአት. — [8] Ms. ወበኀሚት. — [9] Ms. ኵሐሕ.

አቡነ ፡ ሕድግ ፡ አበ ፡ ዘንተ ፡ መከነ ፡ እስመ ፡ ሕስምት ፡ ይእቲ ፡ ወጽንእት ፡ ንሕሥስ ፡ ለከ ፡ ካልአ ፡ መካነ ፡ ዘይኤድም ፡ ለአይን ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ዛቲ ፡ ይእቲ ፡ ምዕራፍየ ፡ ለዓለም ፡ ወዝየ ፡ አሐድር ፡ እስመ ፡ ሐረይክዋ ። ወአኃዘ ፡ ይቅሬ ፡ ይእተ ፡ ኰኵሐ ፡ ወደቂቁኒ ፡ ወቀሩ ፡ ምስሌሁ ፡ እንዘ ፡ የኀዝኑ ፡ በልበሙ ።

ወበእለተ ፡ አርብ ፡ ለአከ ፡ *ኀበ ፡ ቅዱሳን ፡ ማርቆስ ። ወክርስቶስ [f. 56 v.] ፡ አምነ ፡ ወአባ ፡ ሲኖዳ ። እንዘ ፡ ይብል ፡ ሰኑየ ፡ አ ፡ በነግሀ ፡ ንዑ ፡ አ ፡ ምስለ ፡ ደቂቅክሙ ፡ አ ፡ ከመ ፡ ትቅርዩ ፡ አ ፡ መቃብርየ ። ወበሳኒታ ፡ በሰንበተ ፡ አይሁድ ፡ ወፅአ ፡ አፍአ ፡ ከመ ፡ ይርአይ ፡ ሐገረ ፡ ወምስሌሁ ፡ ወልዱ ፡ እንባቆም ፡ ወረከቡ ፡ መቃብረ ፡ ኀዲሰ ፡ እንዘ ፡ ይወፅእ ፡ በድን ፡ እምውስቴቱ[1] ። ወይቤሎ ፡ ዕንባቆም ፡ ኢጼአከኑ ፡ አባ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አንተኑ ፡ ጌሠመ ፡ ከመዝ ፡ ትግድፎ ፡ ለአቡከ ፡ ውስተ ፡ መቃብር ፡ ወይቤሎ ፡ እንባቆም ፡ ወልዱ ፡ ለመቃብርኑ ፡ ኢንበቍአከ ፡ አአባ ። ወዘንተ ፡ እምድኅረ[2] ፡ ተብህሉ[3] ፡ ወገብዑ ፡ ኀበ ፡ ማህደሪሆሙ ። ወበሳኒታ ፡ እለተ ፡ እሁድ ፡ ወዐለ ፡ እንዘ ፡ ይምዕዶሙ ፡ ለደቂቁ ፡ በመጽሐፈ ፡ ነቢዩድ[1] ፡ ወኤፍሬም ። ወእንዘ ፡ ይምዕዶሙ ፡ ወይበኪ ፡ ወይግእር ፡ ወሶበ ፡ መስየ ፡ ጸለየ ፡ በአስተርክቦ ፡ እስከ ፡ መንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ እስከ ፡ *ንቅወተ ፡ ዶርሆ ፡ ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ ለ፩ረድእ[5] [f. 57 r.] ፡ ዘስሙ ፡ አቤል ፡ ነአ ፡ ንረድ ፡ ውስተ ፡ በአት ፡ ወእምዝ ፡ ወፅአ ፡ እኂዞ ፡ ምርጕዘ ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ በዐት ፡ ወጸለየ ፡ በከመ ፡ ይለምድ ። ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ ለውእቱ ፡ ረድእ ፡ ሖር ፡ ጸውዖሙ ፡ ለአኀዊከ ። ወእምድኅረዝ ፡ አተበ ፡ ገጾ ፡ በትእምርተ ፡ መስቀል ፡ ወአተበ ፡ ለገጾ ፡ መካን ፡ እንተ ፡ ፬ገበዋቲሁ[6] ፡ ወእምዝ ፡ ሰፍኆ ፡ እደዊሁ ፡ ወእገሪሁ ፡ ወመጠወ ፡ ነፍሶ ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ ፈጣሪሁ ፡ ወሞተ ፡ ዘእንበለ ፡ ጻእር ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊት ፡ ክቡር ፡ ሞቱ ፡ ለጻድቅ ፡ በቅድመ ፡ እግዚአብሔር[7] ። ወወፅአት[8] ፡ መንፈሱ ፡ ንጽሕት ፡ እምነ ፡ ንጽሕት ፡ ሥጋ ፡ ወነገደት[9] ፡ ኀቤሁ ፡ ለመኰንነ ፡ ጽድቅ ፡ ከመ ፡ ይንሣእ ፡ አክሊለ ፡ ስምዕ ፡ በእንተ ፡ ቅስፈታቲሁ ፡ ወአክሊለ ፡ ንጽሕ ፡ በእንተ ፡ ድንግልናሁ ፡ ወአክሊለ[10] ፡ ክህነት ፡

[1] Ms. እምውስቲቱ. — [2] Ms. እምድኅር. — [3] *Sic* ms. — [4] Ms. ″ይድ. — [5] Ms. ፩ sine lineolis. — [6] Ms. ፬ sine lineolis. — [7] Ms. እግዚአቡሔር. — [8] Ms. ወፅአ ፡ ት. — [9] Ms. ″ግ‶. — [10] Ms. አክሴለ.

በእንተ ፡ መዐዛ ፡ ትምሕርታ ። ትትፌሣሕ ፡ ፍጹመ ፡ በኀሴተ ፡ ተ
f. 57 v. ስፋሃ[1] ፡ ዘዚአሐ ፡ እስመ ፡ አልበ ፡ ዘተረፈ ፡ እም*ገድለ ፡ ቅዱሳን ።
ንግባእኬ ፡ ኀበ ፡ ጥንተ ፡ ዜና ፡ ሞቱ ፡ ወሶበ ፡ በጽሑ ፡ ደቂቁ ፡
ረከብዎ ፡ ዘከመ ፡ ሞተ ። ወድቁ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ወከልሁ ፡ እንዘ ፡
ይቤሉ ፡ አ ፡ አባ ፡ አ ፡ አባ ፡ ዕንቍ ፡ ክቡር ፡ እፎ ፡ ትገድፍነ ፡ በ
ገጸ ፡ ገዳም ። አባ ፡ አባ ፡ ወርቅ ፡ ንጡፍ ፡ ወብሩር[2] ፡ ጽሩይ ፡ እ
ፎ ፡ ተዘገብከ ፡ ውስተ ፡ በአት ፡ ጽይዕት ። አ ፡ አባ ፡ አባ ፡ መልአ
ክ ፡ ዘበምድር ፡ መኑ ፡ ለጕሞ ፡ ለአፉከ ፡ መኑ ፡ አጽርዖ[3] ፡ ለስብሐ
ተ ፡ ከናፍሪከ ። አባ ፡ አባ ፡ ነቢይ ፡ መኑ ፡ ይነግሩነ ፡ እምይእዜ[4] ፡
ኅጣውኢነ ፡ ዘገበርነ ፡ በኅቡእ ፡ ወይጌስጸነ ፡ ከመ ፡ ንትመየጥ ፡ አ
ባ ፡ አባ ፡ መኑ ፡ ሐዋርያ ፡ ዘይሰብክ ፡ እምይእዜ ፡ በአውደ ፡ ነገሥ
ት ፡ ወይከውን ፡ ላቲ ፡ ቀዋሚ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አባ ፡ አባ ፡
ሰማዕተ ፡ ክርስቶስ ፡ መኑ ፡ እምይእዜ ፡ ዘይቀንዕ ፡ በእንተ ፡ አቂ
በ ፡ ትእዛዝ ፡ ወይትወከፍ ፡ ሕማማተ[5] ፡ በእንተ ፡ ሕጉ ፡ ወስርዓቱ ።
f. 58 r. አባ ፡ አባ ፡ አበ ፡ መነኮሳት ፡ መኑ ፡ ይምዕዶሙ ፡ ለባሕታዊያን ፡ *ወ
ይኄውፆሙ ፡ ለገዳማዊያን ። አባ ፡ አባ ፡ አምደ ፡ ሃይማኖት ፡
መኑ ፡ ያጸንአ[6] ፡ ለቤተ ፡ ክርስትያን ፡ በዘኢትትነሣት ፡ አረፍታ ፡
ወበዘኢይንሕል ፡ ቀመራ ። አባ ፡ ኖላዊ ፡ መኑ ፡ ይሬኢ ፡ አባግአ
ከ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ነቢያት ፡ ወያአትዎን ፡ ውስተ ፡ አጸደ ፡ ሐዋር
ያት ። አባ ፡ አባ ፡ ተቅዋመ ፡ ማኅቶት ፡ መኑ ፡ ያበርህ ፡ እምይእዜ ፡
ውስተ ፡ ምድረ ፡ ኢትዮጵያ ። አባ ፡ አባ ፡ ንጹሕ ፡ ከመ ፡ ሐሊብ ።
አባ ፡ አባ ፡ ጥዑም ፡ ከመ ፡ መዓር ። አባ ፡ ምዑዝ ፡ ከመ ፡ እፍረ
ት ፡ ዘአልባሰ ፡ ጴጥሮስ ። አባ ፡ አባ ፡ ምሉአ ፡ በረከት ፡ ከመ ፡ ጠ
ለ ፡ አርመንኤም ፡ ዘይወርድ ፡ ዲበ ፡ አድባረ ፡ ጽዮን ። አባ ፡ አባ ፡
ፍሡህ ፡ ዘያስተፌሥሕ ፡ ቃላቲሁ ፡ እምወይን ፡ አባ ፡ አባ ፡ መም
ህር ፡ ዘይጸብት ፡ እምቃለ ፡ መጻሕፍት ፡ ወከሳቴ[7] ፡ ኅቡአተ ፡ አሪ
ት[8] ፡ ወነቢያት[8] ። ወፈጺሞሙ ፡ ለሰቆቃው ፡ ወቀበርዎ ፡ ደቂቁ ፡ ም
ስለ፬ዕደው ፡ ጻድቃን ፡ ወቅዱሳን ፡ ውስተ ፡ በአተ ፡ ኰኵሕ ፡ ዘወ
ቀረ ፡ ለሊሁ ፡ ከመ ፡ ትኩኖ ፡ ጾማዕተ ። ናስተበጽአ ፡ ለይዕቲ ፡ ኰ
ኵሕ ። እስመ ፡ ተመሰለት ፡ በበዐት[9] ፡ ከዕበት[10] ፡ ዘገራህተ ፡ ኤፍሮ
ዕን ፡ ኬጥያዊ ፡ ዘተቀብሩ ፡ ውስቴታ ፡ አብርሃም ፡ ይስሐቅ ፡ ወያ
f. 58 v. *ዕቆብ ፡ ከዕበ ፡ ተመሰለት ፡ በኰኵሐ[11] ፡ ኮሬብ ፡ ዘአስተርዓየ ፡ በው

[1] Ms. ተስፋ ; ሃ. — [2] Ms. ቡሩር. — [3] Ms. ጸ(?)ጸርዖ. — [4] Ms. ምይእዜ. — [5] Ms. ሕማማት. — [6] Ms. ይጼ``. — [7] Ms. ወከሰት. — [8] Ms. ″ተ. — [9] Ms. በበዕት. — [10] Ms. ″ተ — [11] Ms. ″ሕ.

ስቴታ ፡ ማዕዘሪሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንተ ፡ ስቍረት ፡ ኰኵሕ ። ወአዲ[1] ፡ ተመሰለት[2] ፡ በኰኵሕ ፡ ዘሰጠቃ ፡ ኤርምያስ ፡ ወወደየ ፡ ውስቴታ ፡ ንዋየ ፡ ግበሪሃ ፡ ለደብተራ ። ወእምዝ ፡ ኮነቶ ፡ ከመ ፡ ግልወተ ፡ ሐዊን ፡ ወካዕበ[3] ፡ ተመሰለት ፡ በኰኵሕ ፡ ዘአድያመ ፡ ግብጽ ፡ ዘተስእለ ፡ ዕራሃ ፡ እግዚእ ፡ ዲቤሃ[4] ፡ ከመ ፡ ዘጽቡር ። ናሁ ፡ አሰረ ፡ እዴሁ ፡ እስከ ፡ ዮም ።

ንግባዕ ፡ እንከሰ ፡ ንንግር ፡ ዘከመ ፡ ነበሩ ፡ ቅዱሳን ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ መካን ፡ በኃዘን ፡ ወበብካይ ፡ እስመ ፡ ፈላስያን ፡ እሙንቱ ፡ ወኢያዕመሩ ፡ ግዕዘ ፡ ብሔር ፡ ወሰብአ ፡ ሐገርኒ ፡ እኩያን ፡ ጥቀ ፡ እሙንቱ ፡ ወአልቦሙ ፡ ምህረተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ ልቦሙ ። ወእምድኅረ ፡ ጐንዱይ[5] ፡ መዋዕለ ፡ አመታት ፡ ፈቀዱ ፡ ደቂቁ ፡ ከመ ፡ ያፍልስዎ ፡ ኀበ ፡ ካልዕ ፡ መካን ፡ በጽመሚት[6] ። ወሶበ ፡ አውጽኡ ፡ አዕጽምቲሁ[7] ፡ ዘየብሰ ፡ ኖኖሙ ፡ ቆሙ ፡ ኢተክህሎሙ ፡ ከመ ፡ ያብእዎ ፡ ውስተ ፡ ሳጹን ፡ ወአጥብዓ[8] ፡ ወአሐዘ ፡ አቍያጸ ፡ እገሪሁ ፡ ከመ ፡ ይእጽ*ፍ ፡ አብራኮ ። ወእምዝ ፡ ውሕዘ ፡ ደም ፡ [f. 59 r.] ዐቢይ ፡ ከመ ፡ ዘሕያው ፡ ብእሲ ፡ ዘአንከሩ[9] ፡ ቅዱሳን ፡ በእንተ ፡ ዘውህዘ ፡ ደም[10] ፡ እምዐጽም ፡ ዘበልየ ፡ ወለውዕቱሰ ፡ ብእሲ ፡ ተምዕዕዎ ፡ እስመ ፡ ደመረ[9] ፡ ደፋረ ፡ አጽፈ ፡ አጽመ ፡ አብራኪሁ ፡ ለሰማዕተ ፡ ክርስቶስ ። መንክርኬ ፡ ግብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በላዕለ ፡ ቅዱሳኒሁ ፡ ወእምድኅረ[11] ፡ ሞቶሙሂ ፡ የዓቢ ፡ ሞገሶሙ ፡ ወእምዘ[12] ፡ በሕይወቶሙ ። አማንኬ ፡ ዘይቤ ፡ ዳዊት ፡ ብዙኅ ፡ ህማሞሙ ፡ ለጻድቃን ። ወእምኵሉ ፡ ያድኅኖሙ ፡ እግዚአብሔር ። እግዚአብሔር ፡ የዓቅብ ፡ አዕጽምቲሆሙ ፡ ወኢይትቀጠቀጥ[13] ፡ ፩እምውስቴቶሙ ።

ወእምዝ ፡ አፍለሱ ፡ አዕጽምቲሁ ፡ ለሰማዕት ፡ ውስተ ፡ ካልዕ ፡ መካን ፡ ወአንበሩ ፡ ህየ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ምጽአቱ ፡ ለአባ ፡ ያዕቆብ ፡ አቢይ ፡ ጳጳስ ፡ ዘኢትዮጵያ ፡ ወአዘዘ ፡ ውእቱ ፡ ከመ ፡ ያምጽኡ ፡ ሎቱ ፡ አዕጽምቲሁ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወሶበ ፡ አብጽሑ ፡ ሎቱ ፡ ተፈሥሐ ፡ ዐቢየ ፡ ፍሥሐ ፡ ወአንፈርአጸ ፡ ከመ ፡ ሕፃን ፡ ዘይትፌሣሕ ፡ ሶበ ፡ ይሬእያ ፡ *ለእሙ ፡ ወገብረ ፡ ላዕሌሁ ፡ ጸሎተ ፡ [f. 59 v.] ቅዳሴ ፡ ዘይደሉ ፡ ላዕለ ፡ አእጽምተ ፡ ሰማዕት ፡ ወተቀደሰ[14] ፡

[1] Ms. ወአዲመ. — [2] Ms. ተመሰላት. — [3] Ms. ወካበ. — [4] Ms. ዲቤሀ. — [5] Ms. ጕዱይ. — [6] Ms. ″ሜት. — [7] Ms. አጽ‶. — [8] Ms. aliquid (ex. gr. ፮ብእሲ) desideratur. — [9] *Sic* ms. — [10] Ms. ደሞ ; ደሙ vel ደም legendum est. — [11] Ms. ወእሞድኅረ. — [12] Ms. ወእንዘ. — [13] Ms. ወኢይትቅጠቀጥ. — [14] Haec corrupta videntur.

ለለአሐቲ ፡ እመናቅዓ[1] ፡ አዕጽምቲሁ ፡ ለሰማዕት ፡ በበ ፡ መሌሊቱ ፡ እንዘ ፡ ይደግም ፡ ጸሎተ ፡ ቅዳሴ ፡ ወየሐትም ፡ በቅብአ ፡ ዘይቶን ። ወእምዝ ፡ ባረከሙ ፡ ለደቂቁ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ሀበ ፡ ኀሎ ፡ ዝ ፡ አዕጽምት ፡ ኢይኩን ፡ ውስቴቱ ፡ ሞተ ፡ ብድብድ ፡ ወኢኀጢአ ፡ እክል ። ወኢአባረ ፡ ዝናም ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ባረከ ፡ ሐረ ፡ ወአተወ ፡ ብሄሮ ። ወእምአሚሐ[2] ፡ አልቦ ፡ ዘኮነ ፡ ወኢምንተኒ ፡ እስከ ፡ ዮም ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ አእጽምቲሁ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወኢሞተ[3] ፡ ብድብድ ፡ ወኢኃጢአ ፡ እክል ፡ ወኢአባረ ፡ ዝናም ። እስመ ፡ ጸጋ ፡ እግዚአብሔር[4] ፡ ይተልዎ ፡ ኀበ ፡ አፍለስዎ ፡ ወሐበ ፡ አንበሩ ፡ ሥጋሁ ። እስመ ፡ ሐይለ ፡ መለኮት ፡ የአውዶ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ መጽሐፍ ፡ እስመ ፡ በጸሎተ ፡ ጻድቅ ፡ ትድኅን ፡ ወኢትማስን ፡ ሐገር ። በአማን ፡ ረከበት ፡ መድኃኒተ ፡ ዛሐገር ፡ ባሕርየ ፡ ክቡረ ፡ ዘብዙኅ ፡ ወእጹብ ፡ ሴጡ ። ወአዘዘ ፡ አባ ፡[5] ያዕቆብ ፡ f. 60 r. ከመ ፡ ያንብሩ ፡ አእጽም*ቲሁ[6] ፡ በሳጹን ፡ ወኢይድፍንዎ ፡ በመሬት ፡ ውስተ ፡ ምድር ። ወተዝካረ ፡ ዕረፍቱሰ[7] ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወኮነ፳ወ፩[8] ፡ ለወርሃ ፡ አጺፍ[9] ፡ ሐምሌ ፡ በሐሳበ ፡ ግብጽ ፡ ወኢትዮጵያ ። ወበሐሳበ ፡ ሮምሰ ፡ አመ፳ወ፫ ፡ ለወርሃ ፡ ኤዩሉስ ፡ ወበሐሳበ ፡ እብራዊያንሂ ፡ ወርሃ ፡[5] ትሙዝ ። እስመ ፡ ኀበረ ፡ ሰርቀ[10] ፡ ክልኤሆሙ ፡ ዘሮማይስጥ ፡ ወዘዕብራይስጥ[11] ፡ ወእለቱሰ ፡ ሰኑይ ፡ እምድኅረ[12] ፡ ንቆተ[9] ፡ ዶርሆ ። ወንሕነኒ ፡ ንግበር ፡ ተዝካሮ ፡ ለዘመጠነዝ ፡ ነቢይ ፡ ከመ ፡ ነቢያት ። ወለዘ ፡ መጠነዝ ፡ ሐዋርያ ፡ ከመ ፡ ሐዋርያት ፡ ወለዘመጠነዝ[13] ፡ ሰማዕት ፡ ከመ ፡ ሰማዕታት ። ወለዘመጠነዝ[13] ፡ መምህር ፡ መስተጋድል ፡ ከመ ፡ ተዝካረ ፡ ጻድቃን ፡ ወቅዱሳን ። እስመ ፡ ገድለ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ይትረከብ ፡ በሐቤሁ ። ወከመ ፡ ነቢያት ፡ ትንቢት ፡ ወከመ ፡ ሐዋርያት ፡ ስብከት ። ወከመ ፡ ሰማዕት ፡ ትእግስት ፡ ወከመ ፡ ቅዱሳን ፡ ገድል ። ወከመ ፡ f. 60 v. ደናግል ፡ ንጽሕ ፡ ወከመ ፡ ካህናት ፡ ተልእኮ ፡ በንጽሕ ፡ ወ*ከመ ፡ ገዳማዊያን ፡ ጽሞና ፡ ወከመ ፡ ጾማዕታት ፡ ብሕትና[9] ። ወኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ገድሎሙ ፡ ወኃይማኖቶሙ ፡ ኢተረፈ ፡ እምኔሁ ።

አሀገረ ፡ ሰግላ ፡ እፎ ፡ ረከብኪ ፡ ዘመጠነዝ ፡ ዕንቌ ፡ ዘየሐቱ ፡ ስኑ ፡ ምስብዒተ ፡ እምፀሐይ ። ዘተወደሰ ፡ በአፈ ፡ እግዚኡ ፡ እንዘ ፡

[1] Ms. om. እ. — [2] Ms. ወእሜሐ. — [3] Ms. ወኢማተ. — [4] Ms. እግዘአብሔር. — [5] Ms. punctos omittit. — [6] Ms. ዕእጽምትሁ. — [7] Ms. ወተስካረ ፡ ረፍቱሰ. — [8] Ms. ፳ et ፩ sine lineolis. — [9] *Sic* ms. — [10] Ms. ሰርቅ. — [11] Ms. ወዘዕብራይጥ. — [12] Ms. እመድኅረዝ. — [13] Ms. ″ኒዝ.

ይብል ፡ ገብርየ ፡ ወምእመንየ ፡ ዘምስለ[1] ፡ ጴጥሮስ ፡ ወጳውሎስ ፡ ማኀደርከ ፡ ይኩን ። ወዘመጠነዝ ፡ ክብር ፡ ውብእል[2] ፡ ዘተወፈዩ ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ። በአይቴ ፡ ኮነ ፡ ማኅደሮሙ ፡ ለጴጥሮስ ፡ ወጳውሎስ ፡ ሊተሰ ፡ ይመስለኒ ፡ ሶበ ፡ እሄሊ ፡ ሰሚዕየ ፡ ዘይቤሎሙ ፡ በወንጌል ። አመ ፡ ተስእሎ ፡ ጴጥሮስ ፡ ለእግዚእነ ፡ እንዘ ፡ ይብሎ ፡ ወንሕነ ፡ ኀደግነ ፡ ኵሎሙ ፡ ተሎናከ ፡ ምንተ ፡ እንጋ ፡ ንረክብ ። ወይቤሎሙ[3] ፡ እግዚእነ ፡ አማንየ ፡ እብለክሙ ፡ አንትሙሰ ፡ እለ ፡ ተለውክሙኒ ፡ አመ ፡ ዳግም ፡ ምጽአትየ ። አመ ፡ ይነብር ፡ ወልደ ፡ እጓለ ፡ እመሕያው ፡ በመንበረ ፡ ስብሐቲሁ ። ወአንትሙኒ ፡ ትነብሩ ፡ ዲበ ፡ ዓሠርቱ ፡ ወክልኤቱ ፡ መናብርት ። ወትኴንኑ ፡ ዓሠር*ተ ፡ ወክልኤተ ፡ ነገደ ፡ እስራኤል ። ወሀየመ ፡ ይሄሉ ፡ አቡነ ፡ f. 52 r. በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ በከመ ፡ ቃሉ ፡ ለእግዚእ ፡ ዘይቤሎ ፡ ምስለ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወጳውሎስ ፡ ይኩን ፡ ማኅደርከ ። ወበእንተ ፡ አስራትሂ ፡ ተስእልዎ ፡ ወይቤልዎ ፡ ካዕበ ፡ ዘይገብር ፡ ተዝካረነ ፡ ወይትአመን ፡ በጸሎትነ ፡ ወይጽሕፍ ፡ መጽሐፈ ፡ ገድልነ ፡ ምንት ፡ አስቡ ። ወይቤሎሙ ፡ ይሕለፍ ፡ ምስሌክሙ ፡ በግኀደት ፡ በደኃሪት[4] ፡ ዕለት ። ወሎቱሰ ፡ ኢያኅፀጸ ፡ ምንተኒ ፡ እምኔሆሙ ፡ ኢማሕደረ ፡ ወኢክብረ ፡ ወኢአስራተ ፡ በከመ ፡ ወሀበ ፡ ማኅደረ[5] ፡ ምስሌሆሙ ፡ ወከማሁ ፡ ይጸግዎ ፡ አስራተ ። ወከመ ፡ አስመርዎ[6] ፡ እሙንቱ ፡ አስመሮ ፡ ውእቱኒ ፡ ወከመ ፡ ኀደጉ ፡ እሙንቱ ፡ ወኵሎ[7] ፡ ዓለመ ፡ ውእቱኒ ፡ ከማሆሙ ፡ ኃደገ ፡ ዓለመ ፡ ወኵሎ ፡ ዘውስቴቱ ። ወዘከመ ፡ ኢነሥኡ[8] ፡ ስንቀ ፡ ለፍኖት ፡ በከመ ፡ ትእዛዙ ፡ ለመድኃኒነ ፡ እንበለ ፡ በትር[9] ፡ ባሕቲታ ። ወውእቱኒ ፡ ኢነሥአ[10] ፡ ምንተኒ ፡ እንበለ ፡ በትር ፡ ወማዕተበ ፡ እድ[11] ፡ ባሕቲታ ። ወበከመ ፡ ተለወ ፡ አሰ*ሮሙ ፡ ወዴገነ ፡ ፍኖቶሙ ፡ ከማሆሙ ፡ ረከበ ፡ ማኅደረ ፡ ወአስራተሂ ፡ ኢየሐጽጽ ፡ እምኔሆሙ ። ወለዝንቱሰ ፡ አብ ፡ ብፁዓ f. 52 v. ዊ ፡ አቡነ ፡ ፈድል ፡ ክቡር ፡ ሐዋርያዊ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ኢይትወዳዕ ፡ ነጊረ ፡ ግብሩ ፡ ወጻማ ፡ ገድሉ ፡ ለዝንቱ ፡ ብእሴ ፡ አምላክ ። ወንሕነኒ ፡ ፍቁራን ፡ ለእመ ፡ ኢተክህለነ ፡ ተሊወ ፡ አሰሮሙ ፡ ወተወክፎ ፡ ጻማሆሙ ። ወንግበር[12] ፡ ተዝካሮሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ በአምጣነ ፡ ይትከሐለነ ። ወእንዘ ፡ ንትአመን ፡ በጸሎቶ

[1] *Sic* ms. — [2] Ms. ክብረ ፡ ወብእሰ. — [3] Ms. ውይቤሎሙ. — [4] Ms. ″ኀ``. — [5] Ms. add. ወኢክብረ ፡ ወኢአስራተ. — [6] Ms. አሰር``. — [7] Ms. ወዥሎ. — Ms. ″አ. — [8] Ms. በተር. — [9] Ms. ኢንሥአ. — [10] Aliquid desiderari videtur. — [11] Ms. ወእግበር.

ሙ ፡ እስመ ፡ ጸሎት ፡ ጻድቅ ፡ ትክል ፡ ወታሰልጥ ። እስመ ፡ ባቲ ፡ ብዙኃ ፡ በቍዔት ፡ በከመ ፡ ጽሑፍ ፡ በወንጌል ፡ ዘተወክፈ ፡ ነቢየ ፡ በስመ ፡ ነቢይ ፡ እሴተ ፡ ነቢይ ፡ ይነሥእ ፡ ወዘተወክፈ ፡ ጻድቀ ፡ በስመ ፡ ጻድቅ ፡ አስበ ፡ ጻድቅ ፡ ይነሥእ ፡ ወይረክብ ፡ ወዘአስተዮሙ ፡ ለአሐዱ ፡ እምዕሉ ፡ ንዑሳን ፡ ጽዋዓ ፡ ማይ ፡ ቈሪር[1] ፡ ባሕቲቶ ፡ በስመ ፡ ረድእየ ፡ አማን ፡ እብለክሙ ፡ ኢየሐጕል ፡ አስቦ ። አማን ፡ ኢየሐጕል ፡ አስቦ ፡ ዘይገብር ፡ ተዝካሮሙ ፡ ለጻድቃ f. 62 r. ን ፡ ወለሰ*ማዕት[2] ። ስምዑ ፡ አኃው ፡ ለፈራሂ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘከመ ፡ ይሴኒ ፡ ደኃሪቱ ። ወይትባረክ ፡ እለተ ፡ ሞቱ ፡ ክቡር ፡ ሞቱ ፡ ለጻድቅ ፡ በቅድመ ፡ እግዚአብሔር ። አማን ፡ ክቡረ ፡ ኮነ ፡ ሞቱ ፡ ለዝንቱ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ለባሴ ፡ ንጽሕ[3] ። ኖትያዊ ፡ ዘኀደፈ ፡ ሐመሮ ፡ በመቃድፈ ፡ መስተል ፡ ዘኢያስጠሞ ፡ መዋግደ ፡ ዓለም ፡ ዘብዙኅ ፡ መዓበሉ ። በምንትኑመ ፡ ይሰምዮዎ ፡ ነቢየኑ ፡ ወሚመ ፡ ሐዋርያ ፡ አው ፡ መነኮሰ ። ወዝኵሉ ፡ ይትረከብ ፡ ላዕሌሁ ፡ ለብእሴ[4] ፡ እግዚአብሔር[5] ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። አምደ ፡ ሃይማኖት ፡ ዘኢይንህል ፡ ወመሰረት ፡ ዘኢያንቀለቅል ፡ ብእሲ ፡ አዛል ፡ መስተጋድል ፡ ኃያል ፡ ዝሕዙኃ ፡ ገድል ፡ አያተኑ ፡ እዜኑ ፡ እበዮ ፡ ለዓቡየ ፡ መምህረ ፡ ሕግ ፡ ዘበአማን ፡ ንጹሕ ፡ ከመ ፡ ዕጣን ፡ ወፍሡሕ ፡ ከመ ፡ ወይን ። ዘይንዕዳሁ ፡ አቢያተ[2] ፡ ክርስቲያናት ፡ ዘአሰርገዎን ፡ በስብሐታት ። አአብ ፡ ክቡር ፡ ምንተ ፡ f. 62 v. *ዘይሴኒ[6] ፡ ሰሚዓ ፡ ዜናከ ፡ ወይጥዕም ፡ እመዓር ፡ ወሶከር ። ወያሰተፌሥሕ ፡ ልበ ፡ ወያጸሉ ፡ አእዛነ ፡ ወያጸልል ፡ አዕጽምተ ፡ ወያሰርሮ ፡ ለሕሊና ፡ ከመ ፡ ዘሰትየ ፡ ሜሰ[7] ፡ ከራሚ ።

ስብሐት ፡ ለአብ ፡ ለዘአስረቀ ፡ ለነ ፡ ዘንተ ፡ ኮከበ ፡ መብርሄ ፡ ወሰጊድ ፡ ለወልድ ፡ ዘአጽንዖ ፡ በገድሉ ፡ ከመ ፡ ይኩንነ ፡ ባልሐ[2] ፡ አኰቴት ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘጸገወነ ፡ ኪያሁ ፡ መምህረ ፡ እመዋቅሕቲሁ ፡ ለጸላኢ ፡ ፈታሔ ፡ ዘሎቱ ፡ ይደሉ ፡ ውዳሴ[8] ፡ ወስባሔ ፡ ዘከደነ ፡ ዓለመ ፡ በሱራሔ ። እስመ ፡ ለአብ ፡ ስብሐት ፡ ለዘጸገወነ ፡ አቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤልሃ ፡ አበ ፡ መነኮሳት ። መትላዊሆሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ እጉሥ ፡ በምንዳቤ[9] ፡ ወበቅስፈታት ። ወለወልድ ፡ ስግደት ፡ ዘአጥብዖ ፡ ለዝንቱ ፡ ብፁዐዊ ፡ አቡነ ፡ ለከዊነ ፡ ሠማዕት ። ወአኰቴት ፡ ወባርኮት ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ቡሩክ ፡ ወእኩት ፡ በ

[1] Ms. ማየ ፡ ቍሪር. — [2] *Sic* ms. — [3] Ms. ንጽ ፡ ሕ. — [4] Ms. ለባሴ. — [5] Ms. ″ኛ‶. — [6] Ms. ″ሰ‶. — [7] Ms. ″ሚ‶, — [8] Ms. iterum ይደሉ adiicit. — [9] Ms. በምዳቤ.

አፈ ፡ ሰብእ ፡ ወመላእክት ፡ ወበኵሉ ፡ ፍጥረታት ፡ በምድር ፡ ወበሰማያት ፡ በባሕር ፡ *ወበቀላያት ። (f. 63 r.) ዘአንገፎ ፡ ለዝንቱ ፡ ብእሲ ፡ እመስገርት ፡ ነዓዊት ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ አበ ፡ አባግዕ ፡ ወአባግዕት ። ወከማሁ ፡ ለነኒ ፡ ያንግፈነ ፡ እምተኰላ ፡ ፍዱት ፡ በሀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ቅድስት ። እለ ፡ ተጋባእነ[1] ፡ ህየ ፡ በዛቲ ፡ ዕለት ፡ ወያስምዓነ[2] ፡ ቃለ ፡ ፍሥሐ ፡ ወሐሴት ። ከመ ፡ ንግበር ፡ ተዝካሮ ፡ በአምጣነ[3] ፡ ይትከሀለነ ፡ ወቍርባነ[4] ፡ በስብሐት ፡ ወጸሎት ፡ በግናይ ፡ ወስግደት ፡ በመዝሙር ፡ ወበማኅሌት ። በከመ ፡ ተብህለ ፡ በዳዊት ፡ ዝክረ ፡ ጻድቅ ፡ ለዓለም ፡ ይሄሉ ፡ ዝክረ ፡ ጻድቅ ፡ በውዳሴ ።

ኦእንጦንስ ፡ መንፈሳዊ ፡ ዘፈታሕከ[5] ፡ ለበግዓ ፡ ምስጢር ፡ ተመሲሎ ፡ ሕፃነ ፡ እንዘ ፡ ያክሞስስ ። ወይሜጥወከ ፡ ይምኖ ፡ ወጽግሞ ፡ ወመጠውከሙ ፡ ለደቂቅከ ። ወከፈሎሙ ፡ ርስተ ፡ ኍበተ ፡ ጸሎትከ ፡ እስከ ፡ ነጸርዎ ፡ ገሀደ ፡ በአይነ ፡ ሥጋ ። ወከማሁ ፡ ይክፍለነ ፡ ርስተ ፡ በረከተ ፡ ጸሎትከ ፡ እለ ፡ ንፈትዋ ፡ ለበረከትከ ። ኀበ ፡ ተገብረ ፡ ተዝ*ካርከ ፡ (f. 63 v.) ወሀበ ፡ ተነበ[6] ፡ መጽሐፈ ፡ ገድልከ ፡ ህየ ፡ ይኩን ፡ ሣህል ፡ ወምሕረት ። እስመ ፡ ድልው ፡ ለኃዲር ፡ በረከተ ፡ ኖሎት ፡ በላዕለ ፡ አርድዕት ፡ ባርከነ ፡ አባ ፡ ባሕረ ፡ ጥበባት ። ንስር ፡ ሰራሪ ፡ ልዑለ ፡ ስብከት ፡ ተናጋሪ ፡ በኀይለ ፡ መለኮት ፡ ጸባቲ ፡ በዓቅለ ፡ ባሕረ ፡ መጻሕፍት[7] ።

ኦዳግማይ ፡ ጳውሎስ ፡ ልሳነ ፡ ዘርብ ፡ ሰሚዐ ፡ ዜና ፡ ገድልከ[8] ፡ ዘይኤድም ፡ ለልብ ፡ ዘተውሕበ ፡ ለከ ፡ ዘመዊዕ ፡ ኮከብ ። ኦአባ ፡ አበ ፡ ሕዝብ ፡ ወአሕዛብ[9] ፡ ለመነኮሳት ፡ መክብብ ፡ ኈልቈ ፡ ሰጊድከ ፡ ከመ ፡ ነጠብጣብ ፡ ዘያዘነግዖ ፡ ለልብ ። ገጸ ፡ መካን ፡ ኀበ ፡ ሰገድከ ፡ ዘትኤምቆ[10] ፡ ከመ ፡ ግብ ፡ መንክራቲከ ፡ ለነጊር ፡ ዕፁብ ። ዘአደውኮ ፡ ለባሕረ ፡ ዓለም ፡ ርኂብ ፡ ዘኢአገተከ ፡ መሣግሪሁ ፡ ርቡብ ።

ኦአባ ፡ ንሥአነ ፡ አስራተ ፡ እምወልዱ ፡ አብ ፡ አመ ፡ ይትገበር ፡ ለኀሩያን ፡ ከብካብ ፡ አመ ፡ ይሰደዱ ፡ ፲አክላብ[11] ፡ አመ ፡ ይውኅጠሙ ፡ ዘዓንብዕ ፡ አስራብ ። አዕድወነ ፡ እንተ ፡ መጽ*ብብ ፡ (f. 64 r.) ከመ ፡ ንባዕ ፡ ምስሌከ[12] ፡ ውስተ ፡ መርኅብ ።

ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ፍልሰቱ ፡ ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ። ወእም

[1] Ms. ″ብእኒ. — [2] Ms. ወያስመዓኒ. — [3] Ms. ″ጠ‶. — [4] Ms. ″ን. — [5] Ms. ዘፈተ‶. — [6] Ms. ወሀበተ‶. — [7] Ms. መጸ‶. — [8] Ms. ዜናከ ፡ ገድለከ. — [9] Ms. ወአሐ‶. — [10] Ms. ዘቴኤምቆ. — [11] Ms. ፲ sine lineolis. — [12] Ms. ″ል‶.

ዝ ፡ ጸውዖ ፡ ለ፩ረድኡ[1] ፡ ነአ ፡ ንሖር ፡ ውስተ ፡ በዐት ፡ ወነሥአ ፡ ምርጕዘ[2] ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ በዓት ። ወአተበ ፡ ፴ገበዋቲሁ[3] ፡ ለበአት ፡ ወሰፌሆ[4] ፡ እደዊሁ ፡ ወዕገሪሁ ፡ ወመጠወ ፡ ነፍሶ ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ ፈጣሪሁ[5] ።

። ። ። ። ። ። ። ። ። ። ።

ተፈጸመ ፡ ገድሉ ፡ ለአቡነ ፡ ትሩፍ[6] ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወኮነ ፡ ዕረፍቱ ፡ አመ ፡ ፳ወ፩ለወርኃ[7] ፡ ሐምሌ ። ወስብሐት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለዝላፉ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። አሜን ፡ አሜን ። ለይኩን ፡ ለይኩን ። ለይኩን ።

። ። ። ። ። ። ። ። ። ። ።

ዘንተ ፡ መጽሐፈ ፡ ለዘአጽሐፈ ፡ ወለዘጸሐፈ ። ወለዘተርጐመ ፡ ወለዘአንበበ ። ወለዘ ፡ ሰምዓ ፡ ቃላቲሁ ፡ ኅቡረ ፡ ይምሐሮሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ። ወያስምዖሙ ፡ ቃላተ ፡ ትፍሥሕት ፡ ወሐሤት ፡ በዕንተ ፡ ስእለታ ፡ ለእግዝእትነ ፡ ሙዳየ ፡ ስእለ f. 64 v. ታት ። በጸሎቱ ፡ ወበዓስተብቍዖቱ ፡ *ለአቡነ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አበ ፡ መነኮሳት ። ይምሀረነ ፡ ክርስቶስ ፡ ንጉሠ ፡ ስብሐት ፡ በዝ ፡ ዓለም ። ወበዘይመጽእ ፡ ዓለማት ። ወላዕሌነ ፡ ይኩን ፡ ሣህል ፡ ወምሕረት ፡ እስከ ፡ እስትንፋስ ፡ ደኃሪት[8] ። አመ ፡ ይመጽእ[9] ፡ ጸባዖት ፡ በግርማ ፡ መንግሥቱ ፡ ፍጹማት ። አመ ፡ በእደዊሁ ፡ ይትገበር ፡ ለጸሎት ። አመ ፡ ያረፍቆሙ ፡ እንዘ ፡ ይቀንት[10] ፡ አመ ፡ ይደለው ፡ ለጻድቃን ፡ ትፍሥሕት ። ወአመ ፡ ይሰድዶሙ ፡ አፍአ ፡ ለከለባት ፡ ኀበ ፡ ፈለገ ፡ እሳት ። ወኀበ ፡ ጸናፌ[11] ፡ ጽልምት ። ወአመ ፡ ያስተርኢ ፡ ዘክቡት ፡ ቅድመ ፡ ገጹ ፡ ለብሑት ፡ ወአመ ፡ ይትከወሱ ፡ ኀይለ ፡ ምድር ፡ ወሰማያት ። አመ ፡ ያንበሰብሱ ፡ መባርቅት ፡ ወይትሐወኩ ፡ ነፋሳት ። ወአመ ፡ ይነጽፉ ፡ ባሕር ፡ ወቀላያት[12] ። ወኵሉ ፡ ለለ፩እመ[1] ፡ ይትሐተት ። አመ ፡ ያገብዕ ፡ ኵሉ ፡ ጸሮ[13] ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ ቅድስት ። አመ ፡ ይጠብሑ ፡ ፪አልሕምት[14] ፡ ለም f. 65 r. ሳሐ ፡ ፲ምዕት[15] ፡ ዓመት ። ይክፍለነ ፡ ሀልዎ ፡ በደብረ ፡ ጽዮ*ን ፡ ቅድስት ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። አሜን ። ወአሜን ።

[1] Ms. ፩ sine lin. — [2] Ms. ''ጐ``. — [3] Ms. ፴ sine lin. — [4] Ms. ወሰፈሆ. — [5] Haec iam supra dicta sunt, p. 51; errore repetita videntur. Pag. 56, v. 24—p. 57, v. 31 ratione scribendi arabice dicta سجع concinnata sunt. — [6] Ms. አ``፡ ትሩፊ. — [7] Ms. ፳ et ፩ sine lin. — [8] Ms. እስተንፋስ ፡ ደኃ``. — [9] Ms. ይምጻእ. — [10] Ms. ይቅ``. — [11] Ms. ጸናፊ. — [12] Ms. ቀለያት. — [13] Ms. ጸሮ. — [14] Ms. ፪ sine lin. — [15] Ms. ፲ sine lin. et om. ፡.

። ። ። ። ። ። ። ። ። ። ።

ዘንተ ፡ መጽሐፈ ፡ ገድለ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አቡነ ፡ ወሀብኩ ፡ አነ ፡ መርቆርዮስ ፡ ለተዝካርየ ፡ ወለተዝካረ ፡ መጸምርትየ ፡ መስቀል ፡ ክብራ ፡ ወተዝካረ ፡ ወለትየ ፡ ዘስማ ፡ መልአክ ፡ አብሰራ ፡ ይኩን ፡ ለተዝካራ ፡ ወሀብኩ ፡ ለደሴተ ፡ ዳጋ ፡ ለታቦተ ፡ እስጢፋኖስ ፡ በኪዳኑ ፡ ወበአስራቱ ፡ ተአሚንየ ። ወበጸሎተ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ አበውየ ፡ እለ ፡ አዕረፉ ፡ በዝየ ፡ ሰሚዐ ፡ ዜና ፡ ኂሩቶሙ ፡ ይመስል ፡ ባሕርየ ፡ እትአመኖሙ ፡ እምስርወ ፡ ልብየ ፡ እለ ፡ አስማቲሆሙ ፡ ጸዊዕየ ፡ ወዘአእመርኩ ፡ ሰሚዕየ ፡ ወዘኢያእመርኩ ፡ በኵሎሙ ፡ ብሂልየ ፡ ወእለ ፡ አስመርዎ ፡ በገድሎሙ ፡ ለእግዚእየ ፡ አማኅፀንክዎሙ ፡ ነፍስየ ፡ ወሥጋየ ፡ መጸምርትየ ፡ ወውሉድየ ፡ አግብርትየ ፡ ወአእማትየ ፡ ጸሎተ ፡ ጻድቅ ፡ ትክል ፡ ወታድኅን ፡ ወታሰልጥ ፡ ዘይቤ ፡ እምቃለ ፡ ያዕቆብ ፡ ሐዋርያ ፡ ሰሚዕየ ፡ አሚንየ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡ *ወአንትሙኒ ፡ ካህናት ፡ f. 65 *v.* ወዲያቆናት ፡ ወመነኮሳት ፡ ኢትርስዑኒ ፡ ኪያየ ፡ ኃጥአ[1] ፡ ወጊጉየ ፡ ምስኪነ ፡ ወነዳየ ፡ በሕይወትየ ፡ ወበሞትየ ፡ ወኪያክሙኒ ፡ ይዘከሩክሙ ፡ በምሕረቱ ፡ ለአምላኪየ[2] ፡ ዘኢይሜንን ፡ ነዳየ ። ለዓለመ ፡ ዓለም ። አሜን ፡ ወአሜን ። ለይኩን ፡ ለይኩን ። በእንተ ፡ ሥጋሁ ፡ ወደሙ ፡ ለክርስቶስ ፡ ለይኩን ፡ አሜን ።

ዘንተ ፡ መጽሐፈ ፡ ዘሄደ ፡ ወዘተዐገለ[3] ፡ ወዘአውፅአ ፡ እመሂ ፡ ቀሲስ ፡ ገበዝ ፡ ወእመሂ ፡ እራቅመሰራ ፡ ወእመሂ ፡ ሊቀ ፡ ዲያቆናት ፡ ወእመሂ ፡ ንቡረ ፡ እድ ፡ ወእመሂ ፡ እምክልኣን ፡ ሕዝብ ፡ ውጉዘ ፡ ወውፁአ ፡ ወስዱደ ፡ ይኩን ፡ በአፈ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡ ወአሜን ፡ ለይኩን ፡ ለይኩን ።

[1] Ms. ኀጥአ. — [2] Ms. om. ለ. — [3] Ms. ወዘተገለ.

NOTA.

Cum Acta sancti Baṣalota Mikā'ēl nobis servata sint in uno tantum codice et is antiquus videatur, maiores in orthographiam errores, haud dubie amanuensis negligentiae tribuendos, correximus [1], at textum immutare ausi non sumus. Textus, vero, nonnunquam mendosus est, praesertim in Sacrorum Librorum testimoniis: ea autem in integrum restituere lectori facile erit, vid.:

p. 7-8. *Psalm.*, CXVIII, 140: ርሱን ፡ ቃልከ ፡ ፈድፋደ ፡ ወገብርከሰ ፡ አፍቀሮ ፡፡

p. 11, v. 2-5. MATTH., X, 34-35: ኢመጻእኩ ፡ እደይ ፡ ሰላመ ፡ አላ ፡ መጥባሕተ ፡ ወመጻእኩ ፡ እፍልጥ ፡ ብእሴ ፡ እምአቡሁ ፡ ወወለተኒ ፡ እምእማ ፡ ወመርዓትኒ ፡ እምሐማታ ፡፡

p. 17, v. 5-6. *Galat.*, VI, 14: ወበኀቤየሰ ፡ ምዉት ፡ ዓለም ፡ ወአነሂ ፡ ምዉት ፡ በኀበ ፡ ዓለም ፡፡

p. 22, v. 23-24. *Act.*, VIII, 20; ወርቅከ ፡ ውብኑርከ ፡ ምስሌከ ፡ ለይኩንከ ፡ ለሐርትምና ፡ እስመ ፡ ይመስለከ ፡ ዘበወርቅ ፡ ትማየጦ ፡ ለጸጋ ፡ እግዚአብሔር ፡፡

p. 23, v. 4-6. MATTH., V, 13: ወአንትሙኬ ፡ ውእቱ ፡ ጼው ፡ ለምድር ፡ ወእመሰ ፡ ጼው ፡ ለስኅ ፡ በምንትኑ ፡ ይትቄሰም ፡ አልቦኬ ፡ እንከ ፡ ለዘይበቍዕ ፡ ዘእንበለ ፡ ዘይገድፍዎ ፡ አፍአ ፡ ወይከይድዎ ፡ ሰብእ ፡፡

p. 27, v. 2-5. *Act.*, XIX, 13-16: ወቦ ፡ እለ ፡ አኀዙ ፡ እምአይሁድ ፡ እለ ፡ የዐውዱ ፡ ወይረቅዩ ፡ ወይጼውዑ ፡ ሎሙ ፡ ለአጋንንት ፡ እኩያን ፡ በስመ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ወይቤልዎሙ ፡ ናምሕለክሙ ፡ በስሙ ፡ ለኢየሱስ ፡ ዘጳውሎስ ፡ ይሜህር ፡ በስሙ ፡ ወእሉ ፡ እለ ፡ ከመዝ ፡ ይገብሩ ፡ አይሁድ ፡ እሙንቱ ፡ ደቂቀ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ .... ወተሠጥዎሙ ፡ ውእቱ ፡ ጋኔን ፡ እኩይ ፡ ወይቤሎሙ ፡ በኢየሱስኒ ፡ አአምን ፡ ወለጳውሎስኒ ፡ አአምሮ ፡ አንትሙ ፡ እንከ ፡ መኑ ፡ አንትሙ ፡ ወአብደ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ውእቱ ፡ ዘጋኔን ፡ እኩይ ፡ ወኀየሎሙ ፡ etc.

p. 28, v. 27-28. *Lev.*, XVIII. 8: ኀፍረተ ፡ ብእሲተ ፡ አቡከ ፡ ኢትክሥት ፡ እስመ ፡ ኀፍረተ ፡ አቡከ ፡ ውእቱ ፡፡

p. 28, v. 31—p. 29, v. 9: I *Cor.*, IV, 21—V, 5: እፎኑ ፡ ትፈቅዱ ፡ እምጽአክሙ ፡ በበትርኑ ፡ አው ፡ ሚመ ፡ በተፋቅሮ ፡ ወበየውሀት ፡፡ ወይሰማዕኑ ፡ በላዕሌክሙ ፡ ዝሙት ፡ ዝሙትሂ ፡ ከመዝኒ ፡ ዘኢይገብሮ ፡ አረሚ ፡ ጥቀ ፡ ሀሎአ ፡ ፩አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ አቡሁ ፡ ወአንትሙሰ ፡ ንፋኃን ፡ እመ ፡ ኢላሐውክሙኑ ፡ ከመ ፡ ይእትት ፡ እምኔክሙ ፡ ዘገብረ ፡ ዘንተ ፡ ግብረ ፡ ወአንሰ ፡ እንዘ ፡ ኢሀለውኩ ፡ በሥጋየ ፡ ኀቤክሙ ፡ ወመንፈስየሰ ፡ ሀሎ ፡ ምስሌክሙ ፡ ወናሁ ፡ ኮንኩ ፡ ከመ ፡ ዘሀለውኩ ፡ ለዘገብሮ ፡ ለዝንቱ ፡ ግብር ፡ አንገሊገክሙ ፡ በስመ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ወመስለ ፡ መንፈስየ ፡ በኀይለ ፡ እግዚእነ ፡ ክርስቶስ ፡ መጥውዎ ፡ ለሰይጣን ፡ ከመ ፡ ይሥርዎ ፡ ሥጋሁ ፡ ወትድኅን ፡ መንፈሱ ፡ በዕለተ ፡ ምጽአቱ ፡ etc.

[1] Corrige p. 22, v. 24 ለኅርትምና; p. 27, v. 15 አበጸ``; p. 28, v. 24 recte ብእሲ ፡ ብእሲ.

Forsan p. 20, v. 15-16 ዘባነ, v. 26 ነፋስ; p. 21, v. 2 ትሕምስተ, vel potius (ut in libro Henoch) ፫ትሕምስተ pro ሐምስተ, v. 6 በመደልወ, et v. 9 አላ pro እለ legendum est.

II

GADLA ANORĒWOS

SEU

ACTA SANCTI HONORII

EDIDIT

KAROLUS CONTI ROSSINI

Anorēwos in pago Mātgē provinciae Warab natus est. Puer, quodam Ḥarānkis magistro usus est. Monachalem vitam amplexus, sanctum Takla Hāymānot est secutus, qui eum gratissimum habuit. Diaconorum magister, inde communitatis oeconomus factus est. Takla Hāymānot mortuo, in Tigré migravit, et in monasterio Ṣaʿādā Ambā commoratus est. Ibi convenit cum Baṣalota Mikā'ēl, cui morienti Anorēwos ministrasse haec Acta tradunt. In regionem Scioa reversus, apud Filpos, sancti Takla Hāymānot successorem, mansit. Deinde, cum metropolita Yāʿeqob duodecim celeberrimos monachos ad evangelium in regione Scioa praedicandum elegisset, Anorēwos provinciam Warab obtinuit. Multa ibi gessit: adversus ethnicam religionem felici successu dimicavit, Christi fidem evulgavit, discipulos multos — quorum Ferē Menāṭos maximus fuit — edocuit, et coenobium in Ṣegāgā seu Ṣegāgā condidit. Iris adversus regem ʿAmda Ṣyon I incalescentibus quod novercam in matrimonium duxerat, Anorēwos ad regias aedes advolavit et regem aggressus est: verberibus acceptis, in exilium in provinciam Walaqā pulsus est, ibique usque ad regis mortem mansit; tum ad coenobium suum reverti licuit. Aliam com-

munitatem in provincia Enār'et constituit. At vero, cum novus rex, sui patris mores imitatus, novercam sibi matrimonio iunxisset, Anorēwos, Ṣegāgā coenobio manibus discipuli Ferē Menāṭos commisso, regem palam incesti accusavit: postquam tormenta passus est, in exilium iterum cum discipulis est eiectus, primum in Ṣawan terram provinciae Dārā, inde in insulam lacus Zewāy, denique in Gamāsqē terram regionis Dāmot. Postremo, regem incesti paenituit, et monachi in patriam reversi sunt. Post haec, Anorēwos multum pro christiana fide in occidentalibus terris regionis Scioa, in Dāmot, in Amhara laboravit, ecclesias condidit, ethnicas gentes ad veri numinis cultum revocavit, discipulos permultos genuit. Demum, anno 1374, die XXVII mensis septembris, e vita migravit.

Eius Acta anno 1478 a monacho, coenobii Ṣegāgā incola, scripta esse videntur. In uno tantum codice, nempe Collect. d'Abbadie n° 43, ad nos pervenerunt: is autem codex, ni fallor, exeunte saeculo XVII vel saeculo XVIII exaratus est ad fidem antiquioris codicis anno 1501 scripti. — In adnotatione, quae vitae narrationem sequitur, Qērlos, coenobii Ṣegāgā magister vel abbas, ut liber scriberetur mandavisse dicitur: utrum de opere concinnando an de apographo exscribendo intelligendum sit, incertum habemus.

Quae in Actis sancti Anorēwos de morte sancti Baṣalota Mikā'ēl inveniuntur, cum Actis sancti eiusdem nominis, in priori parte huius tomi editis, minime congruunt. Ceterum, multa quae in Actis sancti Baṣalota Mikā'ēl referuntur, praesertim de rebus gestis regnante ʿAmda Ṣyon, etiam in Actis sancti Anorēwos, interdum iisdem fere verbis, occurrunt.

Chronicon breve regum Aethiopiae hunc Anorēwos de Ṣegāǵā inter concitatores seditionis contra regem ʿAmda Ṣyon primario loco profert. Acta sancti nostri, sicut et Acta sancti Baṣalota Mikā'ēl propter antiquitatem plurimi facienda videntur, atque historiae saeculi XIV ineuntis haud parum luminis afferunt.

Acta ista nunc prima vice publici iuris facimus.

Romae, pridie Idus Oct. MCMV.

ገድለ ፡ አኖሬዎስ ።

*በስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥሉስ ፡ ዘኢይትአመር ፡ ጥንተ ፡ ሀልዎቱ ። ወኢይትሄለይ ፡ መዋዕለ ፡ መንግሥቱ ፡ ዘይሜለስ ፡ በተዋሕዶቱ ፡ ወይትወሐድ ፡ በትሥልስቱ ፡ ዓቢይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወብዙኅ ፡ አኰቴቱ ። ዘይነብር ፡ ውስተ ፡ አርያም ፡ ወይሬኢ ፡ ዘበታሕቱ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፡ በትንቢቱ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ በሐውርት ፡ መለኮቱ ፡ እስመ ፡ ፈቃዴ ፡ ምሕረት ፡ ውእቱ ፡ ወኢያነድድ[1] ፡ በኵሉ ፡ መቅሠፍቱ ። ርእስ ፡ ወማኅለቅት ፡ ባሕቲቱ ። ጥንትኒ ፡ ወተፍጻሜት ፡ አልቦቱ ፡ ዘየዓቅብ ፡ ጻድቃነ ፡ በኂሩቱ ፡ ወያጸድቅ ፡ ኃጥአነ ፡ በተሣህሎቱ ፡ ወአመ ፡ ይገብእ ፡ ዓለም ፡ ውስተ ፡ ቀዳሚ ፡ መንበርቱ ፡ ውስተ ፡ መንበረ ፡ ስብሐት ፡ ያስተርኢ ፡ በትግርምቱ ፡ ትትጋባእ ፡ ሣህሉ ፡ ወትምጻእ ፡ ምሕረቱ ፡ ትቀውም ፡ ጽድቁ ፡ ወትበቍል ፡ ሃይማኖቱ ፡ ትትሉ ፡ ግብሩ ፡ ወታስተ*ርኢ ፡ ዕሤቱ ፡ ለዘከመዝ ፡ አምላክ ፡ ስብሐት ፡ ሎቱ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

Coll. d'Abbadie nº 43, f. 1 r. — f. 1 v.

ስምዑ ፡ አበውየ ፡ ወአኃውየ ፡ ፍቁራን ፡ እለ ፡ ተጸዋዕክሙ ፡ በቃለ ፡ ቀርን ፡ ወተሰሐብክሙ ፡ በኃረገ ፡ ወይን ፤ እንግርክሙ ፡ ንስቲተ ፡ እምትሩፋተ ፡ ገድሉ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ረባን ። እምነ ፡ አማልክት ፡ መኑ ፡ ለአምላክነ ፡ ዘይትማሰሎ ፤ እስከ ፡ ለዓለም[2] ፡ ይሄሉ ፡ እምቅድመ ፡ ዓለም ፡ ዘሀሎ ፤ ዘከመ ፡ ፈቀደ ፡ ይገብር ፡ ኵሎ ፤ አሠነይከ ፡ ወአሕሠምከ ፡ አልቦ ፡ ዘይብሎ ። ወይእዜኒ ፡ ሰአልዎ ፡ በተማኅልሎ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ከመ ፡ እጽሐፍ ፡ ገድሎ ። ጥበበ ፡ ወአፈ ፡ የሀበኒ ፡ በተሣህሎ ። ለ፲፪ትውልድ ፡ በከመ ፡ አዘዘ ፡ ቃሎ ። በከመ ፡ አንበበ ፡ ለአድግ ፡ በለዓም ፡ በልሳነ ፡ ሰብእ ፤ ከማሁ ፡ ያንብበኒ ፡ ሊተ ፡ ሊተኒ ፡ ለኃጥእ ፤ ከመ ፡ እተርጕም ፡ ወአይድዕ ፡ እምገ*ድለ ፡ አቡነ ፡ ብፁዕ ። ለአፉየ ፡ ይሢም ፡ ዓቃቤ ፡ ወለልሳንየ ፡ ዘዓቅም ፡ ማዕፆ ። ከመ ፡ ኢይጽሐፍ ፡ ሐሰተ ፡ በዓምፆ ። በገድለ ፡ ጻድቅ ፡ እምወስኮ ፡ ይኄይስ ፡ አሕፅፆ ። በመኑ ፡ ናስተማስሎ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ምንሐረ[3] ፡ መጻሕፍት ፡ ተርጓሚ ፡ ወንጌል ፡ ወኦሪት ፡ ተላዌ ፡ ነቢያት ፡ ወሐዋርያት ። ጻድቅ ፡ ውእቱ ፡ ወሰማዕት ። በመኑ ፡ ናስተማስሎ ፡ ለአቡነ ፡ ፍሡሕ ። መስተጋድል ፡ ትጉህ ፤ ጠቢብ ፡ ወየዋህ ፤ አመ ፡ ገነት ፡ ነዊኅ ፤ ምጽላለ ፡ አዕ

f. 2 r.

[1] Ms. ወኢያነደ. — [2] Ms. bis እ`` ፡ ለ``. — [3] *Sic* ms.

ዋፍ ፡ ብዙኅ ። በመኑ ፡ ናስተማስሎ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ዓምደ ፡
ሃይማኖት ። ሚመ ፡ በሦርኑ ፡ ፀዓዳ ፡ ወላዴ ፡ አልህምት ፤ መቅድ
መ ፡ ኵሉ ፡ ዘወፅአ ፡ በቀዳሚት ፡ ሰንበት ፤ እንዘ ፡ ትትልዎ ፡ ጣዕ
ዋ ፡ አንስትያዊት ። በመኑ ፡ ናስተማስሎ ፡ ለአቡነ ፡ ወልደ ፡ መር
ዓ ። በላህምኑ ፡ ቀይሕ ፤ እምእያመ ፡ አልህምት ፡ ዘወፅአ ፤ በቀርነ ፡
f. 2 v. ላህም ፡ *ጺሊም ፡ ዘተጐድዓ ። ወሚመ ፡ በላህም ፡ ዘኮነ ፡ ሰብአ ። በ
መኑ ፡ ናስተማስሎ ፡ ለአቡነ ፡ ሐኪም ፡ በላህምኑ ፡ ፀዓዳ ፡ ዘአጽለለ ፡
በታሕተ ፡ ኦም ። ወሚመ ፡ በላህም ፡ ዘተወልደ ፡ እምድኅረ ፡ አድ
ግ ፡ ገዳም ። በመኑ ፡ ናስተማስሎ ፡ ለአቡነ ፡ ሐዋርያ ። በበግዕኑ ፡
ዘተወልደ ፡ እምድኅረ ፡ ዳኅን ፡ ሐራዊያ ፡ ዘወለደ ፡ አባግዐ ፡ በማእ
ከለ ፡ አፍላግ ፡ ዘሶርያ ። በመኑ ፡ ናስተማስሎ ፡ ለአቡነ ፡ ባሕርይ ።
በኀርጌኑ ፡ ዓቢይ ፤ ዘዓቀበ ፡ አባግዓ ፡ በምርዓይ ፤ ወአሥጠመ ፡ አ
ዝዕብተ ፡ ዲበ ፡ አይግ ፡ ማይ ። ወሚመ ፡ በኀርጌ ፡ ዳግማይ ፤ ዘቀ
ነዮ ፡ ለፀሐይ ። እስከ ፡ ትንህል ፡ ጥቅም ፡ ዓባይ ። በመኑ ፡ ናስተማ
ስሎ ፡ ለአቡነ ፡ ክቡር ። በዳዊትኑ ፡ ክቡር ፡ ዘኀረዮ ፡ እግዚአብ
ሔር ። ወሚመ ፡ በሳሙኤል ፡ ሠናየ ፡ ዝክር ። በመኑ ፡ ናስተማስ
ሎ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ። በሰሎሞንኑ ፡ ንጉሥ ፡ ዘጽሕቀ ፡ ለሐኒፀ ፡
f. 3 r. መቅ*ደስ ። ወሚመ ፡ በኪራም ፡ ዘሀገረ ፡ ጢሮስ ። በመኑ ፡ ናስተ
ማስሎ ፡ ለአቡነ ፡ ጻድቅ ። በዘካርያስኑ ፡ አረጋዊ ፡ ልሂቅ ። ወሚ
መ ፡ በዮሐንስ ፡ መጥምቅ ። በመኑ ፡ ናስተማስሎ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬ
ዎስ ፡ ከመ ፡ ኤልያስ ፡ ቀናዒ ። ኵሉሐ ፡ ሃይማኖት ፡ ከመ ፡ ጴጥሮ
ስ ። ልሳነ ፡ ዕፍረት ፡ ከመ ፡ ጳውሎስ ። በመኑ ፡ ናስተማስሎ ፡ ለ
አቡነ ። በምልዑ ፡ ኖላዌ ፡ አባግዕ ፡ ዘረሰዮ ፡ እግዚኡ ። በሐዋርያ
ትኑ ፡ እምአስኳት ፡ መሃይምናን ፡ ዘፀውዑ ። ቃላተ ፡ ወንጌል ፡ ው
ስተ ፡ ልበሙ ፡ ይዝርኡ ። ወሚመ ፡ በሊቃውንት ፡ ሃይማኖት ፡ ዘ
ሠርዑ ፤ ለአውግዞ ፡ አርዮስ ፡ ዘተጋብኡ ። በመኑ ፡ ናስተማስሎ ፡
ለአቡነ ፡ አበ ፡ ብዙኃን ። በመምህራንኑ ፡ ዘቤተ ፡ ክርስቲያን ፤ እ
ለ ፡ አርትዑ ፡ ፍኖተ ፡ ቃል ፡ ዘበአማን ። ወሰደድዎሙ ፡ ለቈናፅ
ል ፡ ንዑሳን ፤ ከመ ፡ ኢያማስኑ ፡ ዓፀደ ፡ ወይን ። በመኑ ፡ ናስተማ
f. 3 v. ስሎ ፡ ለአ*ቡነ ፡ ባሕርየ ፡ ስም ፡ በሕፃናትኑ ፡ ዘቤተ ፡ ልሔም ፤ እለ ፡
ተቀትሉ ፡ በመዋዕለ ፡ ሄሮድስ ፡ ርጉም ። እስከ ፡ ቈሐት ፡ ምድር ፡
በደም ፤ እንዘ ፡ ይበክያ ፡ እማቲሆሙ ፡ እንበለ ፡ ዓቅም ፤ በውኂዘ ፡
አንብዕ ፡ ወሕማም ። ወሚመ ፡ በሰማዕታተ ፡ አክሚም ። እለ ፡ ተ
ናከርዎ ፡ ለዝንቱ ፡ ዓለም ። በመኑ ፡ ናስተማስሎ ፡ ለአቡነ ፡ ሠርጐ ፡
አቅሌስያ ። በሰማዕታትኑ ፡ ዘአንጾኪያ ። ወሚመ ፡ በኵሎሙ ፡ ሰ

ማዕታተ ፡ ኬንያ ። እለ ፡ ተጠብሑ ፡ በግዕ ፡ አርአያ ። እንዘ ፡ ይሁ
ቡ ፡ ስብሐተ ፡ በሃሌ ፡ ሉያ ። በመኑ ፡ ናስተማስሎ ፡ ለአቡነ ፡ ሣው
ዕ ። በጻድቃንኑ ፡ እለ ፡ አሥመርዎ ፡ ለእግዚእ ። በምንዳቤ ፡ ጽኑ
ዕ ። በረኀብ ፡ ወበጽምዕ ። በጾም ፡ ወበጸሎት ፡ ወበአንብዕ ። በመ
ኑ ፡ ናስተማስሎ ፡ ለአቡነ ፤ ምህማስ ፡ አባግዕ ፡ ዘኮነ ። በደናግልኑ ፡
ሥጋሆሙ ፡ ዘኢተገመነ[1] ። ሶበ ፡ ናስተማስሎ ፡ ንሕነ ፡ እንዘ ፡ ንጼ*ው f. 4 r.
ዕ ፡ ቅዱሳነ ። እምሰሚዓ ፡ ዝክሩ ፡ ይትፌሣሕ ፡ ልብነ ። ኢትበሉ ፡
አአብዳን ፡ በትኅዝብት ፤ አኖሬዎስኑ ፡ የዓቢ ፡ እምአበው ፡ ቀደም
ት ። ወሚመ ፡ እምነቢያት ፡ አኖሬዎስኑ ፡ ይከብር ፡ [ወ]እምሐዋ
ርያት ፡ ወሚመ ፡ እምጻድቃን ፡ ወሰማዕት ። ኢይምሰልክሙ ፡ ዘአ
ክበርኖ ፡ ወአልዓልኖ ፡ እምእሉ ፤ ዳዕሙ ፡ አስተማሰልኖ ፡ በከመ ፡
ይደሉ ። ርእዩኬ ፤ ይከብር ፡ ጻድቅ ፡ እምኵሉ ፡ ወዝክሩኒ ፡ ለዓለ
ም ፡ ይሄሉ ። ለምንት ፡ ለነ ፡ አብዝኖ ፡ ነቢብ ፤ የአክሎ ፡ ሕዳጥ ፡
ለጠቢብ ። በረከተ ፡ አኖሬዎስ ፡ ዲቤነ[2] ፡ ትትመከዓብ ፡ በከመ ፡ ሥ
ሩዕ ፡ ወጥብጡብ ። ለውሉድ ፡ ይደሉ ፡ በረከተ ፡ አብ ። ወዓዲ ፡ ፍ
ጹመ ፡ ለነ ፡ የሀብ ፡ ሰላመ ፡ ወይኩንነ ፡ አበ ፡ ወእመ ፡ በዝ ፡ ዓለም ፡
መቅድመ ፡ ወበዘይመጽእ ፡ ዳግመ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ። አሜን ።

። ። ። ። ። ። ። ። ። ። ።

*ወይእዜኒ ፡ ተንሥኡ ፡ አመዘምራን ፡ ወምጽኡ[3] ፡ አልብዋን ፡ በ f. 4 v.
መዋዕለ ፡ አበር ፡ ለእመ ፡ ተረክበ ፡ ላህም ፡ ስቡሕ ፡ ሜጠ ፡ ዓስቡ ፡ ብ
ዙኀ ። ስምዑ ፡ ዘከመ ፡ ተወልደ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ እስመ ፡ ለአ
ቡሁ ፡ ስሙ ፡ አባ ፡ ሰላማ ፡ ካህን ፡ ውእቱ ። ወእሙኒ ፡ ክርስቶስ ፡
ዘመዳ ። ክቡራን ፡ ዘመድ ፡ እሙንቱ ፡ እምቤተ ፡ ሢመት ፡ በሀገረ ፡
ሙገር ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ማትጌ ። ወፈራህያነ ፡ እግዚአብሔር ፡
እሙንቱ ። ወነበሩ ፡ በሰብሳብ ፡ ዘበሕግ ፡ ከመ ፡ አብርሃም ፡ ወሳራ ፤
በውእቱ ፡ መዋዕል ፡ በጾም ፡ ወበጸሎት ። ወተወልደ ፡ እምኔሆ
ሙ ፡ ኮከበ ፡ ክብር ፡ ብሩህ ። ወሰመይዎ ፡ ስሞ ፡ ናርዶስ ፤ ወሐጸን
ዎ ፡ በጥበብ ። ወልሀቀ ፡ ወበጽሐ ፡ አምጣነ ፡ ትምሕርት ። ወተም
ሕረ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወአንበበ ፡ መጻሕፍት ፡ ወትርጓሜሁ[4] ፡ ወ
ነሥአ ፡ ሢመተ ፡ *ዲቁና ፡ ከመ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ዲያቆናይ ። ወተ f. 5 r.
ልእከ ፡ በሠናይ ፡ ወያፈቅሮ ፡ ኵሉ ፡ ዘርእዮ ፤ ወይገይስ ፡ ቤተ ፡ ክ
ርስቲያን ፡ ለጸልዮ ። ወኮነ ፡ እምንእሱ ፡ ፈራሄ ፡ እግዚአብሔር ።

[1] Ms. om. "ተ". — [2] In ms. supplicationes pro ኀይለ ፡ ማርያም quodam leguntur. — [3] Ms. አምጽኡ. — [4] *Sic* ms.

በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊት ፡ በመዝሙር ፤ ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘይፈርሆ ፡ ለ
እግዚአብሔር ፡ ወዘየዓቅብ ፡ ትእዛዞ ፡ ፈድፋደ ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡
በቤተ ፡ አቡሁ ፡ መጽአ ፡ ፩ብእሲ ፡ ዘስሙ ፡ ሐራንኪስ ፤ ምሑረ ፡
መጽሐፍ ፡ ውእቱ ፡ ወማኅሌተ ፡ ያሬድ ። ወኃደረ ፡ [በቤቱ ፡] ለአ
ቡሁ ፡ ወነበረ ፡ ህየ ። ወተምህረ ፡ እምኔሁ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ማ
ኅሌተ ፡ ዘያሬድ ፡ በትሕትና ፡ ወበትዕግሥት ፡ በለብዎ ፡ ወበአእም
ሮ ፤ እንዘ ፡ ይጼሊ ፡ በአውትሮ ፤ ወኢየኃድግ ፡ ዘምሮ ። ወእንዘ ፡
ሀሎ ፡ በዘከመዝ ፡ ግብር ፡ ኢተመክሐ ፡ በአንብቦ ፡ መጻሕፍት ፡ ወ
f. 5 *v.* በማኅሌተ ፡ መዝሙር ። አላ ፡ ነበረ ፡ *በትሕትና ፡ እንዘ ፡ ይሜህር ።
ወአፍቀረ ፡ ጾመ ፡ ወጸሎተ ። ወአጥረየ ፡ ንጽሐ ፡ ወትእግሥተ ። በ
ከመ ፡ ይቤ ፡ እግዚእነ ፡ በወንጌል ፤ ወበትእግሥትክሙ ፡ ታጠርይ
ዋ ፡ ለነፍስክሙ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፤ ወዘሰ ፡ ገደፋ ፡ ለነፍሱ ፡ በእንቲ
አየ ፡ ይረክባ ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ተዘኪሮ ፡ እምንእሱ ። እንበይነ ፡
ጽድቅ ፡ ገደፋ ፡ ለነፍሱ ። ወዓዲ ፡ ኃለየ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ጻድ
ቅ ፡ ዘከመ ፡ የኃልፍ ፡ ዓለም ፡ ወይሠዓር ፡ ወይጠፍዕ ፡ ብዕል ፡ ወ
ይዝሕል ፡ ወርቅ ፡ ወብሩር ፤ ፈቀደ ፡ ምንኵስና ፤ ከመ ፡ ይንበር ፡
በጽሙና ፤ ሰሚዖ ፡ ትምሕርተ ፡ ሲራክ ፡ በልቡና ። ዘይቤ ፤ ነፍስ ፡
እንተ ፡ ትፈርሆ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተሐዩ ፡ ወይድኅኑ ፡ ኵሎሙ ፡
እለ ፡ ይሴፈዉ ፡ ኪያሁ ። ለፈራሄ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልቦ ፡ ዘይጌ
f. 6 *r.* ርሞ ፡ ወኢይደነግፅ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ተስፋሁ ። *ብፅዕት ፡ ነፍስ ፡
እንተ ፡ ትፈርሆ ፡ ለእግዚአብሔር ። እስመ ፡ ላዕሌሁ ፡ ያሰምክ ፡ ው
እቱ ፡ ምእመኑ ፤ ወአዕይንቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኀበ ፡ እለ ፡ ይ
ፈርህዎ ። ወኢያእመሩ ፡ አቡሁ ፡ ወእሙ ፡ ዘከመ ፡ ይፈቅድ ፡ ም
ንኵስና ፡ ወሐለዩ ፡ ይኅፅዩ ፡ ሎቱ ፡ ብእሲተ ፡ በከመ ፡ ሕግ ። ወቅ
ዱስኒ ፡ እእሚሮ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ምስለ ፡ አቡሁ ፡ ወእሙ ፡ ኢተማ
ከረ ፡ ወተንሢአ ፡ በጽማዌ ፡ ሖረ ። ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡
ሃይማኖት ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በውስተ ፡ ጾላዕት ፡ ምስለ ፡ አርዳኢሁ ፡
መነኮሳት ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ተፈሥሐ ፡
ከመ ፡ ዘረከበ ፡ ምህርካ ፡ ብዙኃ ። ወተንሥአ ፡ ወሰዓሞ ፡ ወይቤሎ ፤
ሰላም ፡ ለከ ፤ ቤተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወአቡነሰ ፡ ተባረከ[1] ፡ እምኔሁ ፡
ተናገሮ ፡ በየውሃት ፡ ወበትሕትና ፡ ወይቤሎ ፤ አአባ ፡ መጻእኩ ፡ ኀ
f. 6 *v.* ቤከ ፡ ሰሚዕየ ፡ *ዜናከ ፡ ከመ ፡ ተሀበኒ ፡ ልብሰ ፡ ምንኵስና ፡ ዘቅዱ
ሳን ። ወአውሥአ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወይቤሎ ፤ ፈቃደ ፡

[1] Fortasse ተባሪኮ legendum, vel ወ subsequenti voci ተናገሮ praefigendum est.

እግዚአብሔር ፡ ለይኩን ። አወልድየ ፡ ጽናሕ ፡ ንስቲተ ፡ መዋዕለ ፡ ወንበር ፡ እንዘ ፡ ትሬኢ ፡ ግብሮሙ ፡ ለቅዱሳን ። ወእምዝ ፡ እሁብከ ፡ ልብሰ ፡ ምንኵስና ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ቃሎ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ነበረ ፡ ምስሌሁ ፡ በብዙኅ ፡ ተጸምዶ ፤ በጾም ፡ ወበጸሎት ፤ በከመ ፡ ርእዮሙ ፡ ለመነኮሳት ። ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ አልበሶ ፡ ወአቅነቶ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ልብሰ ፡ ምንኵስና ፡ ልብሰ ፡ ንጽሕና ፡ ወልብሰ ፡ ቅድስና ፡ ወሰመዮ ፡ አኖሬዎስ ። ወነበረ ፡ ህየ ፡ በብዙኅ ፡ ተጋድሎ ፤ በንጽሕና ፡ ወበተደንግሎ ፤ በጾም ፡ ወበጸሎት ፤ ወበብዙኅ ፡ ትዕግሥት ፤ ወኮነ ፡ መሥመሬ ፡ ለቅዱስ ፡ *በኵሉ ፡ ግዕዙ ። (f. 7 r.) ወሶበ ፡ ርእየ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ትእግሥቶ ፡ ወስነ ፡ ኂሩቱ ፡ አፍቀሮ ፡ ፈድፋደ ፤ ወኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ አፍቀርዎ ፡ በእንተ ፡ ሠናይ ፡ ምግባሩ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ሰሎሞን ፤ ጽድቁ ፡ ለንጹሕ ፡ ያረትዕ ፡ ፍኖቶ ፡ በአማን ። ኮነት ፡ ርቱዓ ፡ ፍናዊሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ በኀበ ፡ ዓቢይ ፡ ወንዑስ ። ወኃረይዎ ፡ ቅዱሳን ፡ በእንተ ፡ ሠናይ ፡ ኂሩቱ ፡ ከመ ፡ ይሢምዎ ፡ ሊቀ ፡ ዝያቆናት[1] ፤ በይእቲ ፡ ምኔት ፡ ዘአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፤ ወሤምዎ ፡ በህየ ፡ ከመ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ሊቀ ፡ ዲያቆናት ። ወኮነ ፡ ፍጹመ ፡ በሕግ ፡ ወበሥርዓት ። እንዘ ፡ ያፈጥን ፡ በጥብዓት ፤ ወይትለአክ ፡ በጊዜ ፡ ቍርባን ፡ ወጸሎት ፡ በከመ ፡ ሠርዑ ፡ አበዊነ ፡ ሐዋርያት ። ወኢተመክሐ ፡ በሢመቱ ፡ ወኢተዓበየ ፡ እንከ ፡ አላ ፡ ዳእሙ ፡ *ያቴሕት ፡ (f. 7 v.) ርእሶ ፡ ለኵሉ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ እግዚእነ ፡ በወንጌል ፤ ዘአትሐተ ፡ ርእሶ ፡ ይከብር ፡ ወዘአልዓለ ፡ ርእሶ ፡ የኃሥር ። ወሐዋርያኒ ፡ ይቤ ፤ አትሕቱ ፡ ርእሰክሙ ፡ ለኵሉ ፡ ፍጥረተ ፡ እጓለ ፡ እመሕያው ። ወማርያምኒ ፡ ትቤ ፤ አዕበዮሙ ፡ ለትሑታን ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ነገረ ፡ ወዘይመስሎ ፡ እመጻሕፍተ ፡ ነቢያት ፡ ወሐዋርያት ፡ ለቢዎ ፡ አኖሬዎስ ፡ አቡነ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በ[2]ሢመቱ ፡ ተጋንየ ፡ ውእቱ ። ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይምዕድ ፡ ካህናተ ፡ ወመነኮሳት ፤ ወይነግሮሙ ፡ ተርጕሞ ፡ መጻሕፍት ፡ ወይቤሎሙ ፤ ሑሩ ፡ በፈሪሃ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወኢትኩኑ ፡ ከማየ ፡ ገብረ ፡ ሐካየ ። ወከመዝ ፡ ይምዕድ ፡ ለአንስት ፡ ወለእድ ፡ በይዋሄ ፤ እንዘ ፡ ኢያፀርዕ ፡ ስባሔ ፤ ይሜህር ፡ ጽድቀ ፡ በርኅራኄ ፤ ወይዔኑ ፡ ፈድፋደ ፡ እምርኄ ። ምዑዝ ፡ ምግባር ፡ አቡነ ፡ ረባን ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ሰሎሞን ፡ መዓዛሆሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ዜና ፡ ስኂን ። እምአመ ፡

[1] *Sic* ms.: vulgaris forma est. — [2] Ms. ″ት.

ተሠይመ ፡ ሊቀ ፡ ዝያቆናት ፤ አፈድፈደ ፡ ትጋሃ ፤ ጾመ ፡ ወጸሎተ ፡ አብዝኃ ፡ ወሐመረ ፡ ሥጋሁ ፡ አንጽሐ ፤ ወፍኖተ ፡ ንስሐ ፡ ለኃጥአን ፡ መርሃ ። ርእዩ ፡ አፍቁራንየ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ትዕግሥቶ ፡ ዘከመ ፡ ነበረ ፡ በጽምው ፡ ማእከለ ፡ ቅዱሳን ፡ አኃው ። ወተምህረ ፡ ጥበበ ፡ እምትንቢተ ፡ አበው ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፤ ቀዳሚሃ ፡ ለጥበብ ፡ ፈሪሃ ፡ እግዚአብሔር ። ወምክር ፡ ሠናይ ፡ ለኵሉ ፡ ዘይገብር ። ወበካልእኒ ፡ ይቤ ፤ ፈሪሃ ፡ እግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ውእቱ ፡ ወምክሕ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፤ ለፈራሄ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሤኒ ፡ ደኃሪቱ ። ወዓዲ ፡ ይቤ ፡ ጽጋቦሙ ፡ ለጠቢባን[1] ፡ ፈሪሃ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወታረውዮሙ ፡ እምነ ፡ ቀምኃ ፡ ምሉእ ፡ ትፍሥሕተ ፡ f. 8 v. ውስተ ፡ ኵሉ ፡ አብያቲሃ ፡ *ወውስተ ፡ አዕፁቂሃ[2] ፡ ምሉእ ፡ ፍሬ ። በአማን ፡ አርወየቶ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ እምነ ፡ ቀምሕ ። ዘውእቱ ፡ ሥጋሁ ፡ ወደሙ ፡ ለክርስቶስ ፡ ወተፈሥሐ ፡ በአብያቲሃ ፡ ዘውእቶን ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ እማንቱ ፤ በከመ ፡ ይቤ ፡ መጽሐፍ ፤ ኢየሩሳሌምሰ ፡ ሕንጽት ፡ ከመ ፡ ሃገር ፡ እለ ፡ ከማሃ ፡ ወኅቡረ ፡ ምስሌሃ ። ወዘይቤሰ ፡ ውስተ ፡ አዕፁቂሃ ፡ ምሉእ ፡ ፍሬ ፡ ሐዋርያት ፡ እሙንቱ ። ወቀሰመ ፡ እምኔሆሙ ፡ አስተጋቢአ ፡ ፍሬያተ ፤ ትምህርቶሙ ፡ አፈወ ፤ ሥጋሁ ፡ አጻመወ ፤ ለነፍሱ ፡ አድለወ ። ወከመዝ ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይትጋደል ፡ አቡነ ፡ ድንግል ። በረከቱ ፡ ተሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ንግባእኬ ፡ ኀበ ፡ ጥንተ ፡ ገድሉ ፡ ወንትመየጥ ፡ ወንንግር ፡ ዕበዮ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ኅሩይ ፤ ለእመ ፡ f. 9 r. ኢ*ጸሐፍነ ፡ ወኢነገርነ ፡ በከዊነ ፡ ስምዕ ፤ በምንት ፡ የአምር ፡ ትውልድ ፡ ዘይመጽእ ። በከመ ፡ ተናገሮ ፡ በልደዶስ ፡ አውቴናዊ ፡ ለነቢይ ፡ ወይቤ ፡ ይበቍልኑ ፡ ሣዕር ፡ ዘእንበለ ፡ ማይ ፤ ወይልሕቅኑ ፡ ሐመልማል ፡ ዘእንበለ ፡ ይሠቀይ ። ወበእንተዝ ፡ ንስቲተ ፡ ንጽሕፍ ፡ እምገድለ ፡ አቡነ ፡ ትሩፍ ፡ ከመ ፡ ያእምር ፡ ዘይመጽእ ፤ ሶበ ፡ ንሕነ ፡ ንመውት ፡ ወንትገደፍ ፤ እጓለ ፡ እመሕያውሰ ፡ ኵሉ ፡ ከመ ፡ ሣዕር ፡ የኃልፍ ። ወዓዲ ፡ ሤምዎ ፡ ኅቢሮሙ ፡ ቅዱሳን ፡ በይእቲ ፡ ምኔት ፡ ሶበ ፡ ርእዩ ፡ ኂሩቶ ፡ ይኩን ፡ መጋቤ ፡ በኵሉ ፡ እምታሕተ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወተአዘዙ ፡ ሎቱ ። ወውእቱኒ ፡ ኢቀነዮሙ ፡ በኵርሕ ፤ አላ ፡ ዳእሙ ፡ ይኤዝዞሙ ፡ በቃል ፡ የዋህ ፤ ወኢተከበ

[1] In editione Siracidis, curante AUG. DILLMANN, ጸጊቦታ ፡ ለጥበብ. — [2] In Siracidis praelaud. edit.: አእጓዳቲሃ. — [3] Ms. ″ሐ.

ረ ፡ በእንተዝ ፡ እስመ ፡ ሠናየ ፡ ግዕዝ ፡ ውእቱ ። ወኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ያፈቅርዎ ፡ *ወያነክሩ ፡ ትዕግሥቶ ። ወይቤሎሙ ፡ ለመነከሳት f. 9 v. ፥ ኢታፅርው ፡ ጻልዮ ፡ ትግሁ ፡ ወጻምዉ ፡ በተጋንዮ ፥ ለትካዘ ፡ ሥጋ ፡ እምሐልዮ ፥ ለእግዚአብሔር ፡ ይኄይስ ፡ ተቀንዮ ። እፎ ፡ ዕፁብ ፡ ለሰሚዐ ፡ ዝክረ ፡ አቡነ ፡ ብፁዕ ። እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ብዙኃን ፡ ሰብእ ፡ መነከሳት ፡ ወካህናት ፡ በይእቲ ፡ ምኔት ፡ ዘየዓብዩዎ ፡ ወዘይንዕስዎ ፥ መጋቤ ፡ ወሊቀ ፡ ዝያቆናት[1] ፡ ረሰይዎ ። ርእዩ ፡ ወአእምሩ ፥ ጻድቅሰ ፡ ይከብር ፡ ወይትፈቀር ፡ በሕይወት ፡ ወፈድፋደሰ ፡ ይትለዓል ፡ እምድኅረ ፡ ሞቱ ። ወአቡነሰ ፡ እምንእሱ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ኃሠሠ ፡ ወረከበ ፡ ሞገሰ ፡ እምእለ ፡ ሀለዉ ፡ ምስሌሁ ፡ ቅዱሳን ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ሲራክ ፡ ወልደ ፡ አልዓዛር ፥ ይትበደር ፡ ሞገስ ፡ እምነ ፡ ወርቅ ። ወበውእቱ ፡ መዋዕል ፡ ነበሩ ፡ ቅዱሳን ፡ መነኮሳት ፡ እንዘ ፡ ይትራድአሆሙ[2] ፡ መነኮሳይያት ፡ *እንስት ፡ ለጊዜ ፡ f. 10 r. መፍቅዶሙ ፡ ወያመጽአ ፡ ወትረ ፡ አስተዳሊዎን ፡ መብልዓ ፡ ወመስቴ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ በቤተ ፡ ምግብ ፡ አስተዳለወ ፡ ማዕደ ፡ ወሠርዓ ፡ ወአምጽአ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወይቤሎ ፥ ነዓ ፡ አአባ ፡ ንምሳሕ ። ወተሠጥዎ ፡ ቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፥ አምጽኣኑ ፡ መነኮሳይያት ፡ ምሳሐ ፡ ቅዱሳን ። ወይቤ ፥ እወ ፡ አባ ። ወሶቤሃ ፡ ባረከ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወገብረ ፡ ማዕደ ። ወይቤ ፥ ሠናይ ፡ ውእቱ ፡ ዘዮም ፡ ማዕድነ ። ወተፈጺሞ ፡ ጊዜ ፡ ምሳሕ ፡ ወፅኡ ፡ ቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ይስሐኑ ፡ ፀሐየ ፡ ምስለ ፡ አቡሆሙ ። ወበጊዜሃ ፡ አምጽአ ፡ መነኮሳዊያት ፡ ማዕደ ፡ ሥሩዓ ፡ በከመ ፡ ልማዶን ። ወርእዮ ፡ ቅዱስ ፡ ይቤሎሙ ፡ ለቅዱሳን ፥ እምአይቴ ፡ አምጻእክሙ ፡ ዘመሳሕነ ፡ ቀዳሚ ። ወተንሥአ ፡ *መጋ f. 10 v. ቤ[3] ፡ መነኮሳት ፡ አኖሬዎስ ፡ ወይቤሎ ፥ አባ ፡ አንሰ ፡ አምጻእኩ[4] ፡ አስተዳሊውየ[5] ፡ በከመ ፡ ክሀልኩ ። ወእምይእዜሰ ፥ አአባ ፡ ዝሥርዓት ፡ ይሜኒ ፥ ንሥራዕ ፡ አርድእተ ፡ ይትለአኩነ ፡ ለኵሉ ፡ መፍቅድነ ። ወአንስትሰ ፡ መነኮሳዊያት ፡ ኢይትራድአነ ፡ እምዝ ፡ ዳግመ ። ወሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ተፈሥሐ ፡ ቦቱ ፡ ወባረከ ፥ ወወሀቦ ፡ ዓቢየ ፡ በረከተ ። ወይቤሎ ፥ ሥራዕ ፡ አወልድየ ፡ በከመ ፡ ይደሉ ፡ አባሕኩከ ፡ ወወሀብኩከ ፡ ሥልጣነ ። ወነሢኦ ፡ አኖሬዎስ ፡ በረከተ ፡ ዓቀመ ፡ ወሠርዓ ፡ ዘንተ ፡ ሥርዓተ ፡ ጽድቅ ፡ በቤተ ፡ አቡነ ። ወሀሎ ፡ እስከ ፡ ዮም ። ወሰሚዖን ፡ ዘንተ ፡ ነ

[1] *Sic* ms.: vulgaris forma est. — [2] Ms. ʺእዎ``. — [3] Ms. bis መጋቤ. — [4] Ms. መጻእኩ. — [5] Ms. ʺልዊየ.

ገረ ፡ አንስት ፡ መነኮሳይያት ፡ አኅዘን ፡ ቅንዓት ፤ ወነደ ፡ ልቦን ፡ ከመ ፡ እሳት ፤ በእንተ ፡ ዘከልእዎን ፡ ተራድኦ ፡ ለቅዱሳን ። f. 11 r. ወበእንተዝ ፡ ነገር ፡ ፀልዓ ፡ *ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ወአእሚሮ ፡ አቡነ ፡ ኢኅዘነ ፡ ወኢተከዘ ፡ በኃብለ ፡ ሥላሴ ፡ ከዊኖ ፡ እኁዘ ።

ወዓዲ ፡ ሀለወት ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ እንዘ ፡ ታስተሐይጾ ፡ ኅበ ፡ ሖረ ፤ ወኅበ ፡ ነበረ ፡ ወኅበ ፡ ሰከበ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ በምስካቡ ፡ ውእቱ[1] ፡ መጽአት ፡ ወወድቀት ፡ ላዕሌሁ ፡ ወሶቤሃ ፡ ከልሐ ፡ ወይቤ ፤ ነምር ፡ ነምር ። ወጐየት ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ እምፍርሃት ። ወሰሚያሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ክላሆ ፡ መጽኡ ፡ ኅቤሁ ፡ ወይቤልዎ ፤ ምንተ ፡ ኮንከ ። ወይቤሎሙ ፤ መጽአ ፡ ኅቤየ ፡ ነምር ፡ እንዘ ፡ እነውም ፤ ወሶበ ፡ ከላህኩ ፡ ተግኅሠ ፡ እምኔየ ። ወመሰሎሙ ፡ ለአኀው ፡ እሙነ ፡ ዘአስተርአዮ ፡ ነምር ። ወኢነገሮሙ ፡ ምጽአታ ፡ ለብእሲት ። ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ፀነሰት ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ እምካልእ ፡ ብእሲ ። ወይብልዎ ፤ እመኑ[2] ፡ ፀነስኪ ። ወተ f. 11 v. *ሐሲዋ ፤ እምአኖሬዎስ ። ወሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ትሩፈ ፡ ምግባር ፡ ወይቤሎ ፡ ለወልዱ ፡ አኖሬዎስ ፤ እሙንኑ ፡ ወልድየ ፡ ዘትቤ ፡ ብእሲት ፡ ፀንሰት ፡ እምኔከ ፤ ወተሠጥዎ ፡ ቅዱስ ፡ ወልዱ ፡ ለአቡሁ ። ወይቤሎ ፡ አልቦ ፡ ንጹሕ ፡ እምኃጢአት ፡ አአባ ። ወበጊዜሃ ፡ በከየ ፡ አበ ፡ አበዊነ ፡ ብካየ ፡ መሪረ ፤ ወስእነ ፡ ዘይገብር ፡ ወወሀቦ ፡ ንስሐ ፡ ወሞቅሐ ፡ ወቅዱስ ፡ ተፈሥሐ ፡ በዘኢገብረ ፡ እመ ፡ ተሞቅሐ ። ወእምዝ ፡ ጊዜ ፡ አልጸቀት ፡ ለወሊድ ፡ ተዓፅወ ፡ ማኅፀንታ ፡ ወአኅዛ ፡ ማሕምም ፡ ዓቢይ ። ወኀተትዋ ፡ በእንተ ፡ ጽኑዕ ፡ ደዌሃ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ በእንተ ፡ ምንት ፡ በጽሐኪ ፡ ዛቲ ፡ ደዌ ። ወትቤ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፤ በእንተ ፡ ዘተናገርኩ ፡ ሐሰተ ፡ ላዕለ ፡ ጻድቅ ፡ ወቅዱስ ፡ አኖሬዎስ ። ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ f. 12 r. ኃሊፎሙ ፡ ነገርዎ ፡ ለአቡነ ፡ ተ*ክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ንባበ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ። ወሰሚዖ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ አስተዓፀበ ፡ ወአንከረ ፡ እንበይነ ፡ ትእግሥቱ ፡ ወንጽሑ ፡ ለአኖሬዎስ ፡ ወሶቤሃ ፡ ሖረ ፡ ኅቤሁ ፡ ወይቤሎ[3] ፤ አወልድየ ፡ በዘኢገበርከ ፡ ተሞቃሕከ ። ወይእዜኒ ፡ ተፈሣሕ ፡ ይፍትሑ ፡ ለከ ። ወይቤ ፡ ቅዱስ ፤ ኢይትፈታሕ ፡ እስመ ፡ ተዓሠርኩ ፡ በኃጢአትየ ። ወዓበየ ፡ ተፈትሐ ። ወአስተብቍዖ ፡ አበ ፡ አበዊነ ፡ ብፁዕ ፡ ወይቤሎ ፤ መኑ ፡ ላዕሌከ ፡ ስምዕ ። ወይቤሎ ፤ ተፈታሕ ። ወበጊዜሃ ፡ ተናቀወ ፡ ሞቅሕ ፡ ወተፈትሐ ፡ እም

[1] Ms. om. ውእቱ. — [2] Ms. ″ነ. — [3] Ms. ወይቡልዎ.

እገሪሁ ፡ ወቀነጸ ፡ ፩ተ ፡ ወ፫ተ ፡ ጊዜ ። ወርእዮ ፡ አበ ፡ አበዊነ ፡ አስተብረከ ፡ ሎቱ ፡ ወይቤ ፤ ስረይ ፡ ሊተ ፡ ስረይ ፡ ሊተ ፡ ወልድየ ። ወእምዝ ፡ በከዩ ፡ ፪ሆሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ወተዜያነዉ ፡ ዕበያቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በበይናቲሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ስብሐት ፡ ሎቱ ። ወተ*ንሥአ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወይቤሎ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይ f. 12 v. ማኖት ፡ አቡሁ ፤ ኦአባ ፡ ይኄይስ ፡ ተፈልጦ ፡ መነኮሳት ፡ እማኅበረ ፡ መነኮሳይያት ፡ አንስት ፤ መነኮሳትኒ ፡ ይንበሩ ፡ በባሕቲቶሙ ። አንስትኒ ፡ ይንበራ ፡ በባሕቲቶን ። ስማዕ ፡ ኦአቡየ ። እሳትኑ ፡ ይንብር ፡ ማእከለ ፡ ዕፅ ፡ ተኃቢአ ። ወይትዓቀቡ ፡ በበይናቲሆሙ ፣ ወኢይትሐወኩ ። ወሶበ ፡ መንሰጽዎ[1] ፡ በመስነጽ[1] ፡ ይወፅእ ፡ እሳት ፡ ወይትኄየል ፡ ላዕለ ፡ ዕፅ ፡ ወይበልዮ ፡ ወይሬስዮ ፡ ሐመደ ፡ ወያማስኖ ፤ አኮ ፡ ባሕቲቱ ፡ ለዘተሰንጸ[1] ፡ ዘነሰነጸኒ[1] ፡ ዓቢየ ፡ ወንኡሰ ፡ ያውዒ ፡ ወአልቦ ፡ ዘይክል ፡ አቅሞቶ ፤ ወአጥፍአቶ ፤ ዘእንበለ ፡ ማይ ። ወከማሁ ፡ ሰብእኒ ፡ ይንበሩ ፡ በሥርዓት ፡ ተፈሊጦሙ ፡ ዕደው ፡ እምአንስት ፡ ወይትዓቀቡ ። ወሶበ ፡ መንሰጸሙ[1] ፡ ሰይጣን ፡ በመስነጸ[1] ፡ ሕሊና ፡ ይትኄየል ፡ ላዕሌሆሙ ፡ *እሳተ ፡ ዝሙት ፡ ወ f. 13 r. ይበልዕ ፡ ሥጋ ፡ ወነፍሰ ። ወአልቦ ፡ ዘይክል ፡ አርኅቆቶ ፡ ወአቅሞቶ ፡ ዘእንበለ ፡ ተሌልዮ ፡ እድ ፡ እምአንስት ። ወይቤሎ ፡ መክብብ ፡ ነፍሳት ፡ አቡነ ፡ ለወልዱ ፤ ሠናይ ፡ ዝሥርዓት ፡ ኦወልድየ ፡ ይኩን ፡ በከመ ፡ ትቤ ፡ እምይእዜ ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ። ወኮነ ፡ ከማሁ ። ስምዑ ፡ አደቂቀ ፡ ወንጌል ፡ ኂሩተ ፡ ጽድቁ ፡ ለአቡክሙ ፡ አኖሬዎስ ፡ አዳም ፡ ወሠናይ ፡ ዘያስተፌሥሕ ፡ ልበ ፡ ወያጠልል ፡ አዕመ ። ሐልይዎ ፡ እስኩ ፡ ዘከመ ፡ ተዓገሠ ፡ ወተሞቅሐ ፡ በዘአአበሰ ፡ እስከ ፡ ኮኖ ፡ ሞቅሐ ፡ ኃዒን ፡ ስምዓ ፡ እንዘ ፡ ይቀንጽ ፡ ካዕበ ፡ ወሥልሰ ። ወሰብእሰ ፡ በዘገብረ ፡ ሶበ ፡ ይሞቅሕዎ ፡ ኢየአምን ፡ አበሳሁ ፡ ይክሕድ ፡ ወይምሕል ። ወአቡነሰ ፡ ሶበ ፡ ኮነት ፡ ብእሲት ፡ ስምዓ ፡ በሐሰት ። ሶበ ፡ ተሰአሎ ፡ አቡሁ ፡ ተአዘዘ ፡ በየውሃት ፤ ወተሞቅሐ ፡ በትእግሥት ፡ *ወበእንተዝ ፡ ተመሰሎሙ ፡ ለሰ f. 13 v. ማዕት ። በከመ ፡ ሐመይዎሙ ፡ ለመቃርዮስ ፡ ዘየዓቢ ፡ ወለአባ ፡ አሞኒ ፡ ዘደብረ ፡ ቶና ፡ በእንተ ፡ አንስት ፡ ከማሁ ፡ ረሰይዎ ፡ ለአቡነ ፡ ክቡደ ፡ ሕሊና ። ወእሙንቱሂ ፡ ቅዱሳን ፡ አርአዩ ፡ መንክረ ፡ ወውእቱ ፡ ከማሆሙ ፡ ገብረ ። ወይእዜኒ ፡ በረከተ ፡ ጸሎቱ ፡ ተሀሉ ፡ በርእስነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[1] *Sic* ms.

ምዕራፍ ፡፡

ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ በዘከመዝ ፡ ግብር ፡ አኖሬዎስ ፡ አቡነ ፡ ምሉዓ ፡
አእምሮ ፡ ወጸውዖ ፡ አቡሁ ፡ ተናገሮ ፡ ወይቤሎ ፦ ንዓ ፡ ወልድየ ፡
ተሰየም ፡ ቀሲሰ ፡ ወሑር ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ። ወተንሥአ ፡ ቅዱስ ፡ ሖረ ፡
በከመ ፡ አዘዞ ፡ መምሕሩ ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ወነሥአ ፡ ሢ
መተ ፡ ቅስና ። ወተመይጠ ፡ እንዘ ፡ ይትፌሣሕ[1] ፡ ወይትኃሠይ ፡ ወ
f. 14 r. ገብአ ፡ ኀበ ፡ አቡሁ ። ወአቡሁኒ ፡ ሶበ ፡ ርእዮ ፡ ተ*ፈሥሐ ፡ ፈድፋ
ደ ፡ ጻድቀ ፡ ብእሴ ፡ በእንተ ፡ ዘወለደ ። ወአቡነሰ ፡ አኖሬዎስ ፡ ን
ጹሐ ፡ ተክሕኖ ፥ በኅብስተ ፡ ቍርባን ፡ ወበደመ ፡ ወይን ፡ አዕረገ ፡
ቍርባኖ ፥ በከመ ፡ ይቤ ፡ ሲራክ ፡ ወልደ ፡ ዮሴዕ ፦ መሥዋዕቱ ፡ ለ
ጻድቅ ፡ ያጠልሎ ፡ ለምሥዋዕ ፡ ወመዓዛሁ ፡ ይበጽሕ ፡ ቅድመ ፡ እ
ግዚአብሔር ፡ ልዑል ። መሥዋዕቱ ፡ ለብእሲ ፡ ጻድቅ ፡ ቅዱስ ፡
ውእቱ ፥ ወኢይትረሣእ ፡ ሎቱ ፡ ዝክሩ ። ወበከመ ፡ ይቤ ፡ ክዕበ ፡
ጳውሎስ ፦ እስ ፡ ሠናየ ፡ ተልእኩ ፡ ቀሲሳን ፡ ምክዕቢተ ፡ ክብር ፡
ይደልዎሙ ፡ እለ ፡ ይሠርሑ ፡ በምሕሮ ፡ ቃል ። በአማን ፡ ተል
እከ ፡ አኖሬዎስ ፡ ቀሲስ ፡ ምክዕቢተ ፡ ክብር ፡ ይደልዎ ፡ ወሠርሐ ፡
ፈድፋደ ፡ በምሕሮ ፡ ቃል ፡ እንዘ ፡ ይሰብክ ፡ ወንጌለ ፡ ጸጋ ፡ ዓቂ
ቦ ፡ በንጽሕ ፡ ድንግልና ፡ በሥጋ ።
f. 14 v. ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ረከበ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ *በማዕዶተ ፡ ፈለ
ግ ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ አጋት ፡ ጋኔነ ፡ ጸሊመ ፡ ዘይነብር ፡ ውስተ ፡
ባሕር ፦ ወአኀዞ ፡ በኃይለ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘላዕሌሁ ፡ ኀዱር ።
ወይቤሎ ፦ እምአይቴ ፡ አንተ ፡ ወመኑ ፡ ስምከ ። ወአውሥአ ፡ ጋ
ኔን ፡ ወይቤሎ ፦ ማኅደርየሰ ፡ ወመካንየ ፡ መትሕተ ፡ ማይ ፦ ወስም
የ ፡ ባሕረ ፡ ዓልቅም ። ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ወሰዶ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡
ኀበ ፡ መምሕሩ ፡ ወነገሮ ፡ ኵሎ ፡ ዘከመ ፡ ይቤሎ ፡ ባሕረ ፡ ዓልቅ
ም ። ወሰሚዖ ፡ አቡሁ ፡ አንከረ ። ወቅዱስኒ ፡ ደገመ ፡ ወይቤሎ ፡
ለአቡሁ ፦ ይርድአነ ፥ አባ ፡ ንሬስዮ ፡ ክርስቲያነ ። ወአውሥአ ፡ አ
ቡሁ ፡ ወይቤሎ ፦ አንተ ፡ አጥምቅ ፡ ወረስዮ ፡ ክርስቲያነ ፡ ወይር
ድአነ ፡ በከመ ፡ ትቤ ። ወእምዝ ፡ አጥመቆ ፡ ቅዱስ ፡ ለውእቱ ፡ ጋ
ኔን ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወሰመዮ ፡ ኃ
f. 15 r. ረዮ ፡ ክር*ስቶስ ። ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይሜህሮ ፡ አመጻሕፍተ ፡ ነቢያ
ት ፡ ወሐዋርያት ። ወረሰዮ ፡ ማኅደሮ ፡ ምስለ ፡ አርድእት ፡ ወእም

[1] Ms. ˝ፊ˵.

ድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ አመንኰሰ ፡ ወኮነ ፡ ሠናየ ፡ በኵሉ ፡ ግ
ዕዙ ፡ ወረሚአ ፡ አዕረፈ ።

ወቅዱስኒ ፡ አፈድፈደ ፡ ጽሙና ፡ ወክሕነቶ ፡ ዓቀበ ፡ በሥርዓተ ፡
አብጥሊስ ፡ ወቀኖና ፡ ወእሥመሮ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡
ወነሥአ ፡ እምኔሁ ፡ በረከተ ። ወቀርበ ፡ ጊዜ ፡ ፍልሰቱ ፡ ለአቡነ ፡
ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ መክብበ ፡ መነኮሳት ፤ ንጹሐ ፡ ምግባር ፡ ከመ ፡
መላእክት ፤ ረዓዬ ፡ ኅቡአት ፡ ከመ ፡ ነቢያት ፤ ወሰባኬ ፡ ወንጌል ፡
ከመ ፡ ሐዋርያት ፤ ወርቱአ ፡ ሃይማኖት ፡ ከመ ፡ ሊቃውንት ፤ ዘው
ግ ፡ ጻድቃን ፡ ወሰማዕት ። ወተጋብኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳ
ን ፡ ዘምኔቱ ፡ ከመ ፡ ይንሥኡ ፡ በረከቶ ። ወይ*ቤሎሙ ፤ አደቂቅ f. 15 *v.*
የ ፡ እንሰ ፡ እፈልስ ፡ እምዝንቱ ፡ ዓለም ። ወይቤልዎ ፤ ለመኑ ፡ ተ
ኃድግ ፡ አባግዒከ ፡ አአባ ። ወይቤሎሙ ፤ አኃድገክሙ ፡ ኀበ ፡ እ
ግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ። ወእኖሬዎስሰ ፡ አቡነ ፡ ሶበ ፡ ሰምዓ ፡ ዘ
ንተ ፡ በከየ ፡ ወገዓረ ፡ እማዕምቀ ፡ ልቡ ፤ ወይቤ ፤ አባ ፡ አባ ፡ ሀበኒ ፡
በረከተከ ፡ እምቅድመ ፡ ትፃእ ፡ ነፍስከ ። ወሶቤሃ ፡ ባረኮ ፡ ቅዱስ ፡
ለወልዱ[1] ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ እግዚአብሔር ፡ ይባርከ ፡ ላዕሌከ ። በረ
ከተ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ የሀሉ ፡ ምስሌከ ። ወኵሎ ፡ ዘተወፈይከ ፡
ዕቀብ ፡ ማኅፀንተከ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ አዕረፈ ፡ በክብር ፡ ወበስብ
ሐት ። አመ ፡ ፳ወ፬ለወርኀ ፡ ማሴር ፡ ዘውእቱ ፡ ነሐሴ ። ወገነዞ ፡
አቡነ ፡ እኖሬዎስ ፡ እንዘ ፡ ያስቆቁ ፡ ከመ ፡ ኢያዜር[2] ፡ ወቀበሮ ፡ ው
ስተ ፡ ዝኅር ፡ ሠናይ ። በከመ ፡ ኃደረት ፡ ላዕለ ፡ አቡነ ፡ እኖሬዎስ ፡
በረከተ ፡ ተ*ክለ ፡ ሃይማኖት ፡ አቡሁ ፡ ወይእዜኒ ፡ በረከተ ፡ ዚአሁ ፡ f. 16 *r.*
በርእስነ ፡ ተሀሉ ፡ ከማሁ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ፡ ወበኵሉ ፡ ሰዓት ፡ ኢ
ትትፈለጥ ፡ እምኔነ ፤ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ እኖሬዎስ ፡ በዓቢይ ፡ ኀዘን ፡ ወላህ ፡ ገብ
ረ ፡ ተዝካሮ ፡ ምስለ ፡ አኀዊሁ ፡ ቅዱሳን ። ወእምዝ ፡ አፀወ ፡ ርእ
ሶ ፡ ውስተ ፡ ጾማዕት ፡ ወነበረ ፡ በጾም ፡ ወበጸሎት ። ወተማከሩ ፡
ላዕሌሁ ፡ ቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ይሢምዎ ፤ ወሶበ ፡ አእመረ ፡ አቡነ ፡ አ
ስተኃቀረ ፡ ሢመተ ፡ ከመ ፡ ሮማኖስ ፡ ሰማዕት ፤ ወከመ ፡ አባ ፡ አ
ሞኒ ። ወተንሥአ ፡ ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ወሖረ ፡ ርኁቀ ፡ ብሔረ ፡ ትግ
ራይ ፡ ዘውእቱ ፡ ፀዓዳ ፡ አምባ ፤ ወተራከቦ ፡ ለበጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡
ብፁዕ ፤ በከመ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ። ፈለግ ፡ ዘይው*ኅዝ ፡ ያስተፌሥሕ ፡
ሃገረ ፡ እግዚአብሔር ። ወከማሁ ፡ ነበሩ ፡ እንዘ ፡ ይትፌሥሑ ፡ ወ f. 16 *v.*

[1] Ms. ለቅዱስ ፡ ለወልዱ. — [2] *Sic* ms.

ይትኃሠዩ ። ወበከመ ፡ ይቤ ፡ ካዕበ ፤ ናሁ ፡ ሠናይ ፡ ወናሁ ፡ አዳም ፡ ሰበ ፡ ይሄልዉ ፡ አኃው ፡ ኅቡረ ። ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ አዕረፈ ፡ ፈልፈለ ፡ ነቅዕ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አመ ፡ ፳ወ፩ለወርኃ ፡ ኤጺፌ ፡ ዘውእቱ ፡ ሐምሌ ፡ ወገነዘ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ። በረከተ ፡ ጸሎቱ ፡ ተሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ አሜን ።

ወበሕተወ ፡ በሀየ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይጸሙ ፡ ብዙኃ ፡ እምጸማ ፡ ቅዱሳን ፡ ጾረ ። ወእምዝ ፡ ተመይጠ ፡ ኀበ ፡ ምኔት ፡ አቡሁ ። ወተራከበ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ተሠዪሞ ፡ ወነበረ ፡ ምስሌሁ ፡ በፍቅር ፡ ወበተሰናዕዎ ። ወእንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ኅቡረ ፡ ለአከ ፡ አቡነ ፡ አበ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ኀበ ፡ ፊልጶስ ፡ ኖላዌ ፡ መርዔት ፡
f. 17 r. ወ*ይቤ ፤ ነዓ ፡ ኀቤየ ፡ ንትራከብ ፡ እስመ ፡ ሀለወኒ ፡ ነገረ ፡ መንፈስ ። ወተንሥአ ፡ ሖረ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ምስለ ፡ ብዙኃን ፡ ቅዱሳን ፡ ወአኖሬዎስኒ ፡ ሖረ ፡ ምስሌሁ ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ አበ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ። ወአፍቀሮ ፡ ለፊልጶስ ፡ ወአክበሮ ። ወኃረየ ፡ እምደቂቁ ፡ ፲ዕደወ ፡ ወ፪ተ ፡ ብእሴ ፡ ዘስሙ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ደመረ ፡ ምስሌሆሙ ፡ በአምሳለ ፡ ፲ወ፪ሐዋርያት ፡ ይኩኑ ፡ ጕልቆሙ ። ወሤሞ ፡ አበ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ርእሰ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ በ፲ወ፩መምህራን ፡ ወረሰይዋ ፡ ለሃገረ ፡ ሴዋ ፡ ፲ወ፪ክፍለ ። ወበጽሐ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወኮነ ፡ ክፍሉ ፡ ሃገረ ፡ እንደገብጠን ፡ ወይሰመይ ፡ ሀገረ ፡ ወረብ ። ወእምዝ ፡ ተንሥኡ ፡ ቅዱሳን ፡ ተመይጡ ፡ ኀበ ፡ ምኔት ፡ አቡሆሙ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ምስለ ፡ ፊልጶስ ፡ ሊቆሙ ፡ ወእምሀየ ፡
f. 17 v. ሖሩ ፡ ወኃ*ለፉ ፡ ለለክፍሎሙ ።

ወአኖሬዎስሰ ፡ ምስለ ፡ ፯ታቦት ፡ ሖረ ፡ ወበጽሐ ፡ ሀገረ ፡ እንደገብጠን ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ጣቍ ። ወረከበ ፡ በሀየ ፡ ማሪተ ፡ ዘስማ ፡ አውሬገዘባ ፡ ዘነበረት ፡ እንዘ ፡ ትቀኒ ፡ ምስለ ፡ ወልዳ ፡ ጋት ፡ ይነሥን ። ወኵሎሙ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፡ ይሰግዱ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሃ ፡ ወይጠብሑ ፡ ላቲ ፡ ፲ወ፪አልህምተ ፡ ለለዕለቱ ። ወሰሚያ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ዘከመ ፡ ይሰግዱ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፡ ወይጠብሑ ፡ ላቲ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሃ ፡ ወቀርበ ፡ ወይቤላ ፤ ኦብእሲቶ ፤ በምንትኑ ፡ ይሠውዑ ፡ ለኪ ፡ ወይሰግዱ ፡ ታሕተ ፡ እግርኪ ፡ ወአንቲሰ ፡ አምላከ ፡ ኢኮንኪ ። ወፈርሃት ፡ ይእቲ ፡ ማሪት ፡ እምቃለ ፡ አቡነ ፡ ፍሡሕ ። ወነገራ ፡ እመጻሕፍት ፡ ቅዱሳት ፡ ወመሐራ ፡ ቃለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወአእመና ፡ በስመ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወለወልዳኒ ፡ አ
f. 18 r. እመኖ ። ወእ*ምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ አጥመቃ ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወሰመያ ፡ ማርያም ፡ ኃይላ ፤

ወለወልዳኒ ፡ አጥመቆ ፡ ወሰመዮ ፡ መርቆሬዎስ ። ወተከለ ፡ በህየ ፡
ማእከለ ፡ ቀርሚሎስ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ንስቲተ ፡ ወአመንኰሳ ፡
ለይእቲ ፡ ማሪት ፡ ወኮነት ፡ መነከሳይተ ። ወዓዲ ፡ መጽአት ፡ ኀቤሁ ፡
አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ኰኵሐ ፡ ሃይማኖት ፡ ወትቤሎ ፤
ሰብእኑ ፡ አንተ ፡ ወሚመ ፡ አርዌ ። ወይቤላ ፡ ቅዱስ ፤ ሰብእ ፡ አነ ።
ወትቤሎ ፤ እስኩ ፡ አርእየኒ ፡ ልብሰከ ፡ ወዘኃብል ፡ ቅናተከ ። ወአ
ርአያ ፡ አልባሲሁ ፡ ዘሚሩይ ፡ በጽጌ ፡ ወቅናቱኒ ፡ ዘዓዲም ። ወሶ
በ ፡ ርእየት ፡ አልባሲሁ ፡ ወቅናተኒ ፡ ዘሐቌሁ ፡ ወአውሥአት ፡ ወ
ትቤሎ ፤ እሙንኑ ፡ አባ ፡ ትገብር ፡ ሰላመ ፡ ለሰብእ ፡ ምስለ ፡ እግ
ዚአብሔር ። ወይቤላ ፤ *እወ ፡ እገብር ፡ እስመ ፡ ካህን ፡ አነ ። ወት f. 18 v.
ቤሎ ፤ ግበር ፡ ሊተ ፡ አአባ ፡ ምስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰላመ[1] ፡ ለ
አመትከ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፤ ነገረ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ። ተፈሥሐ ፡
ጥቀ ፡ ወአኀዘ ፡ ይንግራ ፡ ነገረ ፡ መለኮት ፡ ወአምነት ፡ በኢየሱስ ፡
ክርስቶስ ፡ እግዚእነ ። ወአጥመቃ ፡ አቡነ ፡ ወረሰያ ፡ በጽድቅ ፡ ክ
ርስቲያነ ፡ ወሖረት ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ኀበ ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ብ
እሲተ ፡ ቈላስቴን ፡ ወነገረታ ፡ ኂሩቶ ፡ ለአቡነ ። ወሰሚዓ ፡ ይእቲ ፡
ብእሲት ፡ ሖረት ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ወበጽሐት ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ወነገረቶ ፡
እንከ ፡ ኵሎ ፡ ዘገብረት ። ወወሀባ ፡ ቅዱስ ፡ ንስሐ ፡ ወአጥመቃ ፡
ወሰመያ ፡ ማርያም ፡ ክብራ ፡ ወእምዝ ፡ ረሰያ ፡ መነከሳይተ ፡ ወኢተ
መይጠት ፡ እምአመ ፡ መንከሰት ። ወካዕበ ፡ መጽኡ ፡ ፫ዕደው ፡ ተ
ፀዋኖሙ ፡ በአፍ*ራስ ፡ እምነ ፡ ሀገር ፡ ዘትሰመይ ፡ እነድጉት ። ወ f. 19 r.
ሶበ ፡ ርእዮሙ ፡ ቅዱስ ፡ ተፈሥሐ ፡ ወተኃሥየ ። ወይቤሎሙ ፤ ዳ
ህንኑ ፡ ውሉድየ ። ወይቤልዎ ፡ ዳህን ፡ በጸሎትከ ፡ አአባ ። ወሰሚ
ዓነ ፡ ዜናከ ፡ መጻእነ ፡ ኀቤከ ፤ እስመ ፡ ነበርነ ፡ በአምልኮ ፡ ማሪት ።
ወይእዜኒ ፡ መሐረነ ፡ ነገረ ፡ እግዚአብሔር ። ወቅዱስኒ ፡ አንከረ ፡
በእንተዝ ፡ ወአኀዘ ፡ ይምሐሮሙ ፡ በይዋሄ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ይኄ
ይስ ፡ ተአምኖ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እምተአምኖ ፡ በእጓለ ፡ እመ
ሕያው ። ወመዓዶሙ ፡ ነገረ ፡ ጽድቅ ፡ ብዙኃ ፡ እመጻሕፍት ፡ ወ
ወሀቦሙ ፡ ንስሐ ፡ ወአጥመቆሙ ፡ በስመ ፡ ሥላሴ ። ወወሀቦሙ ፡
ታቦተ ፡ ወሐነጹ ፡ ሎሙ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በሃገሮሙ ። ወብዙ
ኃን ፡ እምሰብእ ፡ እ[ን]ደገብጠን ፡ ይመጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ለአቡነ ። ወ
ውእቱኒ ፡ ይነግሮሙ ፡ ቃለ ፡ *እግዚአብሔር ። ከመዝ ፡ ነበረ ፡ በ f. 19 v.
ይእቲ ፡ ሀገር[2] ፡ ወተሰምዓ ፡ ዜናሁ ፡ በርኁቅ ፡ ወበቅሩብ ።

[1] Ms. ሰላም. — [2] Ms. ″ረ.

ወሀሎ ፡ ፩ዱ ፡ ብእሲ ፡ በምድረ ፡ ወረብ ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ጽጋ
ጋ ፤ ወስዩም ፡ ውእቱ ፤ ዘስሙ ፡ ቤራግባን ። ወሰሚዖ ፡ ዜና ፡ አቡ
ነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ተንሥአ ፡ ወሖረ ፡ ሀገረ ፡ እንደገብጠን ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡
ቅዱስ ፡ ወበጽሐ ፡ ኀቤሁ ። ወተአምኆ ፡ ወይቤሎ ፤ ዳህንኑ ፡ ወ
ልድየ ፡ መጻእከ[1] ፡ ኀቤየ ። ወአውሥአ ፡ ወይቤሎ ፤ ዳህን ፡ በጸሎ
ትከ ። ሶበ ፡ ሰማዕኩ ፡ ዜና ፡ ህላዌከ ፡ ዝየ ፡ መጻእኩ ፤ እስመ ፡ አን
ተ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፤ ነዓ ፡ ንሑር ፡ ሀገርየ ፡ ከመ ፡ ትኩነኒ ፡
አበ ። ወተሠጥዎ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎ ፤ ለእመ ፡ ሖርኩ ፡ አወልድየ ፡
ምስሌከ ፡ የኀዝኑ ፡ ሰብአ ፡ ዛቲ ፡ ሃገር ። ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ ብእ
f. 20 r. ሲ ፤ ኢየኀዝኑ ፡ ብከ ፡ አአባ ፡ ነዓ ። አስ*ተኃይፅ ፡ ሃገርየ ፡ ለእመ ፡ አ
ደመከ[2] ፡ ትንብር ፡ ህየ ፡ ወለእመ ፡ ጸላዕከ ፡ ትትመየጥ ፡ ዝየ ። ወሀ
ለዉ ፡ ሰብአ ፡ ሐራስ ፡ ያማስንዋ ፡ ለምድርየ ። ወመሠግላን ፡ እሙ
ንቱ ፡ አቡየ ፡ ወእምየ ፤ ወአንሰ ፡ አመልኮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እም
ንእስየ ፤ ወነበርኩ ፡ ብዙኃ ፡ መዋዕለ ፡ በኃጢአ ፡ ካህን ። ወአሐተ ፡
ዕለተ ፡ ሖርኩ ፡ ኀበ ፡ ፩ካህን ፡ ወነገርክዎ ፡ ኵሎ ፡ እምጥንቱ ፡ እስ
ከ ፡ ተፍጻሜቱ ፡ ወውእቱኒ ፡ ወሀበኒ ፡ ንስሐ ፡ ወይቤለኒ ፤ ኢይኩ
ን ፡ ስምከ ፡ ቤራግባን ፡ አላ ፡ ትሰመይ ፡ ዘካርያስ ፡ ወስመ ፡ እምከ ፡
መርኬዛ ፤ ወብእሲትከ ፡ ማርያም ፡ ዘመዳ ፡ ወስመ ፡ አኃዊከ ፡ አብ
ርሃም ፡ ለ፩ወለካልኡ[3] ፡ ኃረዮ ፡ ክርስቶስ ። ወከመዝ ፡ ሰመየነ ። ወ
ይእዜኒ ፡ ነዓ ፡ ንሑር ፡ ከመ ፡ ታጥምቀነ ። ወዓደሞ ፡ ሶቤሃ ፡ ለቅ
f. 20 v. ዱስ ፡ ነገረ ፡ ዝንቱ ፡ ብእሲ ፤ ወተን*ሥአ ፡ ሖረ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡
ወበጽሐ ፡ ሀገረ ፡ ጽጋጋ ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ የጐጠን ፤ ወርእዮ ፡
ቅዱስ ፡ አፍቀራ ፡ ለሀገረ ፡ ጽጋጋ ። ተናገሮ ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ፡
ወይቤሎ ፤ አፍቀርክዋ ፡ ለሀገሪትከ ፡ አወልድየ ፡ ዘካርያስ ። ውእ
ቱኒ ፡ ይቤሎ ፡ ሠናይ ፡ ነገርከ ። አአባ ፡ ንትካየድ ፡ ኪዳነ ፡ አነ ፡ ወ
አኃውየ ፡ ኀቡረ[4] ፤ ሕንጽ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በዝየ ። አውሥአ ፡
ወይቤሎ ፤ አኮ ፡ መፍትው ፡ ሐኒጸ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በጕጕዓ ።
አላ ፡ ዳእሙ ፡ ይኄይስ ፡ በምሕላ ፡ እመ ፡ ሠምረ ፡ እግዚአብሔር ።
ወሰሚዖ ፡ ብእሲ ፡ ይቤሎ ፤ ሠናይ ፡ በከመ ፡ ትቤ ፡ ለይኩን ። ወበ
ይእቲ ፡ ሌሊት ፡ መጽኡ ፡ አጋንንት ፡ ምስለ ፡ መጽአሞ[5] ፡ ኀበ ፡ የ
ኃድሩ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ወዘካርያስ ፡ ወኃደሩ ፡ እንዘ ፡ ያሜክርዎ
ሙ ፡ እስከ ፡ ይጸብሕ ። ወቅዱስኒ ፡ በኃይለ ፡ ጸሎቱ ፡ አድከመ ፡ ኃይ

[1] Aliquid (ex. gr. በእንተ ፡ ምንት) desiderari videtur. — [2] Ms. ″ም‶. — [3] Ms. ወ፮ወ‶. — [4] Ms. ኅብረ. — [5] *Sic* ms.

ሎሙ ፡ ለእ*ሙንቱ [f. 21 r.] ። ወተንሢአ ፡ በጽባሕ ፡ ንሥአ ፡ ዘካርያስ ፡ ቀስቶ ፡ ወወፅአ ፡ ሐቅለ ፡ ወረከበ ፡ በታሕተ ፡ ዘግባ ፡ ፫ተ ፡ እምሰብአ ፡ ሐራስ ፡ ወነደፎ ፡ ለ፩ወወድቀ ፡ ወሞተ ፡ ወካልኡኒ ፡ ጐየ ፡ ወእምሥጠ ፡ ወለሣልሱኒ ፡ አኀዘ ፡ ወአሠሮ ፡ ድኅሬተ ፡ ወአብጽሖ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ አቡነ ፡ አንከረ ፡ ወይቤ ፡ ሰብአ ፡ ሐራስሰ ፡ ሰብእኑ ፡ ውእቱ ። ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ነሥአ ፡ መጥባሕተ ፡ ዝኩ ፡ ብእሲ ፡ ወኀረዶ ፡ በታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ ኅሩይ ። ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ሐነጸ ፡ ቅዱስ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ንስቲተ ፡ በህየ ። ወሰመያ ፡ ለይእቲ ፡ መካን ፡ ጥቃ ፡ ደብር ።

ወሶበ ፡ ኮነ ፡ ፀብር ፡ ተግኅሠ ፡ ቅዱስ ፡ እምህየ ፤ ወሖረ ፡ ኀበ ፡ ካልእ ፡ መካን ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ጐጠን ፤ ወሐነጸ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ንስቲተ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ። በኀበ ፡ *አመሮ [f. 21 v.] ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ወነበረ ፡ ውስቴታ ፡ ኅዳጠ ፡ መዋዕለ ፡ እንዘ ፡ ያስተኀፍሮሙ ፡ ለአጋንንት ፡ በኀይለ ፡ አምላኩ ፡ ወይገብር ፡ ተአምረ ፡ ወመንክረ ። ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ ፀበቶ ፡ ይእቲ ፡ መካን ፡ ለማኅደረ ፡ ቅዱሳን ፡ ደቂቁ ፤ ወበእንተዝ ፡ ተግኅሠ ፡ ንስቲተ ፡ ወሖረ ፡ በጽሒ ፡ ኀበ ፡ ካልእ ፡ መካን ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ሞሰጌ ። ወበህየሂ ፡ ነበረ ፡ ኅዳጠ ፡ እንዘ ፡ ይትገደል ፡ ወተከለ ፡ ውስቴታ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ከመ ፡ ሐይመት ፤ ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ቅዱስ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፤ ወፅኡ ፡ ዘካርያስ ፡ ወዘርአ ፡ አብርሃም ፡ እስመ ፡ እኀው ፡ እሙንቱ ፡ ከመ ፡ ይንዓዉ ፡ አራዊተ ፡ ውስተ ፡ ሐቅል ፡ ወረከቡ ፡ ፩ደ ፡ ምዳቋ ፡ ወነደፎ ፡ አብርሃም ፡ ለምዳቋ ፡ ወሖሩ ፡ እንዘ ፡ ይተልውዎ ፡ በአሠረ ፡ ደም ፤ ወቦኡ ፡ ውስተ ፡ በዳ ፡ ወረከቡ ፡ በማእከለ ፡ በዳ ፡ ሠናየ ፡ መካነ ፡ ዘይመስል ፡ *ዓውደ [f. 22 r.] ። ወኀደግዎ ፡ ለምዳቋ ፡ ወተማከሩ ፡ ወይቤሉ ፤ ንንግሮ ፡ ለአቡነ ፡ ወንበሎ ፡ ለከ[1] ፡ መካነ ፡ ከመ ፡ ትሕንጽ ፡ ውስቴታ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወሶቤሃ ፡ ይመጽእ ፡ ተንሢአ ፡ እስሙ ፡ ጥቡዕ ፡ ውእቱ ፤ ወሶበ ፡ ይረክቦሙ ፡ ለሰብአ ፡ ሐራስ ፡ ይሰድዶሙ ፡ እምህገርነ ። ወፈጺሞሙ ፡ ተናግሮ ፡ ገብኡ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ወነገርዎ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ረከብነ ፡ ለከ ፡ አባ ፡ ሠናየ ፡ መካነ ፡ ዘይበቍዕ ፡ ለከ ፡ ወለደቂቅከ ፡ እምድኅሬከ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ተፈሥሐ ፡ ወተኀሥየ ። ወይቤሎሙ ፤ ነዑ ፡ አርእዩኒ ፡ ውሉድየ ። ወተንሢአ ፡ ሖረ ፡ ቅዱስ ፡ በረድኤተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱ

[1] Aliquid desideratur: ni fallor, ረከብነ, cfr. v. 30.

ስ ፡ ምስለ ፡ ፪ቱ ፡ አኃው ፤ ወምስለ ፡ ኅዳጣን ፡ ደቂቁ ። ወበጽሐ ፡
ኀበ ፡ ይእቲ ፡ መካን ፤ ውብዙኃን ፡ ዕፀወ ፡ ወአእባን ፡ ረከበ ፡ እስ
መ ፡ ህየ ፡ ይነብሩ ፡ ሰብአ ፡ ሐራስ ። ወሶበ ፡ [ርእየ ፡] ለይእቲ ፡ ም
f. 22 v. ድር ፡ ክብርት ፡ ከመ ፡ *ዓውድ ፡ ወቆመ ፡ በህየ ፡ ወነጸረ ፡ ምሥራ
ቀ ፡ ወምዕራብ ፡ ሰሜን ፡ ወደቡብ ፡ ወባረከ ፡ በመስቀሉ ። ወአ ደ
ሞ ፡ ከመ ፡ ይንበር ፡ ህየ ። ተነበየ ፡ አሜሃ ፡ ወይቤ ፤ ዛቲ ፡ ይእቲ ፡
ምዕራፍየ ፡ ለዓለም ። ዝየ ፡ አኃድር ፡ እስመ ፡ ኃረይክዋ ። ርእዩ ፡
አፍቁራንየ ፡ አቡነሰ ፡ አኖሬዎስ ፡ ነቢይ ፡ ውእቱ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅ
ዱስ ፡ ኅዱር ፡ ላዕሌሁ ፡ እምቅድመ ፡ ይኩን ፡ የአምር ፤ በከመ ፡ ይ
ቤ ፡ ጳውሎስ ፤ ዘበ ፡ መንፈስ ፡ የአምር ፡ ኵሎ ። ወአእመረ ፡ ከመ ፡
ይኩን ፡ ርስተ ፡ ሎቱ ፡ ወለደቂቁ ፡ ወአዘዘሙ ፡ ለዘካርያስ ፡ ወለአ
ብርሃም ፡ ወለመነኮሳት ፡ ዘአልበሶሙ ፡ ወአቅነቶሙ ፡ ወአቆብዖ
ሙ ፡ ወይቤሎሙ ፤ ጸሐይዩኬ ፡ ወኰስትሩ ፡ ይኄይሰነ ፡ ን ንበር ፡
ዝየ ። ወተአዘዙ ፡ ሎቱ ። ወአኀዙ ፡ ይኰስትሩ ፡ በማዕፀድ ፡ ወበ
f. 23 r. ምሳር ፤ ዘካርያስ ፡ ወአብርሃም ፡ በመጣ*ብሒሆሙ ፡ መተሩ ፡ ዕፀ
ወ ፡ ወዔሑ ፡ ፍኖቶ ፡ ለቅዱስ ፡ ወሣረሩ ፡ በህየ ፡ ፱ተ ፡ አብያተ ፡
ወቤተ ፡ ክርስቲያንሂ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ በአሐቲ ፡ ዕለት ፡ ፈጸመ ።
ወሶበ ፡ አንሳሕለለ ፡ ቅዱስ ፡ በመርህበ ፡ ይእቲ ፡ ምኔት ፡ በየማና ፡
ወበፀጋማ ፡ ረከበ ፡ ዓይነ ፡ ማይ ፡ ወተፈሥሐ ። ወ፩ደ ፡ ዕፀ ፡ ቀጺ
ሞ ፡ አምተረ ። ወኮነ ፡ በእመተ ፡ ብእሲ ፡ ኑኁ ፡ ፴አመተ ፡ ወረሰ
የ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወነበረ ፡ በህየ ፡ እንዘ ፡ ይትጋደል ፡ ገድ
ለ ፡ ሠናየ ፡ በብዙኀ ፡ ፃማ ። ወሰብአ ፡ ሐራስሰ ፡ እለ ፡ ነበሩ ፡ በህ
የ ፡ እንዘ ፡ ይበልዑ ፡ በፃህለ ፡ ብሩር ፡ ወይሰትዩ ፡ በጽዋዓ ፡ ወርቅ ፡
ወይሰክቡ ፡ በመስእርተ ፡ ወርቅ ፡ ጐዩ ፡ ወነፍፁ ፡ እምገጸ ፡ አቡነ ፡
አኖሬዎስ ፡ ወብዙኃ ፡ መዋዕለ ፡ ነቢሮሙ ፡ ይትመየጡ ፡ ኀቤሁ ፡
ለለ፩፩ተመኪሮሙ ፡ [ወ]ኢክህልዎ ። ወከመዝ ፡ ነበረ ። እፎ ፡ ዕፁ
f. 23 v. ብ ፡ ለሰሚዕ ፡ ግብረ ፡ *እግዚአብሔር ፡ እግዚእ ። ወስውር ፡ ምክ
ሩ ፡ እምሕሊና ፡ ሰብእ ። ዘወሀቦ ፡ ኃይለ ፡ ወጽንዓ ፡ ለአኖሬዎስ ፡
ካህን ፡ ቅቡዕ ፡ እንበለ ፡ ዓስብ ፡ ኖላዌ ፡ አባግዕ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ነ
ቢይ ፤ እግዚአብሔር ፡ ያጸንዖሙ ፡ ለጻድቃን ። በእማን ፡ ጸንዓ ፡
አኖሬዎስ ፡ በኃይለ ፡ አምላኩ ፡ ወሰደዶሙ ፡ ለሰብእ ፡ ሐራስ ፡ በ
ጸሎቱ ። ወረሰየ ፡ መካኖ ፡ በህየ ፡ ወጸንዓት ፡ ምኔቱ ፡ ፈድፋደ ።
ወእምዝ ፡ ፀውአ ፡ ለዘካርያስ ፡ ወይቤሎ ፤ እስኩ ፡ አርእየኒ ፡ ወል
ድየ ፡ ወሰና ፡ ለምድር ፡ እምርስትከ ፡ ትኩነኒ ፡ ርስተ ፡ ሊተ ፡ ወለ
ውሉድየ ። ወአውሥአ ፡ ዘካርያስ ፡ ወይቤሎ ፤ እወ ፡ አባ ፡ ንትክ

የድ ፡ ኪዳነ ። ወአሚሃ ፡ ተከየዱ ፡ አኖሬዎስ ፡ ይኩን ፡ አበ ፡ ወዘከርያስ ፡ ወልደ ። ወወሀበ ፡ ዘከርያስ ፡ ምድረ ፡ ለአቡነ ፡ ከመ ፡ ይኩኖ ፡ ሎቱ ፡ ርስተ ፡ ወለደቂቁኒ ፡ እምድኅሬሁ ። ወእ*ምድኅረዝ ፡ [f. 24 r.] ነበረ ፡ አቡነ ፡ ኅሩየ ፡ እግዚአብሔር ፡ በይእቲ ፡ ምኔት ፡ እንዘ ፡ ይተግህ ፡ በጽሙና ። ዓቂበ ፡ ሕገ ፡ ምስንኵስና ። ወተሰምዓ ፡ ዜናሁ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ በሐውርት ። ወወለደ ፡ ብዙኃነ ፡ ቅዱሳነ ፡ ወእምኵሉ ፡ ደቂቁ ፡ ዘየዓቢ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ምናጦስሂ ፡ ወለደ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በምኔቱ ፡ [ለ]አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ያሠምሮ ፡ ወይተሉ ፡ አሠሮ ። ወኵሎሙ ፡ ደቂቁ ፡ ይትኤዘዙ ፡ ሎቱ ፡ በትሕትና ፡ ወበየውሃት ።

ወበዘከመዝ ፡ ግብር ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ እንቄ ፡ ባሕርይ ፡ ሰሚያሙ ፡ ዜና ፡ ኂሩቱ ፡ ወስነ ፡ ትእግሥቱ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ እምድረ ፡ ወለቃ ፡ ውሉደ ፡ እኅቱ ፤ ጴጥሮስ ፤ ወዳዊት ፤ ገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ ወዘሩፋኤል ፤ ወተአምኆዎ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ። ወይቤሎሙ ፤ ዳኅኑ[1] ፡ ውሉድየ ፤ በእንተ ፡ ምንት ፡ መጻእክሙ ፡ ዝየ ። ወይቤልዎ ፤ አአባ ፡ ከመ ፡ ንንበር ፡ *ምስሌከ ፡ [f. 24 v.] ወትምሐረነ ፡ መጻሕፍተ ፡ ወትረስየነ ፡ መነኮሳተ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ነገሮሙ ፡ ተፈሥሐ ፡ ወባረኮሙ ፡ ወነበሩ ፡ ምስሌሁ ፡ ወተምሕሩ ፡ እምኔሁ ፡ ነገረ ፡ መለኮት ፡ ወትርጓሜሁ ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ አቡነ ፡ ኂሩተ ፡ ዚአሆሙ ፡ አልበሶሙ ፡ አልባሰ ፡ ምንኵስና ፡ ዘቅዱሳን ፡ ወኮኑ ፡ ሠናያነ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ፤ ወተሰምዓ ፡ ዝክሮሙ ፡ በኵለሄ ። ወዓዲ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ እምሀገረ ፡ ሙገር ፡ ወልደ ፡ እኁሁ ፡ ዘስሙ ፡ ገብረ ፡ ናዝራዊ ፡ ወውእቱኒ ፡ ነበረ ፡ ምስሌሁ ፡ ወተምሀረ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፤ ወአንበበ ፡ መጻሕፍተ ፤ ወለብሰ ፡ አልባሰ ፡ ምንኵስና ። ወብዙኃነ ፡ ቅዱሳነ ፡ ወለደ ፡ ውእቱ ፡ አቡነ ፡ ኖላዌ ፡ አባግዕ ፡ ሳሙኤልሃ ፤ ወሮማኖስሃ ፤ ጸጋ ፡ ፍጹምሃ ፤ ወዘሲማስሃ[1] ፤ ተከሥተ ፡ ብርሃንሃ ፤ ወእዝራሃ ፤ ኢያሱሃ ፤ ወፌቅጦርሃ ፤ በኪሞስሂ ፤ ወተወልደ ፡ መድኅንሃ ፤ ጎርጎርዮስሃ ፤ ወይስሐቅሃ ፤ ጌርሎ*ስሃ ፡ [f. 25 r.] ወዮሐንስሃ[2] ፤ ወካልኣነሰ ፡ ዘአልቦ ፡ ኍልቍ ፡ ኢፀዋዕነ ፡ አስማቲሆሙ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፤ ወበኀቤየሰ ፡ ፈድፋደ ፡ ክቡራን ፡ አእርክቲከ ፡ እግዚኦ ። ወፈድፋደ ፡ ጸንዑ ፡ እምቀደምቶሙ ። ወኍልቆሙ ፡ እምኆፃ ፡ ይበዝኁ ። በአማን ፡ በዝኃ ፡ ኍልቆሙ ። በጸሎተ ፡ አኖሬዎስ ፡ አቡሆሙ ፡ ወተለዓለ ፡ ዝ

[1] *Sic* ms. — [2] Ms. ″ሂ.

ክሮሙ ። ወይእዜኒ ፡ ይብጽሐነ ፡ በረከቶሙ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡
አሜን ።

ወይእዜኒ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ኰኵሐ ፡ ሃይማኖ
ት ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ፡ ሰምዓ ፡ ከመ ፡ አውሰበ ፡ ንጉሥ ፡ ብእሲተ ፡
አቡሁ ። ኀዘነ ፡ ጥቀ ፡ ወይቤ ፤ ምንተ ፡ ንሬሲ ። እስመ ፡ በጠለ ፡
ትእዛዘ ፡ ሐዋርያት ። አብተጋብአሙ ፡ ለደቂቁ ፤ ወነገሮሙ ፡ ወይ
ቤሎሙ ፤ አደቂቅየ ፡ አንሰ ፡ ሰማዕኩ ፡ ዘከመ ፡ ዓለወ ፡ ንጉሥ ፡
ትእዛዘ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ አቡሁ ፡ ወበእን
f. 25 *v.* ተዝ ፡ እፈቅድ ፡ *እሑር ፡ ኀቤሁ ፡ ከመ[1] ፡ እክል ፡ መይጠቶ ፡ መን
ገለ ፡ ንስሐ ፡ በምዕዳን ፡ ወለእመ ፡ ኢክሕልኩ ፡ እከውን ፡ ሰማዕ
ተ ፡ በእንተ ፡ ስመ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወእክዑ ፡ ደም
የ ፡ በእንቲአሁ ። ወአውሥኡ ፡ ደቂቁ ፡ ወይቤልዎ ፡ አአባ ፡ ለመ
ኑ ፡ ተኀድግ ፡ አባግዒከ ፤ ዘአስተባዛኅከ ፡ በጸሎትከ ። አአባ ፡ ኖላ
ዊ ፡ መርዔት ፡ እፎ ፡ ተኀድግ ፡ መርዔተከ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ምኔት ፤
ለአራዊትኑ ፡ ወሚመ ፡ ለተኵላት ። አአባ ፡ አቡነ ፡ አበ ፡ መንፈስ
ነ ፡ መሐፒለ ፡ ንጽሕ ፡ እምርስሐትነ ፡ ለእመ ፡ አንተ ፡ ኃደገነ ፡ እ
ንዘ ፡ ከመ ፡ አባግዕ ፡ ግዱፋን ፡ ንሕነ ፡ መኑ ፡ ይሜህረነ ፡ ጥበበ ፡
ንረክብኑ ፡ ካዕበ ፡ ዘከማከ ፡ አበ ። ወከመዝ ፡ በከዩ ፡ ቅዱሳን ፡ ብ
ካየ ፡ መሪረ ፡ እስከ ፡ ይውኅዝ ፡ አንብዖሙ ፡ ከመ ፡ ማይ ፡ ሶበ ፡ ርእ
ዩ ፡ ጥብዓተ ፡ አቡሆሙ ፡ ለከዊነ ፡ ስምዕ ፡ ወውእቱኒ ፡ ተሠጥዎ
f. 26 *r.* ሙ ፡ እንዘ ፡ ይበኪ ፡ ወ*ይብል ፡ አሐውር ፡ አነ ፡ እግዚአብሔር ፡
ይኩን ፡ ምስሌክሙ ፡ ወንበሩ ፡ ድልዋኒክሙ ። ወእምዝ ፡ ተንሥ
አ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ባሕርየ ፡ ስም ፡ ከመ ፡ ዘተፀውዓ ፡ ውስተ ፡
ከብካብ ፡ ለስቴ ፡ ወይን ፡ እንዘ ፡ ይጔጕዕ ፡ ወያፈጥን ፤ ወአስተፋነ
ውዎ ፡ ደቂቅ ፡ በላህ ፡ ወበኀዘን ። መንፈቆሙ ፡ ተመይጡ ፡ ወመ
ንፈቆሙ ፡ ሖሩ ፡ ምስሌሁ ። ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ ተራከበ ፡ ለአቡነ ፡
ፊልጶስ ፡ ወተአምኖ ፡ [በ]መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወሶቤሃ ፡ ተናገሩ ፡ ፪
ሆሙ ፡ ከመ ፡ ይትበአሱ ፡ ምስለ ፡ ንጉሥ ፡ በእንተ ፡ ኢየሱስ ፡ ክ
ርስቶስ ፡ ወተንሢአሙ ፡ በጽሑ ፡ ኀበ ፡ ኵርጓኔ ፡ ንጉሥ ፤ ወምስ
ሌሆሙ ፡ ብዙኃን ፡ ቅዱሳን ። ወውእተ ፡ አሚረ ፡ ሰምዓ ፡ ንጉሥ ፡
ዓምደ ፡ ጽዮን ፡ ከመ ፡ መጽኡ ፡ ቅዱሳን ፡ ይትበአስዎ ፡ በጽድቅ ፡
አእመረ ፡ ከመ ፡ ኀብሩ ። ወሶቤሃ ፡ አዘዘሙ ፡ ወይቤሎሙ ፤ ተረሰ
f. 26 *v.* ዩ ፡ ኵልክሙ ፡ መልበሰ[2] ፡ ቀጠንተ ፡ ወአስተዳልዉ ፡ *አፍራሰ ፡ ወ

[1] *Sic* ms. — [2] Ms. ወልበሰ.

አኀዙ ፡ ወላትወ ፡ ወኵያንወ ፡ ወአምጽኡ ፡ አናብስተ ፡ መፍርሃነ ። ወገብሩ ፡ ሐራ ፡ በከመ ፡ አዘዞሙ ፡ ንጉሥ ፡ ወውእቱኒ ፡ ለብሰ ፡ ዘያንፀበርቅ ፡ ኀብሩ ፡ ለዓይን ፡ ወተሠርገወ ፡ በብዙኀ ፡ ሠርጕ ። ወሪእዩኒ ፡ ግሩም ፡ ወመደንግፅ ፡ ወነበረ ፡ ዲበ ፡ መንግሥቱ ። ወአዘዘ ፡ ያምጽእዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ወአምጽእዎሙ ። ወሶቤሃ ፡ አውሥአ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤሎሙ ፤ በእንተ ፡ ምንት ፡ መጻእክሙ ፡ ዝየ ። ወአውሥአ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ስኩረ ፡ መንፈስ ፡ ወይቤሎ ፤ ሶበ ፡ ሰማዕነ ፡ ዘዓለውከ ፡ ትእዛዘ ፡ እግዚአብሔር ፡ መጻእነ ፡ ከመ ፡ ንንግርከ ፡ ትእዛዘ ፡ ሐዋርያት ። ኢኮነ ፡ መፍትወ ፡ ከመ ፡ ታውስብ ፡ ብእሲተ ፡ አቡከ ፡ እስመ ፡ እምከ ፡ ይእቲ ። ወሶበ ፡ ሰምዓ ፡ ንጉሥ ፡ ዘንተ ፡ ተምዓ ፡ ወአዘዘ ፡ ይዝብጥዎሙ ፡ ዓቢየ ፡ ዝብጠተ ። ወኮነ ፡ ድልቅልቅ ፡ ዓቢይ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ እምብዝኃ ፡ *ከላህ ። [f. 27 r.] ወአኖሬዎስሰ ፡ ሶበ ፡ ዘበጥዎ ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥቀ ፡ ወወሰከ ፡ ጽድቀ ። ተዘኪሮ ፡ ዘይቤ ፡ እግዚእነ ፡ በወንጌል ፤ ኢትፍርህዎሙ ፡ ለእለ ፡ ይቀትሉ ፡ ሥጋክሙ ። ወለነፍስክሙሰ ፡ አልቦሙ ፡ መብሕት ። ፍርህዎሰ ፡ ለዘእምድኅረ ፡ ቀተለ ፡ ብውህ ፡ ሎቱ ፡ ይደይ ፡ ውስተ ፡ እሳተ ፡ ገሀነም ፡ ሥጋ ፡ ወነፍሰ ። ወጳውሎስኒ ፤ ኢትፍርህዎ ፡ ለሞት ፡ አላ ፡ ፍርህዋ ፡ ለኃጢአት ። ሞትሰ ፡ ኢየኃድገክሙ ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ለቢዎ ፡ ጠብዓ ፡ ለከዊነ ፡ ስምዕ ፡ ወረሰዮ ፡ ለዝብጠት ፡ ከመ ፡ ወኢምንት ። ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤ ፤ ኅድግዎሙ ፡ ዘቢጠ ፡ ወእስርዎሙ ፡ ድኅሬተ ። ወንሥእዎሙ[1] ፡ ለለ፩፩ ፡ ወኢይትራከቡ ፡ በበይናቲሆሙ ። ወበጽባሕ ፡ አምጽእዎሙ ፡ ወነበሩ ፡ ከማሁ ፡ ወዓሠርዎሙ ፡ ድኅሬተ ። ወኃደሩ ፡ ቅዱሳን ፡ እንዘ ፡ ይተግሁ ፡ ወይጼልዩ ፡ በይእቲ ፡ *ሌሊት ። [f. 27 v.] ወይስእሉ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክሙ ። ወሶበ ፡ ጸብሐ ፡ አምጽእዎሙ ፡ ወአቀምዎሙ ፡ ቅድመ ፡ ንጉሥ ። ወበጊዜሃ ፡ መልዓ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወነደ ፡ ልቡ ፡ ለአኖሬዎስ ፡ ለባሴ ፡ ንጽሕ ፡ በፍቅረ ፡ መለኮት ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ሰሎሞን ፡ በመኃልየ ፡ መኃልይ ፤ ፍቅር ፡ ጽንዕት ፡ ከመ ፡ ሞት ፡ ወድርክት ፡ ከመ ፡ ሲኦል ፡ ቅንዓት ። ክነፊሃ ፡ ክነፈ ፡ እሳት ፡ ማይ ፡ ብዙኀ ፡ ኢይክሉ ፡ አጥፍኦታ[2] ፡ ለፍቅር ። ወአፍላግኒ ፡ ኢያንቀለቅልዋ ። በአማን ፡ ኢያንቀልቀለ ፡ ወኢፀነ ፡ ልቡ ፡ እምፍቅረ ፡ አምላኩ ፡ ዘለፎ ፡ ለንጉሥ ፡ እንበለ ፡ ምማኤ ። በማእከለ ፡ ብዙኀ ፡ ጉባኤ ። ወይቤ ፤ ኢይደልወከ ፡ ትንሣእ ፡ ብእ

[1] Ms. ወነ``. — [2] Ms. አፍኦታ.

ሲተ ፡ አቡከ ። ወሶቤሃ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ በቍጥዓ ፡ ይቅሥፍዎ ፡ ወይዝብጥዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ወለኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ከማሁ ፡ ወበበ፳ f. 28 r. ጥብጣቤ[1] ፡ ለለ፩፩ ፡ ጠብጠብዎሙ[2] ፡ ወወኀዘ ፡ *ከመ ፡ ማይ ፡ ደሞሙ ፡ ወበጊዜሃ ፡ ወፅአ ፡ እሳት ፡ እምውእቱ ፡ መካን ፡ ወበጽሐ ፡ ነበልባሉ ፡ እስከ ፡ ዴዴ ፡ ንጉሥ ። ወአኀዘሙ ፡ ፍርሃት ፡ ወረዓድ ፡ ለሠራዊቱ ። ወንጉሥኒ ፡ ፈርሃ ፡ ወፈቀደ ፡ ይትገኃሥ ፡ እንተ ፡ መፍልስት ። ወአዘዘ ፡ ይክዓዉ ፡ ማየ ፡ ላዕሌሁ ፡ ቀዲሆሙ ፡ እምውኂዘ ፡ ፈለግ ። ወሶበ ፡ አኀዙ ፡ ይክዓዉ ፡ ተኃየለ ፡ ነበልባሉ ። ወበዝኃ ፡ ነበልባሉ ፡ ጥቀ ። ወኮነ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ ዓቢይ ፡ ድንጋፄ ፤ ወኃደግዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ እምዘቢጥ ፡ ጕዩ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ወነትዑ ፡ እምነበልባለ ፡ እሳት ፡ እንዘ[3] ፡ ይሜምዑ ። መነኮሳት ፡ ሞዑ ፡ ወሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ተመውዑ ። በከመ ፡ ተብህለ ፡ በመጽሐፍ ፤ እስመ ፡ ኢይገድፎሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለጻድቃን ፤ ወይትቤቀል ፡ ሎሙ ፡ ለንጹሓን ። በአማን ፡ ተበቀለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለቅዱሳን ። ወኮኖሙ ፡ ረድኤተ ። በኀበ ፡ ተክዕወ ፡ ደሞሙ ፡ አም f. 28 v. ጽአ ፡ እሳተ ፡ *ውስተ ፡ ልበ ፡ ንጉሥ ፡ ወደየ ፡ ፍርሃተ ። ወእምዝ ፡ ጸለዩ ፡ ቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ቈሪረ ፡ ነበልባለ ፡ እሳት ፡ ወኮነ ፡ ቈሪረ ። ወአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ጸንዓ ፡ ወኃየለ ፡ በዳዊት ፡ ነቢይ ፡ በከመ ፡ ተብህለ ፤ ይትፌሣሕ ፡ ጻድቅ ፡ ሶበ ፡ ይሬኢ ፡ በቀለ ። ወእምዝ ፡ መጽኡ ፡ ጽንጽንያ ፡ ፀዓድው ፡ ወአኀዙ ፡ ይንስኩ ፡ አፍራሰ ፡ ወአብቅልተ ፤ ወሞቱ ፡ ብዙኃ ፡ እንስሳ ፡ እምንስከተ ፡ ጽንጽንያ ። ወተወሰከ ፡ ኀዘን ፡ ላዕለ ፡ ንጉሥ ፡ ወላዕለ ፡ ሐራሁ ፡ ወኃጥኡ ፡ ዘይገብሩ ። ወካዕበ ፡ ተማከሩ ፡ ንጉሥ ፡ ወሠራዊት ፡ ምስለ ፡ ወዓልያኒሆሙ[4] ፡ ወይቤ ፤ ምንተ ፡ ንግበር ፡ በእሉ ፡ መነኮሳት ። ወይቤልዎ ፡ ወዓልያኒሁ ፤ አዝዘነ ፡ ንስድዶሙ ፡ ከመ ፡ ኢይቅረቡ ፡ ኀቤከ ፤ ወንሰዶሙ ፡ ርኁቀ ፡ ብሔረ ። ወሠምረ ፡ ንጉሥ ፡ በዝንቱ ፡ ምክር ፡ ወአዘዘ ። ወይቤ ፡ አኖሬዎስ ፡ ለለ፩፩እምኔሆሙ ፡ ከመ ፡ ያ f. 29 r. ስ*ተርኢ ፡ ኃፍረቶሙ ፡ ወትእምርተ ፡ መላኢ ፡ ይንበር ፡ በገጾሙ ፡ ወበተኬሳሆሙ ። ወእምዝ ፡ ሰ[ደ]ድዎሙ ፡ ብሔረ ፡ ርኁቀ ። ወገብሩ ፡ ሐራ ፡ በከመ ፡ አዘዞሙ ፡ ንጉሥ ፡ ወወሰድዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ርኁቀ ፡ ብሔረ ። ወለአኖሬዎስ ፡ ተጋዳሊ ፡ ወሰድዎ ፡ ሀገረ ፡ ወለቃ ፡ ወነበረ ፡ ህየ ፡ እንዘ ፡ ይትግሀ ፡ በጸልዮ ፡ ወበብዙኃ ፡ ትኅርምት[5] ። ወለንጉሥኒ ፡ ይገብር ፡ ጸሎተ ፡ ከመ ፡ ይሚጠ ፡ እግዚአ

[1] Ms. ፳ sine lineolis. — [2] Ms. ጠብጠጠብዎሙ. — [3] Ms. እምዝ. — [4] *Sic* ms. — [5] Ms. ትኅምርት.

ብሔር ፡ ውስተ ፡ ንስሐ ፡ ወተማሕለለ ፡ ብዙኃ ፡ መዋዕለ ። ወለብዙኃን ፡ እምሰብእ ፡ ወለቃ ፡ ሚጠሙ ፡ በትምሕርቱ ፡ ኀበ ፡ አምልከ ፡ እግዚአብሔር ።

ወእምድኅረ ፡ ብዙኅ ፡ መዋዕል ፡ አዕረፈ ፡ ንጉሥ ፡ ወነግሠ ፡ ወልዱ ፡ ሀየንቴሁ ። ወአእመረ ፡ ከመ ፡ ሰደዶሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ወፈነወ ፡ ላእካነ ፡ ኀቤሆሙ ፡ ወአስተጋብአሙ ። ወለአቡነ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ አምጽአ ፡ ኀቤሁ ፤ ወተከየደ ፡ ምስሌሁ ፡ ዝኩ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይቁም ፡ በአሐ*ቲ ፡ ብእሲት ፡ ወአተዉ ፡ ቅዱሳን ፡ ለለብሔሮሙ ። f. 29 v. ወአቡነሰ ፡ አኖሬዎስ ፡ አተወ ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ፡ ወተፈሥሐ ፡ በግብአቱ ፡ መነኮሳት[1] ፡ መርዔቱ ። ወአኀዙ ፡ ይምሐሮሙ ፡ ነገረ ፡ መለኮት ፡ ተርጕሞ ፡ ወነበረ ፡ በተኃርሞ ፡ ወወለደ ፡ ብዙኃነ[2] ፡ ቅዱሳነ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ወተለዓለት ፡ ምኔቱ ፡ ፈድፋደ ፡ ወተሰምዓ ፡ ዜና ፡ ኂሩቱ ፡ እስከ ፡ ርኁቅ ፡ ብሔር ። ወረሰይዎ ፡ አበ ፡ ለሎሙ ።

ወሰሚያሙ ፡ ሰብአ ፡ እናርት[1] ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይቤልዎ ፤ አእባ ፡ ኩነነ ፡ አበ ፡ ወሕንጽ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በስምነ ። ወይቤ ፡ ቅዱስ ፤ ፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለይኩን ። ወበሥምረተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሖረ ፡ ሀገረ ፡ እናርት ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ እነሀዋይ ፡ ወአደመቶ ፡ ይእቲ ፡ ምድር ። ወሐነጸ ፡ ውስቴታ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በስመ ፡ ገብርኤል ፡ ወሠርዓ ፡ ቀሳውስተ ፡ ወዲያቆናተ ፡ በህየ ። ወወለደ ፡ ሠናያነ ፡ ውሉደ ፡ ወገብረ ፡ ማኅበረ ፡ *በውስቴታ ፤ f. 30 r. ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይትመየጥ ፡ ወየሐውር ፡ እመካን ፡ ውስተ ፡ መካን ። ወበሕተወ ፡ በጻምዎ ፡ ወበትኅርምት ፡ ተዘኪሮ ፡ ቃለ ፡ ነቢይ ፡ ዘይቤ ፡ ዘፃመወ ፡ በዓለም ፡ የሐዩ ፡ ለዝሉፉ ።

ወሶበ ፡ ሰምዓ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ከመ ፡ ሀሎ ፡ በትኅርምት ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ከከበ ፡ መርዓ ፤ አስተብቍዖ ፡ ከመ ፡ ይጥዓም ፡ በበንስቲት ። በእንተዝ ፡ ያፈቅሮ ፡ ነበረ ።

ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ተንሥአ ፡ ሰይጣን ፡ ወአስሐቶ ፡ ለንጉሥ ፡ ወአውሰበ ፡ ንጉሥ ፡ ብእሲተ ፡ አቡሁ ፡ ወገብረ ፡ እኩየ ። ወተሰምዓ ፡ ዝንቱ ፡ ነገር ፡ በኀበ ፡ ቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ወተጋብኡ ፡ ቅዱሳን ፤ ወተማከሩ ፡ ይምዓድዎ ፡ ለንጉሥ ፡ በይዋሂ ፤ ወለእመ ፡ ተመይጠ ፡ የሀብዎ ፡ ንስሓ ፡ ወለእመ ፡ ዓበየ ፡ ተመይጠ ፡ ይትበአሱ ፡ ምስሌሁ ፡ እስከ ፡ ለሰይፍ ። ወአቡነሰ ፡ አኖሬ

[1] *Sic* ms. — [2] Ms. ብዙኃ.

f. 30 v. ዎስ ፡ ጠብዓ ፡ ለስምዕ[1] ፡ እንዘ ፡ ያተሉ ፡ ደቂቆ ፤ ወኃደጎ ፡ *ለፍሬ ፡
ምናጦስ ፡ ወልዱ ፡ ከመ ፡ ይዕቀብ ፡ ምኔቶ ። ወእምዝ ፡ ሖረ ፡ ኵር
ጓኔ ፡ ንጉሥ ፡ ምስለ ፡ ደቂቁ ፡ ወምስለ ፡ ብዙኃን ፡ ቅዱሳን ። ወነ
ገርዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ከመ ፡ መጽኡ ፡ መነኮሳት ፡ ለተባእሶ ፡ ወአዘዘ ፡
ያምጽእዎሙ ፡ ቅድሜሁ[2] ፡ ወአቀምዎሙ ። ወሰቤሃ ፡ አውሥአ ፡
ንጉሥ ፡ ወይቤሎሙ ፤ ምንት ፡ አምጽአክሙ ፤ ዝየ ፡ እመካንክ
ሙ ፡ እስመ ፡ አንትሙ ፡ መነኮሳት ። ወተሠጥዎ ፡ አኖሬዎስ ፡ መ
ተርጉም ፡ ወይቤሎ ፤ ሶበ ፡ ሰማዕነ ፡ ነገረ ፡ በእንቲአከ ፡ መጻእነ ፡ ን
ዜኑከ ፡ ነገረ ፡ መለኮት ፡ በከመ ፡ አዘዙነ ፡ በሲኖዶሶሙ ፡ ሐዋርያ
ት ፤ ወተዓደውከ ፡ ትእ[ዛ]ዛሙ ፡ ወበእንተዝ ፡ መጻእነ ፡ ንመይጥ
ከ[3] ፡ ብሂለነ ። ወሰሚዖ ፡ ንጉሥ ፡ ተምዓ ፡ ወአዘዞሙ ፡ ለሐራሁ ፡
ይምድድዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ወመደድዎ ። ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ውኅዘ ፡ ደ
ም ፡ እምአዕናፊሁ ፡ ውስተ ፡ ምድር ። ወርእዮሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ደቂ
f. 31 r. ቁ ፡ ተባደ*ሩ ፡ በቅድመ ፡ ንጉሥ ፡ ወተቀብዑ ፡ ደሞ ። ወጥቡዓን ፡
እሙንቱ ፡ ለመዊት ፡ ከመ ፡ አቡሆሙ ፡ ሰማዕት ። ወእንዘ ፡ ከመዝ ፡
ይኰንንዎ ፡ ኢፈርሃ ፡ ወኢገገፀ ፤ አላ ፡ ተፈሥሐ ፡ ወአንፈርዓፀ ፡
ወተዋሥአ ፡ ለንጉሥ ፡ በእንተ ፡ ሃይማኖት ፡ ወተበአሶ ። ወሰሚዖ ፡
፩ብእሲ ፡ ዘይብልዎ ፡ ቀይስ[3] ፡ ሐጺይ[4] ፡ ፀፍአ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡
ባሕርይ ፡ ከመ ፡ ይትመዝገን ፡ በኀበ ፡ ንጉሥ ። አውሥአ ፡ ቅዱስ ፡
ወይቤሎ ፡ ለምንት ፡ ትፀፍዓኒ ፡ እምሐየሰከ ፡ ቃድሉ ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ እምነ ፡ አድልዎ ፡ ለሰብእ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ አርመመ ፡
ወኢረገሞ ። ወበጊዜሃ ፡ ሞተ ፡ ውእቱ ፡ ቀይስ[3] ፡ ሐፀይ ፡ ዘፀፍአ ፡
ለቅዱስ ፡ ወርእዮሙ ፡ አንከሩ ፡ ወፈርሁ ፡ ጥቀ ፡ በከመ ፡ ተብህለ ፤
ወደንገፁ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ርእይዎሙ ። ወፈርሃ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ።
ወሶበ ፡ ርእየ ፡ ንጉሥ ፡ ዘንተ ፡ ተወሰከ ፡ ላዕሌሁ ፡ ቍጥዓ ፤ ወአዘ
f. 31 v. ዘ ፡ ይዝብጥዎ ፡ ለአኖ*ሬዎስ ፡ ዓቢየ ፡ ዝብጠተ ፡ ወውኅዘ ፡ ደሙ ፡
ከመ ፡ ማይ ፡ ወወድቀ ፡ ማዕሱ ፡ በበግማድ ፡ ተነቲፎ ፡ እምሥጋ
ሁ ፡ ወርእዮሙ ፡ ደቂቁ ፡ አምጽኡ ፡ ዘዓጌ[3] ፡ እጡፈ ፡ ወአንበሩ ፡
ላዕለ ፡ ቍስለ ፡ ሥጋሁ ፡ በአስተጣግዖ ፡ ወአመ ፡ ሣልስት ፡ ዕለት ፡
ሶበ ፡ ነሥኡ ፡ እምላዕሌሁ ፡ አጌ ፡ ብዙተ ፡ ከመ ፡ ይሕፅብዎ ፡ ወተ
ቀረፈ ፡ ቍሰሊሁ ፡ ወውኅዘ ፡ ደሙ ፡ ፈድፋደ ፡ ወበከዩ ፡ ደቂቁ ፡
በእንቲአሁ ፡ ወእለ ፡ ርእዩ ፡ አንከሩ ፡ ትእግሥተ ፡ ዚአሁ ። ወበ
ዝኒ ፡ ኢኃደገ ፡ ተባእሶ ፡ ምስለ ፡ ንጉሥ ፡ ወኢመምዓ ፡ እምትግር

[1] Ms. ″ምዓ. — [2] Ms. ቅድሜሆሙ. — [3] *Sic* ms. — [4] Forma vulgaris tigraica, ut videtur.

ምቱ ። ወንጉሥኒ ፡ ተማከረ ፡ ምስለ ፡ ዓበይተ ፡ መንግሥቱ ፡ ወአ
ዘዘ ፡ ይስድድዎ ፡ ለቅዱስ ፡ እምዴዴሁ ፡ ወይስድድዎ[1] ፡ ሀገረ ፡ ዳ
ራ ፤ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ፀወን ። ወወሰድዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ምስለ ፡ ሠና
ያን ፡ ደቂቁ ። ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ በፍኖት ፡ ርኅቡ ፡ መነከሳት ፡ ወ
መነኮሳይያት ፡ ወይቤልዎ ፤ አባ ፡ አባ ፡ ደከምነ ፡ *እምብዝኃ ፡ ረ f. 32 r.
ኃብ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ኃዘነ ፡ ለደቂቁ ፡ ወርእየ ፡ ዕፀ ፡ ሠግላ ፡
ዓቢየ ፡ ዘነዊኅ ፡ ቆሙ ፡ ወፍሬያቲሁኒ ፡ መልዕልቴሁ ፡ ወቀርበ ፡
ኀቤሁ ፡ ቅዱስ ፡ ወገብረ ፡ ጸሎተ ፡ ወሰአለ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡
አምላኩ ፡ ወበጊዜሃ ፡ ባረከ ፡ ላዕለ ፡ ውእቱ ፡ ኦም ፡ በስመ ፡ ሥላ
ሴ ፡ ወደነነ ፡ በተአዝዞ ፡ በከመ ፡ ይትኤዘዝ ፡ ገብር ፡ ለእግዚኡ ።
ወተንሥኡ ፡ ቅዱሳን ፡ ደቂቀ ፡ አቡነ ፡ ወበልዑ ፡ እምፍሬሁ ፡ ለ
ውእቱ ፡ ኦም ፡ ዘደነነ ፡ በባርኮቱ ፡ ለቅዱስ ። ወተፈሥሑ ፡ ኅቡረ ፡
ወጸግቡ ፡ ወኃደግዎ ። ወሶበ ፡ ኃደግዎ ፡ ተንሥአ ፡ ኦም ። ወተመ
ይጠ ፡ ኀበ ፡ ህላዌሁ ፡ ዘቀዳሚ ፡ ወቆሙ ። ርእዩ ፡ ዘገብረ ፡ አኖሬ
ዎስ ፡ አቡነ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ወንጌል ፤ ለእመ ፡ ብክሙ ፡ ሃይማኖ
ት ፡ መጠነ ፡ ኅጠተ ፡ ሰናፔ ፡ ወትብልዋ ፡ ለዛቲ ፡ ሰግላ ፡ ተመልሒ ፡
እምሥርውኪ ፡ ወተተከሊ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ትትኤዘዝ ፡ እንከ ።
ወዘንተ ፡ ለቢዎ ፡ አዘዘ ፡ ለሠግላ ፡ ወተአዘዘት ፡ ሎቱ ። *ወካዕበ ፡ ሶ f. 32 v.
በ ፡ ጸምዑ ፡ ደቂቁ ፡ ተናገርዎ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ሞትነ ፡ በጽምዕ ፡
አአባ ፡ አስትየነ ፡ ማየ ፡ በጸሎትከ ። ወተንሢአ ፡ ቅዱስ ፡ ጸለየ ፡ ኀ
በ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይቤ ፡ ስማዕ ፡ ጸሎትየ ፡ ለገብርከ ፡ ወርኢ ፡
ጽምዖሙ ፡ ለአግብርቲከ ፡ ወለአእማቲከ ። ውብዙኃ ፡ ሰአለ ፡ በከ
መ ፡ ያለምድ ። ወፈጺሞ ፡ ጸልዮ ፡ ባረከ ፡ ላዕለ ፡ ምድር ፤ ወወፅ
አ ፡ ማይ ፡ እምነ ፡ ምድር ፤ ወውኅዘ ፡ ወሰትዩ ፡ እምኔሁ ፡ መነኮሳ
ት ፡ ወመነኮሳይያት ፡ እስከ ፡ ይጸግቡ ፡ ወሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔ
ር ። ወቅዱስኒ ፡ አእኰተ ፡ ስመ ፡ ፈጣሪሁ ፡ በእንተ[2] ፡ ዘገብረ ፡ ሎቱ ፡
ተአምረ ፤ በከመ ፡ ይቤ ፡ መጽሐፈ ፡ ሕይወት ፤ ወኵሎ ፡ ዘሰአልክ
ሙ ፡ በጸሎት ፡ እንዘ ፡ ትትአመኑ ፡ ይትገበር ፡ ለክሙ ፡ በአማን ።
ሶበ ፡ ጸለየ ፡ በተአምኖ ፡ ተገብረ ፡ ሎቱ ፡ ኃይል ። ወበአንቅዖቱ ፡
ለማይ ፤ ተመሰለ ፡ በሙሴ፡ ነቢይ ፤ ወእምዝ ፡ አ*ብጽሕዎ ፡ ላዕካነ ፡ f. 33 r.
ንጉሥ ፡ ሀገረ ፡ ዳራ ፡ እንዘ ፡ የዓፅቦሙ ፡ መንክራቲሁ[3] ፡ ወኃደግ
ዎ ፡ በህየ ፡ ምስለ ፡ ደቂቁ ፤ በከመ ፡ ተፈነዉ ። ወነበረ ፡ ህየ ፡ እን
ዘ ፡ ይጼሊ ፡ በተማሕልሎ ። ወያፈደፍድ ፡ ተጋድሎ ። ወሶበ ፡ ርእ

[1] *Sic* ms. — [2] Ms. ወበእንተ. — [3] Ms. መንክረተሁ.

ይዎ ፡ ሰብአ ፡ አረሚ ፡ ወሠቁ ፡ ቀስቶሙ ፡ ወ፬ዱ ፡ እምነ ፡ አረሚ ፡ አብረረ ፡ አኅፃሁ ፡ ኀበ ፡ ቅዱስ ፡ ወርእያ ፡ አሐቲ ፡ መነኮሳይት ፡ ዘስማ ፡ መርኬዛ ፡ ቆመት ፡ በአንፃረ ፡ አኅፃ ፡ ወሄጻ ፡ ወሞተት ፡ በጊዜሃ ፡ በእንተ ፡ አኖሬዎስ ፡ አቡሃ ፡ ወተኰለቄት ፡ ምስለ ፡ ሰማዕት ፡ ጸሎታ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ሀለዋ ፡ መነኮሳይያት ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ከመ ፡ ይቅስማ ፡ ሐመልማለ ፡ እስመ[1] ፡ ተመንደበ ፡ በጽምዕ ፡ ኃጢአን ፡ ማየ ፡ ወአልጸቃ ፡ ለመዊት ፡ ወወድቃ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ እምዋዕየ ፡ መርቄ ። ወከልሐ ፡ እንዘ ፡ ይብላ ፤ አባ ፡ አባ ፡ ሞትነ ፡ በ
f. 33 *v.* ጽምዕ ። *ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ እምርኁቅ ፡ ኀዘነ ፡ በእንቲአሆን ። ወርእየ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኀዘኖ ፡ ወጽራሆን ፡ ለመነኮሳይያት ፡ አዝነመ ፡ እምኀበ ፡ አልቦ ፡ ዝናም ፡ በመዋዕለ ፡ አባር ፡ እንበለ ፡ ጐንድዮ ፡ ፍጡነ ፤ ወሰትያ ፡ መነኮሳይያት ፡ ወረወያ ፡ እምጽምዖን ፡ ወዓቀለ ፡ ማየ ፡ ዝናም ፡ ውስተ ፡ ኅርወተ ፡ ጕንድ ፡ ወበምድርኒ ፡ ተዓለደ ፤ ወኮነ ፡ ሲሳየ ፡ ለመነኮሳት ፡ ወመነኮሳይያት ፡ እስከ ፡ ፲ወ፫ ዕለት ። ወሶበ ፡ የኃልቅ ፡ ማይ ፡ ዘተዓቀለ ፡ ይዘንም ፡ ሎሙ ፡ ወሲሳየ ፡ ይከውኖሙ ።

[ወከመዝ ፡] ነበሩ ፡ በጸሎቱ ፡ ለቅዱስ ፡ አኖሬዎስ ። ወተሰምዓ ፡ ዜና ፡ ተአምሪሁ ፡ በኀበ ፡ ዓቢይ ፡ ወንኡስ ። ወብዙኃን ፡ አእመነ ፡ እምሰብአ ፡ አረሚ ፤ ወረሰየ ፡ ክርስቲያነ ። ወበይእቲ ፡ ሀገር ፡ ኢረከቡ[2] ፡ መነኮሳት ፡ ወመነኮሳይያት ፡ ለሲሳዮሙ ፡ እክለ ፡ አላ ፡ ነበሩ ፡ ይበልዑ ፡ ሣዕረ ፡ ከመ ፡ እንስሳ ፡ ወቅዱስኒ ፡ ያጸንዖሙ ፡ በም
f. 34 *r.* ዕዳን ፡ ወይሴስዮሙ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ። *ወበዝየ ፡ ሞቱ ፡ እምነ ፡ ደቂቁ ፡ ክህናት ፡ ወዲያቆናት ፡ እድ ፡ ወአንስት ፡ ፻፳ወ፫በኍልቍ ፡ ወተፈጸመ ፡ ስምዖሙ ። እግዚአብሔር ፡ ይምሐረነ ፡ በጸሎቶሙ ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ ነገርዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ዘይገብር ፡ ቅዱስ ፡ ተአምራተ ፡ ወመንክራተ ፤ መከረ ፡ ይሰድዎ ፡ ውስተ ፡ ደሴት ፡ ዘባሕር ፡ ዓባይ ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ዝዋይ ። ወወሰድዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ምስለ ፡ እለ ፡ ተርፉ ፡ ደቂቅ ፡ እምነ ፡ ዳራ ፡ ወአብጽሕዎ ፡ ውስተ ፡ ደሴተ ፡ ባሕረ ፡ ዝዋይ ፡ ወኃደግዎ ፡ ሐራ ፡ በከመ ፡ አዘዞሙ ፡ ንጉሥ ፤ ወነበረ[3] ፡ ህየ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ መድምመ ፡ ወያደክም ፡ ሥጋሁ ፡ በበስራሑ ፡ ጾም ፡ ወወለደ ፡ ቅዱሳነ ፡ በልደተ ፡ መንፈስ ። ቦእምደ

[1] *Sic* ms. — [2] Ms. om. ኢ. — [3] Ms. ″ር.

ቂቁ ፡ ባሕታውያን ፡ ወበ ፡ ተኀራምያን ፤ ወበ ፡ ተርጓምያን ። ወበ
ብዙኃ ፡ ፆታ ፡ ይትረከብ ፡ ዓሠረ ፡ ቅዱሳን ። ወአቡነሰ ፡ አኖሬዎስ ፡
ይትፌሣሕ ፡ በኂሩተ ፡ ደቂቁ ፡ ሶበ ፡ ይሬኢ ፡ ምግባሮሙ ፡ ሠናየ ፡
ወኢተመክሐ ፡ በጽድቅ ፡ *አላ ፡ ይትሜሰል ፡ ኃጥአ ፡ ወያጸድቅ ፡ f. 34 v.
በምሕሮሁ ። ወተሰምዓ ፡ ጣዕመ ፡ ዝክሩ ፡ ወስነ ፡ ምግባሩ ፡ ወዘከ
መ ፡ ይገብር ፡ ኃይለ ፡ በጸሎቱ ።

ወእምዝ ፡ ፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ ላዕካነ ፡ ኀቤሁ ፡ ከመ ፡ ይሰድዎ ፡ እ
ምህየ ። ወበጽሑ ፡ ላእካን ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤልዎ ፤ ነ
ዓ ፡ ንሑር ፡ ኀበ ፡ እዘዘነ ፡ ንጉሥ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ተፈሥሐ ፡
ወፀውዖሙ ፡ ለደቂቁ ፡ ወተንሢአ ፡ ሖረ ፡ ምስለ ፡ እሙንቱ ፡ ላዕ
ካን ፡ እምደሴተ ፡ ባሕረ ፡ ዝዋይ ፡ ሀገረ ፡ ዳሞት ፤ እንተ ፡ ስማ ፡ ገ
ማስቄ ። ወነበረ ፡ ውስቴታ ፡ ብዙኃ ፡ መዋዕለ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ ኃ
ይለ ፡ ወይሴሰይ ፡ ጠለ ፡ ወቈጽለ ። ርእዩ ፡ ፍቁራንየ ፡ ትእግሥቶ ፡
ለሰማዕት ፤ ኢሐለየ ፡ ለሥጋሁ ፤ ወኢተከዘ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በስደ
ት ፡ አላ ፡ ገደፈ ፡ ሕሊናሁ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጣሪሁ ።

ወእምዝ ፡ ተመይጠ ፡ ንጉሥ ፡ እምስሕተቱ ፡ በጸሎቶሙ ፡ ለቅ
ዱሳን ፡ ወፈነወ ፡ ላዕካነ ፡ ኀበ ፡ ኵሎሙ ፡ መነኮሳት ፡ እለ ፡ ተሰዱ ።
ወይቤ ፤ አምጽእ*ዎሙ ፤ ወአምጽእዎሙ ። ወኮነ ፡ ሰላም ፡ ወፍቅ f. 35 r.
ር ፡ ማእከለ ፡ ንጉሥ ፡ ወማእከለ ፡ ቅዱሳን ። ወአብሖሙ ፡ ይእት
ዉ ፡ ለለ ፡ ብሔሮሙ ። ወቅዱስኒ ፡ ገብአ ፡ ውስተ ፡ ዓባይ ፡ ምኔቱ ፡
እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ጽጋጋ ፡ እንዘ ፡ ይተልውዎ ፡ መነኮሳት ፡ ወመነ
ኮሳይያት ፡ ውሉዱ ። ወተፈሥሑ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፡ በምጽአቱ ፡ ወ
ረከቦሙ ፡ ለስንዕዋን ፡ መርዔቱ ። ወነበረ ፡ ህየ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡
ጽድቀ ፡ ወአልበሰ ፡ አዕሩገ ፡ ወደቂቀ ፡ ወበዝኁ ፡ ፈድፋደ ፡ እም
ኍልቍ ።

ወእምዝ ፡ ፈነወ ፡ እምደቂቁ ፡ ሀገረ ፡ ዳሞት ፡ ዘትሰመይ ፡ ዝገ
ት ፡ ወይእቲ ፡ መካን ፡ የሂድንን ፡ ስማ ። ወሐነጹ ፡ በህየ ፡ ቤተ ፡ ክ
ርስቲያን ። ወበዝኁ ፡ ውስቴታ ፡ ደቂቁ ። ወካዕበ ፡ ሐነጹ ፡ ካልአ ፡
ቤተ ፡ ክርስቲያነ ፡ በድንግር ፡ ጥቃ ፡ የሂድንን ፡ ወበህየ ፡ በዝኁ ።
ወሣልሰ ፡ ሐነጹ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በቅሩብ ፡ የድንግር ። ወተለ
ዓላ ፡ ፫አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ወነ
በረ ፡ እንዘ ፡ ያለብሶሙ ፡ አልባሰ ፡ ምንኵ*ስና ፡ ዘቅዱሳን ። f. 35 v.

ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ ውስተ ፡ ምኔት ፤ ተንሥአ ፡ ሰይጣን ፡ ላ
ዕለ ፡ ፩እምውሉዱ ፡ ወአስተዋደዮ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤
ኦንጉሥ ፡ አፅረረ ፡ እምኔከ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወአመንኰሰ ፡ ሐራከ ፡ ወ

ረሰየ ፡ አርድእተ ፡ አንተሰ ፡ በዝየ ፡ ተሐንጽ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፤ ወውእቱ ፡ የሐንጽ ፡ በሀገረ ፡ ወረብ ። ወኵሎሙ ፡ ሰብአ ፡ ሴዋ ፡ ይገንዩ ፡ ሎቱ ፡ ወረሰይዎ ፡ ከማከ ፡ ንጉሠ ። ወይእዜኒ ፡ ፈኑ ፡ ሐዋርያተ ፡ እምሐራከ ፡ ያምጽእዎ ፡ ኀቤከ ። ወሰሚዖ ፡ ንጉሥ ፡ ነገረ ፡ መንከስ ፡ መሰሎ ፡ እሙን ፡ ወነደ ፡ ልቡ ፡ ወፈነወ ፡ ብዙኃ ፡ ሠራዊተ ፡ ምስለ ፡ ሳፋይ[1] ፡ ዘጕዳም ፡ እራስ ። ወበጽሑ ፡ ሠራዊት ፡ በእለተ ፡ እሑድ ፡ ሰንበት ፡ እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ይትቀነዩ ፡ ቅዱሳን ፡ ቅኔ ፡ ኃምሳ ፡ በከመ ፡ ሥሩዕ ። ወተራከቦ ፡ ሳፋይ ፡ ለአቡነ ፡ ወይቤሎ ፤ አስተጋብእ ፡ ቅዱሳነ ፡ ደቂቀከ ፡ ከመ ፡ እንግርከ ፡ መልእክተ ፡ ንጉሥ ። ወአስተጋብአ ፡ ቅዱስ ፡ ደቂቆ ፡ ወነገሮ ፡ መልእክተ ፡ f. 36 r. ንጉሥ ፡ ወኢፈርሃ ፡ *ቅዱስ ፡ እምላዕክን ፡ እስመ ፡ ፈታዌ ፡ ስምዕ ፡ ውእቱ ። ወርእዮ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘያሐንጽ ፡ ቅዱስ ፡ አስተዓፀበ ፡ ወይቤ ፤ ሰብእሰ ፡ ከመዝኑ ፡ ሐሳዊ ፤ ወዘከመ ፡ ረከበ ፡ ይነብብ ፡ ወነገረ ፡ ዝንቱ ፡ መንከስ ፡ መስተዋድይ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ገብረ ፡ አኖሬዎስ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያኑ ፡ ፻አናቅጸ ፡ ወአመንኰሰ ፡ ብዙኃ ፡ እምሐራከ ። ወይእዜኒ ፡ እሬኢ ፡ ፲አናቅጸ ፡ ወእምሐራ ፡ ንጉሥኒ ፡ ኢረከብኩ ፡ ዘእንበለ ፡ ፩ሐራዊ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ አርመመ ፡ ወበሳኒታ ፡ በጽብሕ ፡ ወሰድዎ ፡ ላዕካነ ፡ ንጉሥ ፡ ለአቡነ ፡ ወለውእቱ ፡ ሐራዊ ፡ ዘመንኰሰ ፡ ዓሠርዎ ፡ በገንዶራት[2] ፡ ክቡድ ፡ ወሖሩ ። ወእንዘ ፡ የሐውሩ ፡ በፍኖት ፡ አምሠጠ ፡ ውእቱ ፡ ሐራዊ ፡ እማዕሠሩ ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ። ወዝኩ ፡ መንከስ ፡ ዘአስተዋደዮ ፡ ለቅዱስ ፡ ሞተ ፡ በፍኖት ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፤ ሞቱ ፡ ለኃጥእ ፡ ፀዋግ ። ወአብጽሕዎ ፡ f. 36 v. ላዕካነ ፡ ኀበ ፡ ንጉ*ሥ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፤ ወሶቤሃ ፡ ተምዓ ፡ ንጉሥ ፡ ወገመፀ ፡ ፍትሐ ፡ ወአዘዘ ፡ ይሰድዎ ፡ ሀገረ ፡ ግድም ፡ ወወሰድዎ ። ወበህየ ፡ ነበረ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ እንዘ ፡ ይትመሐለል ፡ ወአመንኰሰ ፡ ብዙኃነ ፡ ወሐነጸ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ቅድስተ ፤ ወሠርዓ ፡ ቀሳውስተ ፡ ወዲያቆናተ ፡ ወመነኮሳተ ፡ ወመነኮሳይያተ ፡ ወኮነት ፡ ሠናይተ ፡ ምኔተ ። ወሠምረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በይእቲ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወበዝኑ ፡ መሃይምናን ፡ ዲቤሃ ። ወእምዝ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ቅዱስ ፡ በይእቲ ፡ ምኔት ፡ መጽአ ፡ ፩ብእሲ ፡ ነዳይ ፡ ወሰአሎ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ኀብስተ ፡ ወሶቤሃ ፡ ተንሥአ ፡ ቅዱስ ፡ ወኃሠሠ ፡ ፍርፋራተ[3] ፡ በማኀደሩ ፡ ከመ ፡ የሀበ ፡ ወኢረከበ ፡ እስመ ፡ ብ

[1] Ms. ሳፍይ. — [2] Ms. በገንደራት. — [3] Ms. ″ሬተ.

ሔረ ፡ ረኃብ ፡ ውእቱ ፡ ኀበ ፡ ተሰደ ። ኅዘነ ፡ በእንተ ፡ ነዳይ ፤ ወፀውፆሙ ፡ ለአርድእቱ ፡ ወይቤሎሙ ፤ ሀቡ ፡ ወይሁብክሙ ። ወይቤልዎ ፡ ምንት ፡ ብነ ፡ ዘእንበለ ፡ በበንስቲት ፡ ዘንነሥእ ፡ ኅብስተ ፡ በረከት ። ወይቤሎሙ ፤ ሀብዎ ፡ *ወይሁብክሙ ፡ እግዚአብሔር ። f. 37 r. ወወሀብዎ ፡ ኅብስተ ፡ ለዘይስእል ። ወካዕበ ፡ ሰአለ ፡ ምዝረ ፡ ለሰትይ ፡ ወአዘዘ ፡ አቡነ ፡ የሀብዎ ፡ ወወሀብዎ ። ወሥልሰ ፡ ሰአለ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ አባ ፡ ዮምሰ ፡ በላዕኩ ፡ ወሰተይኩ ፤ ወጸገብኩ ፡ ወጌሠመ ፡ እመውት ፡ በረኃብ ፡ ምስለ ፡ ውሉድየ ፡ ወብእሲትየ ፤ አገዝዝ ፡ ሊተ ፡ ንስቲተ ፡ እክለ ፡ የሀቡኒ ፡ ወተቤዘዋ ፡ ለነፍስየ ። ወአዘዘ ፡ የሀብዎ ፡ ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ለአቡነ ፤ በምንት ፡ እሬስዮ ፡ ለእክል ፡ ዘወሀብከኒ ፡ አልብየ ፡ መስነቅ ። ወአዘዘ ፡ የሀብዎ ፡ ወወሀብዎ ። ወዓዲ ፡ ቆመ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ወይቤ ፤ ፍጹመ ፡ ርድአኒ ፡ እስመ ፡ ዕራቅየ ፡ አነ ፡ ክድነኒ ። ወአክሞሰሰ ፡ ቅዱስ ፡ በፍሥሐ ፤ ወነሥአ ፡ ልብሰ ፡ ወወሀቦ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ንሣእ ፡ ዘአቅረበ ፡ ለከ ፡ እግዚአብሔር ። ርእዩ ፡ ስነ ፡ ጽድቁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ መፍቀሬ ፡ ምጽዋት ፤ በአሐቲ ፡ ሰዓት ፡ ፭ጊዜ ፡ ወሀበ ፡ ለብእሲ ፡ አኮ ፡ ዘወሀበ ፡ እምተድላ ፡ *ወእምጽጋ f. 37 v. ብ ፤ አላ ፡ ዳእሙ ፡ እንዘ ፡ ይጌይሎ ፡ ረኃብ ። እስመ ፡ ኢይትዔረይ ፡ በዕለ ፡ መዝገብ ፡ ዘምስለ ፡ ዕፁብ ፡ በከመ ፡ ተብህለ ፡ ውሂብ ፡ እምረኪብ ። ወበእንተዝ ፡ ኮነ ፡ መጋቤ ፡ ምጽዋት ፡ ከመ ፡ ኢዮብ ።

ወእምዝ ፡ በአሐቲ ፡ ዕለት ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ገባሬ ፡ ተአምር ፡ በኃይለ ፡ አምላኩ ፤ መጽአ ፡ ዓቢይ ፡ ከይሲ ፡ ዘነዊኀ ፡ ቆሙ ፡ ወገዚፍ ፡ ግድሙ ፡ ዘበ ፡ ቀሣር ፡ ከመ ፡ አነዳ ፡ ነጌ ፡ ወበቈለ ፡ ዲበ ፡ ዘባኑ ፡ ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ ያንሰሐስሑ ። ወሶበ ፡ ርእይዎ ፡ ሰብእ ፡ ከልሑ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ከመ ፡ ይጸሊ ፤ ወቅዱስኒ ፡ ጸለየ ፡ በቅሩብ ፡ ውእቱ ፡ ከይሲ ። ወበጊዜሃ ፡ አሎለወ ፡ ልሳኖ ፡ ወፈቀደ ፡ የኃጦ ፡ ለቅዱስ ። ወቅዱስኒ ፡ ባረከ ፡ ላዕሌሁ ፡ በትእምርተ ፡ መስቀል ፡ ወሶቤሃ ፡ ተነጽሐ ፡ ከይሲ ፡ ወሞተ ። ወእለ ፡ ርእዩ ፡ አንከሩ ፡ ወእለ ፡ ሰምዑ ፡ ተደሙ ።

ወይእቲ ፡ ሀገር ፡ ጥቃ ፡ ተንባላት ፡ ይእቲ ፡ ዘሞተ ፡ ባቲ ፡ ከይሲ ። ወ*ተሰብሐ ፡ እግዚአብሔር ፡ በቅዱሳኒሁ ። በአማን ፡ ተመሰለ ፡ f. 38 r. አኖሬዎስ ፡ በቴዎድሮስ ፡ በናድሌዎስ ፡ በቀቲለ ፡ አርዌ ፡ ርኩስ ። ወካዕበ ፡ ተዛወነ ፡ ለቴዎድሮስ ፡ ሐዲስ ። ወይእዜኒ ፡ በረከቱ ፡ እንበለ ፡ ሒስ ። ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ትክድኖሙ ፡ ከመ ፡ ልብስ ። ወትመግበሙ ፡ በመንፈስ ። እምተቃርኖቱ ፡ ለዲያብሎስ ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወካዕበ ፡ ስምዑ ፡ ተአምረ ፡ አኖሬዎስ ፡ አቡነ ፡ በኃይለ ፡ አምላ
ኩ ፡ ዘገብረ ፡ ሶበ ፡ ተኃጥአ ፡ እክል ። በመዋዕለ ፡ ዘርእ ፡ ነገርዎ ፡
ቅዱሳን ፡ ለአቡነ ፡ ወይቤልዎ ፤ ምንተ ፡ ንዝራዕ ፡ ለገራህትነ ፡ አአ
በ ፡ እስመ ፡ አልብነ ፡ ኅጠት ። አውሥአ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎሙ ፤
ኅሥሡ ፡ እስኩ[1] ፡ ውሉድየ ፡ ንስቲተ ። ወይቤልዎ ፡ ቅዱሳን ፡ ኃሠ
ሥነ ፡ ወኢረከብነ ፡ ዘእንበለ ፡ ሕዳጥ ፡ እክል ፡ ዘበቌለ ፡ ወየብሰ ፡
ለረስዮ ፡ ምዝር ፤ ወይቤሎሙ ፤ ኪያሁ ፡ ዝርኡ ። ወይቤልዎ ፤ በ
f. 38 v. ምንት ፡ ይበቍል ፡ አባ ፡ በቍሎ ፡ *ዘየብሰ ፡ ዘእንበለ ፡ ለአሠንዮ ፡
ምዝር ። ወይቤሎሙ ፤ እመ ፡ ሠምረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይበቍል ፡
ወይፈሪ ፡ ዝርኡ ። ወሶቤሃ ፡ ተአዘዙ ፡ ሎቱ ፡ ወአምጽኡ ፡ ውእ
ተ ፡ እክለ ፡ ብቈለ ፡ ዘየብሰ ፡ ሥርው ። ባረከ ፡ ቅዱስ ፡ ወወሀቦሙ ፡
ይዝርኡ ፡ ወዘርኡ ፡ ውእተ ፡ ገራኅተ ፤ ወበቌለ ፡ ወሠምረ ፡ ፈድ
ፋደ ። ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ መዋዕለ ፡ ማዕረር ፡ አፀድዎ ፡ ወአኬድዎ ፡
ውስተ ፡ ዓውድ ፡ ወአእተዉ ፡ እምኔሁ ፡ ፳፻ረ ፡ አድግ ፡ ወነገር
ዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ዘንተ ፡ ወሰሚዖ ፡ ተፈሥሐ ፡ ወሰብሖ ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፤ ወእለ ፡ ርእዩ ፡ ወሰምዑ ፡ አንከሩ ፡ ጥቀ ። ርእዩ ፡ መንከ
ረ ፡ ወመድምመ ፡ ዘገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለፍቁሩ ፡ በከመ ፡ ይ
ቤ ፡ ነቢይ ፡ በአንቲአሁ ፤ መንክር ፡ እግዚአብሔር ፡ በላዕለ ፡ ቅዱ
ሳኒሁ ። በአማን ፡ መንክር ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘከመ ፡ ፈቀደ ፡ ይገ
ብር ። ሎቱ ፡ ይደሉ ፡ ስብሐት ፡ ወክብር ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።
f. 39 r. *ወዓዲ ፡ ስምዑ ፡ ተአምረ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ አኖሬዎስ ፡ ስኩረ ፡
መንፈስ ። ወሀለወት ፡ አሐቲ ፡ ከልብ ፡ አንስትያዊት ፡ ለዋው ፡ ይ
እቲ ፡ ወነበረት ፡ ቃማስን ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወተዓውድ ፡ ውስ
ተ ፡ መርኅብ ፡ ወትሠርቅ ፡ እምአብያቲሆሙ ፡ ለሰብአ ፡ ሃገር ፡ ወ
አግዓረት ፡ አብዕልተ ፡ ወነዳያነ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ቀርበት ፡ ኀበ ፡
ሀሎ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ወሰከበት ፤ ወሶቤሃ ፡ ርእያ ፡ ቅዱስ ፡ ዓ
ተበ ፡ ገጻ[1] ፡ በስመ ፡ ሥላሴ ፡ ቅድስት ። ወይቤላ ፡ በስዳይ ፡ ቃሉ ፡
ተንሥኢ ፡ ከልብ ፡ ወተገኃሢ ፡ እምኔየ ። ወዓበየት ፡ ተንሥኦ ፡ እ
ስመ ፡ ጸዋግ ፡ ይእቲ ። አውሥአ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለሰብአ ፡
ሀገር ፤ ለምንት ፡ ኢትትኤዘዝ ፡ ሊተ ፡ ዛቲ ፡ ከልብ ። ወይቤልዎ ፡
ሰብእ ፡ ልማዳ ፡ ወትረ ፡ ትሠርቅ ፡ እምአብያቲነ ፡ ወተዓውድ ፡ እ
ምአብያት ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ አውገ
f. 39 v. ዛ ፡ ለከልብ ፡ አቡነ ፡ ጠቢብ ። ወይቤላ ፤ እምዝ ፡ ዳግመ ፡ *ኢትባ

[1] Ms. እስከ, — [2] Ms. ገጸ.

ኢ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወኢትሥርቂ ፡ እምሰብእ ፡ ወኢ
ትንሥኢ ፡ እምአብያቲሆሙ ፡ ዘኢወሀቡኪ ፤ አውገዝኩኪ ፡ እም
ይእዜ ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ። ትንሥኢ ፡ እምዝየ ፡ ወኢኮነ ፡ መፍት
ወ ፡ ትንበሪ ፡ በቤት ። አላ ፡ ዳእሙ ፡ ንበሪ ፡ በመርህበ ፡ ሀገር ፡ ወ
ኢይብልዑኪ ፡ አራዊተ ፡ ገዳም ። ወበጊዜሃ ፡ ተንሥአት ፡ ይእቲ ፡
ከልብ ፡ ወተግኅሠት ፡ ወቆመት ፡ ርኁቀ ። ወአዘዘሙ ፡ ቅዱስ ፡ ለ
ሰብአ ፡ ሀገር ፡ ይግበሩ ፡ ላቲ ፡ ንስቲተ ፡ ቤተ ፡ ከመ ፡ ልገተ ፡ ዓቃ
ቤ ፡ ቀምሕ ። ወገብሩ ፡ ከማሁ ፡ ወቦአት ፡ ይእቲ ፡ ከልብ ፡ ውስተ ፡
ዛቲ ፡ ዳስ ፡ በትእዛዘ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ። ወእምአሜሃ ፡ ኢቀርበት ፡
ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፤ ወኢቦአት ፡ ውስተ ፡ አብያተ ፡ ሰብእ ፡
ወኢሠረቀት ፡ አላ ፡ ይሁብዋ ፡ ሲሳየ ፡ ዘከመ ፡ ፈቀዱ ። ወነበረት ፡
ብዙኃ ፡ መዋዕለ ። ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ ቅዱስ ፡ እምይእቲ ፡ ምኔ
ት ፡ ኀበ ፡ ካልእ ፡ ምኔቱ ፡ ተለወቶ ፡ ይእቲ ፡ ከልብ ፤ ወሶበ ፡ *ርአ f. 40 r.
ያ ፡ ቅዱስ ፡ አዘዛ ፡ ወይቤላ ፤ ተመየጢ ፡ ወዕቀቢ ፡ ዘአዘዝኩኪ ፡
ኵሎ ። ወተመይጠት ፡ በሰሚዓ ፡ ቃሉ ፡ ወኢቦአት ፡ ውስተ ፡ አብ
ያተ ፡ ሰብእ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ሞታ ። ወእለ ፡ ተወልዱ ፡ እምኔሃ ፡
አክልብት ፡ ኢቦኡ ፡ ቤተ ። ወእስከ ፡ ዮም ፡ ሀለዉ ፡ ውሉደ ፡ ው
ሉዳ ፡ ኢይበውኡ ፡ ውስተ ፡ ቤት ፡ ወኢይበልዕዎሙ ፡ አራዊት ፡
በከመ ፡ አዘዘ ፡ ወሠርዓ ፡ አቡነ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ። እፎ ፡ ዕፁብ ፡ ተ
አምረ ፡ ይገብር ፡ አቡነ ፡ ኄሩይ ፤ ጥቀ ፡ እዳም ፡ ወጥቀ ፡ ሠናይ ።
በኃይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ይዕቀበነ ፡ እምኵሉ ፡ እኩይ ፤ አሜን ።

ወዓዲ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ በሀገረ ፡ ማይን ፡ ምኔ
ቱ ፡ ሐነጸ ፡ ካልእተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በሀገረ ፡ እምሐራ ፡ ወሠር
ዓ ፡ ውስቴታ ፡ ካህናተ ፡ ወዲያቆናተ ፡ መነኮሳተ ፡ ወመነኮሳይያተ[1] ፡
ወረሰያ ፡ ምኔተ ፡ ለቅዱሳን ፡ ደቂቁ ። ወብዙኃ ፡ ተአምረ ፡ አርአ
የ ፡ በህየ ። ወተመይጠ ፡ ሀገረ ፡ ማይን ፡ ወነበረ ፡ በትጋህ ።

*ወበ፲ወ፯ዓመት ፡ እምአመ ፡ ተሰደ ፡ ፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ ሐራሁ ፡ f. 40 v.
ያምጽእዎ ። ወበጺሖ ፡ ሐራ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ቅዱስ ፡ ወነገርዎ ፡ መ
ልእክተ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይትመየጥ ፡ ብሔሮ[2] ፤ ወእምዝ ፡ ተንሥ
አ ፡ ቅዱስ ፡ ወአስተጋብአ ፡ ቅዱሳነ ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ፡ እለ ፡ ሀለ
ዉ ፡ ወይቤሎሙ ፤ በጽሐ ፡ ኀቤየ ፡ መልእክት ፡ እምኀበ ፡ ንጉሥ ።
አሐውር ፡ ውስተ ፡ ምኔትየ ፡ ሀገረ ፡ ጽጋጋ ። ወአንትሙ ፡ ንበሩ ፡
በተሰናዕዎ ። ወሰሚያሙ ፡ ቅዱሳን ፡ በከዩ ፡ ወላህው ፡ በእንተ ፡

[1] Ms. መነኮሳያተ. — [2] Ms. ብሔር.

ተፈልጦቱ ፡ ለአቡሆሙ ፡ ጻድቅ ። ወእምዝ ፡ ተመይጠ ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፤ ወረከበ ፡ ዓቢየ ፡ ምዝጋና ፡ በኀቤሁ ። ወፈነዎ ፡ ንጉሥ ፡ በዳህና ፡ ውስተ ፡ ሀገሩ ። ወሶበ ፡ ሰምዑ ፡ ምጽአተ ፡ አቡሆሙ ፡ መልኡ ፡ ፍሥሐ ፡ ሰብአ ፡ ጽጋጋ ፡ ወተቀበልዎ ፡ በዓቢይ ፡ ክብር ፡ ወነሥኡ ፡ በረከቶ ፡ ወቦአ ፡ ቅዱስ ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ፡ ወርእየ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያኖ ፡ ዘሐነጸ ፡ ተፈሥሐ ፡ ባቲ ፡ በሠንዮታ ። ወነበረ ፡ ባሕቲዎ ፡ *በውስቴታ ። ወያስተጋብእ ፡ ደቂቆ ፡ ወይሬሲ ፡ ጉባኤ ፡ ወይተረጕም ፡ መጻሕፍተ ። ወሶበ ፡ ረከበ ፡ እመጻሕፍት ፡ ኀቡአ ፡ ነገረ ፡ ዘኢይተረጎም ፡ የዓፁ ፡ ርእሶ ፡ ውስተ ፡ ጸማዕት ፡ ወይጼሊ ፡ በውዑይ ፡ ልቡ ። ወሶቤሃ ፡ ይትከሠት ፡ ሎቱ ፡ ወይትወሀብ ፡ አሥትያ[2] ፡ መንፈስ ፡ ወይተረጕም ፡ ኀቡአ ፡ ኵሎ ፡ ነገረ ፡ መለኮት ። ወከመዝ ፡ ነበረ ፡ በተዓግሦ ። እንዘ ፡ ያጸሙ ፡ ርእሶ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ቅዱስ ፡ በምኔቱ ፡ ነገሮ[1] ፡ ዘካርያስ ፡ ወልዱ ፡ ወይቤሎ ፡ አአባ ፡ ሀሎአ ፡ ብእሲ ፡ ዘስሙ ፡ ቡዲ ፡ ዘበአ ፡ ላዕሌሁ ፡ መንፈሰ ፡ ሰይጣን ፡ ዘያመልክዎ ፡ ሰብአ ፡ ሐራስ ፡ ወኵሎሙ ፡ መጠዓውያን ፡ ይሰግዱ ፡ ሎቱ ፡ ወመካኑሂ ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ በዝርጐይ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ነገረ ፡ ወልዱ ፡ ጸውዖ ፡ ለ፩እምደቂቁ ፡ ዘስሙ ፡ ዳዊት ፡ ወክቡር ፡ ውእቱ ፡ ወትርጓሜ ፡ መጽሐፍ ፡ ወይቤሎ ፡ ነዓ ፡ ወልድየ ፡ ሑር ፡ ሀገረ ፡ አደመት ፤ ውስተ ፡ መካን ፡ f. 41 v. *እንተ ፡ ትሰመይ ፡ በዝርጐይ ። አትሊወከ ፡ ካህናተ ፡ ወዲያቆናተ ፡ ወአስተዳሉ ፡ በህየ ፡ ቍርባነ ፡ እስከ ፡ እመጽእ ፡ አነ ። ወተሠጥዎ ፡ ወልዱ ፡ ወይቤሎ ፤ እወ ፡ አባ[3] ፡ በከመ ፡ አዘዝከኒ ። ወተንሢአ ፡ ሖረ ፡ ምስለ ፡ አኃዊሁ ፡ ካህናት ፡ ነሢአ ፡ ዕጣነ ፡ ወመኃትወ ፡ ወጽንሐሐ ። ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ አዘዘ ፡ ቅዱስ ፡ ወአስተዳለወ ፡ ለምሥጢረ ፡ ቍርባን ፡ ዘይደሉ ፡ ገቢሮ ፡ ንስቲተ ፡ ቤተ ። ወአቡነሰ ፡ አኖሬዎስ ፡ ተለዎ ፡ ምስለ ፡ ክልኣን ፡ ደቂቁ ፡ እንዘ ፡ ይፀውር ፡ ታቦተ ፡ ወይመርሆ ፡ ዘካርያስ ፡ ወልዱ ። ወበጽሐ ፡ ህየ ። ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ረከበ ፡ በህየ ፡ ዓቢየ ፡ ተመነ ፡ በዴዴ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዘያመልክዎ ፡ ወባረከ ፡ ላዕሌሁ ፡ ቅዱስ ፡ ወሞተ ፡ በጊዜሃ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ ውእቱ ፡ ዓማፂ ፡ ፈርሃ ፡ ወጐየ ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ኃሠር ። ወቅዱስኒ ፡ ቦአ ፡ ውስተ ፡ ታዕካሁ ፡ ለዓላዊ ፡ ወባረከ ፡ በስመ ፡ ሥላሴ ፡ ወተከለ ፡ መንበረ ፡ ዓቢየ ፡ በውስ

[1] Ms. ነገሮሙ. — [2] Ms. አስተ. — [3] Fortasse aliquid (ex. gr. እገብር aut እፌጽም) exciderit.

ቴታ ፡ ወአንበረ ፡ ታቦተ ፡ ወሠርዓ ፡ ቍርባነ ፡ በይእቲ ፡ *ዕለት ። ወ f. 42 r.
በጊዜ ፡ ቍርባን ፡ ወረደ ፡ ከይሲ ፡ ዓቢይ ፡ እምላዕለ ፡ ጠፈር ፡ ወ
ርእዮ ፡ ቅዱስ ፡ ባረከ ፡ ወካህናት ፡ ዘበጥዎ ፡ ወሞተ ፡ በጊዜሃ ። ወ
ተፈጺሞ ፡ ሥርዓተ ፡ ቍርባን ፡ ኃደረ ፡ ቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ይጼሊ ፡ በ
ከመ ፡ ልማዱ ። ወንስቲተ ፡ ተግሒሶ ፡ ተከለ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡
በመካን ፡ ዘስማ ፡ ደርጣን ። ወሠርዓ ፡ በውስቴታ ፡ ካህናተ ፡ ወዲያ
ቆናተ ፡ ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ተመይጠ ፡ ውስተ ፡ መካ
ኑ ፡ ወአምጽአ ፡ ለውእቱ ፡ ዓላዊ ፡ ምስሌሁ ፡ ድኅሬተ ፡ ዓሚሮ ።
አውሥአ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎ ፡ ለዓላዊ ፤ እመን ፡ በእግዚአብሔር ፡
ወአነ ፡ እሁበከ ፡ ንስሐ ። ወአበየ ፡ አሚነ ፤ ወኢነስሐ ፡ እስመ ፡ ድ
ሩክ ፡ ውእቱ ፡ ወአልበ ፡ ዘይትማሰሎ ፡ እማርያን ፡ ወሞተለሚ
ን ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይሰግድ ፡ ሎቱ ፡ ወያመጽእ ፡ አምኃሁ ፡ እምፌ
ለገ ፡ ሮማ ፡ ዕቡነ ፡ ዓቢየ ፡ ወብዙኃን ፡ እለ ፡ ያመልክዎ ። ሶበ ፡ ይ
ትገደፍ ፡ ንዋዮሙ ፤ እመኒ ፡ አልህምት ፡ አው ፡ አብቅል ፡ ወአዕ
ዱግ ፡ ወአፍራስ ፤ ያምህልዎሙ ፡ ለአራዊት ፡ ከመ ፡ ኢይብ*ልዑ ። f. 42 v.
ወይቤሉ ፡ በስመ ፡ ቡዱ ፡ ኢትልክፍ ፡ ንዋየነ ፡ ወኢይልክፉ ፡
አራዊትኒ ። ወአንስቲያሆሙኒ ፡ ለመሠግላን ፡ ጸሊሎን ፡ ጤገነ ፡
ዲበ ፡ እሳት ፡ ያነብራ ፡ ኅብስተ ፡ ወይቤላ ፤ ኢትሕርር ፡ አምሐልና
ከ ፡ በቡዲ ። ወሐምለኒ ፡ በመቅፁት ፡ እንዘ ፡ ያበስላ ፡ ይቤላሁ ፡ ለ
እሳት ፤ ኢታሕርር ፡ ሐምለኒ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎን ፡ የሐውራ ፡ ር
ኍቀ ፡ ወጐንዲዮን ፡ ይትመየጣ ፡ ወይረክባ ፡ ሐምለኒ ፡ ወኅብስተ
ኒ ፡ እንበለ ፡ ያሕርሮ ፡ እሳት ። ወለዘከመዝ ፡ ዓላዊ ፡ አቡነ ፡ አኖ
ሬዎስ ፡ አኀዞ ፡ በኃይለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዓሠሮ ፡ ድኅሬተ ። ወ
ውእቱሰ ፡ ዓላዊ ፡ እምቅድመ ፡ የአኀዞ ፡ አቡነ ፡ ተነበየ ፡ ሶበ ፡ ርእ
ዮ ፡ ለሶር ፡ ቀይሕ ፡ እንዘ ፡ ይወግዖ ፡ ለሶር ፡ ጸሊም ፡ ወይቤ ፤ መ
ነኮስ ፡ ይመውአኒ ። በአማን ፡ ሞዖ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ መነኮስ ፡
ለባሴ ፡ ንጽሕ ፡ ከመ ፡ እንጦንዮስ ። ወሶበ ፡ ዓበየ ፡ ተመይጠ ፡ ው
እቱ ፡ ዓላዊ ፡ ዓሠሮ ፡ ቅዱስ ፡ በጽኑዕ ፡ ማዕሠር ። ወተቈጥዓ ፡ ዓላ
ዊ ፡ ወይቤ ፤ ትሬእዩ[1] ፡ *ኃይለ ፡ ዘእገብር ፤ ወአምጽአ ፡ ብድብደ ፡ f. 43 r.
በ[ደ]ቂቀ ፡ አቡነ ። ወአቡነሰ ፡ ጸለየ ፡ በእንተ ፡ ብድብድ ፡ ኀበ ፡ ፈ
ጣሪሁ ፡ ወኃደገ ፡ ብድብድ ። ወለውእቱ ፡ ዓላዊ ፡ ዘስሙ ፡ ቡዲ ፡
ሐንካሰ ፡ እግር ፡ በልዖ ፡ ዝእብ ፡ ወአኀዞ ፡ በሕያው ፤ እንዘ ፡ ይኬ
ልሕ ፡ ወየዓወዩ ፡ ወፈደዮ ። ወዝንቱ ፡ ኵሉ ፡ ዘኮነ ፡ ለአቡነ ፡ በጸ

[1] Ms. ትሬእዩ.

ሎቱ ። እፎ ፡ ዕፁብ ፡ ዝክረ ፡ አቡነ ፡ ማኅቶት ፡ ድንግል ፡ ወሰማዕ
ት ፡ አበ ፡ ቅዱሳን ፡ መነኮሳት ። ወይእዜኒ ፡ በጸሎቱ ፡ ቅድስት ፡
ይመግበነ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ፡ ወበኵሉ ፡ ሰዓት ፡ ለዓለም ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ቅዱስ ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ፡ ለአከ ፡ ኀቤ
ሁ ፡ በትዕይርት ፡ ፩ብእሲ ፡ ዘስሙ ፡ ጳውሎስ ፤ በስምሰ ፡ መነኮስ ፡
ወንቡረ ፡ እድ ፡ ውእቱ ፡ ዘተሠይመ ፡ እምኀበ ፡ ንጉሥ ፤ ዘአማሰነ ፡
ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወአኅዘነ ፡ መሃይምናነ ። ወይቤ ፡ እመጽእ ፡ ወ
እሬኢ ፡ ግብረከ ። ወነገሮ ፡ ላእክ ፡ ለአቡነ ፡ ዘንተ ። ወሰሚዖ ፡ አ
f. 43 v. ቡነ ፡ ነበበ ፤ ወይቤ ፤ ርኢክ*ዎ ፡ ለኃጥእ ፡ ዓብየ ፡ ወተለዓለ ፡ ከመ ፡
ዓርዘ ፡ ሊባኖስ ፡ ወገዓረ ፡ በእንተዝ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ። ወው
እቱ ፡ ረሚዕ ፡ ሞተ ፡ በትዕቢቱ ። ወነገርዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ዘከመ ፡ ሞ
ተ ። ወይቤ ፤ ወሶበ ፡ እገብእ ፡ ኃጣእክዎ ። ወይቤ ፤ በምንት ፡ ሞ
ተ ። ወይቤልዎ ፤ እንዘ ፡ ያመልክ ፡ ባዕዳነ ፡ አማልክተ ። ወሶቤሃ ፡
በከየ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ብካየ ፡ መሪረ ፡ ወይቤ ፤ ኃሠሥኩ ፡ ወኢረ
ከብኩ ፡ መካኖ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ በጽጐ ፡ ቤ
ተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወይሚህር ፡ መጻሕፍተ ፡ ለመነኮሳይያት ፡ መጽአ ፡
ኀቤሁ ፡ ፩ብእሲ ፡ እምሰብአ ፡ ሐራስ ፤ ዘፍትው ፡ ስኑ ፡ ወሬዛ ፡ ው
እቱ ፤ ወነዊኅ ፡ ዱላሌ ፡ ርእሱ ። ተናገሮ ፡ ለአቡነ ፡ ወይቤሎ ፤ ብየ ፡
ነገረ[1] ፡ መንፈስ ። ወሶቤሃ ፡ ተግኅሠ ፡ ፪ሆሙ ፡ ወአፍተኖ ፡ ዘገብ
ረ ፡ ኃጢአተ ። ወእምዝ ፡ ወሰዶ ፡ ለአቡነ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ኀበ ፡
በድው ፡ ወአርአዮ ፡ ዘከመ ፡ ነበረ ፡ ይትኬየን ፡ በሥራይ ። ወርእ
f. 44 r. ዮ ፡ ቅዱስ ፡ ኀዘነ ፡ ወአብአ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ወላጸየ ፡ ዱ*ላሌ ፡ ር
እሱ ፤ ወአጥመቆ ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
ወመጠዎ ፡ ቍርባነ ፡ ወአመንኰሶ ፡ ወአፀዎ ፡ ውስተ ፡ ቤት ፡ ንስ
ቲት ። ወበጊዜ ፡ ፲ሰዓት ፡ ዘመዓልት ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይሔውጾ ፡ ቅ
ዱስ ፡ ወለእመ ፡ ሖረ ፡ ፍኖተ ፡ ይኤዝዞ ፡ ለአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ምናጦስ ፡
ወልዱ ፡ ውእቱ ፡ ይምዕዶ ። ወኮነ ፡ ሠናየ ፡ በኵሉ ፡ ግዕዙ ፤ ወፈ
ጺሞ ፡ ንስሐሁ ፡ አዕረፈ ፡ በሰላም ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ሶበ ፡ ቦአ ፡ አኖሬዎስ ፡ ውስተ ፡ ተክህኖ ፡
በከመ ፡ ሥርዓት ፤ ወአኀዘ ፡ ይቀድስ ፡ ቍርባነ ፡ ወሶበ ፡ በጽሐ ፡
ኀበ ፡ ይብል ፤ ነሥአ ፡ ኅብስተ ፤ ወበጊዜሃ ፡ ተወለጠ ፡ ውእቱ ፡ ኅ
ብስተ ፡ ቍርባን ፡ ወኮነ ፡ ሕፃነ ፡ ንኡሰ ። ወርእዮ ፡ ቅዱስ ፡ ፈርሃ ፡

[1] Ms. ነገር.

ወርእደ ፡ ወተግህሰ ፡ ንስቲተ ፡ እምቅዋሙ ፡ ወአንቃዕደወ ፡ ላዕለ ፤
ወበከየ ፡ ጥቀ ፡ ወኢተሀበለ ፡ ይግሥሦ ፡ ለውእቱ ፡ ሕፃን ። ወእም
ዝ ፡ ኮነ ፡ ውእቱ ፡ ሕፃን ፡ ኅብስተ ፡ ምውቀ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ። ወቀ
ዱስሰ ፡ እንዘ ፡ ይበኪ ፡ ባረከ ፡ ወፈተተ ፡ ውእተ ፡ ኅብስተ ፡ በተከ
ህኖ ፤ ተመጠወ ፡ ወ*መጠወ ፡ ለካህናት ፡ ወለዲያቆናት ፡ ወለመነከ f. 44 v.
ሳት ፡ ወለእለ ፡ ተጋብኡ ፡ አሜሃ ፡ ለነሢአ ፡ ቍርባን ። ስምዑ ፡ ዘ
ንተ ፡ መንከረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ዘገብረ ፡ ወይእዜኒ ፡ በኃይለ ፡
ጸሎቱ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ ይዕቀበነ ፡ ወትረ ፡ ወኵለነ ፡ ይባርክ ፡ ኅ
ቡረ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ቅዱስ ፡ በብዙኅ ፡ ፃማ ፡ ፈቀደ ፡ ይሕን
ጽ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በሃገረ ፡ እንደ ፡ ገብጠን ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡
እነንዳበን[1] ፡ ወወሰደ ፡ እምህየ ፡ ማርያነ ፡ ወማሪተ ፡ ወረሰያ ፡ ዓባየ ፡
ምኔተ ፡ ወአብዝኃ ፡ ውስቴታ[2] ፡ መርዔተ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እ
ንዘ ፡ የሐውር ፡ ፍኖተ ፡ መጽአ ፡ ዝናም ፡ ዓቢይ ፡ ዝናም ፡ ጸሊም ፡
በደመና ። ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ደቂቁ ፡ ነገርዎ ፡ ለአቡነ ። ወይቤልዎ ፤
መጽአ ፡ ዓቢይ ፡ ዝናም ፡ አይቴ ፡ ነሐውር ፡ ወአልቦ ፡ አብያት ፡ በ
ቅሩብ ። ወሶቤሃ ፡ ቆመ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወሰፍሐ ፡ እደዊሁ ፡
ወጸለየ ፡ ወባረከ ፡ ምሥራቀ ፡ ወምዕራበ ፡ ሰሜነ ፡ ወደቡበ ፡ *ወው f. 45 r.
እተ ፡ ጊዜ ፡ ዝናም ፡ ቆመ ፡ ወዋዕየ ፡ ፀሐይ ፡ ኮነ ፡ እስከ ፡ ይመሲ ፡
ወመዋዕለ ፡ ክረምት ፡ ውእቱ ፡ ወአተወ ፡ አቡነ ፡ ውስተ ፡ ማኅደ
ሩ ። ይቤልዎ ፡ ደቂቁ ፤ በጸሎትከ ፡ ቆመ ፡ ዝናም ፡ ወይእዜኒ ፡ ጸ
ሊ ፡ ይረድ ። ወአኀዘ ፡ ቅዱስ ፡ ይጸሊ ። ወሶቤሃ ፡ በቅፅበት ፡ ወረ
ደ ፡ ዝናም ። ርእዩ ፡ አቡነሰ ፡ አኖሬዎስ ፡ ተመሰለ ፡ በኤልያስ ። በ
ጸሎቱ ፡ ዓቀመ ፡ ዝናመ ፡ ወበጸሎቱ ፡ አውረደ ፡ ዳግመ ።

ወዓዲ ፡ በጸሎቱ ፡ ገብረ ፡ ኃይለ ፡ በአሐቲ ፡ ሀገር ። ሀለዉ ፡ አ
ዕዋም ፡ ምሕራማተ ፡ ጣዖት ። ወቦአ ፡ ሰይጣን ፡ ላዕለ ፡ ኦም ፡ ወይ
ትናገር ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ ወያመልክዎ ። ወይቤ ፡ እጸልዕ ፡ ሰራቂ ፡
ወኵሎ ፡ እከየ ፡ ነገረ ፡ ወይኤዝዝ ፡ ጥብጣቤ ፡ በሠራቂ ። በከመ ፡
ይቤ ፡ ጳውሎስ ፤ ይትሜሰል ፡ ሰይጣን ፡ ከመ ፡ መልአከ ፡ ብርሃን ፡
ለአስሕቶ ። ወውእቱ ፡ ሰይጣን ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ያስሕት ፡ በቃሉ ።
ከልሐ[3] ፡ በቃሉ ። ወይቤ ፤ አኖሬዎስ ፡ ያወፅአኒ ፡ እማኅደርየ ። ወ
ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይኬልሕ ፡ እስከ ፡ ሣልስት ፡ ወወፅአ ፡ እምቅድመ ፡
ይብጻሕ ፡ *አቡነ ፡ ቅዱስ ። f. 45 v.

[1] *Sic* ms.: cfr. pag. 100, v. 1. — [2] Ms. ውስቴተ. — [3] Forsan aliquid deest.

ወእምዝ ፡ በአሐቲ ፡ ዕለት ፡ መጽአት ፡ ኀቤሁ ፡ አሐቲ ፡ ቄዳራዊት ፡ ወትቤሎ ፤ አባ ፡ ሀበኒ ፡ ንስሐ ፡ ለዘኃለፈ ። ወተወከፋ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወወሀባ ፡ ንስሐ ፡ ወአጥመቃ ፡ ወረሰያ ፡ መነከሳይተ ፡ ወዓቀበት ፡ ሥርዓተ ፡ ምንኵስና ፡ ወአዕረፈት ፡ በክብር ።

ወዓዲ ፡ ሀሎ ፡ ፩ብእሲ ፡ መሃይምን ፡ እስመ ፡ ቀሣጢ ፡ ውእቱ ፡ እምንዋየ ፡ ባዕድ ፡ ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ በመዋዕለ ፡ ማዕረር ፡ እንዘ ፡ ሀለዎ ፡ ሰዊት ፡ በገራህቱ ፡ መሐወ ፡ እምገራኅተ ፡ ካልኡ ፡ በሠሪቅ ። ወአእመረ ፡ ቅዱስ ፡ በመንፈስ ፡ ዘከመ ፡ ሠረቀ ፡ እምገራህተ ፡ ቢጹ ። ለአከ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይቤ ፤ ፈኑ ፡ ሊተ ፡ ወልድየ ፡ ንስቲተ ፡ ሰዊተ ። ወበኃፍረት ፡ ፈነወ ፡ ሎቱ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ውእተ ፡ ሠዊተ ፡ ዘቀሠጠ ፡ እምገራኅተ ፡ ቢጹ ። ወተመጢዎ ፡ ቅዱስ ፡ ሰቀላ ፡ በጠፈረ ፡ ቤቱ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ እክለ ፡ ሶበ ፡ ይመውቆ ፡ ጢስ ። ወመዋዕለ ፡ ዘርዕ ፡ ፀውዖ ፡ ቅዱስ ፡ ለበዓለ ፡ ገራኅት ፡ ወይቤሎ ፤ f. 46 r. ህንከ ፡ ወልድየ ፡ ዝራእ ፡ ሊተ ፡ ዘንተ ፡ እክለ ፤ ወበ*መዋዕለ ፡ ማዕረር ፡ ኮነ ፡ ፬ተ ፡ መስፈርተ ፡ ወዳግመ ፡ ዘርእዎ ፡ ለ፬ቱ ፡ መስፈርተ ፡ እክል ፡ ወአእተዉ ፡ እምኔሁ ፡ ፬፻ወ፳መስፈርተ ። ወፀውዖሙ ፡ ለ፪ዕደው ፡ ለቀሳጤ ፡ ገራህት ፡ ወለበዓለ ፡ ገራህት ፡ ዘቀሠጥዎ ፡ ዓረቆሙ ፡ ለ፪ሆሙ ፤ ወወሀበ ፡ ንስሐ ፡ ለቀሣጢ ፤ ወበዓለ ፡ ገራህትኒ ፡ አእተወ ፡ ሎቱ ፡ ፬፻ወ፳መስፈርተ ፡ እክል ።

ወበአሐቲ ፡ ሌሊት ፡ መጽአ ፡ ሠራቂ ። ወሠረቀ ፡ እክለ ፡ እምቤተ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወስእነ ፡ ፀዊረ ፡ ወረከቦ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎ ፤ ምንተ ፡ ትገብር ። ወሶቤሃ ፡ ፈርሃ ፡ ሠራቂ ፡ ወይቤ ፤ ስእንኩ ፡ ፀዊረ ። ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ አያሮ ፡ ለሠራቂ ፡ ወይቤሎ ፤ ሑር ፡ ፍጡነ ፡ ከመ ፡ ኢይርከቡከ ፡ ቅዱሳን ። ርእዩ ፡ ፍቁራንየ ፡ ዘመጠነዝ ፡ ሠናየ ፡ ዘገብረ ፡ አቡነ ። ወንሕነሰ ፡ ሠራቄ ፡ ለእመ ፡ ረከብነ ፡ እምቅድመ ፡ ይንሣእ ፡ ንዋየነ ፡ እምአኀዝነ ፡ ኪያሁ ፡ ወዘበጥነ ። ወአቡነሰ ፡ አያሮ ፡ ወፈነዎ ፡ ፍጡነ ። ወይእዜኒ ፡ በረከቱ ፡ ተሀሉ ፡ f. 46 v. ምስሌነ ፡ *አሜን ።

ወዓዲ ፡ [ሀሎ ፡] ፯መፃጉዕ ፡ ዘኢይክል ፡ ተንሥኦ ፡ ወይፀውርዎ ፡ አዝማዲሁ ፡ ወያበውዕዎ ፡ ወያወፅእዎ ፡ ወአብጽሕዎ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወአቡነሰ ፡ ገብረ ፡ ጸሎተ ፡ ወፈወሶ ፡ በኃይለ ፡ አምላኩ ፤ ወእለ ፡ ርእዩ ፡ አንከሩ ፡ ወእለ ፡ ሰምዑ ፡ ተደሙ ፡ ወአእኰትዎ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወገነዩ ፡ ለጽድቀ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ወውእቱ ፡ መፃጉዕ ፡ ዘተንሥአ ፡ ሖረ ፡ መንገለ ፡ ምሥራቅ ፡ እንዘ ፡ ያነክር ፡ ወይሰብክ ፡ ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ ቡሩክ ። ወካዕበ ፡ ሀሎ ፡ ፯ሐ

ንካሰ ፡ እግር ፡ ዘኢይክል ፡ ሐዊረ ፡ ዘተአፅፈ ፡ ወተጠውየ ፡ ብረኪሁ ፡ ወኮነ ፡ ቅብወ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ባረከ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ቆመ ፡ ርቱዓ ፡ ውእቱ ፡ ሐንካስ ፡ ወሮፀ ፡ ወሖረ ፡ መንገለ ፡ ዓረብ ፤ እንዘ ፡ ይሴብክ ፡ ኂሩቶ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ።

ወአቡነሰ ፡ ትሩፈ ፡ ምግባር ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በዘከመዝ ፡ ምግባር ፤ ፈቀዱ ፡ ቅዱሳን ፡ *ከመ ፡ ያፍልሱ ፡ አዕፅምቲሁ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ f. 47 r. ሃይማኖት ፡ ለአኩ ፡ ኀቤሁ ፡ ቅዱሳን ፡ አኃዊሁ ፡ ወይቤልዎ ፤ ነዓ ፡ ናፍልስ ፡ አዕፅምተ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ። ወተንሢአ ፡ ቅዱስ ፡ ሖረ ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ አቡሁ ፡ ወተራከበሙ ፡ ለአኃዊሁ ፡ ቅዱሳን ፤ ወተአምኁ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ወተዘያነዉ ፡ ዕበያተ ፡ እግዚአብሔር ። ወተማከሩ ፡ ያፍልሱ ፡ አዕፅምቲሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወእምድኅረ ፡ ፈጸሙ ፡ ተማክሮ ፤ ከረዩ ፡ መቃብሮ ፤ ወረከቡ ፡ አዕፅምቲሁ ፡ ለቅዱስ ፡ አቡሆሙ ። ወአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ቀደመ ፡ በዊአ ፡ ውስቴታ ፡ ወቀዊሞ ፡ ወነበበ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለአኃዊሁ ፤ መኑ ፡ ይቀድም ፡ እምኔየ ፡ አልቦ ፡ እምቅድሜየ ፡ ወአልቦ ፡ እምድኅሬየ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ቆመ ፡ ውስተ ፡ ትርጋፅ ። ወአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ውስተ ፡ ትርአስ ፡ ወገነዙ ፡ አዕፅምተ ፡ አቡሆሙ ። ወነሥአ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ፫ተ ፡ መሳቅለ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ውስተ ፡ መቃብር ፡ *፩መጠዎ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወ f. 47 v. ፪ተ ፡ ረሰየ ፡ ሎቱ ። ወአፍለስዎ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ በክብር ፡ ወበስብሐት ፡ እንዘ ፡ ይበክዩ ፡ መሪረ ፡ ወቀበርዎ ፡ ውስተ ፡ መቃብር ፡ ሐዲስ ። በረከቱ[1] ፡ ተሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ ነበረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ ተአምረ ፡ ወመንክረ ፡ በእሙንቱ[2] ፡ መሳቅለ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ። ተመይጠ ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ፡ ቅድስት ፡ ወነበረ ፡ ብዙኃ ፡ መዋዕለ ፡ በትጋሀ ፡ ወጸልዮ ፡ ወጾሙና ። ወተንሥአ ፡ ሕማመ ፡ ብድብድ ፡ ወነደፎ ፡ ጕርዔሁ[3] ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወበፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተፈወሰ ፡ ወረሰዮ ፡ ለታተ ፡ ለልሳኑ ፡ ወበኀዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ይትነሣእ ፡ ቦቱ ፡ ወየሐምሞ[3] ፡ ዓቢየ ። ወሶበ ፡ የሐምሞ[3] ፡ ይሬኢ ፡ ኅቡአተ ፡ ወይትከሠት ፡ ሎቱ ፤ እስመ ፡ ገባሬ ፡ ተአምር ፡ ውእቱ ። ወይእዜኒ ፡ ይመግበነ ፡ በጸሎቱ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

*ወእምድኅረ ፡ ብዙኅ ፡ መዋዕል ፡ እምአመ ፡ ሐነጸ ፡ ቤተ ፡ ክር f. 48 r.

[1] Ms. በረከተ. — [2] Ms. ″ተ. — [3] *Sic* ms.

ስቲያን ፡ በእነንዳበን[1] ፡ በዓመት ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ በእ
ነኍንጥይ ፡ ምኔቱ ፡ ሐመ ፡ ዓቢየ ፡ ወአስተጋብአ ፡ ደቂቆ ፡ ወአዘዞ
ሙ ፡ ከመ ፡ ይቅብርዎ ፡ ውስተ ፡ ዓባይ ፡ ምኔቱ ፡ ዘሐነጸ ፡ በወረብ ።
ወሕማሙኒ ፡ ጽኑዕ ፡ ውእቱ ፡ ፈድፋደ ፡ እምብዝኃ ፡ ፃማ ፡ ወተ
ሐርሞ ፡ እክል ፡ እስከ ፡ የዓይስ ፡ የሐምሞ[2] ፡ ከመ ፡ ሕማመ ፡ አጥ
ራቂ ፡ ከዊኖ ። ወእምዝ ፡ አዕረፈ ፡ በክብር ፡ ወበሰላም ፡ አመ ፡ ፲
ወ፫ለመስከረም ። ወተዓየኑ ፡ ሰብአ ፡ እናርእት ፡ አስተዳሊዎሙ ፡
አብትረ ፡ ወአቅስስተ ፡ ወላትወ ፡ ወቱያንወ ፡ ከመ ፡ ይቅብሩ ፡ ሥ
ጋሁ ፡ በሀየ ። ወደቂቁሰ ፡ ዘይነብሩ ፡ በሀገረ ፡ ወረብ ፡ ገነዙ ፡ በድ
ኖ ፡ ቅዱሰ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ እንዘ ፡ ይበክዩ ፡ ወይላህዉ ፡ ወ
አንበርዎ ፡ ውስተ ፡ ዓራት ። ወሶቤሃ ፡ መጽአ ፡ ደመና ። ወጸለሎ
f. 48 v. ሙ ፡ ለሰብአ ፡ እናርእት ፡ ከመ ፡ ኢይር*አዩ ፡ በድኖ ፡ ለቅዱስ ።
ወሰብአ ፡ ወረብሰ ፡ ተንሥኡ ፡ ወፆርዎ ፡ እንዘ ፡ ይመውቆሙ ፡ ፀ
ሐይ ። ወሰብአ ፡ እናርእት ፡ ይዴግንዎሙ ፡ በማእከለ ፡ ጣቃ ። ወ
ሶበ ፡ አብጽሕዎ ፡ ኀበ ፡ ወሰነ ፡ ወረብ ፡ አዕዲዎሙ ፡ ውኂዘ[3] ፡ ፈለ
ግ ፡ ዓቢይ ፡ ዘስሙ ፡ ሳታል ፥ ወሶቤሃ ፡ ተግኅሠ ፡ ደመና ፡ ወኮነ ፡
ብርሃን ፡ ወተመይጡ ፡ ሰብአ ፡ እናርእት ፡ እንዘ ፡ ይበክዩ ፡ በድኖ ፡
ሶበ ፡ ርእዩ ፡ ለአቡነ ። ወሰብአ ፡ ወረብሰ ፡ ፀዊሮሙ ፡ አተዉ ፡ ው
ስተ ፡ ምኔት ፡ ዓባይ ፡ ዘሀገረ ፡ ጽጋጋ ። ወቀበርዎ ፡ በክብር ፡ ወበ
ስብሐት ፥ ወኮነ ፡ አሜሃ ፡ ብካይ ፡ ወላህ ፡ ወገዓር ፡ ብዙኅ ፡ በእን
ተ ፡ ሞተ ፡ አቡሆሙ ፡ ፍሡሕ ። ወንሕነሂ ፡ ከማሆሙ ፡ ንላሁ ፡ በ
ብካይ ። ወበአንብዕ ፡ ውዑይ ። በሞተ ፡ አቡነ ፡ ፀሐይ ። እፎኑ ፡ ተ
ዘግበ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ባሕርይ ። ወይእዜኒ ፡ ንብኪ ፡ ተጋቢአነ ፥
ለአኖሬዎስ ፡ አቡነ ፡ እንዘ ፡ ንብል[4] ፡ ቱልነ ። እፎ ፡ አዕረፈ ፡ ኖላ
f. 49 r. ዊነ ፥ *አክሊለ ፡ ፍሥሐ ፡ ዘርእስነ ፥ ወቃማ ፡ ወርቀ ፡ ዘክሣድነ ፥
ወኀልቀተ ፡ ክብር ፡ ዘአፃብዒነ ፥ ፍቁራንየ ፡ ንብኪ ፡ ለአቡነ ፥ አኖ
ሬዎስ ፡ በከመ ፡ በከየ ፡ ኤልሳዕ ፡ ለኤልያስ ፥ ወበከመ ፡ በከየ ፡ ቀ
ሌምንጦስ ፡ በሞተ ፡ ጴጥሮስ ። ወጢሞቴዎስ ፡ ለጳውሎስ ። ወዓ
ዲ ፡ ለእመ ፡ በከይነ ፡ ወላሐውነ[5] ፥ ንረክቦኑ ፡ ዳግመ ፡ ለባሕርይነ ፥
አላ ፡ ዳእሙ ፡ ንስአሎ ፡ እሙነ ። ኃይለ ፡ ጸሎቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፥
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

። ። ። ። ። ። ። ። ። ። ።

ተፈጸመ ፡ ገድሉ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ መስተጋድል ፡ ሰማዕት ፡

[1] *Sic* ms., cfr. pag. 97, v. 12. — [2] *Sic* ms. — [3] Ms. ወ``. — [4] Ms. ንብ
ል፥. — [5] Ms. ወለ``.

ወድንግል ፡ ካህን ፡ መጽንግል ፡ ትርጓሜ[1] ፡ አሪት ፡ ወወንጌል ። ንስቲተ ፡ ጸሐፍነ ፡ እምብዙኃ ፡ ጻማ ፡ ገድሉ ፡ አኃዊፀነ ። አኮ ፡ በአእምሮትነ ፤ አላ ፡ በኢያእምሮትነ ፤ ወኵሎ ፡ ዘገብረ ፡ ለእመ ፡ ተርጐምነ ፤ እምንዝግዓ[1] ፡ ሕሊናነ ፤ ወዘንተኒ ፡ ነገርነ ፡ በኢድልወትነ ፤ እመኒ ፡ ወሰክነ ፡ ወአውሐድነ ፤ ኢትርግሙነ ፡ በከንቱ ፡ ባርኩነ ።
*ወይእዜኒ ፡ ዝየ ፡ ለእለ ፡ ተጋባእክሙ ፡ በተዝካረ ፡ አቡክሙ ፡ አ f. 49 v.
ኖሬዎስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይኩን ፡ ምስሌክሙ ፤ በቀዳሚት ፡ ሰዓተ ፡ ሌሊት ፡ ያስተፍሥሕክሙ ። ወበካልእት ፡ ሰዓተ ፡ ሌሊት ፡ ያስተጋብእክሙ ፡ ቀኒቶ ፡ ሐቌሁ ፡ ያርፍቅሙ ። ወበሣልስት ፡ ሰዓተ ፡ ሌሊት ፡ ያሠርጉክሙ ፡ ወሕይወተ ፡ ዘለዓለመ ፡ ዓለም ፡ ይክፍልክሙ ። ወሊተኒ ፡ ለገብርክሙ ፡ ኢይሌልየኒ ፡ እምኔክሙ ፤ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

እምአመ ፡ ሞተ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ፸ወ፩ዓመት ፡ በ፲ዓመተ ፡ መንግሥቱ ፡ ለንጉሥነ ፡ በእደ ፡ ማርያም ። ወ፯፻ወ፺ዓመት ፡ በ፺ዓመተ ፡ መንግሥቱ ፡ ለንጉሥነ ፡ ናዖድ ።

፨ ፨ ፨ ፨ ፨ ፨ ፨ ፨ ፨ ፨ ፨

ይቤ ፡ ቄርሎስ ፡ ሊቀ ፡ ማኅበር ፡ ዘጽጋጃ[1] ፡ ዘአጽሐፋ ፡ ለዛቲ ፡ ገድል ። በሥምረተ ፡ አምላክ ፡ ልዑል ። ኢትርስዑኒ ፡ በጸሎትክሙ ፡ እለ ፡ አንበብክምዋ ፡ በጥዑም ፡ ቃል ። ከመ ፡ ይፍረይ ፡ ሊተ ፡ አስካለ ፡ በረከት ፡ ተክለ ፡ ሃይማ*ኖት ፡ ኮል ። ለዓለመ ፡ ዓለ f. 50 r.
ም ፤ አሜን ።

፨ ፨ ፨ ፨ ፨ ፨ ፨ ፨ ፨ ፨ ፨

፩ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ እምድኅረ ፡ ጥፍአተ ፡ ደብር ፡ መጽአ ፡ አንበሳ ፡ ዘቀተለ ፡ ፳ወ፫ሰብአ ፡ በብሔረ ፡ ባእዳን ። ወጐዩ ፡ ኵሉ ፡ [ሰብአ ፡] ሀገር ፡ ወስእንዎ ፡ ቀቲሎቶ ። ወእምዝ ፡ በጽሐ ፡ ደብረ ፡ ጽጋጋ ፡ ወፈርህዎ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ፤ ወይቤሉ ፡ ንኅድጋ ፡ ለዛቲ ፡ ደብር ፡ ወትኩውን ፡ በድወ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚታ ። ወይቤሉ ፡ ወይ ፡ ለነ ፡ አሌ ፡ ለነ ፡ አይቴ ፡ ነሐውር ፡ ወአይቴ ፡ ናመሥጥ ፡ እምዝንቱ ፡ አንበሳ ፡ መሣጢ ፡ ለእመ ፡ አፀዊ ፡ ቤተ ፡ ኢያመሥጥዎ ። ወለእመ ፡ ሠረሩ ፡ ኀበ ፡ አም ፡ መጠነ ፡ ፱በእመት ፡ ያወርድ ፡ እምኔሁ ። ወተማከሩ ፡ መነኮሳት ፡ ወይቤሉ ፡ በምንትኑ ፡ ናመሥጥ ፡ እምዝንቱ ፡

[1] *Sic* ms.

ዘእንበለ ፡ በምህለላ ። ወቦኡ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወገብሩ ፡
ምህላ ፡ ሰብአ ፡ ዕለተ ፡ ወአስተርአዮሙ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ለለ
f. 50 v. ፩፩ ፡ በራእይ ፡ ወይቤ*ሎሙ ፡ ኢትፍርሁ ፡ ወኢትደንግፁ ፡ ወኢ
ትሑሩ ፡ ኀበ ፡ ካልእ ፡ ብሔር ፡ ወአነ ፡ እቀትሎ ፡ ለዝ ፡ አንበሳ ፡
በኃይለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወውእቱኒ ፡ ኢይበልዕ ፡ ዘእንበለ ፡ ፩ብ
እሲ ። ኢትፍርህዎ ፡ ፍጡነ ፡ ትሬእይዎ ፡ ዘይገብር ፡ እግዚአብሔ
ር ፡ ወኢይጐንዲ ፡ ዘእንበለ ፡ ፴ዕለት ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ እምቅ
ድመ ፡ መንፈቀ ፡ ሌሊት ፤ እንዘ ፡ ንውማን ፡ መነኮሳት ፡ መጽአ ፡
ውእቱ ፡ አንበሳ ፡ ወአንሃለ ፡ ፫አብያተ ፡ ሰብእ ፡ ወጥኅረ ፡ በኃይ
ል ፡ ወኮነ ፡ ክላህ ፡ ዓቢይ ፡ በበአብያቲሆሙ ። ወፈርሁ ፡ ከመ ፡ ይ
ፃኡ ፡ እምቤቶሙ ፤ ወነበረ ፡ ፩ብእሲ ፡ ዘወፅአ ፡ እምቄልመን ፡ እ
ንዘ ፡ የሐውር ፡ በፍኖት ፡ ረከቦ ፡ ውእቱ ፡ አንበሳ ፡ ወቀተሎ ። ወ
ውእቱኒ ፡ አንበሳ ፡ ጐየ ፡ ወተመይጠ ፡ ኀበ ፡ ቄልመን ፡ ወሞተ ፡ በ
፴ዕለት ። በከመ ፡ ነገሮሙ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ለደቂቁ ፡ በራእይ ፡
ወአንከሩ ፡ ኵሎሙ ፡ ሰብአ ፡ ወረብ ፡ ወይቤሉ ፡ ርእዩ ፡ ኃይሎ ፡
f. 51 r. *ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ዘቀተሎ ፡ ለውእቱ ፡ አንበሳ ፡ ዘኑኀ ፡ መጠነ ፡
፱በእመት ። ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘገብረ ፡ ኃይለ ፡ ለአቡነ ፡
አኖሬዎስ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊት ፡ በመዝሙር ፡ ላዕለ ፡ ተኵላ ፡ ወ
ከይሲ ፡ ትኬዓን ፤ ወትከይድ ፡ አንበሳ ፡ ወከይሴ ፤ ውእቱኒ ፡ ነበረ ፡
ይቀትል ፡ ከይሴ ፤ ዘእንበለ ፡ በትር ፡ ወመጥባሕት ። ውእቱኒ ፡ አ
ንበሳ ፡ ሞተ ፡ በዊአ ፡ ውስተ ፡ ግብ ፡ ዘእንበለ ፡ ይንዓውዎ ፤ ጸሎ
ቱ ፡ ወበረከቱ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡
ዓለም ። አሜን ።

፪ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡
ምስሌነ ፡ ለዓለም ። ስምዑ ፡ አኃውየ ፡ ዘኮነ ፡ እምድኅረ ፡ ጥፍ
ዓተ ፡ ደብር ፡ ሶበ ፡ ተመይጡ ፡ ውስተ ፡ ደብር ፡ ኅዳጣን ፡ መነኮሳ
ት ፡ እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ያጠይሱ ፡ ተንሥአ ፡ ነምር ፡ ወፈቀደ ፡ ይቅት
f. 51 v. ል ፡ ሰብአ ፡ ወአንሀለ ፡ በ*አሐቲ ፡ ሌሊት ፡ ፫አብያተ ፡ መነኮሳት ፡
ወሶበ ፡ ከልሑ ፡ ቦቱ ፡ ጐየ ። ወካዕበ ፡ መጽአ ፡ በአሐቲ ፡ ሌሊት ፡
ወአንሃለ ፡ ቤተ ፡ ወበልዓ ፡ ፳አጠሌ ፤ ወሶበ ፡ ጸብሐ ፡ ቦቱ ፡ ሖረ ።
ወአመ ፡ ሣልስት ፡ ዕለት ፡ ተመይጠ ፡ ውእቱ ፡ ነምር ፡ ወሠጠቀ ፡
ጠፈረ ፡ ቤት ፡ ወቦአ ፡ ወረከባ ፡ ለይእቲ[1] ፡ ብእሲት ፡ እንዘ ፡ ተኃቅ
ፍ ፡ ወለታ ፤ ወቀተላ ፡ ለይእቲ ፡ ወለት ፡ ወወሰዳ ፡ ውስተ ፡ ሐቅ

[1] *Sic* ms.; ለአሐቲ legendum videtur.

ሉ ፡ ወበልዓ ፡ ለይእቲ ፡ ወለት ፡ ወኪያሃ ፡ ፈጺሞ ፡ ተመይጠ ፡ ኀበ ፡ ይእቲ ፡ ቤት ፡ ከመ ፡ ይቅትላ ፡ ለእማ ፡ ወኃጥአ ። ወሶበ ፡ ኃጥአ ፡ ለይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ረከበ ፡ መንጸፉ ፡ ወወሰዶ ፡ ወነጸፎ ፡ ከመ ፡ ሰብእ ፡ ወሰከበ ፡ ተረክበ ። ወነጸሮ ፡ ፮ብእሲ ፡ ወከልሐ ፡ ወይቤ ፤ ውእቱ ፡ ነምር ፡ ሀሎ ፡ ዝየ ። ወተጋብኡ ፡ ኀዳጣን ፡ ሰብእ ፡ ወተበሀሉ ፡ በበይናቲሆሙ ፤ ምንተ ፡ ንገብር ፡ ንዋየ ፡ ሐቅል ፡ አልብነ ፡ ወንሕነኒ ፡ ኀዳጣን ፡ ወውሑዳን ፡ ንግበር ፡ ምህለላ ። ወ*ወጡ [f. 52 r.] ፡ ይግበሩ ፡ ምህለላ ፤ እንዘ ፡ ይሰግዱ ፡ ወይስእሉ ፡ ወይብሉ ፤ እግዚኦ ፡ መሐረነ ፡ ክርስቶስ ። ወፈጺሞሙ ፡ ሖሩ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ውእቱ ፡ ነምር ። ወበጺሖሙ ፡ ዘበጥዎ ፡ በአብትር ። ወድኅረሰ ፡ ወግዕዎ ፡ በኲናት ፡ ወሞተ ፡ በቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወበጸሎተ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወሰፈርዎ ፡ ወኮነ ፡ ኑኁ ፡ ፯በእመት ። ዝንቱኒ ፡ ነምር ፡ ኢይምሰልክሙ ፡ ዘተወልደ ፡ እምነምር ፡ አላ ፡ ጸላዔ ፡ ሠናይት ፡ ውእቱ ፤ እግዚአብሔር ፡ ቀተሎ ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ወእምዝ ፡ መምዑ ፡ ኵሉ ፡ አራዊት ፡ ወኮነ ፡ ዛኅነ ። ጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ የሀሉ ፡ ምስለ ፡ ኵልነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምድኅረ ፡ ዕረፍቱ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ በከመ ፡ ሰማዕነ ፡ እምአፈ ፡ ፪ወ፫ሰማዕት ፡ አስተጋቢአነ ። ወይእዜኒ ፡ ካዕበ ፡ ንዜን ወከሙ ፡ ተአምረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ይቤ ፡ ፩መነኮስ[1] ፡ ዘይነብር ፡ ውስተ ፡ ዓፀደ ፡ ቤተ ፡ *ክርስቲያን [f. 52 v.] ። ወውእቱሰ ፡ መነኮስ ፡ በገድል ፡ እጉሥ ፡ ወይወግዕ ፡ ዕግሮ ፡ በአስዋክ ፡ በሊሓት ፤ ወለሰብእስ ፡ ያመስል ፡ ከመ ፡ ዘይነቅስ ፤ መጽአ ፡ ኀቤየ ፡ በመንፈስ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ በፀዓዳ ፡ አልባስ ። ወይቤለኒ ፤ ኢተአምረኒኑ ፡ አነ ፡ አቡከ ፡ አኖሬዎስ ፤ ኢትብላዕ ፡ ቀዲሙ[2] ፡ እምባዕድ ፡ መባልዕት ፡ ዘእንበለ ፡ ዘዚአየ ፡ ኅብስት ፤ ወይኩንከ ፡ ህየንተ ፡ ቍርባን ። ወከመዝ ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ በከመ ፡ አዘዞ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ። በረከቱ ፡ ትክድነነ ፡ ከመ ፡ ልብስ ፤ ወኃይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ይኅብአነ ፡ እምባእስ ። ወያንጽሐነ ፡ እምርኵስ ፤ ለኵሉ ፡ ዘነፍስ ፤ ለእለ ፡ ተጋባእነ ፡ ውስተ ፡ ዛ ፡ መቅደስ ፤ አሜን ።

ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወግረ ፡ ስሒን ፤ ዜና ፡ ዝክሩ ፡ ምዑዝ ፡ ከመ ፡ ዕጣን ፤ በኀበ ፡ ኵሎሙ ፡ መሃይምናን ፤ በረከቱ ፡ ላዕሌነ ፡ ትኩን ። ስምዑ ፡ አበውየ ፡ ወአኃውየ ፡ ካልአ ፡ ተአምረ ፡

[1] Ms. ፩ sine lineolis. — [2] Ms. ''መ.

f. 53 r. *ዘገብረ ፡ ለ፩መኰንን ፡ ዘይትኤመን ፡ ዘልፈ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ወእንዘ ፡ ሀሎኩ ፡ አነ ፡ እሡረ ፡ በቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ መጽአ ፡ ኀቤየ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወይቤለኒ ፤ ኢትፍራህ ፡ አወልድየ ፡ ትትፈታሕ ፡ ወትወፅእ ፡ በዛቲ ፡ ዕለት ፡ ወትበውእ ፡ ውስተ ፡ ቤትከ ። ወኮነ ፡ በከመ ፡ ይቤለኒ[1] ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎ[ስ ።] ወበፀብዐሂ ፡ ብዙኃ ፡ ጊዜ ፡ በማዕተቡ ፡ ኮነኒ ፡ ረዳኤ ፡ ወድኅንኩ ፡ እምፀብዕ ። ወከማሁ ፡ ያድኅነነ ፡ እምፀብዓ ፡ ጸላዒ ፤ በኃይሉ ፡ መዋዒ ፤ ወፀረነ ፡ ይኩን ፡ ፀባኢ ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ጸሎቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ወትባርከነ ፡ አሜን ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ መጽአ ፡ ብድብድ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ ወቀተለ ፡ ብዙኃነ ፡ ሰብአ ፤ ወጐዩ ፡ ኵሎሙ ፡ ሰብእ ። ወአነ ፡ ባሕቲትየ ፡ ተረፍኩ ፤ ተአሚንየ ፡ በጸሎቱ ። ወመጽኡ ፡ አጋንንት ፡ f. 53 v. ውስተ ፡ ቤትየ ፡ ወ*አነ ፡ አዘዝክዎሙ ፡ እንዘ ፡ እብል ፤ በአምላኩ ፡ ለአቡየ ፡ አኖሬዎስ ፡ ፃኡ ፡ እምቤትየ ፡ ወኢትቅረቡ ፡ ኀቤየ ። ወተስእሉኒ ፡ ወይቤሉኒ ፤ ዘመኑ [፡ አንተ] ። ወእቤሎሙ ፤ ዘአኖሬዎስ ፡ አነ[2] ። ወይቤሎ ፡ ፩ለካልኡ ፤ ነዓ ፡ ፃእ ፡ እምቤቱ ፡ እስመ ፡ ይብለነ ፤ ዘአኖሬዎስ ፡ አነ ። ወወፅኡ ፡ ሶቤሃ ፡ እምኀቤየ ፡ ወድኅንኩ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡየ ፡ አኖሬዎስ ። ወከማሁ ፡ ያድኅነነ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ[3] ፡ በመንፈስ ፡ ለዘወለደነ ፤ እምእደ ፡ ፀርነ ፡ ወእምእደ ፡ ኵሎሙ ፡ ጸላዕትነ ፡ ወይትአየነነ ፡ በበአትነ ፡ ወፀአትነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ሰባኬ ፡ ብርሃን ፡ አበ ፡ ብዙኃን ፡ ወዘውግ ፡ ጻድቃን ፤ ወተላዊሆሙ ፡ ለሰማዕታት ፡ መዋዕያን ፤ በረከተ ፡ ሣህሉ ፡ ላዕሌነ ፡ ይኩን ፡ አሜን ። ስምዑ ፡ ዘይቤ ፡ ናትናኤል ፡ አቡነ ፡ ነገረኒ ፡ ፩ፈራሂ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ወሰደኒ ፡ መልአክ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ ዓቢይ ፤ ወበህየ ፡ ርኢኩ ፡ f. 54 r. መንበረ ፡ ዓቢየ ፡ *መደንግፀ ፤ ወታሕተ ፡ ውእቱ ፡ መንበር ፡ ይወፅእ ፡ ማይ ፡ ፀዓዳ ፡ በቅድሜሁ ፤ ወበድኅሬሁ ፡ ማይ ፡ ጸሊም ። ወዲበ ፡ ውእቱ ፡ መንበር ፡ ይነብር ፡ ብእሲ ፡ ግሩም ፡ ሰያበ ፡ ጽሕም ። ወዲበ ፡ ርእሱ ፡ ጌራ ፡ ዘመንግሥት ። ወይለብስ ፡ ፀዓዳ ፡ ልብሰ ፤ ዘይበርህ ፡ እምፀሐይ ። ወምስሌሁ ፡ ሙሴ ፡ ወአሮን ፡ ወዘካርያስ ። ወዓዲ ፡ በኀቤሁ ፡ ብዙኅ ፡ ሰብእ ፤ ወፀዓዳ ፡ አልባሲሆሙ ፡ ከመ ፡ በረድ ። እንዘ ፡ ይትፌሥሑ ፡ ወይትኃሠዩ ፡ ወያንፈርዕፁ[4] ፡ ከመ ፡ መ

[1] Ms. ይቤሎ. — [2] Ms. ″ሬዎእነ. — [3] Ms. ″ሬዎ. — Ms. ወያፈ″.

ሐስዓ ፡ አባግዕ ፡ ፅጉባን ፡ ሐሊብ ። ወይቤለኒ ፡ መልአክ ፡ ኢተአምርኑ ፤ ወእቤ ፡ እወ ፡ እግዚኦ ። ወይቤለኒ ፤ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ አኖሬዎስ ፡ አቡከ ፡ ወእሙንቱኒ ፡ ደቂቁ ፡ እለ ፡ ተለዉ ፡ አሰሮ ፤ ወእቤሎ ፡ ከመዝኑ ፡ ተውህበ ፡ ክብር ። ወይቤለኒ ፤ እወ ፡ በዝንቱ ፡ ማይ ፡ ጸሊም ፡ ይትሐፀቡ ፡ ወይሰትዩ ፡ እምዝንቱ ፡ ማይ ፡ ፀዓዳ ፤ ለእለ ፡ የሐውሩ ፡ በአሠረ ፡ ዚአየ ፤ ወየዓቅቡ ፡ ትእ*ዛዘ ፡ ለአምላኪየ f. 54 v. ፡ ዝየ ፡ ርስቶሙ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ። ወከመዝ ፡ ይቤለኒ ፡ አቡየ ፡ አኖሬዎስ ። ርእዩ ፡ አፍቁራንየ ፡ ዘገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በላዕለ ፡ ቅዱሳኒሁ ፡ ወጻድቃኒሁ ፤ ይሁቦሙ ፡ ፍሥሐሁ ፡ በውስተ ፡ ጽርሑ ፤ ወያረፍቆሙ[1] ፡ በዕለተ ፡ መርዓሁ ፤ ወለነኒ ፡ ይክፍለነ ፡ ምስሌሁ ፡ ብዕለ ፡ ጸጋሁ ። አመ ፡ ይመጽእ ፡ በስብሐቲሁ ፡ በዓቢይ ፡ ግርማሁ ፤ ምስለ ፡ አእላፍ ፡ መላእክቲሁ ፤ ወምስለ ፡ አብ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በህላዌሁ ። ወምስለ ፡ አኖሬዎስ ፡ ተላዊሁ ። ለዓለመ ፡ ዓለም ።

ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ካህን ፡ ፍሥሐ ፡ ከናፍሪነ ፡ እምወይን ። በረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስለ ፡ ኵልነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ጉቡኣነ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በዕለተ ፡ ተዝካሩ ፤ ወኵሎሙ ፡ ደቂቁ ፡ ኅቡረ ፤ እንዘ ፡ ይሴብሑ ፡ ስብሐተ ፡ ንኩረ ፤ ወያዓርጉ ፡ ዕጣነ ፡ ሥሙረ ፤ ወመጽ*አ f. 55 r. ፡ አንበጣ ፡ ዓቢይ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ። ወይቤ ፡ ፩እምኔሆሙ ፤ ንዑ ፡ ንፃእ ፡ እምቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ፀዊረነ ፡ ታቦተ ፤ ወንዑድ ፡ ሀገረነ ። ወወፅኡ ፡ ሶቤሃ ፡ አዒዎሙ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ኃዲጎሙ ፡ ማኅሌተ ፡ ወዕጣነ ። ወገብሩ ፡ በከመ ፡ አዘዞሙ ፡ ዘንተ ፡ ዘኢተሠርዓ ። ወእግዚአብሔርሰ ፡ ይቤሎ ፡ ለሙሴ ፤ ግበር ፡ ደብተራ ፡ ወአንብር ፡ ታቦተ ፡ ውስቴታ ፤ ወበህየ ፡ ይትኤመር ፡ ለከ ። ወአመ ፡ መጽአ ፡ ብድብድ ፡ ቦኡ ፡ ደቂቀ ፡ አሮን ፡ ውስተ ፡ ደብተራ ፤ ወአስተስረዩ ፡ በዕጣን ፡ ወኃደገ ፡ መዓተ ፡ እግዚአብሔር ። ወከማሁ ፡ ለሰሎሞን ፡ ወይቤሎ ፤ ሕንጽ ፡ መቅደሰ ። ወገብረ ፡ በከመ ፡ አዘዞ ። ወሶበ ፡ ፈጸመ ፡ ቦአ ፡ ውስቴታ ፡ ወጸለየ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ አአምላከ ፡ እስራኤል ፤ ለእመ ፡ አበሱ ፡ ሕዝብከ ፡ ወፀብዕዎሙ ፡ ፀሮሙ ፡ ወመጽኡ ፡ ወተጋነዩ ፡ ውስተ ፡ ዝንቱ ፡ ቤት ፡ ስምዖሙ ፡ ጸሎቶሙ ፤ ወኢትትሐየይ ፡ ስእለቶሙ ። እንዘ ፡ ይብል ፡ ሶበ ፡ ጸለየ ፡ ከመዝ ፡ ሰገደ ፡ በብረኪሁ ፡ እንዘ ፡ *ስፉሓት ፡ እደዊ f. 55 v.

[1] Ms. ወያርˮ.

ሁ ። ወሶቤሃ ፡ መልአ ፡ ስብሐተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ ዝንቱ ፡ ቤት ፤ ወሕዝቅያስኒ ፡ አመ ፡ ተዓየር ፡ ሰናክሬም ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፤ ወጸለየ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ርኢ ፡ እግዚኦ ፡ ትዕይርቶ ፡ ለሰናክሬም ። ወሰምዖ ፡ ስእለቶ ፡ ወአጥፍኦሙ ፡ ለጸላዕቱ ፡ በአሐቲ ፡ ሌሊት ። ወእሙንቱሰ ፡ ኢለቢዎሙ ፡ ወፅኡ ፡ እምቤተ ፡ ክርስቲያኖሙ ፤ ወወዓሉ ፡ አድባረ ፡ ዓሪጎሙ ። ወአሜሃ ፡ ተምዕዓ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወአስተርአዮ ፡ ለ፩ ፡ ብእሲ ፡ በጥቃ ፡ ደብሩ ፡ ተመሲሎ ፡ ከመ ፡ እንግዳ ። ወይቤሎ ፤ ኃዘንኩ ፡ አንሰ ፡ በደቂቅየ ፡ በእንተ ፡ ዘአጥፍኡ ፡ ተዝካርየ ፡ ኃዲጎሙ ፡ ዘወፅኡ ፡ ማሕሌተ ፡ ዚአየ ፤ ወዕጣንየ ፡ አስቲቶሙ ፤ ኪያየ ፡ ኢተዘኪሮሙ ፡ ኪዳንየ ፤ ዘወሀበኒ ፡ አምላኪየ ፤ ዘነበርኩ ፡ እምንእስየ ፤ ምሕረቶ ፡ ተሰፊውየ ። ወይእዜኒ ፡ ንግበር ፡ ተዝካርየ ፤ በስብሐት ፡ ወዘምሮ ፤ f. 56 r. በውሂበ ፡ ነዳያን ፡ ወምህሮ ፤ በከመ ፡ ውእቱ ፡ *ዘገብሮ ፤ ነዳይ ፡ ሶበ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ በተገይሮ ፡ ወወሀቦ ፡ ኀብስቶ ፡ ወምዝሮ ፤ ዓራዘ ፡ ወእክሎ ፡ በመስነቅ ፡ አዕዊሮ ፡ ወፌነዎ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ አክቢሮ ፤ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ተዘኪሮ ፤ እምነ ፡ ሥጋሁ ፡ ነፍሶ ፡ አብዲሮ ። ወከመ ፡ ለነኒ ፡ ለአምላክነ ፡ ናሥምሮ ፤ በሰጊድ ፡ ወበዘምሮ ፤ ወይደይ ፡ ውስተ ፡ ልብነ ፡ መንፈሰ ፡ አእምሮ ፤ ወይሁበነ ፡ ሰላሞ ፡ ወፍቅሮ ፤ ለዓለመ ፡ ዓለም ፤ አሜን ።

ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ማኀቶተ ፡ ሕጋ ፤ ሙሐዘ ፡ መጻሕፍት ፡ እንበለ ፡ ንትጋ ፤ ዘኢለከፎ ፡ ለጌጋየ ፡ ዓለም ፡ ጹጋ ፤ ወይክፍል[1] ፡ ለነ ፡ ለደቂቁ ፡ ሰላመ ፡ ወጸጋ ፤ ወይዕቀበነ ፡ በነፍስ ፡ ወሥጋ ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፤ አሜን ። ስምዑ ፡ ንዜንወክሙ ፡ አኃዊነ ። ወመጽኡ ፡ ፪አኃው ፡ እምአሐቲ ፡ ሀገር ፡ በበይናቲሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ተማኅፀነ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአኖሬዎስ[2] ። ወቦ f. 56 v. ኡ ፡ ኀበ ፡ ቤቱ ፡ ለአበ ፡ ምኔት ፡ ወይቤልዎ ፤ ንነበር ፡ ዝየ ፡ *መጻእነ ፡ ኀቤከ ። ወተወክፎሙ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ወአንበሮሙ ፡ በፍሥሐ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይቤሎሙ ፤ ንዑ ፡ መንኰሱ ። ወይቤ ፡ ፩አንሰ ፡ ኢይትከሃለኒ ። ወሶቤሃ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ በራእየ ፡ ሌሊት ፡ ወአስተርአዮ[3] ፡ ተዕዒኖ ፡ በፈረስ ፡ መንፈስ ፤ ተዓፂፎ ፡ ልብሰ ፡ ፀዓዳ ፤ ወተስእሎ ፡ ወይቤሎ ፤ ለምንት ፡ ተዓቢ ፡ ነሢአ ፡ ምንኵስና ። ወባረኮ ፡ በእዴሁ ፡ ወይቤሎ ፤ ኢትዕበይ ። ወመንኰሰ ፡ ሶቤሃ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ወኮነ ፡ ኄሩየ ፡ መነኰሰ[4] ፡ በ

[1] Ms. **ወይክል**. — [2] Ms. om. **ስ**. — [3] Ms. add. **ወይቤሎ**. — [4] *Sic* ms.

ጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ወከማሁ ፡ ለነኒ ፡ ይጸግወነ ፡ ሠናይተ ፤ ለዓለመ ፡ ዓለም ።

ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ። ስምዑ ፡ አኃዊነ ፡ ዘገብረ ፡ ተአምረ ፡ በ፩ብእሲ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ዘመጽአ ፡ ቀዲሙ ፡ ኀበ ፡ ቤቱ ፡ እንዘ ፡ ይደዊ ፡ እገሪሁ ። ወይቤ ፤ ተማኅፀንኩ ፡ በጸሎተ ፡ አኖሬዎስ ፡ *ወረቀዩ ፡ በማየ f. 57 r. ፡ ጸሎት ፡ ወተፈወሰ ፡ ሶቤሃ ። ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ እንዘ ፡ ይትፌሣሕ ። ወለነኒ ፡ ያስተፍሥሐነ ፡ ከማሁ ፡ ወይክፍለነ ፡ ጸጋሁ ፤ ወንርከብ ፡ ሞገሰ ፡ በቅድሜሁ ። ወይረስየነ ፡ ሱቱፋነ ፡ ምስሌሁ ፡ አሜን ።

ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ። ስምዑ ፡ አኃዊነ ። ወነሥአ ፡ ፩ብእሲ ፡ ገራህቶ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ዘይትጌበርዎ ፡ ደቂቁ ፡ ወአበረ[1] ፡ ውእቱ ፡ ገራህተ ፡ በኃሩር ፤ ወአግዋረ ፡ ገራኅቱሰ ፡ ድኅኑ ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ዘተአመኑ ። ወከማሁ ፡ ለደቂቁ ፡ ያድኅኖሙ ፡ እምሐይድ ፡ ወእመሢጥ ፤ ወበኃይለ ፡ መስቀሉ ፡ ለክርስቶስ ፡ ፀረነ ፡ ይቀጥቅጥ ፤ ወይቀድሰነ ፡ በአፍአ ፡ ወውስጥ ፤ አሜን ።

ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ አሜን ። ስምዑ ፡ አኃዊነ ፡ ዘገብረ ፡ ተአምረ ፡ በእንተ ፡ ፩ብእሲ ፡ ዘነሥአ ፡ ልብሶ ፤ ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፤ አግብእ ፡ *ሊተ ፡ ዘነሣእከ ፡ ልብስየ ። ወዓበየ ፡ ወተፈድየ ፡ እኩየ ፡ ውእቱ ፡ f. 57 v. ብእሲ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ወሀበ ፡ መንክረ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ እስመ ፡ ፍሬ ፡ ቅዱስ ፡ ውእቱ ። ርእዩ ፡ አፍቁራንየ ፡ ዘበረከ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምከርሠ ፡ እሙ ፡ ከመ ፡ ዮሐንስ ፡ ድንግል ፡ ወቅዱስ ። እስፍንተ ፡ እዜኑ ፡ ተአምራቲሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ዘረከበ ፡ ተምኔቶ ፡ በኃሢሥ ፤ በከመ ፡ ልማድ ፡ ውስተ ፡ ምኔትነ ፡ ይጊስ ። ቍስለ ፡ ዚአነ ፡ ያሕዩ ፡ በኑዛዜ ፡ ቃሉ ፡ ቅዱስ ፤ ወይዕቀበነ ፡ በሥጋ ፡ ወነፍስ ። ለዓለመ ፡ ዓለም ።

ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ አሜን ። ወሀለወት ፡ አሐቲ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘማርያም ፡ ወታቦታኒ ፡ ዘአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ውእቱ ። ወሀለወ ፡ ፩ቀሲስ ፡ ወልደ ፡ ዓቢይ ፡ ካህን ፡ ዘይትአመን ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወያከብር ፡ በዓሎ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለሰብአ ፡ ሀገር ፤ ንዑ ፡

[1] *Sic* ms.

ናክብር ፡ በዓሉ ፤ ወአበይዎ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፤ ወወፈሩ ፡ ውስተ ፡ ተ
f. 58 r. ግባሮሙ ፡ ወአኃዙ ፡ ይኅርሱ ፤ ወሶቤሃ ፡ ተሰብረ ፡ ለለ፩፩አር*ኡቶ
ሙ ፡ ወዕርፎሙ ፡ ወተበትከ ፡ መጻምዲሆሙ ። ወአምጽኡ ፡ ካል
አ ፡ መፃምደ ፤ ወዓዲ ፡ ተሰብረ ፡ እስከ ፡ ፫ጊዜ ፡ ወአእመሩ ፡ ሶቤ
ሃ ፡ ከመ ፡ ዝንቱ ፡ ተአምር ፡ ዘአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ውእቱ ። ወእ
ሙንቱሰ ፡ ሐረሳውያን ፡ ፺ ። ወእምዝ ፡ ተመይጡ ፡ ውስተ ፡ ቤቶ
ሙ ፡ እንዘ ፡ ያነክሩ ፡ ተአምረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወይቤልዎ ፡
ለውእቱ ፡ ቀሲስ ፤ ከመዝ ፡ ተአምረ ፡ ርኢነ ፡ ዘትቤለነ ፡ ዓቢየነ ፡
ዘወፈርነ ፡ ወይእዜኒ ፡ መንክረ ፡ ርኢነ ፡ ወገባእነ ፡ ተኃፊረነ ። ወገ
ብሩ ፡ ተዝካሮ ፡ ሶቤሃ ፡ ዘከመ ፡ ገብረ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ እስከ ፡ ዕ
ለተ ፡ ሞቶሙ ። ወንሕነኒ ፡ ንግበር ፡ ተዝካሮ ፡ ለአኖሬዎስ ፡ አቡነ ።
ደቂቀ ፡ ምኔቱ ፡ ተጋቢአነ ፤ ምስሌሁ ፡ ከመ ፡ ያርፍቀነ ፤ ወይዕቀበ
ነ ፡ በበአትነ ፡ ወፀአትነ ፤ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡
ምስሌነ ፡ አሜን ። ወመጽአ ፡ ፩ብእሲ ፡ ዘአኀዞ ፡ ሕማም ፡ እምብ
f. 58 v. ዙኅ ፡ መዋዕል ፡ ኀበ ፡ ደብሩ ፡ ለአቡነ ፡ *አኖሬዎስ ፡ እምውእቱ ፡
መካን ፡ ዘዘከርነ ፡ ቀዲሙ ። ወይቤ ፤ ተማኅፀንኩ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአ
ቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ አጥምቁኒ ፡ በማየ ፡ ጸሎት ። ወአጥመቅዎ ፡ እስ
ከ ፡ ፵ዕለት ። ወእምዝ ፡ ሐይወ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡
ወበፅዓ ፡ ብፅዓተ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ እምይእዜሰ ፡ እሁብ ፡ እክለ ፡
ወእገብር ፡ በዓለ ፡ አቡየ ፡ አኖሬዎስ ። ወአተወ ፡ እንዘ ፡ ይትፌሣ
ሕ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ። ከማሁ ፡ ያስተፍሥሐነ ፡ ለነ ፤ ወያግርር ፡ ፀረነ ፡
ወጸላዕተነ ፤ በረድኤቱ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። ለአፍርሆቱ ፤
ዘተወለድነ ፡ ሎቱ ፤ በዛቲ ፡ ምኔት[1] ፡ ቤቱ ፤ ወይዕቀበነ ፡ በኃይለ ፡
ጸሎቱ ፤ ፀርነ ፡ ለአጥፍአትነ ፡ ዘይትዋከቱ ፤ ለወልድ ፡ በተፀልቦቱ ፡
ኪያሆሙ ፡ ያቅቱ ፤ ከመ ፡ ቶማስ ፡ ስነ ፡ ዕድለቱ ፤ ወከመ ፡ ዕሌኒ ፡
ሑረቱ ፤ አኖሬዎስ ፡ አቡነ ፡ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፤ ወያርፍቀነ[2] ፡ በርስቱ ፤
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

f. 59 r. ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ትሩፊ ፡ ምግባር ። *በሐ
ብለ ፡ ወንጌል ፡ እሡር ፤ ይትሀበየነ ፡ እምፀር ፤ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡
አሜን ። ወሀለዋ ፡ ፪ኤ ፡ መበለታት ፤ እንዘ ፡ ይትቀነያ ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ በጾም ፡ ወበጸሎት ፤ ወበጽንዓ ፡ ድንግልናሆን ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ ከመ ፡ ዘመሥዋዕት ። ወእምድኅረ ፡ ጕንዱይ ፡ መዋዕል ፡

[1] Ms. ምኔተ. — [2] Ms. ″ቅነ.

አሕለያ ፡ ሰይጣን ፡ ፍቅረ ፡ ዝሙት ፡ ለእንተ ፡ ትንዕስ ፡ መበለት ። ወፀንሰት ፡ እም፩ብእሲ ፡ ወትቤላ ፡ ለእኅታ ፤ አእኅትየ ፡ ወድቁ ፡ በኃጢአት ። ምንተ ፡ እገብር ። ወሶበ ፡ ይሰምዑ ፡ ቅዱሳን ፡ እፈርህ ። ወትቤላ ፤ አእኅትየ ፡ ኢትኅዝኒ ፡ ንስአሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወለእሙ ፡ ድንግል ፡ ማርያም ። ወትቤላ ፤ አእኅትየ ፡ ሊተሰ ፡ ገደፈኒ ፡ እግዚአብሔር ፤ አንቲ ፡ ሰአሊዮ ፡ በእንቲአየ ። ወሰአለት ፡ ላቲ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወትቤ ፤ አእግዚእየ ፡ ስረይ ፡ ለቲ ፡ ኃጢአታ ፡ ለእኅትየ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ትጼሊ ፡ ሰፊሃ ፡ እዴሃ ፡ በውዑይ ፡ ልብ ፡ ወመጽአ ፡ ኀቤሃ ፡ አቡነ ፡ ተዓፂፎ ፡ አፅፈ ፡ ብርሃን ፡ ዘይበርህ ፡ ምስብዒተ ፡ እምፀሐይ ፡ ወወርኅ ። ወይቤላ ፤ ምንት ፡ ኮንኪ ፡ አወለትየ ፡ *ለምንት ፡ ተኀዝኒ ። ወትቤሎ ፤ እበኪ ፡ f. 59 v. ወእላሁ ፡ በእንተ ፡ ኃጢአታ ፡ ለእኅትየ ። ወይቤላ ፤ ኢትኅዝኒ ፡ በእንቲአሃሰ ። ወአንሰ ፡ ተፈኖኩ ፡ እናዝዛ ፡ ወአስተፍሥሓ ። ወበጊዜሃ ፡ አውፅአ ፡ ሕፃነ ፡ እምከርሣ ፡ ወአዕረጎ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ወተርፈ ፡ ዕራቁ ፡ ከርሣ ። ወይቤላ ፤ እምዝ ፡ ዳግመ ፡ ኢተአብሲ ፡ ዘቀዳሚሰ ፡ ሰረየ ፡ ለኪ ፡ እግዚአብሔር ። ወሶቤሃ ፡ ተርእያ ፡ ትክቶሃ ፡ ወተፈሥሐት ፡ ወነገረታ ፡ ለእኅታ ፡ ወትቤላ ፤ ተፈሥሒ ፡ እኅትየ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ መጺአ ፡ ኀቤየ ፡ ነሥአ ፡ ለኅፃን ፡ እምከርሥየ ፡ ወአዕረጎ ፡ ሰማየ ። ወትቤላ ፤ አነኒ ፡ ርኢክዎ ፡ አእኅትየ ። ወእምይእዜሰ ፡ ተዓቀቢ ፡ ወኢትድግሚ ፡ አብሶ ። ስምዑ ፡ አኃውየ ፡ ካዕበ ፡ ዘገብረ ፡ ላቲ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ለይእቲ ፡ ብእሲት ። ወእምዝ ፡ ደገመት ፡ አብሶ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ። ወጸለየት ፡ ወበከየት ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሃ ፡ እንዘ ፡ ትእምርተ ፡ መስቀል ፡ ዘይበርህ ፡ እምፀሐይ ፡ [ወትቤ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፤] ወሐተመኒ ፡ በውእቱ ፡ መስቀል ። ወሶቤሃ ፡ *ኮንኩ ፡ f. 60 r. ከመ ፡ ድንግል ፡ ወይቤለኒ ፤ ወእምዝዳግመ ፡ ኢተአብሲ ። ወእምድኅረዝ ፡ ነበረት ፡ እንዘ ፡ ትገብር ፡ ጽድቀ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወታ ፡ ወአዕረፈት ፡ በሰላም ። ወወሀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአቡነ ፡ መዊአ ፡ ላዕለ ፡ አጋንንት ፡ ርኩሳን ። ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ ተሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ተአምሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ኰኵሐ ፡ ሃይማኖት ፡ ከመ ፡ ጴጥሮስ ፡ ቀዊሞ ፡ ቅድመ ፡ ገጸ ፡ ንጉሥ ፤ አጥብዓ ፡ በስምዕ ፡ በእንተ ፡ ፍቅረ ፡ ክርስቶስ ። ስምዑ ፡ አኃውየ ፡ ዘገብረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ በኃይለ ፡ ጸሎቱ ። ወመጽአ ፡ ፩መነኮስ ፡ እምድረ ፡ ዳሞት ፡ ኀበ ፡ መቃብሩ ፤ ወነሥአ ፡ መሬተ ፡ ወሐረ ፡ ወእንዘ ፡ የሐውር ፡

f. 60 v.

በገበ ፡ ቤታ ፡ ለብእሲት ፡ ወትቤሎ ፤ ሀበኒ ፡ እማየ ፡ ጸሎትከ ። ወይቤላ ፤ አልብየ ። [ወትቤሎ ፡] ኢትዕበየኒ ፡ ተማኅፀንኩ ፡ በጸሎተ ፡ አቡከ ፡ አኖሬዎስ ፡ እንዘ ፡ ተሐምም ፡ ወለትየ ፡ በወሊድ ፡ ወከና ፡ ኂዕለተ[1] ፡ እንዘ ፡ ትግዕር ፡ ወትኬልሕ[2] ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ። ወይቤላ ፤ ሀለወኒ ፡ ንስቲተ ፡ መሬት ። *ወወሀባ ፡ ወሖረት ፡ እንዘ ፡ ትጔጕዕ[3] ፡ ኀበ ፡ ሀለወት ፡ ወለታ ፡ ከመ ፡ ተሀባ ፡ ውእተ ፡ መሬተ ፡ ዘወሀባ ፡ ብእሲ ፤ ወበጽሐት ፡ ወወሀበታ ፡ ለወለታ ፡ ወሰትየት ፡ ወወለደት ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ። ወበጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስለ ፡ ኵልነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[1] *Sic* ms. — [2] Ms. ወትኬልሕ. — [3] Ms. ትጓጕዐ.

III

GADLA ARON

SEU

ACTA SANCTI AARONIS

EDIDIT

BORYSSUS TURAIEV.

Aaron Mirabilis (« thaumaturgus » vel mankerāwi), monasterii Dabra-Dārēt (vel Dārit) vel Dabra-Farān, ut videtur in Begameder, fundator, tempore « persecutionis » a regibus Amda-Ṣyon et Sayfa-Arʿad excitatae vixit. Sancti Baṣalota-Mikāʿēl discipulus fuit, sed, res satis mira, in vita magistri sui ipsius mentio non occurrit.

Vita Aaronis, ab Iohanne monacho, quodam e successoribus eius, « e vetere volumine », ut narratur, transcripta, ex uno tantum codice, haud accurate saec. XVIII scripto, nempe Orient. 693 Musaei Britannici (Wright, *Catal.*, p. 179) innotuit. Exhibet versionem quartam historiae de monachorum cum regibus impiis disputationibus et persecutione; in ea tamen passim de Aarone eadem traduntur, quae de Philippo, de Honorio, de Baṣalota-Mikāʿēl in vitis eorum narrantur.

Plura de Aarone et de quattuor historiae « persecutionis » versionibus, vide in libro meo, moscovita lingua scripto, inscripto: *De fontibus historiae Aethiopiae hagiologicis dissertatio*, pp. 130-154, necnon in periodico cui titulus Βυζαντινὰ χρονικά, vol. XII, pp. 474-477.

Accedunt scripta varia, in eodem codice vitae addita; nempe: *a*) sanctorum cum veterum, tum etiam aethiopicorum invocatio, a quodam Saraqa-Berqān conscripta; *b*) vita abbatis Iyāsu, monachi, ut videtur Dāretensis, concise narrata; *c*) versio altera historiae monasterii Daretensis post Aaronis obitum et de ossibus sanctorum narrationis; *d*) hymnus in honorem Aaronis in quo, more Aethiopum, singula membra corporis commemorantur, et quem « effigiem » (m a l k e ͨ) vocant. Quae omnia ordine suo in lucem proferimus.

B. T.

Peinopoli ad Narvam, a. d. XIII Cal. Augustas, A. D. MDCCCCVII, die S. Eliae prophetae

ገድለ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ።

በስመ ፡ ሥሉስ ፡ ቅዱስ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፩አምላክ ፡ Br. Mus. Or. 69 f. 1 *r*.

ዘኢይትዌሰክ ፡ ወኢይትከፈል ፡ ብሔተ ፡ ሥልጣን ፡ ወክሂል[1] ፡
ዘኢቀደሞ ፡ ዘመን ፡ ወሐሳብ ፡ ወኢዓመታት ፡ ወመዋዕል[2] ።
ዘአምጽአ ፡ ወአስተናበረ ፡ ኵሎ ፡ ዓለመ ፡ ዘእንበለ ፡ ግብር ፡ ወድካም ፡ በአሐቲ ፡ ቃል ፡
ዘረበበ ፡ ሰማየ ፡ ከመ ፡ ሠቅ ፡ እንበለ ፡ ዐምድ ፡ ወመታክል ፡
ወአርግዓ ፡ ለምድር ፡ ዲበ ፡ ማይ ፡ ከመ ፡ ኢታንቀልቅል ፡
ዘረሰዮሙ ፡ ለመላእክቲሁ ፡ በቀለመ ፡ ነደ ፡ እሳት ፡ ወሩሄ ፡ ቀሊል ፡
ከመ ፡ ገጸ ፡ መጽሔት ። ዘቀመረ ፡ ዐውደ ፡ ወርኅ ፡ ወብርሃነ ፡ ፀሓይ ፡ ጽዱል ።
ወሠርዐ ፡ ሎሙ ፡ አብያዘ ፡ እለ ፡ ይመርሕዎሙ ፡ እንበለ ፡ ድኂል ።
ወአስተናደፈ ፡ ክንትሮስ ፡ ኪክሮስሳቲሆሙ ፡ ገቢሮ ፡ መሳክወ ፡ እንተ ፡ ዐረብ ፡ ወሠርቅ ፡ ዑደታቲሆሙ ፡ በዘኢይትኄየል ፡
ዘይኄልቆሙ[3] ፡ ለከዋክብት ፡ በምልአሙ ፡ ወይጼውዖሙ ፡ በበአስማቲሆሙ ፡ እገሌ ፡ እ'ንዘ ፡ ይብል ፡
ወገብሮ ፡ ለእጓለ ፡ እመሕያው ፡ በ*ዘዚአሁ ፡ አርአያ ፡ ወአምሳል ። f. 1 *v*.
በመዳልወ ፡ ልቡና ፡ ደለወ ፡ ዓለመ ፡ ወሰዘሮ ፡ ለሰማይ ። ዐቢየ ፡ ኃይሉ ፡ ወመንክር ፡ ጥበቡ ፡ ወነጊረ ፡ ዕበዩ ፡ ኢይትከሀል ፡
አልቦ ፡ ሰማየ ፡ በላዕሉ ፡ ዘይኄሊ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቅዱስ ፡ ወኃያል ፡
አትሮንሰ ፡ መንግሥቱ ፡ ወደብተራሁ ፡ ሕኑጽ ፡ በአርያም ፡ ራማ ፡ ቤቴል ፡
ሡሩር ፡ በአእባነ ፡ አፍሓም ፡ ወቅሙር ፡ በመዋጽሕተ ፡ እሳት ፡ ወአብራድ ፡ ጽዱል ፡
መንበረ ፡ ተድላሁ ፡ እብነ ፡ ፒካ ፡ ድልው ፡ ወስፉሕ ፡ በአርእስተ ፡ ኪሩቤል ፡
ሰረገላሁ ፡ ግሩም ፡ ወመደንግፅ ፡ ከመ ፡ ሰርዌ ፡ ማእከሌሆሙ ፡ ትኵል ፡
ዘበ ፡ ውስቴቱ ፡ መንፈሰ ፡ ሕይወት ፡ ወይሰመይ ፡ ጌርጌል ፡

[1] Add. ዘኢሂል (*Sic!*) cod. — [2] መዋዕል cod. — [3] ዘይኄልቆ cod.

ወእምኔሁ ፡ ይወጽእ ፡ መብረቅ ፡ ወነጐድጓድ ፡ ፀዓዕ[1] ፡ ወድልቅ
ልቅ ፡ ዘያመዐብል ።
ወቅድሜሁ ፡ ስፉሕ ፡ ባሕር ፡ ጻዐዳ ፡ ከመ ፡ በረድ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡
ንስረ ፡ ወንጌል ፡
ወይትሐወሱ ፡ ውስቴቱ ፡ ከመ ፡ ዓሣ ፡ ንጥረ ፡ መባርቅት ፡ ወዐን
f. 2 r. በረ ፡ ነጐድጓድ ፡ ይገንሕ ፡ *ወይኬልሕ ፡ በማእከል ።
ወይቀውሙ ፡ ዐውደ ፡ መንበሩ ፡ እልፍ ፡ ወምእልፌት ፡ አእላፋተ ፡
አርጋብ ፡ ወረበዋት ፡ ሥልጣናት ፡ ወኀይል ፡
እንዘ ፡ ይጸርኁ ፡ ወይኬልሑ ፡ በብሂል ፡
ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡
ምሉእ ፡ ሰማያተ ፡ ወምድረ ፡ ቅድሳተ[2] ፡ ስብሐቲከ ፡ ዘኢይቀበል ።
ነጽሮተ ፡ ገጹስ ፡ ዘሜሎስ ፡ ኢይክሉ ፡ አጋእዝትሂ ፡ ሚካኤል ፡ ወ
ገብርኤል ፡
እስመ ፡ ኅቡዕ ፡ ርእሱ ፡ ወከቡት ፡ በደመና ፡ ፅሙና ፡ ጽልመት ፡
ወነበልባል ፡
ዘኢተፈጥረ ፡ ወኢተገብረ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
ሰርጐ ፡ መድኅኒትነ ፡ ዘኢይትበተክ ፡ ፈትል ፡
ጥንተ ፡ ክዋኔሁ ፡ እምኅበዝ ፡ ወእስከዝ ፡ ምብጻሑ ፡ በተናግሮ ፡ ኢ
ይትበሀል ፡
ወኢይትአመር፡በሐሳበ፡ጠቢባን፡ወኢይረክቦ፡ኪሩባዊ፡ወሱራፌል፡
ወርእሶሰ ፡ ለሊሁ ፡ ያአምር ፡ አዶናይ ፡ ኤልሳዳይ ፡ አማኑኤል ፡
ንጉሥ ፡ በትዕግሥት ፡ ወገሀድ ፡ መስተበቅል ፡
በሊኅ ፡ ጥቀ ፡ ከመ ፡ መብረቅ ፡ ሰይፈ ፡ ቅንአቱ ፡ ስሑል ፡
ስሞ ፡ ሕያወ ፡ በሐሰት ፡ ዲብ ፡ ዘይምሕል ፡
f. 2 v. ወትበልዕ ፡ ሥጋ*ሆሙ ፡ መጥባሕቱ ፡ ለእለ ፡ ያመልኩ ፡ ባዕደ ፡ አ
ማልክተ ፡ ወየሐውሩ ፡ በሰገል ።
ንሕነሰ ፡ ንትሜከሕ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ንብል ፡
መኑ ፡ አምላክ ፡ ዐቢይ ፡ ከመ ፡ አምላክነ ፡ በከመ ፡ ፈቀደ ፡ ወበከ
መ ፡ ኀለየ ፡ ዘይክል ፡
ዘይተክል ፡ ወይነቅል ፡ ያከብርሂ ፡ ወያኀስር[3] ፡ ያሐዩ[4] ፡ ወይቀትል ፡
ያነዲ ፡ ወያብዕል ፡
ያደዊ ፡ ወይፌውስ[5] ፡ ያወድቅ ፡ ወያሌዕል ፡ ያርኅብ ፡ ወያጸግብ ፡
ያጸምእ ፡ ወያጠልል ፡

[1] ጻእዕ cod. — [2] ቅድስተ cod. — [3] ወያሐሰር cod. — [4] የሐዩ cod. — [5] ወያፌውስ cod.

ይሠይም ፡ ወይስዕር ፡ ይቀሥፍሂ ፡ ወይሠሃል ፡
ያጸድቅ ፡ ባህለ ፡ ምሕረቱ ፡ ስሒበ ፡ ወዘተሀየየ ፡ ይትሀጐል ።
ወፈድፋደሰ ፡ ንዑ ፡ ንትፌሣሕ ፡ በእንተ ፡ ዘይነብር ፡ በየማነ ፡ አቡ
ሁ ፡ ሥጋ ፡ ዚአነ ፡ ልብሰቱ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጋሜል ፡
ፍሬ ፡ ማሕፀና ፡ ለማርያም ፡ ድንግል ፡
ዘነሥአ ፡ እምኔሃ ፡ ሐዲሰ[1] ፡ ናእተ ፡ ዘኢተሎሰ[2] ፡ ወዘኢተብሕአ ፡
ውስተ ፡ ልሕኵተ ፡ ሙላድ ፡ እምዘርአ ፡ ብእሲ ፡ ዘአባል ።
ኪያሁ ፡ ንትአመን ፡ ወኀቤሁ ፡ ንትመሐፀን ፡ ወላዕሌሁ ፡ ንትዌከል ፡
ኢይግድፈነ ፡ ወኢይመንነ ፡ ለሤጠ ፡ ደሙ ፡ ንትሀጐል ፡
ኢይገብር ፡ ተከፍሎ ፡ ምስለ ፡ ዲያብሎስ ፡ መስተዐግል ፡
አላ ፡ ያጠሪ ፡ ዔዋሁ ፡ ለባሕ*ቲቱ[3] ፡ ዘተሣየጣ ፡ በሠዊዐ ፡ ርእሱ ፡ f. 3 r.
ወአዕረገ[4] ፡ እምሲኦል ፡
ከመ ፡ ኢይኩን ፡ በከ ፡ ጻማሁ ፡ ወድካሙ ፡ ወሐማዬሁ ፡ በሐብል[5] ፡
ወኢይኩን ፡ ለከንቱ ፡ ቅንዋተ ፡ እደዊሁ ፡ ወእገሪሁ ፡ ወኵርዐተ ፡ ር
እሱ ፡ ወትፍአተ ፡ ምራቅ ፡ ርኵሳን ፡ ውስተ ፡ ገጹ ፡ እንዘ ፡ ይጼዐል ፡
ዘንተ ፡ ተዘኪሮ ፡ ይኅድግ ፡ ለነ ፡ ኀጣውኢነ ፡ አበሳነ ፡ ወጌጋየነ ፡
ወይስረይ ፡ ለነ ፡ ወይኩን ፡ ቡሩክ ፡ ስሙ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አም
ላከ ፡ እስራኤል ፡
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ርእዩኬ ፡ አኃዊነ ፡ ስርጋዌሃ ፡ ለሰማይ ፡ በከዋክብት ፡ ወስርጋ
ዌሃ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በገድለ ፡ ሰማዕት ፡ ወጻድቃን ፡ መነኮ
ሳት ፡ እንዘ ፡ ሕያዋን ፡ እሙንቱ ፡ ያሰረግውዋ ፡ በስብሐት ፡ ወበጸ
ሎት ፡ ወእምድኅረ ፡ ኖሙሂ ፡ ውስቴታ ፡ በክረ[6] ፡ አዕፅምቲሆሙ ፡
ትበርህ ፡ ከመ ፡ ፀሐይ ፡ ወትትሌዐል ፡ እምዓመት ፡ ለዓመት ፡ ወት
ምዕዝ ፡ ከመ ፡ አፈዋት[7] ፡ ወይረውጹ ፡ በመዐዛሃ ፡ ነገሥት ፡ ወመ
ኳንንት ፡ ወይኤምኅዋ ፡ በዕጣን ፡ ንጹሕ ፡ ወበአልባስ ፡ ቀጠንት ፡
ይእቲኒ ፡ ትትፌሣሕ ፡ ወትትኀሠይ ፡ በሙ ፡ ለለጽባሑ ፡ ስብሐተ ፡
በጸዊረ ፡ አዕፅምቲሆሙ ፡ ባሕርያት ፡ እስመ ፡ ዘቲ ፡ ጽ*ዮን ፡ ስም f. 3 v.
ዐ ፡ ጽድቅ ፡ ሐዳስ ፡ ቀዋሚት ፡ በእንቲአሆሙ ፡ ወኀቤሃ ፡ ይረክ
ቡ ፡ ገጸ ፡ መሐሪ ፡ ፈጣሪሆሙ ወይነሥኡ ፡ ሱታፌ ፡ እምጣዕሙ ፡
ሥጋሁ ፡ ወደሙ ፡ ዘያጸንዖሙ ፡ ለተጋድሎ ፡ ወያጠብዖሙ ፡ ወይ

[1] ሐደስ cod. — [2] ዘኢተሎስ cod. — [3] ላባሕቲቱ cod. — [4] ወአረገ cod. — [5] *Sic!* — [6] *Sic* in cod. An in ዝክረ vel ክብረ corrigendum? — [7] አፍዋት cod.

በውእ ፡ መዐዛሁ ፡ ውስተ ፡ ልበሙ ፡ ወያኄልዮሙ ፡ ከመ ፡ ይበሉ ፡
ርቱዕ ፡ ለነ ፡ ንመጡ ፡ ነፍሰነ ፡ ወሥጋነ ፡ ለምንዳቤነ ፡ ከመ ፡ ንርክ
ብ ፡ ፍቅሮ ፡ ለክርስቶስ ፡ እግዚእነ ፡ እስመ ፡ ለሊሁ ፡ ቀደመ ፡ አፍ
ቀሮተነ ፡ ወመጠወ ፡ ርእሶ ፡ ለሞት ፡ ቤዛ ፡ ኀጣውኢነ ፡ ወበእንተዝ ፡
ተጋደሉ ፡ በጾም ፡ ወበጸሎት ፡ በቍር ፡ ወበዕርቃን ፡ ወበሰጊድ ፡
ከመ ፡ መንኮራኵር[1] ፡ እስከ ፡ በልየ ፡ ከመ ፡ ሣሬት ፡ ሥጋሆሙ ፡ ወ
ጠግዐ ፡ ልሳኖሙ ፡ በጕርዔሆሙ ፡ ወየብሰ ፡ [ከመ ፡] ገልዕ ፡ ኀይሎሙ ፡
ወተሐምገ ፡ አዕይንቲሆሙ ፡ ወነቅጸ ፡ ከመ ፡ ሣዕረ ፡ አንሕስት ፡ አ
ዕፅምቲሆሙ ፡ በረኃብ ፡ ወጽምእ ፡ እስከ ፡ ይትፈታሕ ፡ ኵሉ መ
ለያልይሆሙ[2] ፡ እንዘ ፡ ይጸንሑ ፡ አክሊለ ፡ ስብሐት ፡ እምኀበ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እመ ፡ ይወርድ ፡ ውስተ ፡ ዘርእ ፡ ሙሐዝ ፡ ከመ ፡ ያስ
ተጋብአሙ ፡ ሙሐዝሰ ፡ ማይ ፡ ወደም ፡ ዘውሕዘ ፡ እምገቦሁ ፡ በዕ
f. 4 r. ለተ ፡ መርዓሁ ። ወዘርኡኒ ፡ እሉ ፡ እሙ*ንቱ ፡ ውሉደ ፡ መንግሥ
ት ፡ ጻድቃን ፡ ኄሩያን ፡ አድባር ፡ ድኁኃን ፡ ወአበዊነ ፡ መነኮሳት ፡
ዘዘዚአሁ ፡ ገድለ ፡ ጻማሆሙ ፡ ወዘዚአሁ ፡ ጼናሁ ፡ ለመዐዛ ፡ ክህ
ነቶሙ ፡ ወዘዘዚአሁ ፡ አርአያሁ ፡ ለጽጌ ፡ ዚአሆሙ ፡ በከመ ፡ ከዋ
ክብት ፡ በገጸ ፡ ሰማይ ፡ ወሥነ ፡ ጽጌያት ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ከማሁ ፡
ውእቱ ፡ አርአያ ፡ ጽድቆሙ ፡ ወመዐዛ ፡ ኂሩቶሙ ፡ ለአበዊነ ፡ ጻ
ድቃን ፡ ወሰማዕት ፡ እለ ፡ ተወልዱ ፡ ላቲ ፡ ጽድቅ ፡ ሀየንተ ፡ አበ
ዊነ ፡ ለዛቲ ፡ መርዓት ፡ ሠናይት ፡ ወለተ ፡ ንጉሠ ፡ ሐሤበን ፡ በዝ ፡ አ
ዝፋረ ፡ ወርቅ ፡ ዑጽፍት ፡ ወሑብርት ፡ ወትቀውም ፡ ምስሌሆሙ ፡
በየማን[1] ፡ ምስሌሆሙ ፡ ከመ ፡ ታቅርብ ፡ ጽጌ ፡ አፈወ ፡ ክህነቶሙ ፡
ለስምዐ ፡ ክህነቱ ፡ ከመ ፡ ታዕርጉ ፡ ስብሐታተ ፡ ጸሎቶሙ ፡ ለክብ
ረ ፡ መለኮቱ ፡ ወከመ ፡ ተሀብ ፡ አምኃ ፡ ወርቅ ፡ ኅሩይየ[3] ፡ ወብሩረ ፡
ጽሩየ ፡ ወዕንቌ[4] ፡ ውኩየ[5] ፡ ለዕበየ ፡ መንግሥቱ ፡ ወከመ ፡ ታወፊ ፡
መቅድሐ ፡ አእላፈ ፡ ስቡሓነ ፡ አባግዐ ፡ ወአልህምተ ፡ ማዕንቀ ፡ ወ
ዕርግበ[1] ፡ እስመ ፡ ልዑል ፡ ወግሩም ፡ ውእቱ ፡ ታርኢ ፡ ጽዋዓተ ፡
ምሉኣነ ፡ ዘተቀድሐ[6] ፡ ፈልፈለ ፡ አንብዖሙ ፡ ወሀፈ ፡ ስደቶሙ ፡
ወክዕወተ ፡ ደሞሙ ፡ ዘኮነ ፡ ተውሳከ ፡ በዲበ ፡ ደሙ ፡ ለሜጠ ፡ ደ
f. 4 v. ሙ ፡ እሕዛብ ፡ ወታመጽእ ፡ ኅብ*ስተ ፡ ንጹሓነ ፡ ፍሬ ፡ ሃይማኖቶ
ሙ ፡ ለብዕለ ፡ ስብሐቲሁ ፡ ወትለብስ ፡ ልብሰ ፡ መርዓ ፡ ሜላተ ፡ ጽ
ድቆሙ ፡ ትጸውር ፡ በእደዊሃ ፡ ዲብዲቆነ ፡ አስማቲሆሙ ፡ ወትቀ
ውም ፡ ሎሙ ፡ ስምዐ[7] ፡ በየማነ ፡ አብ ፡ እንዘ ፡ ታበርህ ፡ ከመ ፡ ተቀ

[1] *Sic* cod. — [2] መለያሊሆሙ cod. — [3] ኅሩይየ cod. — [4] ወዕንቍ cod. — [5] ወኩየ cod. — [6] ዘተቅድሐ cod. — [7] ስምዓ cod.

ውም ፡ እስከ ፡ ይንሥኡ ፡ በቅድመ ፡ ዛቲ[1] ። ጸሎቶሙ ፡ ወበረከቶሙ ፡ ወሀብተ ፡ ጸጋሆሙ ፡ ወማኅተመ ፡ ገጸሙ ፡ ውኅይለ ፡ አድኅኖቶሙ ፡ ለሰማዕት ፡ ወጻድቃን ፡ የሀሉ ፡ ላዕለ ፡ ዮሐንስ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ዛቲ ፡ መጽሐፍ ፡ ገድለ ፡ ጻማሁ[2] ፡ ለአቡነ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ወዘከመ ፡ ኅረያ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዳሪት ፡ ደብር ፡ ቅድስት ፡ ወጥልልት ፡ ዘትነብር ፡ እንጻረ ፡ ፀሓይ ፡ እንተ ፡ ትመስል ፡ ገነተ ፡ ኤዶም ፡ ዘተከላ ፡ ልዑል ፡ ወአብቈለ ፡ ውስቴታ ፡ ኵሎ ፡ ዕፀወ ፡ ሠናያነ ፡ ራእይ ፡ ወጥዑመ ፡ ለበሊዕ ፡ ወሐዋዘ ፡ ለአጼንዎ ፡ ቦዘቀይሕ ፡ ጕንዱ ፡ ወሐመልሚል ፡ አዕጹቂሁ ፡ ወጸዐድዒድ[3] ፡ ፍርያቲሁ ፡ ወዕፀ ፡ ሕይወትኒ ፡ ዘያሌቡ ፡ ሠናየ ፡ ወእኩየ ፡ ፬[4] ፡ በአምሳለ ፡ ገነት ፡ ወአንገሦ ፡ ህየ ፡ ለአዳም ፡ ከመ ፡ ይትቀነዮ[5] ፡ ወይብላዕ ፡ እምፍርያቲሁ ፤ ገነትኒ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ይእቲ ፡ ወዘነግሠ ፡ ባቲ ፡ ህየንተ[6] ፡ አዳም ፡ አቡነ ፡ ጴጥሮስ ፡ ሊቀ ፡ ሐዋርያት ፡ ወመ*ትልው (f. 5 r.) ፡ ጴጥሮስ ፡ አቡነ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ለደብረ ፡ ዳሪት ፡ ርእሳ ፡ ወብርሃና ፡ ለደብረ ፡ ዳሪት ፡ ዘበቍሉ ፡ ባቲ ፡ ዕፀው ፡ ሠናያን ፡ አዕዋም ፡ ነዊኃን ፡ ኀበ ፡ ገነቱ ፡ ዘተገበረ ፡ ዘውእቶሙ ፡ እንጦንዮስ ፡ ወድምያኖስ ፡ ገብረ ፡ ናዝራዊስ ፡ ዮሐንስ ፡ ከማ ፡ እንድርያስ ፡ ወኢያሱ ፡ ሠምሮ ፡ ልዑል ፡ ወዜና ፡ ማርቆስ ፡ ወሀብተ ፡ ማርያም ፡ ወአዕጹቂሁሰ ፡ ከመ ፡ ኖጻ ፡ ዘድንጋገ ፡ ባሕር ፡ ወከመ ፡ ዕፀወ ፡ ገዳም ፡ ወሣዕር ፡ ከመ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፡ ጻድቅሰ ፡ ከመ ፡ በቀልት ፡ ይፈሪ ፡ ወይበዝኅ ፡ ከመ ፡ ዘግበ ፡ ዘሊባኖስ ፡ ትኩላን ፡ እሙንቱ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይበቍሉ ፡ ውስተ ፡ ዐጸዱ ፡ ለአምላክነ ፡ ውእተ ፡ አሚረ ፡ ይበዝኁ[7] ፡ በርሥኣን[8] ፡ ጥሉልወ ፡ ይከውኑ ፡ ዕሩፋነ ፤ አማን ፡ ዕሩፋን[9] ፡ ወዘገቡአን ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ መቅደስ[10] ፡ ብዙኃን ፡ ጻድቃን ፡ በከመ ፡ ዓሣት ፡ ውስተ ፡ ባሕረ ፡ ናጌብ ፡ ምሉእ ፡ ከማሁ ፡ ውእቱ ፡ አዕፅምቲሆሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ዘውስተ ፡ ከርሣ ፡ ለዛቲ ፡ መቅደስ ፡ እለ ፡ ተጸውዑ ፡ በቀርነ ፡ ስብከቱ ፡ ሰሚያሙ ፡ ጸናጽለ ፡ ዜናሁ ፡ ለአሮን ፡ መንክራዊ ፡ ዘያምሕር ፡ ለልብ[11] ፡ ከመ ፡ ናብሊስ ፡ ለሰሚዕ ፡ ወጥዑም ፡ ከመ ፡ ጸቃውዕ ።

እለ ፡ ተወልዱ ፡ በአስኬማሁ ፡ ወእለ ፡ መጽኡ ፡ እምትግራይ ፡

[1] Aliquid desideratur. — [2] ፃማሆሙ cod. — [3] ወፀዓዲድ cod. — [4] Textus corruptus. Omissa videtur de quattuor fluviis paradisi narratio. — [5] ይትቀዩ cod. — [6] ህየ ፡ ንተ cod. — [7] ይበዝኃ cod. — [8] በርእሳን cod. — [9] እሩፉነ cod. — [10] መቅደሰ cod. — [11] ለሉብ cod.

f. 5 v. ምስለ ፡ አባ ፡ እስጢፋኖስ ፡ በመዋዕለ ፡ ብድብድ ፡ ከመ ፡ *ይደመሩ ፡ ውስተ ፡ ሞቶሙ ፡ ለደቂቀ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ[1] ፡ የአክሉ ፡ ፲፩ ፡ ወኀልቁ ፡ ወተፈጸሙ ፡ ወተኀጥአ ፡ ዘይቀብሮሙ ፡ ወስእነት ፡ መቅደስ ፡ እግምሮቶሙ ፡ ዳእሙ ፡ ኮነ ፡ ከምር ፡ አብድንቲሆሙ ። ወሖሩ ፡ ወነገርዎ ፡ ለጳጳስ ፡ አባ ፡ በርተሎሜዎስ ። ወሰሚዖ ፡ ይቤ ፡ በከመ ፡ እፎ ፡ ይእቲ ፡ መቅደስክሙ ፡ ወዘከመ ፡ እፎ ፡ ሀለው ፡ አብድንቲሆሙ ፡ ለሰማዕት ፡ እለ ፡ አብደሩ ፡ ሞተ ፡ በእንተ ፡ ጣዕመ ፡ ፍቅሩ ፡ ለአሮን ፡ መንክራዊ ። ወነገርዎ ፡ ኵሎ ፡ ግዕዘ ፡ መንክራት ፡ ወነገርዎ ፡ ኵሎ ፡ ገዕዘ ፡ መቅደስ ፡ ወአናቅጺሃ ። ወይቤሎሙ ፡ እንተ[2] ፡ አይቴኑ ፡ መቃብሪሁ ፡ ለመንክራዊ ፡ አሮን ። ወይቤልዎ ፡ በንፍቅ ፡ ውስተ ፡ ማእከለ ፡ አልታሬ ፡ ምሥዋዕ ። ወአዘዘሙ ፡ ያውፅኡ ፡ ንፍቀ ፡ ለአሮን ፡ መንክራዊ[3] ፡ ወይቤሎሙ ፡ ቀሩ ፡ ለክሙ ፡ መቅደሰ ፡ በየማና ፡ ለቀዳሚት ፡ ወሜምዎ ፡ ህየ ፡ መምህረ ፡ ሕገ ፡ መንክራዊ ፡ ወለእንታክቲሰ ፡ ቀዳሚት ፡ ኅበ ፡ ተከምረ ፡ አብድንቲሆሙ ፡ ለሰማዕት ፡ ዕጽውዋ[4] ፡ ከመ ፡ ኢይበእ ፡ እግረ ፡ ብእሲ ፡ ወኢይርአይ ፡ መዘግብቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እለ ፡ ይትበደር ፡ እምወርቅ ፡ ወብሩር ፡ ወእምዕንቍ ፡ ጳዝዮን ፡ ወሰንፔ f. 6 r. ር ። ወገብሩ ፡ በከመ ፡ አዘዞሙ ፡ ጳጳስ ፡ ወወቀር*ዋ ፡ ለዛቲ ፡ መቅደስ ፡ ወአብኡ ፡ ንፍቀ ፡ ሥጋሁ ፡ ለመንክራዊ ፡ አሮን ፡ በክብር ፡ ወበስብሐት ፡ ወአንበርዎ ፡ ለታቦቶሙ ፡ ላዕለ ፡ መቃብሪሁ ፡ እስከ ፡ ዮመ ፡ ወእስከ ፡ ዛቲ ፡ ዕለት ። ወኮነት ፡ እንከ ፡ ገነት ፡ ጥልልት ፡ ዘትፈሪ ፡ ከርከሐ[5] ፡ ወዕንጕታተ ፡ ማየ ፡ ልብነ ፡ ወሮነ[6] ፡ አውያነ ፡ ምዑዛነ ፡ ቀጺመታተ ፡ ወቀናንሞሰ ፡ ጽጉያነ ። ወይሥዕዮሙ ፡ ነፋሰ ፡ ጸሎቱ[7] ፡ ለአቡነ ፡ አሮን ፡ ወያፈርዮሙ ፡ ብዙኀ ፡ ከመ ፡ በቀልት ፡ ፍጡነ ። ጸሎቶሙ ፡ ይኩነነ ፡ ቤዛ ፡ ኀጣውኢነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ጕሥዐ ፡ ልብየ ፡ ቃለ ፡ ሠናየ ፡ ድሕንፃ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ይዘብጥ ፡ አውታረ ፡ መሰንቆሁ ፡ ወይደምፅ ፡ በአፉየ ፡ ዜና ፡ ኂሩቱ ፡ ወጉማ ፡ ጸሎቱ ፡ ወገድለ ፡ ጻማሁ ፡ ለአሮን ፡ መንክራዊ ፡ ያመ ፡ ዘገባ ፡ ዐባይ ፡ ዘይበጽሕ ፡ ርእሰ ፡ ድማኁ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ወአሥራዊሁ ፡ ታሕተ ፡ ቀላይ ። ወሰፍሐ ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ አዕጹቂሁ ፡ ወኢይትነገፍ ፡ አቍጽሊሁ ። መምህረ ፡ ሕግ ፡ ኅሩይ ፡ ዘይትሜካሕ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ወይትዌከል ፡ በአምላከ ፡ እስራኤል ፡ መስተቃ

[1] መንካራዊ cod. — [2] Ad. ጸንተ cod. — [3] መንካራዊ cod. — [4] ዕፀዋዊ cod. — [5] *Sic* pro ከርካዐ. — [6] *Sic!* (ሚሮነ?). — [7] ጸሎቱሙ cod.

ትል ፡ ዘበእንተ ፡ ሃይማኖት ፡ ወመዘምር ፡ እንበለ ፡ አርምሞ ፡ ከመ ፡ መላእክት ፡፡ ዘቦቱ ፡ ፈረየ ፡ ወተመከዐበ[1] ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ለሊሁ ፡ *ስብዐ ፡ ለዕለትየ ፡ እሴብሐከ ፡፡ ኢይሁቦን ፡ [f. 6 v.] ንዋመ ፡ ለአዕይንቲሁ[2] ፡ ወኢድቃሰ ፡ ለቀራንብቲሁ ፡ ዘእንበለ ፡ ያብጽሕ ፡ ፻ወ፶መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወማሕልየ ፡ ነቢያት ፡ ወማሕሌየ ፡ ሰሎሞን ፡ ወውዳሴ ፡ ማርያም ፡ ወአንቀጸ ፡ ብርሃን ፡ ፺ጊዜ ፡ በመዓልት ፡ ወ፺ጊዜ ፡ በሌሊት ፡ ወይሰግድ ፡ ከመ ፡ መንኰራኵር ፡ በአብራኪሁ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ወያንቀዐድዋ ፡ አዕይንቲሁ ፡ ወይክዑ[3] ፡ ማየ ፡ አንብዑ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይትቀሠፍ ፡ ዘባኖ ፡ በሐብለ ፡ ቀሥፈቶሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ፲ወ፪እሥራዊሁ ፡ ወይጐደጕድ ፡ እንግድኣሁ ፡ ወይገዕር ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር፤ እንዘ ፡ ይብል ፡ በቃለ ፡ ፔስልጤ ፡ ዘእመዝሙር ፡ ስምዐኒ ፡ እግዚኦ ፡ ጸሎትየ ፡ ወይብጻሕ ፡ ቅድሜከ ፡ ገዓርየ ፡ ወኢትሚጥ ፡ ገጸከ ፡ እምኔየ ፡ በዕለተ ፡ ምንዳቤየ ፡ አፅምእ ፡ እዝነከ ፡ ኀቤየ ፡ እስመ ፡ ብዙኃን ፡ ቆሙ ፡ ላዕሌየ ፡፡ አድኅነኒ ፡ እግዚኦ ፡ እምፀርየ ፡ እስመ ፡ ይጌጕኡኒ ፡ አፈ ፡ ሞት ፡ ለአብጽሖትየ ፡ ረዳእየ ፡ ወመድኅንየ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡ ኢታስተኅፍረኒ ፡ እምተስፋየ ፡ ተማከሩ ፡ ላዕሌየ ፡ ወኢትኅድገኒ ፡ ከመ ፡ ይዜኀሩ ፡ ኢትመጥዋ ፡ ለአራዊት ፡ ነፍስየ ፡ እንተ ፡ ትገኒ ፡ ለከ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኪ*የ ፡ እግዚአብ [f. 7 r.] ሔር ፡ እግዚእየ ፡፡ ወእግዚአብሔር ፡ ንጉሥየ ፡ ኀብስተ ፡ ዕለትየ ፡ ወጽዋዐ ፡ ሕይወትየ ፡ እስትንፋሰ[4] ፡ አፉየ ፡ ጠለ ፡ ምራቅየ ፡ ብርሃነ ፡ አዕይንትየ ፡ ጽንዐ ፡ ድማሕየ ፡ ሞቀ[5] ፡ ዐራዝየ ፡ ነገረ ፡ ቃልየ ፡ ልቡና ፡[6] ኅሊናየ ፡፡ ተለውኩ ፡ ስምዐከ ፡ እግዚኦ ፡ ኢታስተኅፍረኒ ፡ ተለወት ፡ ነፍስየ ፡ ድኅሬከ፤ ነጽራ ፡ ለነፍስየ ፡ ወአድኅና ፡ ወአንበርኩ ፡ አንብዕየ ፡ ቅድሜከ ፡ በከመ ፡ አዘዝከ ፡፡ ለከ ፡ እሠውዕ ፡ መሥዋዕተ ፡ ስብሐት ፡ ትብጻሕ ፡ ጸሎትየ ፡ ቅድሜከ ፡ ጽርሐ ፡ መቅደስከ ፡ ሥመር ፡ እግዚኦ ፡ ቃለ ፡ አፉየ ፡ አርትዕ ፡ ፍኖትየ ፡ ወሑረትየ ፡ በከመ ፡ ነቢብከ ፡፡

ርቱዕ ፡ ውእቱ ፡ ፍናዊሁ ፡ ለአሮን ፡ መንክራዊ ፡ ገባሬ ፡ ኀይል ፡
ዘአጥናን ፡ ሐራዊ ፡ ጽኑዕ ፡ ወኀያል ፡
ዲበ ፡ ጸብእ ፡ ጸላኢ ፡ ወአሣእኒሁ ፡ ወንዋየ ፡ ሐቅሉ ፡ ወንጌል ፡
ቀስታሙ ፡ ወሖናቱ ፡ መስቀል ፡

[1] *Sic* cod. pro ተመክዐበ — [2] ለአዕይንቲሆሙ cod. — [3] ወይክዑ cod. — [4] እስትንፋስ cod. — [5] ሞተ cod. — [6] Ad. ሐሊና cod.

ቅናተ ፡ ሐቌሁ[1] ፡ ወሰይፈ ፡ እዴሁ ፡ ስሑል ፡
አሚን ፡ ሥላሴ ፡ ዘኢይትከፈል ፡
ሲሳዩ ፡ ጸሎት ፡ ወአክሊለ ፡ ርእሱ ፡ ጥበብ ፡ ወእምሮ ፡ ብሂለ ፡ ቃል ።
f. 7 r. ወመንኰራኵረ ፡ ሰረገላሁ ፡ ፍቅረ ፡ ማርያም ፡ *ድንግል ፡
በቀልተ ፡ ሃይማኖት ፡ ዘርሱይ ፡ በዐጽቅ ፡ ወፍሬሁ ፡ ጽሩቅ ፡
ወሊቀ ፡ ካህናት ፡ ዐቢይ ፡ ከመ ፡ ሚመቱ ፡ ለመልከ[2] ፡ ጼዴቅ ፡
ዘያነሐሲ[3] ፡ አበሳ ፡ ለጊጉያን ፡ በንዝኅተ ፡ ደሙ ፡ ለክርስቶስ ፡ ሊቅ ።
ብእሲ ፡ ነጋዲ ፡ ውስተ ፡ ባሕር[4] ፡ ርሑቅ ፡
ዘበ፳መክሊተ ፡ ወርቅ ፡
ወአግብአ ፡ ምስለ ፡ ርባሑ ፡ ክልኤነ ፡ ፲ወ፳ምናናተ ፡ ኀበ ፡ ንጉሠ ፡ ጽድቅ ።
ገብር ፡ ኄር ፡ ወመጋቢ ፡ ጠቢብ[5] ፡ ዘሤሞ ፡ እግዚኡ ፡ ላዕለ ፡ ኵሉ ፡ ንዋዩ ፡ ወጥሪቱ ፡
ከመ ፡ የሀበሙ ፡ ሲሳዮሙ ፡ ለሰብአ ፡ ቤቱ ።
ሐዋርያ ፡ ወምእመን ፡ ለዘፈነዎ ፡
ዘአልቦ ፡ ኀቤሁ ፡ አድልዎ ፡
ዘይሰብክ ፡ ጽድቀ ፡ በቅድሜሆሙ ፡ ንጉሥ ፡ እንበለ ፡ ሐስዎ[6] ።
በረከተ ፡ ጸሎቱ ፡ ለመንክራዊ ፡ አሮን ፡
ብእሴ ፡ ሰላምየ ፡ ዘኪያሁ ፡ እትአመን ፡
ወበረከቶሙ ፡ ለ፴፻መነኮሳት ፡ ወ፫፻መበለታት ፡ መስተዐግሣን ፡
በመከራ ፡ ስደት ፡ ኵሉናን ፡
ምስለ ፡ አቡሆሙ ፡ መንክራዊ ፡ አሮን ፡
በሀፍ ፡ ወበድካም ፡ በረኃብ ፡ ወበጽምእ ፡ በቍር ፡ ወዕርቃን ፡
ወበረከቶሙ ፡ ለመምክራን ፡ ሥዩማን ።
f. 8 r. ወጸሎቶሙ ፡ ለሰማዕት ፡ በዛቲ ፡ *መካን ፡
ወኵሎሙ ፡ ጻድቃን ፡ ወካህናት ፡ ኅሩያን ፡
በገቢረ ፡ ጽድቅ ፡ ጽኑዓን ፡ ወለኀጢአት ፡ ምውታን ፡
እለ ፡ ተፀግዑ ፡ ውስተ ፡ መቃብሪሁ ፡ ለመንክራዊ[7] ፡ አሮን ፡
በከመ ፡ ወርኅ ፡ ስርግው ፡ ማእከለ ፡ ከዋክብት ፡ ብሩሃን ፡
ጸሎቶሙ[8] ፡ የሃሉ ፡ ምስሌነ ፡ ወያጽድቀነ ፡ ለኃጥአን ፡
ወይርኩብ ፡ ተስፋ ፡ ሕይወት ፡ መምህረ ፡ ሕግ ፡ ዮሐንስ ፡ ዘምኔት ፡ አጽሞሙ ፡ መድፍን ፡
ወኢይኩን ፡ ሕጹጸ ፡ እምአብያጺሁ ፡ ሥዩማን ፡

[1] ኃቌየሁ cod. — [2] ወለመልከ cod. — [3] ዘየነሐሲ cod. — [4] *Sic* cod. — [5] ጥቢብ cod. — [6] ሐሰዎ cod. — [7] ለመንካራዊ cod. — [8] ጸሎቶ cod.

ኀይለ ፡ ጸሎቶሙ ፡ እንዘ ፡ ይትአመን ፡
አጽሐፈ ፡ መጽሐፈ ፡ ዝንቱ ፡ ኪዳን ፡
ከመ ፡ ይድኅን ፡ እምእደ ፡ ሰይጣን ፡
ወእምአጋንንቲሁ ፡ ፀዋጋን ፡
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ስምዑ ፡ አበዊነ ፡ ወአኀዊነ ፡ ዘኮነ ፡ መካነ ፡ ልደቱ ፡ ለአሮን ፡ አቡነ ፡ መንክራዊ ፡ በሀገረ ፡ ጉብያ ፡ ዘስማ ፡ ሰጕዳ ። ወሀሎ ፡ ውስቴታ ፡ ብእሲ ፡ ኄር ፡ ዘስሙ ፡ ገብረ [1] ፡ መስቀል ፡ ፈራሄ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይገብር ፡ ምጽዋተ ፡ ለነዳያን [2] ፡ ወለምስኪናን ፡ ወቦ ፡ ብእሲተ ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ አመተ ፡ ማርያም ፡ ወ፪ኤሆን ፡ ስን*እዋን ፡ ለ (f. 8 v.) ገቢረ ፡ ጽድቅ ፡ ወአልበሙ ፡ ውሉደ ፡ በእንተዝ ፡ ይስእሉ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ የሀቦሙ ፡ ፍሬ ፡ ቡሩከ [3] ፡ ዘይበቍዕ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወኅሩየ ፡ በኀበ ፡ ሰብእ ። ወርእየ ፡ ተአምኖቶሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወፀንሰት ፡ አመተ ፡ ማርያም ፡ ወወለደት ፡ ወልደ ፡ ወሰመየቶ ፡ ስሞ ፡ ፈረደይ ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ ፈትሐ ፡ ሊተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወወሀበኒ ፡ ጸሎትየ ፡ ዘሰአልኩ ፡ ኀቤሁ ። ወአመ ፡ ተፈጸመ ፡ መዋዕለ ፡ ንጽሑሙ ፡ ወሰድዎ ፡ ለሕፃን ፡ ኀበ ፡ ቤተ [4] ፡ ክርስቲያን ፡ ከመ ፡ ያጥምቅዎ ፡ በሕገ ፡ ክርስቲያን ። ወሰመዩ ፡ ካህን ፡ አሮን ፡ በከመ ፡ አንበበ [5] ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወልህቀ [6] ፡ ሕፃን ፡ ወወርዘወ ፡ እንዘ ፡ የዐቅቦ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ።

ወወሰዶ ፡ ገብረ ፡ መስቀል ፡ ለአሮን ፡ ወልዱ ፡ ኀበ ፡ ካህን ፡ ዘስሙ ፡ ገብረ ፡ መሲሕ ፡ ዘፍጹም ፡ በገቢረ [7] ፡ ጽድቅ ፡ ወበለብዎ ፡ ቃለ ፡ መጻሕፍት ፡ ወአስተብቍዖ ፡ ገብረ ፡ መስቀል ፡ ለአባ ፡ ገብረ ፡ መሲሕ ፡ ወይቤሎ ፡ አአባ [8] ፡ አንተ ፡ ተአምር ፡ ኵሎ ፡ ትካዘ ፡ ወሐዘነ [9] ፡ *ዘያ (f. 9 r.) ጸንጽወኒ ፡ አዕፅምትየ ፡ በእንተ ፡ ዘአልብየ ፡ ዘርአ ፡ በዲበ ፡ ምድር ፡ ወነዋ ፡ በጸሎትከ ፡ ዘወሀበኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተስፋ ፡ ለልብየ ፡ ድራረ ፡ ወምሳሐ ፡ ለአዕይንትየ ፡ ናሁ ፡ በጻዕክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይትቀነይ ፡ ወይፀመድ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሎ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወቱ ፡ ወአንተ ፡ መሀሮ [10] ፡ ቃለ ፡ መጻሕፍት ፡ ወመዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ከመ ፡ ይኩንከ ፡ ወልደ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወበንዝኅተ ፡ ማይ ። ወተመጠዎ ፡ ገብረ ፡ መሲሕ ፡ ለሕፃን ፡ ወይ

[1] In margine additum. — [2] ለነዳይን cod. — [3] ቡሩክ cod. — [4] ኀቤተ cod. — [5] አንቦ cod. — [6] ወለሕቀ cod. — [7] ገቢረ cod. — [8] Conj. cod. ለአባ. — [9] ወሐዘን cod. — [10] *Sic!*

ቤሎ ፡ ለሕፃን ፡ መኑ ፡ ስምከ[1] ፡ አሮን ፡ ስምየ ፡ ዘክርስትናየ[2] ፡ ወይቤሎ ፡ ገብረ ፡ መሲሕ ፡ በጽድቅ ፡ ተሰመይከ ፡ እስመ ፡ አሮን ፡ ብሂል ፡ ክፍሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እምደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ወፍሉጥ ፡ ዕበየ ፡ ክብሩ ፡ ወክህን ፡ ውእቱ ፡ ሠዋዒ ፡ በቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወየዐርግ ፡ ሎቱ ፡ ዕጣነ ፡ ስብሐት ፡ ዘቅታሬ ፡ ድቁቅ ፡ በበነግሀ ፡ ወይከድና ፡ ስብሐት ፡ ለደብተራሁ ፡ ወይትኤመር ፡ ሎቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምውስተ ፡ ዳቤር ፡ ዘመልዕልተ ፡ ምሥሃል ፡ ዘይጼልላ ፡ ለታቦት ፡ ዘወርቅ ፡ ሙዳየ ፡ ኦሪት ። ወመልአ ፡ መንፈስ ፡ f. 9 v. ቅዱስ ፡ *ላዕለ ፡ ገብረ ፡ መሲሕ ፡ ተነበየ ፡ ወይቤ ፡ ኦወልድየ ፡ አንትኬ ፡ ተዐቢ ፡ እምነ ፡ አሮን ፡ ወልደ ፡ ቀዓት ፡ ወትፈደፍድ ፡ እምኔሁ ፡ እስም ፡ ዕጣኑ ፡ ለአሮን ፡ ኢገብረ ፡ መድኀኒተ ፡ ወኢያርኀወ ፡ ገነተ ፡ ወኢያውፅአ ፡ እምሲኦል ፡ ነፍሳተ ፡ ወለከሰ ፡ ይሁብከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኀይለ ፡ ወሥልጣነ ፡ ዘወሀበ ፡ ለሐዋርያቲሁ ፡ ከመ ፡ ትስብክ ፡ ቃሎ ፡ ቅዱስ ፡ ቀዊመከ ፡ በቅድመ ፡ ኵሉ ፡ ሕዝብ ። ወባረከ ፡ ለአሮን ፡ ሕፃን ፡ በበረከተ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤ ፡ የሀብከ ፡ እግዚአብሔር ፡ አእምሮ ፡ ወጥበበ ፡ ወመንፈሰ ፡ ልቡና ፡ ኀበ ፡ መናብርቲሁ ፡ ዘትነብር ፡ ወይቀድሕ ፡ ለከ ፡ ውእቱ ፡ ጰራቅሊጦስ ፡ ኦልሳዳይ ፡ አስራበ ፡ ስብሐት ፡ ዘውሕዘ ፡ እምቀላየ ፡ ልቡና ፡ ወያሰርጉከ ፡ በጽጌ ፡ አክሊለ ፡ ስብሐት ፡ ዘክህነት ፡ ወይረሲከ ፡ ተክለ ፡ ጽድቅ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወይቤ ፡ አቡሁ ፡ አሜን ።

እምይእቲ ፡ ሰዓት ፡ አኀዘ ፡ ገብረ ፡ መሲሕ ፡ ይምሀሮ ፡ ለአሮን ፡ መዝሙረ ፡ ወፊደለ ፡ መጻሕፍት ፡ ወአርኀወ ፡ ሎቱ ፡ መንፈስ ፡ f. 10 r. ቅዱስ ፡ መሳክወ ፡ ኅሊናሁ ፡ ወአብርሃ ፡ መክሥተ ፡ ልቡና*ሁ ፡ ወተምህረ ፡ በሥምረተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወፈጸመ ፡ ኵሎ ፡ እንዘ ፡ ያሌብዎ ፡ ኀይለ ፡ መለኮት ። እምድኅረ ፡ ፈጸመ ፡ ዳዊተ ፡ ተሠጥየ ፡ ልቡ ፡ ወተነድፈ ፡ በፍቅሩ ፡ ለክርስቶስ ፡ ወነደ ፡ ከመ ፡ እሳት ፡ ምንባብ ፡ በኀልዮ ፡ ፍቅራ ፡ ለማርያም ፡ ርግብ ፡ ሠናይት ፡ ዘጸረቶ ፡ በከርሣ ፡ ለወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሐፀነቶ ፡ በሐሊብ ፡ አጥባቲሃ ፡ እንዘ ፡ ድንግል ፡ ኅትምት ፡ ይእቲ ፡ ድልወ ፡ ኮነት ፡ ከመ ፡ ትስዐም ፡ ከናፍሪሁ ፡ ጽጌ ፡ በከናፍሪሃ ፡ ወይሠወጥ ፡ ውስተ ፡ ውሳጤ ፡ አፉሃ ፡ ጠለ ፡ ምራቁ ፡ ወእስትንፋሰ ፡ ጕርዔሁ ፡ ጊዜ ፡ ትስዕሞ ፡ ለሕፃን ፡ ፍሡሕ ፡ ወትውኅጥ ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ ምንት ፡ ተሰጥሙ ፡ ለምራቀ ፡ ወልድየ ፡ አስራበ ፡ ሶከሩ ፡ ጸቃውዐ ፡ መዓርኑ ፡ ወሚመ ፡ ሐሊበ ፡ እ

[1] Aliquid desideratur. e. gr. ወይቤሎ. — [2] ዘክርስናየ cod.

ጐልት ፡ ወምንት ፡ ይጼኑ ፡ መዐዛ ፡ እስትንፋሱ ፡ ለወልድየ ፡ ከለ ፡ ገዳምኑ ፡ ወሚመ ፡ አልባስጥሮስ ፡ ማየ ፡ ልብንኑ ፡ ስኂንኑ ፡ ናርዶስኑ ፡ ወሚመ ፡ ስሊኖት ፡ ወቅንአት ፡ ወማይሴኒ ፡ ወይልሒ ፡ እምሠራኄ ፡ ገጹ ፡ *ፀሓይኑ ፡ ዘኀዚራን ፡ ወሚመ ፡ ኤራዕ ፡ በዕለተ ፡ ገሀሁ ፡ f. 10 v. ምሉእ ። ምዕረ ፡ ተሐቅፎ ፡ በእደዊሃ ፡ ወምዕረ ፡ ታቀውሞ ፡ መልዕልተ ፡ አቍይጺሃ ፡ ምዕረ ፡ ታጠብዎ ፡ ወተዐቍሮ ፡ በአልባሲሃ ፡ ወታሰክቦ[1] ፡ ተኀፅኖ[2] ፡ ወምዕረ ፡ ተሐዝሎ ፡ ዲበ ፡ ዘባና ፡ ወታነብሮ ፡ ወእምዝ ፡ ታስተላህዮ ፡ በከመ ፡ ያስተላህያ ፡ አንስት ፡ ወልዶን ፡ ወትብል ፡ ፍሥሓየ ፡ አንተ ፡ ወሞገስየ ። መኑ ፡ ይእቲ ፡ ዘከማየ ፡ እምውሉደ ፡ ሰብእ ፡ ዘወለደት ፡ ወልደ ፡ እንበለ ፡ ድማሬ ፡ ዘብእሲ ፡ ወድንግልና[3] ፡ ኅቱም ፡ ወዕቁብ ፡ በመንሥገ ፡ ዘኢተርኅወ ፡ በወሊድ ፡ ወኢረስሐ ፡ በደም ፡ ጊዜ ፡ ኀሪስ ። ወሐሊብሰ ፡ ዘይፈለፍል ፡ ለሕፃን ፡ እምአጥባተ ፡ ድንግል ፡ ወለት ፡ ሕይወኒ ፡ ወልድየ ፡ እስመ ፡ ሕያው ፡ አንተ ፡ ወአነሂ ፡ እሐየው ፡ በእንቲአከ ፡ ወበእንቲአየ ፡ ይሐየው ፡ ዓለም ። ያስተበቍዓ ፡ ሕፃን ፡ ከመ ፡ ታጥብዎ[4] ፡ በከልሐ ፡ እንዘ ፡ ይትሌተት ፡ ከመ ፡ ሕፃናት ፡ በልሳነ ፡ ፍጥረታት ፡ ወይቤላ ፡ *እሙ ፡ f. 11 r. ወትቤሎ ፡ ሕንከ[5] ፡ ጥቡ ፡ አቡ ፡ አቡ[6] ። ወሶበ ፡ ይሬእይዎን ፡ ለአንስት ፡ ከመ ፡ ያፍቅራ ፡ ለውሉዶን ፡ ወሕፃናትኒ ፡ ከመ ፡ ያፍቅራ[6] ፡ እማቲሆሙ ፡ ይቤ ፡ አሮን ፡ በልቡ ፡ ከመዝ ፡ ውእቱ ፡ ፍቅሩ ፡ ለክርስቶስ ፡ ምስለ ፡ ወላዲቱ ፡ ድንግል ፡ ወበእንተዝ ፡ ተመስወ ፡ ልቡ ፡ ወነደ ፡ ከመ ፡ ላህበ ፡ እቶን ፡ በፍቅረ ፡ በግዑ ፡ ወረሰየ ፡ ከናፍሪሁ ፡ ወአፉሁ ፡ ንዋየ ፡ መዝሙር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአጥረየ ፡ ልማዶ ፡ ኂሩት ፡ በመዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ፯ጊዜ ፡ በመዓልት ፡ ወ፯ጊዜ ፡ በሌሊት ፡ ለለሰዐቱ ፡ ይነቅዋ ፡ አእዛኒሁ ፡ ወለከወ[7] ፡ ብርሃነ ፡ አዕይንቲሁ ፡ ከመ ፡ ኢይርአያ ፡ ከንቶ ፡ ወኢይስምዓ ፡ ፅሩዐ ፡ ነገረ ፡ ዳዕሙ ፡ ያንበሰብሳ ፡ ከናፍሪሁ ፡ ወልሳኑ ፡ ሕገ ፡ ስብሐቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወይደምፅ ፡ እስትንፋሰ ፡ ጕርዔሁ ፡ ከመ ፡ ማዕየ ፡ ነፋስ[8] ፡ ዲበ ፡ አድባር ፡ ወረሰየ ፡ ጣዕመ ፡ ዓለም ፡ ከመ ፡ ጽዋዐ ፡ ሞት ፡ መሪረ ፡ ወኮኖ ፡ ሰረገላ ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጰራቅሊጦስ ፡ ተርሕነ ፡ ላዕሌነ ፡ ሰንዶነ ፡ ጥምቀት ፡ ዘኢተአንመ ፡ ወተሐሰለ ፡ መላትሒሁ ፡ በትእዛዘ ፡ አሪት ፡ *ወኮኖ ፡ ልጓመ ፡ ጾም ፡ ወትዕግሥት ፡ f. 11 v. ወቆማ ፡ እ[9]ገሪሁ ፡ ዲበ ፡ ኰኵሐ[10] ፡ ወንጌል ፡ ዘሐዋርያት ፡ ወተስሐ

[1] ወተሰክቦ cod. — [2] ታሐፅና cod. — [3] Nonne ወበድንግልና legendum? — [4] ታብዎ cod. — [5] *Sic* nonne pro እንከ? — [6] *Sic* cod. – [7] ወለከዋ cod. — [8] ነፋሰ cod. — [9] እ supra positum. — [10] ኩክሐ cod.

በ፡ ከመ፡ ፈረስ፡ በሐብለ፡ ወንጌል፡ ወበሐብለ፡ ፍቅራ፡ ለማርያም፡ ንጽሕት፡ ወይጌሥጾ፡ ከመ፡ ሰውጥ፡ ፈሪሃ፡ ስሙ፡ ለእግዚአብሔር፡ ጸባኦት፡ ወያረውጾ፡ ውስተ፡ ፍኖተ፡ ጻድቃን፡ ወሰማዕት፡ ወያጠብዖ፡ ለተጋድሎ፡ ዲበ፡ ጸብአ፡ ጸላኢ፡ እስከ፡ ይገብር፡ ቦቱ፡ ተአምረ፡ ወመንክረ፡ እስከ፡ ያበጽሖ፡ ኀበ፡ ተስፋ፡ ሕይወት፡ ዘይጸንሕዎ፡ ጻድቃን፡ ወይበውኡ፡ እንተ፡ ፍኖተ፡ መቅዐን፡ ኀበ፡ አልቦ፡ ሞት፡ ወሐዘን ፤ ለዓለመ፡ ዓለም፡ አሜን ።

ወኮነ፡ እምድኅረዝ፡ መዋዕል፡ ተንሥአ፡ ወሖረ፡ ኀበ፡ ጳጳስ፡ ከመ፡ ይሠየም፡ ዲያቆነ፡ ወሰሚዖ፡ ቃለ፡ መጻሕፍት፡ ወትእዛዘ፡ በእንተ፡ ተፀምዶታ፡ ለቤተ፡ ክርስቲያን፡ ወተዐቅበ፡ በሥርዐተ፡ ምሥጢር፡ ይቤ፡ አሮን፡ መንክራዊ፡ ዛቲ፡ ተግሣጽ፡ ትኩነኒ፡ ዮም፡ ከመ፡ ሕልቀት፡ በልብየ፡ ወከመ፡ ማዕተብ፡ በመዝራዕትየ፡ ከመ፡ ዕቍረ፡ f. 12 r. *ወርቅ፡ ለሥንቅ፡ ወከመ፡ ባዝግና፡ ለዐኒቅ፡ ቤተ፡ ክርስቲያንሂ፡ ትኩነኒ፡ ከመ፡ ዘይነብር፡ ምስለ፡ እሙ፡ እኁለ፡ ማዕነቅ ። ወአተወ፡ አሮን፡ ዲያቆን፡ ሀገረ፡ ገምብያ[1]፡ ኀበ፡ ሰጐዳ፡ እንተ፡ ይእቲ፡ መካኑ፡ ለጊዮርጊስ፡ ወተፀምደ፡ ውስቴታ፡ በመልእክተ፡ ዲቍና፡ ብዙኀ፡ ዓመታተ ። ወአሐተ፡ ዕለተ፡ ቦአ፡ ውስተ፡ ቤተ፡ ግብር፡ ከመ፡ ሥርዐት፡ በልማድ፡ ነሢአ፡ ፍሕመ፡ በመሶድ፡ በፈሪሃ፡ እግዚአብሔር፡ ወበረዓድ፡ ወእንዘ፡ ያስተዳሉ፡ ተንሥአት፡ ቀለምጺጽ፡ ንስቲት፡ ወነበረት፡ ዲበ፡ አሐቲ፡ አጽባዕቱ፡ ወአንጠየቶ፡ ፈድፋደ፡ ጠቢቃ፡ ወአንገፉ፡ በፀጋሙ፡ ለየማኒት፡ ወአሕመመቶ[2]፡ ጥቀ፡ ወእምዝ፡ ሐደገቶ፡ ወበከየ፡ አሮን፡ መንክራዊ፡ ብካየ፡ መሪረ፡ ወይቤ፡ እግዚኦ፡ አምላኪየ፡ ለምንት፡ ትመይጥ፡ ገጸከ፡ እምኔየ፡ ወተኀድገኒ፡ እስከ፡ ትኩነኒ፡ ዛቲ፡ ቀለምጺጽ፡ ንስቲት፡ ቀኒጻ፡ ላዕለ፡ አጻብዕትየ፡ ወእመሰ፡ ተጸመምከኒ፡ እከውን፡ ከመ፡ እለ፡ ይወርዱ፡ ውስተ፡ ግብ፡ f. 12 v. *እመ[3]፡ ኢዐቀብከኒ፡ ምሕረትከ፡ ኵሉ[4]፡ ዘረከበኒ፡ ይቀትለኒ ። ርእየኒ፡ እግዚኦ፡ ተአምኖትየ፡ እመሰ፡ ኢፈቀድከ፡ ሊተ፡ እንበር፡ በቤተ፡ አቡየ፡ ውስተ፡ ርስትየ[5]፡ ናሁ፡ እሐድጎ፡ በእንተ፡ ፍቅረ፡ ዚአከ ። ወይቤ፡ መንክራዊ፡ ዲያቆን፡ ኦነፍስየ፡ ኢይልክፍኪ፡ እሳት፡ እምዮም፡ አእመርኪ፡ እንከሰ፡ እስመ፡ አንጠየተኒ[6]፡ ንስቲት፡ ቀኒጻ፡ ለቀለምጺጽ፡ ወባሕቱ፡ እፎ፡ የአኪ፡ ፈድፋደ፡ ባሕረ፡ እሳት፡ ዕሙቅ፡ ዘአልቦ፡ ክንፈፍ፡ ምሉእ፡ ወ

[1] ም supra additum. — [2] ወሕመቶ cod. — [3] አመ cod. — [4] ኵሎ cod. — [5] ርእስትየ cod. — [6] አንጠየትኒ cod. Nonne in አንጠየተኪ corrigendum?

ፍሉሕ ፡ ወርሱን ፡ በቅንአተ ፡ እግዚአብሔር ። መሐለ ፡ ወበጽዐ ፡ ከመ ፡ ኢይኅድር ፡ ውስተ ፡ ሀገሩ ፡ ዘእንበለ ፡ ይእቲ ፡ ዕለት ፡ ወሰበ ፡ ኮነ ፡ ዕቅበተ ፡ ጽልምት ፡ ተንሥአ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወጸለየ ፡ በአንብዕ ፡ ውዑይ ፡ ጸሎተ ፡ ወተሰነአለ ፡ ታቦተ ፡ ወኅሠሠ ፡ ገጸ ፡ በልብሰ ፡ ታቦት ፡ ወወፅአ ፡ በእፈ ፡ ጽባሕ ፡ ወሖረ ፡ መንገለ ፡ ምሥራቅ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኖን ፡ ማኅቶት ፡ ለእግርየ ፡ ሕግከ ፡ ብርሃን ፡ ለፍኖትየ ፡ ምርሐኒ ፡ እግዚኦ ፡ ፍኖተከ ፡ ወእሑር ፡ በጽ*[f. 13 r.]ድቅከ ። መሐልኩ ፡ ወአጥባዕኩ ፡ ከመ ፡ እዕቀብ[1] ፡ ኵነኔ ፡ ጽድቅከ ፡ ተሎኩ ፡ ስምዐከ ፡ እግዚኦ ፡ ኢታስተኀፍረኒ ፡ እምተስፋየ ፡ ወኢታእትት ፡ ቃለ ፡ ጽድቅ ፡ እምአፉየ ፡ ለግሙራ ።

ወኮነ ፡ ይሜርሕ[2] ፡ ሎቱ ፡ ፍኖቶ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ። ወበጺሖ ፡ ሀገረ ፡ አምሐራ ፡ ተስእለ ፡ ፍኖተ ፡ ዘያበጽሖ ፡ ደብረ ፡ ጎል ፡ ኀበ ፡ ቅዱስ ፡ አባ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ የዐቢ ፡ ወይከብር ፡ በጽንዐ ፡ ገድል ፡ እምኵሎሙ ፡ መምህራን ፡ በውእቱ ፡ መዋዕል ። ወበጺሖ ፡ ኀበ ፡ አንቀጸ ፡ ደብር ፡ ሰአለ ፡ ወአስተበቍዐ ፡ ከመ ፡ ይዝክርዎ ፡ ወነገሩ ፡ በእንቲአሁ ። ወአብእዎ ፡ ለመንክራዊ ፡ አሮን ፡ ዲያቆን ፡ ወበዊአ ፡ ቅድሜሁ ፡ ለመምህረ ፡ ሕግ ፡ ሰገደ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ወሰዐመ ፡ አብራኪሁ ። ወይቤሎ ፡ አባ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ አይቴ ፡ ብሔርከ ፡ አወልድየ ፡ ወአይቴ ፡ ተሐውር ፡ ወምንተ ፡ ትፈቅድ ፡ እምግዕዘ ፡ እጓለ ፡ እመሕያው ። ወነገሮ ፡ ኵሎ ፡ ምግባራቲሁ ፡ *[f. 13 v.]ወዘከመ ፡ ጠበቀቶ ፡ እሳት ፡ አጽባዕቶ[3] ፡ በቤተ ፡ ግብር ፡ ወይቤ ፡ መንክራዊ ፡ አባ ፡ ወአቡየ ፡ ፈድፋደሰ ፡ ወፍጡነ ፡ በእንተ ፡ ሕማመ ፡ ቀለምጺጽ ፡ ፈሪህየ ፡ ዘየአኪ ፡ ኵነኔ ፡ እሳተ ፡ ተደይኖ ፡ መክፈልተ[1] ፡ ኃጥኣን ፡ ከመ ፡ አድኅና ፡ ለነፍስ ፡ ጕየይኩ ፡ ወመጻእኩ ፡ ኀበ ፡ ሊቀ ፡ ኖትያት ፡ ከመ ፡ ተኅድፈኒ ፡ በራግናተ ፡ ጸሎትከ ፡ እማዕበለ ፡ ኃጣውእ ፡ ወታበጽሐኒ ፡ ሰዋስወ ፡ ጽድቅከ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ክርስቶስ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ሠዋዔ ፡ ርእሱ ፡ ከመ ፡ በግዕ ። ወሰሚዖ ፡ አባ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ይቤ ፡ አማን ፡ ኀረየከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወጸውዐከ ፡ ከመ ፡ ጳውሎስ ፡ በአልክፎ ፡ እሳት ፡ ከመ ፡ ትጹር ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ ወዕንቈ[5] ፡ ክቡራተ[6] ፡ ወብሩሃተ ፡ ወከመ ፡ ትንግድ ፡ ቦቶን ፡ እስከ ፡ ትሠየም ፡ በእትወትከ ፡ ላዕለ ፡ ፲ወ፪አህጕራት ፡ ወይእዜኒ ፡ አወልድየ ፡ ተዐገሥ ፡ ወአጽንዕ ፡ ልበከ ፡ ወዕቀብ ፡ ፍኖቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወጽ

[1] ዕቀብ cod. — [2] ይሴርኃ cod. — [3] አጻባዕቶ cod. — [4] መክፍልተ cod. — [5] ወዕንቊ cod. — [6] ክቡራት cod.

ናሕ ፡ ሣህሎ ፡ ወምሕረቶ ፡ እስከ ፡ ይገብር ፡ ለከ ፡ እምትእምርታት ፡ ሠናያት ፡ ይርአዩ ፡ ወይሴብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በእንቲአከ ።

ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ሶበ ፡ ርእየ ፡ ምግባሮ ፡ ወጊሩ f. 14 r. ቶ ፡ ሠናየ ፡ ወትሕትናሁ ፡ ባ*ሕርየ ፡ አእምሮ ፡ ብሂለ ፡ ቃል ፡ ወትዕግሥት ፡ ከመ ፡ ድደ ፡ ወርቅ ፡ በስንእ ፡ ዘአጥረየ ፡ ወዓዲ ፡ ፈተነ ፡ ብሩረ ፡ ክህነቶ ፡ ወዘከመ ፡ ያወትር ፡ ምጽላየ ፡ ወነጸረ ፡ ከመ ፡ አልቦ ፡ ላዕሌሁ ፡ ዘለፋ ፡ ኃጣውእ ፡ ትዕቢት ፡ ወትውዝፍት ፤ ወአልቦቱ ፡ ሀኬት ፡ ወሥሥዕት ፡ ዳእሙ ፡ ፍጹም ፡ በተፋቅሮ ፡ ወበየውሃት ፡ ወግህራት ፡ ለገቢረ ፡ ጸሎት ፡ አልበሶ ፡ ልብሰ ፡ ምንኵስና[1] ፡ ወአርአዮ ፡ ፍኖተ ፡ እንጦንዮስ ፡ ወመቃርዮስ ፡ አሠረ ፡ አባ ፡ ጳውሊ ፡ ወአርሳንዮስ ፡ ትምህርተ ፡ አባ ፡ ገቢዩድ ፡ ወመቃቢስ ፡ ወአባ ፡ አቢብ ፡ ወኢላርዮን ፡ ወአባ ፡ አጋቶን ፡ ዘተፍእመ ፡ እብነ ፡ በአፉሁ ፡ ፫ዓመተ ፡ ወጊሩተ ፡ ኵሉ ፡ ጻድቃን ። ወይቤ ፡ አባ ፡ በጸሎት ፡ ሚካኤል ፡ በረከተ ፡ እሉ ፡ ቅዱሳን ፡ የሀሉ ፡ ላዕሌከ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወኮነ ፡ አሮን ፡ መጋቤ ፡ ደብር ፡ ወሊቀ ፡ ዲያቆናት ፡ ወአሥመሮ ፡ ለእግዚአብሔር ፤ ወተፈሥሐት ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በመልአክቱ ፡ ወበዘምሮቱ ፡ ወሠናየ[2] ፡ ኵሉ ፡ ግዕዙ ፡ በሥጋ ፡ ወነፍስ ፤ ጸ f. 14 v. ሎቱ ፡ ወበረ*ከቱ ፡ ወኀይለ ፡ ረድኤቱ ፡ ያድኅነነ ፡ እመዓተ ፡ ገጹ ፡ ለክርስቶስ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወኮነ ፡ በእማንቱ ፡ መዋዕል ፡ አንሥአ ፡ ሁከተ ፡ ሞገደ ፡ እምነፋሰ ፡ ዐውሎሁ ፡ ለሰይጣን ፡ በአድያመ ፡ ኵሉ ፡ ኢትዮጵያ ። ወሀሎ ፡ በውእቱ ፡ መዋዕል ፡ ጳጳስ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ርቱዕ[3] ፡ በሃይማኖቱ ፡ ወከመ ፡ አንበሳ ፡ ውኩል ፡ በጸሎቱ ። ወኮነ ፡ ጋእዝ ፡ ማእከሌሁ ፡ ምስለ ፡ ንጉሥ ፡ አግዓዚ ፤ ወኅብሩ ፡ ኵሎሙ ፡ ኖሎተ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ምስለ ፡ አቡሆሙ ፡ ያዕቆብ ፡ እኀወ ፡ ሐዋርያት ፤ ወቦኡ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤልዎ ፡ ኅድግ ፡ ቍረተ ፡ ምስካብከ ፡ ወእመ ፡ አኮሰ ፡ ንትበአሰከ ፤ ወኢንሁበከ ፡ ቍርባነ ፡ ሱታፌ ፡ ሥጋሁ ፡ ለክርስቶስ ። ወተኈለቁ ፡ ኖሎተ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ፲ወ፪መምህራን ፡ ዘውእቶሙ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወፊልጶስ ፡ አኖርዮስ ፡ ወድምያኖስ ፤ አባ ፡ ናትናኤል ፡ ወዮሐንስ ፡ አባ ፡ እንድርያስ ፡ ወገብረ ፡ አምላክ ፤ ወገብረ ፡ ናዝራዊ ፡ ወአባ ፡ ብንያም ፡ ዘርአ ፡ ክርስቶስ ፡ ወኮኑ ፡ ፲ወ፪መምህራን ። ወይቤ ፡ አባ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ኀበ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡

[1] ምስንኵና cod. — [2] Pro ወበሠናየ? — [3] ርእ cod.

አአባ፡ኀቤየ፡ሀሎ፡*ወልድ፡ዘይበቍዕ[1]፡ለከዊነ፡ስምዕ፡ወጽሙ- f. 15 r.
እ፡ከመ፡ምድረ፡በድው፡ለፍቅረ፡ክርስቶስ፡እግዚኡ። ወይ
ቤሎ፡አባ፡ያዕቆብ፡አዝዝ፡ያምጽእዎ፡እስከ፡ሣልስት፡ዕለት።
ወእአከ፡አባ፡በጸሎተ፡ሚካኤል፡ኀበ፡አሮን፡መንክራዊ፡እ
ንዘ፡ይብል፡ነዓ፡ወልድየ፡ኢትጐንዲ። ወመጽአ፡ካልእ፡መ
ምህር፡ወበአ፡ኀበ፡ያዕቆብ፡ጳጳስ፡ወይቤሎ፡መጻእኩ፡እሙ-
ት፡ምስሌከ፡ደመረኒ፡አአባ፡ውስተ፡ማኅበርከ፡እስመ፡ንት
ጋ፡አንትሙ፡በጕልቍ። ወተደመረ፡ምስሌሆሙ፡ወኮኑ፡፲
ወ፪መምህራን፤ ወውእተ፡ጊዜ፡ይቤሎሙ፡አባ፡ያዕቆብ፡ለኖ
ሎተ፡ኢትዮጵያ፤ ናሁ፡በጽሐ፡ጊዜ፡ማእረሩ፡ለገራህትነ፡ተ
ዐገሡ፡ወአጽንዑ፡ልበክሙ፡ከመ፡ሐዋርያት፡አበዊክሙ፤ ወ
ተባጽሑ፡እስከ፡ለመዊት፡በእንተ፡ቅንአተ፡ጸጋሁ፡ለክርስቶ
ስ፡ዘየዐቢ፡ወዘይትሌዐል፡እምክብሮሙ፡ለነገሥተ፡ምድር፡እ
ስመ፡ናሁ፡ይጥሕር፡ንጉሠ፡ኢትዮጵያ፡ከመ፡አንበሳ፡ወየኀ
ሥሥ፡በዘይጸብአነ፡ወይእዜኒ፡ንትበአስ፡ምስሌሁ፡ወንትቃተ
ል፡በሰይፈ፡ሃይማኖት። አንትሙ፡ኩኑ፡ከመ፡፲ወ፪በጕልቄ፡
*ሐዋርያት፡ወአንትኒ፡በጸሎተ፡ሚካኤል፡ከመ፡ጴጥሮስ፡ኰ f. 15 v.
ኵሐ፡ሃይማኖት[2]፡ረሰይኩከ፡ዲበ፡ኵሎሙ፡ኖሎተ፡ኢትዮጵ
ያ፡ትኩኖሙ፡መጋቤ።

ወውእተ፡አሚረ፡በጽሐ፡መንክራዊ፡አሮን፡እምደብረ፡ጎ
ል፡ውስተ፡ሐዌጌ፡ኀበ፡መምህሩ፡ወምስሌሁ፡ብዙኃን፡ዲያ
ቆናት፡መነኮሳት፡ወወሰዶሙ፡ኀበ፡ያዕቆብ፡ጳጳስ፡ወሤሞሙ፡
ቀሳውስተ፡ወይቤሎሙ፡ኩኑ፡ድልዋነ፡ለምሥጢርክሙ፡ከ
መ፡ትኩኑ፡ቤቶ፡ለመንፈስ፡ቅዱስ። ወኮነ፡ኍልቆሙ፡ለእለ፡
ተሠይሙ፡ቀሲሳን፡፸ወ፪መነኮሳት። ወባረከ፡ላዕሌሆሙ፡ወይቤ
ሎሙ፡አንትሙሂ፡ኩኑ፡ከመ፡፸ወ፪አርድእት፡ሐዋርያት፡ወ
ዝንቱ፡አሮን፡መንክራዊ፡ይኩን፡ከመ፡ጳውሎስ፡ልሳነ፡ዕፍ
ረት፡ኖላዊ፡ዲቤክሙ።

ወኮነ፡እምድኅረ፡ዝንቱ፡ነገር፡ለአከ፡ንጉሥ፡ኀበ፡አባ፡ያ
ዕቆብ፡ወይቤ፡ናሁአ፡ጌሠመአ፡በዓልአ፡ዐቢይአ፡እመጽእአ፡
ውስተ፡ቤተ፡ክርስቲያንአ፡ኀቤክሙአ፡ተደሊወክሙ፡ጽንሑ
ኒ፡ሥርዐተ፡ቍርባን፡ከመ፡እትመጠው፡በእደ*ዊክሙ። ወዘ f. 16 r.
ንተሂ፡ዘይቤ፡አኮ፡እምልቡ፡አላ፡ሶበ፡ሰምዐ፡ከመ፡ተማከ

[1] ዘይቍዕ cod. — [2] ሃይማኖተ cod.

ሩ ፡ ኖሎተ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ወጳጳስ ፡ ከመ ፡ ኢየሀብዎ ፡ ቍርባነ ፡ በእንተ ፡ ቍረተ ፡ ምስካቡ ። ወሰሚያሙ ፡ ኖሎት ፡ ተሀውኩ ፡ ፈድፋደ ። ወይቤሎሙ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ለመምህራን ፡ ምንተ ፡ ይመስለክሙ ፡ ግዕዘ ፡ ነገሩ ፡ ለንጉሥ ፡ ወበእፎ ፡ ምክር ፡ ይመጽእ ፡ ኀቤነ ፡ ከመ ፡ ይትመጠው ፡ እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ሎቱ ፡ ካህናተ ፡ ደብተራሁ ። ወይቤልዎ ፡ መምህራን ፡ ንቡራን ፡ እድ ፡ ፲ወ፪ኖሎተ ፡ ኢትዮጵያ ፡ አኮ ፡ ለሠናይ ፡ ዘይመጽእ ፡ አላ ፡ ይመጽእሰ ፡ ከመ ፡ ይሩደከ ፡ አባግዒከ ፡ ወይምሥጠነ ፡ ለእመ ፡ አበይናሁ ፡ መጥዎ ፡ ቍርባን ። ወይቤልዎ ፡ ምንት ፡ ይኄይሰነ ፡ ወመኑ ፡ ይበውእ ፡ ኀበ ፡ ሥርዐተ ፡ ቍርባን ፡ ከመ ፡ ይክልእ ፡ ቀሪበ ፡ አኮሁ ፡ ለሠራዊ ፡ ዘክልአ ፡ ዕንፎራ ፡ ወጺአ ፡ ሶቤሃ ፡ ይሴይፍ[1] ፡ ርእሶ ፡ ምዕረ ፡ ወይእዜኒ ፡ አንተ ፡ አዝዝ ፡ ዘይበውእ ፡ ኀበ ፡ ተክህኖ ፡ ወበል ፡ እገሌ ፡ ግበር ፡ ሥርዐተ ፡ ቍርባን ፡ ወተደለው ፡ ለከዊነ ፡ ስምዕ ፡ ቅድመ ፡ አኀዊከ ። ወይቤሎ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ አኮሁ ፡ አነ ፡ ኖላዊክሙ ፡ f. 16 v. ወአቡክሙ ፡ ሶበ ፡*ይመጽእ ፡ ተኵላ ፡ እጐይይ ፡ ወእገብእ ፡ ድኅረ ። በእንተ ፡ መባልዕትኑ ፡ ቅሱማት ፡ እሠየም ፡ ጳጳሰ ፡ ሊቀ ፡ ወኖላዌ ፡ ወሰባኬ ፡ ወንጌል ፡ ወቀዳሴ[2] ፡ ታቦታት ፡ ወሠያሜ ፡ ካህናት ፡ እስመ ፡ ተፈኖኩ ፡ በፍኖተ ፡ ሥልጣኖሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ እጸውር ፡ ሚሮነ ፡ ማኅተም ፡ ወወንጌለ ፡ ሥልጣኖሙ ፡ ከመ ፡ እኩን ፡ ብርሃና ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ውስተ ፡ ምግባረ ፡ ሠናይ ፡ አነ ፡ እቀድም ፡ ለባርኮ ፡ ወለተመጥዎ ፡ መክፈልተ ፡ ሥርዐተ ፡ ምሥጢር ። ወአነ ፡ ሠዋዒሁ ፡ ለበግዕ ፡ ቤዛ ፡ ዓለም ፡ ወሠያሚሆሙ ፡ ለካህናት ፡ ለእለ ፡ ይሠውዕዎ ፡ አጸርኄ ፡ ዘዘልፈ ፡ ይጠብሕዎ ፡ ወዘልፈ ፡ ሕያው ፡ ወምሉእ ፡ ዲበ ፡ ጽዋዕ ፡ አክራጠነ[3] ፡ ደሙ ፡ ወይነ ፡ እምልኮ ፡ እንዘ ፡ ሠይእ ፡ ይቀድሕዎ ፡ ወይሰትይዎ ፡ ኢይነትግ ፡ ሠይእ ፡ ስቴ ፡ ፈውሰ ፡ ደዌ ፡ ወጸጋዌ ፡ ጥበብ ፡ ማየ ፡ ገቦሁ ፡ ለክርስቶስ ፡ መራሒ ፡ ሕይወት ፡ ዘለሊሁ ፡ ይቤ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ ኖላዊ ፡ ኄር ፡ ወእሜጡ ፡ ነፍስየ ፡ ቤዛ ፡ አባግዕየ ። ወእነሂ ፡ አቡክሙ ፡ ዘተሠየምኩ ፡ ሎቱ ፡ ከመ ፡ እጹር ፡ መስቀሎ ፡ ወእስብክ ፡ ወንጌሎ ፡ አልቦ ፡ ዘይክል ፡ f. 17 r. አኀድኅ ፡ ለፍቅረ ፡ ክርስቶስ ፡ እማዕም*ቀ ፡ ልብየ ፡ ኢረኃብ ፡ ወኢኰናት ፡ ኢስደት ፡ ወኢሞት ፡ ወኢየኀፍር ፡ ቃሎ ፡ በዛቲ ፡ ትውልድ ፡ ዘማ ፡ ወኃጥእት ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ለሊሁ ፡ ዘሰ ፡ ክሕደኒ ፡ በቅድመ ፡ ገጸ ፡ ሰብእ ፡ እክሕዶ ፡ አነሂ ፡ በቅድመ ፡ አቡየ ፡ ሰማያዊ ፡

[1] ያሴይፍ cod. — [2] ቅዳሴ cod. — [3] አክራጠነ cod.

ወዘሰ፡ አምነኒ፡ በቅድመ፡ ሰብእ፡ አአምኖ፡ በገጸ፡ አቡየ፡ ዘበሰማያት። ናሁ[1]፡ ጌሰመ፡ ሶበ፡ መጽአ፡ ንጉሥ፡ ወይቤ፡ ቀድሱ፡ ሊተ፡ መሥዋዕተክሙ፡ በልዎ፡ አሆ፡ ወኢትትቃወምዎ፡ አነ፡ በተክህኖ፡ እወጽእ፡ ወአስተኀፍር፡ ገጸ[2]፡ እስመ፡ ኢይትከሃሎ፡ ይምሥጥ፡ እምእዴየ፡ ቍርባነ፡ ክርስትና። ወአስተጋብአሙ፡ ለኵሎሙ፡ ማኅበረ፡ ኖሎት፡ ወይቤሎሙ፡ ለቀሲሳን፡ ናሁ፡ አነ፡ ያዕቆብ፡ አቡክሙ፡ አስተዳሎኩ፡ ርእስየ፡ መሥዋዕተ፡ ለእግዚአብሔር፡ በእደ፡ ዝንቱ፡ ነጋሢ፡ ወአንትሙሰ፡ ኩኑ፡ ፲ወ፪ኖሎት፡ ከመ፡ ፲ወ፪ሐዋርያት፡ ወአንትሙሂ፡ ፳ወ፬ቀሳውስት፡ ከመ፡ ፸ወ፪አርድእት፡ ናሁ፡ አቡክሙ፡ እትሜሰል፡ በክርስቶስ፡ ዲበ፡ ኵልክሙ። ወይእዜኒ፡ ተዐገሡ፡ ኵሎ፡ ዘይበጽሐክሙ፡ መሣግራ[3]፡ ለሞት፤ በጕሕሉት፡ ምክሩ፡ ለሰይጣን፡ ዘኢጸግበ፡ ግሙራ፡ ደመ፡ ሰብእ፡ ኢ*ያንቀልቅል፡ ሥረዊሁ[4]፡ ለሐመረ፡ ሃይማኖትክሙ፡ [f. 17 v.] በነፋሰ፡ ግርማሁ፡ ለንጉሥ፡ ዘኢይክል፡ ቀቲሎታ፡ ለነፍስክሙ። ወይቤልዎ፡ አአበ፡ አኮኑ፡ ሰብእ፡ ዘከማነ፡ ሐዋርያትሂ፡ ወሰማዕት፡ ንሕነሰ፡ እንዘ፡ ብነ፡ ሥልጣነ፡ ውስተ፡ አፉነ፡ ኢንፈርህ፡ ሞተ፡ እንዘ፡ ንሴፎ፡ ሕይወተ፡ እምኒ፡ ዐረይነ፡ ሞተ፡ ምስለ፡ ክርስቶስ፡ ንዔሪ፡ ሕይወተ፡ ምስሌሁ፡ ወነግሠ፡ ውስተ፡ ሀገሩ፡ ዘበሰማያት።

ወበሳኒታ፡ መጽአ፡ ንጉሥ፡ ኀቤሆሙ፡ ከመ፡ ይንሣእ፡ ቍርባነ፡ በግርማ፡ ዐቢይ፡ እንዘ፡ ይጥሕር፡ ወበአ፡ አባ፡ ያዕቆብ፡ ጳጳስ፡ ውስተ፡ ተክህኖ፡ ወፈጺሞ፡ ቅዳሴ፡ ወፅአ፡ እንዘ፡ ይብል፡ እለ፡ ጸዋዕከ፡ ወእለ፡ ቀደስከ፡ ክፍል። ወወጽኡ፡ ምስሌሁ፡ ፲ወ፪ኖሎት፡ ኢትዮጵያ፡ ፳ወ፬ቀሲሳን። ወኮነ፡ ድንጋፄ፡ ዐቢይ፡ ላዕሌሆሙ፡ በእንተ፡ ግርማ፡ ንጉሥ። ወቀርበ፡ ኀበ፡ ሥጋሁ፡ ለክርስቶስ፡ ወይቤሎ፡ ለጳጳስ፡ ሀበኒ፡ ሥጋሁ፡ ለክርስቶስ፡ ከመ፡ እቅረብ። ወአውሥአ፡ ጳጳስ፡ እንዘ፡ ይትበሀል፡ ብሂለ፡ ቃል፡ ኢይሁበከ፡ ሥጋሁ፡ ለክርስቶስ፡ ከመ፡ ትቅረብ፡ እስመ፡ ኢኮንከ፡ ቅሩ*በ፡ ኀቤሁ፡ በከመ፡ ይቤ፡ ለሊሁ፡ ኢተሀቡ፡ ቅድሳተ፡ ለከለባት፡ [f. 18 r.] ወኢትደዩ፡ ባሕርየክሙ፡ ቅድመ፡ አኅርው። ወከማሁ፡ ይቤሉ፡ ኵሎሙ፡ ኖሎት፡ ወቀሲሳን። ወሰሚዖ፡ ንጉሥ፡ ነገረ፡ ዘለፉ፡ እምአርቶዶክሳውያን፡ መምህራን፡ ተኀፍረ፡ ወወጽአ፡ እንዘ፡ ይትመዓዕ፡ አፍአ፡ እምቤተ፡ መቅደሱ፡ ለእግዚአብሔር፡

[1] Add. አነ cod. — [2] ገጹ cod. — [3] መማግረ cod. — [4] ስረዊሁ cod.

እስመ ፡ ኢተክህሎ ፡ ይትበሃል ፡ ውስቴቱ ፡ ቦአ ፡ ውስተ ፡   ቱ ፡
ወቅዱሳንሰ ፡ ፈጸሙ ፡ ግብረ ፡ መልእክቶሙ ፡

እንዘ ፡ ይረድኦሙ ፡ አምላክ ፡ ከሃሊ ፡
ወያጸንዖሙ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ አቡሆሙ ፡ በኀይለ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱ
ስ ፡ እንዘ ፡ ይጼሊ ፡
ከመ ፡ ይርከቡ ፡ መዊአ ፡ ቅድመ ፡ ንጉሥ ፡ ተዐጋሊ ፧
ባሕቱ ፡ ትዕቀበነ ፡ ጸሎቶሙ ፡ እምኒጠተ ፡ ዲያብሎስ ፡ ማህጉሊ ፡
ለዓለመ ፡ ዓለም ።

ንግባእኬ ፡ ኀበ ፡ ቀዳሚ ፡ ነገር ። ወሶቤሃ ፡ ነቢሮ ፡ ዲበ ፡ መንበ
ር ፡ አዘዘ ፡ ያምጽእዎ ፡ ለያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ምስለ ፡ ፲ወ፪ኖሎት ፡ ፻
ወ፪ቀሳውስት ፡ ወመጽኡ ፡ ቅዱሳን ፡ እንዘ ፡ ስርግዋን ፡ በሰርጐ ፡
አምላካዊ ፡ ወቅጹላን ፡ ጌራ ፡ መድኀኒት ፡ ወነሚኦሙ ፡ ካዕበ ፡ ሰይ
f. 18 v. ፈ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወመጥባሕተ ፡ ዘክልኤ ፡ አ*ፉሁ ፡ ዘውእቱ ፡
ሥልጣነ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወወልታ ፡ ጽድቅኒ ፡ ዘእምየማን ፡ ወዘእምፀ
ጋም ፡ ከመ ፡ ይክሃሉ ፡ ተቃውሞታ ፡ ለዕለት ፡ እኪት ። ወቆሙ ፡
ቅድመ ፡ ንጉሥ ፡ በደፈር ፡ እንበለ ፡ አንቀልቅሎ ። ወሶበ ፡ ርእዮ
ሙ ፡ ንጉሥ ፡ ተሀውከ ፡ ወጥሕረ ፡ ከመ ፡ አንበሳ ፡ ወአኀዘ ፡ ይትገ
አዘሙ ፡ ለመምህራን ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ከመዝ ። ለምንትኑ ፡ ከመ
ዝ ፡ ትገብሩ ፡ ቀዳሚኒ ፡ ሰማዕኩ ፡ ከመ ፡ ኢትጼልዩ ፡ በእንቲአየ ፡
በጊዜ ፡ ቍርባን ፡ ወዕጣን ፡ ወአስተብቍዖ ፡ ጸዋት ፡ እንዘ ፡ ንቡራ
ን ፡ አንትሙ ፡ በምድረ ፡ ነጋሢ ፡ ወዮምኒ ፡ ከላእከሙኒ ፡ ቍርባ
ነ ። ወአውሥእዎ ፡ ወይቤልዎ ፡ ኢንጼሊ ፡ ለከ ፡ ወኢናስተበቍዕ ፡
በእንቲአከ ፡ እስመ ፡ ኢሰማዕከ ፡ ቃሎ ፡ ለያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ወኢሞ
ቀ ፡ ቍረተ ፡ ልብከ ፡ በፀሓዩ ፡ ስብከቱ ፡ ወኢንሁበከ ፡ ቍርባነ ፡ እ
ንተ ፡ ኢይደልወከ ፡ እስመ ፡ አዘዘነ ፡ እግዚእነ ፡ ኢንሁብ ፡ ለዘከማ
ከ ። ወይቤሎሙ ፡ ንጉሥ ፡ ያድኀነክሙኑ ፡ እምእዴየ ፡ ያዕቆብ ፡
ግብጻዊ ፡ ዘአምጻእክምዎ ፡ በሜጠ ፡ ወርቅየ ። ወአመሰ ፡ አኮሰ ፡ አ
ውፅእ[1] ፡ እመንበሩ ፡ ወእፌንዎ ፡ ውስተ ፡ ሀገሩ ፡ ወትተርፉ ፡ አን
f. 19 r. ትሙ ፡ ውስተ ፡ እዴየ ። ወይቤ*ልዎ ፡ ሀሎ ፡ አምላክነ ፡ ወሀሎ ፡
ንጉሥነ ፡ እምእዴከ ፡ ውእቱ ፡ ያድኀነነ ።

ወሶበ ፡ ነጸሮ ፡ ለአባ ፡ አሮን ፡ እምርሑቅ ፡ ተስእሎ ፡ ወይቤሎ ፡
እምአይቴ ፡ አንተ ፧ ወይቤሎ ፡ አባ ፡ አሮን ፡ ካህን ፡ አነ ፡ ረድኡ ፡
ለያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ዘተመሰለ ፡ በክርስቶስ ፡ መጻእነ ፡ ኀቤከ ፡ ከመ ፡

[1] *Sic!*

ናኅድግ ፡ ኀጢአተ ፡ ሮቤል ፡ ወእመ ፡ አኮሰ ፡ ንትቃረነከ ፡ ወናበውእ ፡ ርእሰነ ፡ መሥዋዕተ ፡ ጽድቅ ፡ በእደዊከ ። ወቀርቡ ፡ ምስሌሁ ፡ ፳ወ፪ቀሳውስት ፡ ወተዛለፍዎ ፡ በባእስ ፡ ወአዘዘ ፡ ሶቤሃ ፡ ይእስርዎሙ ፡ እደዊሆሙ ፡ ወእገሪሆሙ ፡ ወይንፅሕዎሙ[1] ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ በእንገድአቲሆሙ ፡ ለ፹ወ፬ቅዱሳን ፡ ወአዘዘ ፡ ሶቤሃ ፡ ይቅሥፍዎሙ ፡ በአሕባል ፡ ጤጤ ፡ እስከ ፡ ይትረአይ ፡ አዕፅምቲሆሙ ። ወነሥእዎሙ ፡ ለ፲ወ፪ኖሎት ፡ ወቀሠፍዎሙ ፡ እስከ ፡ ይትቤጸል ፡ ሥጋሆሙ ። ወተመጠውዎ ፡ ለአባ ፡ አሮን ፡ ዕንቍ[2] ፡ ክቡር ፡ ወአኀዙ ፡ ያውርዱ ፡ ዲቤሁ ፡ ወአኀዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለምድር ፡ ወከደነቶ ፡ ዐጽፈ ፡ ከመ ፡ ልብስ[3] ። ወመጽአ ፡ ትእዛዝ ፡ እምኀበ ፡ ንጉሥ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ለዝኩአ ፡ እንግዳ ፡ አጽንዑአ ፡ ጥቀ ፡ ቀሢፎቶአ ። ሶበ ፡ ኢረከቡ ፡ ሥጋሁ ፡ (f. 19 v.) *ይቤሉ ፡ ሐራ ፡ ምንተ ፡ ንቀሥፍ ፡ ዘእንበለ ፡ ምድር ፡ ባሕቲታ ፡ ወሥጋሁሰ ፡ አልቦ ፡ ዘንሬኢ ፡ ዘእንበለ ፡ አሕባል ፡ ዘተአስረ ፡ ቦቱ ፡ ውስተ ፡ እደዊሁ ። ወተንሥአ ፡ ንጉሥ ፡ ይርአይ[4] ፡ ተአምረ ፡ ዘገብረ ፡ ወይቤሎሙ ፡ መኑ ፡ ስሙ ፡ ለዝ ፡ መነኮስ ፡ ወይቤልዎ ፡ አባ ፡ አሮን ፡ ሊቀ ፡ ፳ወ፪አርድእት ፡ ወሰማዕታት ። ወይቤሎሙ ፡ ሚመጠነ ፡ ቀሠፍክምዎ ፡ ወይቤልዎ ፡ ሐራ ፡ አትረፍነ ፡ እምኍልቈ ፡ ፻ው፺እንዘ ፡ ናወርድ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ወሥጋሁሰ ፡ አልቦ ፡ ዘከመ ፡ ንሬኢ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ በቃሉ ፡ አባ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ አይቴ ፡ አንተ ። ወይቤሎ ፡ ናሁ ፡ አንሰ ፡ ውስተ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ፡ ምንተ ፡ ይሬስየኒ ፡ ሰብእ ፡ እስመ ፡ ኀብአኒ ፡ ውስተ ፡ ጽላሎቱ ፡ በዕለተ ፡ ምንዳቤየ ፡ ወሰወረኒ ፡ በምኅባአ ፡ ጽላሎቱ ። ውበዙኃን ፡ እምሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ይቤሉ ፡ መንክር ፡ እግዚአብሔር ፡ በላዕለ ፡ ቅዱሳኒሁ ፡ ዘገብረ ፡ ተአምረ ፡ በላዕለ ፡ ቅዱሳኒሁ ። ወአዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ያንሥእዎ ፡ በክብር ፡ ወፈርሀ ፡ ጥቀ ፡ በእንቲአሁ ። ወተፈሥሐ ፡ ጥቀ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ሶበ ፡ ርእየ ፡ ወሰምዐ ፡ ዘኮነ ፡ (f. 20 r.) *ተአምረ[5] ። ወነሥእዎሙ ፡ ለእለ ፡ ተቀሥፉ ፡ ቅዱሳን ፡ መሃይምናን ፡ ዕደው ፡ ወኀፀቡ ፡ ሥጋሆሙ ፡ ወቀብእዎሙ ፡ ቍስሊሆሙ ፡ በከመ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ወተፈወሱ ፡ ፍጡነ ። ወለአከ ፡ ንጉሥ ፡ ኀቤሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ንዑአ ፡ ንትዓረቅአ ፡ ወንሳተፍአ ፡ ቍርባነ ፡ ወኢትእበዱ ፡ በምክረ ፡ ዝንቱ ፡ ግብጻዊ ፡ ዘኢያድኅነክሙ ፡ እምእዴየ ። ወተንሥኡ ፡ በምልአሙ ፡ ኖሎት ፡ ወአርድእት ፡ ምስለ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡

[1] ወይንጽሕዎ cod. — [2] ዕንቈ cod. — [3] Nonne in ከመ ፡ ዐጽፈ ፡ ልብስ corrigendum? — [4] ይርአየ cod. — [5] ተአምረ cod.

ወያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ወቦኡ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወተሳነኑ ፡ በብዙኅ ፡ ዘለፋ ፡ ዘኢይትከሃል ፡ ለተናግሮ ። ወአዘዘ[1] ፡ ዓዲ ፡ ተምዐ ፡ ፈድፋደ ፡ ወተቈጥዐት ፡ ነፍሱ ፡ በእንተ ፡ ዘነበቡ ፡ ላዕሌሁ ፡ ዘለፋ ፡ ሐራ ፡ ሰማይ ፡ መስተቃትላን ፡ ጽኑዓን ፡ ገጽ ፡ ከመ ፡ ኰኵሕ ፡ ወኢተመይጠ ፡ ልቡ ፡ ኀበ ፡ ነገሮሙ ፡ ወአኀዘ ፡ ይዝርዎሙ ፡ ውስተ ፡ በሓውርት[2] ፡ ወጽምእ ፡ ወሕማም ፡ ኀበ ፡ ሐሩረ ፡ መርቄ ፡ ዘይመስዎ ፡ ለሥጋ ፡ ወያቈቍዮ ፡ ለአዕፅምት ።

ወተመጠውዎ ፡ ለአቡነ ፡ አሮን ፡ ሰማዕት ፡ መስተራትዓተ ፡ ሐራ ፡ ምስለ ፡ ፳ወ፱ ፡ ቀሲሳን ። ውብዙኃን ፡ ዕደው ፡ [f. 20 v.] *ተለውዎ ፡ ወይቤሉ ፡ ነአምን ፡ በጸሎትከ ፡ ወኢንትፈለጥ[3] ፡ እምኔከ ፡ እስከ ፡ ለመዊት ፡ እስመ ፡ ርኢነ ፡ ተአምረ[4] ፡ ዘገብረ ፡ ለነ ፡ እግዚአብሔር ፡ አመ ፡ ይቀሥፈከ ፡ ንጉሥ ። ወባረኮ ፡ ያዕቆብ ፡ ለአሮን ፡ መዘምር ፡ በበረከተ ፡ ሥላሴ ፡ ፍጹም ፡ ወይቤሎ ፡ ይስማዕከ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዕለተ ፡ ምንዳቤከ ፡ ወይቁም ፡ ለከ ፡ ስሙ ፡ ለአምላከ ፡ ያዕቆብ ፡ ወይፈኑ ፡ ለከ ፡ ረድኤተ ፡ እመቅደሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይዕቀብከ ፡ ወይክድንከ ፡ በየማነ ፡ እዴሁ ፡ ወይትመሐፀና ፡ ለነፍስከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወያወጽእከ ፡ እምነ ፡ መሥገርት ፡ እንተ ፡ ኀብኡ ፡ ለከ ፡ ወይግበር ፡ ምስሌከ ፡ ትእምርቶ ፡ ለሠናይ ፡ ይርአዩ ፡ ጸላእትከ ፡ ወይትኀፈሩ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ ነድእዎሙ ፡ ለኖሎት ፡ ወለአርድእት ፡ ወተደለዉ ፡ ለሥቃየ ፡ ስደት ፡ ስርግዋን ፡ ሐራ ፡ ወመዋእያን[5] ፡ ሰማዕት ፡ መደንግፃን ፡ ገድል ፡ መንከሳት ፡ በለቢሰ[6] ፡ ሥጋ ፡ እለ ፡ ኀየሱ ፡ እመላእክት ፡ ወበማእከሌሆሙ ፡ ያስተርኢ ፡ አሮን ፡ ካህን ፡ ከመ ፡ ኮከብ ፡ ማእከለ ፡ ከዋክብት ፡ ወይደምፅ ፡ እምከናፍሪሁ ፡ ጸናጽለ ፡ ስብሐት ፡ [f. 21 r.] እንበለ ፡ *ዑራፌ ፡ ወዕርዐት ፡ ፻ወ፶መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ መሐልየ ፡ ነቢያት ፡ ወመሓልየ ፡ መሓልይ[7] ፡ ወውዳሴ ፡ ማርያም ፡ ንግሥት ፡ ወአንቀጸ ፡ ብርሃን ፡ ፯ጊዜ ፡ በመዓልት ፡ እንዘ ፡ ይግዕዝ ፡ አህጉራተ ፡ ቈላ ፡ ዘአልቦ ፡ ማየ ፡ በሐሩረ ፡ ፀሐይ ፡ ዘይመስዎ ፡ ለአባል ፡ ከመ ፡ እሳት ፡ ኢይፈቅድ ፡ ያቍርራ ፡ ለከርሡ ፡ በጠለ ፡ ማያት ፡ ወኢየዐርፍ ፡ ታሕተ ፡ ጸላሎት ፡ እስከ ፡ ይትኀፀብ ፡ በንጸፍጻፈ ፡ ሀፋ ፡ ቅድስት ፡ ወይርሕሳ ፡ አልባሲሁ ፡ በፍልሐተ ፡ ላህብ ፡ ለዕለት ፡ እስከ ፡ መጽለወ ፡ ሥጋሁ ፡ ከመ ፡ ቈጽለ ፡ በለስ ፡ ሕሩር ፡ ከመ ፡ ሣ

[1] Corruptum esse videtur. — [2] በሐውርት cod. — [3] ወኢተፈለጥ cod. — [4] ተእምረ cod. — [5] ወመዋዕያነ cod. — [6] በሊቢስ cod. — [7] ማኅልየ ፡ ማኅልይ cod.

ሬት፡ ወጠግዐ፡ ልሳኑ፡ በጕርዔሁ፡ እምቃለ፡ ገዓሩ፡ በጸሎት፡ ወ
ነቅጻ፡ አዕፅምቲሁ፡ ከመ፡ ሣዕረ፡ ኈንሕስት፡ ወሶበ፡ የዐርብ፡ ፀ
ሐይ፡ ይቄርቡ፡ ሎቱ፡ እምዘቦሙ፡ አርድእት፡ ወጽዋዐ፡ በሳእረ፡
ማይ፡ እምከመ፡ ረከቡ፡ ማየ፡ በፍኖት። ወእመሰ፡ ኢረከቡ፡ የጎ
ድሩ፡ ይቡሳኒሆሙ፡ ከመ፡ አግልዕት። ወዝንቱሰ፡ አቡነ፡ ኢያሰ
ምክ፡ ርእሶ፡ በኑኀ፡ ሌሊት፡ በከመ፡ ሥርዐቱ፡ ዘመዐልት፡ እስከ፡
ያበጽሕ፡ ፯ጊዜ፡ ስብሐት። ወሀለወት፡ ማርያም፡ ግብጻዊት፡ ም
ስሌሁ፡ ለሊቀ፡ ኖሎት፡ ዘወሀበ፡ *አባ፡ ያዕቆብ[1]፡ ትንብር፡ ላዕለ፡ f. 21 v.
መንበረ፡ ዕፅ፡ ክብርት፡ ወአስተርአዮ፡ መድኀን፡ በሌሊት፡ በአም
ሳለ፡ ያዕቆብ፡ ጳጳስ፡ ወይቤሎ፡ ሰላም፡ ለከ፡ አረድእ፡ ፍንው፡
ዘምህሮ[2]፡ ሃይማኖት፡ ወከዋው፡ ለገቢረ፡ ሥምረት፡ ዘኢታበ
ጥል፡ እምስብሐታት፡ ወዘኢተዐርፍ፡ እምጸሎት፡ ኢትፍራህኬ፡
ኖሁ፡ እሄሉ፡ ምስሌከ፡ በኵሉ፡ ጊዜ፡ ወበኵሉ፡ ሰዓት፡ በከመ፡
ኪዳንየ፡ በወንጌል፡ ምስለ፡ ቅዱሳን፡ ሐዋርያት፡ እስመ፡ እቤሎ
ሙ፡ ከመዝ፡ በቃለ፡ አፉየ፡ ዘኢይሔሱ፡ ማእኰትየ፡ ኢትፍር
ህዎሙ፡ እስመ፡ ኢይክሉ፡ ቀቲሎታ፡ ለነፍስክሙ፡ እንበለ፡ ሥ
ጋክሙ፡ ዘይደዊ፡ ወይማስን፡ በሞት። ወካዕበ፡ እቤ፡ ዘአምነኒ፡ በ
ቅድመ፡ ሰብእ፡ አአምኖ፡ አነሂ፡ በቅድመ፡ አቡየ፡ ዘበሰማያት፡ ወ
ዘሰ፡ ክሕደኒ፡ በገጸ፡ ሰብእ፡ ወበቅድመ፡ ዛቲ፡ ትውልድ፡ ዘማ፡ ወኃ
ጥእት፡ እክሕዶ፡ አነሂ፡ በገጸ፡ ሰብእ፡ ወመላእክት። ወዘንተ፡ ብሂ
ሎ፡ አስተጻንዖ፡ እግዚእነ፡ ወይቤሎ፡ ጽናዕኬ፡ ወኢትፍራህ፡ እ
ምገጸ፡ መኳንንት፡ እስመ፡ አነ፡ እሁበከ፡ አፈ፡ ወጥበበ፡ ከመ፡ ይ
ትክሃል፡ ተዋሥኦቶሙ፡ እንበለ፡ ሕጸት። *ወዘንተ፡ ብሂሎ፡ ኀለ f. 22 r.
ፈ፡ እምኔሁ፡ መድኀን፡ ወተሰወሮ[3]፡ እምንጻሬ፡ ዐይን፡ ሥጋዊት።

ወተንሥአ፡ አሮን፡ በፍሥሓ፡ ወበሐሤት፡ ወእምዝ፡ ጸለየ፡
ወሖረ፡ መንገለ፡ አንጐት፡ ወተቀበልዎ፡ ሰብአ፡ ሀገር፡ ወተከለ፡
በህየ፡ አድባራተ፡ ብዙኃ፡ ምኔታተ፡ ወገብረ፡ ተአምራተ[4]፡ ዐበ
ይተ፡ ወመንክራተ። ወተከለ፡ አሕማላተ፡ ወሰቀዮን፡ በማይ፡ ከ
መ፡ ምድረ፡ ገነት፡ ወ[illegible]ስተጻኒዖ፡ ኪያሆን፡ ሖረ፡ ምድረ፡ ትግሬ፡
ወተከለ፡ በህየኒ፡ ብዙኃተ[5]፡ መካናተ፡ ወነበረ፡ በምድረ፡ ተምቤ
ን፡ ወሐነጸ፡ በህየኒ፡ ዘደብረ፡ አምባ[6]፡ ዘአባ[7]፡ ዮሐኒ፡ ወኀለፈ፡ መ
ንገለ፡ ዋግ፡ ወተቀበለቶ፡ ይእቲ፡ ምስለ፡ አድባሪሃ፡ እንዘ፡ ትት

[1] Textus corruptus. — [2] Nonne ለምህሮ legendum? — [3] ወተወሠሮ cod. — [4] ተአምራተ cod. — [5] ብዙኃ cod. — [6] ም supra additum. — [7] ዘ supra additum.

ኬነስ ፡ ወገብረ ፡ በሀየኒ ፡ ተኣምራተ ፡ ወመንክራተ ። ወበጽሐ ፡ ምድረ ፡ ሮሓ ፡ ወተወክፍዎ ፡ ሰብአ ፡ ለይእቲ ፡ ሀገር ፡ እስመ ፡ ሰምዑ ፡ በእንቲአሁ ፡ ኵሎ ፡ ዘገብረ ፡ ሎቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሀገረ ፡ ስደቱ ፡ ተኣምረ ፡ ወመንከረ ።

ወይቤልዎሙ ፡ ለደቂቁ ፡ ንግሩነ ፡ አሰብእ ፡ ቅዱሳን ፡
f. 22 v. ዝኑ ፡ መምህርክሙ ፡ ዘይሰመይ ፡ መንክራዊ ፡ አሮን ፡
አሐዱ ፡ እምኖ*ሎት ፡ ጽኑዓን ፡ ወኄያላን ፡
ዘኀብአቶ ፡ ምድር ፡ እምጥብጣቤ ፡ ንጉሥ ፡ በከዲን ፡
ወበቈላ[1] ፡ ለጸልሎቱ ፡ አዕዋመ ፡ ዘይት ፡ ክልኤ ፡ ነዊኃን ፡
ዘእንበለ ፡ ዕድሜ ፡ ወአዝማን ፡
ወጠፍአ ፡ ምዕረ ፡ በጸሎቱ ፡ ነበልባለ ፡ እሳት ፡ ርሱን ።
ወይቤልዎሙ ፡ ለደቂቁ ፡ እወ ፡ አማን ፡
አኮኑ ፡ አሚሃ ፡ ንሕነኒ ፡ ምስሌሁ ፡ ህልዋን ፡
እንዘ ፡ ይክል ፡ ዘንተ ፡ ገቢረ ፡ ርኢናሁ ፡ በዐይን ፡
ወወረድነ ፡ ምስሌሁ ፡ ውስተ ፡ መቅዐነ ፡ ሐዘን ፡
ወዝኒ ፡ ብእሲ ፡ ዘትሬእዩ ፡ ዘስሙ ፡ ናዜ ፡ ሊቀ ፡ ኀጽዋን ፡
ተፈነወ ፡ ኀቤነ ፡ ከመ ፡ ይርአይ ፡ ኀበ ፡ ንነብር ፡ መካን ፡
ወርእዮ ፡ መንክራተ ፡ ዘሰማዕክሙ ፡ በእዝን ፡
ተመይጠ ፡ ልቡ ፡ ወሰገደ ፡ ታሕተ ፡ እግረ ፡ አቡነ ፡ በደኒን ፡
ነስሐ ፡ ወተጠምቀ ፡ ለድኅን ፡
ወአልበሰ ፡ አስኬማ ፡ ቅዱሳን ፡
ወሰመዮ ፡ ፍሬ ፡ ብርሃን ።
ወዝኵሉ ፡ ዘትሬእዩ[2] ፡ ማኅበረ ፡ ቅዱሳን ፡
ደቂቀ ፡ ዚአሁ ፡ መትልዋን ።

ወይቤሉ ፡ እሙንቱ ፡ ሰብአ ፡ ሮሓ ፡ ወካህናቲሃ ፡ ለወርወር ፡ ይ
ትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘአብጽሖ[3] ፡ ኀቤነ ፡ ለዝጻድቅ[4] ፡ ወመም
f. 23 r. ህር ፡ ከመ ፡ ንትሜጠ ፡ በእደዊሁ ፡ ሱታፌ ፡ ምሥጢር ። ወደምፀ
ት ፡ ኵላ ፡ *ሀገር ፡ በእንቲአሁ ። ወመጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ሰብአ ፡ ሐዋ ፡
ወሸደሆ ፡ ወአምኅዎ ፡ በፍቅር ፡ ወተወልዱ ፡ እምኔሁ ፡ በቍልብ
ጥራ ፡ ዘውቍር[5] ፡ ወአብኡ ፡ ሎቱ ፡ አምኃ ፡ እምዘ ፡ በሙ ፡ ውስ
ተ ፡ እደዊሆሙ ፡ ወፈወሰ ፡ ድውያኒሆሙ ። ወከነ[6] ፡ አቡነ ፡ አሮን ፡
ገባሬ ፡ መንክራት ፡ በሀገረ ፡ ሮሓ ፡ በመካነ ፡ ጊዮርጊስ ፡ እስከ ፡ ይ

[1] ወበቈለ cod. — [2] ዘትእሬእዩ cod. — [3] ዘአብጽሐ cod. — [4] ዝ supra additum. — [5] *Sic!* Nonne ዘውቁር legendum? — [6] Conieci pro ወከመ cod.

ሜርሕ ፡ ሎቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍናዊሁ ፡ ኀበ ፡ የሐውር ፡ ወኀበ ፡ የሐንጽ ፡ መካነ ፡ ዕረፍቱ ።

ወይቴክዝ ፡ ፈድፋደ ፡ በእንተ ፡ ብዙኃን ፡ ደቂቁ ፡
ክቡራነ ፡ ዘመድ ፡ እለ ፡ ተለውዋ ፡ ለጽድቁ ፡
ከመ ፡ ያጽንዖሙ ፡ በኀይለ ፡ ምንዙስና[1] ፡ ርትዕት ፡ እምጽንዐቲሆሙ ፡ ከመ ፡ ኢይደቁ ፡
ወየሀበሙ ፡ ወትረ ፡ አዕይንተ ፡ አእምሮ ፡ ኪያሁ ፡ ይርአዩ ፡ ወይጠይቁ ፡
አስኬማሆሙ ፡ ቅድስተ ፡ ሰራዊተ ፡ መስቴማ ፡ ከመ ፡ ኢይስርቁ ።
አሐዱ ፡ አሐዱ ፡ ከመ ፡ ኢይትከሠት ፡ ዕራቁ ፡
ወእንተ ፡ ጸብሐት ፡ ይምዕዱሙ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ዑቁ[2] ፡ ደቂቅየ ፡ ወጠይቁ ፡
እምፍትወተ ፡ ዝሙት ፡ ከመ ፡ ትርሐቁ ፡
ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ለአቡክሙ ፡ ጻህቁ ።

ወሀሎ ፡ በሀገረ ፡ ሮሀ ፡ ብእሲ ፡ ጻድቅ ፡ ዘዕውር ፡ አዕይ*ንቲሁ ፡ ወይፀመድ ፡ በጾም ፡ ወበጸሎት ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ፡ ወኵሎ ፡ ምግባራት ፡ ሰብእ ፡ ይሬኢ ፡ ገሃደ ፡ ወያፈቅሮ ፡ ፈድፋደ ፡ ውእቱ ፡ ዕውር ፡ ለአባ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ወአርአዮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ መካነ ፡ ዕረፍቱ[3] ፡ ወይቤሎ ፡ አመምህር ፡ ቡሩክ ፡ ነዓ ፡ ስደኒ ፡ አፍአ ፡ ንንበር ፡ ለባሕቲትነ ፡ ክልኤ ፡ ዲበ ፡ አረፍት ። ወወጽኡ ፡ ኅቡረ ፡ እንዘ ፡ ይትናገሩ ፡ አድኅኖቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአኀዘ ፡ ያጠይቆ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አእኑየ ፡ አሮን ፡ አይቴኑ ፡ አህጉራት ፡ እለ ፡ ትሬኢ ፡ መንገለ ፡ ዓረብ ፡ ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ናሁ ፡ እሬኢ ፡ ገጸ ፡ ብዙኃን ፡ አድባረ ፡ አህጉር ፡ ወአውሥአ ፡ ውእቱ ፡ ጻድቅ ፡ ወይቤሎ ፡ ሀበኒ ፡ እዴከ ፡ ዘየማን ። ወተመጠወ ፡ የማኖ ፡ ለአቡነ ፡ በየማን ፡ ወአንጸረ ፡ በአጽባዕቱ ፡ ከመ ፡ ሐጽ ፡ የማኒተ ፡ ውእቱ ፡ ዕውር[4] ፡ ወአምሮ ፡ መንገለ ፡ ዛቲ ፡ ደብር ፡ ወይቤሎ ፡ አስተሓይጽ ፡ እስኩ ፡ ደብር ፡ ፀዓዳ ፡ ከመ ፡ ወልታ ፡ ወርእሱ ፡ ግልቡብ ፡ በቈጽለ ፡ አሕሩግ ፡ ወሐመልማለ ፡ ሣዕር ፡ ወዕፀው ፡ ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ናሁ ፡ አእመርኩ ፡ ወጠየቁ ፡ ዘትብል ። ወይቤ*ሎ ፡ ዘኢይሬኢ ፡ ለዘይሬኢ ፡ እምእሉ ፡ ክልኤቱ ፡ አድባር ፡ ደኃሪት[5] ፡ ደብር ፡ ቀዳሚት ፡ ንብረትከ ፡ ውስቴታ ፡ ወዳግሚትሰ ፡ ምዕራፍከ ፡ ደኃሪት ፡ ወ

f. 23 v. — f. 24 r.

[1] ምንዝስና cod. — [2] ዑቀ cod. — [3] ዕረፍተ cod. — [4] ሰውር cod. — [5] ወደኃሪት.

ትነውም ፡ በጊዜ ፡ ምስካብከ ፡ በዓለ ፡ ቤት ፡ አመ ፡ ይጼውዐከ ፡ በድኅሪት ፡ ደብር ፡ ቀጢን ፡ ይረክበከ ፡ ምንዳቤ ፡ ወሐዘን ፡ ወበቀዳሚት ፡ ደብር ፡ ተዐርፍ ፡ ውስቴታ ፡ በጥላሌ ፡ እምድኅረ ፡ ርሥአን ፡ ወይመጽኡ ፡ ወየኀድሩ ፡ ውስቴታ ፡ ሰብእ ፡ ኄሩያን ፡ ወሕዝብ ፡ ቅዱሳን ። ወተመይጠ ፡ ውእቱ ፡ ዕውር ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ወይቤሎ ፡ ተንሥኤኬ ፡ ውስተ ፡ ዕረፍትከ ፡ አንተ ፡ ወታቦተ ፡ መቅደስከ ፡ ብፁዕ ፡ አንተ ፡ ወሠናይ ፡ ለከ ፡ ተዘከረኒ ፡ በጸሎትከ ፤ ወኀደሩ ፡ ይእተ ፡ ሌሊተ ፡ እንዘ ፡ ይዜንዎ ፡ ኵሎ ፡ ዘአርአዮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኀቡአተ[1] ፡ በእንተ ፡ አቡሁ ፡ መንክራዊ ።

ወእምዝ ፡ በሳኒታ ፡ ተንሥአ ፡ አቡነ ፡ መንክራዊ ፡ ምስለ ፡ ኵሎሙ ፡ ማኅበራኒሁ ፡ ወዐደወ ፡ ፈለገ ፡ ተከዜ ፡ ወዐርገ ፡ አቡነ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ ቀጢን ፡ ወኀደጋ ፡ ለዳሬት[2] ፡ በየማን ፡ እስመ ፡ ኢበጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ዕርገቱ ፡ ላዕሌሃ ፡ ለአሮን ፡ ካህን ። ወቤቱ ፡ ኵሉ ፡ ማ f. 24 v. ኅበረ ፡ ቅ*ዱሳን ፡ ወከበብዋ ፡ ለደብረ ፡ ቀጢን ፡ ወኀሠሡ ፡ ኀበ ፡ ያንብርዋ ፡ ለታቦት ፡ ወወቀሩ ፡ እብነ ፡ ወአሠነዩ ፡ መቅደሰ ፡ ለታቦት ፡ ወበእታተ[3] ፡ ለጸማዕቲሆሙ[4] ፡ ወነበሩ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ ቀጢን ፡ ፯ዓመተ ። ወተሰምዐ ፡ ነገሩ ፡ ወዜና ፡ ተአምሩ ፡ ለአቡነ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ በሓውርተ[5] ፡ መቄት ፡ ወአሳሳ ፡ ወአድያመ ፡ ዋድላ ፡ ወዳውንት ፡ ወደምፀት ፡ ኵላ ፡ በጌምድር ፡ በእንቲአሁ ፡ እምነ ፡ አምሐራ ፡ እስከ ፡ ወገራ ። ወመጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ከመ ፡ ይሳለምዎ[6] ፡ ወይትፌወሱ ፡ እምደዌሆሙ ፡ ወመንኮሱ ፡ ዕደው ፡ መሃይምናን ፡ በእደዊሁ ፡ ወይሚህሮሙ ፡ ፍኖተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይበውእ ፡ ውስተ ፡ ልበሙ ።

ወረከበ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ሞገሰ ፡ ፈድፋደ ፡ ወክብረ ፡ ወተለዐለ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ወበኀበ ፡ ሰብእ ፡ ወገረመ ፡ ጥቀ ፡ ወመጽኡ ፡ ሰብአ ፡ ጋይንት ፡ መሃይምናን ፡ ወመሃይምንት ፡ ወተወልዱ ፡ በከርሠ ፡ ጥምቀት ፡ ወተፈሥሑ ፡ አዝማዲሁ ፡ በእንተ ፡ ግርማ ፡ ዐቢይ ፡ ዘላዕሌሁ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ ሰይጣን ፡ ከመ ፡ ወረሰ ፡ አባ ፡ f. 25 r. አሮን ፡ ኵሎ ፡ አህጉራተ ፡ በትምህርቱ ፡ ቀንአ ፡ *ላዕሌሁ ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ልበ ፡ ፩መነኮስ ፡ ዘሀገረ ፡ ዝቤ ፡ ዘስሙ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ አኮ ፡ ርቱዕ ፡ ይሰመይ ፡ አላ ፡ ተክለ ፡ ደም ። ወተክለ ፡ ኀጢአት ፡ ተክለ ፡ ኀፍረት ፡ ወተክለ ፡ ሐሰት ፡ ተክለ ፡ ኀሳር ፡ ወተክለ ፡ ጽልመት ። ምንት ፡ ኢወሀብዎ ፡ ወመንተኒ ፡ ኢወሰክዎ ፡ በእንተ ፡

[1] ኀቡአተ cod. — [2] *Sic!* — [3] ወበአታት cod. — [4] ለጸማዕትክሙ cod. — [5] በሐውርተ cod. — [6] ይሳለምዋ cod.

ከናፍረ ፡ ጕሕሉት ፡ ወልሳነ ፡ ጽልሑት ። ወተንሥአ ፡ ወሖረ ፡ ኅብ ፡ ሐፄጌ ፡ ሰይፈ ፡ ረዓድ[1] ፡ ወእስተዋደዮ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ሀሎ ፡ መነኮስ ፡ ዘይጼዕል ፡ ነገሥተ ፡ ወተቃወመ ፡ ምስለ ፡ አቡከ ፡ ወደፈረ ፡ ይዛለፎ ፡ በትዕቢት ፡ ወሣቀዮ ፡ አቡከ ፡ በብዙኅ ፡ ሥቃይ ፡ ወስእነ ፡ አግርሮ ፡ ወተረፈ ፡ ባሕቲቱ ፡ እምኵሎሙ ፡ መምህራን ፡ ወከደነ ፡ አድባረ ፡ መቄት ፡ ወአልቦ ፡ ዘይትመየጥ ፡ ኀቤየ ፡ ወኮንኮ ፡ ኅፉረ ፡ ወኽዱነ ፡ በስብከቱ ፡ ወዓዲ ፡ ኢይጼሊ ፡ ወኢያስተብቍዕ ፡ በእንቲአከ ፡ ወኢይሰግድ ፡ ለኀይለ ፡ መንግሥትከ ፡ ዳእሙ ፡ ይዛለፍ ፡ ላዕሌከ ፡ ወይረግመከ ፡ ከመዝ ። ወሰሚዖ ፡ ንጉሥ ፡ እምአፉሁ ፡ ለተክለ ፡ መርገም ፡ ተምዐ ፡ ፈድፋደ ፡ ወይቤሎ ፡ ምንተ ፡ *እግበር ፡ ላዕሌሁ ። ወይቤሎ ፡ ተክለ ፡ ሰይጣን ፡ አልቦ ፡ ዘትገብር ፡ f. 25 v. ላዕሌሁ ፡ ወኢትክል ፡ ቀቲሎቶ ፡ አላ ፡ አውፅአ ፡ እምደብሩ ፡ ምስለ ፡ ኵሎሙ ፡ ደቂቁ ፤ ወዝርዎሙ[2] ፡ ውስተ ፡ በሓውርተ[3] ፡ ጽምእ ፡ ወሐሩረ ፡ ፀሓይ ፡ ዘያምሁ ፡ አባለ[4] ፡ ሥጋሆሙ ፡ ወአንብሮሙ[5] ፡ ኅበ ፡ አልቦ ፡ ዕፅ ፡ ወማይ ፡ ወበህየ ፡ ይነግፉ ፡ ከመ ፡ አንበጣ ፡ ወኢይተርፉ ። አኬ ፡ ተክለ ፡ ጕሕሉት ፡ መኑ ፡ ስሙ ፡ ለመንሡስናክ[6] ፡ ወመኑ ፡ ስሙ ፡ ለክህነትከ ፡ ኢይደልወከ ፡ ክህነት ፡ ዘምስለ ፡ ከናፍረ ፡ ዐመፃ ፡ ወትዕግልት ፡ ወኢይደልወከ ፡ ምንሡስና ፡ እንበለ ፡ አፍቅሮ ፡ ወትሕትና ፡ አስኬማከኒ ፡ ኢኮነ ፡ በቅድስና ፡ እስመ ፡ ተሰቅለ ፡ ዲበ ፡ ክሳድከ ፡ ሐብለ ፡ ቅንአት ፡ ወትዕቢት ፡ ዘይስሕበከ ፡ ውስተ ፡ ሙስና ። ወጸለወ ፡ ንጉሥ ፡ ውስተ ፡ ነገሩ ፡ ለተክለ ፡ መንሱት ፡ ወፈነወ ፡ ሐራ ፡ ለዋዋነ[7] ፡ እለ ፡ ኢይፈርሁ[8] ፡ እግዚአብሔር ፡ ወኢየኅፍሩ[9] ፡ ገጸ ፡ ወበጽሑ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ ቀጢን ፡ ወዐገትዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ወነገርዎሙ ፡ ለአበ ፡ አሮን ፡ ቃሎ ፡ ለንጉሥ ፡ ወአን*ጠይዎ ፡ ወይቤልዎ ፡ ኢንበይት ፡ ዮም ፡ ዘእንበለ ፡ ናውጽዕከ ፡ ጸውዕ ፡ ኵሎ[10] ፡ ምኔትከ ፡ ወኢይትረፍ ፡ አሐዱሂ ፡ ነፍስ ፡ በከመ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ። f. 26 r. ወሀለወት ፡ አሐቲ ፡ ወለተ ፡ ንጉሥ ፡ ሰይፈ ፡ አርዓድ ፡ ዘመነነት ፡ ፍትወተ ፡ ዓለም ፡ ወንዋየ ፡ ብዕል ፡ ዘጾረት ፡ ማዕተበ ፡ ለክርስቶስ ፡ ወተኀጥአት ፡ እምገጸ ፡ ምታ ፡ ወበጽሐት ፡ ኅበ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ሰሚዓ ፡ ተአምራቶ[11] ፡ ወመንከሰት ፡ በእደዊሁ ፡ ወሰመያ ፡ ስማ ፡ በርባራ ። ወሰምዐ ፡ ንጉሥ ፡ በእንቲአሃ ፡ ከመ ፡ በጽሐት ፡ ኅበ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ዘደብረ ፡ ዳሬ

[1] *Sic!* — [2] ወዝዎሙ cod. — [3] በሐውርተ cod. — [4] ዘአባለ cod. — [5] ወአንበሮሙ cod. — [6] ምስሡስናክ cod. — [7] ሊዋዋነ cod. — [8] ይፈርሁ cod. — [9] ወኢየፍሩ cod. — [10] ቃሎ cod. — [11] ተአምራተ cod.

ት ፤ ወፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ በኀበ ፡ እለ ፡ ያአምርዋ[1] ፡ ምስለ ፡ ቃለ ፡ ሐዌ ። ወአእመረ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ በመንፈሱ ፡ ከመ ፡ መጽኡ ፡ እለ ፡ የኀሥሥዋ ፡ ከበቃ ፡ ኀበ ፡ አሐቲ ፡ አራጊት ።

ወወጽአ ፡ ቅዱስ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ምስለ ፡ ኵሎሙ ፡ ማኅበራኒሁ ፡ ርቱዓነ ፡ ሃይማኖት ፡ መነኮሳት ፡ ወ፫፻መበለታት ። ወጸርኀ[2] ፡ አሮን ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኵሉ ፡ ዘይናፍቅ ፡ ይትገሐሥ ፡ ወዘሰ ፡ ይትአመን ፡ ይትልወኒ ፡ ድኅሬየ[3] ፡ ወይንሣእ ፡ መስቀለ ፡ ሞቱ ፡ ወ f. 26 v. ኢይዕጹ ፡ ኖኅተ ፡ ቤቱ ፡ ኢይድፋዕ ፡ ኅብ*ስቶ ፡ ወኢያጥፍእ ፡ ትንታግ ፡ እሳት ፡ ዳእሙ ፡ ይቅንት ፡ ሐቌሁ ፡ በሰይፈ ፡ ሃይማኖት ፡ እስመ ፡ ጊዜሁ ፡ ለማእረረ ፡ ጽድቅ ። ናስተፋጥን ፡ ሐዊረ ፡ ውስተ ፡ ፍኖቶሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ሰማዕት ፡ ወበህየ ፡ ንረክቦ ፡ ለበግዐ ፡ ፍርቃንነ ፡ ንሳተፍ ፡ ጻማሆሙ ፡ በስደትነ ፡ ህየንተ ፡ ክዕወተ ፡ ደሞሙ ፡ ናውሕዝ ፡ አንብዐነ ፡ ወህየንተ ፡ ምትረተ ፡ ሥጋሆሙ ፡ ይኩን ፡ ረኀብ ፡ ወጽምእ ፡ ወዘያመጽልወነ ፡ ወህየንተ ፡ ቅሥፈታቲሆሙ ፡ ናስተማስል ፡ ሐሩረ ፡ ፀሐይ ፡ ውዑይ ፡ ዘያምህወነ ፡ ወይመስወነ ፡ እንዘ ፡ ይከይዱነ ፡ ወይዘብጡነ ፡ ይነድኡነኒ ፡ ወይኰርዑነ ፡ እስመ ፡ ተሳተፍናሆሙ ፡ በሞትነ ፡ ህለውነ ፡ ንባእ ፡ ውስተ ፡ ሰማያት ፡ ምስሌሆሙ ፡ እንተ ፡ ይእቲ ፡ ሀገሪት ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ግዕዘ ፡ ምስለ ፡ ፺፻ማኅበራኒሁ ። ወጸርኁ ፡ ኵሉ ፡ ሀገር ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ አብ ፡ አባ ፡ መምሕፃነ ፡ ነፍስነ ፡ ወሥጋነ ፡ አሌ ፡ ለነ ፡ አሌ ፡ ለነ ፡ እምይእዜሰ ፡ አልቦ ፡ ፈውሰ ፡ ለድውያነ ፡ ወሕዙናኒነ ፡ ለኑዛዜ ፡ ኀለፍከኑ ፡ ብእሴ ፡ ሰላምነ ፡ ዘኮንከነ ፡ መርሐ ፡ አበ ፡ ወእመ ፡ ለመን f. 27 r. ግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ወእምኀየሰነ ፡ ሶበ ፡ ኢርኢና*ከ ፡ ወኢያእምርናከ ፡ ተመይጠ ፡ ፍሥሓነ ፡ ውስተ ፡ ሐዘን ፡ ወብርሃንነ ፡ ተደፍነ ፡ ውስተ ፡ ጽልመት ፡ ወይኬ ፡ ንሕነ ፡ ተገደፍነ ፡ ውስተ ፡ ድክትምናነ ። ወዐውየወት[4] ፡ ኵላ ፡ ሀገረ ፡ መቄት ። ወተናገሮሙ ፡ መምህረ ፡ ሕግ ፡ ዘይበውእ ፡ ውስተ ፡ ልቦሙ ።

ወእምዝ ፡ ነድአሞሙ ፡ ቃለ ፡ ሐዌ ፡ ለቅዱሳን ፡ ወአዕረግዎሙ ፡ አንቀጸ ፡ በሽሎ ፡ በሐሩረ ፡ ፀሐይ ፡ እንዘ ፡ ይትመሰው ፡ ሥጋሆሙ ፡ በላህበ ፡ መዓልት ፡ ወኀሠሡ ፡ ከመ ፡ የዐርፉ ፡ ንስቲተ ፡ ጽላሎተ ፡ ወሀለወት ፡ ዕፀ ፡ ዓጋም ፡ መልዕልተ ፡ ኰኵሕ ፡ ወይቤልዎ ፡ ለአቡሆሙ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ አባ ፡ አባ ፡ ተውኅጠ ፡ አባልነ ፡ በሀፈ ፡ ላህብ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አብ ፡ አዕርፉ[5] ፡ ኀበ ፡ ዛቲ ፡ አጋም ፡ ወ

[1] የእምርዋ cod. — [2] ወጽርሐ cod. — [3] ድኅሬኅየ cod. — [4] ወእውየወት cod. — [5] ዕርፉ cod.

ይቤልዎ ፡ ኢየአክለነ ። ወይቤሎሙ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ተጽዒቀክሙ ፡ አፅርፉ[1] ፡ ባቲ ፡ ንስቲተ ፡ ወይቤሎሙ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ተውኅጥነ ፡ በሀፌ ፡ ሐሩር ። ወተሰምየት ፡ ይእቲ ፡ ምድር ፡ ወሀጥ ፡ እስከ ፡ ዛቲ ፡ ዕለት ። ወወድቁ ፡ ኵሉ ፡ ቅዱሳን ፡ አሐዱ ፡ አሐዱ ፡ ላዕለ ፡ ካልኡ ፡ ወአሐቲ ፡ ላዕለ ፡ ካልእታ ፡ ወኢየአክሎሙ ፡ ጽላሎተ ፡ አጋም ፡ ለ*ጸልሎቶሙ[2] ። ወተነግፉ ፡ እምድካመ ፡ ፍኖት ፡ [f. 27 v.] ወደቀሱ ፡ ጥቀ ፡ ህየ ፡ ጊዜ ፡ ፱ሰዐት ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ አባ ፡ አሮን ፡ በዲበ ፡ ደቂቁ ፡ ወአዋልዲሁ ፡ ከመ ፡ ቈጽለ ፡ በለስ ፡ ንግፈቶሙ ፡ በከየ ፡ ወአስቆቀወ ፡ መሪረ ፡ ወገዐረ ፡ በኀሊናሁ ፡ ወልቡ ፡ ሶበ ፡ ይኄሊ ፡ ብጽሐቶሙ ፡ ውስተ ፡ ብሔረ ፡ ሥቃይ ፡ ዘየአኪ ፡ እምዝ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አኀውየ ፡ ወአኃትየ ፡ ንሑርኬ ፡ መልዑ ፡ ኀበ ፡ ንረክብ ፡ ማየ ፡ ለጽምእነ ፡ እፎኑ ፡ ተኀድሩ[3] ፡ ይቡሳኒክሙ[4] ፡ ወጥጉዓኒክሙ ። ወተምዕዑ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወይቤልዎ ፡ ኢናአምር[5] ፡ እምኀበ ፡ ቃሰትየነ ፡ ንሕነሰ ፡ አባግዒከ ፡ ወለሊከ ፡ ኖላዊ ፡ አስቲ ፡ መርዔተከ ፡ እምኀበ ፡ ዘፈቀድከ ፡ በኀይለ ፡ ዝንቱ ፡ መኑ ፡ ነሐውር ። ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ላእካነ ፡ ንጉሥ ፡ ብካዮ ፡ ለአሮን ፡ ጻድቅ ፡ ተከዙ[6] ፡ ጥቀ ፡ ወበከዩ ፡ ምስሌሁ ። ወአንቃዕደወ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ሰማያዊ ፡ ንጉሠ ፡ ሥጋ ፡ ወመንፈስ ፡ ወተመይጠ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አኮኑ ፡ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘአውሐዝከ ፡ እምኰኵሕ ፡ ጽኑዕ ፡ ለእስራኤል ፡ ከመ ፡ ይስተዩ ፡ በገዳም ፡ ቦኑ ፡ ካልእ ፡ አምላ*ክ ፡ ዘእንበሌከ ፡ ዘይኴንን ፡ ሰማየ ፡ ወምድረ ፡ ቦኑ ፡ ካልእ ፡ [f. 28 r.] ዘይኄሊ ፡ በእንቲአነ ፡ ወይቴክዝ ፡ በእንተ ፡ ድካምነ ፡ በእንተ ፡ ስምከ ፡ ምርሐነ ፡ ወሴስየነ ፡ እስመ ፡ ቅዱሳን ፡ እሙንቱ ፡ ሙሴ ፡ ወአሮን ፡ በክህነቶሙ ፡ እግዚኦ ፡ አንተ ፡ ሰማዕኮሙ ፡ እግዚኦ ፡ አንተ ፡ ተሣሀልኮሙ ፤ ስምዐኒ ፡ እግዚኦ ፡ ቃልየ ፡ ዘሰአልኩ ፡ ኀቤከ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ አስተሐየጸ ፡ ምድረ ፡ ወረገዘ ፡ በበትሩ ፡ ሥልሰ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፩አምላክ ። ወወሐዘ ፡ ማይ ፡ በጊዜ ፡ ጸሎቱ[7] ፡ ለአሮን ፡ መንክራዊ ፡ ጊዜ ፡ ፲ወ፩ሰዓት ። ወይቤሎሙ ፡ ለማኅበራኒሁ ፡ ተንሥኡ ፡ ደቂቅየ ፡ ትርአዩ ፡ አድኅኖቶ ፡ ለአምላክነ ፡ ጠዐሙኬ ፡ ወታእምሩ ፡ ከመ ፡ ኄር ፡ እግዚአብሔር ፡ ውእቱ ፡ ኖላዊክሙ ፡ ወኀቤሁ ፡ ምግባኢክሙ ፡ ጥበቡ ፡ እንከ ፡ ወአጥብቡ ፡ ልበክሙ ፡ ኵልክሙ ፡ እለ ፡ ተወከልክሙ ፡ በእግዚአብሔር ። ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ማ

[1] ዐርፉ cod. — [2] ለጸልቶሙ cod. — [3] የኃድሩ cod. — [4] ይቡሳኒሆሙ cod. — [5] ኢነአምር cod. — [6] ተከዘ cod. — [7] ጸሎት cod.

ኀበራኒሁ ፡ ዘንተ ፡ መንክረ ፡ ተደሙ ፡ ፈድፋደ ፡ ወሰትዩ ፡ እስከ ፡ f. 28 v. ይረውዩ ፡ ጥቀ ። ወሀለወት ፡ ማይ ፡ እስከ ፡ ዮም ፡ *ወእስከ ፡ ዛቲ ፡ ዕለት ፡ ወይብልዋ ፡ ወሐጥ ፡ ወየኀድሩ ፡ ኀበ ፡ ይእቲ ፡ ማይ ፡ ኵሉ ፡ ሐዋርያነ ፡ ፍኖት ።

ወእምዝ ፡ በሳኒታ ፡ ዕለት ፡ ተንሥኡ ፡ ቃለ ፡ ሐጼ ፡ ወነድእዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ወአብጽሕዎሙ ፡ ሀገረ ፡ አምሐራ ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ሆልዮ ።

ወነገርዎ ፡ ለሐፄ ፡ ከመ ፡ በጽሐ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ምስለ ፡ ማኀበራኒሁ ፡ ወይቤ ፡ አምጽእዎሙ ። ወነበረ ፡ ንጉሥ ፡ ዐውደ ፡ መንበር ፡ ወገብረ ፡ ርባተ ፡ ለሰራዊቱ ፡ ወቆሙ ፡ ኵሉ ፡ ኀይለ ፡ መንግሥት ፡ ወእለ[1] ፡ ይጠርኡ ፡ ወይጥሕሩ ፡ አናብስት ፡ ጸወርተ ፡ ዲሆ ፡ ወአስይፍት ፡ ተደለዉ ፡ ከመ ፡ ያፍርህዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ መነኮሳት ፡ ወያርዕድዎን ፡ በድንጋፄ ፡ ለመበለታት ። ወይቤሎሙ ፡ አብ ፡ ክቡር ፡ ለደቂቁ ፡ ተዐገሡ ፡ ንስቲተ ፡ ወአጽንዑ ፡ ልበክሙ ፡ ወተሰፈውዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፡ መድኀኒቶሙ ፡ ለጻድቃን ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወቀዋሚሆሙ ፡ ውእቱ ፡ በጊዜ ፡ ምንዳቤሆሙ ፡ ይረድአሙ ፡ ወያድኅኖሙ ፡ ወያነግፎሙ ፡ እምእደ ፡ ኃጥአን ። ለምንት ፡ ትትሀወኩ ፡ በፍርሃት ፡ መዋቲ ፡ f. 29 r. ንጉሥ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ አቡነ ፡ ወአዘዘ ፡ ያምጽእዎሙ ፡ ንጉ*ሥ ፡ ማእከለ ፡ ጉባኤ ፡ ሐራ ፡ ወሰራዊት ፡ ወቆመ ፡ አሮን ፡ ቅድሜሁ ፡ ለንጉሥ ፡ ወ፲፪ማኅበራኒሁ ፡ ወተምዐ ፡ ንጉሥ ፡ ሶበ ፡ ርእዮ ፡ ለአብ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ወተአርወየ ፡ ከመ ፡ አንበሳ[2] ፡ ወይቤሎ ፡ እፎ ፡ ትዜኀር ፡ ወትትዔበይ ፡ ዘኢትጼሊ ፡ ለንጉሥ ፡ ዳእሙ ፡ ትረገመነአ ፡ ወትጼዕለነ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ዘከመ ፡ ምግባርከ ፡ ወሑረትከ ፡ ንጼሊ ፡ ለከ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ለምንት ፡ ታመነኵስ ፡ ወለትየ ፡ ወእኅትየ ፡ በድፍረት ፡ ወአውሥአ ፡ መንክራዊ ፡ ወይቤሎ ፡ ሶበሰ ፡ ትመጽእ ፡ ኀቤየ ፡ ለከሂ ፡ እምአመንኮስኩከ ። ወተናገሮ ፡ ንጉሥ ፡ ዐቢየ ፡ ዘለፋ ፡ ዘኢይደሉ ፡ ይትበሃል ፡ ዲበ ፡ መምህረ ፡ ሕግ ፡ ወተወከፈ ፡ አባ ፡ አሮን ፡ በአኰቴት ፡ ልዑል ። ወይቤሎሙ ፡ አምጽአሙ ፡ ለእኅትየ ፡ ወለወለትየ ፡ ቅድመ ፡ ኵሎ ፡ ነገር ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ማእዜኑ ፡ ወሀብከኒ ፡ ምዕቅብና ። ወአውሥአ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤሎ ፡ ዝኑ ፡ ከመ ፡ ንውዕል ፡ እንዘ ፡ ንትዋሥዕ ፡ በዕሪና ፡ አምጽአሙ ፡ ለወለትየ ፡ ወለእኅትየ ፡ ወስግድ ፡ ለመንግሥት

[1] እለ supra additum. — [2] አበሳ cod.

የ ፡ ከመ ፡ ኢትኅፈር ፡ ማእከለ ፡ ዝንቱ ፡ ሰራዊት ፡ ከመ ፡ ኢያስተርኢ ፡ ኀፍረተ ፡ ዕርቃንከ ፡ ምስለ ፡ ማኅበራኒከ ። ወሀከዎ*ሙ [f. 29 v.] ፡ ሐራሁ ፡ ወጐድእዎሙ ፡ እንግድኣቲሆሙ ፡ ወገበዋቲሆሙ[1] ፡ በአብትረ ፡ ድምቡሳት ፡ ወበመጐረበ[2] ፡ ኵያንው ፡ ወተሀውኩ ፡ ማኅበረ ፡ ቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ይትሀወክ ፡ ባሕር ፡ ሶበ ፡ ይዘብጦ ፡ ነፋስ ። ጸለዩ ፡ ወበከዩ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ያድኅኖሙ ፡ እመዓተ ፡ ንጉሥ ። ወጸርኁ ፡ በቃል ፡ ዐቢይ ፡ ዘምስለ ፡ ብካይ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ አቡነ ፡ ዘበሰማያት ፡ ኢታብአነ ፡ እግዚኦ ፡ ውስተ ፡ መንሱት ። ወደንገፀት ፡ ምድር ፡ እምድምፀ ፡ ቃሎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ውብካየ ፡ አንብዖሙ[3] ፡ ለመበለታት ፡ ይውሕዝ ፡ ዲቤሆሙ[3] ፡ ከመ ፡ ክዕወተ ፡ ማይ ፡ ዲበ ፡ ምድር ። ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይንሥኡ ፡ አልባሲሆሙ ፡ ወሰለብዎሙ ፡ ሐራ ፡ አልባሲሆሙ ፡ ወአስኬማሆሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ አበዊነ ፡ ወለመበለታት ፡ እማቲነ ። በዘይቤ ፡ ኢይሁብ ፡ ልብሰ ፡ ምንኵስናየ ፡ ዳእሙ ፡ ይምትሩ ፡ ርእስየ ፡ ወይርግዙኒ ፡ ክርሥየ ፡ ለእሙንቱ ፡ በአስኬማየ ። ወኢተከሀሎሙ ፡ ሶበ ፡ ይዘብጥዎሙ ፡ ወይጸፍዕዎሙ ፡ ገጻቲሆሙ ፡ ወያወድቅዎሙ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ወይረግፅዎሙ ፡ በእጋር ፡ ወፈትሑ ፡ ቅናታቲሆ*ሙ [f. 30 r.] ፡ በዝንጓጔ ፡ ወበኀሳር ፡ ዘመሪር ፡ ተናግሮቱ ፡ ከመ ፡ ዕጐሥታር ። ወተሰምዐ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ድምፀ ፡ ክላሕ ፡ ወገዓር ። ወእምዝ ፡ ሰለብዎሙ ፡ ወቆሙ ፡ ዕራቃኒሆሙ ፡ ወሀለዋ ፡ መበለታት ፡ ዐበይት ፡ መዘምራተ ፡ ዳዊት ፡ ወቆማ ፡ ዕርቃናቲሆሙ[3] ፡ ምስለ ፡ አኀዊሆን ፡ ድኅረ ፡ ኖላዊሆሙ[3] ። ወአሮንሂ ፡ መንክራዊ ፡ ቆመ ፡ ዕራቆ ፡ ርሱየ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወስርግወ[4] ፡ ብርሃን ፤ ወአውሥአ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤሎ ፡ ርኢኬ ፡ ከመ ፡ ተከሥተ ፡ ኀሳር ፡ ወኀፍረትከ ፡ በቅድመ ፡ ኵሉ ፡ ትዕይንት ፤ ወአውሥአ ፡ መንክራዊ ፡ ወይቤሎ ፡ ምንተ ፡ ብየ ፡ ውስተ ፡ ፍጥረትየ ፡ ካልእ ፡ ዘኢሀሎ ፡ ላዕሌከ[5] ፡ አኮኑ ፡ አነሂ ፡ ከማከ ፡ ወአንተሂ ፡ ከማየ ፡ በከመ ፡ ነፍስትከ ፡ ነፍስትየ ፡ ወበሕገ ፡ ግዝረትከ ፡ ግዝረትየ ፡ ወበአርአያሆን ፡ ለአንስቲከ ፡ እለ ፡ አዋልድየ ፡ ምንተ ፡ አርአይከ ፡ ለነ ፡ ዘየኀፍረነ ፡ ዘእንበለ ፡ ሥናዐ ፡ ኀበ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ። ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ያርሩ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ አናብስተ ፡ ጥሑራን ፡ ወመጽአ ፡ አንበሳ ፡ ዐቢይ ፡ ወአንገር*ገረ [f. 30 v.] ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ወመጽኡ ፡ ብዙኃን ፡ አናብስት ፡ ወ

[1] ወገበዊቲሆሙ cod. — [2] መ supra additum. — [3] *Sic!* — [4] ወስርወ cod. — [5] ላዕሌየ cod.

ሰከቡ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ እንዘ ፡ ይልሕሱ ፡ መከየዶ[1] ። ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ሰራዊተ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ደንገፁ ፡ ወፈርሁ ፡ ወይቤልዎ ፡ ዐበይተ ፡ መንግሥት ፡ ለእግዚእሙ ፡ ኢኮነ ፡ ርቱዐ ፡ ትትበአስ ፡ ምስለ ፡ ዝንቱ ፡ ብእሲ ፡ ጻድቅ ፡ ወፈራሄ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘያቄርር ፡ ወያሰግድ ፡ አናብስተ ። ወወሀብዎሙ ፡ አልባሲሆሙ ፡ ወከደኑ ፡ ዕርቃናቲሆሙ ፡ ወባረክዎ[2] ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በዐቢይ ፡ ስብሐት ።

ወመከረ ፡ ንጉሥ ፡ በዘይሣቅይዎሙ ፡ ወአዘዘ ፡ ከመ ፡ ያውርድዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ቈላተ ፡ ሐሩር ፡ ኀበ ፡ አልቦቱ ፡ ዕፅ ፡ ወማይ ፡ ወኢሣዕረ ፡ ወመሬተሂ ፡ ኀበ ፡ ኢይረክቡ ፡ ወወሰድዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ እንዘ ፡ ይነድእዎሙ[3] ፡ ከመ ፡ አባግዕ ።

አአባ ፡ በምግባረ ፡ ጻድቅ ፡ ፍጹም ፡
ወበሃይማኖት ፡ ክሉል ፡ ዘእምየማን ፡ ወዘእምፀጋም ፡
ይስሕበኒ ፡ ከመ ፡ ወይን ፡ ወያጌብረኒ ፡ ለተናግሮ ፡ ዜወ ፡ ፍቅርከ ፡ ጥዑም ፡
ሶበ ፡ ይኄሊ ፡ ምንዳቤ ፡ ወመከራ ፡ ዘረከበከ ፡ እንበለ ፡ አቅም ፡
f. 31 r. ከመ ፡ ኳሕላ[4] ፡ ተ*መልከ ፡ በዓለም ፤
አመ ፡ አውረዱከ ፡ ቈላተ ፡ ዳራ ፡ ከመ ፡ ያውዕዩከ ፡ ነበልባለ ፡ ገዳም ፡
ወአቀሙከ ፡ ዕራቀ ፡ በዐውደ ፡ ጕባኤ ፡ ግሩም ።
ዘንተ ፡ ተዘኪርየ ፡ ተክዕወት ፡ ነፍስየ ፡ በላዕሌየ ፡ ወበጽሐኒ ፡ ቅጥቃጤ ፡ ዐፅም ፡
ወከላሕኩ ፡ በቃልከ ፡ ከመ ፡ ዘአኅድግዎ ፡ ጥበ ፡ እሙ ፡ ሶበ ፡ እኄሊ ፡ ሥቃያቲከ ፡ ዘፍኖት ፡ በሐሩረ ፡ ፀሓይ ፡ ዘሐጋይ ፡ እስከ ፡ ይትመሱ ፡ ሥጋከ ፡ ከመ ፡ ሰምዕ ፡ እምረኅብ ፡ በድካም ፡
ወሶበ ፡ ተዘከርኩ ፡ ጻማ ፡ ንግደቶሙ ፡ ለመነኮሳት ፡ መትልዋኒከ ፡ በከዋላ ፡ ወፍጽም ፡
ወገድለ ፡ ስራሑን ፡ ለአዋልዲከ[5] ፡ መበለታት[6] ፡ እለ ፡ ጸልኣሁ ፡ ለፍቅረ ፡ ዓለም ፡
እንዘ ፡ የሐውራሁ ፡ ለፍኖት ፡ መርቄ ፡ ዘያውዒ ፡ መከየደ ፡ እገሪሆን ፡ ከመ ፡ አፍሓም ፡
እስከ ፡ የሐርር ፡ አማዑቶን ፡ ከመ ፡ ቈጽለ ፡ በለስ ፡ ወክርታስ ፡ ጥዉም ፡
ወይጠግዕ ፡ ልሳኖን ፡ በጕርዔሆን ፡ በይብስተ ፡ ምራቆን ፡ ዘያለመልም ፡

[1] መከየደ cod. — [2] ወባርክዎ cod. — [3] ወይነድዎሙ cod. — [4] *Sic* pro ኳሂላ. — [5] ለአዋልድከ cod. — [6] መለበለታት cod.

ሶበ ፡ ኢክህላ ፡ ተናግሮ ፡ ይከውና ፡ ከመ ፡ በሀም ፡
ወሶበሂ ፡ ስእነ ፡ ሠጊረ ፡ ይነግሩ ፡ ከመ ፡ ቈጽለ ፡ ገዳም ።
ቦ ፡ እምኔሆን ፡ እለ ፡ ሞታ ፡ ወተገድፋ ፡ ኀበ ፡ አልቦ ፡ ዘይቀብ*ሮን ፡ በኀቲም ። f. 31 *v.*
ወሶበ ፡ ተዘከርኩ ፡ ይእተ ፡ አሚረ ፡ ልብየ ፡ ደንገፀኒ ፡ በውሥጥየ ፡ ወዐገተኒ ፡ ቀላየ ፡ ሐዘን ፡ መስጥም ።
ወአንተሰ ፡ አመምህረ ፡ ሕግ ፡ ሥዩም ፡
ዘእንበለ ፡ ይብጻሕከ[1] ፡ ዝንቱ ፡ ኵሉ ፡ መሣግረ ፡ ሞት ፡ እፎ ፡ ኢተዐርፍ ፡ ወኢታረምም ፡
፯ጊዜ ፡ በመዓልት ፡ ወ፯ጊዜ ፡ በሌሊት ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ እንዘ ፡ ትደግም ፡
ወእንዘ ፡ ይየብስ ፡ ኀይልከ ፡ ከመ ፡ ገልዕ ፡ እምቃለ ፡ ገዓርከ ፡ በጸሎት ፡ ወበጾም ።
መኑ ፡ ከማከ ፡ አመምህረ ፡ ሰላም ፡
መሰንቆ ፡ ስብሐቲሁ ፡ ለወልደ ፡ ማርያም ፡
ዘእንበለ ፡ ኪሩቤል ፡ ወሱራፌል ፡ እመቦ ፡ ዘያስተሐቅር ፡ ወይትቃወም ፡
ወይመጽእ ፡ በእግረ ፡ ትዕቢት ፡ ኀበ ፡ ዛቲ ፡ ዔላም ፡
ኀበ ፡ ተዘግበ ፡ አዕፅምቲሆሙ ፡ ለጻድቃን ፡ አድባር ፡ ድኑኃን ፡ ወግሩማን ፡ አዕዋም ፡
ወኀበ ፡ ተዘግበ ፡ አዕፅምቲከ ፡ ጥሪት ፡ ወክቡር ፡ ብዕለ ፡ ንዴትየ ፡ ለገብርከ ፡ ድኩም ፡
ዘይትበደር[2] ፡ እምወርቅ ፡ ወእምዕንቍ ፡ ስም ፡
ወዘይፈቅድ ፡ ይንሣእ ፡ በተሰፍዎ[3] ፡ እምጻማ ፡ እደዊሆሙ ፡ ለውሉድከ ፡ ገባርያነ ፡ ተዝካርከ ፡ ለለዓም[4] ።
*ጽንፈ ፡ ፍናዊሁ ፡ ይነጽሩ ፡ ውስተ ፡ ሲኦል ፡ ወይልበሳ ፡ ለመርገም ። f. 32 *r.*
ወአዕጹቂሁኒ ፡ ምስለ ፡ ሠረዊሁ ፡ በማሕጼ ፡ ጸሎትከ ፡ ይትገዘም ፡
ቤተ ፡ መቅደስከሰ ፡ ተሀሉ ፡ ምስለ ፡ ማኅትዊሃ ፡ እንዘ ፡ ታበርህ ፡ ከመ ፡ ተቅዋም ፡
እስከኔሁ ፡ ለምጽአትከ[5] ፡ ዳግም ፡
አሜን ፡ ወአሜን ፡ እስከ ፡ ለዓለም ።

ተንሥኡ ፡ አውሉደ ፡ ብርሃን ፡ በእግረ ፡ ኅሊናክሙ ፡ ከመ ፡ ት

[1] ይበጽሕከ cod. — [2] ዘይትበር cod. — [3] በሰፍጥ cod. — [4] ለለአም cod. — [5] *Sic!* Nonne ከ falso additum?

ብጽሑ ፡ ወትርአዩ ፡ ኀበ ፡ ተሰደ ፡ አሮን ፡ መምህርክሙ ፡ ብሔረ ፡ ጽምእ ፡ ወሀፍ ፡ ወብሔረ ፡ በድው ፡ ብሔረ ፡ መርቄ ፡ ወሐሩር ፡ ሀገረ ፡ ምንዳቤ ፡ ወዐጸባ ፡ ኀበ ፡ አልቦቱ ፡ ዕፅ ፡ ወማይ ፡ ኢማዕረ ፡ ወኢመሬቱ ፡ ኢያስተርኢ ፡ ውስቴታ ፡ እንስሳ ፡ ገዳም ፡ ወአራዊተ ፡ ሐቅል ፡ ወአዕዋፈ ፡ ሰማይ ፡ ወኢይሥዕያ ፡ ነፋስ ፡ ዘእንበላ ፡ ዳእሙ ፡ ከመ ፡ ነበልባል[1] ፡ ይወጽእ ፡ ላህበ ፡ ምድራ ።

ወእመኒ ፡ በጻሕክሙ ፧ ህየ ፡ ወርኢክሙ ፡ ዘአሜሃ ፡ ብሔረ ፡ ሥቃይ ፡
ይእዜሰ ፡ ብሔረ ፡ ናህይ ፡
ዘአሜሃ ፡ ሀገረ ፡ መንሱት ፡ ይእዜሰ ፡ ሐመልማለ ፡ ገነት ፡ ወጺአት ።
ወተዘኪረክሙ ፡ ሥቃየ ፡ ኵነኔሁ ፡ ለአቡክሙ ፡ ወሞገደ ፡ ዐውሎ ፡
ሁከት ፡
f. 32 v. በ*ዘመነ ፡ ክልኤ ፡ ነገሥት ፡
ዘከመ ፡ ኀለፈ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወኀሊፈክሙ ፡ ጻማ ፡ ንግደቶ ፡
በረኀብ ፡ ወበጽምእ ፡ ጥግዐቶ ፡
ከመ ፡ ቄጽለ ፡ በለስ ፡ ሕረተ ፡ አምዑቶ ፡
ብክዩ ፡ ወላህዉ ፡ እንዘ ፡ ትብሉ ፡ አባ ፡ አባ ፡ መምህረ ፡ ሰላምነ ፡
በጽንዐ ፡ ገድልከ ፡ ተማሕፀነ ፡
ለከ ፡ ለባሕቲትከ ፡ አጥርየነ ፡
ወኀበ ፡ አምላክከ ፡ ምህርካ ፡ አቅርበነ ፡
እስመ ፡ እንቲአከ ፡ ዛቲ ፡ ልብሰትከ ፡ ወአስኬማ ፡ እንተ ፡ ዐነቅነ ፡
ጸጋ ፡ ወሞጋስ ፡ በእንቲአከ ፡ ተውህበ ፡ ለነ ፡
ህየንተ ፡ ስደትከ ፡ በግፍዕ ፡ ዛቲ ፡ መቅደስከ ፡ ዕረፍትነ ፡
ወህየንተ ፡ ተጽናስከ ፡ ወንዴትከ ፡ ዘይትፌቀድ ፡ ወዘየአክል ፡ ብነ ፡
ወህየንተ ፡ ዝርወቶሙ ፡ ለመነኮሳት ፡ አበዊነ ፡ ንሕነሰ ፡ ዕሩፋን ፡ ወ
ፍሡሓን ፡ ኵሎሙ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወትነ ፡
ህየንተ ፡ ሞቶን ፡ ወግድፈተ ፡ አብድንቲሆን ፡
ለመበለታት ፡ አኃቲነ ፡
ውስተ ፡ በድወ ፡ ገዳም ፡ ኀበ ፡ አልቦ ፡ ዘይቀብሮን ፡
እስመ ፡ ሙቁሕ ፡ አንተ ፡ ኖላዊሆን ፡
ወይነድእዎን ፡ በግብር ፡ ለአኀዊሆን ፡
እስመ ፡ አልቦ ፡ ዘያንሥእ ፡ ለዘወድቀ ፡ ወለዘሞተኒ ፡ አልቦ ፡ ዘይቀ
f. 33 r. ብሮ ፡ ወባሕቱ ፡ ለሕያዋ*ን ፡

[1] ነበልባለ cod.

ያግዕዝዎሙ ፡ ወህየንተ ፡ ዝርወቶሙ ፡ ለማኅበራኒከ ፡ ወጻማ ፡ ዘ
አከ ፡ ለነሰ ፡ ብነ ፡
ዕረፍት ፡ ወናህይ ፡ እንዘ ፡ ሕይዋኒነ ፡
ወብነ ፡ ዐቢየ ፡ ተስፋ ፡ ለጊዜ ፡ ሞትነ ፡
ኀበ ፡ ሰከብከ ፡ ወኖምከ ፡ ዐምደ ፡ ብርሃንነ ።
ድኅረ ፡ መቃብሪከ ፡ ሥሩዕ ፡ መቃብሪነ ፡
ታቦቱ ፡ ሕግከ ፡ ወመስቀልከ ፡ ቅድሜከ ፡ መዐዛ ፡ አእምሮትከ ፡ ወ
ዴና ፡ ቍርባንነ ፡
ምሉእ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያንነ ፡ ስኂነ ፡
ምንተስናከ ፤ ወከርቤ ፡ ስብሐቲከ ፡ ይፈለፍል ፡ እምአፈ ፡ ጻድቃኒነ ፡
ሚመጠን ፡ ፍሥሓ ፡ ወሐሤት ፡ በእንቲአከ ፡ ዘተውህበ ፡ ለነ ።
ወባሕቱ ፡ ታሕተ ፡ ሕፅነ ፡
ነፍስከ ፡ ደምር ፡ ነፍሳቲነ ፡
አአባ ፡ አንተ ፡ ዕቀበነ ፡ ወተማሕፀነነ ፡
እምዛቲ ፡ ትውልድ ፡ እስከ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወይእዜኒ ፡ ይስማዕ ፡ ዜዋሁ ፡ ለአሮን ፡ መጽሐፈ ፡ ገድሉ ፡ ወነገረ ፡
ቃሉ ፡ እንበለ ፡ ኑፋቄ ፡ ወተወላውሎ ፡
በጸሎተ ፡ መምህሩ ፡ ተወኪሎ ፡
ያፅምእ ፡ ወያንክር ፡ ዘከመ ፡ ገብረ ፡ ሎቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሎ ።

ወኮነ ፡ እንከ ፡ ሶበ ፡ አብጽሕዎሙ ፡ ሐራ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ ዘን
ጎ ፡ ለቅዱሳን ፡ ሰማዕተ ፡ ደወለ ፡ *አስትረን ፡ ጥቃ ፡ ዳራ ፡ ወቦሳቶ ፡ f. 33 v.
አንጻረ ፡ ሌማ ፡ ወቅሩብ ፡ ጓትር ፡ እምኔሆሙ ፡ ወዝዋይሰ ፡ ይትረ
አይ ፡ እምርሑቅ ፡ ወይቀኒ ፡ ገራድ ፡ ዘባሊ ፡ ወወደይዎሙ ፡ ህየ ፡
ለአሮን ፡ መንከራዊ ፡ ወይቤልዎ ፡ ኢትትገሐሥ ፡ ኢለየማን ፡ ወ
ኢለፀጋም ፡

እስመ ፡ ከረየከ ፡ ጽጋበ ፡ ዳቦ ፡ ወነተራ ፡
ጠዓሙኬ ፡ ለዛቲ ፡ ሀገር ፡ ምረረ ፡ ሐሩራ ፡
ወኢትረከቡ ፡ ለማይ ፡ አሠራ ።

ወመንፈቆሙሰ ፡ ይቤሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ እለ ፡ አመንክሙ ፡ ኪያሁ ፡ ወተገደፍክሙ ፡ ውስተ ፡ እዴሁ ፡ ለሊሁ ፡ የኀሊ ፡ በእንቲአክሙ ፡ ወኢይርሕቅ ፡ እማእከሌክሙ ፡ ወይናዝዘክሙ ፡ በክሂሎቱ ። ወሤሙ ፡ ዐቀብተ ፡ ሰብአ ፡ ዐይን ፡ ከመ ፡ ይርአዩ ፡ ክዋኔ ፡ ኀልቀተ ፡ ሞቶሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ እለ ፡ ንቡራን ፡ ዲበ ፡ ኰኵሕ ። ወ

ተበሃሉ ፡ ቅዱሳን ፡ በበይናቲሆሙ ፡ እፎ ፡ ንከውን ፡ ወንበይት ፡ ዮ
ምሰ ፡ ኢተኀድር ፡ ነፍስነ ፡ ምስለ ፡ ሥጋነ ፡ ናሁ ፡ ሰቡዕ ፡ መዋዕል ፡
እምዘ ፡ ኢረከብነ ፡ ስቴ ፡ ተረስዐ ፡ እምጕርዔነ ፡ ጥላሌ ፡ ማይ ፡ ወ
የኀብእ ፡ ምራቅ ፡ እምአፉነ ። ወይቤልዎ ፡ ለአሮን ፡ መንክራዊ ፡ አ
f. 34 r. አባ ፡ *ዐቃቤ ፡ ነፍሳቲነ ፡ ወኖላዌ ፡ ሥጋነ ፡ ጥቀ ፡ ደክመ ፡ ኀይል
ነ ፡ ወአልጸቅነ ፡ ለመዊት ፡ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ ንሄሉ ፡ ይቡሳኒነ ፡ ከ
ሙ ፡ ገልዕ ፡ ሠናይኬ ፡ ሎሙ ፡ ለእለ ፡ ይመውቱ ፡ በኵናት ፡ አል
ቦ ፡ ዘየአክያ ፡ ለይእቲ ፡ ፍኖት ፡ እንበለ ፡ ሲኦል ፡ ድርክት ። ወተ
ንሥአ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ወሰፍሐ ፡ እዴሁ ፡ ወአንቃዕደወ ፡ መ
ንገለ ፡ ሰማይ ፡ ወጸለየ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አም
ላኪየ ፡ አምላኪየ ፡ ነጽረኒ ፡ ወለምንት ፡ ኀደገኒ ፡ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡
አነብር ፡ ሐዘነ ፡ ውስተ ፡ ልብየ ፡ ዘመጠነዝ ፡ ባሕረ ፡ ሰቆቃው ፡ ዘ
ተክዕወ ፡ ላዕሌየ ፡ ርኢ ፡ እግዚኦ ፡ ወኢታርምም ፡ ነዓ ፡ ኀቤየ ፡ በ
እንተ ፡ ስምከ ፡ ቅዱስ ፡ አኮ ፡ ለነ ፡ እግዚኦ ፡ አኮ ፡ ለነ ፡ ለስመ ፡ ዚ
አከ ፡ ሀብ ፡ ስብሐተ ፡ ከመ ፡ ኢይበሉኒ ፡ ሰብእ ፡ አይቴ ፡ ውእቱ ፡
አምላኩ ። ንርአይ ፡ እምኀበ ፡ ይሰቲ ፡ ማየ ፡ ለጽምኡ ፡ ዘእንበለ ፡
ዳእሙ ፡ ይትነገፍ ፡ በምልኡ ። እግዚኦ ፡ አምላከ ፡ ኀይላን ፡ መኑ ፡
ከማከ ፡ ዚአከ ፡ ውእቱ ፡ ሰማያት ፡ ወእንቲአከ ፡ ይእቲ ፡ ምድር ፡
f. 34 v. እመሰ ፡ ፈቀድከ ፡ ትግበር ፡ ምሕረተ ፡ ላዕሌየ ፡ አልቦ ፡ *ዘይስእነ
ከ ፡ ወአንሰ ፡ ዘልፈ ፡ እሴፈወከ ፡ እግዚኦ ፡ ወእዌስከ ፡ ዲበ ፡ ኵሉ ፡
ስብሐቲከ ፡ ግበር ፡ ምስሌነ ፡ ትእምርቶ ፡ ለሠናይ ፡ ይርአዩ ፡ ጸላእ
ትነ ፡ ወይትኀፈሩ ።

ወሶቤሃ ፡ ተወርዘወ[1] ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወነሥአ ፡ በትረ ፡ ወ
ዐተበ ፡ በትእምርተ ፡ መስቀል ፡ ወረገዘ ፡ ለምድር ፡ ኰኵሕ ፡ ምዕ
ረ ፡ ወካዕበ ፡ በሣልስ ፡ ርግዘት ፡ ነቅዐ ፡ ወአርሐበ ፡ አፉሁ ፡ ወወ
ጽአ ፡ ማይ ፡ ቄሪር ፡ እንዘ ፡ ይሰርር ፡ ከመ ፡ ዐይነ ፡ ፈለግ ፡ ወውሕ
ዘ ፡ ዲበ ፡ ኰኵሕ ፡ ዘንጎ ፡ ጥቃ ፡ አስተረን ፡ ወደንገፁ ፡ ኵሎሙ ፡
ማኀበረ ፡ ቅዱሳን ፡ ወመሰሎሙ ፡ ዘየሐልሙ ፡ ወይረክቡ ፡ ፍትወ
ተ ፡ ነፍሶሙ ፡ ወድኅረ ፡ ይትሔሰዎሙ ፡ ወተንሥኡ ፡ ኵሎሙ ፡
በምልአሙ ፡ ወባረክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፍትሐተ ፡ ቃል ። ወ
ይቤ ፡ ቅዱስ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ደቂቅየ ፡ ቅድመ ፡ ስትዩ ፡ ወ
ባርክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በእንተ ፡ ዘገብረ ፡ ለክሙ ፡ ወሰትዩ[2] ፡ ማ
ኀበራኒሁ ፡ ለክርስቶስ ፡ መርዓዊ ፡ ቅቡእ ፡ ወረወዩ ፡ ጥቀ ፤ ወእምዝ ፡

[1] ወቲወርዘወ cod. — [2] ወስትዩ cod.

ተንሥኡ ፡ ወሰገዱ ፡ በገጸሙ ፡ ወአእኰትዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እ
*ንዘ ፡ ይብሉ ፡ በዐቢይ ፡ ቃል ፡ ጋዳ ፡ ለአብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ f. 35 r.
ቅዱስ ፡ ጋዳ ፡ ለፈጣሬ ፡ ሰማያት ፡ ወምድር ፡ ለንጉሠ ፡ ኵሉ ፡ ዓለ
ም ። ጋዳ ፡ ለዘነዳያነ ፡ ሰምዐ ፡ ወኢመነነ ፡ አንብዐ ፡ ጋዳ ፡ ጋዳ ፡ ለ
ዘአጽገበ ፡ ርኁባነ ፡ ወአርወየ ፡ ጽሙኣነ ፡ ጋዳ ፡ ለዘመንበሩ ፡ ኢ
ዮር ፡ ወይከይዳ ፡ ለምድር ፡ ጋዳ ፡ ለዘነጸረ ፡ ኀቤነ ፡ ወኢመነነ ፡ ኪ
ያነ ፡ ጋዳ ፡ ጋዳ ፡ ለዘተወክፈ ፡ ግፉዓነ ፡ ወኢገደፈ ፡ ኃጥአ ፡ ጋዳ ፡
ለዘረገዛ ፡ ለእብን ፡ በበትሩ ፡ ለገብሩ[1] ፡ ካህን ፡ ጋዳ ፡ ጋዳ ፡ ለዘአው
ሐዘ ፡ እምኰኵሕ ፡ ፈልፈለ ፡ ማያት ፡ ንጹሕ ፡ ጋዳ ፡ ለዘአርወያ[2] ፡
ለነፍስ ፡ በብሔረ ፡ ጽምእ ፡ ይቡስ ። ጋዳ ፡ ፈኑ ፡ ለነ ፡ እግዚኦ ፡ ወ
መንፈሰከ ፡ ቅዱሰ ፡ ዘየዐቅበነ ፡ ወዘኒ ፡ ዘወሀብከነ ፡ ኢትሂደነ ። አ
ሜሃ ፡ ተፈጸመ ፡ ቃለ ፡ ነቢይ ፡ ትፈርሆ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኵላ ፡
ምድር ፡ ፈርሀ ፡ ኰኵሕ ፡ ስመ ፡ ፈጣሪሁ ፡ ግሩመ ፡ ወአርኀወ ፡ ዘ
ባኖ ፡ ገዚፈ ፡ ወጽኑዐ ፡ ወወረደ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘወጽአ ፡
እምአፈ ፡ አሮን ፡ ካህን ፡ ወበጽሐ ፡ እስከ ፡ ቀላያት ፡ ወነገረ ፡ ቃለ ፡
ትእዛዝ ፡ ወገብረ ፡ ዕርገተ ፡ ለማይ ፡ እንተ ፡ ፍኖተ ፡ *ዘባነ ፡ ኰኵ f. 35 v.
ሕ ፡ ጽኑዕ ፡ ኀበ ፡ ዘኢልማድ ፡ ሑረቱ ፡ ወሰትዩ ፡ አግብርተ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እምኔሁ ፡ ወተፈሥሑ ፡ ቦቱ ።

ሰምዐ ፡ ኰኵሕ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወቀፈጸ ፡ ዘባኖ ፡
ገዚፈ ፡ ወወሀበት ፡ ቀላይ ፡ ማየ ፡ ትእዛዝ ፡ ወአውጽአት ፡ እንተ ፡
ኀበ ፡ ተርኀወ ፡ ኰኵሕ ፡ ከመ ፡ ታርዊ ፡ ጻድቃኖ ።
ወሰብእሰ ፡ አበየ ፡ ትእዛዘ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአደንቀወ ፡ አእዛኖ ፡
ወከመ ፡ ኢይርአይ ፡ አድኀኖቶ ፡ ለአምላክነ ፡ ለከወ ፡ ዐይኖ ።

ቦኑ ፡ ሰብእ ፡ ዘየሐዩ ፡ ወኢይሬእያ ፡ ለሞት ፡ ምንትኬ ፡ ሰብእ ፡
ዘይጸንሐ ፡ እሳት ፡ ወእንተ ፡ ኀበ ፡ ውስጡ ፡ ለባሕረ ፡ እሳት ፡ ሀለ
ዉ ፡ ዘይበልዕዎ ፡ ዕፄያት ፡ ወአክይስት ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፡ ሰ
ብእሰ ፡ ክንቶ ፡ ይመስል ፡ ወመዋዕሊሁኒ ፡ ከመ ፡ ጽላሎት ፡ የኀል
ፍ ። ዘአልቦ ፡ መንፈሰ ፡ አእመረ ፡ ፈጣሪሁ ፡ ወአውጽአ ፡ ማየ ፡
በቃለ ፡ መዋኢ ፡ ሐራሁ ።
ወእምዝ ፡ በሳኒታ ፡ ጽባሕ ፡ ይቤሎሙ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ይ
እዜሰ ፡ ቅንቱ ፡ ሐቋክሙ ፡ ደቂቅየ ፡ ወተገበሩ ፡ ከመ ፡ *ታምጽኡ ፡ f. 36 r.
መሬተ ፡ እምርሑቅ ፡ በአዕጽፍቲክሙ ፡ ከመ ፡ ንርአይ ፡ ዕበዮ ፡ ለ

[1] ገብሩ cod. — [2] ለዘአርወየ cod.

እግዚአብሔር ፡ ዳግመ ፡ ዘይገብር ፡ በላዕሌነ ፡ እስመ ፡ ዛቲ ፡ እብን ፡ ወሀቡነ ፡ ርስተ ፤ ወወፅኡ ፡ ማኅበረ ፡ ቅዱሳን ፡ ወአምጽኡ ፡ መሬተ ፡ እምርሑቅ ፡ ወነሰነሱ ፡ ዲበ ፡ ኰኵሕ ። ወመጽኡ ፡ ሆባያተ[1] ፡ አድባር ፡ ይትራድእዎሙ ፡ ወአኀዙ ፡ ይክርዩ ፡ መሬተ ፡ በአጽፋሪሆሙ ፡ ወይግሕፉ ፡ ወቅዱሳን ፡ ይጸውሩ ፡ ወይክዕው ፡ ዲበ ፡ ኰኵሕ ፡ ወመልኡ ፡ መሬተ ። ወርእዩ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ከመ ፡ ተመልአ ፡ መሬት ፡ ወኮነ ፡ መጠነ ፡ አድባር ፡ ገራህት ፡ ዐቢይ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አምጽኡ ፡ እምውስተ ፡ አሕስሊክሙ ፡ ኵሎ ፡ ፍሬያተ ፡ ሰገም ፡ ሶመተ ፡ ወስጉርደ ፡ ወእመሂ ፡ ከርካዐ ፡ ወተቅዳ ። ወጸለየ ፡ ወባረከ ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፩አምላክ ፡ ወተከለ ፡ ከርካዓ ፡ ወአኃተ ፡ ፍሬ ፡ ወይን ። ወገብሩ ፡ ከማሁ ፡ ማኅበረ ፡ ቅዱሳን ፡ ኵሎሙ ፡ ወዘርኡ ፡ ኀጠታተ ፡ ዐተር ፡ f. 36 v. *ወስንብራ ፡ ወብርስነ ፡ ወስርናየኒ ፡ ወዘርኡ ፡ ኵሎ ፡ ዲበ ፡ መሬተ ፡ ኰኵሕ ፡ ዘንጎ ፡ ደወለ ፡ እስትረን[2] ። ወገብሩ ፡ ሑረታተ ፡ ለማይ ፡ ከመ ፡ ይስቅዩ ፡ ዘዘርኡ ።

ወሀሎ ፡ እግዚእ ፡ ዘግፋዕ ፡ ምስለ ፡ አሮን ፡ በኀበ ፡ ሰብእ ፡ ወክቡር ፡ በኀበ ፡ አምላክ ፡ ምኑን ፡ በኀበ ፡ ነገሥት ፡ ምድር ፡ ወውኩፍ ፡ በኀበ ፡ ልዑል ፡ ከመ ፡ ቍርባን ፡ ጥሉል ፡ እስመ ፡ ይትገሀረት ፡ ፈድፋደ ፡ በስብሐተ ፡ መንግሥቱ ።

ወኮነ ፡ በውእቱ ፡ መዋዕል ፡ አሕመልመለት ፡ መካነ ፡ ስደቶሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ አበዊነ ፡ ወበቈሉ ፡ ወይን ፡ ወከርካዕ ፡ ሶመት ፡ ወስጉርድ ፡ ተቅዳ ፡ ወዐተረ ፡ ባሕር ፡ ሰገም ፡ ስንብራ ፡ ወበርስን ። ወኮነ ፡ ሠዊተ ፡ በአሐቲ ፡ ጊዜ ፡ ወገብሩ ፡ ማእረረ ፡ ፍሬ ፡ ጻማሆሙ ። ወበካልእ ፡ ዓመት ፡ ጸገየ ፡ ወይን ፡ ወፈረየ ፡ ከርካዕ ፡ ወሀቡ ፡ አቅማሐ ፡ ፍሬሆሙ ። ወኮነት ፡ ምድረ ፡ ዘንጎ ፡ ዘእስትረን ፡ ገነተ ፡ ወዘርአ ፡ ሙሓዝ ፡ ወበቈሉ ፡ ባቲ ፡ ዕንጕታት ፡ ወሙዝ ።

ወፈነወ ፡ አባ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ሠለስተ[3] ፡ ደቂቆ ፡ ወይቤ f. 37 r. *ሎሙ ፡ ሑሩ ፡ ሀብዎ ፡ ለሐዪ ፡ ዘንተ ፡ አምኃ ፡ ወወሰዱ ፡ ወአብኡ ፡ ኀበ ፡ ንጋሢ ፡ ከርካዐ ፡ ወሶመተ ፡ ወስጉርደ ፡ ወሠዊታተ ፡ ዘዘዚአሁ ፡ ወይቤልዎ ፡ ይቤ ፡ አቡነ ፡ ናሁ ፡ አምኃሁ ፡ ለንጉሠ ፡ ዛቲ[4] ፡ ምድረ[5] ፡ ዘንጎ ፡ ወዳሬ ፡ ይቤ ፡ አቡነ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ንሣእ ፡ አስተዓከ ፡ እምዘ ፡ ወሀበነ ፡ እግዚአብሔር ፡ አ[6] ፡ በላዕለ ፡ ኰኵሕ ፡ ዘኢይትፈጻሕ ፡ አ[6] ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ ንጉሥ ፡ ዘንተ ፡

[1] ሖበያተ cod. — [2] እስትሪን cod. — [3] ሠለስ additum. — [4] Supra additum. — [5] ምድር cod. — [6] *Sic!*

ተአምረ ፡ ፈርሃ ፡ ወደንገፀ ፡ በልቡ ፡ ወነሥአ ፡ ክርካዐ ፡ በእደዊሁ ፡
ወአጼነወ ፡ ሐዋዘ ፡ ወአንከረ ፡ ግብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሐዋዘ ፡ በ
ላዕለ ፡ ቅዱሳኒሁ ፡ ወተስእሎሙ ፡ ኵሎ ፡ ዘከመ ፡ ኮነ ፡ ወነገርዎ ፡
ዘከመ ፡ ነቅዐ ፡ ማይ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአሮን ፡ መንክራዊ ። ወይቤሎ
ሙ ፡ ሐዌ ፡ ለኀያላኒሁ ፡ ናሁ ፡ ኀየሉን ፡ ወጸንዑ ፡ መነኮሳት ፡ ምን
ተ ፡ ንግበር ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ቈረ ፡ ሎሙ ፡ ነደ ፡ እሳት ፡ ወውሕዘ ፡ ሎ
ሙ ፡ አንቅዕተ ፡ ማያት ፡ ወሰገዱ ፡ ሎሙ ፡ አናብስት ፡ ምንተ ፡ ን
ሬስዮሙ ፡ ወአይቴ ፡ ንወስዶሙ ፡ እስመ ፡ ነኀፍር ፡ ዕርቃናሆሙ ፡
ወምሂሮቶሙ ። ወይቤ*ልዎ ፡ ኅሩያኒሁ ፡ ለንጉሥ ፡ እግዚአብሔር ፡ f. 37 *v.*
ያብርህ ፡ ለከ ፡ ዘእንተ ፡ ውስጥ ፡ ዐይነ ፡ ልብከ ።

ወእምዝ ፡ ሰበ ፡ ኀለፈ ፡ ፲ዓመት ፡ ፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ መጽሐፈ ፡ መ
ልእክት ፡ ኀበ ፡ አባ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ሀገረ ፡ ቈላተ ፡ ሐሩር ፡
እንዘ ፡ ይብል ፡ ሰላም ፡ ለክሙ ፡ አ ፡ ማኅበራኒሁ ፡ ለአምላክ ፡ ምሕ
ረት ፡ ሰብእ ፡ ኅሩያን ፡ ወሕዝብ ፡ ቅዱሳን ፡ ኀልዩ ፡ እስኩ ፡ ወፍት
ሑ ፡ አንትሙኒ ፡ ንቡራን ፡ በሕገ ፡ አበዊክሙ ፡ ወትነብሩ ፡ በም
ድረ ፡ ነጋሢ ፡ ታስተብቍዑ ፡ በምድረ ፡ አቡሁ ፡ በጊዜ ፡ ጸዋት ፡
ወትስግዱ ፡ ቅድሜሁ ፡ እፎኑ ፡ ይጼዕልዎ ፡ ወይዛለፍዎ ፡ በድፍረ
ት ፡ ለዘይነብር ፡ ዲበ ፡ መንበር ፡ ወይነግሥ ፡ ላዕለ ፡ ኵሉ ፡ ኢትዮ
ጵያ ፡ አኮኑ ፡ ይወግርዎ ፡ ወይሰይፍዎ ፡ ለዘተቃወሞ ። ወይእዜኒ ፡
ኢትፍድዩኒ ፡ አ ፡ እኪተ ፡ በከመ ፡ ገበርኩ ፡ ላዕሌክሙ ፡ እኩየ ፡
ዳእሙ ፡ ጸልዩ ፡ በእንቲአየ ፡ ከመ ፡ ይምርሐኒ ፡ ፍኖተ ፡ ንስሓ ፡ ው
እቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክክሙ ። ወአንተኒ ፡ አመምህረ ፡ ሕ
ግ ፡ ኅሩይ ፡ ገባሬ ፡ ተአምር ፡ ወመንክር ፡ እንዘ ፡ ትመስለኒ ፡ *ከ f. 38 *r.*
መ ፡ ሰብእ ፡ ተበአስኩ ፡ ምስሌከ ፡ ይእዜኒ ፡ አእመርኩ ፡ ከመ ፡ አ
ንተ ፡ ምእመኑ ፡ ወፍቁሩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኢታሕሥም ፡ በጸሎ
ትከ ፡ ላዕሌየ ፡ ተንሥእ ፡ ወነዓ ፡ ውስተ ፡ ሀገርከ ፡ ከመ ፡ ንትዓረቅ ፡
ወትምርሐኒ[1] ፡ ፍኖተ ፡ ንስሓ ፤ ወሰበ ፡ ሰምዐ ፡ አባ ፡ አሮን ፡ መንክ
ራዊ ፡ ዐቢየ ፡ ፍሥሓ ፡ ተፈሥሐ ፡ ወይቤ ፡ አኮቴት ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ለዘሐወጸኒ ፡ ዮም ፡ ወኢተባህነነኒ ፡ ምዝጋናየ ፡ በቅድሜሁ ፡
እፎኑ ፡ ያወጽአኒ ፡ እምዝንቱ ፡ ቈላተ ፡ ብካይ ፡ ወሕማም ፡ ዘእንበ
ለ ፡ ይትወድኡ ፡ ደቂቅየ ፡ በሕማም ፡ ዘቈላት ። ወበውእቱ ፡ መዋ
ዕል ፡ ተንሥአ ፡ አባ ፡ አሮን ፡ ወጸውዐ ፡ ማኅበራኒሁ ፡ ወይቤሎ
ሙ ፡ አስተጋብኡ ፡ ኵሎ ፡ ኮሳኵሳተ ፡ ወኢትኅድጉ ፡ አብተሪሆ

[1] ወትምሐረኒ cod.

ሙ ፡ ለአኃዊከሙ ፡ እለ ፡ ሞቱ ፡ በገዳም ። ወጸለዩ ፡ ላዕለ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ እለ ፡ ሐነፁ ፡ በዳራ ፡ ወዘንጎ ፡ ወኅደጉ ፡ መነኮሳት[1] ፡ ወካህናት ፡ ህየ ፡ ወባረከ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ወኀለፈ ፡ በሰላም ። ወበጽ f. 38 v. ሐ ፡ በሰሙን ፡ ፈለገ ፡ ሐዋሽ ፡ ወቅዱስ ፡ አባ ፡ አብሳዲ ፡ ረድ*እ ፡ ለአባ ፡ አሮን ፡ ወየሐውር ፡ በየማኑ ፡ ወምስሌሁ ፡ ፊልሞና ፡ ወጢሞቴዎስ ፡ ባስልዮስ ፡ ወጳውሎስ ፡ ወብዙኃን ፡ መነኮሳት ፡ ይሰውቅዎ ፡ በከቢብ ፡ ወማእከሌሆሙ ፡ አሮን ፡ ሠያብ ፡ የሐውር ፡ ከመ ፡ ንጉሠ ፡ ንህብ ። ወሶበ ፡ ኬዱ ፡ ፈለገ ፡ ይቤ ፡ አብሳዲ ፡ አአባ ፡ በቀዳሚ ፡ አመ ፡ ነዐዱ ፡ አኮኑ ፡ እምዝየ ፡ ኀበ ፡ ዝየ ፡ ተነፃኀኩ ፡ ወወደቁ ፡ በዳኅፀ ፡ እእባን ፡ ውስተ ፡ ማእከለ ፡ ፈለግ ፡ ወወድቀት ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊትየ ፡ እመዝራዕትየ ፡ ወተወርወት ፡ ኀበ ፡ ዛቲ ፡ ቀላይ ። ወአልዐለ ፡ አሮን ፡ በትሮ ፡ ወአወረደ ፡ ውስተ ፡ ቀላይ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እስኩ ። ወሠሐቁ ፡ ደቂቁ ፡ ወይቤልዎ ፡ አአባ ፡ ፲፪ዓመት ፡ እምድኅረ[2] ፡ ኀለፈ ፡ እምውሒዘ[3] ፡ ፈለግኑ ፡ ተኀሥሥ ፡ መጽሐፈ ። ወይቤሎሙ ፡ መንክራዊ ፡ ቦኑ ፡ ነገር ፡ ዘይሰአኖ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወሚጠ ፡ አሮን ፡ በትሮ ፡ ዘወደየ ፡ ውስተ ፡ ቀላይ ። ወወጽአት ፡ በትር ፡ እንዘ ፡ ትእኅዝ ፡ በጽንፋ ፡ ሐብለ ፡ መንጦልል ፡ ዘቤተ ፡ መጽሐፍ ፡ ጸለለት ፡ መልዕልተ ፡ ማይ ፡ ወተስሕበት ፡ በጽ f. 39 r. ንፈ ፡ በትሩ ፡ ለሰማዕት ። ሰከበት ፡ *መጽሐፍ ፡ ውስተ ፡ ልበ ፡ ፈለግ ፡ ፲፪ዓመተ ፡ ወኢክህሉ ፡ አንቀልቅሎታ ፡ እንዘ ፡ ይገፍዕዋ ፡ ወሐዝት ፡ ዘ፲፪አክራማት ፡ ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ በዓለ ፡ ንዋይ ፡ ዘየኀሥሣ ፡ ተንሥአት ፡ እመንበራ ፡ ወተሰቅለት ፡ ውስተ ፡ ከተማ ፡ በትሩ ፡ ለእግዚአ[4] ፡ መንክራዊ ። ወተቀበላ ፡ አባ ፡ አሮን ፡ ለመጽሐፈ ፡ ዳዊት ፡ ወፈትሐ ፡ ማኅተመ ፡ ቤታ ፡ ከሠቱ ፡ ላቲ ፡ ወርእዩ ፡ ጽሕፈታ ፡ ወረከብዋ ፡ ሕያውታ ፡ እንዘ ፡ ያጸድል ፡ ርቀታ ፡ ወኢማሰነ ፡ ዐይነ ፡ ቅልመታ ፡ ዘተጠበበ ፡ ጸሓፌ[5] ፡ ሆኅያታ ። ወተጸዐቁ ፡ ማኅበረ ፡ ቅዱሳን ፡ ለነጽሮታ ፡ ወለስዒሞታ ፡ ተመሰለት ፡ መጽሐፍ ፡ በነፍሳቲሆሙ ፡ ለጻድቃን ። ወእምዝ ፡ ባረክዎ ፡ ለአምላከ ፡ ጽድቅ ፡ ወአልዐልዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በእንተ ፡ ዘተገብረ ፡ ሎሙ ፡ ተአምር ፡ መደንግፅ ።

ወእምዝ ፡ ኀለፉ ፡ ወበጽሑ ፡ ኀበ ፡ ሐፄጌ ፡ ወነገርዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ምጽአቶ ፡ ለመምህረ ፡ ሕግ ፡ መንክራዊ ፡ ወዘከመ ፡ ተረክበት ፡ መጽሐፉ ፡ ዘተገድፈት ፡ ውስተ ፡ ፈለግ ። ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ በአይ ፡ ገ

[1] Textus corruptus? — [2] ወእምድኅረ cod. — [3] እምወኂበ cod. — [4] ለእግዚእ cod. — [5] ጸሐፊ cod.

ጽ ፡ እትራከብ ፡ ምስሌሁ ፡ እስመ ፡ አኅፍር ፡ ገጸ ፡ ዚአሁ ። ወተንሥ*አ ፡ እመንበሩ ፡ ወቦአ ፡ ቅዱስ ፡ ቅድሜሁ ፡ ለንጉሥ ፡ ወሶበ ፡ f. 39 v. ርእዮ ፡ ንጉሥ ፡ ገረሞ ፡ ፈድፋደ ። ወገደፈ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ አብትሪሆሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ለንጉሥ ፡ ዘየአክል ፡ መጠነ ፡ ፳፻ ፡ ወይቤሎ ፡ ናሁ ፡ ዕልገተ ፡ መንግሥትከ ፡ አብትሪሆሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ በኍልቄ ፡ አርእስቲሆሙ ፡ እለ ፡ ተነግፉ ፡ ከመ ፡ ቈጽል ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ በድው ፡ ወተገድፈ ፡ አብድንቲሆሙ ፡ ለአራዊት ፡ ወለአውስት ። ወርእዮ ፡ ንጉሥ ፡ ዘንተ ፡ ወርዕደ ፡ ወሰገደ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ወሰዐመ ፡ መከየዶ ፡ ወይቤ ፡ አባ ፡ አባ ፡ መሐረኒ ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሎ ፡ እኩየ ፡ ዘገበርኩ ፡ ላዕሌከ ፡ ወአርሐሶ ፡ እገሪሁ ፡ በአንብዑ ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ ይስረይ ፡ ለከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሎ ፡ ዘአበስከ ፡ ላዕሌየ ፡ በእንተ ፡ ዘሣቀይከነ ፡ ወሰደድከነ ፡ ወቀተልከነ ፡ ኀደግነ ፡ ለከ ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ። ወእምዝ ፡ በሳኒታ ፡ ጸለየ ፡ መንክራዊ ፡ አሮን ፡ ላዕለ ፡ ንጉሥ ። ወአምጽአ ፡ ንጉሥ ፡ አምኃሁ[1] ፡ ለ*አቡነ ፡ ወርቀ ፡ ወአልባሰ ፡ f. 40 r. ክቡረ ፡ ወኢተመይጠ ፡ አቡነ ፡ ኀበ ፡ ንዋዩ ። ወተበሃሉ ፡ ጻድቃን ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ዐስበ[2] ፡ ደምኑ ፡ ዘአኅዊነ ፡ እለ ፡ ሞቱ ፡ በስደት ፡ ንትወፈይ ፡ ንዋየ ።

ወግዕዘ ፡ አቡነ ፡ እምነ ፡ ሞልያ ፡ ወበጽሐ ፡ ሀገረ ፡ ዳውንት ፡ ጊዜ ፡ ፺ሰዓት ፡ ወዐደወ[3] ፡ እምህየ ፡ ወተቈልቈለ ፡ ፀሐይ ፡ ወይቤ ፡ አሮን ፡ እስመ ፡ ገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ አነ ፡ ወደቂቅየ ፡ አባግዒሁ ፡ ይቁም ፡ ንስቲተ ፡ ሑረተ ፡ ፀሐይ ፡ ወኢያፍጥን ፡ ረዊጸ ፡ ሰረገላሁ ፡ እስከ ፡ ንበጽሕ ፡ ኀበ ፡ ማኅደሪነ ፡ ደብረ ፡ ቀጢን ። ወኮነ ፡ ከማሁ ። ወአተወ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ ቀጢን ፡ እምሀገረ ፡ ስደት ፡ በ፺ዓመት ፡ በዐቢይ ፡ ኀይል ፡ ወበትእምርት ፡ እንዘ ፡ ይቀውም ፡ ሎቱ ፡ ፀሐየ ፡ መዓልት ። ወተቀበልዎ ፡ አእሩግ ፡ ወሕፃናት ፡ መሃይምናን ፡ ዕድ ፡ ወአንስት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ አተወ ፡ አሮን ፡ ተሰርገወ ፡ ብርሃነ ። ወኮነ ፡ ፍሥሓ[4] ፡ ዐቢይ ፡ በአድያመ ፡ ኵሎ ፡ መቄት ። ወዐርገ ፡ አቡነ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ ቀጢን ፡ ምስለ ፡ አርዳኢሁ ፡ ዘዐሠ*ርቱ ፡ ወ፩ሰዓት ፡ ወቦኡ ፡ f. 40 v. ውስተ ፡ ማኅደሪሆሙ ፡ ለለ፩ ፡ ወረከቡ ፡ እንዘ ፡ ይጠይስ ፡ ትንታግ ፡ እሳት ፡ ዘደፈኑ ፡ ዲበ ፡ ሐመድ ፡ በቀዳሚ ፡ መዋዕል ፡ አመ ፡ ያወፅእዎሙ ፡ በረዊድ ፡ ወዓዲ ፡ ረከቡ ፡ ኅብስተ ፡ ዘንቡር ፡ ዲበ ፡

[1] አምኅሁ cod. — [2] ኣስበ cod. — [3] ወዓደው cod. — [4] ፍሥሐ cod.

ጤገን ፡ ወእሳቱ ፡ ይነድድ ፡ በታሕቴሁ ፡ ወብሑእ ፡ ጊጉር ፡ ይልሀብ ፡ በላዕሌሁ ። ወይመውቅ ፡ ደብረ ፡ ቀጢን ፡ ኵለንታሁ ፡ ወትምዕዝ ፡ መቀደሱ ፡ ጽንሐሐ ፡ ዕጣን ፡ ወቍርባን ፡ ከመ ፡ ቀዳሚሁ ፡ ወኵሉ ፡ ሥርዐተ ፡ ማኅበር ፡ ጥእሙእ ፡ ከመ ፡ ዘተገብረ ፡ ዮም ፡ ተረክበ ፡ ዓመታቲሁ[1] ። ወተበሃሉ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ቅዱሳን ፡ እፎ ፡ መንክር ፡ እግዚአብሔር ፡ በዕበያቲሁ[2] ፡ እስመ ፡ ረከቡ ፡ መቅፀታተ ፡ ጸብኀ ፡ እንዘ ፡ ይፈልሐ[3] ፡ ቈጽለ ፡ ሐምልሂ ፡ ወሲቆ ፡ ኢነቅጹ ፡ በከመ ፡ ተቀስሙ ፡ እሜሁ ፡ ወእምዝ ፡ አስተፋጠኑ ፡ ለገቢር ፡ ወወሀብዎ ፡ ለቅዱስ ፡ እምኔሁ ።

ወበልዑ ፡ ወጸግቡ ፡ ጥቀ ፡ ወተፈሥሑ ፡ እምዝኩ ፡ ኅብስታት ፡ ዘተረክቡ ፡ በጤገናት ፡ በግብአቶሙ ፡ እምሀገረ ፡ ስደት ፡ በ፳ዓመት ። f. 41 r. ወስኅነ[4] ፡ እሳት ፡ ዘደፈኑ ፡ በዕለተ ፡ *ፀአቶሙ ፡ ለስደት ። ወተዜያነዉ ፡ አድኅኖቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘወሀቦሙ ፡ ክሂለ ፡ ወሥልጣነ ፡ ዲበ ፡ ኵሉ ፡ ግብረ ፡ በረከት ።

ወኮነ ፡ እምድኅረ ፡ እማንቱ ፡ መዋዕል ፡ ተንሥአ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ወሖረ ፡ ውስተ ፡ ሀገረ ፡ ገምበያ ፡ ወሐነጸ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ዘአራቱ ፡ ወደብረ ፡ ማታየ ፡ ወደብረ ፡ ማርያም ፡ ዘጉና ፡ ወሄሞ ፡ በህየ ፡ ለአበ ፡ ልዑል ፡ ወአጥመቀ ፡ አሕዛበ ፡ ምእልፊተ ፡ ወተመይጠ ፡ ኀበ ፡ ደብረ ፡ ቀጢን ። ወደብረ ፡ ዳሬትሰ ፡ ዓዲሃ ፡ ኢተዐውቀት ። ወበጽሐ ፡ አቡነ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ኀበ ፡ ብእሲት ፡ ድውይት ፡ እንተ ፡ ባቲ ፡ ጋኔን ፡ ወይቤላ ፡ ክርስቶስ ፡ ይፌውሰኪ[5] ፡ ወትቤሎ ፡ ለከሂ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምራሕከ ፡ ኀበ ፡ ዛቲ ፡ ደብር ፡ ዘታገምር ፡ ማኅበራኒከ ፡ ወትሰክብ ፡ ህየ ፡ አመ ፡ ተጸዋዕከ ። ወበጊዜሃ ፡ ዐርገ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ምስለ ፡ ደቂቁ ፡ እንዘ ፡ ትመርሖ ፡ ቆቅህ[6] ፡ ጸዐዳ ። ወፈተና ፡ ለደብረ ፡ ዳሬት ፡ ወዖደ ፡ ኵለንታሃ ፡ ወወዐለ ፡ እንዘ ፡ ይሜጥና ፡ ወይኰስትር[7] ፡ ኀበ ፡ ያርኁ ፡ አናቅጺሃ ፡ f. 41 v. ወበሣልስት ፡ ዓመት ፡ *ፈጸመ ፡ ግብረ ፡ ውቅረት ፡ ወአብእዋ ፡ ለታቦተ ፡ ማርያም ፡ ወሦዑ ፡ ውስቴታ ፡ መሥዋዕተ ፡ ስብሐት ፡ ወሰመይዋ ፡ ደብረ ፡ ፋራን ፡ ምዕራፈ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብሂል ፡ ወነበሩ ፡ ላዕሌሃ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ መዋዕለ ፡ ብድብድ ፡ ዘኮነ ፡ በኢትዮጵያ ፡ ወተዐፅደት ፡ ምድር ።

[1] አመታቲሁ cod. — [2] ዕበያቲሁ cod. — [3] ይፈልሀ cod. — [4] ወስሕኑ cod. — [5] ይፌውስኪ cod. — [6] ቆቅሐ cod. — [7] ወይኰትር cod.

ወኮነ ፡ በእማንቱ ፡ መዋዕል ፡ ተንሥአ ፡ አባ ፡ አሮን ፡ መንክሩዊ ፡ ወሖረ ፡ ገምበያ ፡ ከመ ፡ ይርአይ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያኖ ፡ ወመሃይምናኖ ። ወአስተፋጠነ ፡ ለገቢእ ፡ እስመ ፡ ቀርበ ፡ ወኀለፈ ፡ መዋዕሊሁ ፡ ወበጽሐ ፡ ኀቤሁ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይቤሎ ፡ ናሁ ፡ በጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ፍልሰትከ ፡ እምዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ከመ ፡ ታዕርፍ ፡ እምጻማ ፡ ወድካም ፡ እምቍር ፡ ወዕርቃን ፡ ወሐዘን ፡ ወብካይ ፡ እምትጋህ ፡ ወአንብዕ ፡ እምረኀብ ፡ ወጽምእ ፡ እምገዓረ ፡ ጸሎት ፡ ዘመዓልት ፡ ወዘሌሊት ፡ እምድንጋጼ ፡ ልብ ፡ በቃለ ፡ መዓቶሙ ፡ ለነገሥት ፡ እስመ ፡ በጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ዕረፍትከ ፡ እምዝንቱ ፡ ኵሉ ፡ ጻማ ፡ ወስራሕ ፡ ከመ ፡ ትርአይ ፡ ገራህተ ፡ ሃይማኖትከ ፡ ኀበ ፡ ተዘርአ ፡ ፍሬ ፡ ጸሎትከ ። *ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ቀነተ ፡ f. 42 r ሐቌሁ ፡ ወፈርሀ ፡ እምቃለ ፡ ጽዋዔሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ንጉሥ ፡ ግሩም ፡ ወኀያል ፡ ዘኀቡእ ፡ ምክሩ ፡ ወምቱር ፡ ነገሩ ፡ ውስተ ፡ እዴሁ ፡ ዕቡጥ ፡ ነፍሰ ፡ ተግባሩ ።

ወአእሚሮ ፡ አቡነ ፡ ፍልሰቶ ፡ መጽአ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ ፋራን ፡ ወእንዘ ፡ ይመጽእ ፡ ነገሮሙ ፡ ለአኀው ፡ ተስፋ ፡ ሕይወት ፡ ዘተሠርዐ ፡ ሎቱ ፡ በሰማያት ፡ ዐስበ ፡ ጻማሁ ፡ ወትጋሁ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ስምዑኒ ፡ ደቂቅየ ፡ ናሁ ፡ አነ ፡ አቡክሙ ፡ ነዳይ ፡ ተመከርኩ ፡ በኵለሄ ፡ ወተመነንኩ ፡ እምኀበ ፡ ነገሥተ[1] ፡ ምድር ፡ ወኀለፈ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወትየ ፡ በትክዝ ፡ ወበሕማም ፡ ክቡድ ፡ ተጋደልኩ ፡ በኵሉ ፡ ልብየ ፡ አምጣነ ፡ ኀይልየ ፡ እንዘ ፡ እጸምእ ፡ ፍቅሮ ፡ ለክርስቶስ ፡ ወኢያጽራዕኩ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ፡ ስብሐተ ፡ መንግሥቱ ፡ ወዘራእኩ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ በሓውርተ[2] ፡ ዓለም ። ወአንትሙሂ ፡ ኩኑ ፡ ከማየ ፡ ወኢትርስዑ ፡ ዘአዘዝኩክሙ ። ወሰሚዖሙ ፡ አኀው ፡ እምቃሎ[3] ፡ ለመምህረ ፡ ሕግ ፡ መ*ንክራዊ ፡ f. 42 v. ተሀውከ ፡ ልቦሙ ፡ ወአንቀልቀለ ፡ አዕፅምቲሆሙ ፡ በብካይ ፡ ወሰቆቃው ፡ ወይቤልዎ ፡ አአባ ፡ ነፍሳት ፡ ወኖላዌ ፡ ሥጋ ፡ እፎኑ ፡ ተሐውር ፡ ኀዲገከ ፡ ኵሎ ፡ አባግዒከ ፡ ዝርዋነ[4] ፡ ኢነሐዝነከኑ ፡ ነፍሰ ፡ ደቂቅከ ፡ ወአዋልዲከ ፡ ቦኑ ፡ ካልእ ፡ ዘይክል ፡ አድኀኖተነ ፡ ዘእንበሌከ ። አአባ ፡ ለመኑ ፡ ተኀድግ ፡ ምህርካ ፡ ዔዋ ፡ ዘነሣእከ ፡ ወለመኑ ፡ ትገድፍ ፡ ደቂቀ ፡ ዘወለድከ ። ኢይስምዓከ ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ ከመዝ ፡ አእዛኒሆን ፡ ለአዋልዲከ ፡ መበለታት[5] ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ አባ ፡ አባ ፡ ኢትበል ፡ ከመዝ ፧ ወአውሥአ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አኮ ፡

[1] ነገሥት cod. — [2] በሐውርተ cod. — [3] *Sic!* — [4] ዝርዋን cod. — [5] መበለታተ cod.

በፈቃድየ ፡ ዘአሐዩ ፡ ወበፈቃድየ ፡ ዘእመውት ፡ አላ ፡ በቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይመልክ ፡ ዲበ ፡ ኵሉ ። ወተናገርሙ ፡ ዘይበውእ ፡ ውስተ ፡ ልቦሙ ፡ ወኀደሩ ፡ በይእቲ ፡ ሌሊት ። ወትንሥአ ፡ በሳኒታ ፡ ጽባሕ ፡ ወመጽኡ ፡ ለዝየ ። ወእንዘ ፡ የሐውሩ ፡ ይቤልዎ ፡ እፎኑ ፡ ሀሎከ ፡ አባ ፡ ዳኅንኑ ፡ ኵሉ ፡ ሥጋከ ፡ ወይቤሎሙ ፡ እወ ፡ እስከ ፡ ይእዜሰ ። ወኀሊፎሙ ፡ ህየ ፡ ነከየቶ ፡ አጽባዕቶ ፡ እድ ፡ ኅ f. 43 r. ብእት ፡ ወአሕመመቶ[1] ፡ ጥቀ ፡ *ወይቤ ፡ አቡነ ፡ ናሁ ፡ በጽሐ ፡ ሰዓተ ፡ ዕድሜሁ ፡ በዘእሰቲ ፡ ጽዋዐ ፡ ግሩመ ፡ ዘመሪር ፡ ጣዕሙ ፡ በድንጋጼ ፡ ወበረዓድ ፡ ሠሪበቱ ፡ ግዱድ ። ወተሀውኩ ፡ ደቂቁ ፡ ፈድፋደ ፡ ወኢክህሉ ፡ ተዐግሦ ፡ በብካይ ፡ ወገዓር ፡ ወከልሑ ፡ እንዘ ፡ ያውሕዙ ፡ አንብዐ ፡ መሪረ ፡ ዲበ ፡ ገጾሙ ። ወበይእቲ ፡ ዕለት ፡ ነገሮሙ ፡ ኵሎ ፡ ዘከመ ፡ ወሀበ ፡ ኪዳነ ፡ ምሕረት ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኩ ፡ ዐስበ ፡ ጻማሁ ፡ ወትጋሁ ፡ ወረከበ ፡ ምዝጋና ፡ ዐቢይ[2] ፡ ወአድምዐ ፡ ዕሤተ ፡ ተስፋ ፡ ዘኢይትኀለቍ ። ስምዑ ፡ ኮነ ፡ ወይቤ ፡ ኵሉ ፡ ዘተአመነ ፡ በጸሎትየ ፡ ወኀደረ ፡ በጽላሎተ[3] ፡ ቤትየ ፡ ወአጥብዐ ፡ ለዐቂበ ፡ መቃብርየ ፡ ኢይትሀጐሉ ፡ ወኵሎሙ ፡ እለ ፡ ተወልዱ ፡ በስብከትየ ፡ ወበልብሰተ ፡ አስኬማየ ፡ ሀበኒ ፡ ዓሥራተ ፡ አምላኪየ ፡ ህየንተ ፡ ጻማ ፡ ወስደት ፡ ወግፍዕ ፡ ዐቢይ ፡ ዘረከበኒ ፡ በዛቲ ፡ ዓለም ። ወኮና ፡ ሶበ ፡ ሰምዓ ፡ ምጽአቶ ፡ ለመምህረ ፡ ሕግ ፡ ወፅአ[4] ፡ ኵሎን ፡ ቅዱሳት[5] ፡ መበለታት ፡ ይትቀበላሁ ፡ ለአቡሆን ፡ እስመ ፡ ይመስሎን ፡ ዳኅነ[6] ፡ ዘመጽአ ፡ ወበጺሖን ፡ ተራከባሁ[7] ፡ በ f. 43 v. ፍኖተ ፡ ጐደ*ላ ፡ ዐቀበ ፡ ላቲ[2] ፡ እንዘ ፡ ይሠግር ፡ ወየሐምም ፡ ወሶበ ፡ ነጸራሁ ፡ ይትክዝ ፡ ወይትነትን ፡ በንዋም ፡ ተሰብረ ፡ አልባቢሆን ፡ ወተመስወ ፡ ኵሉ ፡ አባላቲሆን ፡ ወይቤላሆን[2] ፡ ለአኀው ፡ ምንተ ፡ ኮነ ፡ አቡነ ፡ ወይቤልዎን ፡ እንዳዒ ፡ ተዐገሣ ፡ ንርአይ ። ወይቤልዎሙ[2] ፡ አንትሙ ፡ ለሊከሙ ፡ ተዐገሡ ፡ ወአርምሙ ፡ ለነሰ ፡ አልብነ ፡ ትዕግሥተ ፡ ወአልብነ ፡ ኀይለ ፡ ዘእንበሌሁ ፡ ለአቡነ ። ወኮና ፡ ይትባደራ ፡ ወይትዋደቃ ፡ እንዘ ፡ የሐውራ ፡ ምስሌሁ ። ወሶበ ፡ በጽሑ ፡ ኀበ ፡ ዐዘቀተ ፡ ማይ ፡ ወረዱ ፡ እምድብር ፡ ብዙኃን ፡ ቅዱሳን ፡ ዐበይት ፡ ክቡራን ፡ ዘመድ ፡ ይትቀበልዎ ፡ ለመምህረ ፡ ሕግ ፡ ወረከብዎ ፡ ለዘይደዊ ። ወደንገፁ ፡ ዐቢየ ፡ ድንጋጼ ፡ ወኢክህሉ ፡ ተዐግሦ ፡ ሶበ ፡ ርእዩ ፡ እንዘ ፡ ይለስሕ ፡ ኀይሉ ፡ ወይፈቅዳ ፡ አዕይንቲሁ ፡ ይትከደና ፡ በቀራንብቲሆን ፡ ወይኑማ ፡ ለመዊት ፡ ወ

[1] ወሕመመቶ cod. Textus corruptus. — [2] *Sic!* — [3] ለበጸሎተ cod. — [4] ወጽአ cod. — [5] ቅድሳት cod. — [6] ዳኅና cod. — [7] ተራከባሆን cod.

በሕቱ ፡ የሐውራ ፡ አእጋሪሁ ፡ ወየዐርጋ ፡ ኀበ ፡ ምስካቢሆን ፡ ደብረ ፡ ፋራን ። ወአእመሩ ፡ ማኅበረ ፡ ቅዱሳን ፡ እስመ ፡ አልጸቀት ፡ ሕይወቱ ፡ ለመምሕሮሙ ፡ ነሥእዎ ፡ በ*እደዊሆሙ ፡ ወአብጽሕዎ ፡ f. 44 r. ውስተ ፡ አንቀጸ ፡ ከተማ ፡ ደብረ ፡ ዳሬት ። ወአኀዘሆሙ ፡ ቅዱሳት[1] ፡ መበለታት ፡ ለመነኮሳት ፡ ከመ ፡ ያዕርፍዎ ፡ ለቅዱስ ፡ መምህር ፡ እስከ ፡ ያትናዝዛ ፡ ወይሰናበታ ፡ ነጽሮተ[2] ፡ ገጹ ፡ ዘኢይሬእዩ[3] ፡ ዳግመ ። ወአዕረፍዎ ፡ ውስተ ፡ አንቀጸ ፡ ፍትሐት ፡ ወናዘዘ ፡ ኵሎ ፡ በፍትሐተ ፡ ኵሎሙ ፡ ሐዋርያት ፡ ወረትዐት ፡ ቃሉ ፡ ወይቤ ፡ ኢትፍርሃ ፡ ደቂቅየ ፡ ወአዋልድየ ፡ አላ ፡ ተፈሥሓ ፡ ወተሐሠያ ፡ እስመ ፡ ብነ ፡ ተስፋ ፡ ዘበሰማያት ፡ ንበራ ፡ ዝየ ፡ ወኢታንቀልቅላ ፡ እመከነ[4] ፡ አቡክን ፡ እስከ ፡ ለመዊት ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ተከድነ ፡ አዕይንቲሁ ፡ ወቀራንብቲሁ ፡ ወኖመ ፡ ወአዕረፈ ፡ እም፰ለወርኀ[3] ፡ መሐረም ፡ በግብትዮስ[3] ፡ ወበሮማይስጢ ፡ ለሴብቴምብርዮ ፡ እም፹[3] ፡ ወበግዕዝ ፡ እም፰ለመስከረም[3] ። ወአዕረፈ ፡ በሰላም ፡ በፈቃዱ ፡ ወበሥምረቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘሎቱ ፡ ስብሐት ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡ ወአሜን ።

ወአብእዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ዘደብረ ፡ ዳሬት ፡ *በክብር ፡ ወበስብሐት ፡ በቃለ ፡ ማኅሌት ፡ ወበጢሰ ፡ ዕጣን ፡ f. 44 v. ዘካህናት ፡ ወቀበርዎ ፡ በአልታሪ[3] ፡ ምሥዋዕ ፡ ኀበ ፡ አውቀረ ። ጸሎቱ ፡ ወስእለቱ ፡ ወበረከተ ፡ አፉሁ ፡ ወሞገሰ ፡ ጸጋሁ ፡ ወኀይለ ፡ አድኅኖቱ ፡ ወሥነ ፡ ሃይማኖቱ ፡ ወሀብተ ፡ ረድኤቱ ፡ ወበቍዔተ ፡ ተስፋሁ ፡ ለዝንቱ ፡ አቡነ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ የሃሉ ፡ ምስሌነ ፡ ወይዕቀበነ ፡ ወይትማሕፀነነ ፡ ወኢይኅድገነ ፡ ውስተ ፡ ዓለም ፡ ኀላፊ ፡ አላ ፡ የኀድፈነ ፡ ወይምርሐነ ፡ መርሶ ፡ ንስሓ[5] ፡ መድኀኒተ ፡ ወያብጽሐነ ፡ ኀበ ፡ ዕፀ ፡ መዐዛ ፡ ነባቢት ፡ ለጸሓፊሁ[6] ፡ ፈላታዎስ ፡ ወለአጽሓፊሁ[7] ፡ ተላዌ ፡ ክርስቶስ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወበከይዎ ፡ ወላሐውዎ[8] ፡ ላሐ ፡ ዐቢየ ፡ በእንተ ፡ ሞቱ ፡ ለአሮን ፡ መምህር ፡ ክቡር ፡ ገባሬ ፡ ተአምር ፡ ወመንክር ፡ ወኢኀቆቀዉ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡

አባ ፡ አባ ፡ ፀሐየ ፡ ስብከት ፡ መምህረ ፡ ሕግ ፡ ወሥርዐት ፡
ብእሲ ፡ ፍጹም ፡ ወልደ ፡ ሐዋርያት ፡
ውኩየ ፡ ብርሃን ፡ ወጽዱል[9] ፡ ተቀዋመ ፡ ማኅቶት ፡

[1] ለቅዱሳት cod. — [2] ነጽሮታ cod. — [3] *Sic!* — [4] እመከነ cod. — [5] ንስሐ cod. — [6] ለጸሐፊሁ cod. — [7] ወለአጽሐፊሁ cod. — [8] ወለሐውዎ cod. — [9] Supra additum.

f. 45 r. እፎኑ ፡ ወረድከ ፡ ውስተ ፡ መ*ቃብር ፡ ወገባእከ ፡ ውስተ ፡ መሬት ፡
አርመመ ፡ አፉከ ፡ እምዘምሮ ፡ ዳዊት ፡
ወአህድአ[1] ፡ ልሳንከ ፡ እምተናግሮ ፡ ጸሎት ፡
ወተዐጽወ ፡ እገሪከ ፡ በእደ ፡ ሞት ፡
አባ ፡ አባ ፡ ክህነ ፡ ወንጌል ፡ ቅቡአ ፡ ዕፍረት ፡
መኑ ፡ ከማከ ፡ መዐንዝረ ፡ ስብሐት ፡ እምኵሎሙ ፡ መነኮሳት ፡
ለባሴ ፡ ጻማ ፡ ወትዕግሥት ፡ ተላዌ ፡ ሰማዕት ።

ወበሳኒታ ፡ ተንሥአ[2] ፡ በጽባሕ ፡ ኵሎን ፡ ማኅበረ ፡ መበለታት ፡ አዋልደ ፡ መኳንንት ፡ ወብእሲተ ፡ መሳፍንት ፡ እለ ፡ ኀደጋ ፡ ክብረ ፡ ወብዕለ ፡ ወመንና ፡ አዝማደ ፡ ወውሉደ ፡ ወዐርጋ ፡ ወመጽአ[3] ፡ ውስተ ፡ አንቀጸ ፡ ደብር ፡ ይብክያሁ ፡ ወያስቆቅዋሁ ፡ ለአሮን ፡ አቡሆን ፡ ወላሐዋሁ[4] ፡ እንዘ ፡ ይብላ ።

አባ ፡ አባ ፡ ሞገስነ ፡ ወምክህነ ፡
ሖርከኑ ፡ ኅዲገ ፡ ኪያነ ።
አባ ፡ አባ ፡ አባ ፡ ነገረ ፡ ሞትከ ፡ እሙንኑ ፡ ኮነ ፡
ኀበ፡መኑ፡ነሐውር፡ወአይቴ፡ነአቱ፡ወኀበ፡መኑ፡ናሰምክ፡ርእሰነ፡
እስመ ፡ ኢንክል ፡ ወኢንለምድ ፡ ምስለ ፡ ካልእ ፡ መምህር ፡ አባ ፡
አባ ፡ ነዓኬ ፡ አሐተ ፡ ጊዜ ፡ ከመ ፡ ንንግርከ ፡ ዘውስተ ፡ ልብነ ፡
f. 45 v. ወእመ ፡ አኮሰ ፡ ይኄይሰነ ፡ ኀበ ፡ ሖር*ከ ፡ ፍና ፡ ትትቤቀለነ[5] ።
አባ ፡ አባ ፡ ፍሥሓ[6] ፡ ልብነ ፡ ወልብሰ ፡ ዕርቃንነ ፡
ምርጉዘ[7] ፡ ድካምነ ፡ ወብዕለ ፡ ንዴትነ ፡
በኑዛዜ ፡ ቃልከ ፡ ይትረሳዕ ፡ ኵሉ ፡ ሐዘንነ ።

ወተፈጸመ ፡ መዋዕለ ፡ ላሑ ፡ ለአባ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ። በረከቱ ፡ ይኩን ፡ ላዕሌነ ፡ አሜን ።

[1] *Sic!* — [2] ትንሥእ cod. — [3] ወመጽአ cod. — [4] ወሰሐዋሁ cod. — [5] Nonne pro ትትቄበለነ?. — [6] ፍሥሐ cod. — [7] ምርጉዝ cod.

ይቤ ፡ ሠርጸ ፡ ወንጌል ፡ ሠርሐ ፡ እግዚአ ፡ ነፍሰነ[1] ፡ ወሥጋነ ፡ ከመ ፡ ያዕርፍ ፡ ላዕሌነ ፡ በረከተ ፡ እንጦንስ ፡ ወመቃርስ ፡ አባ ፡ ሲኖዳ ፡ ኪሮስ ፡ ብሶይ ፡ ለትጹን ፡ ወበብኑዳ ፡ በረከተ ፡ አቢብ ፡ ወአቡናፍር ፡ ወአባ ፡ ብስንዳ ፡ በረከተ ፡ ጳኵሚስ ፡ አርሳንዮስ ፡ ወአባ ፡ ሄሮዳ ። በረከተ ፡ አባ ፡ አጋቶን ፡ ወመግድር ፡ ወበርሶማ ፡ መቃሬ ፡ ወሐር ፡ ዘምስለ ፡ በአሚን ፡ ሄርማ ። በረከተ ፡ በውሚን ፡ በኪሞስ ፡ ወአባ ፡ ደርማ ፡ መርደሌ ፡ ወዮሐንስ ፡ ከማ ። በረከተ ፡ ዳማቴዎስ ፡ ወመክሲሞስ ፡ ህንደራ ፡ ሆንፌር ፡ ወበስንቴዎስ ። በረከተ ፡ ኢላርዮን ፡ ለትጹን ፡ ወጳላሞን ። በረከተ ፡ ቴዎድሮስ ፡ ስምዖን ፡ ዴገና ፡ ወአሞኒ ፡ ዘቆና[2] ፡ በረከተ ፡ ዮሐንስ ፡ ኀጺር ፡ ሲኖዳ ፡ ወዖጽ ። በረከተ ፡ ጳውሊ ፡ ወ*አባ ፡ ፋውሊ ፡ ዋትሮስ ፡ በጺም ፡ ዮሐንስ ፡ ወሳሙኤል f. 46 r. ፡ ዘደብረ ፡ ቀልሞን ፡ ወአባ ፡ አቦሊ ። በረከተ ፡ ዳንኤል ፡ ወአኖርዮስ ፡ አሮን ፡ ወአርከሌድስ ። በረከተ ፡ ነቢዩድ ፡ ያዕቆብ ፡ ዘንጽቢን ፡ መቃቢስ ፡ ወያሳይ ፡ ገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ ወስብስቲየኖስ ። በረከተ ፡ ማርቆስ ፡ ዘቶርማቅ ፡ አብርሃም ፡ ወገርጋ ፡ ወዮሐንስ ፡ ወንጌሉ ፡ ዘወርቅ ። በረከተ ፡ ቀኒቆስ ፡ ወአስከናፍር ፡ ወአባ ፡ አጋብጦስ ፡ ዘተዐገሠ ፡ በበሊዐ ፡ ሐመድ ። በረከተ ፡ ጳንጠሌዎን ፡ አሌፍ ፡ ወገሪማ ፡ ይምአታ ፡ ወጉባ ፡ ሊቃኖስ ፡ አረጋይ ፡ አፍጼ ፡ ወአባ ፡ ጽሕማ ። በረከተ ፡ ለንጌኖስ ፡ ለቂዮስ ፡ ወመርቲያኖስ ፡ አብርሃም ፡ እብሎይ ፡ ወዞሲማስ ፡ ወሙሴ ፡ ጸሊም ፡ ሊባኖስ ፡ መጣዕ ፡ ወአሞኒ ። በረከተ ፡ ዳንኤል ፡ አባ ፡ ቡላ ፡ ወአባ ፡ ዖፍ ፡ ወራወኅ ፡ አብርሃም ፡ ዲያቆን ፡ ወናትናኤል ፡ ዚያግሕሥ ፡ እብነ ፡ እምፍኖት ፡ በኑኅ ፡ ሌሊት ። በረከተ ፡ ማርቆስ ፡ ዘተሐቅፈ ፡ በአብራኪሁ ፡ እግዚአብሔር ። በረከተ ፡ ያዕቆብ ፡ ዘተሴሰየ ፡ ሣዕረ ፡ ወአሞጽ ፡ ወስ*ምዖን f. 46 v. ፡ ዘአንጾኪያ ፡ በርሶማ ፡ ዘቀላውድያ ። በረከተ ፡ ብንያም ፡ ወሲሳውርስ ፡ ዞናሲስ ፡ ወኤላን ፡ ቴዮና ፡ ወጺሜን ፡ ናባድሮስ ፡ ወሰርጌያኖስ ። በረከተ ፡ ካሌብ ፡ ወአብሳዲ ፡ ወአባ ፡ አንበሳ ። በረከተ ፡ ብንያሚ ፡ ወሳዊሮስ ፡ ሚናስ ፡ ማቴዎስ ። በረከተ ፡ ቴዎፍሎስ ፡ ጎርጎርዮስ ፡ ኤፍሬም ፡ ቄርሎስ ፡ ባስልዮስ ፡ አትናትዮስ ። በረከተ ፡ ናትናኤል ፡ ወራጳኤል ፡ ኤላሎ ፡ ወገብረ ፡ መስቀል ። በረከተ ፡ አ

[1] ፡ነፍስነ፡ cod. — [2] *Sic* pro ዘቶና.

ቡን ፡ ኢየሱስ ፡ ሞአ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወተክለ ፡ ሃይማኖት ፡
ፊልጶስ ፡ ኤልሳዕ ፡ ቴዎድሮስ ፡ ወእንድርያስ ፡ ዮሐንስ ፡ ከማ ፡ ወ
መርሐ ፡ ክርስቶስ ። ወበረከተ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወድምያኖስ ፡ አኖርዮ
ስ ፡ ናትናኤል ፡ ዮሐንስ ፡ ወማቲያስ ፡ ወማቴዎስ ፡ ገብረ ፡ ናዝራዊ ፡
ወገብረ ፡ አምላክ ፡ መበአ ፡ ጽዮን ፡ ወገሪማ ፡ ገብረ ፡ መንፈስ ፡ ቅ
ዱስ ፡ ወአባ ፡ ዮሴፍ ፡ ወአባ ፡ ፍሬ ፡ መስቀል ፡ እንድርያስ ፡ ዘወለ
ቃ ፡ አባ ፡ በግዑ ፡ ወክርስቶስ ፡ ኀረዮ ፡ ዘሐይቅ ። በረከተ ፡ አባ ፡
f. 47 r. ታዴዎስ ፡ ዘደብረ ፡ ለጋሶ ፡ ገብረ ፡ መስቀል ። በረከተ ፡ ኤዎስጣ*ቴ
ዎስ ፡ ወፊልጶስ ፡ ወፊልሞን ፡ ዘተምቤን ፡ ወዮሐንስ ፡ ወዘኵሎሙ ፡
ከዋክብተ ፡ ቢዘን ። በረከተ ፡ አሮን ፡ ወዮሐንስ ፡ ዘገሊላ ፡ አባ ፡ ሳ
ሙኤል ፡ ዘሃሌሉ ፡ ወአባ ፡ ሠረቀ ፡ ብርሃን ፡ ዘአለኌን ፡ ወገብረ ፡
ማርያም ፡ አባ ፡ አድኃኒ ፡ ወሳሙኤል ፡ ዘዋልድባ ። በረከተ ፡ ያፍ
ቅረነ ፡ እግዚእ ፡ ወስምዖን ፡ ዘካርያስ ፡ ያዕቆብ ፡ ዘአኅና ። በረከተ ፡
እንባቆም ፡ ወእዝራ ፡ ጢሞቴዎስ ፡ ዘቃሮዳ ፡ ወሲኖዳ ፡ ወዮሐንስ ፡
ከማ ፡ ዘአግድ ። በረከተ ፡ ያሳይ ፡ ወቄርሎስ ፡ ወተንሥአ ፡ መድኅ
ን ፡ እርብዓ ፡ ወስብዐቱ ፡ ሰማዕታት ፡ ወፊልሞና ፡ ዘአበርጉት ። በ
ረከተ ፡ ባስልዮስ ፡ ወእንድርያስ ፡ ወዘኵሎሙ ፡ ጻድቃን ፡ እለ ፡ አ
ዛፍ ፡ ወበረከተ ፡ ኵሎሙ ፡ መስተጋድላን ፡ እለ ፡ አድባረ ፡ እንፍራ
ዝ ፡ ወትግሬ ። በረከተ ፡ ጻድቃን ፡ እለ ፡ ደብረ ፡ ዴጌ ፡ ወከዲህ ፡ እ
ለ ፡ ሐውዜን ፡ ዘብሔረ ፡ ብጹዓን ። በረከተ ፡ ጻድቃን ፡ እለ ፡ ወዪ
ፍ ፡ ወአኮሬን ፡ ዘቄዓት ፡ ወእለ ፡ ደብረ ፡ ዓሣ ፡ ፍጹማን ። ወበረከ
ተ ፡ ዝንቱ ፡ አቡነ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ፡ ሞገሰ ፡ ጸጋሆሙ ፡ ለደቂ
f. 47 v. ቁ ፡ እንጦንስ ፡ *ድምያኖስ ፡ ገብረ ፡ ናዝራዊ ፡ ወእንድርያስ ፡ ዮሐ
ንስ ፡ ከማ ፡ ወኢያሱ ፡ ሠምረ ፡ ልዑል ፡ ዜና ፡ ማርቆስ ፡ ሀብተ ፡ ማ
ርያም ፡ ወብርሃን ፡ መስቀል ፡ ወናቡቴ ፡ ዓሥራተ ፡ ማርያም ፡ መባ
አ ፡ ድንግል ፡ ገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ ወዮሐንስ ፡ መምህረ ፡ ሕግ ፡ ዘአጽ
ሐፉ ፡ ለዛቲ ፡ ገድል ፡ በሐዲስ ፡ ወኀዲጎ ፡ እምብልየተ ፡ ክርታስ[1] ።

በረከተ ፡ እሉ ፡ ሥዩማን ፡
ወሰማዕታት ፡ እለ ፡ ዝጉባን ፡
በደብረ ፡ ፋራን ፡
የሃሉ ፡ ላዕለ ፡ ዛቲ ፡ መካን ፡
ወበረከተ ፡ ነቢያት ፡ ወሐዋርያት ፡ ወሰማዕት ፡ መዋእያን ፡
ኢይሰስል ፡ እምኔሃ ፡ ጽላሎተ ፡ ጽድቆሙ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አ
ሜን ፡ ወአሜን ።

[1] ክርስታስ cod.

ገድለ ፡ አባ ፡ ኢያሱ ።

በስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘኢይትነገር ፡ ክዋኔሁ ፡
ወኢይትረከብ ፡ ልዕልናሁ ፡
እምቅድመ ፡ ዓለም ፡ ኅቡር ፡ ሥላሴሁ ፡
ዘእንበለ ፡ ቱሳሔ ፡ ድሙር ፡ ዘኢይትፈለጥ ፡ ህላዌሁ ፡
፫ገጽ ፡ ወ፫አክል ፡ ወ፫ስም ፡ ዘኢየሐጽጽ ፡ ወኢይፈደፍድ ፡ ዲበ ፡ መንበሩ ፡ ቅዱስ ፡ ይገብር ፡ በዕሪናሁ ፡
፩መንግሥት ፡ ወ፩ትእዛዝ ፡ ዘበአሐቲ ፡ ኃሊና ፡ ወምክር ፡ መባሕተ ፡ ኵነኔሁ ።
አብ ፡ ብ*ርሃን ፡ ወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ይትወሐዱ ፡ በኀቤሁ ፡ f. 48 r.
ወልድ ፡ ቃለ ፡ አብ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ይዔመሩ ፡ በቃል ፡ ኀቤሁ ፡
ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ሕይወተ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወመንፈሰ ፡ ሕይወት ፡ ይትወሐዱ ፡ በኀቤሁ ፡
ሥላሴሁ ፡ ከመዝ ፡ ውእቱ ፡ ሥርዐት ፡ በመንበረ ፡ ተድላሁ ፡
ኢይመውት ፡ ወኢይሰዐር ፡ ወኢየኀልቅ ፡ መዋዕሊሁ ፡
ዘአስተናበረ ፡ ወአነመ ፡ ኵሎ ፡ ዓለመ ፡ እምኀበ ፡ ወኢምንት ፡ እንበለ ፡ ገሢስ ፡ በእድ ፡ በቃለ ፡ ዚአሁ ፡
ዘረበበ ፡ ሰማያተ ፡ ወሰማየ ፡ ሰማያት ፡ ወአጽንዐ ፡ ኀይሎሙ ፡ በእስትንፋሰ ፡ አፉሁ ፡
ወሤመ ፡ ህየ ፡ ፀሐየ ፡ ወርኀ ፡ ወከዋክብተ ፡ ከመ ፡ ያብርሁ ፡
ወአርግዓ ፡ ለምድር ፡ ዲበ ፡ ኀይለ ፡ ነፋሳት ፡ ወአየረ ፡ ነፋሳት ፡ ወሰረገላ ፡ ማያት ፡ ዘይኔጽራ ፡ አዕይንቲሁ ፡
ዘዐጸወ ፡ ቀላያተ[1] ፡ ወኀተመ[2] ፡ ግሩማነ ፡ በታሕቴሁ ፡
በቢይ ፡ ኀይሉ ፡ ወመንክር ፡ ግብሩ ፡ ወፈድፋደ ፡ ዕሙቅ ፡ ኃሊናሁ ፡
ለዘከመዝ ፡ ንጉሥ ፡ እንዘ ፡ እሰግድ ፡ ቅድሜሁ ፡
ወአንቀዐዱ ፡ ነፍስየ ፡ ኀቤሁ ፡

*እጽሕፍ ፡ ንስቲተ ፡ ገድለ ፡ ጻማሁ ፡ ለብእሲ ፡ ቅዱስ ፡ አባ ፡ ኢያሱ ፡ ወአየድዕ ፡ ተቅራመ ፡ ዜናሁ ፡ ቅድመ ፡ ጉቡአን ፡ እንዘ ፡ ስምዐ ፡ ይቀውም ፡ ዜና ፡ ማርቆስ ፡ ወልዱ ፡ ወፀማዱ ፡ ለገቢረ ፡ ኵሉ ፡ ፈቃዱ ፡ ዘከመ ፡ ለብሰ ፡ ትዕግሥተ ፡ በሥጋሁ ፡ ወዘከመ ፡ ጾረ ፡ ኢርዐተ ፡ መስቀሎ ፡ ለክርስቶስ ፡ ዲበ ፡ መታክፍቲሁ ፡ እስ f. 48 v.

[1] ቀለያት cod. — [2] ወኃተምከ cod.

መ ፡ ተመሰለ ፡ በያዕቆብ ፡ እኁሁ ፡ ለኢየሱስ ፡ ዘአልሀቀቶ ፡ ማርያም ፡ ወተምህረ ፡ እምኔሃ ፡ ጥበበ ፡ ወፈሪሃ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአጽንዐ ፡ ቀዊመ ፡ እስከ ፡ የሐብጣ ፡ አእጋሪሁ ፡ ወኢዐርገ ፡ መላጼ ፡ ዲበ ፡ ድማሑ ፡ ወኢጥዕመ ፡ ሥጋ ፡ ወወይነ ፡ በአፉሁ ። ወዝንቱሰ ፡ ተዐጽወ[1] ፡ እምከርሠ ፡ እሙ[2] ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ መጋቤሃ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወመርዓዊሃ ፡ ለመንግሥተ ፡ ሰማያት ። ተገድፈ ፡ ታሕተ ፡ ሕፅነ ፡ ደብር ፡ ወተወክፍዎ ፡ ቅዱሳን ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ በከመ ፡ ጽሑፍ ፡ ዘይብል ፡ እስመ ፡ አቡየ ፡ ወእምየ ፡ ገደፉኒ ፡ ወእግዚአብሔር ፡ ተወክፈኒ ፡ ውስተ ፡ ብሔር ፡ ስንቡት ፡ ያኀድረኒ[3] ፡ f. 49 r. ወኅበ ፡ ማየ ፡ *ዕረፍት ፡ ይሕፅነኒ[3] ። ወዓዲ ፡ ይብል ፡ የዐቅብ ፡ ሕፃናተ ፡ እግዚአብሔር ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ በትርከ ፡ ወቀስታምከ ፡ እማንቱ ፡ ገሠጻኒ ። መሠንየ ፡ ቃለ ፡ ትንቢት ፡ ተፈጸመ ፡ ላዕለ ፡ አባ ፡ ኢያሱ ፡ ረቡኒ ፡ ዘሀለወኒ ፡ እንግርከሙ ፡ በበጸታሁ ፡ በከመ ፡ አይድዑኒ ፡ እለ ፡ ተልእክዎ ፡ በቃሉ ፡ ወርእይዎ ፡ እንዘ ፡ ይትጋደል ፡ በቀዊም ፡ እንበለ ፡ አንቀልቅሎ ፡ እስከ ፡ ይበኈብኈ ፡ ማእሰ ፡ ሥጋሁ ፡ ወይወድቅ ፡ ቅረፍተ ፡ አነዳሁ ፡ ከመ ፡ ዕፅ[4] ፡ ይቡስ ፡ ዘበልየ ። ወይኤልዱ ፡ ቅረፍታተ ፡ ማእሱ ፡ ውስተ ፡ ቍናማት ፡ ወያነብሩ ፡ ዕቍረ ፡ ለአሜ ፡ ተፍጻሜተ ፡ መዋዕሊሁ ፡ ከመ ፡ ይቅብሩ ፡ ኅቡረ ፡ ምስለ ፡ በድነ ፡ ሥጋሁ ፡ ወይበክዩ ፡ ወይላህዉ ፡ ርእዮሙ ፡ ሕበጠ ፡ አእጋሪሁ ፡ ከመ ፡ ሐስል ፡ ንፉኃት ፡ ወየአኪ ፡ ፈድፉደ ፡ ጽልዑ[3] ፡ ወያንጠበጥቡ ፡ ዕዌያት ፡ እምነ ፡ ቍሰሊሁ ፡ ወየሐውሩ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ከመ ፡ ቃህም ፡ ወይመይጠሙ ፡ አባ ፡ ክቡር ፡ በሥጻረ ፡ ዕፅ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አይቴ ፡ አይቴ ፡ ግብኡ ፡ ኀበ ፡ ማኅደሪክሙ ፡ ወኅበ ፡ f. 49 v. ዘሥሩዕ ፡ ሲሳይክሙ ፡ ከመ ፡ ኢት*ሙቱ ፡ በሐሩረ ፡ ፀሓይ ፡ ወከመ ፡ ኢይልቅምክሙ[5] ፡ አዕዋፈ ፡ ሰማይ ። ወከመዝ ፡ ውእቱ ፡ ልማዶሙ ፡ ለአዕዋፍ ፡ ሶበ ፡ ይወጽእ ፡ አባ ፡ ኢያሱ ፡ እምነ ፡ ጸማዕቱ ፡ ወይነብር ፡ አፍአ ፡ ንስቲተ ፡ ይመጽኡ ፡ አዕዋፍ ፡ ብዙኃን ፡ ወይነብሩ ፡ ለፌ ፡ ወለፌ ፡ ዲበ ፡ ፀቈነ ፡ አብያት ፡ ወይፈርሁ ፡ ሰብአ ። ወይወርዱ ፡ ምድረ ፡ ወይቀርቡ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ከመ ፡ ይልቅሙ ፡ ዕዌያተ[6] ፡ እለ ፡ ይወጽኡ ፡ እምውስተ ፡ ቍስለ ፡ ሥጋሁ ። ወቅዱስ ፡ አባ ፡ ኢያሱ ፡ ይትፌሣሕ ፡ በልቡ ፡ ወይትኄሠይ ፡ ሶበ ፡ ይኄሊ ፡ ወይሬኢ ፡ አዕዋፈ ፡ እለ ፡ ይሴሰዩ ፡ ዕዌያተ ፡ ዘወጽኡ ፡ እምነ ፡ ቍሰሊሁ ። ወይብል ፡ እፎኑ ፡ ዝንቱ ፡ ይከውን

[1] *Sic!* (Nonne pro ተጸውዐ ?). — [2] Om. cod. — [3] *Sic!* — [4] ዕፀ cod. — [5] ኢይልቅመ cod. ክ supra additum. — [6] ዕዬያት çod.

ኒ ፡ ምጽዋተ ፡ በኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ሥጋየ ፡ ውእቶሙ ፡ ዕፄያት ፡ እለ ፡ ተወልዱ ፡ በእደዊሁ ፡ ለአባልየ ፡ ሶበ ፡ ይትሐመግ ፡ ደምየ ፡ ተፈጥሩ ፡ እምኔየ ። ወያስተበጽዕዎ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ፡ ርእዮሙ ፡ ጽንዐ ፡ ትዕግሥቱ[1] ፡ በአብዝኖ ፡ ቀዊም ፡ እስከ ፡ የአኪ ፡ ሥጋሁ ፡ ከመ ፡ አባለ ፡ ስምዖን ፡ ሶርያዊ ፡ ዘቆመ ፡ ዲበ ፡ ርእሰ ፡ ዐምድ ። ወኢ*የሱስ[2] ፡ ክርስቶስ ፡ ቤዛነ ፡ መድኀኒነ ፡ ዘአንሥኦ ፡ ወሐ f. 50 *r.* ፀኖ ፡ ለቅዱስ ፡ አበ ፡ ኢያሱ ፡ በእክለ ፡ ጥበብ ፡ ወበማየ ፡ አእምሮ ፡ ወአልሀቆ ፡ በወይነ ፡ ልቡና ፡ ወበሐሊበ ፡ ምክር ፡ ወአስኀኖ ፡ እሳተ ፡ ፍቅሩ ፡ ወኢያቈርር ፡ ወመርሖ[3] ፡ ፍኖተ ፡ ሕይወት ፡ ወአርኀወ ፡ ሎቱ ፡ አናቅጸ ፡ ኵሎን ፡ መጻሕፍቲሁ ፡ ከመ ፡ ይሴሰይ ፡ አቅማሐ ፡ ገነቶን ፡ ወይሰቀይ ፡ እምአፍላጊሆን ፡ ዘኢይነፅፍ ። ወእምዝ ፡ ልሂቆ ፡ አእመረ ፡ ወጠየቀ ፡ ከመ ፡ አልቦቱ ፡ አበ ፡ ወእመ ፡ ዘእንበለ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወዘእንበለ ፡ ዛቲ ፡ ቅድስት ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወእሙ ፡ ማርያም ፡ ኅሪተ ፡ ኅሩያን ። ተስሕበ ፡ ልቡ ፡ ወተሠጥየ ፡ በፍቅረ ፡ መለኮት ፡ መሐለ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወበጽዐ ፡ ለአምላከ ፡ ያዕቆብ ፡ ወከመ ፡ ኢይሁቦን ፡ ንዋመ ፡ ለአዕይንቲሁ ፡ ወኢድቃሰ ፡ ለቀራንብቲሁ ፡ ወኢዕረፍተ ፡ ለመላትሒሁ ፡

ወዐጠቀ ፡ ሐቌሁ ፡ በቅናተ ፡ ተደንግሎ ፡
ወነበረ ፡ እምፍትወተ ፡ ሥጋ ፡ በተአልሎ ፡
ወቆመ ፡ ቅድሜሁ ፡ ዘኢያንቀልቅሎ ፡
በምንዳቤ ፡ ቁመት ፡ እንዘ ፡ የሐምግ ፡ አባሎ ፡
እስከ ፡ ይሴሰ*ዩ ፡ አዕዋፍ ፡ ዕፄያተ ፡ ቍስሎ[4] ። f. 50 *v.*
ይጼሊ ፡ ጥቡዐ ፡ ማየ ፡ አንብዖ ፡ በአፈልፍሎ ፡
ወይሰግድ ፡ ከመ ፡ መንኰራኵር ፡ እስከ ፡ ይደዊ ፡ ናላሁ ፡ ከመ ፡ ያድክም ፡ ኀይሎ ፡
እንዘ ፡ የኀሥሥ ፡ ገጸ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይስእሎ ፡
እስከ ፡ ያነሥእ ፡ እምድር ፡ ወያሌዕሎ ።
ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ ለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ አበ ፡ ኢያሱ ፡ ያድኅነነ ፡ እምእደ ፡ አርዌ ፡ ዲያብሎስ ፡ ለዓለም ፡ ዘይትዔገሎ ፡
ሐመረ ፡ ነፍስነ ፡ ወሥጋነ ፡ ኢያስጥም ፡ በዐውሎ ፡
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡ አሜን ፡ ወአሜን ።

[1] ትእግሥተ cod. — [2] ወአዐ*የሱስ cod. Aliquid omissum esse videtur. — [3] ወመሐሮ cod. — [4] *Sic!*

ስምዑኬ ፡ ንዜንወክሙ ፡ ካዕበ ፡ አእኀው ፡ ኑኀ ፡ መከራት ፡ ወስ
ደታት ፡
ዘረከበሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ በደብረ ፡ ዳሬት ፡
ከመ ፡ መሥገርት ፡ ዘወረደት ፡ ውስተ ፡ ዓለም ፡ ወአውጽአት ፡
ኵሎ ፡ ዘመደ ፡ ቅዱሳን ፡ ዘውግ ፡ ዓሣት ።
አማንኬ ፡ ታሜግሮሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ዛቲ ፡ መከራ ፡ እምባሕረ ፡ ኀ
ጢአት ፡
ወታወጽአሙ ፡ ውስተ ፡ ሐይቀ ፡ ፍሥሓ ፡ ዘይእቲ ፡ መንግሥተ ፡
ሰማያት ።

f. 51 r. በከመ ፡ ይቤ ፡ ሐዋርያ ፡ ተአምሩ ፡ ከመ ፡ እ*ምሕማም ፡ ይትዐ
ወቅ ፡ መከራ ፡ ወተመኪሮ ፡ ይረክብ ፡ ተስፋ ፡ ወተስፋኒ ፡ ኢያስተ
ኀፍሮ ።
ወኮነ ፡ በእንታክቲ ፡ ዘመን ፡ እምድኅረ ፡ ሞቱ ፡ ለአባ ፡ አሮን ፡
መንክራዊ ፡ ባለዘ[1] ፡ ቅድስት ፡ ደብረ ፡ ዳሬት ። ወወሰድዎ ፡ ለመም
ህር ፡ ካልእ ፡ ወአግዐዝዎ ፡ ውስተ ፡ ሀገረ ፡ ስደተ ፡ ወሞተ ፡ በህየ ።
ወለሣልስሂ ፡ ወሰድዎ ፡ ሀገረ ፡ ስደት ፡ ወአዕረፈ ፡ በህየ ። ወኮነ ፡ ዐ
ቢየ ፡ ፍርሃተ ፡ ወድንጋፄ ፡ ልብ ፡ ዲበ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ መንኮሳ
ት ፡ እለ ፡ የኀድርዎ ፡ ለደብረ ፡ ዳሬት ፡ ወአውጽኡ[2] ፡ ታቦተ ፡ ሕግ ፡
ኀበ ፡ ካልእ ፡ መካን[3] ፡ ወኀደግዋ ፡ ባሕቲታ ፡ ለመቃብረ ፡ መንክራ
ዊ ፡ አሮን ፡ ወጐዩ ፡ ወተዘርው ፡ ውስተ ፡ ገጸ ፡ ኵሉ ፡ አህጉር ። ወ
አዕረፉ ፡ ክልኤቱ ፡ መምህራን ፡ አባ ፡ እንጦንስ ፡ ጸማዊ ፡ ወአባ ፡
ድምያኖስ ፡ ለባዊ ፡ ወሞቱ ፡ በሀገረ ፡ ስደት ፡ ወወረሱ ፡ ተስፋ ፡ ሕ
ይወት ፡ ዘበሰማያት ፡ በትዕግሥቶሙ ፡ ወበምንዳቤሆሙ ። ጸሎቶ
ሙ ፡ ወስእለቶሙ ፡ ያብጽሐነ ፡ ወያብአነ ፡ ውስተ ፡ አንቀጸ ፡ መድ
f. 51 v. ኀኒት ፡ *ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።
ወተጋብኡ ፡ ብዙኃን ፡ መነኮሳት ፡ እምአድባረ ፡ አህጉራት ፡ ሰ
ሚያሙ ፡ ከመ ፡ ጐዩ ፡ ደቂቀ ፡ አሮን ፡ በፍርሃተ ፡ ስደት ፡ ወመጽ
ኡ ፡ ቅዱሳን ፡ ኀበ ፡ ደብረ ፡ ዳሬት ፡ ከመ ፡ ይዕቀቡ ፡ መዝገበ ፡ ክ
ቡረ ፡ አፅዕምቲሆሙ ፡ ለአሮን ፡ መንክራዊ ። ወመጽአ ፡ አባ ፡ እስ

[1] *Sic* cod. et mox ዘደብረ! — [2] ጽ supra additum. — [3] መኮን cod.

ጢፋኖስ ፡ መምህር ፡ እምሀገረ ፡ ትግሬ ፡ ምስለ ፡ ታቦተ ፡ ጼዮርስ ፡ ወሥርዐተ ፡ መቅደስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ያግዕዙኒ ፡ ሀገረ ፡ ስደት ፡ ከመ ፡ እሳተፍ ፡ በረከቶ ፡ ለአሮን ፡ መንክራዊ ፡ እምከመ ፡ አውጽኡኒ ፡ እመቃብሪሁ ፡ እትሚሰል ፡ ኪያሁ ፡ በስደትየ ፡ ወበሞትየ ። ወነበረ ፡ ውስተ ፡ ዳሬት ፡ ወመልአተ ፡ ደብረ ፡ ዳሬት ፡ ማኅበረ ፡ ተጋብአቶሙ ፡ ለቅዱሳት ፡ መነኮሳት ፡ ወካህናት ፡ ወስእነት ፡ ገጸ ፡ ደብረ ፡ እግምሮቶሙ ።

ወኮነ ፡ እምድኅረ ፡ እማንቱ ፡ መዋዕል ፡ በጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ማእረረ ፡ ሞቶሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ሕማመ ፡ ብድብድ ፡ ወኅልቁ ፡ ከመ ፡ ዓፂደ ፡ ገራህት ፡ ዘኢይተርፍ ፡ እስከ ፡ ኅጥኡ ፡ ዘይቀብሮሙ ፡ መልአ ፡ ቤ*ተ ፡ መቅደስ ፡ አብድንቲሆሙ ፡ ዘየአክል ፡ መጠነ ፡ ፲፻ወ፩፻ ፡ ወ f. 52 r. ዐጸው ፡ ኅዋኅወ ፡ እለ ፡ ተርፉ ፡ ወጉዩ ፡ ከልአ ፡ ሀገረ ። ወእምድኅረ ፡ ኅደገ ፡ ብድብድ ፡ ሖሩ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ አባ ፡ ሰላም ፡ ወይቤልዎ ፡ በእንተ ፡ አብድንቲሆሙ ፡ ለሰማዕት ፡ እለ ፡ ኅሠሡ ፡ ስደተ ፡ ወረከቡ ፡ ሞተ ፡ መሪረ ፡ ወነገርዎ ፡ ከመ ፡ ኮነ ፡ ክምረ ፡ ክምር ፡ አዕፅምቲሆሙ ፡ ላዕለ ፡ መቃብሪሁ ፡ ለአሮን ፡ መንክራዊ ፡ ፀሐየ ፡ ስብከት ፡ ገባሬ ፡ መንክራት ፡ ሐዲስ ፡ ዳንኤል ፡ ዲበ ፡ አናብስት ፡ ወአዛርያ ፡ ከልእ ፡ ዲበ ፡ ነደ ፡ እሳት ፡ ወሙሴ ፡ ዳግም ፡ እምነ ፡ ኰኵሕ ፡ ዘአውሐዘ[1] ፡ ማያተ[2] ፡ ወዘውገ ፡ አውሴ ፡ በፀሐየ[3] ። ወይቤሎሙ ፡ ጳጳስ ፡ እሮኑ ፡ ተዐጽወ ፡ መቃብሪሁ ፡ ለውእቱ ፡ ሰማዕት ፤ ወይቤልዎ ፡ አልበ ፡ እንተ ፡ ኀበ ፡ ይበውኡ ፡ ወያቀውሙ ፡ አእጋረ ፡ እምብዝኀ ፡ ጸዕቅ ፡ ዘኮነ ፡ እምአዕፅምቲሆሙ ፡ ለቅዱሳን ፤ ወይቤሎሙ ፡ በአይኑ ፡ ገጽ ፡ ሀለወት ፡ መቃብሪሁ ፡ እስኩ ፡ ንግሩኒ ። ወይቤልዎ ፡ በንፍቅ ፡ ውስተ ፡ ማእከለ ፡ *አልታረ ፡ ምሥዋዕ ። ወአዘ f. 52 v. ዘሙ ፡ ያውጽኡ ፡ ንፍቀ ፡ ለአሮን ፡ መንክራዊ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ቅሩ[4] ፡ ለክሙ ፡ መቅደሰ ፡ በየማና ፡ ለቀዳሚት ፡ ወሜምዎ ፡ ሀየ ፡ ለመምህረ ፡ ሕግ ፡ መንክራዊ ፡ ወለእንታክቲሰ ፡ ቀዳሚት ፡ ኀበ ፡ ተክምረ ፡ አብድንቲሆሙ ፡ ለሰማዕት ፡ ዕዐውዋ ፡ ከመ ፡ ኢይባእ ፡ እግረ ፡ ብእሲ ፡ ወኢይርአይ ፡ መዛግብቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እለ ፡ ይትበደሩ ፡ እምወርቅ ፡ ወእምብሩር ፡ ወእምዕንቊ ፡ ጳዝዮን ፡ ወሰንፔር ። ወገብሩ ፡ በከመ ፡ አዘዘሙ ፡ ጳጳስ ፡ ወወቀርዋ ፡ ለዛቲ ፡ መቅደስ ፡ ወአብኡ ፡ ንፍቀ ፡ ሥጋሁ ፡ ለመንክራዊ ፡ አሮን ፡ በክብር ፡ ወበስብሐት ፡ ወአንበርዋ ፡ ለታቦቶሙ ፡ ላዕለ ፡ መቃብሪሁ ፡ እስከ ፡ ዮም ፡ ወእስከ ፡ ዛቲ ፡ ዕለት ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[1] ለዘአውኃዘ cod. — [2] ማያት cod. — [3] *Sic!* Textus corruptus (ዘፀሐየ ፡ አቀመ?) — [4] ቅሩብ cod.

መልክአ ፡ አሮን ፡ መንክራዊ ።

f. 53 r. *በመሠረተ ፡ ቃል ፡ አንበርኩ ፡ ለማኅፈደ ፡ ዝክርከ ፡ ስሞ ፡
ላዕላዐ ፡ ልሳን ፡ ወልድከ ፡ በጽሂቅ ፡ አስተሐምሞ ፡
ተራድአኒ ፡ አሮን ፡ ዘልማድከ ፡ ተርጕሞ ፡
ኢይበል ፡ አፈ ፡ በሀሊ ፡ ለለይኔጽር ፡ ቀዊሞ ፡
አኀዘ ፡ ይሕንጽ ፡ ወስእነ ፡ ፈጽሞ ።

ሰላም ፡ ለዝክረ ፡ ስምከ ፡ ምስለ ፡ ስመ ፡ ነቢይ ፡ ዘተሳተፈ ፡
ለአምላከ ፡ ፈርዖን ፡ ሙሴ ፡ እንተ ፡ ይሰምዮ ፡ አፈ ፡
ሐረሳዊ ፡ መስቀል ፡ አሮን ፡ ከመ ፡ ዜናከ ፡ ተጽሕፈ ፡
በገራህተ ፡ ገድል ፡ እምአመ ፡ አኀዝከ ፡ ዕርፈ ፡
ኢያጽነንከ ፡ ትልመ ፡ አሐተ ፡ ምዕራፈ ።

ሰላም ፡ ለሥዕርተ ፡ ርእስከ ፡ ለቅብአ[1] ፡ አቤሴሎም ፡ ዘአስቆረራ ፡
ወለርእስከ ፡ ስርግው ፡ በቀጸላ ፡ መስቀል ፡ ዘሊቶስጥራ ፡
ሊቀ ፡ ካህናት ፡ አሮን ፡ እምቤተ ፡ ሕዝበ ፡ ፋሬስ ፡ ወሰብአ ፡ ዛራ ፡
ጊዜ ፡ ቦእከ ፡ ለአስተስርዮ ፡ ቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ደብተራ ፡
ንገሥተ ፡ ጸሎትከ ፡ ደም ፡ አእተተ ፡ መከራ ።

ሰላም ፡ ለገጽከ ፡ ዘማኅተመ ፡ አምላክ ፡ ማኅተሙ ፡
ወለቀራንብቲከ ፡ መራን ፡ ለማኅቶተ ፡ ሥጋ ፡ ተቀዋሙ ፡
f. 53 v. ዜና ፡ ዕበያቲከ ፡ አሮን ፡ እስመ ፡ *ዐደወ ፡ እምዐቅሙ ፡
ከመ ፡ ትስረይ ፡ አበሳሆሙ ፡ ለገድልከ ፡ ኵሎሙ ፡
ንዝኀተ ፡ ምግብና ፡ አጥረይከ ፡ ለክርስቶስ ፡ በደሙ ።

ሰላም ፡ ለአዕይንቲከ ፡ ለጠፈረ ፡ መልክእ ፡ ኮከቡ ፡
ወለአእዛኒከ ፡ ዐሳብ ፡ ዘብስራተ ፡ ወንጌል ፡ ምርካቡ ፡
ለእሳተ ፡ ፍቅርከ ፡ አሮን ፡ ሶበ ፡ አምሠጡ ፡ እምላህቡ ፡
እንዘ ፡ ይትጋነዩ ፡ ንጉሠ ፡ እስራኤል ፡ ወሕዝቡ ፡
ለክብረ ፡ እትወትከ ፡ እምተሰዶ ፡ አምኃ ፡ አቅረቡ ።

[1] በቅብዓ cod.

ሰላም ፡ ለመላትሒከ ፡ አፍላጋተ ፡ አንብዕ ፡ እለ ፡ ተሰቅዩ ፡
ወለእእናፊከ ፡ መዝገብ ፡ ለስኂነ ፡ መስቀል ፡ ሙዳዩ ፡
ገባሬ ፡ መንክራት ፡ አሮን ፡ ለነቢየ ፡ ጼዋ ፡ አያዩ ፡
ገጸከ ፡ ገጸ ፡ ፈጣሪ ፡ ሶበ ፡ ነጸሩ ፡ ወርእዩ ፡
ታሕተ ፡ እገሪከ ፡ አናብስት ፡ ገነዩ ።

ሰላም ፡ ለከናፍሪከ ፡ ለነቅዐ ፡ ቅዳሴ ፡ ፈለጉ ፡
ወለፍሬ ፡ ስብሐት ፡ አፉከ ፡ ዘኢይየብሰ ፡ ሐረጉ ፡
በዝብጠተ ፡ በትርከ ፡ አሮን ፡ ለበትረ ፡ ታአኒም[1] ፡ ዘውጉ ፡
ተዓይኒከ ፡ ነገደ ፡ ኅሬ ፡ ሶበ ፡ በፍና ፡ ጽምእ[2] ፡ ተኀድጉ ፡
እምዘበነ ፡ ልሙጽ ፡ ኰኵሕ ፡ አንቅዕታት[3] ፡ ዐርጉ ።

ሰላም ፡ ለአስናኒከ ፡ *ወለልሳንከ ፡ መንክር ፡ f. 54 *r.*
በደብረ ፡ መድኀኒት ፡ መሲፋ ፡ ነባቤ ፡ ቀኖናት ፡ ዓሥር ፡
ክህነ ፡ ቅድሳት ፡ አሮን ፡ ወሠዋዔ ፡ ዐቢይ ፡ ምሥጢር ፡
ሶበ ፡ ቀንአ ፡ በላዕሌከ ፡ እመንገለ ፡ ዝንቱ ፡ ነገር ፡
ምስለ ፡ ደብተራሁ ፡ ለዳታን ፡ አስጠመቶ ፡ ምድር ።

ሰላም ፡ ለቃልከ ፡ አቅርንተ ፡ ጽዋዔ ፡ ወዜና ፡
ወለእስትንፋስከ ፡ ገነት ፡ ዘጼና ፡ ንፍኀቱ ፡ ጥዒና ፡
ምስለ ፡ እእላፊከ ፡ አሮን ፡ መንገለ ፡ አንጻርከ ፡ ፍና ፡
ህየ ፡ ይተሉ ፡ ድኅሬከ ፡ ክንፈ ፡ ዐውሎ ፡ እሳት ፡ ዘሲና ፡
ወኅበ ፡ ሖርከ ፡ የሐውር ፡ ደመና ።

ሰላም ፡ ለጕርዔከ ፡ ሀይከለ ፡ ቅዳሴ ፡ መድምም ፡
ወለክሳድከ ፡ ኅልቀት ፡ እንተ ፡ ቈጠጠ ፡ በጾም ፡
ጸማ ፡ ተሰዶትከ ፡ አሮን ፡ ለንጉሠ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ፡
እንዘ ፡ ታዜክሮ ፡ በሰዓተ ፡ በቀል ፡ ግሩም ፡
ዓሥራተ ፡ ኪዳን ፡ ንሥእኒ ፡ ለብእሲ ፡ ሕርቱም ።

ሰላም ፡ ለመትከፍትከ ፡ ዘትርሲተ ፡ ክብሩ ፡ ሎግዮ ፡
ወለዘባንከ ፡ ቅዱስ ፡ ለዐጽፈ ፡ ቅድሳት ፡ ዘተረሰዮ ፡
ሊቀ ፡ ክህናት ፡ አሮን ፡ ኀጢአተ ፡ ዓለም ፡ ለአስተስርዮ ፡
ተቀደስከ ፡ እምአእ*ላፍ ፡ ወተኀረይከ ፡ ተኀርዮ ፡ f. 54 *v.*
በደብተራ ፡ መስቀል ፡ ትቁም ፡ ወታውትር ፡ ጸልዮ ።

[1] *Sic!* — [2] ጽም cod. — [3] አንቅዕታተ cod.

ሰላም ፡ ለእንግድአከ ፡ ለባሕረ ፡ አእምሮ ፡ መልሐቁ ፡
ወለሕፅንከ ፡ አብርሃም ፡ ለአልዓዛር ፡ ዐውደ ፡ ምርፋቁ ፡
ኅጠታተ ፡ ገድልከ ፡ አሮን ፡ በገራህተ ፡ መስቀል ፡ ዘወድቁ ፡
ኢመጽለዉ ፡ እምልምላሜ ፡ ለዋዕየ ፡ መከራ ፡ በሰርቁ ፡
እስከ ፡ መሬትከ ፡ ኮነ ፡ ዘፍድፉድ ፡ ዕመቁ ።

ሰላም ፡ እብል ፡ ለአእዳዊከ ፡ መንታ ፡
ወለምዝራዕትከ ፡ ስፍሕት ፡ ለመዝራዕተ ፡ ሙሴ ፡ ካልእታ ፡
ከተማ ፡ በትርከ ፡ አሮን ፡ ለቀላየ ፡ ትእምርት ፡ በውሣጢታ ፡
በፍቅደ ፡ ክራማት ፡ ፺ቱ ፡ ሶበ ፡ ተወድየት ፡ ውስቴታ ፡
መጽሐፈ ፡ መዝሙርከ ፡ ዳኅነ ፡ አግብአት ፡ ማሕፀንታ ።

ሰላም ፡ ለኵርናዕከ ፡ ወለእመትከ ፡ ዘተበጽው ፡
እምእመተ ፡ ዳዊት ፡ ነጋሢ ፡ ዕልገተ ፡ ቈላፋን ፡ ዘነሥኡ ፡
በቈላተ ፡ መስቀል ፡ አሮን ፡ ሶበ ፡ ተዓይኒከ ፡ ጸምኡ ፡
በትርከ ፡ በትረ ፡ አሚን ፡ በጸሎትከ ፡ ካልኡ ፡
f. 55 r. በተሰናእዎ ፡ ኅቡረ ፡ ማየ ፡ ሣህ*ል ፡ አንቅዑ ።

ሰላም ፡ ለእራሕከ ፡ ለመና ፡ ርኅራኄ ፡ ማእዳ ፡
ወለአጻብዒከ ፡ መዝሙር ፡ ዘአስተዋድዶ ፡ ለመዳ ፡
ዕጉሠ ፡ መከራት ፡ አሮን ፡ ለሐቅለ ፡ እስትሪን ፡ በዐውዳ ፡
ወርቀ ፡ ምግባርከ ፡ ይትህበየኒ ፡ እምዕዳ ፡
አመ ፡ ኢታድኅን ፡ እም ፡ ዘወለደት ፡ ወልዳ ።

ሰላም ፡ ለአጽፋረ ፡ እዴከ ፡ ዘመክብበ ፡ የውጣ ፡ መክብቡ ፡
ወለስርግወ ፡ ሠቅ ፡ ገቦከ ፡ ዘዐራተ ፡ ጸልበ ፡ ምስካቡ ፡
መኰንነ ፡ ጽድቅ ፡ አሮን ፡ ጊዜ ፡ ይፈትሕ ፡ በሕዝቡ ፡
ለእሳት ፡ ኵነኔ ፡ ኢያድውየኒ ፡ ላህቡ ፡
በገበዋቲከ ፡ ጸልለኒ ፡ አቡ ።

ሰላም ፡ ለከርሥከ ፡ ደብተራ ፡ ቀዋሚ ፡ ጥበብ ፡
ወለታቦተ ፡ ሕግ ፡ ልብከ ፡ እንተ ፡ ያጼልሎ ፡ ኪሩብ ፡
በእብሬተ ፡ መርዓከ ፡ አሮን ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሐዲስ ፡ ከብካብ ፡
ሶበ ፡ ሰአልኩከ ፡ በሰዓተ ፡ ጽንዕት ፡ ረኀብ ፡
ፍርፋራተ ፡ ዕሴት ፡ ውርው ፡ ለምኑን ፡ ከልብ ።

ሰላም ፡ ለኵልያቲከ[1] ፡ መከነ ፡ ኀልዮ ፡ ወልቡና ፡
ወለኀሊናከ ፡ ስርግው ፡ በቀጸላ ፡ ኂሩት ፡ ወቅድስና ፡
በንባበ ፡ ቃልከ ፡ አሮን ፡ ዘንባበ ፡ አውሴ ፡ መ*ጠና ፡ f. 55 *v.*
ውስተ ፡ ምድረ ፡ ርስት ፡ እስከ ፡ ተአቱ ፡ ዳኅና ፡
ሰረገላ ፡ ፀሓይ ፡ አቀምከ ፡ ለሰማይ ፡ በሕፅና ።

ሰላም ፡ ለአማዑቲከ ፡ ዘእሳተ ፡ ቅንአት[2] ፡ ሐጹራ ፡
ወለንዋየ ፡ ውስጥከ ፡ ክቡር ፡ ንዋያተ ፡ ሐዲስ ፡ ደብተራ ፡
መስተገብረ ፡ ጽድቅ ፡ አሮን ፡ በአርዑተ ፡ መስቀል ፡ ዘሊቶስጥራ ፡
ኢነፍኀ ፡ በገራህትከ ፡ በንፍኀተ ፡ ዋዕይ ፡ ሐሩራ ፡
እስከ ፡ በልምላሜ ፡ ጸዕደወ ፡ ወበጽሐ ፡ ማእረራ ።

ሰላም ፡ ለሕንብርትከ ፡ ዘግብረተ ፡ ማዕከከ ፡ ግብረታ ፡
ወለጥግዕተ ፡ ዐፅም ፡ ሐቌከ ፡ ቅናተ ፡ ኀጺን ፡ ዘየዐግታ ፡
አሮን ፡ ጴጥሮስ ፡ ለመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ መራኁታ ፡
ተዐቅበ ፡ በየማንከ ፡ ከመ ፡ ኢይትዐጸው ፡ ቤታ ፡
ለእለ ፡ ይፈቅዱ ፡ ሰብእ ፡ ይባኡ ፡ ውስቴታ ።

ሰላም ፡ ለአቍያጺከ ፡ ወለአብራኪከ ፡ በኍባሬ ፡
ከመ ፡ መንኰራኵር ፡ ዘሮጹ ፡ ለአቅርቦ ፡ ሰጊድ ፡ ጊዜ ፡ ቅታሬ ፡
እሳተ ፡ ቅንአትከ ፡ አሮን ፡ ሶበ ፡ በልዐቶ ፡ ለቆሬ[3] ፡
በትረ ፡ ጸሎትከ ፡ በደብተራ ፡ መስቀል ፡ ዘኀሬ ፡
እንበለ ፡ ጕንድዮ ፡ ጸገየት ፡ ወወሀበት ፡ ፍሬ ።

ሰላም ፡ ለአእጋሪከ ፡ ለለ፲፩ ፡
ወለሰኳንዊከ ፡ ከዋው ፡ አኀጉራተ ፡ ስብከት ፡ ዘዖዱ ፡
በሐ*መረ ፡ መስቀል ፡ አሮን ፡ እንዘ ፡ ባሕረ ፡ ኀፍረት ፡ ተዐዱ ፡ f. 56 *r.*
ዕራቀከ ፡ ጊዜ ፡ ቆምከ ፡ ለንጉሠ ፡ ዘመን ፡ በዐውዱ ፡
ታሕተ ፡ እገሪከ ፡ አናብስት ፡ ሰገዱ ።

ሰላም ፡ ለመከየድከ ፡ ወለአጻብዒከ ፡ ዘተመከሩ ፡
አመ ፡ ወርኀ ፡ ስደት ፡ ወግፍዕ ፡ ለዋዕየ ፡ ነበልባል ፡ በከውሩ ፡
ጳውሎስ ፡ አሮን ፡ ለቃለ ፡ ምህሮከ ፡ ከመ ፡ ነገሩ ፡
ላዕሌከ[4] ፡ ሶበ ፡ አፅረሩ ፡ መክፈልታተ ፡ መቅሠፍት ፡ ዓሥሩ ፡
ኢያኅደጉከ ፡ ለክርስቶስ ፡ እምፍቅሩ ።

[1] ለዙልያቴ cod. — [2] ሕንፃት cod. — [3] በቆሬ cod. — [4] Supra additum.

ሰላም ፡ ለአጽፋሪከ ፡ ለክንፊፈ ፡ መልክእ ፡ ማኅተማ ፡
ወለሥን ፡ ቆምከ ፡ ስርግው ፡ ኤጴሞስ ፡ ሞገስ ፡ ወግርማ ፡
ዮሐንስ ፡ አሮን ፡ ለሐቅለ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ውስተ ፡ አድያማ ፡
ብስራትከ ፡ ብስራተ ፡ ጽድቅ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ስማ ፡
አእላፈ ፡ ቅንየት ፡ አዕረፈት ፡ እምድካም ፡ ወጻማ ።

ሰላም ፡ ለመልክእከ ፡ ገነተ ፡ ልምላሜ ፡ መንክር ፡
በቈላተ ፡ መስቀል ፡ ዳራ ፡ እንተ ፡ አመጽለዎ ፡ ሐሩር ፡
ምስለ ፡ ቴዎዶጦስ ፡ እሱር ፡ ወምስለ ፡ ማማስ ፡ ምቱር ፡
አንብረኒ ፡ በጽላሎትከ ፡ ብእሴ ፡ ሕርትምና ፡ ግዩር ፡
ጊዜ ፡ ብጽሐትየ ፡ አሮን ፡ እምርሑቅ ፡ ብሔር ።

f. 56 *v.* *ሰላም ፡ ለፀአተ ፡ ነፍስከ ፡ ዘተለዐለ ፡ መጠና ፡
እምዕርገተ ፡ ነቢይ ፡ ኤልያስ ፡ እንተ ፡ ነሥአቶ ፡ ደመና ፡
መልክአ ፡ ማእምር ፡ ወዐውቅ ፡ ዘኢይትረከብ ፡ ውስተ ፡ መከና ፡
በዐውደ ፡ ድንጋፄ ፡ ተናበበኒ ፡ ዳኅና ፡
በጊዜ ፡ እትወትየ ፡ አሮን ፡ እምርሑቅ ፡ ፍና ።

ሰላም ፡ ለበድን ፡ ሥጋከ ፡ እምሥርዐተ ፡ ሙሴ ፡ ሊሉይ ፡
ሜሮን ፡ ቅድሳት ፡ ዘኮነ ፡ ወርጢነ ፡ ኵሉ ፡ ድውይ ፡
በዕለ ፡ ትሩፋቲከ ፡ አሮን ፡ መክብበ ፡ ንዋያት ፡ ባሕርይ ፡
ዘይትበደር ፡ እምነ ፡ ወርቅ ፡ ወእምነ ፡ ብሩር ፡ ጽሩይ ፡
አስከሬነ ፡ ትውክልት ፡ ይኵንኒ ፡ ለብእሲ ፡ ነዳይ ።

ሰላም ፡ ለግንዘተ ፡ ሥጋከ ፡ በልብሰ ፡ ቅድሳት ፡ ገርዜን ፡
በከመ ፡ ሥርዐቱ ፡ ወሕጉ ፡ ለግንዘተ ፡ አበው ፡ ጻድቃን ፡
አስካለ ፡ ጠባይዕ ፡ ቡሩክ ፡ ዘወርኀ ፡ ቀዳማይ ፡ ታስሪን ፡
ወሕንባበ ፡ ጽጌ ፡ ዘስባረ ፡ ቀይሕ ፡ ሮማን ፡
አማን ፡ አማን ፡ አማን ፡ አባ ፡ አቡነ ፡ አሮን ።

ሰላም ፡ ለመቃብሪከ ፡ አስከሬነ ፡ ኅቡእ ፡ መዝገብ ፡
ንፍቀ ፡ ደብረ ፡ ፋራን ፡ ዛቲ ፡ ወግረ ፡ ጎልጎታ ፡ ዘዐርብ ፡
ጊዜ ፡ ነቂሆትከ ፡ አሮን ፡ እምዐራት ፡ ዛቲ ፡ ምስካብ ፡
f. 57 *r.* ኢታቁመኒ ፡ በአፍአ ፡ እምዐጸድ*ከ ፡ ከብካብ ፡
ምስለ ፡ አብያጽየ ፡ ፳አክላብ ።

አመ ፡ ወርኀ ፡ ማእረር ፡ አልጸቀ ፡ አብድንቲሆሙ ፡ አውያን ፡
ሶበ ፡ ክምረ ፡ ከምር ፡ ኮነ ፡ በማዕፀደ ፡ ሞት ፡ ፈጣን ፡
ዘዘገበቶሙ ፡ ፋራን ፡ በአምሳለ ፡ ኅቡእ ፡ መድፍን ፡
ሰላም ፡ ሰላም ፡ ለመምህርከ ፡ አሮን ፡
ወሰላም ፡ ካዕበ ፡ ለእሉ ፡ ኄራን ።

ሰላም ፡ ለትንሣኤከ ፡ እንተ ፡ ኮነቶ ፡ አእጋረ ፡
ለትንሣኤ ፡ ክርስቶስ ፡ ርእስ ፡ ከመ ፡ ቃለ ፡ መጽሐፍ ፡ ነገረ ፡
መከየደ ፡ ፍቅርከ ፡ አሮን ፡ ጊዜ ፡ ፈቀደ ፡ ወሠምረ ፡
አረፍተ ፡ ልብየ ፡ ከመ ፡ ይኩኖ ፡ ምሕዋረ ፡
በቆብዐ ፡ አባ ፡ ሣሉሲ ፡ ፍጹመ ፡ ተሰቍረ ።

ሰላም ፡ ለዕርገትከ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ትትዋረሱ ፡
ዘዐይነ ፡ መዊት ፡ ኢርእያ ፡ ወዘኢኀለያ ፡ መንፈሱ ፡
አበ ፡ አእላፍ ፡ አሮን ፡ ምስለ ፡ ወልድከ ፡ ኢያሱ ፡
ወምስለ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ጸማከ ፡ ኅሠሡ ፡
ወእለ ፡ ምስሌከ ፡ ህላዌ ፡ ቀደሱ ፡

ሰላም ፡ ለማሕሌተ ፡ ዝክርከ ፡ አባ ፡ ሶበ ፡ ሐወጻት ፡ ተቅራማ ፡
ዘሲሳየ ፡ ዕለት ፡ ነሥአት ፡ በስራሐ ፡ ድከም ፡ ወሀፈ ፡ ጻማ ፡
አሮን ፡ ባእስ ፡ ታስተበቍዐከ ፡ አስተሓሚማ ።
ሩት[1] ፡ አፈ ፡ ነፍስየ ፡ ታ*ሕተ ፡ እግርከ ፡ ነዊማ ፡ f. 57 v.
አረፍተ ፡ ቤታ ፡ ታሜኒ ፡ ወታሰርር ፡ ጥቅማ ።

እመ ፡ ኢፈደዮሙ ፡ ሰርከ ፡ ለገባእተ ፡ ወፍር ፡ ወሐቅል ፡
እስመ ፡ ይከውኖ ፡ ኅፍረተ ፡ ለበዓለ ፡ ገራህት ፡ ባዕል ፡
ጸግወኒ ፡ አሮን ፡ ዕሴተ ፡ ቡራኬ ፡ በቃል ፡
ተዘኪረከ ፡ እግዚአ ፡ በመጽሐፈ ፡ ዳግም ፡ ክፍል ፡
ለዐሳብ ፡ ዐስበ ፡ ኢታቢት ፡ ዘይብል ።

እኵት ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘክብረ ፡ አኰቴት ፡ ይደልዎ ፡
በአንቀጸ ፡ አፉየ ፡ ዝንቱ ፡ እንበለ ፡ አብእ ፡ ሐስዎ ፡
ጽድቀ ፡ ትሩፋቲከ ፡ አሮን ፡ ዘከፈለኒ ፡ *ለተዜያንዎ ፡
ለአድግኒ ፡ ቀዲሙ ፡ ዘኢየአምር ፡ ለብዎ ፡
ስሕተተ ፡ ነቢይ ፡ ይገሥጽ ፡ ንባበ ፡ ጸገዎ ።

[1] In manuscripto corruptum.

IV

GADLA FILPOS

SEU

ACTA SANCTI PHILIPPI

EDIDIT

BORYSSUS TURAIEV.

Philippi, Takla-Hāymānot discipuli et monasterii Dabra-Libānos archimandritae ordine tertii, vitam nunc iterum, textu versioneque emendatis, publici iuris facio, quam ante aliquot annos Petropoli typis tradidi et in linguam moscoviticam verti, in opere cui titulus: *Monumenta Aethiopiae hagiologica.*

Haec vita, abbatis Johannis Kamā, ut narratur, iussu, id est saeculi xv dimidio primo, « post operum sancti oblivionem » composita, in uno tantum codice, nempe Or. 728 Musaei Britannici, saeculo xviii transscripto, exstat. Textus, ff. 150 a-199 scriptus, multis tabulis pictis (ff. 149 *v*, 158 *r-v*, 160 *v*, 161 *r-v*, 166 *v*, 172 *r-v*, 175 *v*, 176 *r-v*, 181 *r-v*, 187 *r*, 190 *v*, 191 *v*, 196 *r*, 197 *r*, 199 *r*) illustratus est, quas in priori editione exprimere curavi.

In vita Philippi plura de persecutionibus, quas a regibus Amda-Ṣyon et Sayfa-Arʿad perpessus est, traduntur; ea vero magnam cum iis quae de Honorio, de Baṣalota-Mikāʿel, de Aarone narrantur similitudinem habent et quasi ad eorum imitationem conficta esse videntur. Quare non

magni momenti ad historiam Aethiopiae illustrandam ea esse puto.

De Philippo scripsi in libro meo inscripto: Изслѣдованія въ области агіологическихъ источниковъ исторіи Эѳіопіи. Спб. 1902 (*De fontibus historiae Aethiopiae hagiologicis dissertatio*), pp. 119-130.

Petropoli, a. d. XII Cal. Iulias, A. D. MDCCCCVII.

B. T.

ገድለ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘደብረ ፡ ሊባኖስ ፡፡

Ms. Musei B
Orient. 728., f.15

ምዕራፍ ፡ ፩ ፡፡[1]

በስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ቀዳማዊ ፡ ዘእንበለ ፡ ጥንት ፡
ወደኃራዊ ፡ ዘእንበለ ፡ ተፍጻሜት ፡
ዘይሤለስ ፡ በአካላት ፡ ወይትዋሐድ ፡ በመለኮት ፡፡
በከመ ፡ ከሠቱ ፡ ለነ ፡ መጻሕፍት ፡
ወተርጐሙ ፡ ለነ ፡ መገብተ ፡ ሃይማኖት ፡፡
ውእቱ ፡ በጥበቡ ፡ ወምክሩ ፡ ፈጣሬ ፡ ዓለማት ፡ ወሠራዔ ፡ አዝማናት ፡
ወአምጻኢሆሙ ፡ ለእሉ ፡ እምኀበ ፡ ወኢምንት ፡
እምቅድመ ፡ ጊዜ ፡ ወሰዓት ፡
እምቅድመ ፡ መዋዕል ፡ ወዓመታት ፡
ሎቱ ፡ ይደሉ ፡ ስብሐት ፡ በምድር ፡ ወሰማያት ፡
በባሕር ፡ ወበቀላያት ፡
እምአፈ ፡ ኵሉ ፡ ፍጥረት ፡
ዘኀቡእ ፡ ወዘክሡት ፡ ዘመልዕልት ፡ ወዘመትሕት ፡
ለዝሰ ፡ አምላክ ፡ አክሊለ ፡ ሰማዕት ፡ ወተስፋ ፡ መነኮሳት ፡
ዘኢየአምን ፡ በሥላሴሁ ፡ ቅድስት ፡
ታወግዞ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አሐቲ ፡ ጉባኤ ፡ እንተ ፡ ሐዋርያት ፡፡
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡፡

ንዌጥን ፡ ጽሒፈ ፡ ዜናሁ ፡ ወትሩፋቲሁ ፡ ወገድላቲሁ ፡ ለብጹዕ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ መፍቀሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘተከለለ ፡ ስብሐተ ፡ ወክብረ ፡ እምእግዚአብሔር ፡ አቡሁ ፡ በተሊወ ፡ ምግባሮሙ ፡ አምላካዊት ፡ ለአበዊነ ፡ ክቡራን ፡ ሐዋርያት ፡ ወለመዋእያን ፡ ወመስተጋድላን ፡ መነኮሳት ፡ እንዘ ፡ ይረድአነ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወሀቤ ፡ ሀብታት ፡ ብዙኃ ፡ ወፈጻሜ ፡ ኀሠሣ ፡ ወጻህቅ ፡ ዝንቱሰ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ፩ውእቱ ፡ ይትከፈል ፡ በምግባር ፡ ለኀበ ፡ ብዙኃ ፡ መክፈልታት ፡፡ ቦ ፡ ኀበ ፡ ይሁብ ፡ ተነብዮ ፡ ወቦ ፡ ኀበ ፡ ያሌቡ ፡ ጥያቄ ፡ ትምህርት ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ሐዋርያ ፡ ወኢትፍቅዱ ፡ መነሂ ፡ ይምሀርክሙ ፡ አላ ፡ መንፈስ ፡ ዚአሁ ፡ ይሜህረክሙ ፡ በእንተ ፡ ኵሉ ፡፡ ቦ ፡ ኀበ ፡ ይከውን ፡ አፈ ፡ ወጥበበ ፡ ለመዋእያን ፡ ሰማዕት ፡

[1] In codice titulus capitis primi desideratur.

ከመ ፡ ያስተኀፍርዎሙ ፡ ለዐላውያን ፡ በከሢተ ፡ ሃይማኖት ፡ መሲሐዊት[1] ፡ ዘታፈልስ ፡ ደብረ ፡ ወትመልኅ ፡ ሰግላ ፡ ለፍጻሜ ፡ ቃል ፡ ዘይቤ ፡ እግዚእነ ፡ ሶበ ፡ ይወስዱክሙ ፡ ኀበ ፡ ነገሥት ፡ ወመኳንን[f. 150 v.]ት ፡ ኢተኀልዩ ፡ ዘትብሉ ፡ ወዘትነቡ ፡ እነ ፡ እ*ሁበክሙ ፡ አፈ ፡ ወጥበበ ፡ በዘኢይክሉ ፡ ተዋቅሶተክሙ ፡ ወተዋሥኦተክሙ ። ወበ ፡ ኀበ ፡ ይሁብ ፡ ትዕግሥተ ፡ ለመነኮሳት ፡ መስተጋድላን ፡ እስከ ፡ ይፌጽሙ ፡ ገድሎሙ ፡ በተወክፎ ፡ መከራት ፡ ከመ ፡ ይንሥኡ ፡ አክሊለ ፡ ስብሐት ፡ ዘጽኑሕ ፡ ሎሙ ። በ ፡ ኀበ ፡ ያሰረጉ ፡ ንጽሐ ፡ ለደናግል ፡ ከመ ፡ ያቍርሩ ፡ ዋዕየ ፡ ፍትወት ፡ ዘሀሎ ፡ ውስተ ፡ ሥጋሆሙ ። ወዘእንበሌሁሰ ፡ አልቦ ፡ ዘይከውን ፡ እምግባር ፡ ዘአቅደምነ ፡ ነጊረ ፡ በእንቲአሁ ። ወበእንተዝ ፡ ነሣእነ ፡ ረድኤተ ፡ ኪያሁ ፡ ከመ ፡ ያርትዕ ፡ ፍኖተ ፡ ቃል ፡ ለነ ፡ ዘንፈቅድ ፡ ሐዊረ ፡ ቦቱ ፡ እስከ ፡ ንበጽሕ ፡ ኀበ ፡ ፍጻሜ ፡ ነገር ፡ ዘአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘኮነ ፡ እምጥንተ ፡ ልደቱ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ሞቱ ፡ እምርት ። እንዘ ፡ ናቀድም ፡ ንስቲተ ፡ ነጊረ ፡ ውዳሴሃ ፡ እምብዙኅ ፡ ወትሩፍ ፡ ለደብረ ፡ ሊባኖስ ፡ ዘተመሰለት ፡ ሰማየ ፡ በእንተ ፡ ዘሠረቀ ፡ እምኔሃ ፡ ፀሓየ ፡ ጽድቅ ፡ ፊልጶስ ፡ ምስለ ፡ ከዋክብት ፡ ደቂቁ ።

ምንትኑ ፡ ንዌድሰኪ ፡ ንሕነ ፡ ድኩማነ ፡ ልሳን ፡ አህገር ፡ ዐባይ ፡ ደብረ ፡ ሊባኖስ ፡ እስመ ፡ ተወደስኪ ፡ በአፈ ፡ መላእክት ፡ ትጉሃን ፡ ወበአፈ ፡ ሰብእ ፡ ቅዱሳን ፡ እለ ፡ ይሬእዩ ፡ ዕበየኪ ፡ በመንፈስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይብሉ ፡ ነጸርነ ፡ እንዘ ፡ ይሔውጻ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለለሰዓቱ ፡ ሌሊተ ፡ ወመዓልተ ፡ ወፈድፋደሰ ፡ በጊዜ ፡ ቍርባን ። ወበ ፡ ዘይቤ ፡ ይጼልል ፡ መልዕልቴሃ ፡ መንፈሰ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ደመና ፡ ወኢይሴስል ፡ እምኔሃ ፡ ኵሎ ፡ ጊዜ ። ዘወሀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእንተ ፡ ክዕወተ ፡ ደሙ ፡ ለዝ ፡ ክቡር ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወበእንተ ፡ ኵሎሙ ፡ መስተጋድላኒሃ ፡ ዕድ ፡ ወአንስት ፡ እለ ፡ ተቀብሩ ፡ በውስቴታ ፡ ወኢይሴስል ፡ እምኔሃ ፡ ውእቱ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እስከ ፡ ኀልቀተ ፡ ዓለም ።

ስምዑ ፡ በልብዎ ፡ ወአፅምኡ ፡ በፍርሃት ፡ አፍቁራኒነ ፡ እለ ፡ ተጋባእክሙ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ደብር ፡ ቅድስት ፡ ካህናት ፡ ወዲያቆና[f. 151 r.]ት ፡ አእሩግ ፡ ወሕፃናት ፡ *ከመ ፡ ትግበሩ ፡ ተዝካሮ ፡ ለዝንቱ ፡ አብ ፡ ቅዱስ ፡ ወክቡር ፡ መስተጋድል ፡ ማር ፡ ፊልጶስ ፡ ዘአቅደመ ፡ ስምዐ ፡ ከዊነ ፡ በሀገረ ፡ ሲዋ[2] ፡ በመዋዕለ ፡ መንግሥቱ ፡ ለዐምደ ፡

[1] መሚሐዊት cod. — [2] *Sic!*

ጽዮን ፡ ንጉሠ ፡ ኢትዮጵያ ። ስምዑ ፡ አኣኀዊነ ፡ እስመ ፡ ለዝንቱ ፡ አብ ፡ ኮነ ፡ ሀገረ ፡ ሙላዱ ፡ እምሀገረ ፡ ዝማ ፡ ዘትሰመይ ፡ ለት ። ወኮኑ ፡ በውእቱ ፡ መዋዕል ፡ ሰብአ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ ያመልኩ ፡ በእብን ፡ ወእመኒ ፡ በዕፀው ፡ አው ፡ በባሕር ፡ ወኢየአምርዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘእንበለ ፡ ውኁዳን ፡ ሰብእ ። ወነበሩ ፡ እንዘ ፡ ይበልው ፡ ወይሰትዩ ፡ ወይዜምዉ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወቶሙ ።

ወአቡሁሰ ፡ ለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ፊልጶስ ፡ ወእሙሰ ፡ ክርስቲያን ፡ እሙንቱ ፡ ወምእመናን ፡ በክርስቶስ ። ወለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ወሰዶ ፡ አቡሁ ፡ ኀበ ፡ መምህር ፡ ከመ ፡ ይትመሀር ፡ መጻሕፍተ ፡ ነቢያት ፡ ወሐዋርያት ፡ ወመዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ እንዘ ፡ የዐቅብ ፡ ቃላቲሆሙ ። ወተምህረ ፡ ኵሎ ፡ ጥበበ ፡ ወተግሣጸ ፡ ምስለ ፡ አእምሮ ፡ ወልቡና ። ወፈለጠ ፡ ሞተ ፡ ወሕይወተ ። ወይቤሎ ፡ ዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ለመምህሩ ፡ አአባ ፡ መኑ ፡ ፈጠረ ፡ ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ዘእሬኢ ፡ ፀሓየ ፡ ወወርኀ ፡ ወከዋክብተ ፡ ሰማየ ፡ ወምድረ ፡ አድባረ ፡ ወአውግረ ፡ ባሕረ ፡ ወአፍላገ ፡ ሰብአ ፡ ወእንስሳ ። አውሥአ ፡ መምህሩ ፡ ወይቤሎ ፡ ሠናየ ፡ ትቤ ፡ አወልድየ ፡ እስመ ፡ ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ዘትቤለኒ ፡ ፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምኀበ ፡ አልቦ ፡ ፩እግዚአብሔር ፡ ወ፩ወልዱ ፡ ወ፩መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጰራቅሊጦስ ። ወይቤሎ ፡ ዝንቱ ፡ ሕፃን ፡ ዘኀዱር ፡ ላዕሌሁ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወቀዳሚሰ ፡ ትቤለኒ ፡ ፩እግዚአብሔር ፡ ፈጠረ ፡ ኵሎ ፡ ወካዕበ ፡ ትቤለኒ ፡ ፩ወልዱ ፡ ወ፩መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጰራቅሊጦስ ፡ ሠለስቲሆሙኑ ፡ ፈጠሩ ፡ አው ፡ አልቦ ። ወይቤሎ ፡ መምህሩ ፡ እወ ፡ ሠለስቲሆሙ ፡ ፈጠሩ ፡ አእምር ፡ ወጠይቅ ፡ አወልድየ ፡ ወስማዕ ፡ ዘእነግረከ ፡ እስመ ፡ ሠለስቲሆሙ ፡ ፈጠሩ ፡ አብ ፡ *ይፈጥር ፡ ወልድ ፡ ይገብር ፡ ወመንፈስ ፡ f. 151 v. ቅዱስ ፡ ይፌጽም ። አብ ፡ ይባርክ ፡ ወልድ ፡ ይባርክ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ይባርክ ። አብ ፡ ይኤዝዝ ፡ ወልድ ፡ ይኤዝዝ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ይኤዝዝ ። አብ ፡ ይምሕር ፡ ወልድ ፡ ይሣሀል[1] ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ[2] ፡ ይሰሪ[3] ፡ አብ ፡ ነባቢ ፡ ወልድ ፡ ነባቢ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ነባቢ ። ወካዕበ ፡ ይቤሎ ፡ ሕፃን ፡ ሠለስቲሆሙኑ ፡ ፩እሙንቱ ፡ ወሚመ ፡ ፍሉጣን ፡ ዘዘዚአሆሙ ። ወይቤሎ ፡ ሠለስቱ ፡ ገጻቲሆሙ ፡ ወ፫ምልክናሆሙ ፡ ወ፩ህላዌሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይትዋሐዱ ፡ በመለኮት ፡ ይሜለሱ ፡ በአካላት ፡ ኢይመውቱ ፡ ወኢይሰዐሩ ፡ አልቦሙ ፡ ጥንት ፡ ወኢተፍጻሜት[4] ፡ ወኢኍልቌ ፡ አዝማን ፡ ለዓመታቲሆሙ ፡ አል

[1] ይሠሃል cod. — [2] Om. cod. — [3] ይሠሪ cod. — [4] ወኢተፍጻማት cod.

በ ፡ አመ ፡ ኢሀለዉ ፡ ወአልቦ ፡ አመ ፡ ተኀጥኡ ። ወይቤሎ ፡ ሕፃን ፡ እመሰ ፡ ትቤ ፡ እንዘ ፡ ፩፫ዘኢይትበዐዱ ፡ ወኢይትፈለጡ ፡ በምንትኑ ፡ ግብር ፡ ወከመ ፡ እፎ ፡ ይከውኖ ፡ አብ ፡ ለወልዱ ፡ አበ ፡ ወከመ ፡ እፎ ፡ ይከውኖ ፡ ወልድ ፡ ወልደ ፡ ለአቡሁ ፡ ወከመ ፡ እፎ ፡ ይከውኖሙ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ መንፈሰ ፡ ለ፪ኤሆሙ ። ወይቤሎ ፡ ስማዕ ፡ አወልድየ ፡ አብ ፡ ከመ ፡ መልክእ ፡ ወወልድ ፡ ከመ ፡ ቃል ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ከመ ፡ እስትንፋስ ። በከመ ፡ ኢይትከሀሎ ፡ ለመልክእ ፡ ይትፈለጥ ፡ እምቃል ፡ ወእምእስትንፋስ ፡ ወለቃል ፡ እመልክእ ፡ ወእምእስትንፋስ[1] ፡ ወለእስትንፋስ ፡ እመልክእ ፡ ወቃል ፡ ከማሁ ፡ ለአብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኢይትከሀል ፡ ይፍልጥዎሙ ፡ እመ ፡ ኮኑ ፡ ፍሉጣነ ፡ በአካል ፡ ወገጽ ፡ እሙንቱሰ ፡ እኑዛን ፡ በዕምረት ። ወካዕበ ፡ ይቤሎ ፡ ሕፃን ፡ ፈጣሪኑ ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሚመ ፡ ፈጠርዎ ፡ በአይቴ ፡ ሀሎ ፡ ወእምአይቴ ፡ መጽአ ። ወይቤሎ ፡ መምህሩ ፡ ኢትኅሥሥ ፡ ዘንተ ፡ ማዕምቀተ ፡ ነገር ፡ አኮ ፡ ዘፈጠርዎ ፡ ወገብርዎ ፡ አላ ፡ ለሊሁ ፡ ፈጠረ ፡ ኵሎ ፡ ዘበሰማይኒ ፡ ወዘበምድርኒ ፡ ዘያስተርኢ ፡ ወዘኢያስተርኢ[2] ፡ በከመ ፡ f. 152 r. እ*ቤለከ ፡ ቀዳሚ ። ወአልቦ ፡ ባዕድ ፡ አምላክ ፡ ዘእንበሌሁ ። ወኀበሰ ፡ ሀለወ ፡ ወእምአይቴ ፡ መጽአ ፡ ለሊሁ ፡ የአምር ፡ መለኮቶ ፡ ወረሰየ ፡ ጽልመተ ፡ ምስዋሮ ፡ ወጽልመትሰ ፡ አልቦ ፡ ኀቤሁ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ዮሐንስ ፡ ወንጌላዊ ፡ ወጽልመትሰ ፡ ኢይቀርቦ[3] ፡ ወኢይረክቦ ፡ እስመ ፡ ኵለንታሁ ፡ ብርሃነ ፡ መለኮት ፡ ውእቱ ። ከመ ፡ ለእሳት ፡ አልቦቱ ፡ የማን ፡ ወፀጋም ፡ ኢድኅር ፡ ወኢፍጽም ፡ እስመ ፡ ኵለንታሁ ፡ ብርሃን ፡ ውእቱ ፡ ከማሁ ፡ አምላክነ ፡ ብርሃነ ፡ መለኮት ፡ ውእቱ ። እስመ ፡ ኵሎሙ ፡ ብርሃናት ፡ ወልታሁ ፡ እሙንቱ ፡ ወለሊሁ ፡ ፈጠሮሙ ፡ ለስብሐቲሁ ። ወረሰየ ፡ ጽልመተ ፡ ምስዋሮ ፡ ዘእቤለከ ፡ በእንተ ፡ ዘኮነ ፡ ስውረ ፡ ኩነተ ፡ ህላዌሁ ፡ ለፈጣሪ ፡ እምነ ፡ ፍጡራን ። ከመዝ ፡ ይቤሎ ፡ መምህሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

ወእምዝ ፡ ካዕበ ፡ ተስእሎ ፡ ሕፃን ፡ ለመምህሩ ፡ ውስተ ፡ ሰማይኑ ፡ ባሕቲቱ ፡ ይነብር ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሚመ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ። ወይቤሎ ፡ አልቦ ፡ ወልድየ ፡ ኀበ ፡ ኢይነብር ፡ እግዚአብ

[1] ወእምእስንፋስ cod. — [2] ወዘኢያተርኢ cod. — [3] ኢይቅርቦ cod.

ሔር ፡ ወአልቦ ፡ ኀበ ፡ ኢይሄሉ ፡ ውእቱ ፡ በሰማይ ፡ በላዕሉ ፡ ወበምድር ፡ በታሕቱ ፡ ወአልቦ ፡ ኅቡእ ፡ ዘኢኮነ ፡ ስጡሐ ፡ ቅድመ ፡ አዕይንቲሁ ፡ እመሂ ፡ በባሕር ፡ ወበቀላያት ፡ ዘሀሎ ፡ አልቦ ፡ ዘይትኀባእ ፡ ወይሴወር ፡ ወውእቱ ፡ ኅቡእ ፡ ወስዉር ፡ እምኵሉ ፡ ወአልቦ ፡ ዘይሰአኖ ፡ ምንትኒ ፡ ግብር ፡ እምነ ፡ ግብራት ። እምቅድመ ፡ ይኩን ፡ የአምር ፡ ኵሎ ፡ ወእምቅድመ ፡ ይግበር ፡ ይፌጽሞ ። ወበእንተዝ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፡ መልአ ፡ ምድረ ፡ ስብሐቲሁ ፡ ሎቱ ፡ ስብሐት ፡ አሜን ። ወካዕበ ፡ አውሥአ ፡ ውእቱ ፡ ሕፃን ፡ ወይቤሎ[1] ፡ ለእመ ፡ ኮነ ፡ ከመዝ ፡ ለምንትኑ ፡ ያመልኩ ፡ ሰብአ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ወይሰግዱ ፡ ለእብን ፡ ወለዕፅ ፡ ለባሕር ፡ ወለማርያን ፡ ወለመስተቃስማን ፡ ይሬስይዎሙ ፡ አምላከ ፡ ከመ ፡ ይስግዱ ፡ ወይትቀነዩ ፡ ሎሙ ፡ ኅዲጎሙ ፡ እግዚአብሔርሃ ፡ ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ዘገብረ ። ነጽሩ ፡ አእኀው ፡ ዘንተ ፡ ጥበበ ፡ ወልቡና ፡ ወአእምሮ ፡ ዘኮነ ፡ ላዕለዝ ፡ ሕፃን ፡ ከመ ፡ ይኅሥሥ ፡ ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ማዕምቃታተ ፡ ነገር ፡ ዘስዉር ፡ ለኀልዮ ፡ ወለተናግሮ ። ወይቤ ፡ መምህር ፡ ስማዕ ፡ አወልድየ ፡ ወዘይሰግዱሰ ፡ ለማርያን[2] ፡ በእንተ ፡ ዘይገብር ፡ ሎሙ ፡ ወያሬእዮሙ ፡ ምትሐታተ ፡ ከመ ፡ ያስሕቶሙ ፡ እስመ ፡ ኅዱር ፡ ውስቴቱ ፡ መንፈሰ ፡ ሰይጣን ፡ ሶበ ፡ ይሬእይዎ ፡ ነቢሮ ፡ ማእከለ ፡ *እሳት ፡ እንዘ ፡ ኢያውዕዮ ፡ ወይእኅዝ ፡ በእዴሁ ፡ ጕጠተ ፡ ኀጺን ፡ (f. 152 v.) ዘልህበ ፡ በእሳት ፡ ወያንገረግር ፡ ወይዘፍን ፡ ከመ ፡ ዘአኀዘ ፡ ጋኔን ፡ ወሶቤሃ ፡ ይሰግዱ ፡ ሎቱ ፡ ሶበ ፡ ይሬእዩ ፡ ዘንተ ፡ ሕስወ ፡ ትእምርተ ፡ እንዘ ፡ ይሴአልዎ ፡ ብሂለ ፡ ቃል ፡ ነሐዩኑ ፡ ብዙኀ ፡ ዓመታተ ፡ አው ፡ ንመውት ፡ ንብዕልኑ ፡ አው ፡ ንነዲ ። ወይቤሎሙ ፡ ውእቱ ፡ ማሪት ፡ እንዘ ፡ ይሔሱ ፡ እስመ ፡ ሐሳዊ ፡ ውእቱ ፡ ለዘይመውት ፡ የሐዩ ፡ ወለዘየሐዩ ፡ ይመውት ፡ ለዘይብዕል ፡ ይነዲ ፡ ወለዘይነዲ ፡ ይብዕል ። ከመዝ ፡ ይትናገሮሙ ፡ ለአስሕቶ ። ወካዕበ ፡ ይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ ቀሲስ ፡ አማንየ ፡ በከመ ፡ ትቤ ፡ ለሊከ ፡ ጥዩቀ ፡ ጋኔን ፡ ውእቱ ፡ ዘይትናገር ፡ በአፈ ፡ ውእቱ ፡ ማሪት ፡ ሶበሰ ፡ ጠብዐ ፡ ወዐተበ ፡ ብእሲ ፡ ላዕሌሁ ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ላዕለ ፡ እሳት ፡ ይጐይይ ፡ እምኔሁ ፡ መንፈሰ ፡ ሰይጣን ፡ ዘያስሕቶሙ ፡ በዊአ ፡ ላዕለ ፡ ውእቱ ፡ ማሪት ። ወሶበ ፡ ጐየ ፡ ውእቱ ፡ መንፈሰ ፡ ሰይጣን ፡ እምኔሁ ፡ ይውዒ ፡ ውእቱ ፡ ማሪት ፡ በእሳት ፡ እስከ ፡ ይከውን ፡ ሐመደ ። ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ ፌ

[1] ውይቤሎ cod. — [2] *Sic!* (pro ሎቱ ?).

ልጳስ ፡ ለመምህሩ ፡ ሰይጣን ፡ ዘትቤ ፡ ምንት ፡ ውእቱ ፡ ወምንተ ፡ ይመስል ። ወይቤሎ ፡ ይትአመርኑ ፡ ሰይጣን ። ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ ሰሚዐስ[1] ፡ ሰማዕኩ ፡ ወባሕቱ ፡ ንግረኒ ፡ እምኀበ ፡ መጽአ ። ወይቤሎ ፡ ለብፁዕ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ እስከ ፡ ይእዜ ፡ ኢያእመርከ ፡ ግብረ ፡ ሰይጣን ፡ ዘይትሜየን ፡ ላዕለ ፡ ሰብእ ፡ ወይእዜኒ ፡ ይዕቀብከ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምኔሁ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕሊከ ።

ይቤ ፡ ተኀማሚ ፡ ዝንቱ ፡ ነገር ። ወሶበ ፡ ኀጣእኩ ፡ ዘይዜንወኒ ፡ በእንተ ፡ ገድሉ ፡ ወዓመታቲሁ ፡ እመ ፡ ሕጹጽ ፡ ወውሑድ ፡ ዘነበረ ፡ እንዘ ፡ ይሰደድ ፡ እምሀገር ፡ ለሀገር ፡ ዝንቱ ፡ ብፁዕ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ገባእኩ ፡ ውስተ ፡ ማኅደርየ ፡ እንዘ ፡ አሐዝን ፡ ወእቴክዝ ፡ በእንተ ፡ ዘኀጣእኩ ፡ ዜናሁ ። ሰአልኩ ፡ ኀቤሁ ፡ በአንብዕ ፡ ወአስተብቋዕክዎ ፡ እንዘ ፡ እብል ፡ አአባ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ተአምር ፡ ከመ ፡ አነ ፡ ኃጥእ ፡ ወአባሲ ፡ አርኢ ፡ ኂሩተከ ፡ ላዕሌየ ፡ አኮ ፡ እንበይነ ፡ ጽድቅየ ፡ ዘእስእለከ ፡ ከመ ፡ ትክሥት ፡ ሊተ ፡ ኅቡአ ፡ ምሥጢራቲከ ፡ ወገድላቲከ ፡ ወሕማማቲከ ፡ ዘተዐገሥከ ፡ በእንተ ፡ ክርስቶስ ። ወባሕቱ ፡ ጽህቁ ፡ ከመ ፡ እንብብ ፡ በአፉየ ፡ ርኵስት ፡ f. 153 r. ወእጽሐፍ ፡ በአጻብዕየ ፡ *ርሱሓት[2] ፡ ወይስምዑ ፡ ቅዱሳን ፡ መነኮሳት ፡ ወብሩካን ፡ ካህናት ፡ ወሰብእ ፡ ምእመናን ፡ እለ ፡ ይጼውዑከ ፡ በአሚን ። ወዘንተ ፡ ብሂልየ ፡ ኖምኩ ፡ እንዘ ፡ እቴክዝ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

ወሶቤሃ ፡ በይእቲ ፡ ሌሊት ፡ አስተርአየኒ ፡ ዝኩ ፡ አብ ፡ ብፁዓዊ ፡ በራእይ ፡ እንዘ ፡ ይበርቅ ፡ አልባሲሁ ፡ ወአክሊል ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ፡ ዘይበርህ ፡ እምፀሓይ ፡ ወብዙኃን ፡ እለ ፡ በየማኑ ፡ ወፀጋሙ ፡ ይትልውዎ ፡ ወይበርሁ ፡ እምፀሓይ ፡ ወአክሊል ፡ ዘዲበ ፡ ርእሶሙ ፡ ይመስል ፡ ከመ ፡ ኮከበ ፡ ሰማይ ። ወሶበ ፡ ርኢኩ ፡ ዘንተ ፡ ደንገፅኩ ፡ ወይቤለኒ ፡ ዝንቱ ፡ አብ ፡ እንዘ ፡ ይነብር ፡ ዲበ ፡ መንበር ፡ ነዋኅ ፡ ወልዑል ፡ ዘምሉእ ፡ ብርሃን ። ወአውሥአ ፡ ወይቤለኒ ፡ ተአምረኒኑ ። ወእቤሎ ፡ እንዘ ፡ እርዕድ ፡ መኑ ፡ አንተ ፡ እግዚአ ። ወይቤለኒ ፡ አነ ፡ ፊልጶስ ። ወእቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ ዘምስሌከ ። ወአክሞሰሰ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤለኒ ፡ ኢትቤኑ ፡ ከዋክብቲሃ ፡ ለቅድስት ፡ ሀገር ። ወካዕበ ፡ ይቤለኒ ፡ ትክልኑ ፡ ፈጽሞ ፡ ጽሒፈ ፡ መጻሕፍቲሁ ፡

[1] ሰሚዒስ cod. — [2] ርሱሐት cod.

ወመንክራቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘገብረ ፡ ለቅዱሳኒሁ ። ወእቤሎ ፡ በአይቴ ፡ እግዚኦ ። ወእንዘ ፡ ዘንተ ፡ ይቤለኒ ፡ ናሁ ፡ ርኢኩ ፡ ባሕረ ፡ ጸዐዳ ፡ ከመ ፡ ሐሊብ ፡ መትሕተ ፡ መንበሩ ፡ ለቅዱስ ፡ ወይቤለኒ ፡ ባእ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ። ፈራህኩ ፡ ወተሐዘብኩ ፡ ከመ ፡ እሰጠም ። ወካዕበ ፡ ይቤለኒ ፡ ባእ ፡ ወአበይክዎ ፡ ፈሪህየ ። ወሶቤሃ ፡ ዐተበ ፡ ላዕሌየ ፡ እምርሑቅ ፡ በትእምርተ ፡ መስቀል ፡ ወበጊዜሃ ፡ ተአተተ ፡ እምኔየ ፡ ፍርሃት ፡ ወሶበ ፡ ይቤለኒ ፡ ባእ ፡ ሥልሰ ፡ ወኢትፍራህ ፡ ወሶቤሃ ፡ ሰረርኩ ፡ ወተወረውኩ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ወተሰጠምኩ ፡ ወወዐልኩ ፡ ነዋኀ ፡ ሰዓተ ፡ ወኀጣእኩ ፡ ነፍስየ ፡ ወቆምኩ ፡ ማእከለ ፡ ውእቱ ፡ ማይ ። ወመጽአ ፡ ኀቤየ ፡ ፩እመነ ፡ ቅዱሳን ፡ ቆመ ፡ አፍአ ፡ ወይቤለኒ ፡ ተኀፀብ ፡ ወተኀፀብኩ ፡ ኵለንታየ ፡ ወተፈሥሐት ፡ ነፍስየ ፡ ወመሰለኒ ፡ ዘተቀበእኩ ፡ ቅብአ ፡ ቅዱሰ ። ወሶቤሃ ፡ አውፅአኒ ፡ ወወሰደኒ ፡ ኀበ ፡ ቅዱስ ፡ ወቆምኩ ፡ ቅድሜሁ ። ወይቤለኒ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ሀሎኩ ፡ አነ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ አቡየ ፡ መጠነ ፡ ፲ወ፫ዓመት ፡ አውፅእክዎሙ ፡ ለብዙኃን ፡ አጋንንት ፡ ወዓዲ ፡ ፈወስክዎሙ ፡ ለብዙኃን ፡ ድውያን ፡ በኀይለ ፡ እግዚእየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘጸጋ*ወኒ[1] ፡ ሀብተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። f. 153 v.
ወሶበ ፡ ነገርኩከ ፡ በበመትልዉ ፡ ዘገብረ ፡ ሊተ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእደውየ ፡ ኢትክል ፡ ጸዊረ ። ቀዳሚኒ ፡ ዘጸሐፍከ ፡ እሙን ፡ ውእቱ ፡ ወይእዜኒ ፡ ጸሐፍ ፡ አነ ፡ እትናገር ፡ ለከ ፡ ውስተ ፡ አፉከ ። ሶቤሃ ፡ ባረከኒ ፡ ቅዱስ ፡ በትእምርተ ፡ መስቀል ፡ ወአማኀኩ ፡ እገሪሁ ፡ ወድኅረዝ ፡ ተሰወረ ፡ እምኔየ ። ወነቃህኩ ፡ ሶቤሃ ፡ እምንዋምየ ፡ ወሰባሕክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘገብረ ፡ መንክረ ፡ ለቅዱሳኒሁ ። ሎቱ ፡ ስብሐት ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

እስመ ፡ ዝንቱሰ ፡ ቅዱስ ፡ አመ ፡ ሀሎ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ አቡሁ ፡ እንዘ ፡ ንኡስ ፡ ውእቱ ፡ ጸንዐ ፡ በሃይማኖተ ፡ ክርስቶስ ፡ አቡሁ ። ወሰብአ ፡ ይእቲ ፡ ሀገረ ፡ ኮኑ ፡ ያመልኩ ፡ ጣዖተ ። ወይቤሎሙ ፡ ዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ለአቡሁ ፡ ወለእሙ ፡ ኢያስሕቱክሙ ፡ ሰብአ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ በአምልኮ ፡ ጣዖት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ይሁቡነ ፡ ክብረ ፡ ወብዕለ ፡ ወይትቤቀሉ ፡ ጸላእተነ ፡ አኮ ፡ ዘይክሉ ፡ ተበቅሎተ ፡ አ

[1] ዘጸወኒ cod.

ላ፡ አድኅኖተ፡ ርእሶሙ፡ ኢይክሉ፡ ወይትመሰዉ፡ ከመ፡ ሰምዕ፡ ዘቅድመ፡ ገጸ፡ እሳት፡ ሶበ፡ ዐተበ፡ ላዕሌሆሙ፡ ብእሲ፡ በሃይማኖተ፡ ክርስቶስ። ስምዑ፡ አበውየ፡ ወአኃውየ፡ ናሁ፡ ወጠነ፡ ዝንቱ፡ ቅዱስ፡ ከዊነ፡ ስምዐ፡ እንዘ፡ ሀሎ፡ ውስተ፡ ቤተ፡ አቡሁ። ወሀሎ፡ ፩ብእሲ፡ ዘይነብር፡ በኀረ፡ ቤቶሙ፡ ዘቦ፡ ላዕሌሁ፡ መንፈሰ፡ ሰይጣን፡ ወይሰግዱ፡ ሎቱ፡ መጺአሙ፡ እምርሑቅ፡ ወእምቅሩብ፡ ወይኤምኅዎ፡ ወያስሕት፡ ኵሎ፡ ሰብአ። ወአሐተ፡ ዕለተ፡ ሖረ፡ ኀቤሁ፡ ጽሚተ፡ ዝንቱ፡ ቅዱስ፡ ሶበ፡ ኮነ፡ ምሴት፡ ተኀቢኦ፡ እምአቡሁ፡ ሶበ፡ ርእዮሙ፡ ለሰብእ፡ እንዘ፡ ይበውኡ፡ ኀበ፡ ውእቱ፡ ማሪት፡ ከመ፡ ኢያእምርዎሙ፡ ምእመናን፡ ዘይገብሩ፡ በሌሊት። ወይቤ፡ ብፁዕ፡ አቡነ፡ ፊልጶስ፡ አጸሊም፡ ወምግባሪከኒ፡ ጽልመት፡ ውእቱ፡ ወማኅደሪከኒ፡ ገሃነመ፡ እሳት፡ ጸናፌ፡ ጽልመት፡ ውእቱ፡ ወእለኒ፡ ይተልዉከ፡ የሐውሩ፡ ውስተ፡ f. 154 r. ጽልመት፡ ወለ*እምላክነሰ[1]፡ ንጹሕ፡ ውእቱ፡ ወብርሃን፡ ኵለንታሁ፡ ወእለ፡ ይተልዉ፡ ኪያሁ፡ ይበርሁ፡ በብርሃኑ። ወዘንተ፡ ብሂሎ፡ አርመመ፡ አቡነ። ወቦአ፡ ማሪት፡ እንዘ፡ ኢየአምርዎ። ወሶቤሃ፡ ሰረረ፡ ላዕለ፡ እሳት፡ ዘአንደዱ፡ ብዙኃ፡ ዕፀወ፡ እስከ፡ ያውዒ፡ ሰብአ፡ እምርሑቅ፡ ብዝኀ[2]፡ ነዱ። ወቅዱስሰ፡ ይሬኢ፡ ወያነክር፡ ዘይከውን። ወነበረ፡ ውእቱ፡ ዕልው፡ ዲበ፡ መንበር፡ ዐቢይ፡ ማእከለ፡ ውእቱ፡ እሳት፡ ወአኀዘ፡ ያንገርግር፡ ከመ፡ ዘአኀዘ፡ ጋኔን። ወወጠኑ፡ ከመ፡ ይስግዱ፡ ሎቱ፡ እንዘ፡ ይብሉ፡ ጋድ፡ ጋድ፡ ወብሂለ፡ ጋድሰ፡ አመነ፡ ብከ። ወዝብሐተኒ፡ ያስተፋጥኑ፡ ሎቱ፡ ኵሎሙ፡ ለውእቱ፡ ወልደ፡ ሀጕል፡ ፀሬ፡ ለጽድቅ፡ ወልዱ፡ ለሰይጣን። ወሶቤሃ፡ መልአ፡ መንፈስ፡ ቅዱስ፡ ላዕለ፡ አቡነ፡ ፊልጶስ፡ ሐዋርያ፡ እንዘ፡ ውእቱ፡ ንኡስ፡ በአካል፡ ወከመ፡ ኤልያስ፡ ቀናኢ፡ ለሕገ፡ አምላኩ፡ ወሆከ፡ ጸጋ፡ አምላካዊ፡ ወልህበ፡ ልቡ፡ በፍቅረ፡ ሃይማኖት፡ ከልሐ፡ በዐቢይ፡ ቃል፡ ወይቤ፡ በስመ፡ አብ፡ ወወልድ፡ ወመንፈስ፡ ቅዱስ፡ ፩አምላክ። ወይቤ፡ ይትነሣእ፡ እግዚአብሔር፡ ወይዘረዉ፡ ፀሩ፡ ወይጕየዩ፡ ጸላእቱ፡ እምቅድመ፡ ገጹ፡ ወከመ፡ ይትመሰው፡ መዓረ፡ ግራ፡ እምቅድመ፡ ገጸ፡ እሳት፡ ከማሁ፡ ተመሰው[3]፡ አንተ፡ ሰይጣን፡ ርጉም፡ ፃእ፡ ወረሐቅ፡ እምላዕለ፡ ዝብእሲ፡ ዘይነብር፡ ማእከለ፡ እሳት። ወሶቤሃ፡ ጕየ፡ ሰይጣን፡ ወተዘርወ[4]፡ ከመ፡ ጢስ። ወሶበ፡

[1] *Sic!* cod. — [2] ብዙኃ cod. — [3] ተመሰዉ cod. — [4] ወተዘርዉ cod.

ርእዩ ፡ ዘንተ ፡ ደንገፁ ፡ ኵሎሙ ፡ ሰብእ ፡ ወኮኑ ፡ ከመ ፡ በድን ። ወተፈሥሐ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ በእንተ ፡ ዘገብረ ፡ ሎቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘንተ ፡ ተአምረ ። ወሶቤሃ ፡ ይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፡ በእንተ ፡ ምንት ፡ ትሰግዱ ፡ ለዝ ፡ በሃም[1] ፡ ዘኢይክል ፡ አድኅኖ ፡ ርእሱ ፡ እፎ ፡ ይክል ፡ ከመ ፡ ያድኅን ፡ ባዕደ ። ወድኅረዝ ፡ መንፈቆሙ ፡ ወፅኡ ፡ ፈሪሆሙ ፡ ወመንፈቆሙ ፡ ይቤልዎ ፡ ኢትግበር ፡ ወልድነ ፡ ከመዝ ፡ ወኢትንግር ፡ ለሰብእ ፡ ወለአቡከኒ ፡ ወ*[f. 154 v.]መኰንንኒ[2] ፡ ለእመ ፡ ሰምዐ ፡ ያጠፍአነ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ተአምኑኑ ፡ አንትሙ ፡ በስመ ፡ አምላኪየ ፡ ወኢትመጽኡ ፡ ምስሌየ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ከመ ፡ ትንሥኡ ፡ ጸጋ ፡ እመ ፡ ነሳሕክሙ ፡ ወተጠመቅሙ ። ወይቤልዎ ፡ አሆ ፡ ለቃልከ ፡ አእግዚእነ ። ወተከየዱ ፡ ኪዳነ ፡ በዝንቱ ፡ ነገር ፡ ፳ወ፬ዕደው ።

ወበጽባሕ ፡ በጽሑ ፡ ብእሲቱ ፡ ወደቂቁ ፡ ለውእቱ ፡ ማሪት ፡ ኀበ ፡ አቡሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ወዐውየዉ[3] ፡ ወነገርዎ ፡ ኵሎ ፡ ዘገብረ ፡ ወልዱ ። ወሰሚዖ ፡ አቡሁ ፡ በከየ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ለእመ ፡ ኮነ ፡ ከመዝ ፡ ይቀትልዎ ፡ ለወልድየ ፡ እስመ ፡ ሰብአ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ እኩያን ፡ መምለክያነ ፡ ጣዖት ፡ ወኢይፈርህዎ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወእሙኒ ፡ በከየት ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ ሶበ ፡ ይክልአሙ ፡ አምልኮ ፡ ጣዖት ፡ ይቀትልዎ ፡ ጸኒሖሙ ፡ በፍኖት ፡ ምንተ ፡ እሬሲ ፡ ወበሕቱ ፡ ፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለይኩን ። ወትቤሎ ፡ ለምታ ፡ ንገሥጾ ፡ ከመ ፡ ኢይግበር ፡ ዳግመ ። ወቅዱስሰ ፡ ሖረ ፡ በጽባሕ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ምስለ ፡ እሙንቱ ፡ ዕደው ፡ ወአቅረቦሙ ፡ ኀበ ፡ ካህን ፡ ከመ ፡ ይትመጠዉ[4] ፡ ንስሓ[5] ። ወአምኑ ፡ ኀጣውኢሆሙ ፡ ወአጥመቆሙ ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወተፈሥሑ ፡ ኵሎሙ ፡ ሶበ ፡ ነሥኡ ፡ ጥምቀተ ፡ ክርስቶስ ። ወይቤሎ ፡ ለካህን ፡ አእምርከኑ ፡ ዘይቤ ፡ እግዚእነ ፡ ኢታስከምዎሙ ፡ ጾረ ፡ ክቡደ ፡ ለእሉ ፡ ሕዝብ ፡ እለ ፡ ተመይጡ ፡ ኀቤክሙ ፡ ከመ ፡ ኢይዕልዉ ፡ ወኢይግብኡ ፡ ድኅሬሆሙ ፡ እምሃይማኖት ፡ ዳእሙ ፡ አዝዝዎሙ ፡ በሕጹር ፡ ከመ ፡ ይርሐቁ ፡ እምዝ ፡ ይዘብሑ ፡ ለአማልክት ፡ ወማውታ ፡ ወደም ፡ ወብትክ ፡ ወዘይጸልኡ ፡ ለርእሶሙ ፡ ኢይግበሩ ፡ ዲበ ፡ ቢጾሙ ። ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ ቀሲስ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ተዐቢ ፡ ወትከብር ፡ እምኔየ ፡ በእንተ ፡ ዘተውህበ ፡ ለከ ፡ ጸጋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሀብተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወተመሰልከ ፡ ለ

[1] ብሐም cod. — [2] ወለመኰንንኒ cod. — [3] ወአውየው — [4] ይትመጠው cod. — [5] ንስሐ cod.

ክርስቶስ ፡ ዘአቅረበሙ ፡ ለአዳም ፡ ወለደቂቁ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔ f. 155 r. ር ፡ አቡሁ ፡ *ወተፈጸመ ፡ ላዕሌከ ፡ ቃለ ፡ ወንጌል ፡ ዘይቤ ፡ ብፁዓን ፡ ገባርያነ ፡ ሰላም ፡ እስመ ፡ እሙንቱ ፡ ውሉደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሰመዩ ። ወሶቤሃ ፡ ከህን ፡ ወሀበሙ ፡ ንስሓ ፡ በበሱባዔ ፡ ወአተዉ ፡ ውስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይትፌሥሑ ፡ እስመ ፡ አድኀኖሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምአምልኮ ፡ ጣዖት ፡ በእደ ፡ ገብሩ ፡ ፊልጶስ ። ወነገሩ ፡ ኵሉ ፡ ፩፩ለሰብአሙ ፡ ዘከመ ፡ ተጠምቁ ፡ እሙንቱ ፡ ወዘከመ ፡ ቀተሎ ፡ ለማሪት ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ በቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይበልኅ ፡ እምሰይፍ ። ወይቤሎ ፡ እምይእዜሰ ፡ ነአምን ፡ ከመ ፡ አልቦ ፡ ባዕድ ፡ አምላክ ፡ ዘእንበለ ፡ አምላከ ፡ ፊልጶስ ፡ ወልደ ፡ አብርሃም ፡ ዘአድኀነነ ፡ እምእደ ፡ ሰይጣን ።

ወበአ ፡ ቅዱስ ፡ ኀበ ፡ አቡሁ ፡ ወይቤሎ ፡ አቡሁ ፡ አይቴ ፡ ኀደርከ ፡ ትማልም ፡ ወአይቴ ፡ ወዐልከ ፡ እንዘ ፡ መጠንዝ ፡ አኀሥሠከ[1] ። ወኢያውሥአ ፡ ቃለ ። ወተምዐ ፡ አቡሁ ፡ ወይቤሎ ፡ ይመስለከኑ ፡ ዘኢያእመርኩ ፡ ዘገበርከ[2] ፡ ለምንት ፡ ትቀትል ፡ ነፍሰ ። ወኢያውሥአ ፡ ቅዱስ ፡ ወኢምንተኒ ። ወሶበ ፡ አንኀ ፡ ተስእሎቶ[3] ፡ አውሥአ ፡ እምዕጹብ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ምንት ፡ አነ ፡ ከመ ፡ እቅትል ፡ ነፍሰ ፡ ባሕቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቀትሎ ፡ ለከይሲ ፡ በእደ ፡ ገብሩ ፡ ኃጥእ ። አንሰ ፡ እምፈተውኩ ፡ የሀበኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኀይለ ፡ ወጽንዐ ፡ ከመ ፡ አህጕሎ ፡ ለሰይጣን ፡ ወለኵሎሙ ፡ ሰራዊቱ ፡ ከመ ፡ ያዕርፍ ፡ ዓለም ፡ እምአስሕቶቱ ። ወይቤሎ ፡ አቡሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ሚላዕሌከ ፡ ወባሕቱ ፡ ብቋዕ ፡ ለርእስከ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ሕፃን ፡ መኑ ፡ ሜመከ ፡ ላዕለዝ ፡ ሀገር ፡ እስመ ፡ ይትፈደይ ፡ ኵሉ ፡ በከመ ፡ ምግባሩ ። ምንትኑ ፡ አንተ ፡ ቀሲስኑ ፡ ወሚመ ፡ መምህር ፡ አው ፡ መኰንን ፡ እስመ ፡ አልብከ ፡ መባሕት[4] ፡ ላዕለዝ ፡ ግብር ፡ ከመ ፡ ትቀትል ፡ ማሪተ ፡ ተዐገሥኬ ፡ እስከ ፡ ትሠየም[5] ፡ መምህረ ፡ ወኢትኩን ፡ ፈታዌ ፡ ሚመት ፡ በፈቃድከ ፡ እስመ ፡ ገበርከ ፡ ዘንተ ፡ ከመ ፡ ይዪወው ፡ ሀገር ፡ ወይጥፉእ ፡ በእደ ፡ መኰንን ፡ በምክንያተ ፡ ዚአከ ፡ ወኢይቤሉ[6] ፡ በእንቲአከ[7] ፡ መስተዋድያን ፡ ቀተለ ፡ f. 155 v. ሰይጣነ ፡ ወማሪተ ፡ አላ ፡ ይቤሉ ፡ ቀተለ ፡ ሰብአ ፡ ከመ ፡ ያ*ቅትሉ ፡ ኪያከ ፡ እስመ ፡ ቀተልከ ፡ ማሪቶሙ ፡ ዘይነግሮሙ ፡ ዘፈቀዱ ፡ ኵ

[1] አኀሥሥከ cod. — [2] ዘገብርከ cod. — [3] ተስእሎተ cod. — [4] Ex coniectura v. cl. Kokowzow. መክበሕት (?) cod. — [5] ትሠይም cod. — [6] ወይቤሉ cod. — [7] በእንቲከ cod.

ሎ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ አዘዘ ፡ ከመ ፡ ይዝብጥዎ ፡ ወይቅሥፍዎ ፡ ከመ ፡ ኢይግበር ፡ ዳግመ ። ወዘበጥዎ ፡ እስከ ፡ ይውሕዝ ፡ ደሙ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ወተፈሥሐ ፡ ቅዱስ ፡ እስመ ፡ ከፈሎ ፡ ከዊነ ፡ ስምዕ ፡ በእደ ፡ አቡሁ ። ወካዕበ ፡ ይቤሎ ፡ አቡሁ ፡ ኢትሕዝን ፡ አወልድየ ፡ እስመ ፡ ዘበጥኩከ ፡ እምፍርሃተ ፡ ሰብአ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ከመ ፡ ኢይቅትሉከ ፡ መኢይማህርኩ ፡ ንዋየነ ። አውሥአ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎ ፡ አኮ ፡ ዘእፈርህ ፡ ወአሐዝን ፡ በእንተ ፡ ዛቲ ፡ ንስቲት ፡ ቅሥፈትከ ፡ አላ ፡ አነ ፡ እምተፈሣሕኩ ፡ ሶበ ፡ ትቀትለኒ ፡ ከመ ፡ እኩን ፡ ሰማዕተ ፡ በእንተ ፡ ክርስቶስ ፡ እስመ ፡ ቀናእኩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ኤልያስ ፡ ዘቀተሎሙ ፡ ለ፬፻ዕደው ፡ ነቢያተ ፡ ሐሰት ፡ እለ ፡ አስሐቱ ፡ ሕዝበ ፡ እስራኤል ። ወአንተ ፡ ትብል ፡ ቀተልከ ፡ ማሪተ ፡ አብዲረከ ፡ ንዋየ ፡ እምትቅናእ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወተመሰልከ ፡ ለባዕል ፡ ዘኢፈቀደ ፡ ይትልዎ ፡ ለእግዚእነ ፡ በእንተ ፡ አፍቅሮቱ ፡ ንዋየ ። ወበእንተዝ ፡ ይቤ ፡ እግዚእነ ፡ ይቀልል ፡ ይኅልፍ ፡ ገመል ፡ እንተ ፡ ስቊረተ ፡ መርፍእ ፡ እምይባእ ፡ ባዕል ፡ ውስተ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ እስመ ፡ ሊተሰ ፡ ለእመ ፡ ቀሠፉኒ ፡ ወቀተሉኒ ፡ ርቡሕ ፡ ሊተ ፡ ወእግዚአብሔር ፡ ረዳእየ ፡ ወመድኅንየ ፡ እምኵሎሙ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ። ወአእመረ ፡ አቡሁ ፡ ከመ ፡ ጥቡዕ ፡ ውእቱ ፡ ለመዊት ፡ ወበከየ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እምይእዜሰ ፡ አእመርኩ ፡ ከመ ፡ ይቀትልዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወአልቦ ፡ ኀሊናሁ ፡ ውስተ ፡ ፍትወተ ፡ ዓለም ። ወእምዝ ፡ ገሥጸቶ[1] ፡ ኅደገ ። ወድኅረዝ ፡ ቦአ ፡ መንፈሰ ፡ ሰይጣን ፡ ላዕለ ፡ ወልደ ፡ ዝኩ ፡ ማሪት ፡ ወኮነ ፡ ይኬልሕ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ፡ ወየሐቂ ፡ ስነኒሁ ። ወሰሚዓ ፡ እሙ ፡ በከየት ፡ ወነገረቶ ፡ ለአበ ፡ ዝንቱ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ወትቤሎ ፡ አእግዚእየ ፡ ናሁ ፡ አብደ ፡ ወልድየ ፡ ምንተ ፡ እሬሲ ፡ ወአንተ ፡ ባሕቱ ፡ አስተብቍዖ ፡ ለወልድከ ፡ ከመ ፡ ይፈውሶ ፡ እስመ ፡ አምላኩ ፡ ዐቢይ ፡ አምላክ ፡ ውእቱ ። ወይቤላ ፡ አብርሃም ፡ አበ ፡ ቅዱስ ፡ እስኩ ፡ ንግረኒ[2] ፡ ከመ ፡ ምንትኑ ፡ ቀተ*ሎ ፡ ለምትኪ ፡ በበትርኑ ፡ ወሚመ ፡ በእብን ። f. 156 r. ወትቤሎ ፡ ስምዐየ ፡ አምላኩ ፡ ለዝንቱ ፡ ሕፃን ፡ እስመ ፡ ኢኮነ ፡ በበትር ፡ ወኢበኵናት ፡ አላ ፡ እነግረከ ፡ አእግዚእየ ፡ አንደድነ ፡ እሳተ ፡ ዐቢየ ፡ በከመ ፡ ልማድነ ፡ ወሰረረ ፡ ላዕለ ፡ ውእቱ ፡ እሳት ፡ ወመጽኡ ፡ እንዘ ፡ ይሰግዱ ፡ ሎቱ ፡ ኵሎሙ ፡ መምለክያነ ፡ ጣዖት ፡ ወእንዘ ፡ ይሰግዱ ፡ ሎቱ ፡ ከልሐ ፡ ወልድከ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡

[1] ገሥፀቶ cod. — [2] ንግርኒ cod.

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወሶቤሃ ፡ ደንገፅነ ፡ ወወደቅነ ፡ ወመሰለነ ፡ ከመ ፡ ነጐድጓድ ፡ በከመ ፡ መብረቅ ፡ ዘያደነግፅ ፡ ወበጊዜ ፡ ወፅአ ፡ እምአፉሁ ፡ ኢያእመርነ ፡ አነ ፡ ወሰብእ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ምስሌየ ፡ ዘኮነ ፡ ላዕለ ፡ ምትየ ፡ እስመ ፡ ተፈጽመ ፡ አፉሁ ፡ ወኢተሰምዐ ፡ ድምፁ ፡ በውስተ ፡ እሳት ። ወሶበ ፡ ጠፍአ ፡ እሳት ፡ ነጸርኩ ፡ ወኢረከብኩ ፡ ምንተኒ ፡ ዘእንበለ ፡ ንስቲት ፡ እምአዕፅምቲሁ ፡ ዘኮነ ፡ ሐመደ ፡ ውእቱሰ ፡ ተፈድየ ፡ በከመ ፡ ምግባሩ ። ወባሕቱ ፡ አስተብቍዖ ፡ ለወልድከ ፡ ከመ ፡ ኢይትሀየይ ፡ ስእለትየ ፡ ለአመቱ ። ወሶቤሃ ፡ ጸውዖ ፡ አቡሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ወይቤሎ ፡ አወልድየ ፡ ስረይ ፡ ሊተ ፡ እስመ ፡ ቀሠፍኩከ ፡ በከንቱ ፡ እንዘ ፡ ኢየአምር ፡ ከመ ፡ ጸገወከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኀይለ ፡ ላዕለ ፡ መናፍስት ፡ ርኩሳን ፡ ወይእዜኒ ፡ ትስእለከ ፡ ዛቲ ፡ ብእሲት ፡ ከመ ፡ ታሕዩ ፡ ላቲ ፡ ወልዳ ፡ ወትቤ ፡ አኀዘ ፡ ጋኔን ፡ ወይኬልሕ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ፡ ሑር ፡ ይእዜ ፡ ወርቂ ፡ ላቲ ፡ ወኢትትሀየይ ፡ ስእለታ ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ለአቡሁ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ዕቡየ ፡ ልብ ፡ ዘኢተአምን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ወትትዌከል ፡ በንዋይከ ፡ ዘይማስን ፡ ወየኀልፍ ። ወለይእቲኒ ፡ ብእሲት ፡ ይቤላ ፡ ተአምኒኑ ፡ በወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ያሕዩ ፡ ለኪ ፡ ወልደኪ ፡ በከመ ፡ ቀተሎ ፡ ለምትኪ ፡ በዕለወቱ ። ወትቤ ፡ በኵሉ ፡ ልባ ፡ አአምን ፡ እግዚእየ ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ አሚኖታ ፡ ለብእሲት ፡ ሖረ ፡ ምስሌሃ ፡ ወረከበ ፡ ለወልዳ ፡ እንዘ ፡ ይኬልሕ ፡ ወየሐቂ ፡ ስነኒሁ ፡ ወይነጺ ፡ ሥዕርተ ፡ ርእሱ ፡ ዐተበ ፡ ላዕሌሁ ፡ በትእም(f. 156 v.)ርተ ፡ መስቀል ፡ ወአንበበ ፡ መጽሐ*ፈ ፡ ጸሎታ ፡ ለእግዝእትነ ፡ ማርያም ። ወሶበ ፡ ፈጸመ ፡ አንብቦ ፡ ጸለየ ፡ ወይቤ ፡ ኦእግዝእትየ ፡ ስምዒ ፡ ስእለትየ ፡ ወኢታስተኀፍርኒ ፡ እምተስፋየ ፡ በዛቲ ፡ ሰዓት ፡ ለገብርኪ ፡ ኃጥእ ፡ አኮ ፡ በእንቲአየ ፡ አላ ፡ በእንተ ፡ ኪዳንኪ ፡ ዘነገረ ፡ ዝንቱ ፡ መጽሐፍ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኀበ ፡ ተነበ ፡ ዝንቱ ፡ መጽሐፍ ፡ ኢይክል ፡ በጺሐ ፡ ኀቤሁ ፡ መንፈስ ፡ ርኩስ ። ወከማሁ ፡ አሕይዊዮ ፡ ለዝ ፡ ወልድ ፡ በጸሎትኪ ፡ እመናፍስት[1] ፡ ርኩሳን ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ረቀዮ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፃእ ፡ አንተ ፡ መንፈስ ፡ ርኩስ ፡ እምላዕለዝ ፡ ብእሲ ። ወሶቤሃ ፡ ነቀወ ፡ ከመ ፡ ከልብ ፡ ወወፅአ ፡ እምኔሁ ፡ መንፈስ ፡ ርኩስ ፡ ወሐይወ ፡ ሶቤሃ ፡ በይእቲ ፡ ሰዓት ። ወተሰምዐ ፡ ዝነ

[1] እመናፍስተ cod.

ገር ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ አግዋሪሁ ፡ ወአዝማዲሁ ፡ ከመ ፡ ቀተለ ፡ ወልዶ ፡ አብርሃም ፡ ማሪተ ፡ ወዘከመ ፡ ፈወሰ ፡ ለወልዶ ፡ ማሪት ፡ እምነ ፡ ጋኔን ። ወበሳኒታ ፡ በጽባሕ ፡ ወሰዳ ፡ ለይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ምስለ ፡ ወልዳ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወአጥመቃ ፡ ካህን ፡ ምስለ ፡ ወልዳ ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ[1] ፡ ይፌውስ ፡ ድውያኒሆሙ ፡ ወለአጋንንት ፡ ያወፅኦሙ ፡ በኀይለ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘኀዱር ፡ ላዕሌሁ ፡ ሶበ ፡ አንበበ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ጸሎታ ፡ ለእግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ ወላዲተ ፡ አምላክ ፡ ወየሐይዉ ፡ ኵሎሙ ፡ በፈቃዱ ፡ እግዚአብሔር ። ወአኀዘሙ ፡ ፍርሃት ፡ ለኵሎሙ ፡ ማርያን ፡ ወለእለ ፡ ያሰግሉ ፡ በምሕራማት ፡ ሚጠሙ ፡ ውስተ ፡ አእምሮ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሃይማኖት ፡ ርትዕት ። ወይገይስ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሰርከ ፡ ወነግሀ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ፡ ወኮነ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ከመ ፡ ዐይን ፡ ወእዝን ። ዓዲ ፡ ኮነ ፡ መሥመሬ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወለሰብእ ፡ ወይቴክዝ ፡ በእንተ ፡ ኵሉ ፡ ፍጥረት ፡ ለሰብእ ፡ ወለእንስሳ ። ወይፌጽም ፡ ተጽናሶሙ ፡ ለእቤራት ፡ ወለእጓለ ፡ ማውታ ፡ ወይገብር ፡ ሠና*ያተ ፡ በአምጣነ ፡ ይክል ፡ f. 157 r. ለዐቢይ ፡ ወለንኡስ ፡ እንዘ ፡ ይስእል ፡ እምአቡሁ ፡ እስመ ፡ ኢያጥረየ ፡ ለሊሁ ፡ ምንተኒ ፡ በውእቱ ፡ ጊዜ ፡ ወለእለ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ሕሙማን ፡ ይፌውሶሙ ፡ ወለትኩዛን ፡ ይሴስል ፡ ሐዘኖሙ ፡ ሶበ ፡ ይትናገሮሙ ፡ በትሕትና ፡ ወይኤዝዞሙ ፡ በየውሃተ ፡ ልብ ፡ ወበፍቅር ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

ወድኅረ ፡ ዝንቱ ፡ ተናገሮ ፡ አቡሁ ፡ ለብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ በእንተ ፡ አውስቦ ፡ ብእሲት ፡ ወይቤሎ ፡ ኦወልድየ ፡ እስመ ፡ ናሁ ፡ ወሀበኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ደቂቀ ፡ ወአዋልደ ፡ ኢተፈሣሕኩ ፡ ቦሙ ፡ እስመ ፡ አስተፍሥሕከኒ ፡ አንተ ፡ በኵሉ ፡ ግብርከ ፡ ወፈድፋደሰ ፡ በእንተ ፡ ዘኮንከኒ ፡ መርሐ ፡ ለመንግሥተ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ወልድየ ፡ ኮንከኒ ፡ አበ ፡ ከመ ፡ ቂርቆስ ፡ ወልዶ ፡ ኢየሉጣ ፡ እስመ ፡ አብጻሕከኒ ፡ ኀበ ፡ ሕይወት ፡ ዘይነብር ፡ ለዓለም ። ወይእዜኒ ፡ አሆ ፡ በለኒ ፡ በእንተ ፡ አውስቦ ፡ ብእሲት ፡ ከመ ፡ ትኩን ፡ ወራሴ ፡ ቤተ ፡ አቡከ ፡ እስመ ፡ ለከ ፡ ተውህበ ፡ ጸጋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሀብተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወሰበ ፡ ሰምዐ ፡ ቅዱስ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ሐዘነ ፡ ወ

[1] Aliquid desiderari videtur, ex. gr. ወኮነ ፡ ቅዱስ ፡ ፊልጶስ.

በከየ ፡ ወአርመመ ፡ ነዋኀ ፡ ሰዓተ ። ወድኅረዝ ፡ አውሥአ ፡ ወይቤሎ ፡ ለአቡሁ ፡ ለምንት ፡ ትኄሊ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ዘያጸልም ፡ አዕይንተ ፡ ወያሐምም ፡ ነፍሰ ፡ ወያደክም ፡ ልበ ፡ ወያሰጥም ፡ ኀሊና ፡ ወያቈስል ፡ ሥጋ ፡ እስመ ፡ ኵሉ ፡ የኀልፍ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ሐዋርያ ፡ ዓለሙኒ ፡ የኀልፍ ፡ ወፍትወቱኒ ፡ የኀልፍ ፡ ወዘሰ ፡ ይገብር ፡ ፈቃዶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይነብር ፡ ለዓለም ። ወጳ[ው]ሎስኒ ፡ ይቤ ፡ እለኒ ፡ አውሰቡ ፡ ይከውኑ ፡ ከመ ፡ ዘኢያውሰቡ ፡ እስመ ፡ ተድላዝ ፡ ዓለም ፡ የኀልፍ ፡ ወየኀልቅ ። አአባ ፡ አንተሰ ፡ ትፈቅድ ፡ ታግብአኒ ፡ ውስተ ፡ ግብራት ፡ ወእርዑተ ፡ ቅኔ ፡ ዘኀጢአት ። አእምር ፡ አአቡየ ፡ እስመ ፡ ለኵሉ ፡ ዘሥጋ ፡ ሞት ፡ ይቀንዮ ፡ ወሲኦል ፡ ትትልዎ ፡ አይቴ ፡ ሀለዉ ፡ ነገሥት ፡ ወመኳንንት ፡ አብዕልት ፡ ወኀያላን ፡ ገብር ፡ ወአግዓዚ ፡ ወሰብአ ፡ ሞገስ ፡ አፍ ፡ ነባቢ ፡ ወልሳን ፡ ተናጋሪ ፡ ይትዐጸው ፡ በሞት ፡ ሥን ፡ ላሕይ ፡ ዘወራዙት ፡ ወደናግል ፡ ይማስን ፡ f. 157 v. ውስ*ተ ፡ መቃብር ፡ ወይከውን ፡ ሲሳየ ፡ ለዕፄያት ፡ እስመ ፡ ኵሉ ፡ ከመ ፡ ልብስ ፡ ይበሊ ፡ ወይትዌለጥ ፡ በምዕር ፡ ከመ ፡ ባህለ ፡ ዳዊት ፡ ንጉሥ ። አንሰ ፡ ኢይኄልዮ ፡ ለዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ዘየኀልፍ ፡ ከመ ፡ ጽላሎት ፡ ወከመ ፡ ዘይሰቲ ፡ ጽሙእ ፡ ማየ ፡ በሕልሙ ፡ ወንቂሆ ፡ ይረክብ ፡ ዘመጽለዋ ፡ ከናፍሪሁ ፡ ወየብስ ፡ ልሳኑ ፡ ወጠግዐ ፡ ጕርዔሁ ፡ ከማሁ ፡ ይከውን ፡ ጣዕመ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ኀላፊ ፡ ለቡ ፡ አአቡየ ፡ ይጸልእ ፡ እንዘ ፡ ያፈቅርዎ ፡ ይርሕቅ ፡ እንዘ ፡ ይቀርብዎ ፡ ያኀስር ፡ እንዘ ፡ ያከብርዎ ። ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ወዘይመስሎ ፡ ይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ ለአቡሁ ፡ ወኢኀደገ[1] ፡ አቡሁ ፡ ኀይጦቶ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ፡ በእንተ ፡ አውስቦ ፡ ብእሲት ።

ወሶበ ፡ ኮነ ፡ ከመዝ ፡ ኀለየ ፡ በልቡ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቤ ፡ እመሰ ፡ ታፈቅረኒ ፡ እግዚኦ ፡ ምርሐኒ ፡ ፍኖተ ፡ ኀበ ፡ አይ ፡ መካን ፡ አሐውር ፡ እስመ ፡ ተአምር ፡ ከመ ፡ አልቦ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ምኔተ ፡ መነኮሳት ፡ እሑር ፡ ወእኅድር ፡ ታሕተ ፡ ጽላሎቶሙ ። አእግዚኦ ፡ እመሰ ፡ ኀበርኩ ፡ ምስለ ፡ አቡየ ፡ ወእምየ ፡ የኀይጡኒ ፡ መንገሌሆሙ ፡ ወያገብኡኒ ፡ ውስተ ፡ ግብርናት ፡ ወተፀምዶ ፡ ታሕተ ፡ አርዑተ ፡ ኀጢአት ፡ ወለእመኒ ፡ ሖርኩ ፡ ባሕቲትየ ፡ ኢየአምር ፡ ኀበ ፡ አይ ፡ መካን ፡ እበጽሕ ፡ ለሊከ ፡ ተአምር ፡ ናእሰ ፡ አካልየ ። ወኢየአምር ፡ መካነ ፡ ዘይነብሩ ፡ ቦቱ ፡ መነኮሳት ፡ አግብርቲከ ። አእግዚኦ ፡ ፈኑ ፡ ሊተ ፡ መልአከከ ፡ ኄረ ፡ ዘይመርሐኒ ፡ ፍ

[1] ወይኢኀደገ cod.

ኖተከ ፡ በከመ ፡ መራሕኮ ፡ ለሙሴ ፡ በእደ ፡ ሚካኤል ፡ መልአክከ ፡ መዓልተ ፡ በደመና ፡ ወኵሎ ፡ ሌሊተ ፡ በብርሃነ ፡ እሳት ፡ ወአድኅንከሙ ፡ ለሕዝብከ ፡ እስራኤል ፡ እምትምልክተ ፡ ፈርዖን ፡ ወሰራዊቱ ፡ ከማሁ ፡ አድኅነኒ ፡ እግዚኦ ፡ ለገብርከ ፡ ኃጥእ ፡ ወምስኪን ፡ እስመ ፡ ተመንደብኩ ፡ በ፪ግብራት ፡ እመኒ ፡ ሖርኩ ፡ ኢየአምር ፡ ፍኖቶ ፡ ወእመኒ ፡ ኢሖርኩ ፡ አንተ ፡ ተአምር ፡ ልብየ ፡ ከመ ፡ ኢትፈቅድ ፡ ነፍስየ ፡ ኀዲረ ፡ ዝየ ፡ ምስለ ፡ አቡየ ፡ ወእምየ ፡ ለፈጽሞ ፡ ቃል ፡ ዘለከ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ትቤ ፡ ዘያበድር ፡ አባሁ ፡ ወእሞ ፡ እምኔየ ፡ ኢይደሉ ፡ ሊተ ፡ ወኢይ*ክል [f. 159 r.] ፡ ይጸመደኒ ። አእግዚኦ ፡ ረዳኤ ፡ ምንዱባን ፡ ወመቅለሌ ፡ ዕጹብ ፡ አተስፋ ፡ ቅቡጻን ፡ ወናዛዜ ፡ ሕዙናን ፡ ለትሩጽ ፡ እግዚኦ ፡ ምሕረትከ ፡ ላዕሌየ ፡ በከመ ፡ ላዕሌከ ፡ ተወከልኩ ። ተለውኩ ፡ ስምዐከ ፡ እግዚኦ ፡ ኢታስተኀፍረኒ ፡ ወኀሠሥኩ ፡ ገጸከ ፡ እግዚኦ ፡ አስተርእየኒ ፡ እስመ ፡ ኪያከ ፡ ተወከልኩ ፡ እግዚኦ ፡ ተራድአኒ ። ወአቅሞን[1] ፡ ውስተ ፡ ኰኵሕ ፡ ለእገርየ ፡ ወአጽንዖን ፡ ለመከየድየ ፡ ውስተ ፡ ፍኖትከ ።

ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ኖመ ፡ ቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ይበኪ ። ወበይእቲ ፡ ሌሊት ፡ አስተርአዮ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሕልም ፡ ወጸውዖ ፡ ሠልሰ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ፊልጶስ ፡ ፊልጶስ ፡ ፊልጶስ ። ወይቤሎ ፡ ነየ ፡ እግዚኦ ፡ ወርእየሰ ፡ ኢርእዮ ፡ ለውእቱ ፡ መልአክ ፡ ወባሕቱ ፡ ሰምዐ ፡ ቃሎ ። ወይቤሎ ፡ ዝኩ ፡ መልአክ ፡ ተንሥእከ ፡ በጽባሕ ፡ ሑር ፡ መንገለ ፡ ምሥራቅ ፡ ምሕዋረ ፡ አሐቲ ፡ ዕለት ፡ እምዝየ ፡ ወኅሥሥ ፡ በምድረ ፡ ግራርያ ፡ ሀገረ ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ አስቦ ፡ ወበጺሐከ ፡ ህየ ፡ ዕርግ ፡ ውስተ ፡ ጸላዕት ፡ ዐቢይ ፡ ወበህየ ፡ ትረክብ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘስሙ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ እስመ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ብሂል ፡ ገነተ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ብሂል ። ወበህየ ፡ ይነብሩ ፡ መነኮሳት ፡ እለ ፡ ኅዱራን ፡ ወዕሙዳን ፡ በአርዑተ ፡ ትእዛዙ ፡ ለዝንቱ ፡ አብ ። ብፁዓንኬ ፡ እለ ፡ ይሰምዑ ፡ ቃሎ ፡ ወእለ ፡ የሐውሩ ፡ በፍናዊሁ ፡ እስመ ፡ ዘይሰምዕ[2] ፡ ቃለ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ቅዱስ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ። ወአንተኒ ፡ ሑር ፡ ኀቤሁ ፡ ወበከመ ፡ ይብለከ[3] ፡ ግበር ፡ ወትሉ ፡ አሠሮ ።

ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ አምነ ፡ በቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወተንሥአ ፡ በጽባሕ ፡ ሖረ ፡ ደብተ ፡ ወኢነሥአ ፡ ምንተኒ ፡

[1] ወአቀሞን cod. — [2] ኢይሰምዕ cod. — [3] ይቤለከ cod.

እምንዋየ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ዘእንበለ ፡ አልባሲሁ ፡ ወሖረ ፡ ምሕዋረ ፡ አሐቲ ፡ ዕለት ። ወሶበ ፡ አልጸቀ ፡ ለበጺሐ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ አስበ ፡ ረከበ ፡ ኖሎተ ፡ ብዙኃነ ፡ እንዘ ፡ ይርእዩ ፡ መርዔተ ፡ ውስተ ፡ መርሕብ ። ተስእሎሙ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አምሩኒ ፡ መከነ ፡ ኀበ ፡ ይነብሩ ፡ መነኮሳት ። ወይቤልዎ ፡ ኖሎት ፡ ሰማዕነ ፡ እንዘ ፡ ይ f. 159 v. ብሉ ፡ አበዊነ ፡ እሙንቱሰ ፡ መነኮሰ*ት[1] ፡ ይበልዑ ፡ ሰብአ ፡ ወአንተ ፡ በእንተ ፡ ምንት ፡ ተሐውር ፡ ኀቤሆሙ ፡ ትፈቅድኑ ፡ ይብልዑከ ። ወይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፡ በሊዐሰ ፡ ለእመ ፡ በልዑኒ ፡ ወለእመ ፡ ኢበልዑኒ ፡ ሚላዕሌክሙ ፡ ዳእሙ ፡ አርእዩኒ ፡ ፍኖተ ፡ ዘያበጽሕ ፡ ኀቤሆሙ ። ወይቤልዎ ፡ አእምር ፡ ወለቡ ፡ እስመ ፡ ዐቢይኒ ፡ ዘበቱ ፡ ኀይል ፡ ይጕይይ ፡ እምኔሆሙ ፡ ወአንተሰ ፡ ሕፃን ፡ ተሐውር ፡ ኀቤሆሙ ፡ በልኬ ፡ ብጻሕ ፡ ሎሙ ፡ እስመ ፡ ይረስዩከ ፡ ፍና ፡ ሰርከ ፡ ድራርሙ ። ወሰሚያ ፡ ቅዱስ ፡ ሠሐቀ ፡ በእንተ ፡ ነገረ ፡ እበዶሙ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ኢትሕዝኑ ፡ ሊተ ፡ ባሕቱ ፡ ንግሩኒ ፡ ፍኖቶ[1] ። ወእመሰ ፡ ኢሰማዕከ ፡ ቃለነ ፡ ዘንቤለከ ፡ ሑር ፡ እንተ ፡ ፍኖተ ፡ የማን ፡ ወያበጽሐከ ፡ ኀቤሆሙ ። ወሖረ ፡ ቅዱስ ፡ ፍኖቶ ፡ ወበጽሐ ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወረከበ ፡ መነኮሳተ ፡ እንዘ ፡ ይነብሩ ፡ አፈ ፡ በአት ፡ ወተአምኖሙ ፡ ቅዱስ ፡ በአምኃ ፡ መንፈሳዊት ። ወይቤሎሙ ፡ አብኡኒ ፡ ኀበ ፡ አበ ፡ ምኔት ። ወይቤልዎ ፡ ምንተ ፡ ትፈቅድ ። ወይቤሎሙ ፡ እፈቱ ፡ ከመ[2] ፡ እኅድር ፡ ታሕተ ፡ ጽላሎቱ ። ወይቤልዎ ፡ ትክልኑ ፡ ኀዲረ ፡ ምስለ ፡ መነኮሳት ፡ እንዘ ፡ ኢትበልዕ ፡ መብልዐ ፡ ሠናየ ፡ ወኢትሰቲ ፡ ስቴ ፡ ጥዑመ ። ወእሙንቱሰ ፡ ኮኑ ፡ ያስተጋብኡ ፡ ዐተረ ፡ ውስተ ፡ ዐውድ ። ወይቤልዎ ፡ ነጽር ፡ ዝሲሳይነ ፡ ወስቴነ ፡ ማይ ፡ ዕራቁ ። ወይቤሎሙ ፡ እመ ፡ አክሀለኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ እክል ፡ በጸሎትክሙ ። ወይቤልዎ ፡ ጌሰመ ፡ ናበጽሐከ ፡ ኀበ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ዮምሰ ፡ መስየ ፡ ብሔር ። ወይቤ ፡ አሆ ፡ ወአተዉ ፡ እሙንቱ ፡ መነኮሳት ፡ ውኀደግዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ሀየ ፡ ወኢተዘከሮ ፡ ፩ሂ ፡ እምኔሆሙ ፡ እስመ ፡ አርስዮሙ ፡ ጸላኢ ። ወሶበ ፡ ኮነ ፡ ሌሊተ ፡ ኀለየ ፡ በልቡ ፡ ወይቤ ፡ እስመ ፡ ተነበዩ ፡ ላዕሌየ ፡ ሕፃናት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ይበልዑከ ፡ መነኮሳት ፡ አኮ ፡ መነኮሳት ፡ ዘይበልዑኒ ፡ አላ ፡ አራዊት ፡ ይበልዑኒ ፡ እመኒ ፡ በልዑኒ ፡ አራዊት ፡ ሚላዕሌየ ፡ ወባሕቱ ፡ ጸሎቶሙ ፡ ለመነኮሳት ፡ ወጸሎተ ፡ ቅዱስ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ የሀሉ ፡ ምስሌየ ። ወሎሙሰ ፡ ኢ

[1] መነሳኮስት cod. — [2] እፈቱ ፡ ከመ bis scriptum.

አብያት[1] ፡ ኀበ ፡ የኀድሩ ፡ ወኢምጽላል ፡ ኀበ ፡ ያጸልሉ ፡ እመሰ ፡ በሙ ፡ አብያት ፡ እም*አብኡኒ ፡ ሊተኒ ። ወኢያእመረ[2] ፡ ከመ ፡ ረስዕዎ [f. 160 r.] ፡ ወይቤ ፡ ቅዱስ ፡ መንክር ፡ ግብርከ ፡ እግዚአ ። ወእንዘ ፡ ዘንተ ፡ ይኄሊ ፡ ቤተ ፡ ኀበ ፡ ኀደግዎ ፡ መነኮሳት ። ወአእመረ ፡ ቅዱስ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት[3] ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለአርዳኢሁ ፡ አልቦኑ ፡ ዘኀደግሙ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ። ወይቤልዎ ፡ አልቦ ፡ አአባ ። ወይቤሎሙ ፡ ሕቱ ፡ እስኩ ፡ አልቦኑ ፡ ዘበጽሐ ፡ ኀቤክሙ ፡ በጊዜ ፡ ፪ሰዓት ፡ እንዘ ፡ ታስተጋብኡ ፡ ዐተረ ፡ ውስተ ፡ ዐውድ ። ወይቤልዎ ፡ አልቦ ። ወሶቤሃ ፡ ጠፍሐ ፡ ቅዱስ ፡ እደዊሁ ፡ ተከዘ ፡ ወአርመመ ፡ ነዋኀ ፡ ሰዓተ ፡ ወይቤ ፡ አጸላኤ ፡ ሠናያት ፡ አልብከ ፡ ክሂል ፡ ከመ ፡ ታመክር ፡ አግብርተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወትማአሙ ። ወነገሮሙ ፡ አቡነ ፡ ለደቂቁ ፡ ወይቤሎሙ ፡ እስመ ፡ በጽሐ ፡ ኀቤክሙ ፡ ወልድ ፡ ንኡስ ፡ ዘስሙ ፡ ፊልጶስ ፡ ወተናገረክሙ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አብኡኒ ፡ ኀበ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ወትቤልዎ ፡ ጌሰመ ፡ ናበጽሐከ ፡ ወኀደግምዎ ፡ ህየ ፡ ናሁ ፡ ርኢኩ ፡ እንዘ ፡ ይሚግብዎ ፡ መላእክት ። ወደንገፁ ፡ ቅዱሳን ፡ መነኮሳት ፡ ወይቤልዎ ፡ እወ ፡ ከማሁ ፡ አባ ፡ መጺአሰ ፡ መጽአ ፡ ባሕቱ ፡ ረሳዕናሁ ፡ ንሑርኬ ፡ ናምጽኦ ፡ ይእዜ ። ወይቤሎሙ ፡ አኮ ፡ በፈቃድክሙ ፡ ዘረሳዕክምዎ ፡ አላ ፡ ከመ ፡ ይትመከር ፡ እምሰይጣን ፡ ምንተ ፡ ይሬስዮ ፡ እሳት ፡ ለወርቅ ፡ ዘእንበለ ፡ ዘያጸርዮ ፡ ከማሁ ፡ ምንዳቤ ፡ ወመከራ ፡ ለዘቦቱ ፡ ትዕግሥት ። ኅድግዎ ፡ ይእዜሰ ፡ ወጌሰመ ፡ በነግህ ፡ አምጽእዎ ፡ ኀቤየ ። ወቅዱስሰ ፡ ኢኖመ ፡ በኵሉ ፡ ኑኀ ፡ ሌሊት ፡ አላ ፡ ኀደረ ፡ ቀዊሞ ፡ እንዘ ፡ ይጼሊ ። ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ረከብዎ ፡ ቀዊሞ ፡ ኀበ ፡ ኀደግዎ ፡ ትማልም ፡ ወኢተአተተ ፡ ኢለየማን ፡ ወኢለፀጋም ፡ እምዘቆመ ፡ ወኢነበረ ፡ እስከ ፡ ይጹብሕ ። ወበጺሐሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ነሥእዎ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ከመ ፡ ያብእዎ ፡ ኀበ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ዘውእቱ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ አቡነ ፡ ይቤሎ ፡ ቅረብ ፡ ወልድየ ። ሰፍሐ ፡ እደዊሁ ፡ ወባረኮ ፡ ወሰዐሞ ፡ ርእሶ ፡ ከመ ፡ ዘየአምሮ ፡ እምትካት ፡ እስመ ፡ አእመረ ፡ በመንፈሱ ፡ እምቅድመ ፡ ይምጻእ ፡ ኀቤሁ ፡ ወርእየ ፡ ጸጋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላዕሌሁ ። ወይቤ*ሎ ፡ ትክልኑ ፡ ኀዲረ ፡ ምስለ ፡ መነኮሳት ፡ እንዘ ፡ [f. 160 v.] ኢትበልዕ ፡ ወኢትሰቲ ፡ በቈር ፡ ወበዕርቃን ። ወይቤ ፡ እወ ፡ እክል ፡ አባ ፡ እንዘ ፡ ይረድአኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጸሎትከ ። ወይቤሎ ፡

[1] አብያተ cod. — [2] ወኢያመረ cod. — [3] ፊልጶስ cod. (pro ተክለ ፡ ሃይማኖት).

አቡነ ፡ ይርዳእከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለገቢረ ፡ ፈቃዱ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወትከ ፡ አወልድየ ፡ ወይጸጉከ ፡ ሞገሰ ፡ በቅድሜሁ ። እስመ ፡ ተጸዋዕከ ፡ ወመጻእከ ፡ ከመ ፡ ትትከፈል ፡ መክፈልተ ፡ ወርስተ ፡ ምስለ ፡ ቅዱሳኒሁ ።

f. 162 r.

*ምዕራፍ ፡ ፳ ።

ወእምድኅረዝ ፡ ይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ለአርዳኢሁ ፡ ንሥእዎ ፡ ለዝንቱ ፡ ወልድ ፡ ይንበር ፡ ኀቤክሙ ። ወይቤልዎ ፡ አሆ ። ውእቱሰ ፡ ኢይወዕእ ፡ እምበአቱ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ፡ ወኢይጥዕም ፡ ምንተኒ ፡ እምነ ፡ ፍሬያት ፡ ዘእንበለ ፡ ቈጽል ፡ በሕቲቱ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወቱ ። ወእምዝ ፡ ኮነ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ንጹሐ ፡ በምግባሩ ፡ ወተዐጋሢ[1] ፡ በኵሉ ፡ ሑረቱ ፡ ወሰላማዊ[1] ፡ በቃሉ ፡ ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይትለአከሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ በየውሃት ፡ ወበትሕትና ፡ ለዐቢይ ፡ ወለንኡስ ፡ ወያፈቅሮ ፡ ኵሉ ፡ ዘርእዮ ፡ ወሲሳዩኒ ፡ ዐተር ፡ ወኢይሰቲ ፡ ማየ ፡ ዘከመ ፡ ረከበ ፡ ዘእንበለ ፡ መስፈርት ፡ ወከመዝ ፡ ነበረ ፡ እስከ ፡ ፲ዓመት ። ወእምዝ ፡ ተጋብኡ ፡ መነኮሳት ፡ ኀረይዎ ፡ ወይቤሉ ፡ ከመ ፡ ዘ፩ቃል ፡ ርቱዕ ፡ ይደልዎ ፡ ለፊልጶስ ፡ ይልበስ ፡ አልባሰ ፡ ምንኵስና ። ወእምዝ ፡ ያለብስዎ ፡ ወአሚሃ ፡ ይቤልዎ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ርቱዕ ፡ ይደልዎ ፡ ለብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ከመ ፡ ይንሣእ ፡ አስኬማ ፡ ዘቅድስና ። ወሶቤሃ ፡ ነሥአ ፡ ወአልበሶ ፡ አልባሰ ፡ ምንኵስና ፡ ወባረኮ ፡ እግዚአብሔር ፡ በአፈ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወኮነ ፡ ዝንቱ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ተላዌ ፡ አሠረ ፡ አቡሁ ፡ በፍቅር ፡ ወበትሕትና ፡ ወበየውሃት ። ወከመዝ ፡ ነበረ ፡ ብዙኀ ፡ ዓመታተ ፡ እንዘ ፡ ኢያቴክዝ ፡ ወኢያሐዝን[2] ፡ መነሂ ፡ ወኢይረግሞ ፡ ወኢያነሥእ ፡ አዕይንቲሁ ፡ በመዓት ፡ ወድፍረት ፡ ወበዐይነ ፡ ኅሊናሁ ፡ ይኔጽር ፡ መንግሥተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይሬእዮ ፡ በመጽሔተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለንጉሠ ፡ ስብሐት ፡ ወዘልፈ ፡ ይኤምኃ ፡ ለኢየሩሳሌም ፡ ሰማያዊት ።

ወእምዝ ፡ ፈነዎ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ለብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ከመ ፡ ይንሣእ ፡ ሢመተ ፡ እንዘ ፡ ኢይሠምር ፡ አኮ ፡ አስቲቶ ፡ ሢመተ ፡ ክህነት ፡ ዳእሙ ፡ በትሕትና ፡ ይቤ ፡ አአባ ፡ እስመ ፡ ኢፈጽምክዋ ፡ ለዛቲ ፡ መዓርግ ፡ ዘሢመተ ፡ ዲቁና ፡ ወኢያ

[1] *Sic* cod. — [2] ወኢያኀዝ cod.

ብጻሕኩ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ አንተ ፡ ኢተሐጽጽ ፡ እምኔሆሙ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ እምእለ ፡ ተኀርዩ ፡ ዲያቆናት ፡ በሕቱ ፡ ሑ*ር ፡ ወእግዚአብሔር ፡ ይኩን ፡ ምስሌከ ። [f. 162 v.] ወወፅአ ፡ ሶቤሃ ፡ ወባረኮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በእደ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወሖረ ፡ በሰላም ። ወእምዝ ፡ ገብአ ፡ ፍጡነ ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነሢአ ፡ ሢመተ ፡ ክህነት ፡ ወነበረ ፡ በፍቅር ፡ ወአሠነያ ፡ ለግብረ ፡ መልእክቱ ፡ ዝውእቱ ፡ ሢመተ ፡ ክህነት ። ሶበ ፡ ይትከሀንኒ ፡ ይሜግብዎ ፡ መላእክት ፡ ወውእቱ ፡ ይቀውም ፡ በሰረገላ ፡ ቅድመ ፡ ታቦት ፡ ወይጠብሕ ፡ በእደዊሁ ፡ በግዐ ፡ ንጹሐ ፡ ዘያአትት ፡ ኀጢአተ ፡ ዓለም ። ወእምዝ ፡ ነሥአ ፡ ሐሜለቶ ፡ ዝውእቱ ፡ ፍጻሜ ፡ ምንኵስና ፡ በእደ ፡ አቡነ ፡ ወአሥመሮ ፡ በኵሉ ፡ ምግባሩ ፡ ወበተአዝዞቱ ፡ ሎቱ ፡ ውእቱኒ ፡ ይባርኮ ፡ ወትረ ።

ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ፍልሰተ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ተጋብኡ ፡ ኀቤሁ ፡ መነኮሳት ፡ ዕድ ፡ ወአንስት ፡ ዐቢይ ፡ ወንኡስ ፡ ውስተ ፡ በአቱ ። በከዩ ፡ ወይቤልዎ ፡ አአብ ፡ መኑ ፡ ዘይከውን ፡ እምድኅሬከ ፡ ዲበ ፡ መንበርከ ። ወይቤሎሙ ፡ ኤልሳዕ ፡ ይኩን ። ወኢዘከረ ፡ ሎሙ ፡ በእንተ ፡ ፊልጶስ ፡ እስመ ፡ የአምር ፡ ከመ ፡ እግዚአብሔር [1] ፡ እምድኅረ ፡ ኤልሳዕ ፡ ወይጸንዕ [2] ፡ ዝክረ ፡ ስሙ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ። ወእምዝ ፡ አዕረፈ ፡ አብ ፡ ክቡር ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ በርሥአ ፡ ጥሉል ። በረከተ ፡ ጸሎቱ ፡ ትኩን ፡ ምስለ ፡ ፍቁሩ ፡ ዓፅቀ ፡ ሩፋኤል ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።

፲ ፡ ምዕራፍ ።

ወዝንቱሰ ፡ ኤልሳዕ ፡ ኮነ ፡ መሥመሬ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በኵሉ ፡ ገድል [3] ፡ ወኢይሰክብ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕሊሁ ፡ ወሶበ ፡ ፈቀደ ፡ ለነዊም ፡ ይነብር ፡ ዲበ ፡ ምዕንጋዕ ፡ ወይነውም ፡ በእንተ ፡ ድካመ ፡ ሥጋ ፡ ወይቤ ፡ ለሊሁ ፡ ኢይደልዎ ፡ ለመነኮስ ፡ አብዝኖ ፡ ንዋም ፡ ይወልድ ፡ ሕልመ ፡ ወያሐምም ፡ ነፍሰ ፡ ወያደክም ፡ መለያልየ ፡ ወኢይምላእ ፡ ከርሦ ፡ መብልዐ ፡ ለዝሉፉ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወቱ ። ወእንዘ ፡ ከመዝ ፡ ሀለዉ ፡ እንዘ ፡ ይላሕዉ ፡ በሞተ ፡ አቡሆሙ ፡ ወናሁ ፡ አዕረፈ ፡ ፩ዲያቆን ፡ ወኀፀቡ ፡ በድኖ ። ወእንዘ ፡ ይወስድዎ ፡ ይቅብርዎ ፡ አንሰሐስሐ ፡ በዲበ ፡ ዐ*ራቱ ፡ ወደንገጹ ፡ እ [f. 163 r.]

[1] Om. ኀረየ. — [2] In ወያጸንዕ corrigendum, nisi quid desideratur. — [3] በገድል cod.

ለ፡ ርእይዎ፡ ወአንበርዎ፡ ምስለ፡ ዐራቱ፡ ወፈትሕዎ፡ ፍጡነ፡ እመግነዙ፡ ወእስተንፈሰ፡ ሥልሰ። ወይቤልዎ፡ አኀው፡ ምንተ፡ ትብል፡ ወአይቴ፡ ነበርከ። ወይቤሎሙ፡ አቡነ፡ ተክለ፡ ሃይማኖት፡ ፈነወኒ፡ እንዘ፡ ይብል፡ ኤልሳዕ፡ ይምጻእ፡ ኀቤየ፡ ወፊልጶስ፡ ይኩን፡ ህየንቴየ፡ ዲበ፡ መንበርየ፡ እስመ፡ ውእቱ፡ ይከውን፡ አበ፡ ለብዙኃን፡ አሕዛብ፡ ወይርዕዮሙ፡ ለመርዔተ፡ ክርስቶስ፡ በጽድቅ፡ ወበርትዕ። ወዘንተ፡ ብሂሎ፡ ኖመ፡ ወቀበርዎ፡ አኀው፡ በክብር። ወኤልሳዕኒ፡ አዕረፈ፡ በ፫ዕለት፡ ወኢያእመሩ፡ አኀው፡ ከመ፡ አዕረፈ፡ ወነጸርዎ፡ እንተ፡ መስኮት፡ ወርእይዎ፡ ነቢሮ፡ በከመ፡ ልማዱ። ወይቤሉ፡ ይእዜሰ፡ ደክመ፡ እምጻማ፡ ብዙኀ፡ ኀድግዎ፡ ያዕርፍ፡ ሕቀ፡ እስመ፡ ልማዱ፡ ወትረ፡ ኢይነውም፡ መዓልተ፡ ወሌሊተ፡ አላ፡ ይተግህ፡ በቀዊም፡ በጾም፡ ወበጸሎት። ወሶበ፡ ኀለፈ፡ ጊዜ፡ ሰዓት፡ ወኢወፅአ፡ ከመ፡ ወትር፡ አርኀዉ፡ ኆኅተ፡ በአቱ፡ ወቦኡ፡ ወረከብዎ፡ በዘአዕረፈ። ወበከዩ፡ አኀው፡ ወይቤሉ፡ ሑርኬ፡ አአባ፡ ኀበ፡ ተጸዋዕከ፡ እምጻማ፡ ውስተ፡ ዕረፍት፡ እምሐዘን፡ ውስተ፡ ትፍሥሕት። ወቀበርዎ፡ በክብር፡ ውስተ፡ መቃብረ፡ አቡሁ፡ ተክለ፡ ሃይማኖት፡ አመ፡ ፳ወ፫ለጥቅምት። ጸሎቱ፡ ወበረከቱ፡ የሀሉ፡ ምስለ፡ ፍቁሩ፡ ዓፅቀ፡ ሩፋኤል፡ ለዓለመ፡ ዓለም፡ አሜን።

፰፡ ምዕራፍ።

ወተሠይመ፡ ብፁዕ፡ አቡነ፡ ፊልጶስ፡ እሚሃ፡ በከመ፡ ገነረ፡ ምውት፡ ወተፈጸመ፡ ትንቢተ፡ አቡሁ፡ አብርሃም፡ ዘተነበየ፡ እንዘ፡ ይትቃጸብ፡ አመ፡ ቀተለ፡ ማሪተ፡ ወይቤሎ፡ መኑ፡ ሜመከ፡ ከመ፡ ትቅትል፡ ማሪተ፡ ተዐገሥኬ፡ እስከ፡ ትሠየም፡ መምህረ፡ ወመገሥጸ። ወዘይቤሎሰ፡ ዘንተ፡ እንዘ፡ ይጌሥጾ፡ ወኢያእመረ፡ ከመ፡ ሀሎ፡ ጸጋ፡ እግዚአብሔር፡ ላዕሌሁ። ወናሁ፡ ኮነ፡ መምህረ፡ ወመገሥጸ፡ ወኖላዌ፡ ኄረ፡ ለመርዔተ፡ ክርስቶስ፡ በጽድቅ፡ ወበርትዕ፡ በፍቅር፡ ወበሰላም፡ በሃይማኖት፡ ወበምግባር፡ በምህ f. 163 v. ሮ፡ ወበአርትዖ፡ ቃል፡ *ዘመንፈስ፡ ቅዱስ። ወኮነ፡ ጽኑዐ፡ በቃሉ፡ ወበምግባሩ፡ በሃይማኖት፡ ወበአምልኮ፡ እግዚአብሔር፡ ወኢተግሕሠ፡ እምፍኖተ፡ አቡሁ፡ ተክለ፡ ሃይማኖት፡ ኢለየማን፡ ወኢለፀጋም፡ ኢተመይጠ፡ ዓዲ፡ ወኢገብአ፡ ድኅሪተ፡ እምዝሉ፡ ትእዛዘ፡ ወንጌል፡ እስመ፡ ተሰቅየ፡ እምንእሱ፡ በ፬አፍላግ፡ ዘወንጌል።

ወእምዝ ፡ ተጋብኡ ፡ ብዙኃን ፡ መነኮሳት ፡ ወመነኮሳይያት ፡ ኀቤሁ ፡ እስከ ፡ ስእነ ፡ አግምሮቶሙ ፡ ውእቱ ፡ መካን ። ወሐነጸ ፡ ሎሙ ፡ ዐቢየ ፡ ምኔት ፡ ወኮኑ ፡ መንፈቆሙ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ጸላዕት ፡ ኀበ ፡ ነበሩ ፡ ቀዲሙ ፡ ውስተ ፡ መቃብረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ እንዘ ፡ የዐጥኑ ፡ ወይተግሁ ፡ ውስቴታ ፡ በስብሐታት ፡ ብዙኅ ፡ ወበተፋቅሮ ፡ ንጹሕ ፡ ወበተሰናእዎ ፡ ፍጹም ። ወዘይበዝኑ ፡ መነኮሳት ፡ የኀድሩ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ምኔት ፡ ዘተሐንጸት ፡ ታሕተ ፡ ይእቲ ፡ ጸላዕት ። ወሠርዐ ፡ ሰዓታተ ፡ በጊዜ ፡ ይጸልዩ ፡ ለግብረ ፡ ቅዱሳን ፡ ወለሕንጻ ፡ ሥጋሁ ፡ ወደሙ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሎቱ ፡ ስብሐት ፡ ከመ ፡ ይብጽሑ ፡ በዕሩይ ፡ ሃይማኖት ፡ ቅድመ ፡ ገጹ ፡ ወይቁሙ ፡ መንበረ ፡ ምኵናኑ ፡ ወኮኑ ፡ ኵሎሙ ፡ ደቂቀ ፡ ፈራህያነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኄራነ ፡ ወመስተጋድላነ ፡ ወፍጹማነ ፡ በትሕትና ፡ ወበተፋቅሮ ፡ መንፈሳዊ ፡ ኢተግሕሡ ፡ ዓዲ ፡ እምፍናዊሁ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወቶሙ ። ወውእቱሰ ፡ ፊልጶስ ፡ ኢወፅአ ፡ እማኅደሩ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ፡ ወኮነ ፡ ንብረቱ ፡ በፅሙና ፡ ወበጾም ፡ ወበጸሎት ፡ በአርምሞ ፡ ወበኂሩት ፡ ወበፍጹም ፡ ተፋቅሮ ። ወከመዝ ፡ ኮነ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ያዜክራ ፡ ለነፍሱ ፡ ኅልፈተ ፡ ሐውዘ ፡ ዓለም ፡ ወነሚአ ፡ ብዕል[1] ፡ ህላዌ ፡ ዘለዓለም ፡ ዘይመጽእ ።

ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ አእመረ ፡ ኂሩቶ ፡ ወሃይማኖቶ ፡ ርትዕተ ፡ ፈቀደ ፡ ይወስኮ ፡ ክብረ ፡ በዲበ ፡ ክብር ፡ ለዝንቱ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ለፈጽሞ ፡ ቃል ፡ ዘይቤ ፡ እግዚእነ ፡ ለዘቦ ፡ ይሁብዎ ፡ ወይዌስክዎ ። ወቦአ ፡ ምክረ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ውስተ ፡ ልበ ፡ ጳጳስ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ዘሀገረ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ወአኀለዮ ፡ ከመ ፡ ይሚ*ም ፡ መምህራን ፡ f. 164 r. እለ ፡ ያጸንዑ ፡ ሥርዐታ ፡ ለቅድስት ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወይርዐዩ ፡ መርዔተ ፡ በሃይማኖተ ፡ ክርስቶስ ፡ ወኢይትዐደው ፡ ፩ደወለ ፡ ካልኡ ፡ በከመ ፡ አዘዙ ፡ ሐዋርያት ፡ ዘእንበለ ፡ መባሕተ ፡ ዝንቱ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘመንበረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ርእሰ ፡ ኵሎሙ ፡ ኖሎት ። ወፈነወ ፡ ላእካነ ፡ ይጸውዕዎ ፡ ለአቡነ ፡ ማር ፡ ስርግው ፡ ፊልጶስ ። ወሶበ ፡ በጽሑ ፡ ላእካን ፡ ተወከፎሙ ፡ በፍቅር ፡ ወአኅደሮሙ ፡ ውስተ ፡ ሠናይ ፡ ማኅደር ። ወበጽባሕ ፡ ጸውዖሙ ፡ ኀቤሁ ፡ ወቆሙ ፡ ቅድሜሁ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ዳኅንኑ ፡ ወይቤልዎ ፡ ዳኅን ። ወይቤሎሙ ፡ ዳኅንኑ ፡ ጳጳስ ፡ አቡነ ፡ ወይቤልዎ ፡ ዳኅን ፡

[1] ብዕል cod.

ኦአባ ፡ ወይቤልዎ ፡ ናስተበፅዕ ፡ ቅድስናከ ፡ እስመ ፡ ለአከነ ፡ ኀቤከ ፡ አቡነ ፡ ጳጳስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ነዓ ፡ ኀቤየ[1] ፡ እስመ ፡ ብየ ፡ ነገር ፡ ዘእነግረከአ ፡ ዘኮነአ ፡ እምነ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ይቤ ፡ በቃለ ፡ ትሕትና ፡ ምንትኑ ፡ አነ ፡ ምስኪን ፡ ወምኑን ፡ ከመ ፡ እትናገር ፡ ምስለ ፡ ጳጳስ ። ተንሥአ ፡ ሶቤሃ ፡ ወሖረ ፡ ምስለ ፡ ላእካን ። ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ላእካን ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ወነገርዎ ፡ ከመ ፡ መጽአ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቤ ፡ ጳጳስ ፡ አምጽእዎ ፡ ኀቤየ ፡ ፍጡነ ፡ ኢይደሉ ፡ ከመ ፡ ይቁም ፡ በአፍአ ፡ ኀድጉሰ ፡ ኆኅተ ፡ ዘኢየ ፡ እስመ ፡ ኆኅተ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትኒ ፡ ርኅው ፡ ሎቱ ። ወሶቤሃ ፡ አብእዎ ፡ ፍጡነ ። ወርእዮ ፡ ጳጳስ ፡ አንከረ ፡ ጥቀ ፡ በእንተ ፡ ብርሃነ ፡ ዘውስተ ፡ ገጹ ፡ ወጸጋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘኀዱር ፡ ላዕሌሁ ፡ ወተአምኖ ፡ በአምኃ ፡ መንፈሳዊት ፡ ወአዘዘ ፡ ከመ ፡ ያብእዎ ፡ ውስተ ፡ ማኅደር ፡ ሠናይ ። ወጸቢሖ ፡ ተራከቡ ፡ ፪ሆሙ ፡ ወነበሩ ፡ ውስተ ፡ ፩መካን ፡ በባሕቲቶሙ ። ወወፅኡ ፡ ይእተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ይትናገሩ ፡ ዕበያተ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምነግህ ፡ እስከ ፡ ሰርክ ። ወአብጽሑ ፡ መጽሐፈ ፡ ሐዋርያ ፡ በበመትልው[2] ፡ ወሥርዐተ ፡ ቀኖናሆሙ ፡ በእንተ ፡ ሢመተ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ወጳጳሳት ፡ ወኤጲስ ፡ ቆጶሳት ፡ በእንተ ፡ ቀሳውስት ፡ ወዲያቆናት ፡ በእንተ ፡ እልቆምሳት ፡ ወአናጕንስጢስ ፡ ወመዘምራን ፡ በእንተ ፡ ኵሉ ፡ ሥርዐተ ፡ ቤተ ፡ f. 164 v. ክርስቲያን ። ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ *አማን ፡ እብለከ ፡ አፍቁርየ ፡ ፊልጶስ ፡ አንሰ ፡ ኀለይኩ ፡ ብዙኀ ፡ መዋዕለ ፡ ለአቅሞ ፡ ሥርዐት ፡ ወሕግ ፡ ዘእግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ አነ ፡ ባሕቲትየ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ዐባይ ፡ እንዘ ፡ አልቦ ፡ ዘይረድአኒ ፡ ለምህሮ ፡ ሕዝብ ፡ ዘመጠነዝ ፡ ብዝኆሙ ፡ ሶበሰ ፡ ኢኮነ ፡ ዘየዐቅቦሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ በጽድቅ ፡ ወበርትዕ ፡ ወረሰየ ፡ ሃይማኖቶሙ ፡ ብርሀተ ፡ ከመ ፡ ፀሓይ ፡ እምኮነ ፡ ስራሐ ፡ ዐቢየ ፡ ለመምህራነ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወዓዲ ፡ ኮነት[3] ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ከመ ፡ ካልኣት[4] ፡ አህጉር ፡ አኮ ፡ ባሕቲትየ ፡ ዘእክል ፡ ምሂረ ፡ አማንየ ፡ እብለከ ፡ ለእመ ፡ ኮኑ ፡ ከመ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወጳውሎስ ፡ ፲ወ፪ጳጳሳት ፡ እምኢክህሉ ፡ በጺሐ ፡ መጠነ ፡ መንፈቃ ፡ ለሀገር ፡ እስመ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ዐባይ ፡ ይእቲ ፡ እምኵሎን ፡ አህጉር ። ወይእዜኒ ፡ አኮ ፡ አነ ፡ ዘጸዋዕኩከ ፡ አላ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጸውዐከ ፡ ከመ ፡ ትኩን ፡ መምህረ ፡ ለኵሎሙ ፡ አሕዛብ ፡ አኮ ፡ ድልወት ፡ ሊተ ፡ ከመ ፡ እኩ

[1] ኀቤከ cod. — [2] በበመትልዉ cod. — [3] Nonne in ኢኮነት corrigendum? — [4] ካልአት cod.

ን ፡ ጳጳሰ ፡ አነ ፡ መፍትውሰ ፡ ለከ ፡ እምደለወከ ፡ ከመ ፡ ትኩን ፡ ጳጳሰ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ። ወይእዜኒ ፡ አሆ ፡ በለኒ ፡ አፊልጶስ ፡ ፍቁርየ ፡ ከመ ፡ ትትራድአኒ ፡ በግብረ ፡ ክህነት ፡ ወበአርትዖ ፡ ሃይማኖት ፡ ወአንተ ፡ ኩን ፡ ጳጳሰ ፡ በዲበ ፡ ሀገረ ፡ ኢትዮጵያ ፡ አማን ፡ እብለከ ፡ እስመ ፡ ለከ ፡ ተውህበ ፡ መራኁተ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ወነዓ ፡ ትሠየም ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶሰ ፡ በከመ ፡ አዘዙ ፡ ሐዋርያት ፡ ከመ ፡ ታርትዕ ፡ ሃይማኖተ ፡ ከማየ ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ደንገፀ ፡ ዐቢየ ፡ ድንጋፄ ፡ ወወድቀ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ወሰገደ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ። ዓዲ ፡ በከየ ፡ ወአውሥአ ፡ በአንብዕ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አአባ ፡ ለምንት ፡ ከመዝ ፡ ረሰይከኒ ፡ ኢይሜኒ ፡ ከመ ፡ ትበል ፡ ዘንተ ፡ ዐቢየ[1] ፡ ነገረ ፡ ዘኢኮነ ፡ ድልወትየ ፡ ሊተ ፡ ለኃጥእ ፡ ምንትኑ ፡ አነ ፡ መሬት ፡ ወሐመድ ፡ ከመ ፡ እኩን ፡ ላዕለዝ ፡ ግብር ፡ ዕጹብ ። ወአበዮ ፡ ምስለዝ ፡ ብሂለ[2] ፡ ቃል ። ወበከዩ ፡ ፩ሆሙ ፡ ነዋሀ ፡ ሰዓተ ። ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ኢያእመርከኑ ፡ ዘይቤ ፡ ዳዊት ፡ ነቢይ ፡ አኀውየሰ ፡ ሠናያን ፡ ወልሂቃን ፡ ወኢሠምረ ፡ በሙ ፡ እግዚአብሔር ። ወእግዚእነሂ ፡ ይቤ ፡ ሶበ ፡ ፈቀደ ፡ ይልበስ ፡ ሥጋ ፡ ዚአነ ፡ ከመ ፡ ያግዕዘሙ ፡ ለአዳም[3] ፡ ወለደ*ቂቁ ፡ አላ ፡ ኢተሠገወ ፡ እምአዋልደ ፡ ነገሥት ፡ f. 165 r. ወመኳንንት ፡ እለ ፡ ስርግዋን ፡ በወርቅ ፡ አላ ፡ ተሠገወ ፡ እምብእሲት ፡ ነዳይት ፡ ዘአልባቲ ፡ ማኅደር ፡ ወሶበ ፡ ወለደቶ ፡ ኢረከበት ፡ መከነ ፡ ኀበ ፡ ታነብር ፡ ሕፃና ፡ ዳእሙ ፡ አስከበቶ ፡ ውስተ ፡ ጎል ፡ ለንጉሠ ፡ ስብሐት ። ወከማሁ ፡ ለከሂ ፡ ኅረየከ ፡ እምኵሎሙ ፡ ክቡራነ ፡ ምድር ፡ አኮ ፡ አነ ፡ ዘኅረይኩከ ፡ አላ ፡ ኅረየከ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወሠምረከ ፡ አቡሁ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጸውዐከ ፡ አፊልጶስ ፡ ፍቁርየ ፡ ርኢ ፡ ድክትምናየ ፡ ወነጽር ፡ ፍልሰትየ ፡ እምብሔረ ፡ ግብጽ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ሊተኒ ፡ እንዘ ፡ ኢይፈቅድ ፡ ረሰዩኒ ፡ ጳጳሰ ፡ ዘኢድልወትየ ፡ ወለከሰ ፡ መፍትው ፡ ከመ ፡ ትሠየም ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶሰ ። ወአውሥአ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አአቡየ ፡ ጳጳስ ፡ ለምንት ፡ ከመዝ ፡ ታሰርሐኒ ፡ ወትሰብረኒ ፡ ልብየ ፡ በጣዕመ ፡ ነገርከ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ይቤሎ ፡ ሶቤሃ ፡ አአባ ፡ የአምር ፡ ሕይወተ ፡ ነፍስየ ፡ ወሕይወተ ፡ ነፍስከ ፡ ከመ ፡ ኢይሠምሮ ፡ ለዝነገር ፡ አንተ ፡ ዘእንበለ ፡ ታስርሐኒ ፡ ብዙኀ ፡ ወአነሂ ፡ ተዐበይኩ ፡ ላዕሌከ ፡ እንዘ ፡ አንተ ፡ ጳጳስ ፡ በዓለ ፡ ዐቢ

[1] Post ዐቢየ iterum ዘንተ cod. — [2] ብሂል cod. — [3] ወለአዳም cod.

ይ ፡ መንበር ፡ እንዘ ፡ አነ ፡ ነዳይ ፡ ወምስኪን ። ወይእዜኒ ፡ እብለከ ፡ አእግዚእየ ፡ በእንተ ፡ ምህሮ ፡ ሕዝብ ፡ እትኤዘዝ ፡ ለቃልከ ፡ ወበእንተ ፡ ሢመተ ፡ ክህነት ፡ ከመ ፡ አንተ ፡ ትቤ ፡ እምታግብአኒ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ግብር ፡ አማን ፡ እብለከ ፡ እፈቱ ፡ አንሰ ፡ ወአበድር ፡ መዊተ ፡ እምሐይው ። ወአእመረ ፡ አብ ፡ ክቡር ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ከመ ፡ ኢይፈቱ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ክብረ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ወባሕቱ ፡ ክብረ ፡ ዘኢየኀልፍ ፡ በዓለም ፡ ዘይመጽእ ፡ ይሴፎ ። ወእምዝ[1] ፡ ለአቡነ ፡ ጳጳስ ፡ ለእመ ፡ አበይከኒ ፡ ምንተ ፡ እብል ፡ ዘፈቀደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለይኩን ። ወመስዮ ፡ ውእቱ ፡ ዕለት ፡ አተዉ ፡ ኀቡረ ፡ ውስተ ፡ ማኅደሪሆሙ ። ወበጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ድራር ፡ ረፈቁ ፡ ፪ሆሙ ፡ ወአቅረቡ ፡ ሎሙ ፡ ማእደ ፡ ወባረከ ፡ ጳጳስ ፡ ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ አነ ፡ ባረኩ ፡ ወአንተ ፡ ፈትት ። ወሶቤሃ ፡ ሰገደ ፡ ብፁዕ ፡ ወይቤሎ ፡ ለምንት ፡ ትገብር ፡ ከመዝ ፡ ወ
f. 165 v. ታሐዝነኒ ፡ መፍትውኑ ፡ አነ ፡ ነዳይ ፡ *ከመ ፡ እባእ ፡ ውስተ ፡ ማእደ ፡ ጳጳስ ፡ ወእርፍቅ ፡ ምስሌሁ ። ወካዕበ ፡ ይቤሎ ፡ ጳጳስ ፡ ለምንት ፡ ትኤብየኒ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ፡ ዘእቤለከ ፡ ወእመሰ ፡ ትቤ ፡ ገብር ፡ አነ ፡ መፍትውኑ ፡ ገብር ፡ ይእበዮ ፡ ለእግዚኡ ፡ ወኢረድአ ፡ ለመምህሩ ፡ በኵሉ ፡ ዘይቤሎ ፡ እመኒ ፡ ሠናይ ፡ ወእመኒ ፡ እኩይ ። ወካዕበ ፡ ይቤሎ ፡ አፊልጶስ ፡ ተአዝዞኑ[2] ፡ ትሕትና ፡ ወሚመ ፡ ኀዲገ ፡ ትእዛዝ ፡ ንግረኒ ፡ እስኩ ፡ ነዳያንኑ ፡ ይከብሩ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ አው ፡ ብዑላን ። ወሰሚዖ ፡ ዘንተ ፡ ሶቤሃ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ነሥአ ፡ ኅብስተ ፡ ወወሰደ ፡ ለጳጳስ ፡ ወሰገደ ፡ ቅድሜሁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ስረይ ፡ ሊተ ፡ አአባ ፡ እስመ ፡ ዐጸበኒ ፡ ትሕትናከ ፡ በልኬ ፡ ንፈትት ፡ ኅቡረ ። ወአኀዘ ፡ ጳጳስ ፡ ኅብስተ ፡ ፈተቱ ፡ ወበልዑ ፡ ኅቡረ ፡ ወሰብሐዎ ፡ ለገባሬ ፡ መንክራት ።

ወጸቢሖ ፡ ፈነወ ፡ ጳጳስ ፡ ላእካነ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ፈኑአ ፡ ካህናተ ፡ ደብተራአ ፡ እስመ ፡ ዛቲአ ፡ ፍሥሐ[3] ፡ ለነአ ፡ ወለኵሎሙ ፡ አሕዛብአ ፡ አምሳለ ፡ ሢመቱ ፡ ለጴጥሮስ ፡ እስመ ፡ ረከብነ ፡ ምሉአ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ከመ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ቀዳሚ ፡ ሰማዕት ፡ ዘስሙ ፡ ፊልጶስ ፡ ወልደ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ዘኮነ ፡ ስምዐ ፡ በእንቲአሁ ፡ ምውት ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ፊልጶስአ ፡ ይሠየም ፡ ኤጲሰ[4] ፡ ቆጶስ ፡ ለብሔረ ፡ ሴዋ ። ወዝ ፡ ዘኮነ ፡ አኮ ፡ ዘኮነ ፡ ዘእምኀቤየ ፡ አላ ፡ በምክረ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወሶቤሃ ፡ ፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ ካህና

[1] Aliquid (ይቤሎ) omissum esse videtur. — [2] ተአዝዛኑ cod. — [3] ፍጽሐ cod. — [4] *Sic!*

ተ ፡ ደብተራሁ ፡ ወይቤ ፡ ይኩንአ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ወአነሂ ፡ ሠመርኩ ። ወሠምረ ፡ ንጉሥ ፡ ወጳጳስ ፡ ወሕዝብኒ ፡ ወሶቤሃ ፡ በጽሑ ፡ ካህናተ ፡ ንጉሥ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ። ወይቤሎሙ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ እስመ ፡ ኀብረ ፡ ሊተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በዝ ፡ ነገር ፡ ከመ ፡ እሢሞ ፡ ለፊልጶስ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶሰ ፡ ለሀገረ ፡ ሴዋ ፡ ከመ ፡ ይትራድአኒ ፡ ለሢመተ ፡ ክህነት ፡ ወበምህሮ ፡ ሕዝብ ፡ አኮ ፡ ዘእሠይሞ ፡ አነ ፡ አላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሤሞ ፡ ወቀደሶ ፡ እምከርሠ ፡ እሙ ፡ ከመ ፡ ኤርምያስ ፡ ወዮሐንስ ፡ ወረሰዮ ፡ አበ ፡ ለብዙኃን ፡ አሕዛብ ። ወይቤልዎ ፡ እሙንቱ ፡ ካህናት ፡ ኢትግበር ፡ ከመዝ ፡ ይከውንኑ ፡ ክልኤ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶስ ፡ በአ*ሐቲ ፡ ሀገር ፡ እስመ ፡ ይትነፈቅ ፡ ሕዝብ ፡ ወለ f. 166 r. ከኒ ፡ ይጠፍእ ፡ ክብርከ ፡ እስመ ፡ መንፈቀ ፡ መንግሥት ፡ ይእቲ ፡ ምድረ ፡ ሴዋ ፡ ለምንት ፡ ትብል ፡ ከመዝ ። ወትውልድሂ ፡ ዘይመጽኡ ፡ ድኅረ ፡ ኢይሠምሩ ፡ በዝ ፡ ወእምቅድሜነ ፡ ነበረ[1] ፡ ከመዝ ፡ ንሕነሰ ፡ ኢንቤ ፡ ከመዝ ፡ ወኢንገብር ፡ በኢትዮጵያ ፡ ዘኢገብሩ ፡ አበዊነ ፡ ወጳጳሳት ፡ እለ ፡ ኮኑ ፡ እምቅድሜነ ። ወሶበ ፡ አእመረ ፡ ጳጳስ ፡ ከመ ፡ በቅንአቶሙ ፡ ይቤልዎ ፡ ከመዝ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ጳጳስ ፡ ሶበሰ ፡ ይቤለኒ ፡ አሆ ፡ ፊልጶስ ፡ አኮ ፡ ሢመተ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶስና ፡ ባሕቲቶ ፡ ውሂብየ ፡ እምኅደጉ ፡ አላ ፡ በመንበረ ፡ ጵጵስናሂ ፡ እምአንበርክዎ ። ወሰሚዖሙ ፡ ዘንተ ፡ አርመሙ ። ወተንሥአ ፡ ጳጳስ ፡ ወአስምዐ ፡ ሰብአ ፡ ምእመናነ ፡ በከመ ፡ ይቤሎሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዓዲ ፡ አስተጋብአነ[2] ፡ ከልአነ[3] ፡ እለ ፡ ያረትዑ ፡ ፍኖተ ፡ ቃል ፡ ዘበአማን ። ወረሰየ ፡ እሎንተ ፡ እኖሬዎስሃ ፡ ወአድኃኒሃ ፡ ወኢዮስያስሃ ፡ ወማትያንሃ ፡ ዮሴፍሃ ፡ ወታዴዎስሃ ፡ እኖሬዎስሃ ፡ ወገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ ወቀውስጦስሃ ፡ ወዮሐንስሃ ፡ እሎንተ ፡ ዕደወ ፡ ምእመናነ ። ወሶበ ፡ ኢመልኡ ፡ በኍልቄ ፡ ፲ወ፪ሐዋርያት ፡ ኀሠሠ ፡ ወረከበ ፡ ብእሴ ፡ ዘስሙ ፡ መርቆሬዎስ ፡ እምሀገረ ፡ መርሐ ፡ ቤቴ ፡ ወደመሮ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ወኮኑ ፡ ፲ወ፪ምስለ ፡ አቡነ ፡ ስርግው ፡ ፊልጶስ ፡ ዘመንበረ ፡ አቡሆሙ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ። ወሶቤሃ ፡ ቀደሰ ፡ ጳጳስ ፡ ቍርባነ ፡ ወገብረ ፡ ቅዳሴ ፡ ዘሕገ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶስና ፡ ወኮነ ፡ ጳጳስ ፡ በአምሳለ ፡ ክርስቶስ ፡ ወአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ በአምሳለ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወእሙንቱኒ ፡ በአምሳለ ፡ ኵሎሙ ፡ ሐዋርያት ፡ ወገብሩ ፡ ቅዳሴ ፡ ቍርባን ፡ ወኮነ ፡ ፍሥሓ[4] ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ ከመ ፡ ፍሥሓ[4] ፡ ዘተገብረ ፡ አመ ፡ ዕለተ ፡ ሤሞ ፡ እግዚእነ ፡ ለጴጥሮስ ፡ ርእሰ ፡ ርኡሳነ ።

[1] *Sic!* (pro ኢነበረ). — [2] *Sic* cod. — [3] ካልአነ cod. — [4] ፍሥሐ cod.

ወሶበ ፡ አንበረ ፡ ጳጳስ ፡ እደ ፡ ላዕለ ፡ ርእሰ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ያንብር ፡ እዴሁ ፡ እግዚእነ ፡ ወይባርኮ ፡ ወአልበሶ ፡ ጳጳስ ፡ ልብሰ ፡ ክህነት ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ በከመ ፡ ይለብሱ ፡ ጳጳሳት ፡ በጊዜ ፡ ተክህኖ ፡ ወአንበረ ፡ አክሊለ ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ፡ ወኩፋረ ፡ ወዝናረ ፡ ዘወርቅ ፡ ወኵሎ ፡ አልባሰ ፡ ክህነት ፡ ዘይለብስ ፡ ለሊሁ ፡ በጊዜ ፡ ተክህኖ ፡ ወተመጠወ ፡ በእዴሁ ፡ ቍርባነ ፡ ወሜሞ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶሰ ፡ ከ f. 166 *v.* መ ፡ ይኩን ፡ እምታሕቴሁ ። ወባረኮ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ዘባ*ረከ ፡ ወአንበረ ፡ እዴሁ ፡ ቅዱሰ ፡ ላዕለ ፡ ርእሰ ፡ ጴጥሮስ ፡ ውእቱ ፡ ይባርክ ፡ ወያንብር ፡ እዴሁ ፡ ላዕሌከ ፡ ዘቀደሰ ፡ ክህነተ[1] ፡ ሙሴ ፡ ወአሮን ፡ ይቀድስ ፡ ክህነተከ ፡ ዘረሰየ ፡ ለጴጥሮስ ፡ ከመ ፡ ኰኵሐ ፡ ሃይማኖቱ ፡ ወአወፈዮ ፡ መራኁተ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ከማሁ ፡ ያጽንዕከ ፡ ዲበ ፡ ሃይማኖት ፡ ርትዕት ፡ ወያውፊከ[2] ፡ ሥልጣኖ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ። ማኅበረ ፡ መላእክትኒ ፡ ይቤሉ[3] ፡ አሜን ። ወአሜን ።

f. 167 *r.* *፲፱ ፡ ምዕራፍ ።

ወይቤሎሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ መምህራን ፡ ፲ወ፩ናሁ ፡ ሜሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ አበ ፡ ላዕለ ፡ ኵልክሙ ፡ ወአንትሙኒ ፡ ትኩኑ ፡ ታሕተ ፡ ሥልጣኑ ፡ ወትስምዑ ፡ እምኔሁ ፡ ኵሎ ፡ ዘይብለክሙ ፡ ክህነትኒ ፡ ለእመ ፡ አጥፍአ ፡ ብእሲ ፡ በዘኮነ ፡ ከዊኖ ፡ ሎቱ ፡ አወፍዩ ፡ ለእመ ፡ ይቤ ፡ ፊልጶስ ፡ ኢይደልዎ ፡ ይሰዐር ፡ ወለእመ ፡ ይቤ ፡ ይደልዎ ፡ ይትከሀን ። ወምንኵስናሂ[4] ፡ ዘጠፍአ ፡ አወፍዩ ፡ ሎቱ ፡ ውእቱ ፡ ዘይቤ ፡ ይኩን ፡ ዘአሰረ ፡ በምድር ፡ ፊልጶስ ፡ ይኩን ፡ እሱረ ፡ በሰማያት ፡ ወዘፈትሐ ፡ በምድር ፡ ይኩን ፡ ፍቱሐ ፡ በሰምያት ። ወይቤሎሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ ካህናት ፡ አንትሙኒ ፡ ተሠየሙ ፡ ለለብሔርክሙ ፡ ወረስይዋ ፡ ለምድረ ፡ ሴዋ ፡ ፲ወ፪ ክፍለ ፡ በከመ ፡ ረሰዩ ፡ ሐዋርያት ፡ ኵሎ ፡ አህጉራተ ፡ ዓለም ፡ ለኀበ ፡ ፲ወ፪ክፍል ። አሚሃ ፡ ሜሞሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ ወረሰዮሙ ፡ መምህራነ ፡ ለአድኅኒ ፡ ሜሞ ፡ በዳሞት ። ወለአኖሬዎስ ፡ በወረብ ። ለኢዮስያስ ፡ በወጅ ። ወለማትያን ፡ በፈጠጋር ። ወለዮሴፍ ፡ በእናርዕት[5] ። ወለገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ በድምቢ ። ለታዴዎስ ፡ በጽላልሽ ። ወለካልእ ፡ አኖሬዎስ ፡ በሞረት ፡ ወበግዳ ። ለቀውስጦስ ፡ በማኅግል ። ወለዮሐንስ ፡ በክልአት ። ወለመርቆሬዎስ ፡ በመርሐ ፡ ቤቴ ።

[1] ክህነ cod. — [2] ወያፊከ cod. — [3] ይበሉ cod, — [4] ወምንስናሂ cod. — [5] *Sic* cod.

ወለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ሜሞ ፡ ርእሰ ፡ ለኵሎሙ ፡ በመቃብረ ፡ አቡሆሙ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ። ወእምዝ ፡ ይቤሎሙ ፡ ጳጳስ ፡ ለኵሎሙ ፡ ወአውገዘሙ ፡ በግዘተ[1] ፡ ሐዋርያት ፡ ከመ ፡ ሠርዑ ፡ በሲኖዶሶሙ ፡ ከመ ፡ ኢይኅልፍ ፡ ፩ደወለ ፡ ካልኡ ። ወሶቤሃ ፡ ፆደ ፡ ዐዋዲ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ሜምክዎአ ፡ ለፊልጶስአ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶሰአ ፡ እምታሕቴየአ ፡ ዘኢይትኤዘዝ ፡ ሎቱ ፡ ወኢሰምዐ ፡ ቃሎ ፡ ሞተ ፡ ለይሙት ። ወይቤሉ ፡ ኵሎሙ ፡ አሜን ።

ወእመ ፡ ፈቀደ ፡ ጳጳስ ፡ ይሥራዕ ፡ ክህነተ ፡ ይመጽእ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ[2] ፡ የኀሪ ፡ ወይሁብ ፡ ለጳጳስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ለዝ ፡ ይደልዎ ። ወከመዝ ፡ ነበሩ ፡ በፍቅር ፡ ብዙኅ ፡ መዋዕለ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ለጳጳስ ፡ እምይእዜሰ ፡ ፈንወኒ ፡ እእቱ ፡ ብሔርየ ፡ ወይቤ*ሎ ፡ ሠናየ ፡ ትቤ ፡ አንሰ ፡ እምፈተውኩ[3] ፡ ከመ ፡ ኢትትፈለ f. 167 v. ጥ[4] ፡ እምኔየ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወትየ ፡ ወባሕቱ ፡ ሑር ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ምንትኑ ፡ አነ ፡ ምስኪን ፡ ከመ ፡ እሑር ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ። ወይቤሎ ፡ ጳጳስ ፡ እስመ ፡ ተሠየምከ[5] ፡ በቅድመ ፡ ካህናቲሁ[6] ፡ ኢይደሉ ፡ ትሑር ፡ ጽሚተ ። ወሶቤሃ ፡ ሖረ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወንጉሥኒ ፡ ተወክፎ ፡ በፍቅር ፡ ወወሀቦ ፡ ብዙኅ ፡ ንዋየ ፡ ወአበየ ፡ ነሢአ ፡ ንዋይ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ለምንት ፡ ትኤብየኒ ፡ ነሢአ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ለምንት ፡ ሊተ ፡ ነዳይ ፡ መነኮስ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ለእመ ፡ አበይከኒ ፡ ነሢአ ፡ ንዋይ ፡ ንሣእ ፡ ዘንተ ፡ ጥብጣቤ ፡ እስመ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ አንተ ፡ ወመሀር ፡ ሃይማኖተ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ምድር ፡ ዘእቀኒ ፡ አነ ። ወወሀቦ ፡ ፪ጥብጣቤ ፡ ወእምዝ ፡ ፈነዎ ፡ በሰላም ። ወገብአ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ወባረኮ ፡ ጳጳስ ፡ በኵሉ ፡ በረከት ፡ መንፈሳዊት ፡ ወአስተፋነዎ ፡ በሰላም ፡ ይእቱ ፡ ብሔር ።

ወወፅአ ፡ ስርግው ፡ ፊልጶስ ፡ እምኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ወተለውዎ ፡ እሙንቱ ፡ ፲ወ፩መምህራን ፡ ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ንዑ ፡ ግብኡ ፡ ለለብሔርክሙ ። ወይቤልዎ ፡ ኢንኀድገከ ፡ በፍኖት ፡ ዘእንበለ ፡ ናብጽሕከ[7] ፡ ውስተ ፡ ብሔርከ ። ወይቤሎሙ ፡ አንትሙ ፡ አኮ ፡ ዘተአዘዝክሙ ፡ ከመ ፡ ታብጽሑኒ ፡ ውስተ ፡ ብሔርየ ፡ አላ ፡ አነ ፡ ተአዘዝኩ ፡ ከመ ፡ አብጽሕክሙ ፡ ለለ፩ውስተ ፡ ብሔርክሙ ፡ አንሰ ፡ ዘኢድልወትየ ፡ ኮንኩ ፡ ከመ ፡ ጴጥሮስ ፡ ርእሰ ፡ ኵሎሙ ፡

[1] በግዘት cod. — [2] Aliquid omissum esse videtur (ወአቡነ ፡ ፊልጶስ). — [3] እምፈተዉኩ cod. — [4] ሕትፈለጥ cod. — [5] ተሰየምኩ cod. — [6] ካህናሁ cod. — [7] ናብጻሕከ cod.

ሐዋርያት ፡ ወአንትሙኒ ፡ ኮንክሙ ፡ ከመ ፡ ፲ወ፩ሐዋርያት ። ወይቤሎ ፡ አድኃኒ ፡ ኢያእመርከኑ ፡ ኦአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ በአይቴ ፡ ተሠይመ ፡ ጴጥሮስ ፡ ርእሰ ፡ ኵሎሙ ፡ ልኡካን ። ወይቤሎ ፡ በቂሳርያ ፡ ኀበ ፡ ተገብረ ፡ ሕንጻታ ፡ ቤታ ፡ ለእግዝእትነ ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ ማርያም ። ወይቤሎ ፡ አባ ፡ አድኃኒ ፡ በአይቴ ፡ ተካፈሉ ፡ አህጉረ ፡ ዓለም ፡ በኀበ ፡ ተሠይመኑ ፡ ጴጥሮስ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ አኮ ፡ በኀበ ፡ ተሠይመ ፡ አላ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተጋቢኦሙ ፡ ኀበ ፡ ደብረ ፡ ዘይት ። ወይቤሎ ፡ አባ ፡ አድኃኒ ፡ ኢኮነትኑ ፡ በአምሳለ ፡ f. 168 r. ኢየሩሳሌም ፡ መቃብረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ *ሃይማኖት ፡ እስመ ፡ ወሀበነ ፡ እግዚእ ፡ በጸሎቱ ፡ ዘንተ ፡ ሢመተ ፡ ዐቢየ ፡ መፍትውኑ ፡ ከመ ፡ ንእቱ ፡ ውስተ ፡ አብያቲነ ፡ ዘእንበለ ፡ ንስግድ ፡ ኀበ ፡ መቃብሩ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኦአድኃኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባርከ ፡ ላዕሌከ ፡ ወጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ያሠኒ ፡ ፍኖተከ ፡ አንተ ፡ ወኢዮስያስ ፡ ሑሩ ፡ እምዝየ ፡ ውስተ ፡ ብሔርክሙ ፡ እስመ ፡ ርሑቅ ፡ ውእቱ ፡ ወእግዚአብሔር ፡ ይኩን ፡ ምስሌክሙ ፡ ወባሕቱ ፡ ብጽሑ ፡ ለተዝካረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ። ወይቤልዎ ፡ አሆ ፡ ወሖሩ ፡ ፍኖቶሙ ። ወውእቱኒ ፡ አተወ ፡ ብሔሮ ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወበጺሖ ፡ ህየ ፡ ሰገደ ፡ ወጸለየ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኦአቡየ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ቀዳሚኒ ፡ ለአከ ፡ ምውተ ፡ በእንቲአየ ፡ እኩን ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ዘእንበለ ፡ ፈቃድየ ፡ ወይእዜኒ ፡ ረሰይከኒ ፡ ኀበ ፡ ዘየዐቢ ፡ ንሚአ ፡ ሢመተ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶስና ፡ ዘኢድልወትየ ፡ እመሰ ፡ ኮነ ፡ ዝግብር ፡ በፈቃድከ ፡ ወበሥምረተ ፡ እግዚእየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ኦአባ ፡ ለከ ፡ እብለከ ፡ ቀዳሚኒ ፡ አንተ ፡ ሀሎከ ፡ እንዘ ፡ ትርዒ ፡ መርዔተ ፡ ክርስቶስ ፡ በጽድቅ ፡ ወበርትዕ ፡ ወይእዜኒ ፡ በሞትከ ፡ አንተ ፡ ኩን ፡ ዐቃቤ ፡ ላዕለዝ ፡ ሢመት ፡ ዐቢይ ። አኮ ፡ በምድር ፡ ዘትሠየም ፡ ይእዜ ፡ አምሳለ ፡ ሥጋውያን ፡ ዘይጸንሖሙ ፡ ሞት ፡ ናሁ ፡ ተሠየምከ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ኀበ ፡ ኢይበሊ ፡ ወኢይማስን ፡ ወኀበ ፡ ኢይመውቱ ፡ እምዝ ፡ ዳግመ ፡ እስመ ፡ መነንከ ፡ ወገደፍከ ፡ ፍትወተ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ኀላፌ ። ኦአባ ፡ አኮ ፡ ዘእብለከ ፡ ከመ ፡ ትሠየም ፡ ዳግመ ፡ በሥጋ ፡ ዝሰ ፡ ኢይከውን ፡ ድኅረዝ ፡ ወባሕቱ ፡ ይሠየም ፡ ጸሎትከ ። ኦአባ ፡ ወአንሰ ፡ ገብርከ ፡ እትለአክ ፡ ከመ ፡ ፩እመርዔትከ ፡ ዘአነ ፡ ኢተገሠጽኩ ፡ በምግባረ ፡ ሠናይ ፡ ወበፈሪሃ ፡ እግዚአብሔር ፡ እፎ ፡ f. 168 v. እሜህር ፡ ባዕደ ፡ *ወባሕቱ ፡ ኦአባ ፡ እስመ ፡ ሐዲስ ፡ ተክል ፡ አነ ፡ ዘኢለምድኩ ፡ ተወክፎ ፡ ሐሩረ ፡ ሐጋይ ፡ ወኢያእመርኩ ፡ ከመ ፡

ምንት ፡ ውእቱ ፡ ኢለመድኩ ፡ ነጊደ ፡ በፍኖተ ፡ ባሕር ፡ ወኢያእመርኩ ፡ ዘከመ ፡ ይትነሥኡ ፡ መዋግዲሃ ፡ ወማዕበላቲሃ ፡ ለባሕረ ፡ ዓለም ፡ ኢተመንደብኩ[1] ፡ እማዕበለ ፡ ነፋሳት ፡ ወኢወዐልኩ ፡ አሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ እጸብት ፡ ውስተ ፡ ቀላይ ፡ ኢተሰብረ ፡ ሐመርየ ፡ እስከ ፡ ይእዜ ። አአባ ፡ ናሁ ፡ ተደለውኩ ፡ ለነጊደ ፡ ባሕር ፡ ዕቀብ ፡ ሐመርየ ፡ እመዋግዲሃ ፡ ዘውእቶሙ ፡ አጋንንት ፡ እለ ፡ ይሰቍሩ ፡ ሐመረ ፡ ነፍስ ፡ በኀይለ ፡ ኀጢአት ፡ አንሰ ፡ ዕፀ ፡ ዘይት ፡ ልምሉም ፡ ዘኢያሥረጸ ፡ ቈጽለ ፡ ወኢጸንዐ ፡ ሥረዊሁ ፡ እስመ ፡ ተተከልኩ ፡ ማእከለ ፡ አሥዋክ ፡ አንተ ፡ አባ ፡ አጽንዕ ፡ ሥረዊሃ ፡ ውስተ ፡ ዕመቀ ፡ መሬት ፡ ወአርውያ ፡ እማየ ፡ ገነት ፡ ወዕቀብ ፡ ቈጽላ ፡ እምሐሩረ ፡ ነፋስ ። አአባ ፡ ትርድአኒ ፡ ወትባርከኒ ፡ ወትምርሐኒ ፡ ኀይለ ፡ ጸሎትከ ። ወሀገረከኒ ፡ ዕቀብ ፡ በትንብልናከ ፡ እስመ ፡ በጸሎተ ፡ ጻድቅ ፡ ትድኀን ፡ ወኢትማስን ፡ ሀገር ። ወእምድኅረ ፡ ጸለየ ፡ ዘንተ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይብል ፡ አሜን ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

ወእምዝ ፡ ነበረ ፡ አቡነ ፡ እንዘ ፡ ይርዕዮሙ ፡ ለመርዔቱ ፡ በሠናይ ። ወሰበ ፡ በጽሐ ፡ ተዝካረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ተጋብኡ ፡ ፲ወ፩መምህራን ፡ በከመ ፡ ዐደሞሙ ፡ ዝንቱ ፡ አብ ። ወሰበ ፡ ቀርቡ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ አስቦ ፡ አውረዱ ፡ አክሊላቲሆሙ ፡ እመልዕልተ ፡ ርእስ ፡ ከመ ፡ ኢይትራከብዎ ፡ ምስለ ፡ አክሊላት ፡ እስመ ፡ ንቡር ፡ ውእቱ ፡ ዲበ ፡ መንበረ ፡ አቡሆሙ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወእምአሚሃ ፡ እስከ ፡ ዮም ፡ እለ ፡ ተሠይሙ ፡ መምህራነ ፡ ኢይበውኡ ፡ ምስለ ፡ አክሊላት ፡ ውስተ ፡ ምኔተ ፡ አቡሆሙ ፡ እስመ ፡ ትሑታነ ፡ ልብ ፡ እሙንቱ ፡ በእንተ ፡ ዘተወልዱ ፡ እምቀናቱ ፡ ትዕግሥት ፡ ወለባሴ ፡ ትሕትና ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ። ወመንበረሂ ፡ ኢያጸውሩ ፡ ከመ ፡ ይንበሩ ፡ ቦቱ ፡ ወባሕቱ ፡ ለሊ*ሆሙ ፡ (f. 169 r.) ይጸውሩ ፡ መንበሮ ፡ በፍቅር ፡ ለዝኩ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘኮነ ፡ ርእሰ ፡ ሎሙ ። ወገብኡ ፡ ተዝካረ ፡ አቡሆሙ ፡ በክብር ፡ ወስብሐት ። ወእምዝ ፡ ተጋብኡ ፡ ኵሎሙ ፡ ወይቤልዎ ፡ እምይእዜሰ ፡ ፈንወነ ፡ አባ ፡ ውስተ ፡ ብሔርነ ። ወይቤሎሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይኩን ፡ ምስሌክሙ ፡ ወባሕቱ ፡ ስምዑኒ ፡ ዘእቤለክሙ ። ወይቤልዎ ፡ በል ፡

[1] ኢተመንብኩ cod.

አባ፡ እስመ፡ እሙንቱሰ፡ ኮኑ፡ ይፈርህዎ፡ ወያፈቅርዎ፡ ወእምብዝኅ፡ አዕብዮቶሙ፡ ኪያሁ፡ ቦ፡ ዘይጸውር፡ መንበሮ፡ ወቦ፡ በትሮ፡ ወቦ፡ አሣእኖ፡ ወቦ፡ እምኔሆሙ፡ ዘይእኅዝ፡ እዴሁ፡ ወቦ፡ ዘይመርሖ፡ ወይጸይሕ፡ ሎቱ፡ ፍኖተ፡ ዘንተሰ፡ ዘይገብሩ፡ እንዘ፡ ይዴግኑ፡ ትሕትና ። ወይቤሎሙ፡ አቡነ፡ ፊልጶስ፡ ይእዜኒ፡ እብለክሙ፡ አጋእዝትየ፡ አንትሙ፡ ተአምሩ፡ ከመ፡ ኢኮነት፡ ሥምረትየ፡ ለነሢአ፡ ዛቲ፡ ሢመት፡ አላ፡ በፈቃደ፡ እግዚአብሔር፡ ሎቱ፡ ስብሐት፡ ወአነሂ፡ ከመ፡ ገብር፡ በቅድሜክሙ፡ እለ፡ እኤዝዘክሙ፡ አኮ፡ ዘእምኀቤየ፡ አላ፡ በቃለ፡ እግዚአብሔር፡ ዘይበልኅ፡ እምሰይፍ፡ ዘ፪አፉሁ፡ ወይፈልጥ፡ ነፍሰ፡ እምሥጋ፡ ወይሌሊ፡ ሥርወ፡ እመሌሊት ። ወከማሁ፡ አነሂ፡ እብለክሙ፡ ለኵልክሙ፡ ትምጽኡ፡ ከመ፡ ዮም፡ ለለዓመት፡ ትግበሩ፡ ተዝካሮ፡ ለአቡነ፡ ተክለ፡ ሃይማኖት፡ በዕጣን፡ ወበቍርባን፡ ወብጹሐ፡ ምስለ፡ አምኃክሙ፡ ከመዝ፡ ይኩን፡ ለትውልደ፡ ትውልድ ። ወይቤልዎ፡ አሆ፡ ለቃልከ ። ወይእዜኒ፡ እብለክሙ፡ ለለ፩፡ ከመ፡ ትፈንዉ፡ በበእብሬትክሙ፡ እምነ፡ ሀገርክሙ፡ ቀሳውስተ፡ ከመ፡ ይዕጥኑ፡ መቃብረ፡ አቡነ፡ ተክለ፡ ሃይማኖት ። ወይቤሉ፡ ኵሎሙ፡ ከመ፡ ዘበ፩አፍ፡ ኵሎ፡ ዘትቤለነ፡ ንሰምዕ ። ወሶቤሃ፡ ተካፈሉ፡ በበ፩ወርኅ፡ ከመ፡ ይዕጥኑ፡ መቃብረ፡ አቡሆሙ፡ ወይቤሎሙ፡ አቡነ፡ ፊልጶስ፡ ዝሥርዐት፡ ይኩን፡ ምስለ፡ ግዘት፡ ዘሐዋርያት፡ ለዘይመጽእ፡ ትውልድ፡ ዘሰ፡ አበየ፡ ወሰዐረ፡ ዘንተ፡ f. 169 v. ሥርዐተ፡ በቃለ፡ እግዚአብሔ*ር፡ ይቁም፡ ወበግዘተ[1]፡ ሐዋርያት ። ወ፩እምኍልቈ፡ ፲ወ፩ቤት፡ ዘተሠይመ፡ እለ፡ እምድኅሬክሙ፡ ለእመ፡ አበየ፡ ይኩን፡ ውጉዘ፡ ወውፁአ፡ እምርስተ፡ አቡነ፡ ተክለ፡ ሃይማኖት፡ ለዓለመ፡ ዓለም ። ወይቤሉ፡ ኵሎሙ፡ አሜን ።

ምዕራፍ፡ ፲ወ፩ ።

ወእምዝ፡ ፈነዎሙ፡ በሰላም፡ ይእትዉ፡ ብሔሮሙ፡ ወከመዝ፡ ነበሩ፡ እንዘ፡ የዐጥኑ፡ በበእብሬቶሙ፡ ወይገብሩ፡ ተዝካሮ ። ወድኅረዝ፡ ኀደጉ፡ ዐጢነ፡ በመዋዕለ፡ አቡነ፡ ቴዎድሮስ፡ ወገቢረ፡ ተዝካሮሂ፡ በመዋዕለ፡ አቡነ፡ ዮሐንስ፡ ከማ፡ ሀይዶሙ፡ ቃለ፡

[1] ወግዘተ cod. በ supra additum.

ግዘት ። ወውእቱሰ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኮነ ፡ እንዘ ፡ የዐውድ ፡ ሀገረ ፡ ከመ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወጳውሎስ ፡ ለሰቢከ ፡ ወንጌል ፡ ቅዱስ ። ወያጸውር ፡ ፪ጥብጣቤ ፡ ዘወሀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወዘአበየ ፡ ተመይጦ ፡ በቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይዘብጦሙ ፡ በጥብጣቤ ፡ ወይጌሥጾሙ ፡ በቃሉ ፡ ከመ ፡ ይትመየጡ ፡ ውስተ ፡ አሚን ፡ ሥላሴ ። ወለብእሲ ፡ ዘሞተት ፡ ብእሲቱ ፡ ይኤዝዞ ፡ ከመ ፡ ኢያውስብ ፡ ለብእሲትኒ ፡ ዘሞተ ፡ ምታ ፡ ይኤዝዛ ፡ ከማሁ ፡ ብእሲኒ ፡ ኢያውስብ ፡ ብእሲተ ፡ እኁሁ ፡ ወኢትትወሰብ ፡ ብእሲትኒ ፡ ለእኁወ ፡ ምታ ፡ ወለምተ ፡ እኅታ ፡ ዘንተ ፡ ይሜህሮሙ ፡ ከመ ፡ ቀኖና ፡ ሐዋርያት ። ወለእለ ፡ አበዩ ፡ ይገብሩ ፡ በሙ ፡ ከመ ፡ ቅድመ ፡ ንቤ ፡ እስከ ፡ ይትመየጡ ፡ እምፍኖተ ፡ ስሕተት ። ወከመዝ ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይሰብክ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ አህጉር ። ወወለደ ፡ በመንፈስ ፡ ብዙኃነ ፡ መነኮሳተ ፡ ወመነኮሳይያተ ፡ ወኮነ ፡ ወትረ ፡ ይምዕዶሙ ፡ ወያረውዮሙ ፡ እምነቅዐ ፡ ወንጌል ፡ ወይከውን ፡ ሎሙ ፡ ለዐቢይ ፡ ከመ ፡ ዐቢይ ፡ ወለንኡስ ፡ ከመ ፡ ንኡስ ፡ ከመ ፡ ይትመሰሎ ፡ ለጳውሎስ ፡ ዘይቤ ፡ ወኩንዎሙ[1] ፡ ለደቂቅ ፡ ከመ ፡ ደቂቅ ፡ ወኵሎ ፡ በግዕዘ ፡ ኵሉ ፡ ተሎኩ ። ወኢይቤ ፡ ለዝ ፡ አፈቅሮ ፡ ወለዝ ፡ እጸልእ ፡ አላ ፡ በዕሩይ ፡ ያፈቅሮሙ ፡ ከመ ፡ አብ ፡ ወእም ። ወሶበ ፡ ለብሰ ፡ የውሃተ ፡ ከመ ፡ ርግብ ፡ ወለእለ ፡ ይገብሩ ፡ መ*ሃይምናን ፡ ከብካበ ፡ ለውሉዶሙ ፡ f. 170 r. ዘተክህኖ ፡ ይኤዝዝ ፡ ከመ ፡ ይጹርዎሙ ፡ ወይውስድዎሙ[2] ፡ በማሕሌት ፡ እንዘ ፡ ይትፌሥሑ ፡ ውእቱኒ ፡ ይወፅእ ፡ ለቢሶ ፡ ልብሰ ፡ ስርጋዌ ፡ ከመ ፡ መርዓዊ ፡ ዘይወፅእ ፡ እምጽርሑ ። ርእዩኬ ፡ ይዋሄሁ ። ሶበኒ ፡ ይትየዋህ ፡ ይመስል ፡ ዘኢየአምር ፡ ትግርምተ ፡ ሶበ ፡ ይትጌረም ፡ ይትሜሰል ፡ ዘኢየአምር ፡ የውሃተ ፡ እስከ ፡ ኢይክል ፡ መኑሂ ፡ ቀሪበ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይነብር ፡ ባሕቲቱ ፡ እንዘ ፡ ይትናገር ፡ ምስለ ፡ እምላኩ ። ወያመጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ እምኵሉ ፡ በሓውርተ ፡ ሲዋ[3] ፡ ክህነ ፡ ዘአጥፍአ ፡ ክህነቶ ፡ አው ፡ መነኮሰ ፡ ወይናዝዞሙ ፡ እንዘ ፡ ያቤይን ፡ ሎሙ ፡ ለድኩማን ፡ ይጸውሮሙ ፡ ወለሕዙናን ፡ ይናዝዞሙ ፡ ለዕሩቃን ፡ ያለብሶሙ ፡ ለርኁባን ፡ ያበልዖሙ ፡ ለዝኁራን ፡ ይመውኦሙ ፡ በትዕግሥት ። ወከመዝ ፡ ኮነ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወቱ ።

ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ አእሚሮ ፡ ይቤሎሙ ፡ ለእለ ፡ ይቤልዎ ፡ ሥራዕ ፡ ለነ ፡ ክህነተ ፡ እስመ ፡ ኅረየከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሜመከ ፡ ርእ

[1] *Sic* cod. (pro ወኮንክዎሙ?). — [2] ወይወስድዎሙ cod. — [3] *Sic* cod.

ሰ ፡ ርኡሳን ፡ እስመ ፡ ንጉሥኒ ፡ ወጳጳስኒ ፡ አብሑከ ፡ ከመ ፡ ትሢም ፡ ቀሳውስተ ፡ ወዲቆናተ[1] ፡ ወአንተ ፡ ለምንት ፡ ትኤቢ[2] ፡ አአቡነ ። ወይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፡ ፫ግብር ፡ የዐጽበኒ ። ወይቤልዎ ፡ ምንትኑ ፡ አባ ። ወይቤሎሙ ፡ በእንተ ፡ ዘኢኮንኩ ፡ ድልወ ፡ ለዝ ፡ ሢመት ፡ ከመ ፡ አሀብ ፡ ክህነተ ፡ ወካልእታኒ ፡ እስመ ፡ ነበረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ እንዘ ፡ ይፌልስ ፡ እምአድባር ፡ ውስተ ፡ አድባር ፡ ወረከበ ፡ ይእተ ፡ ጸላዕተ ፡ እንዘ ፡ ይመርሖ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወበረከ ፡ ሎቱ ፡ ዘንተ ፡ በአተ ፡ ወፈጸመ ፡ ገድሎ ፡ በውስቴታ ፡ ወተቀብረ ። በረከተ ፡ ጸሎቱ ፡ ተሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ። ኢያእመርክሙኑ ፡ አኀውየ ፡ ከመ ፡ ውእቱ ፡ አበየ ፡ ዘንተ ፡ ግብረ ፡ ሶበ ፡ ሤሞ ፡ አባ ፡ ዮሐንስ ፡ ጳጳስ ፡ ወአበየ ፡ ሢመተ ፡ ክህነት ፡ ወባሕቱ ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይዔይል[3] ፡ አድባራተ ፡ ከመ ፡ ያፍ ። አነ ፡ ለእመ ፡ ሠመርኩ ፡ ከመ ፡ አሀብ ፡ ክህነተ ፡ እምረሰይክዋ ፡ ለመቃብ
f. 170 v. ሩ ፡ መ*ድበለ ፡ ማኅበር ፡ ለዐቢይ ፡ ወለንኡስ ፡ ወእምተጋብኡ ፡ ባቲ ፡ ሠናያን ፡ ወእኩያን ፡ እለ ፡ የኀሥሡ ፡ ክህነተ ፡ እስከ ፡ ይከውን ፡ በውስቴታ ፡ ጻዕቅ ፡ ዐቢይ ፡ ወእለ ፡ የኀድሩ ፡ ቅዱሳን ፡ ኀቤሃ ፡ እምኢረከቡ ፡ ዕረፍተ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ። ወይእዜኒ ፡ እምኮነት ፡ መካነ ፡ ሰብእ ፡ እለ ፡ ያፈቅሩ ፡ ንዛህላለ[1] ፡ ወወክሐ ፡ ወዕረፍተ ፡ ሥጋ ። ኢተአምሩኑ ፡ ሰብአ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ነገሥት ፡ እለ ፡ ይትጋየጹ ፡ በአልባሰ ፡ ቀጠንት ፡ ወበተሰርግዎ ፡ ወርቅ ፡ ወብሩር ፡ ዘይበሊ ፡ ወይማስን ፡ ወዝኍራን ፡ ጥቀ ፡ እሙንቱ ። ወበዝንቱ ፡ እፈርህ ፡ ከመ ፡ ኢይረሲ ፡ ዘንተ ፡ ምኔተ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ መካነ ፡ ተውኔት ፡ ወትፍግዕት ፡ በተጋብኦ ፡ ነገሥት ፡ ወመኳንንት ፡ ውስቴታ ፡ እስመ ፡ ለዛቲ ፡ መካን ፡ አኮ ፡ ዘየኀድርዋ ፡ ዝኍራን ፡ ዘእንበለ ፡ ሠናያን ፡ ወኄራን ፡ እስመ ፡ ይትወለዱ ፡ ብዙኃን ፡ ባቲ ፡ ከመ ፡ ኖጻ ፡ ባሕር ፡ እለ ፡ ይከውኑ ፡ በዲበ ፡ ምድር ፡ ከመ ፡ መላእክት ። ወበእንተዝ ፡ አአቢ ፡ ከመ ፡ አሀብ ፡ ክህነተ ። ዓዲ ፡ እነግረክሙ ፡ ዘእፈርህ ፡ በደኃሪ ፡ መዋዕል ፡ ይመጽኡ ፡ ሰብእ ፡ ምእመናን ፡ ወሰብእ ፡ ኅቡላን ፡ ለምእመናን ፡ ይሬስይዎሙ[4] ፡ ኅቡላነ ፡ ወለኅቡላን ፡ ይሬስይዎሙ ፡ ምእመናነ ። ወዓዲ ፡ ኃጥአን[5] ፡ ይትሜሰሉ ፡ ጻድቃነ ፡ ወእሉ ፡ ያነውርዎሙ ፡ ለጻድቃን ፡ ወመምህራን ፡ ኢይሠየሙ ፡ ተኀርዮሙ ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ አላ ፡ ይሠየሙ ፡ በሕልያን ፡ ወበነቢብ ፡ ዐመ

[1] *Sic* cod. — [2] ተዓቢ cod. — [3] የዔይል cod. — [4] ይረስይዎሙ cod. — [5] ኃጥአን cod.

ፃ ፡ ወኢይሠየሙ ፡ እለ ፡ የአምሩ ፡ መጻሕፍተ ፡ ዳእሙ ፡ ይሠየሙ ፡ እለ ፡ የአምሩ ፡ ነገረ ፡ በሓውርት[1] ። ወእሉ ፡ ኢየዐርፉ ፡ አስተዋድዮ ፡ ኀበ ፡ ነገሥት ፡ ወመኳንንት ፡ እስከ ፡ ያገብኡ ፡ ሢመተ ፡ በዐመፃ ፡ እንዘ ፡ ይፈቅዱ ፡ ያግምርዋ ፡ ለምድር ፡ ባሕቲቶሙ ። ወመነከሳትኒ ፡ ይውዕሉ ፡ ውስተ ፡ መድበለ ፡ መኳንንት ፡ እንዘ ፡ ይትፋትሑ ፡ ምስለ ፡ ሰብአ ፡ ዓለም ። ወእመ ፡ ተገብረ ፡ ዘከመዝ ፡ ግብር ፡ በውስቴታ ፡ በዛቲ ፡ ምኔት ፡ *እምአንቀልቀለት ፡ ጥቀ ፡ እምሁከቶሙ f. 171 r. ፡ ለመፍቅርያን ፡ ሢመት ፡ ወአኮ ፡ ዘታንቀለቅል ፡ ዛቲ ፡ መካን ፡ ለእለኒ ፡ ይፈቅዱ ፡ ያንቀልቅልዋ ፡ በከንቱ ፡ ያጠፍአሙ ፡ ኀይል ፡ አምላካዊ ፡ እስመ ፡ ተውህበ[2] ፡ ላቲ ፡ ዐቢይ ፡ ሀብት ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ። ከመዝ ፡ ተነበየ ፡ ዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ዘይከውን ፡ አእሚሮ ፡ ድኅረዝ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘኅዱር ፡ ላዕሌሁ ።

ወእምዝ ፡ ነበረ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ይሜህሮሙ ፡ ወይከውኖሙ ፡ አርአያ ፡ በቃሉ ፡ ወበምግባሩ ። ዓዲ ፡ ይኤዝዞሙ ፡ ያፍቅሩ ፡ ቢጾሙ ፡ ወይግበሩ ፡ ሠናየ ፡ ለእለ ፡ ይፃረርዎሙ ፡ ወዘአፍቀረ ፡ ቢጾ ፡ ኵሎ ፡ ሕገ ፡ ፈጸመ ። ወበእንተዝ ፡ ይኤዝዞሙ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ሀቡ ፡ እምዘ ፡ ብክሙ ፡ ለዘአልቦቱ ፡ ወእሙንቱኒ ፡ ያምጽኡ ፡ ኀቤክሙ ፡ አምጣነ ፡ ተክህሎሙ ፡ ወይክፍል ፡ ውእቱ ፡ ለእድ ፡ ወለአንስት ፡ እለ ፡ ቦሙ ፡ ተጽናስ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ በመዋዕለ ፡ ዐጸባ ፡ አምጽኡ ፡ ሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ምዝረ ፡ ፩ጽዋዐ ፡ ከመ ፡ ይስተይ ። ወይቤ ፡ አነ ፡ እንዘ ፡ እሰቲ ፡ እገሌ ፡ ይበይት ፡ ኀጢአ ፡ ስቴ ፡ ሑሩ ፡ ሰዱ ፡ ሎቱ ። ወሶበ ፡ ወሰዱ ፡ ሎቱ ፡ ውእተ ፡ ምዝረ ፡ አውሥአ ፡ ለሊሁ ፡ ከመ ፡ ዘይሰቲ ፡ ወወሰደ ፡ ለካልኡ ፡ ወካልኡኒ ፡ ለካልኡ ። ወበጽሐት ፡ ይእቲ ፡ ጽዋዕ ፡ ኀበ ፡ ፲ወ፪ቤት ፡ እንዘ ፡ ይፌንዋ ፡ ፩ለ፩ለፈጽሞ ፡ ትእዛዝ ፡ ዘፍቅር ፡ እስመ ፡ ይእቲ ፡ ተዐቢ ፡ እምኵሉ ፡ ትሩፋት ፡ ወተፍጻሜተ ፡ እሉ ። ወሰዳ ፡ ፩እንዘ ፡ ይብል ፡ መምህርየ ፡ እንዘ ፡ የኀድር ፡ ኀጢአ ፡ ዘይሰቲ ፡ እፎ ፡ አነ ፡ እሰቲ ። ተረግመ[3] ፡ ወወሰዳ ፡ በጕጕአ ። ወገብአት ፡ ይእቲ ፡ ጽዋዕ ፡ ኀበ ፡ ፈናዊሃ ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ ዘንተ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ አእኰቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘወሀቦሙ ፡ ዐቢየ ፡ ሀብተ ፡ ወፍቅረ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወሶቤሃ ፡ ሰትየ ፡ ወወሀቦሙ ፡ ለማኅበራኑ[3] ። ወሰትዩ ፡ ኵሎሙ ፡ ወረወዩ ፡ እምይእቲ ፡ ጽዋዕ ፡ አሐቲ ፡ ዘ

[1] በሐውርት cod. — [2] ተውህባ cod. — [3] *Sic* cod.

f. 171 v. ኢትበቍዕ ፡ ዘእንበለ ፡ *፩ብእሲ ፡ እስመ ፡ በጸሎቱ ፡ ባረከ ፡ እግዚአብሔር ። ወይቤሎሙ ፡ ለደቂቁ ፡ አእመርክሙኑ ፡ ምሥጢረ ፡ ዝንቱ ፡ ነገር ፡ እስመ ፡ ቀዳሚ ፡ ለእመ ፡ ሰተይክዋ ፡ ለይእቲ ፡ ጽዋዕ ፡ እምወዳእክዋ[1] ፡ ባሕቲትየ ፡ ወናሁ ፡ ርእዩ ፡ ዘከመ ፡ አጽገበት ፡ ለዘመጠነዝ ፡ ሰብእ ፡ እስመ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ፡ ዘይገብር ፡ በጥበዐት ፡ ወበምናኔ ። ወሰሚዖሙ ፡ ዘንተ ፡ ጉቡኣን ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ህየ ፡ አስተዐጸቡ ፡ ጥቀ ፡ ወይቤሉ ፡ መንክር ፡ እግዚአብሔር ፡ በቅዱሳኒሁ ። ወበ፩ዕለት ፡ እምዕለታት ፡ አምጽኡ ፡ ሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ንስቲተ ፡ ጼወ ፡ ወአሚሃኒ ፡ ይቤ ፡ ሰዱ ፡ ለእጉሌ ፡ እስመ ፡ እበልዕ ፡ መብልዐ ፡ ቀሱመ ፡ እንዘ ፡ ውእቱ ፡ ልሙሐ ፡ ምንተ ፡ ናመክኒ ፡ ሶበ ፡ ይብለነ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ አይቴ ፡ ሀሎ ፡ ፍቅር ፡ ዘትገብሩ ፡ ላዕለ ፡ ቢጽክሙ ፡ ከመ ፡ ነፍስክሙ ፡ ዝውእቱ ፡ ፍጻሜ ፡ ትእዛዝ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ፈነወ ፡ ለ፩እኁ ፡ ወውእቱኒ ፡ ፈነወ[2] ፡ ለካልኡ ፡ እስከ ፡ በጽሐ ፡ ኀበ ፡ ፲ወ፪ቤት ፡ ከመ ፡ ቅድመ ፡ ንቤ ፡ በእንተ ፡ ምዝር ፡ ወከመዝ ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይሜህሮሙ ፡ ብዙኀ ፡ ዓመታተ ።

ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ በዘከመዝ ፡ ግብር ፡ ናሁ ፡ አስሐትዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ሰብእ ፡ እለ ፡ የአምሩ ፡ ሰገለ ፡ ወይቤልዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ዘስሙ ፡ ዐምደ ፡ ጽዮን ፡ ንሣእ ፡ ብእሲተ ፡ አቡከ ፡ ሚላዕሌከ ፡ እመ ፡ አውሰብከ ፡ ዘኢወለደተከ ፡ ወባሕቱ ፡ ንሕነ ፡ አእመርነ ፡ ከመ ፡ ትቀውም ፡ መንግሥትከ ፡ እመ ፡ አውሰብከ ፡ ኪያሃ ፡ ወእመ ፡ አኮሰ ፡ ኢትቀውም ። ወሰሚዖ ፡ ንጉሥ ፡ ምክረ ፡ እሉ ፡ ስሑታን ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ አቡሁ ። ወበእንተዝ ፡ ተሀውኩ ፡ ምእመናን ፡ እለ ፡ በክርስቶስ ፡ ወመጽኡ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወነገርዎ ፡ ዘከመ ፡ ገብረ ፡ ንጉሥ ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ሶበሰ ፡ ከፈለነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከዊነ ፡ ስምዕ ፡ እምኮነ ፡ ሰማዕተ ። ወድኅረዝ ፡ ይቤ ፡ ምንተ ፡ እሬሲ ፡ እግዚኦ ፡ በእንተ ፡ እሉ ፡ አባግዕ ፡ ዘወሀብከኒ ፡ እመኒ ፡ ነሣእክዎሙ ፡ ምስሌየ ፡ ኢይክሉ ፡ f. 173 r. ተዐግሦ ፡ ለተወክፎ ፡ ሕ*ማም ፡ ወበ ፡ እምኔሆሙ ፡ ዘኢይክል ፡ ሐዊረ ፡ ፍኖት ፡ ወሶበኒ ፡ ኀደግዎሙ ፡ ዘእልቦ ፡ ኖላዊ ፡ ይከውነኒ ፡ ዕቅፍተ ፡ በኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወእመ ፡ አኮሰ ፡ ኢይፈርህ ፡ ተቀሥፎ ፡ ወተሞቅሖ ፡ ወተሰዶ ፡ ሶበ ፡ ተዛለፍክዎ ፡ ለንጉሥ ፡ በእንተ ፡ ስሕተቱ ፡ ወበእንተ ፡ ሰብእ ፡ እኩያን ፡ ወመሰግላን ፡ እለ ፡ መሀር

[1] እምወዳእክምዋ cod. — [2] ፈኒ cod.

ዎ ፡ ነገረ ፡ ዘኢያሠምሮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አንሰ ፡ ተሠየምኩ ፡ ከመ ፡ ጴጥሮስ ፡ ሊቀ ፡ ሐዋርያት ፡ እኩናሙ ፡ መርሐ ፡ ኀበ ፡ ፍኖተ ፡ አሚን ፡ ለኵሉ ፡ አሕዛብ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ለሊሁ ፡ ወኩንዎሙ ፡ አርአያ ፡ ለመርዔቱ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወእግዚእነኒ ፡ ይቤ ፡ በወንጌል ፡ ኢትፍርህዎሙ ፡ ለእለ ፡ ይቀትሉክሙ ፡ ወለነፍስክሙሰ ፡ ኢይክሉ ፡ ቀቲሎታ ፡ ወባሕቱ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ተአምር ፡ ኅሊናየ ። ወሰበ[1] ፡ ነገሥት[2] ፡ ወመኳንንት[2] ፡ ኢይፈርህ ፡ ከመ ፡ እኩን ፡ ስምዐ ፡ በእንተ ፡ ስምከ ፡ እመኒ ፡ ነበርኩ ፡ በትእዛዝከ ፡ ምስለ ፡ እሉ ፡ አባግዕ ፡ ዘወሀብከኒ ፡ ኢይናፍቅ ፡ በእንተ ፡ ከዊነ ፡ ስምዕ ፡ ወለእመኒ ፡ ሖርኩ ፡ ወከዐውኩ ፡ ደምየ ፡ በእንተ ፡ ስምከ ፡ ሠናይ ፡ ውእቱ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ምርሐኒ ፡ ፍኖተ ፡ በዘእረብሓ ፡ ለነፍስየ ። ወዳግመ ፡ ጸለየ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይቤ ፡ ኦእግዚእየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እመ ፡ ኮነ ፡ ሥምረትከ ፡ ከመ ፡ እትኈለቍ ፡ ምስለ ፡ ሰማዕታት ፡ ቅዱሳን ፡ እለ ፡ ከዐዉ ፡ ደሞሙ ፡ በእንቲአከ ፡ ወወረሱ ፡ ሕይወተ ፡ ዘለዓለም ፡ ወናሁ ፡ አነኒ ፡ እፈቱ ፡ እክዐው ፡ ደምየ ፡ በእንቲአከ ፡ ወለእሉኒ ፡ አባግዕ ፡ አንተ ፡ ኩኖሙ ፡ ኖላዌ ፡ ወዕቀቦሙ ፡ እምተኵላ ፡ መሣጢ ፡ ወእምትንሣኤ ፡ ፀር ፡ ዘኅቡእ ፡ ወዘገሃድ ። ወእመሰ ፡ እቤ ፡ ሚላዕሌየ ፡ እስመ ፡ ናሁ ፡ ተሠየምኩ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶስ ፡ ወሰበ ፡ ኢገሠጽክዎ ፡ ለንጉሥ ፡ በእንተ ፡ ዕልወቱ ፡ እመ ፡ ርእዩ ፡ ሕዝብ ፡ ይከውኑ ፡ ከመ ፡ ንጉሦሙ ። ወባሕቱ ፡ እፈርህ ፡ በእንተ ፡ አባግዕ ፡ ከመ ፡ ኢይምሥጦሙ ፡ ተኵላ ፡ ዕቀቦሙ ፡ እግዚኦ ፡ በፍቅርከ ፡ ወተማሕፀኖሙ ፡ በኂሩትከ ፡ ወረስየነ ፡ ድልዋነ ፡ ለመንግሥ*ትከ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ። ወሰበ ፡ ፈ f. 173 v.
ጸመ ፡ ዘንተ ፡ ጸልዮ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ እምሰማይ ፡ ዘይብል ፡ ፫ጊዜ ፡ አሜን ፡ አሜን ፡ አሜን ።

ወእምድኅረዝ ፡ አስተጋብኦሙ ፡ ፊልጶስ ፡ ለደቂቁ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አደቂቅየ ፡ እስመ ፡ ናሁ ፡ አበየ ፡ ትእዛዘ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወለእመ ፡ አርመምነ ፡ ዘእንበለ ፡ ንገሥጾ ፡ ይከውነነ ፡ ኀፍረተ ፡ ወንሰመይ ፡ ፈራህያነ ፡ ኵነኔ ፡ ሥጋዌ ፡ ዘአዘዘ ፡ እግዚእነ ፡ ከመ ፡ ኢይፍርሁ ፡ ኪያሁ ፡ በብሂሎቱ ፡ ኢትፍርሁ ፡ ለእለ ፡ ይቀትሉክሙ ፡ ሥጋክሙ ፡ ወለነፍስክሙሰ ፡ ኢይክሉ ፡ ቀቲሎታ ። ወተግሣጸ ፡ ዚአነ ፡ እመ ፡ ሰምዐ ፡ ንጉሥ ፡ አድኅነ ፡ ርእሰ ፡ ወባልሐ ፡ ነፍሰ ፡ እምኵነኔ ፡ ዘድልው ፡ ለኃጥአን ፡ ወለእመ ፡ ኢሰምዐ ፡ ቃለነ ፡ ዘበ

[1] *Sic!* cod. (pro ወኀበ ?). — [2] *Sic!* cod.

ቲ፡ ሕይወት፡ ንሕነ፡ አድኅነ፡ ርእሰነ፡ ወደሞ፡ ይትኀሠሥ፡ እግዚአብሔር፡ እምእዴየ[1]፡ እስመ፡ ሊተ፡ ረሰየኒ፡ እግዚአብሔር፡ ሰብአ፡ ዐይን፡ ለኵሉ፡ በሓውርት፡ ዘይቀንዮሙ፡ ወበእንተዝ፡ አሐውር፡ ኀቤሁ፡ ከመ፡ እገሥጾ፡ እመ፡ ፈቀደ፡ እግዚአብሔር፡ እገብእ፤ ወእመኒ፡ ሞትኩ፡ በሥምረቱ፡ ወተሰደድኩ፡ ርቡሕ፡ ሊተ። ወይቤልዎ፡ ለመኑ፡ ተኀድገነ፡ ኪያነ፡ አአባ፡ እስመ፡ አልቦ፡ ዘይከውነነ፡ ተስፋ፡ በአይቴ፡ ንረክብ፡ ዘከማከ፡ ኄረ፡ ኖላዌ፡ ዘይሜጡ፡ ነፍሶ፡ ቤዛ፡ አባግዒሁ። ወሶቤሃ፡ ሰምዑ፡ እምኔሁ[2]፡ ዘይቤ፡ አቡነ፡ ፊልጶስ፡ ኮነ፡ ዐቢይ፡ ላሕ፡ ወኖኅ፡ ትካዝ፡ ላዕለ፡ ካህናት፡ ወዲያቆናት፡ ላዕለ፡ አእሩግ፡ ወሕፃናት፡ እንዘ፡ ይክዑ፡ አንብዖሙ፡ ከመ፡ ማይ፡ እኂዘሙ፡ ብረኪሁ። ወይቤሉ፡ አአባ፡ አባ፡ ንሕነ፡ ፍጡነ፡ ንሙት፡ ህየንቴከ፡ እምንርአይ፡ ሞተ፡ ዚአከ። ወአንብዐ፡ ውእቱኒ፡ ወይቤሎሙ፡ ለምንት፡ ከመዝ፡ ትገብሩ፡ ወታሐዝኑኒ፡ አኮኑ፡ በፈቃደ፡ እግዚአብሔር፡ አሐውር፡ አነ፡ ኀበ፡ ዘአሐውር፡ ወአመሰ፡ ኮነ፡ በሥምረተ፡ እግዚአ፡ ሑረትየ፡ ለምንት፡ ትበክዩ፡ ከመዝ፡ ወለእመ፡ ሖርኩ፡ በሥምረተ፡ ልብየ፡ ምንተ፡ እምገበርክሙ፡ ይትከሃለኒኑ፡ እኅድግ፡ ት f. 174 r. እዛ[ዘ]፡ እግዚአብሔር፡ *ዘእንበለ፡ እብጻሕ፡ ኀበ፡ ውእቱ፡ ዘጸውዐኒ፡ ለክሙኒ፡ ኢይትከሃለክሙ፡ ከመ፡ ትክልኡኒ፡ ትእዛዘ፡ እግዚአብሔር። ወበሕቱ፡ ለእመ፡ ገበእኩ፡ ወለእመ፡ ኢገበእኩ፡ እመኒ፡ ተሰደድኩ፡ ወእመኒ፡ ሞትኩ፡ ፈቃደ፡ እግዚአብሔር፡ እስከ፡ ይከውን። ናሁ፡ ይኩንክሙ፡ ሕዝቅያስ፡ አበ፡ ህየንቴየ። ወሶቤሃ፡ በከዩ፡ ኵሎሙ፡ ወይቤሉ፡ ሶበሰ፡ ኮነ፡ ሑረቱ፡ በፈቃደ፡ ሰብእ፡ እምኢኀደገነ፡ አቡነ፡ እስከ፡ ንመውት። ወእመሰ፡ ኮነ፡ ሑረቱ፡ በፈቃደ፡ እግዚአብሔር፡ አልቦ፡ ዘይክል፡ ከሊኦቶ።

ምዕራፍ፡ ፲ወ፪።

ወሶቤሃ፡ ተንሥአ፡ አቡነ፡ ፊልጶስ፡ ወሖረ፡ ፍኖቶ፡ ወአስተፋነውዎ፡ ዕድ፡ ወአንስት፡ እንዘ፡ ይብሉ፡ ወይ፡ ለነ፡ አአቡነ፡ እምይእዜ፡ ኢንሬኢ፡ ገጸከ፡ ወኢንሰምዕ፡ ቃለከ፡ ወኢንረክብ፡ ኄረ፡ ኖላዌ፡ ዘከመከ፡ ወአበ፡ መናዝዘ። ወተለውዎ፡ ብዙኃን፡ እምአርዳኢሁ፡ ወአባ፡ አኖሬዎ[ስ]፡ ዘብሔረ፡ ወረብ። ወሖረ፡ በ

[1] እምእዴሁ cod. — [2] Aliquid desideratur.

ጕጕአ ፡ ምሕዋረ ፡ ፫ዕለት ፡ ወበጽሐ ፡ ምድረ ፡ ሰወን ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ንጉሥ ። ወበጽሐ ፡ ወውእተ ፡ አሚረ ፡ ዜነውዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ከመ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ በጽሐ ። ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ ጌሰመ ፡ አምጽእዎ ፡ ኀቤየ ። ወበሳኒታ ፡ ነበረ ፡ ንጉሥ ፡ ዲበ ፡ መንግሥቱ ፡ ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ አምጽእዎ ፡ ለአባ ፡ ፊልጶስ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ። ወሶቤሃ[1] ፡ ወአቀምዎ ፡ ቅድሜሁ ፡ ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ ምንትኑ ፡ ምክንያት ፡ ዘአምጽእከ ፡ ኀቤየ ። ወይቤሎ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ከመ ፡ እጠይቅ ፡ እምኔከ ፡ ፩ቃለ ፡ ለእመ ፡ እሙን ፡ ውእቱ ፡ አው ፡ አልቦ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ምንት ፡ ውእቱ ። ወይቤሎ ፡ ብፁዕ ፡ ከመ ፡ አውሰብከ ፡ ብእሲተ ፡ አቡከ ፡ ወገበርከ ፡ ዘእንበለ ፡ ሕግ ፡ እስመ ፡ ሰማዕኩ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ሚላዕሌከ ፡ ለእመ ፡ አውሰብኩ ፡ ዘኢወለደተኒ ፡ እስመ ፡ ይቤሉኒ ፡ ካህናት ፡ ማእምራን ፡ ነገር ፡ ለእመ ፡ ኢያውሰብከ ፡ ኪያሃ ፡ ኢይረትዕ ፡ መንግሥትከ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እስመ ፡ አስሐቱከ ፡ ሰብእ ፡ ጠንቋልያን ፡ ወመሠርያን ፡ ዘከመ ፡ መሀሮሙ ፡ ሰይጣን ፡ አቡሃ ፡ ለሐሰት ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ንጉሥ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ተምዐ ፡ ፈድፋደ ፡ ወአዘዘ ፡ ወዓልያኒሁ ፡ ይጽፍእዎ ፡ አፉሁ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ። ወሶበ ፡ ጸፍዕዎ ፡ እሙንቱ ፡ ወ*ዓልት ፡ f. 174 v. እለ ፡ ተበውሑ ፡ እምኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወድቀ ፡ አክሊሉ ፡ እምላዕለ ፡ ርእሱ ፡ ዲበ ፡ ምድር ። ወነሥአ ፡ አባ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወሰዐሞ ፡ ለውእቱ ፡ አክሊል ፡ ወነበበሙ ፡ ለእሉ ፡ ወዓልያን ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ሀለወክሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጸፍአክሙ ፡ በመቅሠፍተ ፡ መዓቱ ። ወሶቤሃ ፡ መልአ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ላዕለ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቤሎ ፡ ለንጉሥ ፡ ኢይምሰልከ ፡ ዘያደሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለገጸ ፡ ሰብእ ፡ ኢለንጉሥ ፡ ወኢለባዕል ፡ ወስሙኒ ፡ መኰንነ ፡ ጽድቅ ፡ ውእቱ ፡ ዘይለብስ ፡ ልብሰ ፡ ፍዳ ፡ ወይትሞጣሕ ፡ ሞጣሕተ ፡ በቀል ፡ ከመ ፡ ይትበቀሎሙ ፡ ለጊጉያን ፡ በዕለተ ፡ ደይን ፡ ዓዲ ፡ ይቀንት ፡ ርትዐ ፡ ከመ ፡ ይፍታሕ ፡ ሎሙ ፡ በጽድቅ ፡ ለእለ ፡ ተገፍዑ ፡ እምነገሥት ፡ ገፋዕያን ፡ ለፈጽሞ ፡ ቃል ፡ ዘተብህለ ፡ ውእቱ ፡ ይኴንና ፡ ለዓለም ፡ በጽድቅ ፡ ወለአሕዛብኒ ፡ በርትዕ ። ኢሰማዕከኑ ፡ ኦንጉሥ ፡ ዘከመ ፡ አዘዙ ፡ ሐዋርያት ፡ ዘይቤሎሙ ፡ እግዚእነ ፡ ዘኪያክሙ ፡ ሰምዐ ፡ ኪያየ ፡ ሰምዐ ፡ ወዘለክሙ ፡ አበየ ፡ ሊተ ፡ አበየ ፡ ይቤሉ ፡ እሙንቱ ፡ ለእመ ፡ ኮኑ ፡ ውሉደ ፡ ጥምቀት ፡ ኢያውስቡ ፡ ዘእንበለ ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ወእመ ፡ ሞተት ፡ ያወስብ ፡ አሐተ ፡

[1] Omissum videtur *አምጽእዎ*.

ለእመ ፡ ኢክህለ ፡ ተዐግሦ ፡ ወእመ ፡ አውሰበ ፡ ፫እንዘ ፡ ክርስቲያን ፡ ውእቱ ፡ ኢይትኌለቍ ፡ ውስተ ፡ መርዔቱ ፡ ለክርስቶስ ። ዘንተኒ ፡ ይቤሉ ፡ ለብእሲ ፡ ዘሞተት ፡ ብእሲቱ ፡ ወለብእሲትኒ ፡ ዘሞተ ፡ ምታ ። ወአንተሰ ፡ ገበርከ ፡ ዘእንበለ ፡ ሕግ ፡ እንዘ ፡ ነሐዝን ፡ በእንተ ፡ አብዝኆ ፡ ብእሲት ፡ ገበርከ ፡ ዘየአኪ ፡ እመዝ ፡ ወኮንከ ፡ ከመ ፡ ነኪር ፡ በአውስቦ ፡ እምከ ። ወሶቤሃ ፡ ተምዐ ፡ ንጉሥ ፡ ወአዘዘ ፡ ይዝብጥዎ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ። ወሰበ ፡ ዘበጥዎ ፡ ውሕዘ ፡ ደም ፡ እምአፉሁ ፡ ወእምአእናፊሁ ። ወተፈሥሐ ፡ ቅዱስ ፡ እስመ ፡ ቀደመ ፡ ከዊነ ፡ ስምዐ ፡ በሀገረ ፡ ኢትዮጵያ ። ወአዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ይቅሥፍዎ ፡ በጥብጣቤ ፡ ዘሐብል ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወቀሠፍዎ ፡ እስከ ፡ ይትረአይ ፡ አዕፅምተ ፡ ገቦሁ ፡ ወተዝሕቀ ፡ አነዳ ፡ ሥጋሁ ፡ እምከሣዱ ፡ እስከ ፡ ሐቌሁ ። ወእምዝ ፡ ሰበ ፡ ኀደግዎ ፡ ዘቢጠ ፡ ውሕ f. 175 r. ዘ ፡ ደሙ ፡ ከመ ፡ ማይ ። ወመጽኡ ፡ አርዳኢሁ ፡ ወነሥእዎ ፡ *ውስተ ፡ ማኅደሪሆሙ ፡ ዘሀሎ ፡ በታዕካ ። ወደሙ ፡ ለቅዱስ ፡ ኮነ ፡ እሳተ ፡ ወአንበልበለ ። ወዓዲ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ይቅሥፍዎሙ ፡ ለአርዳኢሁ ። ወይቤልዎ ፡ ሐራ ፡ ለምንት ፡ ትቀሥፎሙ ፡ ወለምንት ፡ አዘዝከነ ፡ ናሁ ፡ ለአቡሆሙ ፡ ዘተቀሥፈ ፡ ኮነ ፡ ደሙ ፡ እሳተ ፡ ወጕየይነ ፡ ከመ ፡ ኢያውዕየነ ፡ ወኀበ ፡ ነጠበ ፡ ደሙ ፡ ይከውን ፡ እሳተ ። ወሶቤሃ ፡ አዘዘሙ ፡ ንጉሥ ፡ ለሰራዊቱ ፡ ከመ ፡ ያጥፍኡ ፡ እሳተ ፡ ውእተ ፡ ወይክዐዉ ፡ ውስቴቱ ፡ ማየ ። ወወፅኡ ፡ ሰራዊተ ፡ ንጉሥ ፡ ጸዊሮሙ ፡ ብዙኀ ፡ ቀሡታተ ፡ ወከዐዉ ፡ ማየ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወኢጠፍአ ፡ እሳት ፡ ባሕቱ ፡ ተለዐለ ፡ ከመ ፡ ዘወጥሐ ፡ ዕፀ ፡ ይቡሰ ፡ ወሣዕረ ፡ ወማይኒ ፡ ኮነ ፡ እሳተ ፡ ከመ ፡ ዘተገብረ ፡ ለኤልያስ ፡ ነቢይ ፡ አመ ፡ በልዐ ፡ መሥዋዕቶ ። ወጐዩ ፡ ኵሎሙ ፡ ሰራዊት ፡ ንጉሥ ፡ ወዜነውዎ ፡ ከመ ፡ ኮነ ። ወተንሥአ ፡ ንጉሥ ፡ ሐረ ፡ ህየ ፡ ምስለ ፡ ሰራዊት ፡ ብዙኅ ፡ ወርእየ ፡ እሳተ ፡ እንዘ ፡ ይነድድ ። ወሰበ ፡ ነጸረ ፡ ዘንተ ፡ አዘዘ ፡ ይኅድግዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ዘቢጦተ ፡ ወውእቱኒ ፡ ጐየ ፡ እሳተ ፡ እምፍርሃት ። ወሶቤሃ ፡ ጸለየ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይጥፋእ ፡ እሳት ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኦእግዚኦ ፡ ናሁ ፡ አርአይከ ፡ ተአምራቲከ ፡ ላዕለ ፡ ቅዱሳኒከ ፡ ወይእዜኒ ፡ አዝዝ ፡ ከመ ፡ ይጥፋእ ፡ እሳት ። ወሶቤሃ ፡ ጠፍአ ። ወአርዳኢሁሰ ፡ ለብፁዕ ፡ አስተጋብኡ ፡ ግማደ ፡ ሥጋሁ ፡ ወዳእሙ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ፈውሰ ፡ ወበረከተ ።

ወበሳኒታ ፡ ገብአ ፡ ንጉሥ ፡ እምኀበ ፡ ጐየ ፡ ወነበረ ፡ ዲበ ፡ መንግሥቱ ፡ ወአዘዘ ፡ ያምጽእዎ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወአምጽእዎ ፡ እሲ

ሮሙ ፡ እደዊሁ ፡ ድኅሬተ ፡ ወአቀምዎ ፡ ቅድሜሁ ። ወከዕበ ፡ አዘዘ ፡ ይክልእዎ ፡ አልባሲሁ ፡ ወያቅምዎ ፡ እንዘ ፡ ዕሩቅ ፡ ውእቱ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ መነኮስ ፡ ኀፋር ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኀፈርሰ ፡ አንተ ፡ ኀፋር ፡ ዘታወስብ ፡ እመከ ፡ ከመ ፡ እንስሳ ፡ እለ ፡ አልበሙ ፡ ልብ ። ሊተሰ ፡ ይደልወኒ ፡ ከመ ፡ እቁም ፡ ዕራቅየ ፡ መሬት ፡ ቅድመ ፡ መሬት ፡ እስመ ፡ ለእግዚእነሂ ፡ ንጉሠ ፡ ስብሐት ፡ አዕረቅዎ ፡ አል*ባሲሁ ፡ አይሁድ ፡ ዐማፅያን ፡ ወሰቀልዎ ፡ f. 175 v. ዲበ ፡ ዕፀ ፡ መስቀል ፡ ከመ ፡ እቡስ ። ወባሕቱ ፡ ኢይምሰልከ ፡ ዘአኅፍር ፡ አነ ፡ አላ ፡ እትሐሠይ ፡ ወእትፌሣሕ ፡ ጥቀ ፡ እስመ ፡ ጸርኩ ፡ ታሕጻጸ ፡ ሕማሙ ፡ ለክርስቶስ ፡ በሥጋየ ። ኀፈርሰ ፡ አንተ ፡ ዘትቀውም ፡ ዕራቀከ ፡ ቅድመ ፡ ምኵናኑ ፡ ለክርስቶስ ፡ ወቅድመ ፡ አእላፍ ፡ መላእክቲሁ ፡ አንሰ ፡ ኢየኀፍር ፡ እስመ ፡ ዘሀሎ ፡ ኀቤየ ፡ ሀሎ ፡ ኀቤከ ፡ ወዘሀሎ ፡ ኀበ ፡ አዋልድየ ፡ መነኮሳይያት ፡ ኀበ ፡ አንስቲያከ ፡ ሀሎ ፡ ዘኮንከ ፡ ላዕሌሆን ፡ ከመ ፡ ሐርጌ ፡ ወጠሊ ። ወሶቤሃ ፡ ተምዕዐ ፡ ንጉሥ ፡ ወአዘዘ ፡ ከመ ፡ ይንጽዩ ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋሁ ። ወይቤሎ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ሠናየ ፡ ገበርከ ፡ እስመ ፡ ከላእከ ፡ ርስሐተ ፡ ኃጣውእየ ። ወዓዲ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ያዑድዎ ፡ ውስተ ፡ ታዕካሁ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ዕሩቅ ፡ ውእቱ ፡ እምልብስ ፡ ከመ ፡ ይነጽርዎ ፡ ትዕይንት ፡ ዕድ ፡ ወአንስት ፡ ወዕቁባቲሁ ፡ ለንጉሥ ።

*ምዕራፍ ፡ ፲ወ፫ ። f. 177 r.

ወእምዝ ፡ ወሰድዎ ፡ አሲሮሙ ፡ ድኅሬተ ፡ ከመ ፡ ሰራቂ ፡ ወወዐለ ፡ ይእተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ የዐውድዎ ፡ ወበከዩ ፡ ኵሎሙ ፡ መሃይምናን ፡ ርእዮሙ ፡ ዕርቃኖ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ። ወሶበ ፡ አብጽሕዎ ፡ ኀበ ፡ አንስቲያ ፡ ንጉሥ ፡ ይቤላሁ ፡ ለብፁዕ ፡ ኀፋር ፡ አመነኮስ ። ወብፁዕ ፡ ይቤሎን ፡ ኀፋራሰ ፡ አንስት ፡ አንትን ፡ ምስለ ፡ ምትክን ፡ አውሳቤ ፡ እሙ ፡ ወተዐዳዌ ፡ ሕግ ፡ ወንጌላዊ ። ካዕበ ፡ ይቤሎን ፡ ኀፋራሰ ፡ አንትን ፡ ዘትትወሰባ ፡ ለ፩ምት ፡ ሐማት ፡ ምስለ ፡ መርዓት ። ወእማንቱኒ ፡ መበለታት ፡ እለ ፡ የሐውራ ፡ ዕራቃቲሆን ፡ ምስለ ፡ አቡሆን ። ይቤሎን ፡ ለንግሥታት ፡ ኀፋራ ፡ አንስት ፡ አንትን ፡ እስመ ፡ ንሕነሰ ፡ ተሐፀይነ ፡ ለ፩ምት ፡ ድንግል ፡ ክርስቶስ ፡ ወለሊክን ፡ ተሐውራ ፡ በዝሙትክን ፡ ኀበ ፡ ፩ ብእሲ ፡ እንዘ ፡ አንትን ፡ ፲ወ፩ ፡ ፍቅድ ፡ ከመ ፡ አዋልደ ፡ ቃየል ። ወዘትሬእያ ፡ ኀፍረተ ፡ አቡነ ፡ ሀሎ ፡ ኀበ ፡ ምትክን ፡ ወዘትሬእያ ፡ ኀፍረተ ፡ ዚ

አነ ፡ ሀሎ ፡ ኀቤክን ። ወባሕቱ ፡ ለእመ ፡ ኢሀሎ ፡ ኀቤክን ፡ እምተኀፈርን ፡ ኅፈራሰ ፡ አንትን ፡ እስመ ፡ ተሐውራ ፡ ዕራቃቲክን ፡ ከመ ፡ ትቁማ ፡ ቅድመ ፡ መኰንነ ፡ ኵሉ ፡ ፍጥረት ፡ በፍርሃት ፡ ወበረዓድ ። ወበውእቱ ፡ ጊዜ ፡ አውፅእዎሙ ፡ ለሰማዕታት ፡ እንዘ ፡ ይስሕብዎሙ ፡ ከመ ፡ ከልብ ። ወብፁዕሰ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ይትፌሣሕ ፡ በእንተ ፡ ኵሉ ፡ ምንዳቤ ፡ ዘበጽሐ ፡ ላዕሌሁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ስብሐት ፡ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ከፈልከኒ ፡ ዘንተ ፡ ዐቢየ ፡ ሀብተ ፡ ከመ ፡ እሕምም ፡ በእንተ ፡ ስምከ ፡ ቅዱስ ፡ ወባሕቱ ፡ ረሲ ፡ ሊተ ፡ ዘንተ ፡ ለስርየተ ፡ ኃጣውእየ ። ወሶበ ፡ ኮነ ፡ ጊዜ ፡ ምሴት ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ያምጽኡ ፡ ከለባተ ፡ እለ ፡ ይእኅዙ ፡ አናብስተ ፡ ወለብፁዕሂ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ አብጽሕዎ ፡ ወአቀምዎ ፡ ቅድሜሆሙ ፡ እንዘ ፡ ዕሩቅ ፡ ውእቱ ፡ ወእሱር ፡ እደዊሁ ፡ ድኅሪተ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ተኀፍርኑ ፡ ይእዜ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ አኃፉር ፡ ምንተ ፡ ኮንኩ ፡ ብሂልየ ፡ አኀፍር ፡ አነ ፡ ኅፈርሰ ፡ አንተ ፡ እስመ ፡ ተመዋእከ ፡ በ፩መነኮስ ፡ ምውት ፡ ወነዳይ ። ወተምዐ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤ ፡ እመሰ ፡ ሞእከኒ ፡ ትሬእየኒ ። ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ አይቴ ፡ ሀለዉ ፡ ከለባት ፡ ዘእቤ ፡ አምጽእዎሙ ። ወይቤልዎ ፡ ነዮሙ ፡ እግዚኦ ። ወይቤ ፡ ኅድግዎሙ ፡ ወፍትሕዎሙ ፡ እማእሰር ፡ ከመ ፡ ይንት

f. 177 v. ፍዎ ፡ ምስለ ፡ ቍሰሊሁ ። ወገብሩ ፡ *ወዓልት ፡ በከመ ፡ አዘዘ ። ወሖሩ ፡ ኀቤሁ ፡ እንዘ ፡ ይረውጹ ። ወባረከ ፡ ቅዱስ ፡ በእገሪሁ ፡ ላዕለ ፡ ከለባት ፡ ወእደዊሁሰ ፡ ክቱፋት [1] ፡ ወእሱራት ፡ ድኅሪተ ፡ ከመ ፡ ኢይክድን ፡ ኀፍረቶ ፡ ቦቱን ፡ ወበእንተዝ ፡ ባረከ ፡ በእገሪሁ ። ወሶበ ፡ ርእይዎ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እሙንቱ ፡ ከለባት ፡ አንገርገሩ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ዘከመ ፡ ይኤምኅዎ ። ወገብኡ ፡ ውስተ ፡ መካናቲሆሙ ፡ እንዘ ፡ አልቦ ፡ ዘይነክይዎ ፡ ወኢምንትኒ ። ወይቤሎ ፡ ብፁዕ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ለንጉሥ ፡ ኅሬር ፡ አንጉሥ ፡ እኩየ ፡ አሚን ፡ ናሁ ፡ ተመዋእከ ፡ ምስለ ፡ ከለባቲከ ፡ በኀይለ ፡ እግዚእየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሎቱ ፡ ስብሐት ፡ ምንተ ፡ ትብል ፡ ይእዜ ። ሶቤሃ ፡ ተምዕዐ ፡ ንጉሥ ፡ ወኮነ ፡ ከመ ፡ ስኩር ፡ እስከ ፡ ፈቀደ ፡ ይርግዞ ፡ በኵናት ። ወተንሥእት ፡ ንግሥት ፡ ወሠጠጠት ፡ አልባሲሃ ፡ አኀዘቶ ፡ ወትቤሎ ፡ ለምንት ፡ ትትበአስ ፡ ምስለ ፡ ዝንቱ ፡ መነኮስ ፡ ውእቱሰ ፡ ይፈቅድ ፡ ያግብእ ፡ ነፍሶ ፡ ውስተ ፡ እዴከ ። ወሶቤሃ ፡ ኀሥእዎ ፡ ሐራ ፡ ወአግሐሥዎ ፡ እምኅበ ፡ ንጉሥ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡

[1] ክልቱፋት cod.

ወአልበስዎ ፡ አልባሲሁ ። ወይቤልዎ ፡ ለምንት ፡ ትፀርፍ ፡ ከመዝ ፡ ላዕለ ፡ ንጉሥ ፡ ኢተአምርኑ ፡ ከመበ ፡ ሞት ፡ ወሕይወት ፡ ውስተ ፡ እዴሁ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ለሐራ ፡ ኢያእመርክሙኑ ፡ ደቂቅየ ፡ ዘይቤ ፡ እግዚእየ ፡ በወንጌል ፡ ቅዱስ ፡ ኢትፍርህዎሙ ፡ ለእለ ፡ ይቀትሉክሙ ፡ ሥጋክሙ ፡ ወለነፍስክሙሰ ፡ ኢይክሉ ፡ ቀቲሎታ ፡ ፍርህዎሰ ፡ ለዘይክል ፡ ይቅትል ፡ ነፍሰ ፡ ወሥጋ ፡ ወያሀጕል ፡ በውስተ ፡ ገሃነም ። ምንት ፡ ሕይወቱ ፡ ለዝ ፡ ኀሱር ፡ እመ ፡ ተበውሐ ፡ ለኰንኖ ፡ ሥጋ ፡ ወሕይወታሰ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይኴንን ፡ ሕያዋነ ፡ ወሙታነ ፡ እመ ፡ ምጽአተ ፡ መንግሥቱ ፡ ለፍዳ ።

ወተማከረ ፡ ንጉሥ ፡ ምስለ ፡ እሊአሁ ፡ አሚሃ ፡ አስሐትዎ ፡ እሉ ፡ በምክሮሙ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ምንተ ፡ ትትጋደል ፡ ምስለ ፡ ዝንቱ ፡ መነኮስ ። ወበሕቱ ፡ ይሰደድ ፡ እምሀገርከ ፡ ወይሙት ፡ በህየ ፡ እስመ ፡ ኢይገርር ፡ ለትእዛዝከ ። ወበዝምክር ፡ ሠምረ ፡ ንጉሥ ። ወሰበ ፡ ጸብሐ ፡ ፈነወ ፡ ላእካነ ፡ ኀበ ፡ ዝኩ ፡ ብፁዕ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ተሰደድ ፡ እምሀገርየ ፡ ወእምይእዜሰ ፡ ኢትሬ*ኢ ፡ ገጽየ ። ወበጺሖ ፡ ላእካን ፡ ወዜነውዎ ፡ ለብፁ- f. 178 r. ዕ ፡ ሰማዕት ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኵሎ ፡ ዘይቤ ፡ ንጉሥ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ለላእካን ፡ በልዎ ፡ ለንጉሥክሙ ፡ ሠናየ ፡ ገበርከ ፡ ላዕሌየ ፡ እስመ ፡ ረሰይከኒ ፡ ከመ ፡ እፈጽም ፡ ዘይቤ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘአንተ ፡ ዐለውከ ፡ ሶበ ፡ ይሰድዱክሙ ፡ እምዛቲ ፡ ሀገር ፡ ጕዩ ፡ ውስተ ፡ ካልእት ፡ ሀገር ። በእንተዝ ፡ እሰደድ ፡ አንሰ ፡ እምሀገርከ ፡ ወአንተ ፡ ምስለ ፡ አንስቲያከ ፡ ወምስለ ፡ ሰብእ ፡ እለ ፡ ከማከ ፡ አሚሃ ፡ ትሰደድ ፡ እመንግሥቱ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወኪያየሰ ፡ ያርሕቀኒ ፡ እምግባሪከ ፡ እኩይ ፡ ወእምርእየ ፡ ገጻት[1] ፡ ዘምሉእ ፡ መዓተ ። ወዘትቤለኒ[2] ፡ ኢትሬኢ ፡ ገጽየ ፡ እምይእዜሰ ፡ እሙነ ፡ ተነበይከ ፡ ላዕለ ፡ ርእስከ ፡ እንዘ ፡ ይመስለከ ፡ ዘትጌርመኒ ፡ አእምር ፡ ወለቡ ፡ ቃልየ ፡ ናሁ ፡ በ፲ዓመት ፡ ትመውት ፡ ወይሁብ ፡ መንግሥተከ ፡ ለወልድከ ፡ ሰይፍ[3] ፡ አርአድ ። ከመዝ ፡ በልዎ ፡ ይቤሎሙ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ወዓዲ ፡ ዜነውዎ ፡ ለእግዚእክሙ ፡ ንጉሥ ፡ ነገረ ፡ ኀቡአ ፡ ዘይከውን ፡ ድኅረዝ ፡ አንሰ ፡ ተወከፍኩ ፡ እምኔከ ፡ ብዙኀ ፡ ኵነኔ ፡ ከዕበ ፡ ሀለወኒ ፡ በዘመነ ፡ ወልድከ ፡ ሰይፍ[3] ፡ አርዓድ ፡ እትወከፍ ፡ ሕማማተ ፡ በእን

[1] ገጻ cod. — [2] ወዘትቤላ cod. — [3] *Sic* cod.

ተ ፡ ሃይማኖት ፡ ርትዕት ፡ ከመ ፡ አበውየ ፡ ሐዋርያት ። ወበዝ ፡ ኢየሐዝን ፡ ዳእሙ ፡ እትመላእ ፡ ፍሥሓ ፡ እስመ ፡ ከፈለኒ ፡ እሕምም ፡ በእንተ ፡ ስመ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ከመ ፡ እዕሪ ፡ ነጊሠ ፡ ምስሌሁ ፡ ለፈጽሞ ፡ ቃል ፡ ዘይቤ ፡ ሐዋርያ ፡ እመ ፡ ዐረይነ ፡ ሕማመ ፡ ንዔሪ ፡ ነጊሠ ፡ ወለእመ ፡ ዐረይነ ፡ ሞተ ፡ ንዔሪ ፡ ሕይወተ ። ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ወዘይመስሎ ፡ ይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ለላእካን ፡ ወእሙንቱ ፡ ላእካን ፡ ዜነውዎ ፡ ለንጉሥ ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ንጉሥ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ አዘዘ ፡ ሐራሁ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አብጺሐክሙ ፡ ምድረ ፡ ቈርቋራ ፡ ዘንተ ፡ መነኮሰ ፡ ወአውፂአክሙ ፡ አንቀጸ ፡ ፈንውዎ ፡ ይረድ ፡ ምድረ ፡ ትግሬ ፡ ወአዝዝዎ ፡ ለዐቃቤ ፡ አንቀጸ ፡ ሀገር ፡ እንዘ ፡ ትብሉ ፡ ለእመ ፡ መጽአ ፡ ኀቤከ ፡ ድኅረዝ ፡ ዝንቱ ፡ መነኮስ ፡ ዐላዌ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይትመየጥ ፡ ሀገሮ ፡ ኢትf. 178 v. ኅድጎ ፡ ይፃእ ፡ ወለእመ ፡ ኀደጎ ፡ እመትር ፡ ርእሰከ ። ወተአዚ*ዘሙ ፡ ሐራ ፡ መጽኡ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቤልዎ ፡ እሙንቱ ፡ ሐራ ፡ ነዓ ፡ ተንሥእ ፡ ተሰደድ ፡ ይቤለከ ፡ ንጉሥ ። ወካዕበ ፡ ይቤልዎ ፡ እሙንቱ ፡ ሐራ ፡ እንዘ ፡ ይሳለቅዎ ፡ ዕቡይ ፡ መነኮስ ፡ መኑ ፡ አገበረከ ፡ ትምጻእ ፡ ዝየ ፡ እመካንከ ፡ ወመኑ ፡ ኀሠሠከ ፡ እምሀገርከ ፡ አኮኑ ፡ አንተ ፡ በፈቃድከ ፡ አምጻእከ ፡ ለርእስከ ፡ ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ምንዳቤያተ ፡ ወመቅሠፍተ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ሰማዕቱ ፡ ለክርስትስ ፡ አዕልዋን ፡ ወንጉሥክሙኒ ፡ ዕልው ፡ እስኩኬ ፡ ንግሩኒ ፡ መኑ ፡ አገበሮ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወሪደ ፡ እምሰማይ ፡ ከመ ፡ ይትወለድ ፡ እምድንግል ፡ ወመኑ ፡ አጽሐቦ ፡ እስከ ፡ ሰቀልዎ ፡ አይሁድ ፡ ወቀተልዎ ፡ ሰቂሎሙ ፡ ዲበ ፡ ዕፀ ፡ መስቀል ፡ ወቀበርዎ ፡ ውስተ ፡ መቃብር ። ወበሕቱ ፡ ውእቱ ፡ ተንሥአ ፡ እሙታን ፡ በሥልጣነ ፡ መለኮት ፡ እመ ፡ ሣልስት ፡ ዕለት ፡ ወአግዐዞ ፡ ለአዳም ፡ ወለደቂቁ ፡ እምተቀንዮ ፡ ለጸላኢ ። ወከማሁ ፡ ለነኒ ፡ አዘዘነ ፡ ንኩን ፡ ሰማዕተ ፡ በጽድቅ ፡ አንትሙሰ ፡ ትኤብሱ ፡ በግብር ፡ እምኀበ ፡ አቡክሙ ፡ ሰይጣን ፡ ወንሕነሰ ፡ ንከውን ፡ ሰማዕተ ፡ እንዘ ፡ አልቦ ፡ ዘያጌብረነ ፡ በከመ ፡ መሀረነ ፡ አቡነ ፡ ሰማያዊ ፡ ከመ ፡ ንርከብ ፡ ስርየተ ፡ ኃጣውኢነ ፡ በቅድሜሁ ። ወሶበ ፡ ሰምዑ ፡ ሐራ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ አንከሩ ፡ እምጣዕመ ፡ ቃሉ ፡ ወእምብርሃነ ፡ ገጹ ፡ ወይቤልዎ ፡ ተማሕፀነ ፡ በጸሎትከ ። ወ፩እምኔሆሙ ፡ ኀሠሠ ፡ በአጽባዕቱ ፡ መግለ ፡ ቅሥፈቱ ፡ ለቅዱስ ፡ ወቀብአ ፡ ዐይኖ ፡ የማናየ ፡ ዘኮነ ፡ ዕውረ ፡ ሐይወ ፡ ወርእየ ፡ በጊዜሃ ። ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ዘንተ ፡ አንከሩ ፡ ኵሎሙ ፡ ወይቤሉ ፡ አማን ፡ ገብ

ረ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ዘትትኳነን ፡ በግፍዕ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ምንተ ፡ ታነክሩ ፡ አኮ ፡ ዘፈወሰ ፡ መግለ ፡ ዚአየ ፡ አላ ፡ እግዚእየ ፡ በእንተ ፡ አሚኖቱ ፡ ፈወሶ ፡ መልአ ። ንሑር ፡ ኀበ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥክሙ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ወ፬ ።

ወሶቤሃ ፡ ነሥእዎ ፡ ከመ ፡ ይሰድዎ ። ወመጽኡ ፡ አርዳኢሁ ፡ አንስትኒ ፡ እለ ፡ ኮና ፡ ምስሌሁ ፡ ወይቤሉ ፡ ኵሎሙ ፡ ንሕነኒ ፡ ንሰደድ ፡ ምስሌከ ፡ መምህርነ ። ወይብሉ ፡ ሐራ ፡ ኢይትከሀለነ ፡ ንሰድ ፡ ኪያክሙ ፡ ዘእንበለ ፡ መባሕተ ፡ ንጉሥ ። ወ*ዘንተ ፡ ብሂሎ f. 179 r. ሙ ፡ ገብኡ ፡ ወነገርዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ኵሎ ፡ ዘይቤሉ ፡ ቅዱሳን ፡ ሰማዕት ። ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ ዘይፈቅድ ፡ ሐዊረ ፡ ይሑሩ ፡ ምስሌሁ ፡ ወባሕቱ ፡ ለተባዕትኒ ፡ ወለአንስት ፡ ክትሙ ፡ ገጾሙ ፡ ወእደዊሆሙ ፡ ለትእምርት ፡ ከመ ፡ ኢይክህሉ ፡ ወፂአ ፡ እምሀገር ። ወሶቤሃ ፡ መጽኡ ፡ ሐራ ፡ ኀበ ፡ ስርግው ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቤልዎሙ ፡ ለደቂቀ ፡ ዕድ ፡ ወአንስት ፡ ኅድጉ ፡ ሐዊረ ፡ ወግብኡ ፡ ብሔረክሙ ። ወይቤልዎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ኢንገብእ ፡ ንሕነሰ ፡ ድኅሬነ ። ወይቤልዎሙ ፡ ሐራ ፡ እመሰ ፡ አበይክሙ ፡ ተመይጦ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ትትከተሙ ። ወይቤልዎሙ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ በ፩ቃል ፡ አኮ ፡ ዘነኅድግ ፡ ትሊወተ ፡ አቡነ ፡ በፈሪሀ ፡ ክትመት ፡ ንሕነሰ ፡ አምተፈሣሕነ ፡ ጥቀ ፡ ሶበ ፡ ይኤዝዝ ፡ ንጉሥ ፡ ይቅተሉነ ። ወአንከሩ ፡ ሐራ ፡ ሶበ ፡ ርእዩ ፡ ሐራ ፡ ጥብዐቶሙ ፡ ወአኀዙ ፡ ይክትምዎሙ ፡ ወይሜጥዉ [1] ፡ ለሊሆሙ ፡ ገጾሙ ፡ ወመዝራዕቶሙ ፡ ዘእንበለ ፡ ግጋዜ ፡ ወለቅዱስሰ ፡ ከተምዎ ፡ ፍጽሞ ፡ ወመዝራዕቶ ፡ ወእንግዳሁ ፡ እምጕርዔሁ ፡ እስከ ፡ ከርሡ ፡ በቀዳሚት ፡ ዕለት ፡ አመ ፡ ቀሠፍዎ ። ወኮነ ፡ ኍልቆሙ ፡ ለእለ ፡ ተከትሙ ፡ ፳ወ፬ መነኮሳት ፡ ወአንስት ፡ ቅዱሳት ፡ ፲ወ፬ ።

መእምዝ ፡ ተንሥኡ ፡ ሐራ ፡ ይሰድዎ ፡ ለብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ከመ ፡ ይስድድዎ ፡ እምሀገር ፡ ምስለ ፡ ዕድ ፡ ወአንስት ፡ ዘዘከርነ ፡ ቅድመ ፡ በኈልቍ ። ወካህነ ፡ ንጉሥኒ ፡ ዘስሙ ፡ ዘርአ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘሀገረ ፡ አንጎት ፡ ዘትሰመይ ፡ ጕማት ፡ ኮነ ፡ ሰማዕተ ፡ ምስለ ፡ ዝንቱ ፡ አቡነ ፡ ሶበ ፡ ሆከቶ ፡ ፍቅር ፡ አምላካዊት ፡ እስመ ፡ እንዘ ፡ ትግርምተ ፡ ንጉሥ ፡ ቀሊለ ፡ ይሬሲ [2] ፡ በኀቤሁ [3] ፡ ኢፈርሀ ፡ ተቀሥፎ ፡

[1] Conieci pro ወይቤጥዉ cod. — [2] ትሬሲ cod. — [3] በኀቤከ cod.

ወተሞቅሐ ፡ ወኢፈርሀ ፡ ተዐርቆ ፡ እንዘ ፡ ይዜክር ፡ ዕርቃኖ ፡ ለእግዚእነ ፡ ዘመልዕልተ ፡ መስቀል ፡ ዘእምርት ፡ ዕለት ፡ ዘይእቲ ፡ ዕለተ ፡ ዐርብ ፡ አመ ፡ መዋዕለ ፡ ጲላጦስ ፡ መስፍነ ፡ ሮም ፡ ወአመ ፡ ሢመተ ፡ ሊቃናተ ፡ ክህናተ ፡ አሪት ፡ ቀያፋ ፡ ወሐና ። ዝንቱ ፡ ዘርአ ፡ ክርስቶስ ፡ ኢኀደገ ፡ ተሰዶ ፡ በእንተ ፡ ሃይማኖት ፡ እስከ ፡ ፈጸመ ፡ በድሮ ፡ በውስተ ፡ ስደቱ ። ረድኤተ ፡ ዝንቱ ፡ ሰማዕት ፡ መዋኢ ፡ ይኩነነ ፡ ማኅፈደ ፡ ጽኑዐ ፡ ቅድመ ፡ ገጸ ፡ ጸላኢ ፡ አሜን ።

ምዕራፍ ፡ ፲ወ፰ ።

ንግበእኬ ፡ ኀበ ፡ ነገረ ፡ ዜናሁ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ። ወእለ ፡ ተርፉ ፡ መነኮሳት ፡ ወመሃይምናን ፡ አመ ፡ ስደቱ ፡ ተከፈሉ ፡ አንዳ ፡ ሥጋሁ ፡ ዘተሌለየ ፡ እምነ ፡ አባሉ ፡ ከመ ፡ ቅራፈ ፡ ዕፅ ፡ ገቢሮሙ ፡ f. 179 v. በበንስቲ*ት ፡ ወግማደ ፡ ልብስ ፡ ንጹሕ ፡ ዘተጠምዐ ፡ መግለ ፡ ቅሥፈታቲሁ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ፈውሰ ፡ ለድውያን ። ወእመቦ ፡ ዘአኀዘ ፡ ጋኔን ፡ ያነብሩ ፡ ላዕሌሁ ፡ ውእተ ፡ አንዳሁ ፡ ለቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ሕየው ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ሰማዕቱ ፡ ለክርስቶስ ፡ ሶቤሃ ፡ የሐዩ ፡ በቅጽበት ። ወዝንቱ ፡ አቡነ ፡ ተመሰሎ ፡ ለቶማስ ፡ በተዝሕቆ ፡ አንዳሁ ፡ ወበውእቱ ፡ አንዳ ፡ ፈውሶ ፡ ድውያን ፡ ወመግሉኒ ፡ ኮነ ፡ ይከሥት ፡ አዕይንተ ፡ ዕውራን ፡ ወበሃማንኒ ፡ ይትናገሩ ፡ ሶበ ፡ ይትቀብኡ ፡ እምኔሁ ፡ ጽሙማን ፡ ይሰምዑ ፡ ወሐንካሳን ፡ የሐውሩ ፡ ወእለ ፡ ለምጽ ፡ ይነጽሑ ። ወቈስለ ፡ ቅሥፈቱሂ ፡ ለፊልጶስ ፡ አጸመ [1] ፡ ለአቡነ ፡ ወነበረ ፡ እስከ ፡ ብዙኅ ፡ መዋዕል ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ ኀይለ ፡ ወኮነ ፡ ከመ ፡ ጳውሎስ ፡ ሐዋርያ ፡ ዘነበረ ፡ እንዘ ፡ የሐምም ፡ በዝብጠተ ፡ ርእስ ፡ ወጕፃጕፃተ ፡ ሥጋ ፡ ሶበኒ ፡ ሰአለ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጊዜያተ ፡ ሠልሰ ፡ ከመ ፡ ይሰስሉ ፡ እሉ ፡ ደዌያት ፡ እምነ ፡ ሥጋሁ ። ኢፈቀደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወኢሠምረ ፡ ከመ ፡ ያዕርፍ ፡ ዝኩ ፡ ሐዋርያ ፡ እምሕማማት ፡ ዘያሰርሑ ፡ ሥጋ ። ወባሕቱ ፡ ጸገዎ ፡ ጸጋ ፡ ዐቢየ ፡ ከመ ፡ የሀብ ፡ ሀብታተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በብዙኅ ፡ ጾታ ፡ ወኀይለ ፡ ፈውስ ፡ ለአሰስሎ ፡ ደዌ ፡ ዘሥሉጥ ፡ ላዕለ ፡ ኵሎሙ ፡ ሥጋውያን ፡ እለ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ በአሚን ። ወከማሁ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ሕሙም ፡ ውእቱ ፡ በደጕጻት ፡ ውእቱ ፡ ቍስል ፡ ካነ ፡ ይፌውስ ፡ ካልአነ ፡ ለ

[1] Ex ኢተፈጸመ corruptum videtur.

ከሚተ ፡ ኀይል ፡ አምላካዊ ፡ ወኵሉ ፡ ዘተአመነ ፡ በጸሎቱ ፡ ይድኅን ። እመኒ ፡ ዘጠፍአ ፡ ንዋዩ ፡ ሶበ ፡ ይብል ፡ አምላከ ፡ ፊልጶስ ፡ ኢታጥፍእ ፡ ብየ ፡ ይረክብ ፡ ንዋዮ ፡ አመኒ ፡ ተኀጥአ ፡ በቅሉ ፡ አው ፡ አድጉ ፡ አው ፡ ላህሙ ፡ አው ፡ በግዕ ፡ ወጠሊ ፡ አው ፡ አፍራስ ፡ ወአግማል ፡ ሶበ ፡ ያወግዝዎሙ ፡ ለአራዊት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኢትሂዱ ፡ ንዋየነ ፡ የኀድሩ ፡ እለ ፡ ዘከርኖሙ ፡ እንስሳ ፡ ምስለ ፡ አራዊት ፡ መሣጥያን ፡ እንዘ ፡ ይትናድዑ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ወሰራቂኒ ፡ እመ ፡ ተጸውዐ ፡ ስመ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኢይትከሃሎ ፡ ከመ ፡ ይስርቅ ።

ስምዑ ፡ አኀውየ ፡ ዘገብረ ፡ ተአምረ ፡ እምቅድመ ፡ ይሙት ። ወሀለወት ፡ አሐቲ ፡ እቤር ፡ በሀገረ ፡ ዝማ ፡ ዘይእቲ ፡ ሀገረ ፡ ሙላዱ ። ወሰምዐት ፡ ዘንተ ፡ ተአምረ ፡ ዘይትገበር ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወሀለወታ ፡ ለይእቲ ፡ እቤር ፡ አሐቲ ፡ ላህም ፡ ወአልባቲ ፡ ምንትኒ ፡ ዘእንበሌሃ ፡ ወተአስራ ፡ ታሕተ ፡ ዐራታ ። ወኮነት ፡ ይእ*ቲ ፡ f. 180 r. ላህም ፡ ስብሕት ፡ ፈድፋደ ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ ርእያ ፡ ሰራቂ ፡ ለይእቲ ፡ ላህም ፡ ወሶበ ፡ ርእያ ፡ መስየ ፡ ተለዋ ፡ ለላህም ፡ ከመ ፡ ያእምር ፡ ኀበ ፡ ዘተኀድር ። ወወፅአት ፡ ይእቲ ፡ እቤር ፡ በከመ ፡ ልማዳ ፡ ወተቀበለታ ፡ ወሶበ ፡ ርእያ ፡ ጸላኢ ፡ ለእቤር ፡ ተፈሥሐ ፡ እስመ ፡ አእመረ ፡ ከመ ፡ አልባቲ ፡ ምት ፡ ወኢወልድ ፡ ዘእንበለ ፡ ባሕቲታ ። ወሶበ ፡ ኮነ ፡ ሌሊተ ፡ አርኀወ ፡ ኆኅተ ፡ ቤት ፡ ቦአ ፡ ወለጐማ ፡ አፉሃ ፡ ለላህም ፡ ወወሰዳ ፡ ወሖረ ፡ እስከ ፡ ይጸብሕ ። ወሶበ ፡ ሠረቀ ፡ ፀሓይ ፡ ተኀብአ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ከመ ፡ ኢይርአዩ ፡ ሰብእ ። ወተንሥአት ፡ ይእቲ ፡ እቤር ፡ በከመ ፡ ልማዳ ፡ ወርእየታ ፡ ለላህም ፡ ወኀጥአታ ፡ እመካን ፡ ዘተኀድር ፡ ባቲ ፡ ወአውየወት ፡ ሶቤሃ ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ ኦአምላከ ፡ ፊልጶስ ፡ አቡየ ፡ ርድአኒ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ተአምር ፡ ከመ ፡ አልብየ ፡ ምንትኒ ፡ ዘእንበሌከ ፡ ወነበርኩ ፡ እንዘ ፡ እሴሰይ ፡ እምኔሃ ፡ ወእትአረዝ ። ኦአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኢታስተኀፍረኒ ፡ እስመ ፡ ሰማዕኩ ፡ ተአምራቲከ ። ወዘንተ ፡ ብሂላ ፡ ወዐለት ፡ ይእተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ተሐዝን ። ወሶበ ፡ ሠረቀ ፡ ፀሓይ ፡ ተንሥአ ፡ ውእቱ ፡ ሰራቂ ፡ እምውሳጤ ፡ ገዳም ፡ ወነድአ ፡ ለይእቲ ፡ ላህም ፡ ከመ ፡ ይሑር ፡ ፍኖተ ፡ እንተ ፡ ኀበ ፡ መጽአ ፡ እንዘ ፡ ይመስሎ ፡ ዘየሐውር ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ሶበ ፡ ጠፍአ ፡ ልቡ ። ወሶበ ፡ በጽሐት ፡ ላህም ፡ ኀበ ፡ ማኅደራ ፡ ዘቀዳሚ ፡ ቆመት ፡ ወመሰሎ ፡ ለሰራቂ ፡ ከመ ፡ በጽሐ ፡ ኀበ ፡ ቤቱ ፡ ወሶቤሃ ፡ ጸውዐ ፡ ስመ ፡ ብእሲቱ ፡ ወይቤላ ፡ አርኀውኒ ። ወሶበ ፡ ሰምዐት ፡ ይእቲ ፡ እ

ቤር ፡ ድምፀ ፡ ውእቱ ፡ ሰራቂ ፡ ደንገጸት ፡ ወትቤ ፡ ትማልም ፡ ነሣእከ ፡ ላህምየ ፡ ወዮምኒ ፡ መጻእከ ፡ ከመ ፡ ትቅትለኒ ። ወሰሚዓ ፡ ላህም ፡ ቃለ ፡ እግዝእታ ፡ ነቀወት ፡ ወበውእቱ ፡ ጊዜ ፡ አርኀወት ፡ ኆኅታ ፡ ይእቲ ፡ እቤር ፡ ወርእየታ ፡ ለላህም ፡ ወለውእቱ ፡ ብእሲ ፡ እንዘ ፡ ይቀውም ። ወገብአት ፡ ላህም ፡ አእሚራ ፡ ማኅደራ ፡ እንዘ ፡ ትነቁ ። ወሶቤሃ ፡ ከልሐት ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ወአእኰተቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሎቱ ፡ ስብሐት ፡ ዘረድአ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ሰምዕት ። ወመጽኡ ፡ አግዋሪሃ ፡ ወይቤልዋ ፡ ምንተ ፡ ኮንኪ ፡ ወትቤሎሙ ፡ ነጽሩ ፡ ዘንተ ፡ ተኣምረ ፡ ዘገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እስመ ፡ ትማልም ፡ ሰረቀኒ ፡ ወዮም ፡ አግብአ ፡ ሊተ ። ወርእዩ ፡ እሙንቱ ፡ ሰብእ ፡ ውእቱ ፡ ሰራቂ ፡ እንዘ ፡ ይቀውም ፡ ውስተ ፡ ዴዴሃ ፡ ለይእቲ ፡ እቤር ፡ አኀዝዎ ፡ ወይቤልዎ ፡ ለምንት ፡ ነሣእከ ፡ ላህማ ፡ ለዛቲ ፡ እቤር ። ወይ
f. 180 v. ቤ*ሎሙ ፡ እስመ ፡ ርኢክዋ ፡ ለዛቲ ፡ ላህም ፡ እንዘ ፡ ትትረዐይ ፡ ሣዕረ ፡ ውስተ ፡ ሐቅል ፡ ፈተውክዋ ፡ ወወዐልኩ ፡ እንዘ ፡ እጸንሓ ፡ ከመ ፡ አእምር ፡ ኀበ ፡ አይ ፡ ተኀድር ፡ ሶበ ፡ ተቀበለታ ፡ ዛቲ ፡ እቤር ፡ ወአብአታ ፡ ውስተ ፡ ቤታ ፡ ተፈሣሕኩ ፡ አእሚርየ ፡ ብሕታዌሃ ፡ ለእቤር ፡ ወዓዲ ፡ ሰማዕክዋ ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ እምቅድመ ፡ ትኑም ፡ አአቡነ ተማሕፀንኩ ፡ በጸሎትከ ፡ አፊሎጶስ ፡ እስመ ፡ ባሕታዊት ፡ አነ ፡ ለዛቲ ፡ ላህምየ ፡ ዘወሀበኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ አድኅን ፡ ሊተ ፡ በጸሎትከ ፡ እምሀያዲ ፡ ወእምሰራቂ ። ወዘንተ ፡ ብሂላ ፡ ኖመት ፡ ወተፈሣሕኩ ፡ ፈድፋደ ፡ ሶበ ፡ አእመርኩ ፡ ከመ ፡ አልቦ ፡ ዘይረድአ ፡ ወበዊእየ ፡ ውስተ ፡ ቤት ፡ አውፃእክዋ ፡ ሖርኩ ፡ ወበጻሕኩ ፡ እስከ ፡ መንፈቀ ፡ ሀገርየ ፡ ወህየ ፡ ወዐልኩ ፡ በዊእየ ፡ ውስተ ፡ በድው ፡ ሶበ ፡ ጸብሐ ፡ ብየ ፡ ወመስዮ ፡ ተንሣእኩ ፡ ከመ ፡ እእቱ ፡ ቤትየ ፡ ወቀደመተኒ ፡ ላህም ፡ ወሖረት ፡ ውስተ ፡ ፍኖት ፡ ዘይእቲ ፡ ተአምሮ ፡ እንዘ ፡ አነ ፡ እተልዋ ፡ ወኢያእመርኩ ፡ ኀበ ፡ አይ ፡ አሐውር ። ወሶበ ፡ በጻሕኩ ፡ ዝየ ፡ መስለኒ ፡ ዘበጻሕኩ ፡ ውስተ ፡ ቤትየ ፡ ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ጸዋዕክዋ ፡ ለብእሲትየ ፡ ወሰሚዕየ ፡ ቃለ ፡ ዛቲ ፡ ብእሲት ፡ ደንገፅኩ ፡ ወናሁ ፡ በከመ ፡ ትሬእዩኒ ። ወሶበ ፡ ሰምዑ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ አንከሩ ፡ እሉ ፡ ሰብእ ፡ ወአእኰትዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘገብረ ፡ ዘንተ ፡ ተኣምረ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቤልዎ ፡ ለውእቱ ፡ ሰራቂ ፡ ሑር ፡ ዳግመ ፡ ኢተአብስ ፡ ከመ ፡ ኢትኩን ፡ ውፁአ ፡ እምጽድቅ ። ወነበረት ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ እንዘ ፡ ተአኵቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘረድአ ፡ በጸሎቱ ፡

ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ረድኤቱ ፡ ትኩን ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ምዕራፍ ፡ ፲ወ፮ ።

ወካዕበ ፡ ስምዑ ፡ ካልአ ፡ ተኣምረ ፡ ዘገብረ ፡ ዝንቱ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በሥጋ ። ወሀለወት ፡ አሐቲ ፡ መበለት ፡ ዘቃረብሕ ፡ ዶርሆ ፡ ወትሜየጥ ፡ ባቲ ፡ ሲሳያ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ መጽአ ፡ አንቄ ፡ ወነሥአ ፡ ፩ ዶርሆ ። ወአምሐለቶ ፡ ይእቲ ፡ መበለት ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ሰማዕተ ፡ ክርስቶስ ፡ ከመ ፡ ታግብእ ፡ ሊተ ፡ ዶርሆየ ፡ ዘነሣእከ ፡ እምኔየ ። ወዘንተ ፡ ብሂላ ፡ ወዐለት ፡ እንዘ ፡ ትትአመን ፡ በጸሎቱ ። ወውእቱ ፡ አንቄ ፡ ኢደፈረ ፡ ከመ ፡ ይብላዕ ፡ ባሕቱ ፡ ተመይጠ ፡ ለፌ ፡ ወለፌ ፡ እንዘ ፡ ይጸውር ፡ ውእተ ፡ ዶርሆ ። ወሶበ ፡ ኮነ ፡ ጊዜ ፡ ሰርክ ፡ ነበረ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ውእቱ ፡ አንቄ ፡ ኀበ ፡ ነሥአ ፡ ዶርሆ ፡ ወነጸረት ፡ ይእቲ ፡ መበለት ፡ ወትቤ ፡ ዝአንቄ ፡ ዘመሠጠ ፡ ዶርሆ ፡ ዚአየ ፡ እንዳዒ ፡ ለእመ ፡ አሰሮ ፡ አቡነ ፡ በጸሎቱ ፡ ከመ ፡ ኢይብላዕ ። ወይእቲ ፡ ጊዜ ፡ ተንሥአ ፡ አን*ቄ ፡ ኀዲጎ ፡ ዶርሆ ፡ ዘመሠጠ ። ወነሥአት ፡ ይእቲ ፡ [f. 182 r.] ውእተ ፡ ዶርሆ ፡ ወረከበቶ ፡ ሕያዎ ፡ ወኢተነክየ ፡ ምንትኒ ፡ ወነገረቶሙ ፡ ለአግዋሪሃ ፡ ኵሎ ፡ ዘኮነ ። ወአእኰታሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘገብረ ፡ ተኣምረ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ትንብልናሁ ፡ ትኩን ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ ተሰምዐ ፡ ዜናሁ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ በሓውርት ፡ ወኵሉ ፡ ዘተአመነ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ይትገበር ፡ ሎቱ ፡ ፈቃዳቲሁ ፡ ኵሉ ፡ እመኒ ፡ ብእሲ ፡ አው ፡ ብእሲት ። ሶበ ፡ ኀሠሡ ፡ ያብስሉ ፡ ኅብስተ ፡ ያምሕልዎ ፡ ለእሳት ፡ ከመ ፡ ኢያሕርር ፡ ኅብስተ ፡ እስከ ፡ ይትመየጡ ፡ በጺሐሙ ፡ ኀበ ፡ ፈቃዱ ፡ በስሙ ፡ ይትገበር ፡ ሎሙ ፡ ወኵሎ ፡ ተኣምራተ ፡ ዘአርአየ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእደዊሁ ፡ ሶበ ፡ ጸሐፍነ ፡ በበ፩፩እምኢያብጻሕነ ፡ ኀበ ፡ ፍጻሜ ፡ ዳእሙ ፡ ኀደግነ ፡ ከመ ፡ ኢይኩን ፡ ዝንጋዔ ፡ ወሀኬተ ፡ ለሰማዕያን ።

ንትመየጥኬ ፡ ኀበ ፡ ዘቀዳሚ ፡ ነገርነ ። ወሶቤሃ ፡ ነሥእዎ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ለብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ወአብጽሕዎ ፡ እስከ ፡ ምድረ ፡ ቄርቋራ ። ወአውዒአሙ ፡ እምአንቀጸ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ ኀደግዎ ፡ ወነገርዎ ፡ ለዐቃቤ ፡ አንቀጽ ፡ በከመ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤ ፡ አሆ ፡ ወተመይጡ ፡ ላእካነ ፡ ንጉሥ ። ወእምዝ ፡ ወረደ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡

እንተ ፡ ምድረ ፡ ዘላን ። ወእሙንቱ ፡ አረማውያን ፡ ይቀትሉ ፡ ሰብአ ፡ ኵሎ ፡ ዘረከቡ ፡ ለብፁዕሰ ፡ አድኅኖ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወኅለፈ ፡ እንተ ፡ ማእከሎሙ ። ወበጽሐ ፡ ሀገረ ፡ ትግሬ ፡ አመ ፡ መኰንና ፡ ለምድረ ፡ ትግሬ ፡ ተራድአነ ፡ እግዚእ ። ወተፈጸመ ፡ ላዕሌሁ ፡ ቃለ ፡ ወንጌል ፡ ዘይቤ ፡ ብፁዓን ፡ እለ ፡ ይሰደዱ ፡ በእንተ ፡ ጽድቅ ፡ እስመ ፡ ሎሙ ፡ ይእቲ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ። ወነበረ ፡ እንዘ ፡ የኀሪ ፡ መካነ ፡ ፅሙና ፡ ወኀደረ ፡ ህየ ። ወኮነ ፡ ብፁዕ ፡ ይፌውስ ፡ ድውያነ ፡ ወሕሙማነ ፡ በኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ወእግዚአብሔርኒ ፡ ይሰምዖ ፡ ጸሎቶ ፡ ወይገብር ፡ ሎቱ ፡ ተአምራተ ፡ ወመንክራተ ፡ አኮ ፡ ለባሕቲቱ ፡ አላ ፡ ለዘይጼውዕኒ ፡ ስሞ ፡ በአሚን ።

ወበውእቱ ፡ መዋዕል ፡ ሀሎ ፡ መኰንን ፡ ሀገር ፡ ዘተቤን[1] ፡ ዘይሰመይ ፡ ተአማኒ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ወኮነት ፡ ሎቱ ፡ ወለት ፡ ላሕይት ፡ ፈድፋደ ፡ ወኮነ ፡ የማናይ ፡ እዳ ፡ ወየማናይ ፡ እግራ ፡ ዕውሰ ፡ እምአመ ፡ ተወልደት ፡ ወኢትክል ፡ አንቀልቅሎ ። እስመ ፡ ብዙኃን ፡ መኳንንት ፡ የሐፅይዋ ፡ ሶበ ፡ ርእዩ ፡ ላሕየ ፡ ገጻ ፡ መአድመ ፡ ወሥነ ፡ ላሕያ ፡ እንዘ ፡ ኢየአምሩ ፡ ደዌሃ ፡ ወሶበ ፡ ደዌሃ[2] ፡ የኀድግዋ ፡ ወእለ ፡ ነጸሩ ፡ ኪያሃ ፡ አቡሃ ፡ ወእማ ፡ ይበክዩ ፡ ጥቀ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ አወ
f. 182 v. ለትነ ፡ ለእመ ፡ ኮንኪሰ ፡ ፍጹመ ፡ ከመዝ ፡ እ*ምበቋዕኪ ፡ ለነገሥት ። ዘንተ ፡ ወዘይመስሎ ፡ ይቤሉ ። ወሶበ ፡ ነገርዎ ፡ ለአበ ፡ ይእቲ ፡ ወለት ፡ ዜናሁ ፡ ለክቡር ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቤልዎ ፡ ሰማዕነ ፡ በእንተ ፡ ፩ መነኮስ ፡ እስመ ፡ ተዋሥአ ፡ ለንጉሥ ፡ ወንጉሥኒ ፡ ሰደዶ ፡ እምነ ፡ ሸዋ ፡ እስከ ፡ ዝየ ፡ ወናሁ ፡ ይፌውስ ፡ ዱያነ ፡ ወእመ ፡ ትፈቅድ ፡ አንተ ፡ ፈውሰ ፡ ዚአሃ ፡ ሰዳ ፡ ኀቤሁ ፡ ወውእቱ ፡ ይፌውስ ፡ ለከ ፡ ፍጡነ ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ መኰንን ፡ ሀገር ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ተመልአ ፡ ፍሥሐ ፡ ወይቤ ፡ እመ ፡ ይፈውስ ፡ ኪያሃ ፡ እምወሀብክዎ ፡ መንፈቀ ፡ ንዋይየ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ መኰንን ፡ ባዕል ፡ ጥቀ ። ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ተንሥአ ፡ ወአጸረ ፡ ወለቶ ፡ ወአምኃ ፡ ብዙኀ ። ወኀሠሠ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቤልዎ ፡ ናሁ ፡ ንቡር ፡ ኀበ ፡ መካነ ፡ ፅሙና ፡ ዘኀረየ ፡ ለሊሁ ። ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ መኰንን ፡ ኀቤሁ ፡ ለአከ ፡ እመነኮስ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ይቤል ፡ እብሐኒ ፡ አአባ ፡ እብጻሕ ፡ ኀቤከ ፡ እስመ ፡ አነ ፡ ገብርከ ፡ ዘመጻእኩ ፡ እምርሑቅ ። ወነገርዎ ፡ ላእካን ፡ ለአቡነ ፡ ክቡር ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቤ ፡ በአይቴ ፡ የአምረኒ ፡ እስመ ፡ አነ ፡ ነዳይ ፡ ወምስ

[1] Fortasse pro ተምቤን. — [2] Aliquid desideratur.

ኪ.ን ፡ ወፈላሲ ፡ ለእመሰ ፡ ኪያየ ፡ የኀሥሥ ፡ አምጽእዎ ። ወሰበ ፡ ርእዮ ፡ መኰንን ፡ ሰገደ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቤሎ ፡ አአባ ፡ ፈላሲ ፡ አንተኑ ፡ ዘሀገረ ፡ ሸዋ ፡ ዘተሰደድከ ፡ በእንተ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘትሰመይ ፡ ፊልጶስ ። ወይቤሎ ፡ በትሕትና ፡ መንፈስ ፡ በስምሰ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ ወባሕቱ ፡ አንተ ፡ ምንተ ፡ ትፈቅድ ፡ እምኀቤየ ። ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ትርከበኒ ፡ ምሕረትከ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ምንተ ፡ ትብል ። ወይቤ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ እስመ ፡ አነ ፡ ሰማዕኩ ፡ በእንቲአከ ፡ ከመ ፡ አንተ ፡ ትፌውሶሙ ፡ ለድውያን ፡ ወለኵሎሙ ፡ ሕሙማን ፡ ወትጼግዎሙ ፡ ጽንዐ ፡ ለድኩማን ፡ በጸሎትከ ። ወተሰጥዎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ምንት ፡ አነ ፡ ኃጥእ ፡ ዘእፌውሶ ። ወይቤ ፡ መኰንን ፡ አንትሙሰ ፡ ቅዱሳን ፡ እመኒ ፡ ምውተ ፡ አንሣእክሙ ፡ ወድውየ ፡ ፈወስክሙ ፡ ከመዝ ፡ ልማድክሙ ፡ ታኀስሩ ፡ ርእሰክሙ ፡ ወታዐብዩ ፡ ቢጸክሙ ፡ ወባሕቱ ፡ ተማሕፀንኩ ፡ አነ ፡ በጸሎትከ ፡ ርድአ ፡ ለአሚኖትየ ፡ በከመ ፡ ጸገወከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥልጣነ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ይርዳእከ ፡ እግዚአብሔር ፡ በከመ ፡ አሚኖትከ ፡ ወባሕቱ ፡ ምንተ ፡ ትፈቅድ ፡ ይግበር ፡ ለከ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእደ ፡ ገብሩ ። ወይቤ ፡ *ውእቱ ፡ መኰንን ፡ እስመ ፡ ወሀበኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወለተ ፡ ሠናይተ ፡ ወአዳም ፡ ሥነ ፡ ላሕያ ፡ ወባሕቱ ፡ የማናይ ፡ እዳ ፡ ወየማናይ ፡ እግራ ፡ ፅውስ ፡ ወኢትክል ፡ አንስሐስሖተ ፡ እምአመ ፡ ተወልደት ፡ ወብዙኃን ፡ መኳንንት ፡ ይፈቅዱ ፡ ወይፈትዉ ፡ ከመ ፡ ትኩኖሙ ፡ ብእሲተ ፡ በእንተ ፡ ደቂሃ ፡ የኀድግዋ ፡ ወነያ ፡ ዝየ ፡ አምጻእክዋ ፡ በዘትክል ፡ ርድአኒ ፡ አአባ ፡ እስመ ፡ ተአመንኩ ፡ በጸሎትከ ፡ ወዘንተ ፡ አመኃ ፡ ተመጠው ፡ እምእዴየ ፡ ለገብርከ ። ወኑልቄ ፡ አምኃኒ ፡ ዘአምጽአ ፡ ጣሕን ፡ ጸረ ፡ ፭ በቅል ፡ ወንሒኮ ፡ እንተ ፡ ፭ ላህም ፡ ወሐሪፅ ፡ ጸረ ፡ ፪ በቅል ፡ ወመዓር ፡ ጸረ ፡ ፫ በቅል ፡ ወእክለሂ ፡ ጸረ ፡ ፲ወ፬ አእዱግ ፡ ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ አምጽአ ፡ ሎቱ ። ውእቱሰ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ይነሥእ ፡ ከመ ፡ ዘይበልዕ ፡ ወይከፍል ፡ በኀቡእ ፡ ለነዳያን ፡ ወአዘዘ ፡ ለረድኡ ፡ ከመ ፡ ይትመጦ ፡ አምኃሁ ፡ ለመኰንን ። ወለውእቱ ፡ መኰንን ፡ ወሀቦ ፡ አቡነ ፡ ኀሚሦ ፡ በልብስ ፡ መግለ ፡ ቅሥፈቱ ፡ ወይቤሎ ፡ ንሣእ ፡ ወቅብአ ፡ ለወለትከ ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ ተፈወሲ ፡ በስሙ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ዝመግል ፡ ዘእቀብአኪ ፡ አነ ፡ ደመ ፡ ቅሥፈት ፡ ውእቱ ፡ ዘሃይማኖት ፡ ዘተከዕወ ፡ በእንተ ፡ ስምዐ ፡ ክርስቶስ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ መጠዎ ። ወሰቤሃ ፡ ወ

f. 183 r.

ዕአ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ እንዘ ፡ ይትአመን ፡ በኵሉ ፡ ልቡ ፡ ወበኵሉ ፡ ኃሊናሁ ፡ ወቀብአ ፡ ለወለቱ ፡ በከመ ፡ መሀሮ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወበጊዜሃ ፡ ጸንዐ ፡ እዴሃ ፡ ወእግራ ፡ ወቆመት ፡ ርቱዐ ፡ ዘእንበለ ፡ ሙስና ፡ ወይቤላ ፡ ሑሪ ፡ እትዊ ፡ በሰላም ። ወሖረት ፡ ይእቲ ፡ ወለት ፡ ርቱዐ ፡ በእገሪሃ ፡ ወእደዊሃ ፡ ኮነ ፡ ከመ ፡ ካልኡ ። ወአእኰቶ ፡ መኰንን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በእንተ ፡ ዘሐይወት ፡ ወለቱ ። ወበጺሐ ፡ ተአምኖ ፡ ወሰገደ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ናሁ ፡ አሕየዋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለወለትየ ፡ በጸለትከ ፡ ወበስእለትከ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ አኮ ፡ በጸሎትየ ፡ ወበስእለትየ ፡ ዘተፈወሰት ፡ አላ ፡ በእንተ ፡ ሥነ ፡ ሃይማኖትከ ። ወካዕበ ፡ ይቤሎ ፡ መኰንን ፡ አአባ ፡ ፈንዎ ፡ ለረድእከ ፡ ምስሌየ ፡ ከመ ፡ ያምጽእ ፡ ዘአፈኑ ፡ ለከ ፡ አምኃ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ለምንት ፡ ሊተ ፡ የአክለኒ ፡ ዘትማልም ። ወሶበ ፡ አጽሐበ ፡ ጥቀ ፡ ፈነዎ ፡ ለረድእ ፡ ዘስሙ ፡ በኪሞስ ፡ ወበዝንቱ ፡ ተፈሥሐ ፡ መኰንን ፡ ወ f. 183 v. ነሢአ ፡ ወለቶ ፡ ሖረ ፡ ምስ*ለ ፡ ውእቱ ፡ ረድእ ። ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ሀገሮ ፡ ተቀበልዎ ፡ አግብርቲሁ ፡ ወርእይዋ ፡ ለወለት ፡ እንዘ ፡ ተሐውር ፡ ወዜነውዋ ፡ ለእማ ፡ ወፅአት ፡ ወተቀበለታ ፡ ወሐቀፈታ ፡ ወሰዐመታ ፡ ወኮነ ፡ ዐቢይ ፡ ፍሥሓ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ቤቶ ፡ መኰንን ። ወሶበ ፡ ሰምዑ ፡ ከመ ፡ ሐይወት ፡ ወለቱ ፡ ለመኰንን ፡ መጽኡ ፡ ብዙኃን ፡ ሰብእ ፡ ወገብሩ ፡ በዓለ ፡ ዐቢየ ፡ ለነዳያን ፡ ወለምስኪናን ፡ ወለውእቱኒ ፡ ረድእ ፡ አብአ ፡ ውስተ ፡ ማኅደር ፡ ሠናይ ። ወሶበ ፡ ጸብሐ ፡ ውሂበ ፡ ፱ አልህምተ ፡ ወሐሪፀ ፡ ወእክለ ፡ ወመዓረ ፡ በከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ፈነዎ ፡ በሰላም ፤ ወአዘዘሙ ፡ ለአግብርቲሁ ፡ ይንድኡ ፡ ሎቱ ፡ ላህመ ፡ ለውእቱ ፡ ረድእ ፡ እስከ ፡ ይበጽሕ ፡ ኀበ ፡ ማኅደሩ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ። ወሶበ ፡ አልጸቀ ፡ ውእቱ ፡ ረድእ ፡ ለበጺሕ ፡ ኀበ ፡ ሀገር ፡ ቦአ ፡ ኀበ ፡ ምሥያጥ ፡ ወረከበ ፡ ብእሴ ፡ ዘይሠይጥ ፡ ወንጌለ ፡ ወርእየ ፡ ከመ ፡ ሠናይ ፡ ውእቱ ። ወይቤሎ ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ንግረኒ ፡ ሤጠ ፡ ለዝንቱ ፡ ወንጌል ፡ ከመ ፡ አሀብከ ። ወይቤ ፡ በዓለ ፡ ወንጌል ፡ ፱ ላህም ፡ ሤጡ ። ወኀለየ ፡ ውእቱ ፡ ረድእ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ምንት ፡ ለነ ፡ ዝኵሉ ፡ ንዋይ ፡ እምከመ ፡ ወሀበነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሲሳየነ ፡ ወዐራዘነ ፡ ዘየአክለነ ፡ እስመ ፡ ንሕነ ፡ ንቤ ፡ ገደፍነ ፡ ኵሎ ፡ ዓለመ ፡ ወይሳለቀነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ዘጊበነ ፡ ሶበ ፡ ንብሎ ፡ አቡነ ፡ ዘበሰማያት ፡ ሲሳየነ ፡ ዘለለዕለትነ ፡ ሀበነ ፡ ዮም ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ረድእ ፡ ይቤሎ ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ነዓ ፡ ከመ ፡ አሀብከ ። ወሶቤሃ ፡ ወሀቦ ፡ ፱ ላህመ ፡ ወ

ውእቱኒ ፡ ነሥአ ፡ ወንጌለ ፡ ወበዝንቱ ፡ ተፈሥሐ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እስመ ፡ በኀላፌ ፡ ረከብኩ ፡ ዘኢየኀልፍ ፡ ወበዘይማስን ፡ ዘኢይማስን ። ወሶቤሃ ፡ ነሥአ ፡ አምኃ ፡ ዘተርፈ ፡ ወአወፈየ ፡ ለመምህሩ ፡ ወይቤሎ ፡ አልቦኑ ፡ ካልእ ፡ ዘወሀበከ ፡ ዘእንበለዝ ፡ እስመ ፡ ኵሎ ፡ የአምር ፡ በመንፈሱ ። ወይቤሎ ፡ ረድኡ ፡ ውኂበሰ ፡ ወሀበኒ ፡ ፺ ላህመ ፡ ወንጺርየ ፡ እሎንተ ፡ አልህምተ ፡ ኀለይኩ ፡ እንዘ ፡ እብል ፡ ለምንት ፡ ለነ ፡ ከመዝ ፡ ኵሉ ፡ እስመ ፡ ንሕነ ፡ ነዳያን ። ወእንዘ ፡ እኄሊ ፡ ዘንተ ፡ ረከብኩ ፡ ወንጌለ ፡ በምሥያጥ ፡ ወተሣየጥክዎ ፡ በሙ ፡ ለውእቱ ፡ ወንጌል ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘኢመፍትው ፡ ገበርከ ፡ ዘእንበለ ፡ መባሕተ ፡ ዚአየ ፡ አበኪሞስ ፡ እንዘ ፡ ሀሎከ ፡ ምስሌየ ፡ ዘመጠነዝ ፡ መዋዕል ፡ ለምንት ፡ ኢየእመርከ ፡ ኀሊናየ ። ወድኅረዝ ፡ ይቤሎ ፡ እስኩኬ ፡ አምጽእ ፡ ወንጌ*ለ ፡ ዘተሣየ f. 184 r. ጥከ ፡ ወአርአየኒ ፡ ወአምጽአ ፡ ውእቱ ፡ ረድእ ፡ ወንጌለ ፡ ወአርአዮ ፡ ወይቤ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ወንጌልሰ ፡ ሠናይ ፡ ውእቱ ፡ ወባሕቱ ፡ ነዓ ፡ አርኢከ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ከሠተ ፡ ወንጌለ ፡ ወረከበ ፡ ኀበ ፡ ይብል ፡ ርኁብኩ ፡ ወኢያብላዕክሙኒ ። ስማዕ ፡ አበኪሞስ ፡ ከመ ፡ ኢይቤ ፡ እግዚእነ ፡ ኢተሣ[የ]ጥክሙ ፡ ወንጌለ ፡ አላ ፡ ይቤ ፡ ርኁብኩ ፡ ወኢያብላዕክሙኒ ፡ ጸማእኩ ፡ ወኢያስተይክሙኒ ፡ ወመትልወ ፡ ዝንቱ ፡ ቃል ፡ ወአንተ ፡ ንሣእ ፡ እንዘ ፡ ትትዌቀስ ፡ ንበር ፡ ምስለ ፡ ዝንቱ ፡ ወንጌል ። ወዘንተ ፡ እምድኅረ ፡ ብሂሎ ፡ ይቤሎ ፡ አምጽእ ፡ ሊተ ፡ ንዋይየ ፡ ወአግብእ ፡ ሎቱ ፡ ለውእቱ ፡ ረድእ ። ወሶቤሃ ፡ ነሥአ ፡ በኪሞስ ፡ ወንጌለ ፡ ወሖረ ፡ ውስተ ፡ ምሥያጥ ፡ እንዘ ፡ የሐዝን ፡ ወይብል ፡ አሕዘንኩ ፡ መምህርየ ፡ በኢያእምሮትየ ፡ ኦእግዚእየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ርድአኒ ፡ በዛቲ ፡ ሰዓት ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ቦአ ፡ ውስተ ፡ ምሥያጥ ፡ ወረከበ ፡ ዘየኀሥሥ ፡ ወንጌለ ፡ ከመ ፡ ያጥሪ ፡ ወኍልቄ ፡ ፺ላህም ። ወይቤሎ ፡ በኪሞስ ፡ ብየ ፡ ወንጌል ፡ ዘአአጥረይክዎ ፡ ቀዳሚ ፡ በመጠነ ፡ ላህም ፡ ከመ ፡ አንተ ፡ ትቤ ። ወተሰናአዉ[1] ፡ ፪ሆሙ ፡ ወወሀቦ ፡ ለበኪሞስ ፡ *ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ፺ላህመ ፡ ወበኪሞስኒ ፡ ወሀቦ ፡ ወንጌለ ፡ ወነሥአ ፡ ላህመ ፡ ተመይጠ ፡ ኀበ ፡ መምህሩ ፡ እስመ ፡ ፈጸመ ፡ ፈቃዶ ፡ እንዘ ፡ ይትፌሣሕ ። ነጸሩ ፡ ዘንተ ፡ ተአምረ ፡ አፍቁራንየ ፡ ዘገብረ ፡ ለቅዱሳን ፡ እስመ ፡ ቀዳሚ ፡ ኀለየ ፡ ረድእ ፡ በእንተ ፡ ኢዘጊበ ፡ ንዋይ ፡ ወመምህሩኒ ፡ በእንተ ፡ ነዳያን ፡ ወ፪ሆሙ ፡ ኀለዩ ፡ ዘበሰማያት ፡ ወ

[1] ወተሰነዓዉ cod.

አከ ፡ ዘበምድር ፡ ወድኅረዝ ፡ ተአመነ ፡ መምህሩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ያገብእ ፡ ሎቱ ፡ እሎንተ ፡ አልህምተ ፡ ወረድኡኒ ፡ ኢናፈቀ ፡ እስመ ፡ ፪ሆሙ ፡ አጥረዩ ፡ አሚነ ፡ ዘትትሜሰል ፡ በኅጠተ ፡ ሰናፔ ፡ ቃፍልስ ፡ ደብረ ፡ ወትምላኅ ፡ ሰግላ ። ወሶቤሃ ፡ ከፈለ ፡ አቡነ ፡ በጸሎቱ ፡ እሎንተ ፡ አልህምተ ፡ ለነዳያን ፡ ወለምስኪናን ። ወድኅረዝ ፡ ይቤሎ ፡ ለረድኡ ፡ አእምር ፡ አወልድየ ፡ ይእዜ ፡ ትነበት ፡ ወንጌል ፡ በሰማየት ፡ በአፈ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ማእምረ ፡ ኅቡኣት ።

ወከመዝ ፡ ነበረ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ፫ዓመተ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ ዘተሰደ ፡ ባቲ ። ወተሰምዐ ፡ ዜናሁ ፡ ውስት ፡ ኵሉ ፡ አድያማተ ፡ ትግሬ ። ወእምድኅረ ፡ ፫ዓመት ፡ ሞተ ፡ ዓምደ ፡ ጽዮን ፡ ንጉሥ ። ወነግሠ ፡ ወልዱ ፡ ሰይፈ ። አርዓድ ፡ ወአሜሃ ፡ ተከየደ ፡ ንጉሥ ፡ ሰይፍ[1] ፡ አርዓድ ፡ ምስለ ፡ *(f. 184 v.) አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ከመ ፡ ኢይሑር[2] ፡ በፍኖተ ፡ አቡሁ ፡ ወከመ ፡ ይቁም ፡ በአሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ወሠናየ ፡ ኮነ ፡ ዝነገር ፡ በኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ወባረኮ ፡ በኵሉ ፡ በረከት ፡ መንፈሳዊ ። ወሶቤሃ ፡ ይቤሎ ፡ ጳጳስ ፡ ለንጉሥ ፡ እምይእዜሰ ፡ ስምዐኒ ፡ ፩ነገረ ፡ ዘእነግረከ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ እስኩ ፡ ንግረኒ ። ወይቤሎ ፡ ጳጳስ ፡ ስማዕ ፡ ዘእነግረከ ፡ በእንተ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘሰደዱ ፡ አቡከ ፡ ሶበ ፡ ዘለፎ ፡ ከመ ፡ ኢያውስብ ፡ ብእሲተ ፡ አቡሁ ። ወይእዜኒ ፡ ለአክ ፡ ያምጽእዎ ፡ እስመ ፡ ጽንዐ ፡ ሀገር ፡ ውእቱ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ይኩን ፡ በከመ ፡ ትቤ ። ወተፈሥሐ ፡ ጳጳስ ፡ ጥቀ ፡ በእንተዝ ። ወሶቤሃ ፡ ሖሩ ፡ ላእካን ፡ ዘንጉሥ ፡ ወበጽሑ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወነሥእዎ ፡ ላእካነ ፡ ንጉሥ ፡ እምኀበ ፡ ነበረ ፡ ወወሰድዎ ፡ ወበከዩ ፡ ኵሎሙ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፡ እስመ ፡ ሖረ ፡ ጥቅመ ፡ ሀገሮሙ ፡ ወፈዋሴ ፡ ድውያኒሆሙ ። ወሶቤሃ ፡ አብጽሕዎ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ። ተንሥአ ፡ ጳጳስ ፡ ወሐቀፎ ፡ ወሰዐሞ ፡ ወበከዩ ፡ ፪ሆሙ ፡ ነዋኀ ፡ ሰዓተ ። ወይቤ ፡ ጳጳስ ፡ ስብሐት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘአርአየኒ ፡ ኪያከ ፡ በሥጋ ፡ እምቅድመ ፡ ፍልሰትየ ፡ አፊልጶስ ። ወነበሩ ፡ ኅዳጠ ፡ መዋዕለ ፡ እንዘ ፡ ይትናገሩ ፡ ዕበያቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወዜነዎ ፡ ጳጳስ ፡ ከመ ፡ ተከየደ ፡ ምስለ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይቁም ፡ በአሐቲ ፡ ብእሲት ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ሠናየ ፡ ትቤ ፡ ወባሕቱ ፡ ይመስለኒ ፡ ኢይትፌጸም ፡ ቃሉ ። ወድኅረዝ ፡ ፈነዎ ፡ ጳጳስ ፡ ለብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ይእቱ ፡ ብሔሮ ፡ ወአተወ ፡ አቡነ ፡

[1] *Sic* cod. — [2] ይሑር cod.

በፍሥሓ[1] ፡ ወበሥምረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጽሐ ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ፡ መቃብረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ዘውእቱ ፡ አቡሁ ፡ በጸጋ ። ወተፈሥሑ ፡ ደቂቁ ፡ ሶበ ፡ ርእይዎ ፡ ወመሰሎሙ ፡ ዘተንሥአ ፡ እሙታን ።

ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ተንሥአ ፡ ፩ ብእሲ ፡ ዘይሰመይ ፡ ዘአማኑኤል ፡ በተጸውዖ ፡ ስም ፡ ባሕቲቱ ፡ ወአኮ ፡ በምግባር ፡ እስመ ፡ አስሐቶ ፡ ለንጉሥ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኢትክል ፡ ነቢረ ፡ በአሐቲ ፡ ብእሲት ፡ እንዘ ፡ አንተ ፡ ንጉሥ ፡ ወለንጉሥኒ ፡ እዙዝ ፡ ሎቱ ፡ ያውስብ ፡ ፫ ብእሲተ ። ወትእዛዝ ፡ አማኑኤልሰ ፡ አምላክነ ፡ ኢኮነ ፡ ከመዝ ፡ እስመ ፡ ጽድቅ ፡ ውእቱ ፡ ቃሉ ፡ ወርቱዕ ፡ ኵሉ ፡ ፍናዊሁ ፡ ወአልቦ ፡ ዐመፃ ፡ በኀቤሁ ፡ ዝንቱሰ ፡ ዘአማኑኤል ፡ ጸዋሬ ፡ ስሙ ፡ ለአምላክነ ፡ በተሰምዮ ፡ ወመናኔ ፡ ትእዛዙ ፡ ዘአማሕፀነ ፡ ለሊሁ ፡ እግዚእነ ፡ ለሐዋርያቲሁ ፡ ዘረሰ*ዮሙ ፡ f. 185 r. አዕርክተ ፡ ሎቱ ፡ ወመዋርስተ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እመሰ ፡ ታፈቅሩኒ ፡ ዕቀቡ ፡ ትእዛዝየ ፡ ወሶበሰ ፡ ኢኮነ ፡ መናኔ ፡ ትእዛዙ[2] ፡ ዝብእሲ ፡ ለእግዚእነ ፡ እምኢያብሐ ፡ ከመ ፡ ያውስብ ፡ ፫ ብእሲተ ፡ በ፩ጊዜ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እዙዝ ፡ ለንጉሥ ፡ ወኢይቤ ፡ ለኵሉ ፡ ወረሰዮ ፡ በዝየ ፡ ገጽ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘይፈርህ ፡ በእንተ ፡ መንግሥቱ ፡ ወይሜንን ፡ ነዳየ ፡ በእንተ ፡ ንዴቱ ፡ ሐሰ ፡ ሎቱ ፡ እምዝንቱ ፡ ለአምላክነ ። እምአይቴ ፡ ረከበ ፡ ዘአማኑኤል ፡ ዘይቤ ፡ እዙዝ ፡ ውእቱ ፡ ለነገሥት ፡ ከመ ፡ ያውስቡ ፡ ፫ አንስተ ፡ ድኅረ ፡ አስተርእዮ ፡ ሕግ ፡ መሲሓዊት[3] ፡ እመጽሐፈ ፡ ኪዳንኑ ፡ ወእምወንጌልኑ ፡ እመልእክተ ፡ ሐዋርያት ፡ ወእምቃለ ፡ ጳውሎስ ፡ ሱታፌሆሙ ፡ ዘተሰምየ ፡ ልሳነ ፡ ዕፍረት ፡ እምዲድስቅልያኑ ፡ ወእመጽሐፈ ፡ ሲኖዶስኑ ፡ ዘተወከፈቶሙ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ቅድስት ፤ ወሶበ ፡ ኅሠሥነ ፡ ዘንተ ፡ ትእዛዘ[4] ፡ ዘይቤ ፡ በውስተ ፡ መጻሕፍት ፡ እለ ፡ ይሜህራ ፡ ትሩፋተ ፡ ወይነግራ ፡ ቃላተ ፡ ጽዱቃተ ፡ ኢረከብነ ፡ ከመ ፡ ኢንመንን ፡ ትምህርቶ ። ወበእንተዝ ፡ ሰመይኖ ፡ ዘአማኑኤል ፡ ጸዋሬ ፡ ስመ ፡ አምላክነ ፡ ወመናኔ ፡ ትእዛዙ ፡ ተሊወነ ፡ ቃለ ፡ ዮሐንስ ፡ ሐዋርያ ፡ ዘይቤ ፡ ዘሰ ፡ ይብል ፡ አፈቅሮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወኢየዐቅብ ፡ ትእዛዞ ፡ ሐሳዊ ። ወብዙኅ ፡ ስምዐ ፡ እምአምጻእነ ፡ በእንተዝ ፡ ነገር ፡ እምብሉይ ፡ ወሐዲስ ፡ ወባሕቱ ፡ ኀደግነ ፡ ከመ ፡ ኢይኑኅ ፡ ነገር ።

ንትመየጥኬ ፡ ኀበ ፡ ጥንተ ፡ ነገር ፡ ዘአምከሮ ፡ ዘአማኑኤል ፡ ለ

[1] በፈሥሐ cod. — [2] ትእዛዘ cod. — [3] መሚሐዊሐት cod. — [4] ትእዘ cod.

ንጉሥ ። ወሶበ ፡ ይቤሎ ፡ ዘአማኑኤል ፡ ለንጉሥ ፡ ድልው ፡ ለከ ፡ አውስቦ ፡ ብእሲትየ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ምንተ ፡ እገብር ፡ እስመ ፡ ተካየድኩ ፡ ከመ ፡ ኢያውስብ ፡ ዘእንበለ ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ። ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ መናኔ ፡ ኢትሕዝን ፡ እስመ ፡ አነ ፡ እትዋሳእ ፡ ምስለ ፡ ጳጳስ ፡ ውእቱኒ ፡ ኢይበቍዕ ፡ ለጵጵስና ፡ ወበእንተዝ ፡ እረትዕ ፡ ለከ ። ወሠምረ ፡ ንጉሥ ፡ በዝንቱ ፡ ምክር ፡ እኩይ ፡ ወለአከ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ በኆሕሉት ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ነዓ ፡ ተዋሣእ ፡ ወተዋቀስ ፡ ምስለ ፡ ቢጽከ ፡ ብእሲ ፡ ዘይብለከ ፡ ኢትበቍዕ ፡ ለጵጵስና ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ጳጳስ ፡ ገዐረ ፡ ወበከየ ፡ ጥቀ ፡ ወይቤ ፡ ናሁ ፡ ተፈጸመ ፡ ትንቢተ ፡ ፍቁርየ ፡ ፊልጶስ ። ወለአከ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ጽንሐኒ ፡ እስከ ፡ ፫ ጽባሕ ፡ ወእምዝ ፡ እመጽእ ፡ ኀቤከ ። ወፈነወ ፡ ጳጳስ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ f. 185 v. መልእክተ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ብጻሕ ፡ ኀቤየ ፡ *በጕጕአ ፡ ነሢአ ፡ ደቂቀከ ፡ እሎንተ ፡ ፲ወ፩ መምሀራነ ፡ ከመ ፡ ንትማከር ፡ በእንተ ፡ ሃይማኖት ፡ እስመ ፡ ተንሥአ ፡ ፩ ብእሲ ፡ እምጠንቋልያን ፡ ወአስሐቶ ፡ ለንጉሥ ፡ በአውስቦ ፡ ብእሲትየ ፡ ወበሊዐ ፡ ረቡዕ ፡ ወዐርብ ። ወሶቤሃ ፡ አስተጋብአሙ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ለ፲ወ፩ መምሀራን ፡ ወሖረ ፡ በጕጕአ ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ወተአምኁ ፡ በአምኃ ፡ መንፈሳዊት ። ወዜነዎ ፡ ጳጳስ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኵሎ ፡ ዘይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ወውእቱኒ ፡ ከመ ፡ ሜጠ ፡ ሎቱ ፡ ለንጉሥ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ጽንሑኒ ፡ እስከ ፡ ጊዜ ፡ እሙር ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወ፲ወ፩ መምሀራን ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ እምአፈ ፡ ጳጳስ ፡ ይቤሉ ፡ ናቅድም ፡ ጸሎተ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ አዘዘነ ፡ ጸልዩ ፡ ከመ ፡ ኢትባኡ ፡ ውስተ ፡ መንሱት ፡ እስመ ፡ ጸሎትሰ ፡ መሠረተ ፡ ግብር ፡ ወማኅለቅተ ፡ ግብር ። ወኀብሩ ፡ በዝ ፡ ምክር ፡ ከመ ፡ ይግበሩ ፡ ጸሎተ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስከ ፡ ፫ ጽባሕ ። ወሶበ ፡ ተፈጸመ ፡ ፫ ዕለት ፡ ነበረ ፡ ንጉሥ ፡ ዲበ ፡ መንበረ ፡ መንግሥቱ ፡ ወለብሰ ፡ ልብሰ ፡ መንግሥት ፡ ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ ያምጽእዎ ፡ ለጳጳስ ፡ ምስለ ፡ ስርግው ፡ ፊልጶስ ፡ ወኮነ ፡ ጉባኤ ፡ ብዙኅ ፡ እምሰራዊተ ፡ ንጉሥ ፡ ወጳጳስ ፡ ወእምሥዩማን ፡ ካህናት ፡ ወመምሀራነ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወሶቤሃ ፡ ተንሥአ ፡ መናኔ ፡ ትእዛዝ ፡ ዘውእቱ ፡ ዘአማኑኤል ፡ ወይቤ ፡ አንተ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ኢትበቍዕ ፡ ለሢመተ ፡ ጵጵስና ፡ ዘሀገረ ፡ ዐባይ ፡ ኢትዮጵያ ። ወከመዝ ፡ ይቤሎ ፡ ሥልሰ ። ወአርመመ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ነዋኀ ፡ ሰዓተ ። ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ ወአውሥአ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ውእ

ቱ ፡ ጳጳስ ፡ ወይቤሎ ፡ ለንጉሥ ፡ ኃረይ ፡ ፩ እም፲ግብር ። ወይቤ ፡ ምንት ፡ ውእቱ ። ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ አንሰ ፡ ኢይትናገር ፡ ምስለ ፡ ዝንቱ ፡ ዐላዊ ፡ ትእዛዝ ፡ ዘአንበረ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ አፉሁ ፡ ወአንሶሰወ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ልሳነ ፡ ወአብደረ ፡ ዓዲ ፡ ከመ ፡ ያድሉ ፡ ለሰብእ ፡ እምያድሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ የኀሥሥ ፡ ክብረ ፡ ለርእሱ ፡ ኃረይ ፡ ዘእቤለከ ፡ አንጉሥ ፡ አመ ፡ ትቀውም ፡ በኪዳን ፡ ዘማእከሌየ ፡ ወማእከሌከ ፡ በንሚአ ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ወእመ ፡ አበይከ ፡ ዘንተ ፡ ትአዛዘ ፡ ቅትለኒ ፡ በሰይፍ ፡ ወእመ ፡ አኮ ፡ ሰደኒ ፡ ውስተ ፡ ሀገርየ ። ወድኅረ ፡ ይቤሎ ፡ ዘንተ ፡ ለንጉሥ ፡ ረገሞ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ለዘአማኑኤል ፡ ወ*አውገዘ ፡ በግዘተ ፡ ሐዋርያት ። f. 186 r. ወተንሥአ ፡ ሶቤሃ ፡ መናኔ ፡ ትእዛዝ ፡ ወይቤሎ ፡ ለንጉሥ ፡ በሎ ፡ እመክር ፡ ለከ ። ወሶቤሃ ፡ ይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ለጳጳስ ፡ ጌሰመ ፡ እነግረከ ፡ ዘመከርኩ ፡ የምሰ ፡ እቱ ፡ ውስተ ፡ ማኅደርከ ። ወድኅረዝ ፡ ተንሥኡ ፡ ጳጳስ ፡ ወፊልጶስ ፡ ወኵሎሙ ፡ ካህናት ፡ አተዉ ፡ ውስተ ፡ ማኅደሪሆሙ ። ወአምከሮ ፡ ለንጉሥ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ፀሩ ፡ ለጽድቅ ፡ ከመ ፡ ይፈንዎ ፡ ለጳጳስ ፡ ውስተ ፡ ሀገሩ ፡ ወለእለ ፡ ኀብሩ ፡ መምህራን ፡ ምስሌሁ ፡ ይስድድዎሙ ፡ እመናብርቲሆሙ ፡ ወሠምረ ፡ ንጉሥ ፡ በዝንቱ ፡ ምክር ። ወበይእቲ ፡ ሌሊት ፡ እስከ ፡ ይጸብሕ ፡ ሐመ ፡ ውእቱ ፡ ርጉም ፡ መምከሬ ፡ ንጉሥ ፡ ወኮነ ፡ ለምጽ ፡ ኵሉ ፡ ሥጋሁ ፡ ወሞተ ፡ በግዘቱ ፡ ከመ ፡ አርዮስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ያዕቆብ ፡ ወፊልጶስ ፡ ወግኡኒ ፡ በመስቀሎሙ ። ወሶበ ፡ ጸብሐ ፡ መጽአ ፡ ጳጳስ ፡ ወይቤሎ ፡ ለንጉሥ ፡ ምንተ ፡ መከርከ ፡ ሊተ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ተሰደድ ፡ እምሀገርየ ፡ ወግባእ ፡ ውስተ ፡ ሀገርከ ። ወይቤ ፡ ጳጳስ ፡ ሠናየ ፡ መከርከ ፡ ላዕሌየ ፡ አንሰ ፡ እምፈተውኩ ፡ ከመ ፡ ትቅትለኒ ፡ እምእግባእ ፡ ውስተ ፡ ሀገርየ ፡ ወባሕቱ ፡ ፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለይኩን ። ወሶቤሃ ፡ ነሥአ ፡ ለስርግው ፡ ፊልጶስ ፡ ወለኵሎሙ ፡ ማኅበረ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወለእሉሂ ፡ ፲ወ፩ መምህራን ፡ ወቦኡ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወይቤሎሙ ፡ ጳጳስ ፡ ናሁ ፡ ኮነ ፡ ዐቢይ ፡ ስደት ፡ ላዕሌነ ፡ እምኀበ ፡ መናፍቃን ፡ ወዕልዋን ። ወይእዜኒ ፡ ምንተ ፡ ትብሉ ፡ ትሰምዑኑ [1] ፡ ቃልየ ፡ ወትትዌከፉ ፡ ምክርየ ፡ አው ፡ አልቦ ። ወይቤሉ ፡ ኵሎሙ ፡ ከመ ፡ ዘ፩ቃል ፡ አይቴ ፡ ነሐውር ፡ እምትእዛዝከ ፡ አአባ ፡ እመኒ ፡ ተሰደድነ ፡ ወእመኒ ፡ ሞትነ ፡ ዘትቤለነ ፡ ኵሎ ፡ ንገብር ። ወይቤሎሙ ፡

[1] ትሰምዑኒ cod.

አበ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ ኢትኅበሩ ፡ ምስለ ፡ ዕልዋን ፡ ወመናፍቃን ፡
እለ ፡ ይብሉከሙ ፡ በዕለተ ፡ ረቡዕ ፡ ወዐርብ ፡ ብልዑ ፡ በአመክን
ዮ ፡ ጌና ። ወድኅረ ፡ ይቤሎሙ ፡ ዘንተ ፡ አዘዞሙ ፡ ከመ ፡ ያኅት
ዉ ፡ ፲ መኅትወ ፡ ይቤሎሙ ፡ ቅድመኒ ፡ ሜምክዎ ፡ ለፊልጶስ ፡ ር
እሰ ፡ ላዕለ ፡ ኵልክሙ ፡ በአምሳለ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወይእዜኒ ፡ አነ ፡ እሰ
ደድ ፡ ለፈጽሞ ፡ ቃል ፡ ዘይቤ ፡ እግዚእነ ፡ ሶበ ፡ ይሰዱድክሙ ፡ እ
ምሀገር ፡ ጉዩ ፡ ኀበ ፡ ካልእታ ፡ እስመ ፡ ኢይትፌጸማ ፡ አህጉረ[1] ፡
እስራኤል ። ወሶበ ፡ ተሰደድኩ ፡ አነ ፡ ፊልጶስ ፡ ይኩንክሙ ፡ ህየ
ንቴየ ፡ ወኵሎ ፡ ዘይቤለክሙ ፡ ግበሩ ፡ ወለእመ ፡ ተዐደውክሙ ፡ ቃ
f. 186 v. ልየ ፡ ወቃለ ፡ ፊልጶስ ፡ ፍቁርየ ፡ ከመዝ ፡ ጥፉአ ፡ *ይረሲክሙ ፡
እግዚአብሔር ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ አጥፍአ ፡ ማኅቶተ ፡ ኍልቍ ፡
፲ ። ወይቤሉ ፡ ኵሎሙ ፡ አሜን ። ወእምዝ ፡ ካዕበ ፡ አኅተዉ ፡ ፲
ማኅቶተ ፡ ወአጥፍኡ ፡ ፲ ጊዜ ። ወአውገዞሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ከመ ፡
ኢይትፈለጡ ፡ ወአብአሙ ፡ ኀበ ፡ ታቦት ፡ ከመ ፡ ይምሐሉ ፡ ዳግ
መ ። ወድኅረ ፡ ገብረ ፡ ዘንተ ፡ ተንሥአ ፡ ጳጳስ ፡ ወአኀዘ ፡ ክሳዶ ፡
ለፊልጶስ ፡ ወተሓቀፉ[2] ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ወበከዩ ፡ ብካየ ፡ መሪረ ፡
ነዋኀ ፡ ሰዓተ ፡ እስከ ፡ ያነክር ፡ ኵሉ ፡ ዘርእየ ፡ እምብዝኀ ፡ ብካይ ፡
ዘኮነ ፡ ኀቤሆሙ ። ወእምዝ ፡ ሰዐሞ ፡ ርእሰ ፡ አበ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡
ለአቡነ ፡ ፊልጶስ[3] ፡ እንከ ፡ አፍቁርየ ፡ እምይእዜሰ ፡ ኢንትረአይ ፡
ዳግመ ፡ በሥጋ ፡ ዘእንበለ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ። ወባሕቱ ፡ ለእ
መ ፡ ቀደምከኒ ፡ አስተብቍዕ ፡ በእንቲአየ ፡ ከመ ፡ እምጻእ ፡ ኀቤከ ፡
ወለእመ ፡ ቀደምኩከ ፡ አነ ፡ እስእል ፡ በእንቲአከ ፡ ከመ ፡ ትምጻእ ፡
ኀቤየ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ሰዐሞ ፡ ርእሰ ፡ ወአዕይንቲሁ ። ወይቤ
ሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ያውሕዝ ፡ አንብዖ ፡ ወየኀፅብ ፡ አል
ባሲሁ ፡ አአቡየ ፡ ጳጳስ ፡ ዝንቱ ፡ ቀለመ ፡ አንብዕ ፡ ይኩን ፡ ጽሑ
ፈ ፡ ውስተ ፡ ልብከ ፡ ከመ ፡ ትዘከረኒ ፡ ወትረ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊ
ተ ። እስእለከ ፡ አአቡየ ፡ ወእሰነእለከ ፡ እስመ ፡ ኮንከኒ ፡ አበ ፡ ወ
መምህረ ፡ ህየንተ ፡ አቡየ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ። ወይቤሎ ፡ ወይ ፡
ሊተ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ተፈልጠኒ ፡ በሞት ፡ ወአንተ ፡ ትትሌለይ ፡
ካዕበ ፡ አምኔየ ፡ በሕይወት ፡ እምይእዜሰ ፡ ኢይረክብ ፡ አንሰ ፡ ዘይ
ልእክ ፡ ብየ ፡ በእንተ[4] ። ወይ ፡ ሊተ ፡ እምይእዜሰ ፡ እበልዕ ፡ ኅብ
ስተ ፡ በአንብዕ ፡ እስመ ፡ ደፈንኩ ፡ ፪ ዕንቄ ፡ ባሕርያት ፡ ዘኢይት

[1] አኅገረ cod. — [2] ወተሐቀፉ cod. — [3] Omissum videtur ወይቤሎ. — [4] Aliquid omissum esse videtur.

ረኪብ ፡ ሤጠሙ ፡ ፩ በሞት ፡ ወ፩ በሕይወት ። አአቡየ ፡ ጸሊ ፡ በእንቲአየ ፡ እስመ ፡ ናሁ ፡ ዘረእከኒ ፡ ውስተ ፡ ኵዙሕ ፡ ዘአልቦ ፡ መሬት • ውስቴቱ ፡ ወተከልከኒ ፡ ውስተ ፡ አሥዋክ ፡ ወአሜከላ ። ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ወዘይመስሎ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ በከየ ፡ አቡየ ፡ ፊልጶስ ። ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ኢትፍራህ ፡ አፍቁርየ ፡ ሶበ ፡ ኢተራከብነ ፡ በሥጋ ፡ ንትራከብ ፡ በነፍስ ፡ ውስተ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ወአንተ ፡ ትመውእ ፡ ጸብአ ፡ ጸላኢ ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወበስእለተ ፡ ቅዱሳን ፡ ቀደምት ፡ እለ ፡ ህልዋን ፡ ምስሌከ ፡ ለዓለም ። ወእምዝ ፡ ተጻገዉ ፡ ሰላመ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ወተአምኁ ፡ በአምኃ ፡ መንፈሳዊት ። ወድኅረዝ ፡ አስተፋነውዎ ፡ በሰላም ፡ ለአባ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወ፲ወ፩ መምህራን ፡ ይሑ*ር ፡ ብሔሮ ፡ ወበፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተመይጠ ፡ (f. 187 r.) ውስተ ፡ ምድረ ፡ ግብጽ ፡ ወበጺሖ ፡ አርኀወ ፡ ኆኅተ ፡ ቤቱ ፡ ቦአ ፡ ወረከበ ፡ በ፯ዓመት ፡ ፍሕመ ፡ ብቁጸ ፡ እን ፡ ኢይጠፍእ ፡ ዘደፈነ ፡ ውእቱ ፡ አመ ፡ ይመጽእ ፡ ምድረ ፡ ኢትዮጵያ ። ጸሎቱ ፡ ወኀይለ ፡ ረድኤቱ ፡ ለዝንቱ ፡ ይትኖለወነ ፡ ለለጊዜ ፡ ንወፍር ፡ ወነአቱ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ምዕራፍ ፡ ፲ወ፯ ።

ወአስተፋኒዎ ፡ ዘንተ ፡ ጳጳሰ ፡ ገብአ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ለብፁዕ ፡ ግበር ፡ መሥዋዕተ ፡ በጽባሕ ፡ በዐርብ ፡ ወበረቡዕ ፡ ለለተራከበ ፡ ቦሙ ፡ በዓለ ፡ ጌና ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ብፁዕ ፡ ምንትኑ ፡ ምክንያት ፡ ከመ ፡ እግበር ፡ ዘንተ ። ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ እስመ ፡ ዮም ፡ ዕለተ ፡ ልደቱ ፡ ለእግዚእነ ። ወይቤሎ ፡ ብፁዕ ፡ ፪ ቱኑ ፡ ዕለተ ፡ ልደቱ ፡ ለእግዚእነ ፡ ንሕነሰ ፡ ኢንቤ ፡ ተወልደ ፡ ፪ ዕለተ ፡ ዘእንበለ ፡ አሐቲ ፡ ዕለት ፡ ዘእምርት ፡ ይእቲ ፡ በኀበ ፡ ኵሎሙ ፡ ምእመናን ፡ ዘውእቱ ፡ ፳ወ፱ ወአኮ ፡ ፳ወ፰ ለታኅሣሥ ። ወዘንገብርሂ ፡ በዓለ ፡ ልደት ፡ በበዓመት ፡ አኮ ፡ ዘንገብር ፡ እንዘ ፡ ንብል ፡ ይትወለድ ፡ በበዓመት ፡ አላ ፡ ከመ ፡ ኢይትረሳዕ ፡ ተዝካረ ፡ ልደቱ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እምእግዝእትነ ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ ማርያም ፡ በሥጋ ፡ ለመድኀኒተ ፡ አዳም ፡ ወዘርኡ ፡ በፍጻሜ ፡ ፶፻ወ፭፻ ዓመት ፡ እምፍጥረተ ፡ ዓለም ፡ አመ ፡ ምግበ ፡ አውግስጦስ ፡ ቄሣር ፡ ንጉሠ ፡ ሮም ፡ ዘፍካሬ ፡ ስሙ ፡ ጸዳል ፡ ወአመ ፡ መዋዕሊሁ ፡ ለሄሮድስ ፡ ዘነግሠ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ እ

ንዘ ፡ ውእቱ ፡ ኢዶማዊ ። ወተዝካረ ፡ ጥምቀቱ ፡ ለእግዚእነ ፡ ከመዝ ፡ ትገብር ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ምዕረ ፡ ለለዓመት ፡ ከመ ፡ ኢይትረሳዕ ፡ ለትውልድ ፡ ዘይመጽእ ፡ ወእመ ፡ አኮሰ ፡ ጥምቀቱ ፡ ለእግዚእነ ፡ አሐቲ ፡ ይእቲ ፡ ዘኮነት ፡ አመ ፡ ፲ወ፭ ዓመተ ፡ መንግሥቱ ፡ ለጢባርዮስ ፡ ቄሣር ፡ ወሄሮድስ ፡ ሣልስ ፡ ንጉሥ ፡ ዘገሊላ ፡ ወአመ ፡ ቀያፋ ፡ ወሐና ፡ ሊቃነ ፡ ካህናት ፡ ከመ ፡ ይደምስስ ፡ መጽሐፈ ፡ ዕዳነ ፡ ወየሐድስ ፡ ብሉየ ፡ ፍጥረተነ ፡ በተወልዶትነ ፡ እምኔሃ ፡ ወእመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ተዝካረ ፡ ስቅለቱሂ ፡ ወሞቱ ፡ ወትንሣኤሁ ፡ ለእግዚእ ፡ እመ ፡ ገበርነ ፡ ለለዓመት ፡ አኮ ፡ ዘይሰቀል ፡ ወይመውት ፡ ወይትነሣእ ፡ በበዓመት ፡ አላ ፡ ምዕረ ፡ ተሰቅለ ፡ ወሞተ ፡ ወተንሥአ ፡ ወእምዝ ፡ ዳግመ ፡ ኢይመውት ፡ በከመ ፡ f. 188 v. ተብህለ ፡ እስመ ፡ ኢይክል ፡ እኂ*ዞቶ ፡ ሞት ። ወባሕቱ ፡ ንገብር ፡ ከመ ፡ ናዘክሮሙ ፡ ለእለ ፡ ይመጽኡ ፡ እምድኅሬነ ፡ ኩነተ ፡ ነገር ፡ እሙን ፡ ዘከመ ፡ ተወልደ ፡ ወተጠምቀ ፡ ወተሰቅለ ፡ ወሞተ ፡ ወተንሥአ ፡ ወእሉኒ ፡ ለእለ ፡ እምድኅሬነ ፤ ወዘትቤ ፡ አንጉሥ ፡ ግበሩ ፡ በዓለ ፡ ልደት ፡ በመንፈቀ ፡ ልደት ፡ ዘውእቱ ፡ ጌና ፡ በገቢረ ፡ ቊርባን ፡ ጊዜ ፡ ነግህ ፡ ወተፈሥሐ ፡ በመባልዕት ፡ ጥሉላት ፡ ወመጽሐፍሰ ፡ ሐዋርያዊት ፡ ትኤዝዝ ፡ ጾመ ፡ ወተግሕሦ ፡ እምበሊዐ ፡ ሥጋ ፡ ወስተየ [1] ፡ ወይን ፡ ወዕርገተ ፡ ቊርባን ፡ ከመ ፡ መዋዕለ ፡ አጽዋም ፡ በ፵ቅድስት ፡ በዛቲ ፡ ዕለት ፡ ወማኅተወ ፡ ጥምቀት ፡ ከመዝ ፡ አዘዘት ፡ አንሰ ፡ ኢይገብር ፡ ትእዛዘከ ፡ ኅዲግየ ፡ ትእዛዘ ፡ መጽሐፍ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ታስተት ፡ ወትረ ፡ ቃለ ፡ ንጉሥ ፡ ወበምንት ፡ ይቤ ፡ መጽሐፍ ፡ ዮም ፡ ተወልደ ፡ ወለእመ ፡ ኢኀበርከ ፡ ምስሌየ ፡ ተሰደድ ፡ እምሀገርየ ፡ ወለእመ ፡ ኀበርከ ፡ ምስሌየ ፡ አከብረከ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ አንጉሥ ፡ በብሂለ ፡ ተወልደኑ ፡ ትፈቱ ፡ ትብላዕ ፡ እንዘ ፡ ኢትሌቡ ፡ ፍካሬ ። ወእመሰ ፡ ኢትፈቅድ ፡ ታእምር ፡ ኀይለ ፡ ነገር ፡ ብላዕ ፡ ጾመ ፡ ፵ዐርበኒ ፡ ወረቡዐ ፡ ወእምዝ ፡ ትጸውም ፡ አንሰ ፡ ክብረከኒ ፡ ኢይፈቱ ፡ ወቃለከኒ ፡ ኢይሰምዕ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ሀያዶ [2] ፡ ቃለ ፡ መሐላ ፡ ወዐመፅከ ፡ ኪዳነከ ፡ ዘትቤ ፡ ኢያወስብ ፡ ዘእንበለ ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ወናሁ ፡ አውሰብከ ፡ ብዙኀ ፡ ወሐሰውከ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአኮ ፡ ለሰብእ ፡ ወበእንተ ፡ በሊዕሂ ፡ በጌና ፡ ኢይሠምር ፡ ወኢየኀብር ፡ ይኄይሰኒ ፡ ስደት ፡ በእንተ ፡ ሃይማኖት ፡ ዘፈቀድከ ፡ ግበ

[1] ወሰትየ cod. — [2] ኃያዴ cod.

ር ፡ ላዕሌየ ። ወአዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይስድድዎ ፡ ወሰደድዎ ፡ ምስለ፲ወ፩መምህራን ፡ ደቂቁ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ አረሚያት ፡ ወኀደግዎ ፡ ህየ ፡ ወነበረ ፡ ምስለ ፡ አርዳኢሁ ፡ እንዘ ፡ ይበልዑ ፡ ሣዕረ ፡ ከመ ፡ እንስሳ ፡ እስከ ፡ ፫አውራኅ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ወሰቀ ፡ ቀስቶ ፡ ፩ ተንባላታዊ ፡ ከመ ፡ ይንድፎ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቅትሎ ። ወሰፍሐት ፡ እደዊሃ ፡ አሐቲ ፡ መበለት ፡ ወትቤ ፡ ኅድጎ ፡ ለመምህርየ ፡ ወሶቤሃ ፡ ገብአ ፡ ሐጽ ፡ ወወግአ ፡ መዝራዕተ ፡ እደዊሃ ፡ ወሞተት ፡ ቅድስት ። ወተፈጸመ ፡ ላዕሌሃ ፡ ዘይቤ ፡ መድኀኒን ፡ ዘይሜጡ ፡ ነፍሶ ፡ ቤዛ ፡ ቢጹ ። ወለውእቱ ፡ ተንባላታዊ ፡ ረገሞ ፡ ቅዱስ ፡ ወሶቤሃ ፡ ተሠጥቀ ፡ ወሞተ ።

ወእምድኅረ ፡ ፫አውራኅ ፡ ዜነውዎ ፡ ለንጉሥ ፡ *በእንተ ፡ እለ ፡ f. 189 r. ተቀትሉ ፡ መነኮሳት ፡ ወመነኮሳይያት[1] ። ወአዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ያምጽእዎ ፡ ለፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ያወፅእ ፡ አጋንንተ ፡ ረከብዎ ፡ ወሶቤሃ ፡ ነሥእዎ ፡ ምስለ ፡ ፲ወ፩መምህራ[ን] ፡ ደቂቁ ፡ ወአብጽሕዎ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ። ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ይቤሎ ፡ ይእዜኒ ፡ ኢትሰምዕኑ ፡ ቃልየ ፡ በእንተ ፡ ጌና ። ወይቤሎ ፡ ፊልጶስ ፡ ኢሰማዕከኑ ፡ ዘይቤ ፡ መጽሐፍ ፡ ወኢትኅበሩ ፡ ምስለ ፡ አሕዛብ ፡ እለ ፡ ይብሉ ፡ ንብላዕ ፡ ወንስተይ ፡ ጌሰመ ፡ ንመውት ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ትግሁ ፡ ወኢትስዐሩ ፡ ጾመ ፡ በአመክንዮ ፡ በዓላት ፡ እስመ ፡ ቀዳሚኒ ፡ ዘተሰደድኩ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ነገር ፡ ወአንተሂ ፡ አንተ ፡ ዘሰደድከኒ ፡ በእንተ ፡ ሃይማኖት ፡ ወኢተመየጥከ ፡ እምስሕተትከ ፡ ወአነሂ ፡ ኢወለጥኩ ፡ እምሃይማኖትየ ፡ ወእምግዕዝየ ፡ ዘቀዳሚ ፡ ዘፈቀድከ ፡ ግበር ፡ ላዕሌየ ። ወሶቤሃ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ይሰድዎ ፡ ለብፁዕ ፡ እምታዕካሁ ፡ ወያንብርዎ ፡ ማእከለ ፡ ደሴት ፡ ዘሀለወት ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ዘይ ፡ እስከ ፡ ይትመየጥ ፡ ኀበ ፡ ዘፈቀደ ፡ ንጉሥ ። ወለእመሰ ፡ ኢሰምዐ ፡ ትእዛዘ ፡ ንጉሥ ፡ ይሙት ፡ በህየ ፡ እኩየ ፡ ሞተ ።

ወእምዝ ፡ ነሥእዎ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወአብጽሕዎ[2] ፡ ህየ ፡ ሞቅሕዎ ፡ በመዋቅሕት ፡ ወነበረ ፡ ህየ ፡ እንዘ ፡ መቁሕ ፡ ፮አውራኅ ፡ ወገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዲበ ፡ እደዊሁ ፡ ተኣምራተ ፡ ወመንክራተ ፡ እስከ ፡ ኵሉ ፡ ዘጸውዐ ፡ ስሞ ፡ ወተአመነ ፡ በጸሎቱ ፡ የሐዩ ፡ እምኵሉ ፡ ደዌሁ ። ወእምተኣምራቲሁ ፡ ወመንክራቲሁ ፡ ለአቡነ ፡

[1] Cum supra narratis non congruit. Aliquid omissum esse videtur. — [2] ወአብጽሖመ cod.

ፊልጶስ ፡ ዘገብረ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በዝዋይ ። ወሀሎ ፡ በአንቀጸ ፡ ይእቲ ፡ ባሕር ፡ ፩ተንባላታዊ ፡ ዘኢየአምን ፡ በክርስቶስ ፡ ወሀለዎ ፡ ፩ ወልድ ፡ ዘአኀዘ ፡ ጋኔን ፡ ወጥቀ ፡ ያአብዶ ፡ ወብዙኃን ፡ ዐቃብያነ ፡ ሥራይ ፡ ስእኑ ፡ ፈውሶት ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ጸርኀ ፡ በአፉ ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ለእመ ፡ ኢመጽአ ፡ ሙቁሕ ፡ ፊልጶስ ፡ ኢይወፅእ ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ እምአፉ ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ፡ ተንሥአ ፡ አቡሁ ፡ ተንባላታዊ ፡ ለውእቱ ፡ ወልድ ፡ ዘአኀዘ ፡ ጋኔን ፡ ወኀሠሠ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ። ወረከበ ፡ ለቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ሙቁሕ ፡ እገሪሁ ፡ በመዋቅሕተ ፡ ኀጺን ። ወይቤሎ ፡ ተንባላታዊ ፡ ርድአኒ ፡ አአባ ፡ ወነዓ ፡ ምስሌየ ፡ እስመ ፡ ለወልድየ ፡ አኀዞ ፡ ወያአብዶ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኢይክል ፡ ሐዊረ ፡ እስመ ፡ ሙቁሕ ፡ አነ ። ወይቤሎ ፡ ተንባላታዊ ፡ ለእመሰ ፡ ኢመጻ f. 189 v. እከ ፡ ምስሌየ ፡ *ይመውት ፡ ወልድየ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ መጺእየኒ ፡ ለእመ ፡ ኢአመንከ ፡ በሃይማኖተ ፡ ክርስቶስ ፡ ኢይትፌወስ ። ወይቤሎሙ ፡ ሶበሰ ፡ ተፈወሰ ፡ ወልድየ ፡ በጸሎትከ ፡ እገብር ፡ ኵሎ ፡ ዘትቤለኒ ። ወሶቤሃ ፡ ነሥአ ፡ ቅዱስ ፡ ማየ ፡ ተኀፅበ ፡ እደዊሁ ፡ ወወሀበ ፡ ለተንባላታዊ ፡ ወይቤሎ ፡ ሑር ፡ ርቅዮ ፡ ለወልድከ ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ በስመ ፡ ክርስቶስ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ዘተወልደ ፡ እምቅድስት ፡ ድንግል ፡ ማርያም ፡ ፃእ ፡ አንተ ፡ ጋኔን ፡ ይቤለከ ፡ ፊልጶስ ፡ ሙቁሕ ፡ በእንተ ፡ ስሙ ፡ ቅዱስ ። ወበጊዜ ፡ ሐይወ ፡ ውእቱ ፡ ሕፃን ፡ ነዓ ፡ ኀቤየ ፡ ከመ ፡ ትጠመቅ ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ምስለ ፡ ውእቱ ፡ ወልድከ ፡ ወብእሲትከ ፡ ወኵሉ ፡ ሰብአ ፡ ቤትከ ። ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ተንባላታዊ ፡ ኀበ ፡ ማኅደሩ ፡ ረከበ ፡ ለወልዱ ፡ እንዘ ፡ ይጌምድ ፡ ሥጋሁ ፡ በአእባን ። ርእዮ ፡ ውእቱ ፡ ጋኔን ፡ ለአቡሁ ፡ ጸዊሮ ፡ ማየ ፡ ወተኀፅበ ፡ ቦቱ ፡ ቅዱስ ፡ ጸርኀ ፡ ውእቱ ፡ ጋኔን ፡ በአፉ ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አፊልጶስ ፡ እስመ ፡ አውፃእከኒ ፡ ቅድመ ፡ እምወልደ ፡ ማሪት ፡ ወሶበ ፡ ሰደድከኒ ፡ እምኔሁ ፡ ኀደጉ ፡ ለከ ፡ ውእተ ፡ ሀገረ ፡ ወጐየይኩ ፡ እስከ ፡ ዝየ ፡ ወጐይየ ፡ አኮ ፡ ዘበአኩ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ምእመናን ፡ አላ ፡ ቦእኩ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ተንባላት ፡ ምንተ ፡ እብል ፡ ባሕቱ ፡ ኢታውዕየኒ ፡ በእሳተ ፡ ጸሎትከ ፡ ለልየ ፡ እወፅእ ፡ ለከ ፡ ፍጡነ ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ውእቱ ፡ ተንባላታዊ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ እምቃለ ፡ ጋኔን ፡ ረቀዮ ፡ ለወልዱ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እረቅየከ ፡ በስመ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘይሰብክ ፡ ቦቱ ፡ ፊልጶስ ። ወሶቤሃ ፡ ወፅአ ፡ ጋኔን ፡ እምውእቱ ፡ ወልድ ፡ እንዘ ፡ ያንበለብል ፡

አምሳለ ፡ እሳት ፡ ወድኅረገ ፡ ጠፍአ ፡ ከመ ፡ ጢስ[1] ። ወድኅረ ፡ ሕቀ ፡ ንቅሀ ፡ ወወሀብዎ ፡ ዘይበልዕ ፡ ወሐይወ ፡ በይእቲ ፡ ሰዓት ። ወሶበ ፡ ፈቀደ ፡ ውእቱ ፡ ተንባላታዊ ፡ ከመ ፡ ይጠመቅ ፡ ምስለ ፡ ኵሉ ፡ ሰብአ ፡ ቤቱ ፡ መጽኡ ፡ አዝማዲሁ ፡ ወይቤልዎ ፡ በምክንያተ ፡ ዝንቱ ፡ ንስቲት ፡ ግብር ፡ ለምንት ፡ ተኀድግ ፡ ሃይማኖተከ ። ወበእንተዝ ፡ ኀደገ ፡ ሐዊረ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ወኢአምነ ፡ በክርስቶስ ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ ሰይጣን ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ከመ ፡ ኢአምነ ፡ በክርስቶስ ፡ ውእቱ ፡ ተንባላታዊ ፡ ነሥአ ፡ ፺አጋንንተ ፡ እለ ፡ የአክዩ ፡ እምቀዳሚ ፡ ወኀደሩ ፡ ላዕለ ፡ ወልዱ ፡ ወብእ*ሲቱ ፡ ወኵሉ ፡ ሰብአ ፡ ቤቱ ። [f. 190 r.] ወበከየ ፡ ውእቱ ፡ ተንባላታዊ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ሶበኒ ፡ ሖርኩ ፡ ኢይትዌከፈኒ ፡ እስመ ፡ ኢገበርኩ ፡ ትእዛዘ ፡ ዘይቤለኒ ፡ ንሣእ ፡ ጥምቀተከ ፡ ዘክርስቶስ ። ወኀሠሠ ፡ ምክንያተ ፡ ካልአ ፡ ከመ ፡ ያምጽእ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ውእቱ ፡ ተንባላታዊ ፡ እሑር ፡ ወእበሎ ፡ አበየ ፡ ውእቱ ፡ ጋኔን ፡ ከመ ፡ ይኅድጎ ፡ ለወልድየ ፡ ኀድግሰ ፡ ከመ ፡ ይፃእ ፡ እምኔሁ ፡ ብእሲት ፡ እብድት[2] ፡ ወኵሎሙ ፡ ሰብአ ፡ ቤትየ ። ወነሚአ ፡ ዘንተ ፡ ምክረ ፡ ዘኢኮነ ፡ እሙነ ፡ ሖረ ፡ ኀበ ፡ ቅዱስ ፡ ፊልጶስ ፡ ውእቱ ፡ ተንባላታዊ ፡ ወዜነዎ ፡ ዘከመ ፡ ንቤ ፡ ቅድመ ። ወሶቤሃ ፡ አእመረ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘኀዱር ፡ ላዕሌሁ ፡ ወይቤሎ ፡ ለውእቱ ፡ ተንባላታዊ ፡ ለምንት ፡ ትትናገረኒ ፡ በኂጣን ፡ ነገር ፡ ወበቃል ፡ እንዘ ፡ ትሔሱ ፡ ይመስለከኑ ፡ ዘኢየአምር ፡ ብከ ፡ እስመ ፡ ኀቤየ ፡ ሀሎ ፡ መንፈሰ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘየአምር ፡ ኀቡአተ ፡ ወይከሥት ፡ ኵሎ ፡ ዘልብ ። ስማዕ ፡ አወልዴ ፡ ሀጕል ፡ ኢይቤሉከኑ ፡ አወልዴ ፡ ሀጕል ፡ አዝማዲከ ፡ በምክንያተ ፡ ዝንቱ ፡ ንስቲት ፡ ነገር ፡ ለምንት ፡ ተኀድግ ፡ ሕገ ፡ አቡከ ፡ ወሶበ ፡ ሰማዕከ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ኀደገ ፡ መጺአ ፡ ኀቤየ ። ወበእንተዝ ፡ አብሐሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአጋንንት ፡ ይኅድሩ ፡ ውስተ ፡ ቤትከ ፡ እስመ ፡ ኵሉ ፡ ይትፌደይ ፡ በከመ ፡ ገብረ ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ውእቱ ፡ ተንባላታዊ ፡ ወድቀ ፡ በገጹ ፡ ወሰገደ ፡ ቅድሜሁ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቤሎ ፡ ስረይ ፡ ሊተ ፡ አአባ ፡ ኢያእመርኩ ፡ ከመ ፡ አንተ ፡ ተአምር ፡ ኵሎ ፡ አምሳለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘየአምር ፡ ኀቡአት ፡ ዘሀሎ ፡ ውስተ ፡ ልበ ፡ ሰብእ ። ወባሕቱ ፡ ግበር ፡ ላዕሌየ ፡ ምሕረተ ፡ እምይእዜሰ ፡ ኵሎ ፡ ዘትቤለኒ ፡ እገብር ፡ ወኢይት

[1] In mss. sequitur iterum: ወፅአ ፡ ውእቱ ፡ ጋኔን ፡ ሶቤሃ ፡ እምውእቱ ፡ ወልድ ፡ ኮነ ፡ ከመ. — [2] እብድት cod. Aliquid omissum esse videtur.

ዐደው ፡ እምትእዛዝከ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ለውእቱ ፡ ተንባላታዊ ፡ እፎ ፡ ታስተማስለኒ ፡ ከመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘከማከ ፡ ሰብእ ፡ እስመ ፡ አነ ፡ መሬት ፡ ወሐመድ ፡ ዘተሞቃሕኩ ፡ በእንተ ፡ ክርስቶስ ፡ እንዘ ፡ እሰብከ ፡ ሃይማኖተ ፡ በስሙ ። ወባሕቱ ፡ ዑቅ ፡ ርእሰከ ፡ ቀዳሚ ፡ ሐሰውከ ፡ ኢተአብስ ፡ ዳግመ ፡ ኢይርከብከ ፡ ዘየአኪ ፡ እምዝ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ነሥአ ፡ ማየ ፡ ወተኀፅበ ፡ እደዊሁ ፡ ወእገሪሁ ፡ ሙቁሐ ። ወይቤሎ ፡ ሑር ፡ ርቅዮ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ነሢአከ ፡ ማየ ። ወሖረ ፡ ውእቱ ፡ ተንባላታይ ፡ በፍሥሓ ፡ ወ f. 190 v. ረከበሙ ፡ ለብእሲቱ ፡ ወለውሉዱ ፡ ወለሰብአ ፡ ቤቱ ፡ *እንዘ ፡ ይትናሰኩ ፡ ከመ ፡ አክልብት ፡ በበይናቲሆሙ ። ወቆመ ፡ ኀበ ፡ አንቀጸ ፡ ቤቱ ፡ ወአቅደመ ፡ ጸውዖ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘየአምን ፡ ቦቱ ፡ ፊልጶስ ፡ አነኒ ፡ አመንኩ ፡ ቦቱ ፡ ፃኡ ፡ እምቤትየ ፡ አመናፍስት ፡ ርኩሳን ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ረቀዮሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ወሶቤሃ ፡ ጐዩ ፡ ሰይጣናት ፡ እምኔሆሙ ፡ ወኮነ ፡ ዛሕን ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ። ወእምድኅረዝ ፡ ነሥአሙ ፡ ውእቱ ፡ ተንባላታዊ ፡ ለብእሲቱ ፡ ወለደቂቁ ፡ ወለኵሎሙ ፡ ሰብአ ፡ ቤቱ ፡ ወሖረ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወሶበ ፡ በጽሑ ፡ ኀቤሁ ፡ አምኑ ፡ በእግዚእነ ፡ ወአጥመቆሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ወአዘዞሙ ፡ ከመ ፡ ይትመጠዉ ፡ ሥጋሁ ፡ ወደሙ ፡ ለክርስቶስ ፡ ወተመጢዎሙ ፡ ቍርባነ ፡ አተዉ ፡ በሰላም ፡ ውስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ ወነበሩ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ሞቶሙ ፡ በአሚነ ፡ ክርስቶስ ።

ወእምድኅረ ፡ አብእዎ ፡ ውስተ ፡ ደሴት ፡ ዝዋይ ። ወሶበ ፡ ተፈጸሙ ፡ ፲አውራኀ ፡ እንዘ ፡ ሙቁሕ ፡ ውእቱ ፡

f. 191 r.

*ምዕራፍ ፡ ፲ወ፰ ።

ወፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ ላእካነ ፡ ከመ ፡ ያምጽእዎ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወሶበ ፡ አብጽሕዎ ፡ ይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ይእዜኒ ፡ ኢተኀብርኑ ፡ ምስሌየ ፡ ወይቤ ፡ በምንት ፡ ምክንያት ፡ አኀብር ፡ ምስለ ፡ ዘትቤ ፡ ብልው ፡ ረቡዐ ፡ ወዐርበ ፡ እምእኅበር ፡ ምስሌከ ፡ እንዘ ፡ ሀሎከ ፡ በዘከመዝ ፡ ግብር ፡ ይኄይሰኒ ፡ መዊት ። ወሰሚዖ ፡ ንጉሥ ፡ ተምዐ ፡ ወይቤ ፡ ላዕለ ፡ ፊልጶስ ፡ ወላዕለ ፡ ኵሎሙ ፡ ሰብእ ፡ ርቱዓነ ፡ ሃይማኖት ፡ እለ ፡ ኅብሩ ፡ ምስለ ፡ አቡነ ። ወአዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይትሌለዩ ፡ ወይቤ ፡ ረዱ ፡ ሐራ ፡ ዚአየ ፡ እምእሉ ፡ ሰብእ ፡ እለ ፡ የኀብሩ ፡ ምስለ ፡ ዝ ፡ መነኮስ ፡ ከመ ፡ ንትቃተል ፡ ምስለ ፡ እሉ ፡ ሰብ

እ ፡ ዘኮኑ ፡ ዕድወ ፡ በምክረ ፡ ዝንቱ ፡ መነኮስ ። ወሶቤሃ ፡ ወረዱ ፡ እሉ ፡ ርቱዓነ ፡ ሃይማኖት ፡ ተቀጺሎሙ ፡ ቅራፊ ፡ ዕፅ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ንሕነ ፡ ሕዝበ ፡ እግዚአብሔር ። ወሐራ ፡ ንጉሥኒ ፡ ወረዱ ፡ ተቀጺሎሙ ፡ ምርዋየ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ንሕነ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ። ወከነ ፡ ኍልቈ ፡ ሕዝበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፲፻፶ ፡ ወሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ኮኑ ፡ ፫፻፶ ። ወአዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ያምጽኡ ፡ ሎቱ ፡ ፈረሰ ፡ ከመ ፡ ይጸዐን ፡ ለተቃትሎ ። ወሶቤሃ ፡ ተንሥአት ፡ ንግሥት ፡ ወቦአት ፡ እንዘ ፡ ትረውጽ ፡ ውስተ ፡ ደብተራሁ ፡ ወአልባሲሁ ፡ ስጡጥ ፡ ወአኃዘቶ ፡ ወትቤሎ ፡ እሙንቱ ፡ ትቤ ፡ እትቃተል ፡ ምስለ ፡ ሕዝበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢይሜኒ ፡ ዝንቱ ፡ ነገር ። ወሶበ ፡ ትቤሎ ፡ ዘንተ ፡ ኀደገ ። [1] ወምንተ ፡ እገብር ፡ ዘንተ ፡ መነኮሰ ፡ እመኒ ፡ ኀደግዎ ፡ ያስሕት ፡ ኵሎ ፡ ሕዝበ ፡ ወይመይጦሙ ፡ መንገሌሁ [2] ፡ አላ ፡ ይሰደድ ፡ ወኢይንበር ፡ ውስተ ፡ ታዕካየ ፡ ወምኔታት ፡ ዚአሁ ። ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ ያውርድዎ ፡ ሀገረ ፡ ደሞት ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ገማስቂ ፡ ዘይእቲ ፡ ሀገረ ፡ አረማውያን ፡ ወይቤ ፡ አብጺሐክሙ ፡ ዝየ ፡ ቅትልዎ ፡ ወናዕርፍ ፡ እምኔሁ ። ወወሰድዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ፊልጶስ ፡ በጊዜ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ኀበ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ ዘቅድመ ፡ ዘከርነ ፡ ስማ ። ወነበረ ፡ ህየ ፡ ፩ዓመተ ፡ እንዘ ፡ ይሰብክ ፡ ውስቴታ ፡ ቃለ ፡ ሃይማኖት ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ፊልጶስ ፡ ብፁዕ [1] ፡ ሙራደ ፡ ዐቀብ ፡ ደማስቆ ፡ ተዳደቆ [3] ፡ ፩ፈያታዊ ፡ እምነ ፡ ጸሊማነ ፡ ገጽ ፡ አረማውያን ፡ ወነሥአ ፡ ኵናተ ፡ ወወልታ ፡ ወመጽአ ፡ እንዘ ፡ ይሰርር ። ወቀርበ ፡ አንጻረ ፡ ቅዱስ ፡ ፊልጶስ ፡ ወሶቤሃ ፡ ባረከ ፡ ላዕሌሁ ፡ ቅዱስ ፡ በትእምርተ ፡ መስቀል ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እግዚአብሔር ፡ ያኅስርከ ፡ ወይረሲከ ፡ ለ፪ክፍል ። ወበው*እቱ ፡ ጊዜ ፡ ሰረረ ፡ ውእቱ ፡ ጸሊም ፡ ወፈቀደ ፡ ይ f. 191 *v.* ደርቢ ፡ ኵናቶ ፡ ላዕለ ፡ ቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ይወርድ ፡ ተከፍለ ፡ ለ፪አንዘ ፡ እኁዝ ፡ ኵናት ፡ በየማነ ፡ እዴሁ ፡ ወወልታ ፡ በፀጋመ ፡ እዴሁ ፡ ተሰቅለ ፡ ላዕለ ፡ መንፈቀ ፡ ሥጋሁ ፡ ወመንፈቀ ፡ ሥጋሁ ፡ ምስለ ፡ አእጋሪሁ ፡ ተኀድገ ፡ ዲበ ፡ ምድር ። ወሶቤሃ ፡ ከልሐ ፡ ውእቱ ፡ ርጉም ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኀለይኩ ፡ እኀሥሥ [4] ፡ ሞተ ፡ ላዕለ ፡ ቅዱሰ ፡ እግዚአብሔር ፡ ረከበኒ ፡ ዝኵሉ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ተነፅነ ፡ ወሞተ ። ወፈርሁ ፡ ኵሎሙ ፡ መሃይምናን ፡ እለ ፡ ርእዩ ፡ ወሰምዑ ፡ ወሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘይገብር ፡ ተአምረ ፡ ወመንክረ ፡ በእደ ፡ ገብሩ ፡ ቅዱስ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ።

[1] Aliquid omissum esse videtur. — [2] መንጌሌሁ cod. — [3] ተዳዳቆ cod. — [4] እኅሥ cod.

f. 192 r. *ምዕራፍ ፡ ፲ወ፱ ።

ወእምድኅረ ፡ ፩ዓመት ፡ መጽአ ፡ ጳጳስ ፡ እምብሔረ ፡ ግብጽ ፡ ዘይሰመይ ፡ አባ ፡ ሰላማ ። ወበጺሖ ፡ አስተጋብአሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ሥዩማነ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወይቤሎ ፡ ለንጉሥ ፡ አይቴ ፡ ሀሎ ፡ ጳጳስ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ወቀዳሚ ፡ ሰማዕት ፡ እስመ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኄሩተ ፡ ዚአሁ[1] ፡ በአፈ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ትረክብ ፡ ብእሴ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘስሙ ፡ ፊልጶስ ፡ ዐምዳ ፡ ወድዳ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ቅድስት ፡ ዘበእንቲአሁ ፡ ይወርድ ፡ ዝናም ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ወይሁብ ፡ ፍሬ ፡ ዕፀወ ፡ ገዳም ፡ ወይትወሀብ ፡ በረከት ፡ ሐሊብ ፡ ወመዓር ፡ ወእክል ፡ ለትዝምደ ፡ ሰብእ ፡ ወሣዕር ፡ ለእንስሳ ። ወእመሰ ፡ ኢሀሎ ፡ ውስቴታ ፡ ለብሔረ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ማሰነት[2] ፡ ኵላ ፡ ሀገር ። ወባሕቱ ፡ ጸሎተ ፡ ዚአሁ ፡ ውክፍት ፡ ከመ ፡ ዕጣን ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተዐቅባ ፡ እመናስው ። አንተኒ ፡ አንጉሥ ፡ ኵሎ ፡ ዘይቤለከ ፡ ግበር ፡ ወኢትትዐደው ፡ እምቃሉ ፡ እስመ ፡ ሜሞ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ከመ ፡ ጴጥሮስ ፡ ርእሰ ፡ ሐዋርያት ፡ ርእሰ ፡ ርኡሳን ። ወሊቀ ፡ ጳጳስኒ ፡ ይቤለኒ ፡ ብፁዕ ፡ ዘተሐውር ፡ ከመ ፡ ትትራከበ ፡ ለቅዱሰ[3] ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊልጶስ ፡ እስመ ፡ እሬኢ ፡ ወትረ ፡ ዘለለሰዓቱ ፡ እንዘ ፡ ይወርድ ፡ ላዕሌሁ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወ፫ ፡ አክሊላት ፡ እንዘ ፡ ያነብሩ ፡ መላእክት ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ፡ ብፁዕ ፡ ውእቱ ፡ ዘረከበ ፡ ክፍለ ፡ ከመ ፡ የአምኅ ፡ እደዊሁ ፡ ወእገሪሁ ። አይቴ ፡ ሀሎ ፡ ጽንዐ ፡ ሀገር ፡ ወጥቅመ ፡ ሃይማኖት ፡ ወፈዋሴ ፡ ዱያን ። አይቴ ፡ ሀሎ ፡ ጽንዐ ፡ ድኩማን ፡ ወናዛዜ ፡ ሕዙዛን ። አይቴ ፡ ሀሎ ፡ አበ ፡ እጓለ ፡ ማውታ ፡ ወፈጻሜ ፡ ተጽናሶን ፡ ለአቤራት ፡ ወፈታሒ ፡ በጽድቅ ፡ ወበርትዕ ፡ ለግፉዕ ። ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ወዘይመስሎ ፡ ሶበ ፡ ይቤሎ ፡ ጳጳስ ፡ ለንጉሥ ፡ ደንገፀ ፡ ወተደመ ። ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ለጳጳስ ፡ ሶበ ፡ ኮነ ፡ ውእቱ ፡ ፊልጶስ ፡ ተዋሣኤ ፡ በነገር ፡ ወአበየ ፡ ትእዛዝየ ፡ አነ ፡ ሰደድክዎ ፡ እመንበሩ ፡ ወአዘዝኩ ፡ ያንብርዎ ፡ ውስተ ፡ ካልእ ፡ ሀገር ፡ ዘሀለወት ፡ ታሕተ ፡ ቀኔየ ። ወይቤ ፡ ጳጳስ ፡ ኢይትከሀለኒ ፡ ሠሪዐ ፡ ግብር ፡ ዘክህነት ፡ ዘእንበለ ፡ ይብጻሕ ፡ ፊልጶስ ። ወሶቤሃ ፡ ፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ ላእካነ ፡ ከመ ፡ ያምጽእዎ ። ወረከብዎ ፡ ላእካን ፡ በሀገረ[4] ፡ ደማ

[1] Textus corruptus esse videtur. — [2] እማሰነት cod. — [3] ለቅዱስ cod. — [4] ሀገረ cod.

ስቂ ፡ እንዘ ፡ ይሜህር ፡ ሕዝበ ፡ ወነሥእዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ፊልጶስ ፡ ላእካነ ፡ ንጉሥ ፡ ወአብጽሕዎ ፡ ኀበ ፡ ታዕካሁ ። ወንጉሥኒ ፡ ለአከ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ከመ ፡ ይምጻእ ፡ ኀቤሁ ፡ ለተራክቦ ። ወመጽአ ፡ ጳጳስ*ኒ ፡ ወሥዩማነ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወረከቦ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ [f. 192 v.] ወተአምኆ ፡ በአምኃ ፡ መንፈሳዊት ። ወድኅረዝ ፡ ገብሩ ፡ ጉባኤ ፡ ዐቢየ ። ወይቤሎሙ ፡ ጳጳስ ፡ ለአቡነ[1] ፡ ፊልጶስ ፡ ወለኵሎሙ ፡ ሥዩማን ፡ ኵሎ ፡ ዘአሰረ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ ፈትሐ ፡ ሊተ ፡ ውእቱ ። ወይእዜኒ ፡ ኅበሩ[2] ፡ ምስለ ፡ ንጉሥ ፡ በሕገ ፡ ሃይማኖት ፡ ርትዕት ። ወተንሥአ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ወይቤሎ ፡ ለጳጳስ ፡ ለእመ ፡ ኮነ ፡ ርቱዐ ፡ ሃይማኖት ፡ ንኅብር ፡ ወለእመ ፡ ኮነ ፡ ዘያበጥል ፡ ሃይማኖተ ፡ በእንተ ፡ ፍርሃተ ፡ መንግሥቱ ፡ ኢንኅብር ፡ ወግዘተኒ ፡ አባ ፡ ያዕቆብ ፡ አኮ ፡ ዘአውገዘ ፡ ባሕቲቱ ፡ አላ ፡ እምቅድመ ፡ ያዕቆብ ፡ ጳጳስ ፡ አውገዙ ፡ ሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ኵሉ ፡ ዘይስዕር ፡ ጾመ ፡ ፵ ወረቡዕ ፡ ወዐርብ ፡ ለእመ ፡ ኮነ ፡ ጳጳስ ፡ አው ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ይሰዐር ፡ እመዓርጊሁ ፡ ወለእመ ፡ ኮነ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶሰ ፡ አው ፡ ቀሲስ ፡ አው ፡ ዲያቆን ፡ አው ፡ ንጉሥ ፡ ይትመተር ፡ እም[illegible]መቱ ፡ ወለእመ ፡ ኮነ ፡ ሕዝባዊ ፡ ይሰደድ ፡ እስመ ፡ ነሁ ፡ ይቤለነ ፡ ንጉሥ ፡ ሰዐሩ ፡ ረቡዐ ፡ ወዐርበ ፡ በአመክንዮተ ፡ ጌና ። ወይቤ ፡ ጳጳስ ፡ ዘንተሰ ፡ ኢይቤ ፡ አነኒ ፡ ብልዑ ፡ እስመ ፡ ግዘት ፡ ውእቱ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ለፊልጶስ ፡ እስመ ፡ አምጻኤ ፡ ነገር ፡ አንተ ፡ ወተቃዋሚ ፡ ንጉሥ ፡ ለእመ ፡ ኀደገ ፡ መብልዐ ፡ ግበር ፡ መሥዋዕተ ፡ ከመ ፡ ርእዮሙ ፡ ኪያከ ፡ ይኅበሩ ፡ ምስሌከ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ዝንቱሰ ፡ ይከውነኒ ፡ ፍርሃተ ፡ ንጉሥ ፡ ኢሰማዕክኑ ፡ ዘይቤ ፡ እግዚእነ ፡ ዘሰ ፡ አምነኒ ፡ በቅድመ ፡ ሰብእ ፡ አነኒ ፡አ አምኖ ፡ በገጸ ፡ አቡየ ፡ ዘበሰማያት ። ወዘኒ ፡ ኀፈረኒ ፡ ወኀፈረ ፡ ቃልየ ፡ በቅድመ ፡ ዛቲ ፡ ትውልድ ፡ ዘማ ፡ ወኃጥእት ፡ ወልደ ፡ እጓለ ፡ እመሕያውኒ ፡ የኀፍሮ ፡ አመ ፡ ይመጽእ ፡ በስብሐቲሁ ፡ ወበስብሐተ ፡ አቡሁ ። አይኑ ፡ የዐቢ ፡ መሥዋዕተ ፡ ጽድቅኑ ፡ ወሚመ ፡ መብልዕኑ ፡ ዘይማስን ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ግበር ፡ መሥዋዕተ ፡ በጽባሕ ፡ መብልዐኒ ፡ ረሲ ፡ በጊዜ ፡ ዘይከውን ፡ በመዋዕለ ፡ አጽዋም ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እሮ ፡ ትኤዝዝ ፡ አንጉሥ ፡ መሥዋዕተ ፡ እግበር ፡ በእንተ ፡ ልደት ፡ ወመብልዐኒ ፡ ከመ ፡ እኅድግ ፡ መብልዐ ፡ ዝሰ ፡ ነገር ፡ ነገረ ፡ አበድ ፡ ውእቱ ። ወ

[1] ወአቡነ cod. — [2] ኅብሩ cod.

ሶበ ፡ ይቤ ፡ ዘንተ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ተንሥኡ ፡ ካህናት ፡ ዘደብተራ ፡ ወይቤልዎ ፡ ለጳጳስ ፡ ኢተአምርኑ ፡ አአቡነ ፡ እስመ ፡ በሐሳበ ፡ ዕብራውያን ፡ ወበሐሳበ ፡ ጽርዕ ፡ ይከውን ፡ ልደት ፡ አመ ፡ ፳ወ፰ f. 193 r. ለታኅሣሥ ፡ *ወበሐሳበ ፡ ግብጻውያን ፡ ወበግዕዝ ፡ ይከውን ፡ ልደት ፡ አመ ፡ ፳ወ፱ለታኅሣሥ ፡ ወበእንተዝ ፡ ንቤ ፡ ንግበር ፡ በዓለ ፡ በዕለተ ፡ ጌና ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘንተሰ ፡ ዘትቤሉ ፡ ዕብራውያን ፡ ወሮማውያን ፡ ይገብሩ ፡ አመ ፡ ፳ወ፰ወኢይገብሩ ፡ አመ ፡ ፳ወ፱እምድኅረ ፡ ኀለፈ ፡ ልደት ፡ ወዘንተኒ ፡ ለእመ ፡ ገብሩ ፡ ዕብራውያን ፡ ወሮማውያን ፡ ኢይገብሩ ፡ ፪ዕለተ ፡ ዘእንበለ ፡ አሕቲ ፡ ዕለት ፡ በከመ ፡ ትቤሉ ፡ አንትሙ ፡ ንሕነኒ ፡ ወግብጻውያን ፡ ንግበር ፡ በከመ ፡ ሐሳበ ፡ ዚአነ ፡ እንዘ ፡ አንትሙ ፡ ትከውኑ ፡ ስምዐ ፡ ለነ ፡ አመ ፡ ፳ወ፱ወኢንገብር ፡ አመ ፡ ፳ወ፰ለታሕሣሥ ፡ ዘእንበለ ፡ ይብጻሕ ፡ ዕለተ ፡ ልደት ፡ ወእሉኒ ፡ ዘዘከርክዎሙ ፡ ኢይገብሩ ፡ ዘእንበለ ፡ አሐቲ ፡ ዕለት ፡ ወንሕነኒ ፡ ኢንገብር ፡ ዘእንበለ ፡ አሐቲ ፡ ዕለት ፡ በእፎ ፡ ትብሉ ፡ አንትሙ ፡ ንገብር ፡ ፪ዕለተ ፡ እስመ ፡ ኢተወልደ ፡ እግዚእነ ፡ ፪ዕለተ ፡ ዘእንበለ ፡ አሐቲ ፡ ዕለት ። ወሚመ ፡ ትትኀበሉኑ ፡ ከመ ፡ ትበሉ ፡ ፪ዕለተ ፡ ተወልደ ፡ ወበዝንቱሰ ፡ ኢያበውሐክሙ ፡ እግዚእ ። ወሶበ ፡ ይቤ ፡ ዘንተ ፡ አቡነ ፡ ተምዐ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤሎ ፡ ለቅዱስ ፡ አንተ ፡ ተቃዋሚ ፡ ለእመ ፡ ኀበርከ ፡ ኅበር ፡ ወለእመ ፡ ኢኀበርከ ፡ ተሰደድ ፡ እስመ ፡ ልማድ ፡ ለከ ፡ ተሰዶ ፡ ከመ ፡ ኢታስሕት ፡ ካልአነ ።

ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ ርሱይ ፡ ፊልጶስ ፡ እምታዕካ ፡ ንጉሥ ፡ ወበጽሐ ፡ ምድረ ፡ ኮሶጌ ፡ እንተ ፡ ይእቲ ፡ ምድረ ፡ ጽላልሽ ፡ ምስለ ፡ ፪ አዋልዲሁ ፡ መነኮሳይያት ፡ ዘስሞን ፡ መክብዩ ፡ ወአርኒ ፡ እስመ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ ሀገረ ፡ ሙላዱን ፡ ለእማንቱ ፡ ቅዱሳት ፡ ዘተፍኅራ ፡ ለ፩ምት ፡ ድንግል ፡ ክርስቶስ ፡ ንጹሕ ። ወበምክንያተ ፡ እሎን ፡ አዋልዲሁ ፡ በመንፈስ ፡ ፈቀደ ፡ ይንበር ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኅዳጠ ፡ መዋዕለ ፡ ውስቴታ ፡ እስከ ፡ ይበጽሕ ፡ ኀበ ፡ ሀገር ፡ ዘፈቀደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈጽም ፡ ባቲ ፡ በድሮ ። ወእምዝ ፡ ኀለየ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ከመ ፡ ይፍልስ ፡ እምይእቲ ፡ ሀገር ፡ ወይብጻሕ ፡ ኀበ ፡ አዘዘ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸውዖን ፡ ለመክብዩ ፡ ወለአርኒ ፡ አዋልዲሁ ፡ ወተሰነአሎን ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አንሰ ፡ አሐውር ፡ ከመ ፡ እፈጽም ፡ ፈቃደ ፡ አምላኪየ ፡ ወአንትንሰ ፡ ትተርፉ ፡ ወበዝ ፡ መካን ፡ ትከውና ፡ ሰማዕተ ፡ ወትፌጽማ ፡ በድረክን ፡ አኮ ፡ ባሕቲትክን ፡ ዘትከውና ፡ አላ ፡ ሰብእ ፡ ብዙኃን ፡ ወሶበ ፡ ሆከቶሙ ፡ ፍቅር ፡ አምላ

ካዊት ፡ ይክዕዉ ፡ ደሞሙ ፡ ምስሌክን ፡ እስከ ፡ ይውሕዝ ፡ ከመ ፡ ፈለግ ፡ ዘወርኀ ፡ ክረምት ። ዘንተ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ሎን ፡ ለቅዱሳት ፡ አንስት ፡ f. 193 v. *መክብዩ ፡ ወአርኒ ፡ እስመ ፡ የአምር ፡ ኵሎ ፡ እምቅድመ ፡ ይኩን ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘኅዱር ፡ ላዕሌሁ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ሖረ ፡ ፍኖቶ ፡ ወአስተፋነዋሁ ፡ መክብዩ ፡ ወአርኒ ፡ እንዘ ፡ ያውሕዝ ፡ አንብዐ ። ወድኅረ ፡ ሖረ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እምህየ ። ወሰበ ፡ ሰምዐ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ነበረ ፡ ቅዱስ ፡ ምድረ ፡ ኮሶጌ ፡ እንዘ ፡ ይሜህር ፡ ቃለ ፡ ሃይማኖት ፡ ተመልአ ፡ መዓተ ፡ ወፈነወ ፡ ሐራሁ ፡ ከመ ፡ ይቅትሉ ፡ ኵሎ ፡ ሰብአ ፡ ኮሶጌ ፡ ዕደ ፡ ወአንስተ ፡ አእሩገ ፡ ወሕፃናተ ። ወበጺሖሙ ፡ እሉ ፡ ሐራ ፡ አስተጋብኡ ፤ ኵሎ ፡ ሰብአ ፡ ኮሶጌ ፡ ሀገር ፡ ወነገርዎሙ ፡ ቃለ ፡ ዘአዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ወሰበ ፡ ሰምዓ ፡ ቅዱሳት ፡ አንስት ፡ መክብዩ ፡ ወአርኒ ፡ ተባደራ ፡ አሐቲ ፡ ወአሐቲ ፡ ወአጥብዓ ፡ ልቦን ፡ ከመ ፡ ይኩና ፡ ሰማዕተ ፡ ወይሑራ ፡ ኀበ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘአፍቀራሁ ፡ ወአፍቀሮን ፡ ወቆማ ፡ ቅድመ ፡ ሐራ ፡ እለ ፡ ተአዘዙ ፡ ለቀቲል ፡ እምኀበ ፡ ንጉሥ ። ወይቤላ ፡ ንሕነ ፡ አማንያት ፡ በክርስቶስ ፡ ወበሃይማኖተ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ርትዕት ፡ ዘአንበርዋ ፡ አበዊነ ፡ ሐዋርያት ፡ ወንዋይ ፡ ኅሩይ ፡ ጳውሎስ ፡ ዘአንበረ ፡ ሥልጣነ ፡ ግዘት ፡ ለትውልድ ፡ ዘይመጽእ ፡ ከመ ፡ ኢይትወከፉ ፡ ካልአ ፡ ትምህርተ ፡ ዘእንበለ ፡ ትምህርቶመ ፡ ዘሠምረ ፡ ባቲ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኅድጉሰ ፡ ሰብአ ፡ መልአከሂ ፡ ለእመ ፡ መሀረ ፡ ከመ ፡ ኢይትወከፉ ፡ አዘዘ ፡ ወአውገዘ ። ሃይማኖተ ፡ ንጉሥሰ ፡ ኢይትዌከፍ ፡ እስመ ፡ ጸነተ ፡ ኀበ ፡ ፍቅረ ፡ መብልዕ ፡ በኀዲገ ፡ ጾም ፡ ዘዐርብ ፡ ወረቡዕ ፡ ወበኀዲገ ፡ ግዘት ፡ ዘሐዋርያት ፡ ወዘኵሎሙ ፡ መምህራን ፡ ዘቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ከመ ፡ ኢይብልዑ ፡ ቦቶን ፡ በእላ ፡ ዕለታት ፡ ረቡዕ ፡ ወዐርብ ፡ በአመክንዮ ፡ በዓላት ፡ ዘእንበለ ፡ በዓለ ፡ ልደት ፡ ስቡሕ ፡ ዘውእቱ ፡ ፳ወ፱ ለታኅሣሥ ፡ ወበዓለ ፡ ጥምቀት ፡ ዘውእቱ ፡ አመ ፡ ፲ወ፩ ለጥር ፡ ወበመዋዕለ ፡ ጰንጠቄስጤ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ተውሳከ ፡ ፋሲካ ፡ ዘውእቱ ፡ ትንሣኤሁ ፡ ለእግዚእነ ፡ ወዘተርፈሰ ፡ እምእላ ፡ ዕለታት ፡ ዘዘከርናሙ ፡ እመ ፡ ሰዐሩ ፡ ጾመ ፡ በአመክንዮ ፡ በዓላት ፡ ግዘት ፡ ውእቱ ፡ ወእምንሳተፍ ፡ ንሕነ ፡ በሃይማኖት ፡ ምስለ ፡ ንጉሥ ፡ ሀያዴ ፡ ግዘት ፡ ይኄይሰነ ፡ መዊት ። ወዘንተ ፡ እንዘ ፡ ይብላ ፡ ሶበ ፡ አግሀዳ ፡ ሃይማኖቶን ፡ ቅዱሳት ፡ አንስት ፡ መክብዩ ፡ ወአርኒ ፡ ተንሥኡ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ፡ በመዓት ፡ ወመተሩ ፡ አርእስቲሆን ፡ በሰይፍ ፡ ለእላ ፡ ኄራት ፡ ዘጸንዓ ፡ ከመ ፡ ዕደው ፡ እንዘ ፡ ድኩማ

f. 194 r. ት ፡ እማንቱ ። ወሰብአ ፡ ይ*እቲ ፡ ሀገር ፡ ሶበ ፡ ነጸሩ ፡ ኪያሆን ፡ ከመ ፡ አጥብዓ ፡ መዊተ ፡ በአፈ ፡ መጥባሕት ፡[1] ወንሕነኒ ፡ ኢንትፈለጥ ፡ እምኔሆን ፡ በሞት ፡ ወበሕይወት ፡ እስመ ፡ እሉ ፡ ሱቱፋኒነ ፡ በሃይማኖት ፡ ዘመሀረነ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኢትኅድጉ ፡ ዛተ ፡ ሃይማኖተ ፡ ርትዕተ ፡ እስከ ፡ ትበጽሑ ፡ ለሞት ። ውእተ ፡ ጊዜ ፡ መተሩ ፡ አርእስቲሆሙ ፡ እሙንቱ ፡ ሐራ ፡ በሰይፍ ፡ ዘእንበለ ፡ ይኅድጉ ፡ ዕደ ፡ ወአንስተ ፡ አእሩገ ፡ ወሕፃናተ ፡ ወኍልቈ ፡ ሰብእ ፡ ዘቀተሉ ፡ ሐራ ፡ እጊዘሙ ፡ እምአመ ፡ ፫ ለጥቅምት ፡ ዘውእቱ ፡ ዕለተ ፡ ሞቶን ፡ ለብፅዕት ፡ መክብዩ ፡ ወለቅድስት ፡ አርኒ ፡ ዘኮና ፡ መርሐ ፡ ኀበ ፡ ፍኖተ ፡ ሕይወት ። እስከ ፡ አመ ፡ ፳ወ፫ ለመጋቢት ፡ የአክሉ ፡ ፺፻ ፡ ወ፯፻ ፡ ፸ወ፯ ፡ አኮ ፡ ባሕቲቶሙ ፡ ሰብእ ፡ ኮሶጌ ፡ ዘየአክሉ ፡ ዘንተ ፡ አላ ፡ መጽኡ ፡ በተደምሮ ፡ ለነሚአ ፡ አክሊል ፡ ዘስምዕ ፡ እምባሊ ፡ ወእምደዋሮ ፡ ወእምፈጠጋር ፡ እምወጅ ፡ እምዳሞት ፡ ወእምሸዋ ፡ ወእምአምሐራ ፡ ወእምዊፋት ፡ ወእምግድም ፡ ወእምአንጎት ፡ ወእምትግሬ ፡ ወእምካልአት ፡ አህጉር ፡ አስተጋብአሙ ፡ ኀይል ፡ አምላካዊ[2] ፡ ከመ ፡ ይትፈጸም ፡ ቃል ፡ ዘተነበየ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ አመ ፡ ዜነዎን ፡ ለብፅዕት ፡ መክብዩ ፡ ወለቅድስት ፡ አርኒ ፡ ጊዜ ፡ ይትፈለጥ ፡ እምኔሆን ። ወድኅረዝ ፡ ኅደጉ ፡ ሐራ ፡ ቀቲለ ፡ በትእዛዘ ፡ ንጉሥ ። ዝኰሉ ፡ ዘኮነ ፡ በምክንያተ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ርእሰ ፡ እሉ ፡ ማኅበረ ፡ ሰማዕት ። ቅድመኒ ፡ አመ ፡ ሰደዶ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ዓምደ ፡ ጽዮን ፡ ንጉሥ ፡ ሶበ ፡ ነጸሩ ፡ ብዙኀ ፡ ኀይለ ፡ ዘይትገበር ፡ በእደዊሁ ፡ ወደመ ፤ ቅሥፈቱሂ ፡ ዘኮነ ፡ እሳተ ፡ እስከ ፡ አውዐየ ፡ ደብተራሁ ፡ ለንጉሥ ፡ ብዙኃን ፡ ሰብእ ፡ ፈጸሙ ፡ ስምዖሙ ፡ በአፈ ፡ ሰይፍ ፡ ወዅናት ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ ዘትሰመይ ፡ ሰወን ።

ንዜኑ ፡ በዝየ ፡ እምዜናሆን ፡ ንስቲተ ፡ ለብፅዕት ፡ መክብዩ ፡ ወለቅድስት ፡ አርኒ ። ቅድመኒ ፡ ተወክፋ ፡ ስደተ ፡ ምስለ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ወገብራ ፡ ተአምራተ ፡ በምድረ ፡ ደዋሮ ፡ ዘትሰመይ ፡ ዳራ ፡ በህየ ፡ ቀተላ[3] ፡ ሰብአ ፡ ዘአሕሠሙ ፡ ላዕሌሆን ፡ ወድኅረ ፡ አንሥአሆሙ ፡ ለእሉ ፡ በስእለቶን ፡ እስከ ፡ ለበዉ ፡ ሰብእ ፡ ጽንዐ ፡ ኀይል ፡ ዘሎቶን ። ወዓዲ ፡ ድኅረ ፡ ተመይጠቶን ፡ እምስደት ፡ አንቅዐ ፡ ማየ ፡ በኮሶጌ ፡ እምኰኵሕ ፡ ይቡስ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ፈውሰ ፡ ለድውያን ፡ ወእስከ ፡ ይእዜ ፡ ሀሎ ፡ እንዘ ፡ ያርኢ ፡ ኀይለ ፡ ይትረቀዩ ፡ ወይሰ

[1] Omissum videtur ይቤሉ. — [2] Prius አምላካዊት scriptum, ት duabus lineis supra et infra positis deletum. — [3] ቀተለ cod.

ትዩ ፡ እምኔሁ ፡ በአሚን ። በጸሎተ ፡ እላ ፡ *ቅዱሳት ፡ አንስት ፡ መክብዩ ፡ ወአርኒ ፡ ወበስእለተ ፡ ኄራን ፡ ሰማዕት ፡ ዘቀዳሚ ፡ ወዘደኃሪ ፡ በእንተ ፡ ስሙ ፡ እምሐይው ፡ ሞተ ፡ ዘኀረዩ ፡ ይባልሐነ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምእከዩ ፡ ለሰይጣን ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሚን ።

f. 194 v.

ምዕራፍ ፡ ፷ ።

ንግባዕኬ ፡ ኀበ ፡ ዜና ፡ ገድሉ ፡ ለአብ ፡ ትሩፍ ፡ ወብፁዕ ፡ ፊልጶስ ። ወእንዘ ፡ ይሰደድ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ [እም] ንጉሥ ፡ በጽሐ ፡ መካነ ፡ ፀረብት ፡ ወፈቀደ ፡ ይንበር ፡ ኀዳጠ ፡ መዋዕለ ፡ ወይቤልዎ ፡ ለአባ ፡ ደቂቁ ፡ ለእመ ፡ ነበርከ ፡ ዝየ ፡ ንፈርህ ፡ እምንጉሥ ፡ ከመ ፡ ኢይቅትለነ ፡ በእንቲአከ ፡ እስመ ፡ ሰማዕነ ፡ ዘገብረ ፡ እምቅድም ። ወይቤሎሙ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ እመሰ ፡ ትፈርሁ ፡ አሐውር ፡ ለክሙ ። ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለእለ ፡ ምስሌሁ ፡ ንዑ ፡ ንሑር ፡ ኀበ ፡ ሻዋ[1] ፡ እሙንቱኒ ፡ እመ ፡ ይትዌከፉነ ፡ ወለእመሰ ፡ ኢተወክፉነ ፡ እሰነአሎ ፡ ለአቡየ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወእኤምኀ ፡ መቃብሮ ፡ እስመ ፡ ተፍጻሜትየ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ሖረ ፡ ወበጽሐ ፡ ደብረ ፡ ሊባኖስ ፡ ወእሙንቱኒ ፡ ይቤልዎ ፡ ከመ ፡ ቀ[ዳ]ሚ ። ወይቤሎሙ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ኢትሕዝኑ ፡ ወለመቃብረ ፡ አቡየሂ ፡ ኢይበጽሕ ፡ ላዕሌሃ ፡ ተመዝበሮ ፡ አሐውር ፡ ለክሙ ፡ ወበሕቱ ፡ ተዐገሡኒ ፡ ዘንተ ፡ ክረምተ ፡ እስከ ፡ ዮሐንስ ፡ ወድኅረዝ ፡ አሐውር ። ወይቤልዎ ፡ አአቡነ ፡ ኢይኩን ፡ ከመዝ ፡ እስመ ፡ ንፈርህ ፡ ጥቀ ፡ ለእመ ፡ ለአከ ፡ ንጉሥ ፡ ዮም ፡ አው ፡ ጌሰመ ። ወሰሚዖ ፡ ዝንተ ፡ ሶቤሃ ፡ ተንሥአ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ጐድጐደ ፡ መቃብሮ ፡ ወይቤ ፡ አአባ ፡ እስመ ፡ ናሁ ፡ ፈጸምኩ ፡ በድርየ ፡ ወአብጻሕኩ ፡ መልእክትየ ፡ ወበጽሐኒ ፡ ዕድሜየ ፡ ለአዕርፎ ። ወይእዜኒ ፡ ተፈለጥኩ ፡ እምኔከ ፡ ከመ ፡ ኢይትፈለጥ ፡ ሥጋየ ፡ ምስሌከ ፡ ወባሕቱ ፡ ትብጽሐኒ ፡ በርከትከ ፡ ወኢታርሕቀኒ ፡ እምሕረትከ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ሰዐመ ፡ መቃብሮ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወዕአ ፡ ወሖረ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለደቂቁ ፡ እለ ፡ ተርፉ ፡ በደብር ፡ እምይእዜሰ ፡ ኢትሬእዩ ፡ ሥጋየ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ሖረ ፡ ወበጽሐ ፡ አባ ፡ ግንድና ፡ ወኀደረ ፡ ህየ ፡ እ

[1] ዋሻ cod.

ሙንቱሰ፡ ኢተቀበልዎ፡ ወኢወሀብዎ፡ ምንተኒ፡ እንዘ፡ ይበልዑ፡ ወይሰትዩ፡ ገቢሮሙ፡ ከብካበ። ወሶበ፡ ጸብሐ፡ ወፅአ፡ አቡነ፡ ፊልጶስ፡ ኀበ፡ ኆኅት፡ ወቀዊሞ፡ አፍአ፡ ሰፍሐ፡ እደዊሁ፡ ወጸርኀ፡ እንዘ፡ ይብል፡ ነጽር፡ እግዚኦ፡ ዘንተ፡ ግፍዐ፡ ዘገብሩ፡ f. 195 r. ላ*ዕሌየ፡ እስመ፡ ⌜መንፈቁ፡ ማይ፡ ወመንፈቁ፡ እክል[1]፡ እምዝ፡ ኵሉ፡ ኢወሀቡኒ[2]፡ እንዘ፡ ይበልዑ፡ ወይሰትዩ፡ በፍሥሓ፡ አኮ፡ በእንተ፡ ናፍቆ፡ መብልዕ፡ ዘእቤለከ፡ እግዚኦ። ወዘንተ፡ ብሂሎ፡ ጸውዖን፡ ለአኃቲሁ፡ መበለታት፡ እለ፡ ኢተደመራ፡ ውስተ፡ ግፍዐ፡ ዚአሆሙ፡ ፃአ፡ ፍጡነ፡ ኢትንበራ፡ ዝየ፡ እስከ፡ ዝየ፡ ሰሙን፡ ወእመሰ፡ ነበርክን፡ ዑቃ፡ ላዕለ፡ ርእስክን። ወዘንተ፡ ብሂሎ፡ ቅዱስ፡ ሖረ[3]፡ ፍኖቶ። ወእምድኅረ፡ ሰሙን፡ መዋዕል፡ እምዝ፡ ሖረ፡ መጽአ፡ ብድብድ፡ ውስተ፡ ይእቲ፡ መካን፡ ወቀተለ፡ ፱ወ፫ መነኮሳት፡ ዘእንበለ፡ አንስት፡ ወደቅ።

ወብፁዕሰ፡ አቡነ፡ ፊልጶስ፡ ነበረ፡ ምድረ፡ ወለቃ፡ ኀበ፡ ሐነጸ፡ መካነ፡ አመ፡ ቀዳሚ፡ ስደቱ። ወእምዝ፡ ኀሠሠ፡ ንጉሥ፡ ለአቡነ፡ ወይቤ፡ አይቴ፡ ሖረ፡ ውእቱ፡ መነኮስ። ወይቤልዎ፡ ሀሎ፡ በምድረ፡ ወለቃ፡ ወይቤ፡ ንጉሥ፡ ሑሩ፡ አምጽእዎ፡ ወአምጽእዎ፡ ሶቤሃ። ወይቤሎ፡ ንጉሥ፡ አይቴ፡ ነበርከ፡ ወይቤ፡ ቅዱስ፡ ፊልጶስ፡ ኢሰማዕከኑ፡ ዘይቤ፡ ዳዊት፡ ለእግዚአብሔር፡ ምድር[4]፡ በምልኣ። ወይቤሎ፡ ንጉሥ፡ ምድረሰ፡ ወሀበኒ፡ እግዚአብሔር፡ ሊተ፡ ወአኮ፡ ለከ። ወይቤሎ፡ ቅዱስ፡ አቡነ፡ ፊልጶስ፡ አኮ፡ ለባሕቲትከ፡ ዘወሀበከ፡ እግዚአብሔር፡ አላ፡ ለኵልነ፡ ወሀበ፡ በከመ፡ ይቤ፡ ዳዊት፡ ወምደረሰ፡ ወሀበ፡ ለእጓለ፡ እመ፡ ሕያው። ወእምዝ፡ ይቤሎ፡ ንጉሥ፡ ለአቡነ፡ ፊልጶስ፡ ለምንት፡ አንተ፡ ታሰትት፡ ወትረ፡ ትእዛዝየ፡ እስመ፡ ኵሎሙ፡ ሥዩማነ፡ ቤተ፡ ክርስቲያን፡ ኀብሩ፡ ምስሌየ፡ ወአንተሰ፡ ተረፍከ፡ ዘኢትትዌከፎ፡ ትእዛዝየ። ወይቤሎ፡ ቅዱስ፡ እመሰ፡ ኪያከ፡ ፈሪህየ፡ እስዕር፡ ሕገ፡ እምኮንኩ፡ በከ፡ ዘቀዳሚ፡ ገድልየ፡ አልቦ፡ ዘይእኅዝ፡ ዕርፈ፡ ወየሐርስ፡ ድኅሪተ፡ ሊተሰ፡ ይኄይሰኒ፡ መዊት፡ እምይትበሀነኒ[5]፡ ምዝጋና። ወዘንተ[6]፡ ብሂሎ፡ ተግሕሠ፡ እምገጸ፡ ንጉሥ። ወሶቤሃ፡ ፈነወ፡ ንጉሥ፡ ብዙኀ፡ ንዋየ[7]፡ ክቡረ፡ ወአምጽ

[1] *Sic* cod. pro መንፈቁ ፡ ለማይ ፡ ወመንፈቁ ፡ ለእክል ?. — [2] ኢወሀበኒ cod. Locus obscurus. — [3] Omissum cod. — [4] Omissum cod. — [5] እም ይትሀበነኒ cod. — [6] In cod. ad. ተግኅሠ. — [7] Iterum scriptum in cod. ብዙኃ.

ኡ ፡ ለቅዱስ ፡ ላእካነ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤልዎ ፡ ንሣእ ፡ ለከ ፡ ይቤለከ ፡ ንጉሥ ። ወዘገብረሰ ፡ ዘንተ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይጊጥ ፡ እንዘ ፡ ይመስሎ ፡ ከመ ፡ ይትመዋእ ፡ በዝንቱ ። ወቅዱስሰ ፡ ይቤሎሙ ፡ ለላእካነ ፡ ንጉሥ ፡ በልዎ ፡ ለመንት ፡ ሊተ ፡ ንዋይከ ፡ እስመ ፡ ይሴስየኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይዔርዘኒ ። ወገብኡ ፡ ላእካን ፡ ወዜነውዎ ፡ ለንጉሥ ። ወእምዝ ፡ ዳግመ ፡ ፈነወ ፡ ሎቱ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ለምንት ፡ ተአቢ ፡ ነሢአ ፡ ንዋይ ፡ ዘንጉሥ ፡ ኢተአምርኑ ፡ ኵሉ ፡ ዘትበልዕ ፡ ወዘትትዔረዝ ፡ *ከመ ፡ ኮነ ፡ ዘንጉሥ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ (f. 195 v.) ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ይቤሎሙ ፡ ለላእካን ፡ በልዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ኢሰማዕከኑ ፡ ዘይቤሎሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ወርቅክሙኒ ፡ ተምያን ፡ ወለብሩርክሙኒ [1] ፡ ፀር [2] ፡ ይበልዖ ። ካዕበ ፡ ይቤሎሙ ፡ እመኒ ፡ አምጻእክሙ ፡ ስብሐ ፡ ሐራጊት ፡ ወአልህምት ፡ ኢትሠምሮ ፡ ነፍስየ ፡ ለእመ ፡ ኢዐቀብክሙ ፡ ዘአቤለክሙ ። ወአንተ ፡ ትቤ ፡ ንጉሥ ፡ አነ ፡ እንዘ ፡ ኢትዐቅብ ፡ ትእዛዘ ፡ እስመ ፡ ንጉሥሰ ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሕቲቱ ፡ በሰማይ ፡ ወበምድር ። ወገብኡ ፡ ላእካን ፡ ወዜነውዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ዘከመ ፡ ይቤሎሙ ፡ አቡነ ። ወይቤሎሙ ፡ ንጉሥ ፡ ለእሙንቱ ፡ ላእካን ፡ ግብኡ ፡ ጸዊረክሙ ፡ ኀቤሁ ፡ ንዋየ ፡ ወገዲፈክሙ ፡ ታሕተ ፡ እግሩ ፡ ተመየጡ ፡ ወከመዝ ፡ ገብሩ ፡ ፫ ጊዜ ፡ ወቅዱስሰ ፡ ተንሥአ ፡ ወኀደገ ፡ ውእተ ፡ ንዋየ ፡ ከመ ፡ ይንበር ፡ ውስተ ፡ ከልእ ፡ ገጽ ። ወዜነውዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ከመ ፡ አበየ ፡ ነሢአ ፡ ንዋይ ፡ ወከመ ፡ ፈቀደ ፡ ይሑር ። ወይቤሎሙ ፡ ንጉሥ ፡ ሑሩ ፡ በልዎ ፡ ለዝንቱ ፡ መነኮስ ፡ መንተሊት ፡ ተቀሐወት ፡ ምስለ ፡ ምድር ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ እበጽሕ ፡ ኀበ ፡ ኢሀሎኪ ፡ አንቲ ። ወትቤላ ፡ ምድር ፡ እስኩ ፡ ብጽሒ ፡ እመ ፡ ትክሊ ፡ በጺሐ ፡ ኀበ ፡ ኢሀሎኩ ፡ አነ ። ወወጠነት ፡ ረዊጸ ፡ ይእቲ ፡ መንተሊት ፡ እንዘ ፡ ይመስላ ፡ ዘትበጽሕ ፡ ኀበ ፡ ኢሀለወት ፡ ምድር ፡ ወረዊጻ ፡ ለለበጽሐት ፡ ትቤላ ፡ ምድር ፡ ዝየኒ ፡ አነ ፡ ወዝየኒ ፡ አነ ፡ ወእምጽንዐ ፡ ረዊጽ ፡ ሞተት ፡ ከዊና ፡ ሕምምተ ፡ ልብ ። ወአንተኑ ፡ ትክል ፡ ከማሃ ፡ በጺሐ ፡ ኀበ ፡ ምድር ፡ ዘኢይቀኒ ፡ አነ ፡ እስኩ ፡ ብጻሕ ፡ ወአነ ፡ እሬኢ ፡ ማኅለቅቶ ፡ ለነገር ። ወይቤሎ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ንጉሥ ፡ ለአቡነ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፡ ለላእካን ፡ በልዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ለምንት ፡ ትዜኀር ፡ በእከይከ ፡ ከመዝ ፡ ወታነብር ፡ አፉከ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ኢሰማዕኑ ፡ ዘይቤ ፡ እግዚአ

[1] ወብሩርክሙኒ cod. — [2] Nonne e ፀፍዕ (Ezech., vii, 19) corruptum ?

ነ ፡ ዘአዕበየ ፡ ርእሶ ፡ የኀስር ፡ ወዘአትሐተ ፡ ርእሶ ፡ ይከብር ፡ ወበዝ ፡ ቃልከ ፡ ኮንከ ፡ ተቃዋሚ ፡ ምስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይቤ ፡ ዳዊት ፡ በእንቲአሁ ፡ ዚአከ ፡ ውእቱ ፡ ሰማያት ፡ ወእንቲአከ ፡ ይእቲ ፡ ምድር ፡ ዓለመኒ ፡ በምልኡ ፡ አንተ ፡ ሣረርከ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ እስመ ፡ እንቲአሁ ፡ ይእቲ ፡ ባሕር ፡ ወውእቱ ፡ ሣረራ ፡ ወለየብስኒ ፡ እደዊሁ ፡ ገብራ ። ወአንሰ ፡ አአምር ፡ ከመ ፡ ኮነት ፡ ምድር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአኮ ፡ ዘዚአከ ፡ ወባሕቱ ፡ እትዌከፍ ፡ ስዳተ ፡
f. 196 v. ከመ ፡ እትመሰሎሙ ፡ ለአበውየ ፡ ሐዋርያት ፡ በፈጽ*ሞ ፡ ቃል ፡ ዘይቤ ፡ ወንጌል ፡ ብፁዓን ፡ እለ ፡ ይሰደዱ ፡ በእንተ ፡ ጽድቅ ፡ እስመ ፡ ሎሙ ፡ ይእቲ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ። ወሰሚዖ ፡ ንጉሥ ፡ ቃለ ፡ ዘይቤ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ አርመመ ፡ ሶበ ፡ ኀጥአ ፡ ሚጠተ ፡ ቃል ። ወቅዱሳሰ ፡ ተንሥአ ፡ ወይቤሎሙ ፡ መልዑ ፡ ንሑር ፡ ከመ ፡ እትቀበር ፡ በእደ ፡ መምህርየ ፡ አባ ፡ ሰላማ ። ይቤሎሙ ፡ ለአርዳኢሁ ፡ እምይእዜሰ[1] ። ተንሥአ ፡ ወሖረ ፡ እንተ ፡ መንገለ ፡ ገዳም ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ አምሐራ ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ አሐቲ ፡ መካን ፡ ወአዕረፈ ፡ ህየ ፡ ሰሙነ ፡ መዋዕለ ። ወመጽአ ፡ አበ ፡ ውእቱ ፡ ምኔት ፡ ኀቤሁ ፡ ወይቤሎ ፡ አአባ ፡ ክቡር ፡ አንሰ ፡ እፈርህ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ውእቱ ፡ ኤጺስ ፡ ቆጶስ ፡ ዘተሰምዐ ፡ ዜናከ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ፡ ለእመ ፡ ነበርከ ፡ ዝየ ፡ ኢይትፈቀድ ፡ አነ ፡ እስመ ፡ አነ ፡ ከመ ፡ ወኢምንት ፡ በኀቤከ ። ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ ፊልጶስ ፡ ኢትሕዝን ፡ በእንተዝ ፡ ነገር ፡ እስመ ፡ አሐውር ፡ ለከ ፡ ጌሰመ ። መሰቤሃ ፡ ተንሥአ ፡ በጽባሕ ፡ ወሖረ ፡ እስከ ፡ በጽሐ ፡ ሀገረ ፡ ጌርጌሳ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ አባ ፡ ሰላማ ፡ ጳጳስ ፡ ወነገርዎ ፡ ለጳጳስ ፡ ከመ ፡ በጽሐ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ሰማዕቱ ፡ ለክርስቶስ ። ተፈሥሐ ፡ ጳጳስ ፡ ወይቤ ፡ አግብእዎ ፡ ኀቤየ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ ተንሥአ ፡ ወሐቀፎ ፡ ክሣዶ ፡ ወሰዐሞ ። ወተአምኁ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ በአምኃ ፡ መንፈሳዊት ። ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ ለአቡነ ፡ ዘንተ ፡ ተናከርከ ፡ ለዓለም ፡ ወተለውከ ፡ ለክርስቶስ ፡ በፍቅር ፡ ወበሃይማኖት ፡ ከመ ፡ ትኩን ፡ ወራሴ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ። ወይቤሎ ፡ ማሪ[2] ፡ ፊልጶስ ፡ ምንት ፡ አነ ፡ ብፁዓንሰ ፡ እለ ፡ ፈጸሙ ፡ ገድሎሙ ፡ ወነሥኡ ፡ አክሊለ ፡ ስምዕ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ። ወይቤሎ ፡ አባ ፡ ሰላማ ፡ አማንየ ፡ እብለከ ፡ አንተ ፡ ኢተሐጽጽ ፡ እምኔሆሙ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ። ወእምዝ ፡ ነበሩ ፡ እንዘ ፡ ይትናገሩ ፡ ነገራተ ፡ እግዚአብሔር ።

[1] Aliquid desideratur. — [2] *Sic.*

ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ፍልሰተ ፡ ክቡር ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ቀርበ ፡ ወመዋኢ ፡ ዘኮነ ፡ ስምዐ ፡ በመንግሥተ ፡ ዓምደ ፡ ጽዮን ፡ ወበወልዱ ፡ ሰይፈ ፡ አርዓድ ፡ ነገሥተ ፡ ኢትዮጵያ ፡ እንዘ ፡ ይትዌከፍ ፡ ቅሥፈተ ፡ ወሙቃሔ ፡ ወስደታተ ፡ እመሀገር ፡ ለሀገር ፡ ምስለ ፡ ቃለ ፡ ጽዕለት ፡ ብዙኃ ፤ ወዓዲ ፡ እንዘ ፡ ይትዔገሥ ፡ ረኀበ ፡ ወጽምአ ፡ ወዕርቃነ ። ወሶቤሃ ፡ ጸውዖ ፡ ቃል ፡ እምሰማይ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ነዓኬ ፡ አፍቁርየ ፡ ፊልጶስ ፡ እስመ ፡ ፈጸምከ ፡ በድረከ ፡ ወሰለጥከ ፡ ገድለከ ። ወዓዲ ፡ ጻመውከ ፡ ብዙኀ ፡ ወተዐገሥ*ከ ፡ f. 197 v. ምንዳቤ ፡ በእንቲአየ ፡ እንዘ ፡ ትትዔዐል ፡ ወትትቀሠፍ ፡ ትትሞቃሕ ፡ ከመ ፡ ሰራቂ ፡ ወፈያታዊ ፡ ወትሰደድ ። ብፅዓን ፡ ለከ ። አማንየ ፡ እብለከ ፡ አፍቁርየ ፡ ብፁዕ ፡ ፊልጶስ ፡ ኵሉ ፡ ጻማከ ፡ ወምንዳቤከ ፡ ወስደትከ ፡ ወትዕግሥትከ ፡ ተጽሕፈ ፡ ለከ ፡ በቀለመ ፡ ወርቅ ፡ ኀበ ፡ ዓምደ ፡ ብርሃን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሰማያዊት ። በእንተዝ ፡ እቤ ፡ አነ ፡ ኢየሱስ ፡ ቃለ ፡ ዘኢይሔሱ ፡ ኵሉ ፡ ዘተአመነ ፡ በጸሎትከ ፡ ወዘገብረ ፡ ተዝካረከ ፡ በዕጣን ፡ ወበመሥዋዕት ፡ ወበቍርባን ፡ ወዘአስተየ ፡ ጼዋዐ ፡ ማይ ፡ ቈሪር ፡ አመ ፡ ዕለተ ፡ ተዝካርከ ፡ በእንተ ፡ ስምከ ፡ አነ ፡ አዐስዮ ፡ ዕሴተ ፡ ሠናየ ፡ በዓለም ፡ ሐዳስ ። ወኵሉ ፡ ዘይጽሕፍ ፡ ወዘያጽሕፍ ፡ መጽሐፈ ፡ ገድልከ ፡ ዘውእቱ ፡ ሕማማቲከ ፡ ዘተዐገሥከ ፡ በእንቲአየ ፡ ወአነ ፡ እጽሕፎ ፡ ስሞ ፡ ኀበ ፡ ዐምደ ፡ ብርሃን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሰማያዊት ፡ ምስለ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳኒየ[1] ፡ ወሰማዕት ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ። አሜን ። ወለከሰናሁ[2] ፡ አስተዳሎኩ ፡ ለከ ፡ ፯ አክሊላተ ፡ ፩ በእንተ ፡ ድንግልናከ ፡ ወ፪ በእንተ ፡ ስምዕከ ፡ ወ፫ በእንተ ፡ ዘሚ[ጥ]ከ ፡ ሕዝበ ፡ እምስሕተት ፡ ኀበ ፡ አምልኮትየ ፡ በትምህርተ ፡ ወንጌልየ ፡ ወ፬ በእንተ ፡ ስደትከ ፡ እምሀገር ፡ ለሀገር ፡ በምንዳቤ ፡ ወበጻዕር ፡ ወ፭ በእንተ ፡ ዘመነንከ ፡ አክሊለ ፡ ክብር ፡ ኀላፌ ፡ ወ፮ በእንተ ፡ ዘቀተልከ ፡ ለማሬት ፡ አመ ፡ ንእስከ ፡ ወኢፈራህከ ፡ ሞተ ፡ በእንተ ፡ ስምየ ፡ ወ፯ በእንተ ፡ ክህነትከ ፡ ንጹሕ ፡ ወምንኵስናከ ፡ ፍጹም ፡ ከመ ፡ እንጦንዮስ ፡ ወመቃርዮስ ። ወዝንቱ ፡ ሥጋከ ፡ ኀበ ፡ ተቀብረ ፡ እሬኑ ፡ ማህልየ ፡ ወምሕረትየ ፡ ወኢይወርድ ፡ ውስቴታ ፡ በርድ ፡ ወአስሐትያ ፡ አንበጣ ፡ ወደጎብያ ።

[1] ቅዱሳኒከ cod. — [2] Bis scriptum in cod.

f. 198 r. *ምዕራፍ ፡ ፳ወ፩ ።

ወዘንተ ፡ ኪዳነ ፡ እምድኅረ ፡ ወሀበ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዐርገ ፡ በስብሐት ፡ ውስተ ፡ ሰማያት ። ወተፈሥሐ ፡ ቅዱስ ፡ ሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ መሰሎ ፡ ከመ ፡ ዘኢጻመወ ፡ ወአእኰቶ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወእምዝ ፡ ሐመ ፡ ቅዱስ ፡ ከመ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ ከመ ፡ ሐመ ፡ ቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ይፈቅድ ፡ ጳጳስ ፡ ሐዊረ[1] ፡ ሐቃሊተ ፡ እምጌርጌሳ[2] ፡ ወእንበለ ፡ ይብጻሕ ፡ ለአከ ፡ ቅዱስ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ከመ ፡ ይምጻእ ፡ ኀቤሁ ። ወሶበ ፡ መጽአ ፡ ጳጳስ ፡ ኀቤሁ ፡ ይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ ለመኑ ፡ ተኀድገኒ ፡ ትፈቅድ ፡ ሐዊረ ፡ ዘእንበለ ፡ ትቅብረኒ ፡ ወእመ ፡ ትጐጕእ ፡ ሐዊረ ፡ እምዝየ ፡ ንሥአኒ ፡ ምስሌከ ፡ ከመ ፡ ትቅብረኒ ፡ ኀበ ፡ ሐቃሊት ። ወሰሚዖ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ እምአፈ ፡ ቅዱስ ፡ በከየ ፡ ጳጳስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ትመውትኑ ፡ ኦሊቀ ፡ ካህናት ፡ ወአበ ፡ መነኮሳት ፡ ትመውትኑ ፡ አፌልጶስ ፡ ጥቅመ ፡ ሃይማኖት ፡ ዐምዳ ፡ ወድዳ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ። ትመውትኑ ፡ አፌልጶስ ፡ ርእሰ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶሳት ፡ ትትዐጸውኑ ፡ በሞት ፡ አፌልጶስ ፡ ሣእሣአ ፡ ልሳን ፡ ለእሙት ፡ ቤዛከ ፡ ወለእመ ፡ ኢኮነ ፡ ዮም ፡ በዝየ ፡ አትልወኒ ፡ ጌሰመ ፡ እምድኅሬከ ። ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ወዘይመስሎ ፡ በከየ ፡ ጳጳስ ፡ በላዕለ ፡ ፍቁሩ ፡ ፊልጶስ ፡ ወእምዝ ፡ ነሥአ[3] ፡ ወጾሮ ፡ በዐራቱ ፡ ወወሰዶ ፡ ደብረ ፡ ሐቃሊት ፡ እምነ ፡ ጌርጌሳ ።

ወእምዝ ፡ አዕረፈ ፡ በሰላም ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ መምህረ ፡ ሰላም ፡ በ፸ወ፩ዓመት ፡ ወ፱አውራኅ ። እምዕለተ ፡ ልደቱ ፡ ፲ወ፫ ፡ ዓመተ ፡ ነበረ ፡ በቤተ ፡ አቡሁ ። ወእምዝ ፡ ቦአ ፡ ደብረ ፡ ሊባኖስ ፡ ወበዊአ ፡ ውስተ ፡ ደብር ፡ ነበረ ፡ ፫ዓመተ ፡ እምቅድመ ፡ ይመንኵስ ፡ ወእምአመ ፡ መንኰሰ ፡ እስከ ፡ ይከውን ፡ ሊቀ ፡ ምኔት ፡ ፳ወ፪ዓመተ ። ወእምአመ ፡ ተሠየመ ፡ እስከ ፡ ይሰደድ ፡ ፳ወ፫ ዓመተ ። ወእምድኅረ ፡ ስደቱ ፡ ፫ዓመተ ፡ በትግሬ ፡ ወ፪ዓመተ ፡ በወለቃ ፡ ወበዳራ ፡ ፫አውራኅ ፡ ዘይእቲ ፡ ደዋሮ ፡ ወበደሴተ ፡ ዝዋይ ፡ ፮አውራኅ[4] ፡ ወ፩ዓመተ ፡ በዳሞት ። ወኵሉ ፡ ዓመታተ ፡ ስደቱ ፡ ፮ዓመት ፡ ወ፱አውራኅ ።

[1] Deest in cod. — [2] እምጌርጌስ cod. — [3] ነሥአ cod. — [4] ፯ አውራኅ cod.

ወእምዝ ፡ አዕረፈ ፡ አመ ፡ ፳ወ፫ለወርኀ ፡ ሐምሌ ። ወወረዱ ፡ ለቀበላሁ ፡ መላእክት ፡ ትጉሃን ፡ በነቢያት ፡ ቅዱሳን ፡ ወሐዋርያት ፡ ንጹሓን ፡ ወሰማዕት ፡ መዋእያን ፡ ወጻድቃን ፡ ፍጹማን ፡ ወመነኮሳት ፡ ኄራን ፡ ምስለ ፡ አክሊላት ፡ ወመኃትው ፡ ዘአልበ ፡ ኍልቍ ፡ ወአዕረጉ ፡ ነፍሶ ፡ ውስተ ፡ ሰማያት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ስብሐት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በሰማያት ፡ ለዘሠ*ምሮ f. 198 v. ፡ ለሰብእ ፡ ዘጻመወ ፡ በዓለም ፡ የሐዩ ፡ ለዝሉፉ ።

ወበጊዜ ፡ አዕረፈ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ሖሩ ፡ ላእካን ፡ ከመ ፡ ይዜንውዎ ፡ ለአባ ፡ ሰላማ ፡ ጳጳስ ፡ ዕረፍቶ ፡ ለአቡነ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ኮነ ፡ ኅበ ፡ ካልእ ፡ ቤት ፡ በውእቱ ፡ ጊዜ ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ ጳጳስ ፡ ህየ ፡ ተባህሉ[1] ፡ ደቂቁ ፡ ኢይደሉ ፡ ወኢይሜኒ ፡ ከመ ፡ ንግንዝ[2] ፡ ንሐነ ። ወአእሚሮ ፡ ጳጳስ ፡ በመንፈስ ፡ ዕረፍቶ ፡ ለቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ይመጽእ ፡ ረከቦሙ ፡ ለላእካን ፡ እለ ፡ ተፈነዉ ፡ ኀቤሁ ፡ ከመ ፡ ይዜንውዎ ፡ ወእምቅድመ ፡ ይንግርዎ ፡ ይቤሎሙ ፡ ጳጳስ ፡ አእመርኩ ፡ አእመርኩ[3] ፡ ከመ ፡ አዕረፈ ፡ መዋኢ ፡ ፊልጶስ ። ወበጺሖ ፡ ጳጳስ ፡ ወድቀ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወበከየ ፡ ብካየ ፡ መሪረ ፡ ወድኅረዝ ፡ ገነዞ ፡ ከመ ፡ ይግንዝዎሙ ፡ ለጳጳሳት ። ወሶበ ፡ ይቤልዎ ፡ ሰብእ ፡ ኅድግ ፡ ወኢትግስስ ፡ በድኖ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ጳጳስ ። ወይቤሎሙ ፡ አባ ፡ ሰላማ ፡ ምንትኑ ፡ አነ ፡ ከመ ፡ እኩን ፡ ጳጳስ ፡ ጳጳስሰ ፡ ነዋ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘሜሞ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ከመ ፡ ይርዐይ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ እንተ ፡ አጥረያ ፡ ክርስቶስ ፡ በደሙ ፡ ዘውእቱ ፡ ኅሊና ፡ አብ ። ወቀበሮ ፡ በማሕሌት ፡ ወበዝማሬ ፡ ወበዐቢይ ፡ ስብሐት ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ርእዮ ፡ አባ ፡ ሰላማ ፡ ጳጳስ ፡ ሰምዐ ፡ ከመ ፡ መጽኡ ፡ ማኅበረ ፡ መላእክት ፡ ወነቢያት ፡ ወሐዋርያት ፡ ወመነኮሳት ፡ ለቀበላ ፡ ነፍሱ ፡ እስመ ፡ ተመሰሎሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ በኵሉ ፡ ጾታ ፡ ግብር ። ተመሰሎሙ ፡ ለመላእክት ፡ በአጥርዮ ፡ ንጽሕ ፡ ወለነቢያት ፡ በአእምሮ ፡ ነገር ፡ ኅቡእ ፡ ወለሐዋርያት ፡ ተመሰሎሙ ፡ በሰቢከ ፡ ሃይማኖት ፡ ወለሰማዕታትኒ ፡ በተወክፎ ፡ ሥቃያት ፡ ተመሰሎሙ ፡ ለጻድቃን ፡ በገቢረ ፡ ትሩፋት ፡ ወዓዲ ፡ ተመሰሎሙ ፡ ለደናግል ፡ በመዊአ ፡ ፍትወታት ። በእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ጽህቁ ፡ ወአጥብዑ ፡ ለተቀብሎቱ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ክቡር ፡ ሞቱ ፡ ለጻድቅ ፡ በቅድመ ፡ እግዚአብሔር ።

ወናሁ ፡ ጸሐፍነ ፡ ለክሙ ፡ አአኀው ፡ ፍቁራን ፡ በአኅጽሮ ፡ ቃላት ፡ ከመ ፡ ኢይኩን ፡ ሀኬተ ፡ ለሰማዕያን ። ወበሕቱ ፡ እግዚአብሔ

[1] ተበሃሉ cod. — [2] ንግዝ cod. — [3] *Sic* cod.

ር ፡ ወጣኒ ፡ ወፈጻሚ ፡ ከዳኒ ፡ ወረዳኢ ፡ የሀሉ ፡ ምስለ ፡ ኵልክሙ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

አአባ ፡ ባርክ ፡ ወቀድስ ፡ ወአጽንዕ ፡ ድዳ ፡ ወመሠረታ ፡ ለመካነ ፡ እምከ ፡ ደብረ ፡ ሊባኖስ ፡ ሚጥ ፡ ዝርወተ ፡ ደቂቅከ ፡ ወጸሀቅ ፡ ለሕንጸ ፡ መዝባሪሃ ፡ ሕፅን ፡ ድክታሜሃ ፡ ወዕቀብ ፡ ወራዙቲሃ ፡ f. 199 r. ሐድ*ስ ፡ አእሩጊሃ ፡ ወባርክ ፡ ካህናቲሃ ፡ ወፈድፋደሰ ፡ ለአቡነ ፡ ዮሐንስ ፡ ከማ ፡ ዘአስተሐመመ ፡ ለአጽሕፎ ፡ ገድልከ ፡ በእንተ ፡ ፍቅረ ፡ ዚአከ ፡ በብዙኅ ፡ መዋዕል ፡ እምድኅረ ፡ ተረስዐ ።
ይጽሐፍ ፡ ስሞ ፡ እግዚእ ፡ በቀለመ ፡ ወርቅ ፡
ወያርፍቆ ፡ በሐዳስ ፡ ምርፋቅ ፡
ወለወልዱ ፡ ዓፀቀ ፡ ሩፋኤል ፡ እመከራ ፡ ዘመን ፡ ወድልቅልቅ ፡
ይባልሐ ፡ ወያብኦ ፡ ውስተ ፡ ሰማያዊት ፡ ንድቅ ፡
አመ ፡ እምዕጹብ ፡ ይድኅን ፡ ጻድቅ ፡
ምስለ ፡ ኅሩያን ፡ ደቂቅ ፡
ውእቱ ፡ አምላክ ፡ ሰርጐ ፡ ዓለም ፡ ፍሥሓ ፡ ዘኢየኀልቅ ።

ለዘጸሐፎ ፡ ወለዘአጽሐፎ ፡ ለዘአንበቦ ፡ ወለዘተርጐሞ ፡ [1] ወለዘሰምዐ ፡ ቃላቲሁ ፡ ኅቡረ ፡ ይምሐሮሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመንግሥት ፡ ሰማያት ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ። አሜን ፡ ወአሜን ። ። ።

[1] Aliquid desideratur (ለመጽሐፈ ፡ ገድሉ ፡ ?).

V.

MALK'A FILPOS

SEU

EFFIGIES SANCTI PHILIPPI

Hymnus in honorem sancti Philippi, more Aethiopum, corporis eius membra singula laudibus celebrans, et hac de causa « effigies » (m a l k e') dictus, in codice Musaei Britannici Orient. 574, ff. 44 *r* - 48 *v*. invenitur [1]. Quae in hoc hymno ad vitam Philippi spectant, minime cum vita, a nobis in hoc volumine, sub numero IV edita, congruunt. Nihil enim de exsiliis aut miraculis ibi narratis memoratur, sed e regia stirpe oriundus, Philippus in desertum abiisse et monasteria A'nqo et Gešēnā fundasse dicitur. Horum monasteriorum cum in Annalibus aethiopicis brevioribus antistiti (e ṭ ē g ē) Philippo fundatio adscribatur, verisimile est Philippum in hymno celebratum alium esse Philippo antistite, et Annalium compilatorem unum et alterum permutasse.

Hymnus in monasterio Gešēnā a filio spiritali sancti, coenobii superiore (l i q a - m ā h b a r), compositus videtur.

Quae cum ita sint, hymnum Londinensem in lucem proferendum duximus.

Romae. Non. Iuliis A. D. MDCCCCVIII.

B. T.

[1] Quae in codice Orient. 728 Musaei Britannici, fol. 147, post vitam Philippi, a nobis editam scripta sunt, non « Effigiem » sancti exhibent, sed e libro Aethiopum liturgico, qui D e g u ā appellatur, excerpta sunt.

መልክአ ፡ ፊልጶስ ።

1 እወጥን ፡ ስብሐተ ፡ ለስብሐቲከ ፡ ወአስተዋድድ ፡ መዝሙረ ። Ms. Musaei Brit., Orient. 574, fol. 44 *r*.
ለቃለ ፡ መሰንቆ ፡ ጸጋከ ፡ እንዘ ፡ ይከውኖ ፡ አውታረ ፡
ተራድአኒ ፡ ፊልጶስ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ቃል ፡ ድኅረ ፡
እመሰ ፡ ኢፈጸምኩ ፡ ወኢኀተምኩ ፡ ነገረ ፡
ቅድመ ፡ ጠቢባን ፡ ደቂቅከ ፡ ኢይከውን ፡ ዝክረ ።

2 ሰላም ፡ ለዝክረ ፡ ስምከ ፡ መፍቀሬ ፡ አምላክ ፡ ስሙ ፡
በርእሰ ፡ ቀዳማይ ፡ ፊልጶስ ፡ እንተ ፡ ነበረ ፡ ቀዲሙ ፡
ፊልጶስ ፡ ኀቱም[1] ፡ ለሙሴ[2] ፡ በማኅተሙ ፡
እስራኤል ፡ ሕዝብከ ፡ እእላፈ ፡ አእዛን ፡ ኵሎሙ ፡
መና ፡ ውዳሴከ ፡ በትፍሥሕት ፡ ይጥዕሙ ።

3 ሰላም ፡ ለሥዕርተ ፡ ርእስከ ፡ ዘተረሰየ ፡ ቈብዐ ።
አምሳለ ፡ ብእሲ ፡ ወሬዛ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መርዓት ፡ መርዓ ፡
ሐዋርያ ፡ ፊልጶስ ፡ ከመ ፡ ትትራድአኒ ፡ ነዓ ፡
እመሰ ፡ እምልብከ ፡ ተራድአ ፡ ነገር ፡ ተኀጥአ ፡
መንግሥተ ፡ አምላክ ፡ ይከውን ፡ ዜና ፡ ግብር ፡ ዘአፍአ ።

4 ሰላም ፡ ለርእስከ ፡ እስከ ፡ ይተሀወክ ፡ ናላሁ ፡
ዘአፈድፈድከ ፡ ሰጊደ ፡ ለአምላክ ፡ በሥላሴሁ ፡
ፊልጶስ ፡ ወልድከ ፡ ለአንቀጸ ፡ እዝንከ ፡ በአፍአ ፡ ጽርሑ ፡
ጊዜ ፡ ገዐረ ፡ በብካይ ፡ እስከ ፡ ይትሌዐል ፡ ጽራኁ ፡
ከመ ፡ ፈሪሳዊ[3] ፡ ምኵሕ ፡ ኢይኩን ፡ ጸማሁ ።

5 ሰላም ፡ ለገጽከ ፡ በነቅዐ ፡ ማየ ፡ ሀፍ[4] ፡ ዘተኀፅበ ፡
ጊዜ ፡ አዝለፍከ ፡ ሰጊደ ፡ ወጊዜ ፡ ተጋደልከ ፡ ካዕበ ፡
ፊልጶስ ፡ ዕስየኒ[5] ፡ ዘውዳሴከ ፡ ንባበ ፡
ካህናት ፡ ማኅበራኒከ ፡ ኀበ ፡ ረሰዩ ፡ ምኵራበ ፡
ቦቱ ፡ ይስብኩ ፡ ወያስምዑ ፡ ሕዝበ ።

[1] ኅትመ cod. — [2] ሳመሴ cod. — [3] ፈረሳዊ cod. — [4] ሓፍ cod. —
[5] ዕሠኒ cod.

6 ሰላም ፡ ለቀራንብቲከ ፡ በማየ ፡ አንብዕ ፡ እለ ፡ ርሕሳ ፡
f. 44 v. *እምነ ፡ ቤቶን ፡ ወርስቶን ፡ እስከነ ፡ ፈለሳ ፡
አንበሳ ፡ ፊልጶስ ፡ ወእኅለ ፡ ጽኑዕ ፡ አንበሳ ፡
እስመ ፡ ተወልደት ፡ እምኔከ ፡ ለማየ ፡ ዮርዳኖስ ፡ እምከርሣ ፡
ለካልእት[1] ፡ ሲና ፡ ቤትከ ፡ አሠኒ[2] ፡ ሞገሳ ፡፡

7 ሰላም ፡ ለአዕይንቲከ ፡ እለ ፡ ርእያ ፡ በነጽሮ ፡
በዐይነ ፡ ኅሊና ፡ ዘውስጥ ፡ ለዓለመ ፡ ጽልመት ፡ ወተዐውሮ ፡
ፊልጶስ ፡ ነዓ ፡ መንገሌየ ፡ በተፋቅሮ ፡
ከመ ፡ እትሉ ፡ በድኅሬከ ፡ እንዘ ፡ እዘምር ፡ ዘምሮ ፡
ለቤተ ፡ አምላክ ፡ እስከ ፡ እሬኢ ፡ ግብሮ ፡፡

8 ሰላም ፡ ለእእዛኒከ ፡ ምስማዓተ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ፡
ሶበ ፡ ጸለየ ፡ ኀቤከ ፡ በቃለ ፡ ሕማም ፡
ፊልጶስ ፡ ዮሐንስ ፡ ዘንብረትከ ፡ ገዳም ፡
መኑ ፡ ከማከ ፡ ፍቁርየ ፡ ዘእንበለ ፡ መስፈርት ፡ ወዐቅም ፡
ቅድመ ፡ ገጸ ፡ አምላክ ፡ ዘብዕለ ፡ በጸሎት ፡ ወጾም ፡፡

9 ሰላም ፡ ለመላትሒከ ፡ እንተ ፡ ዲቤሆን ፡ ዘወረደ ፡
ምንኅረ ፡ አንብዕ ፡ ላዕሌሆን ፡ እስከ ፡ ረሰየ ፡ መንገደ ፡
ፊልጶስ ፡ ፈኑ ፡ እምእርዳኢከ ፡ አሐደ ፡
ከመ ፡ ይምርሐኒ ፡ ኀበ ፡ ልብየ ፡ ፈቃደ ፡
እስመ ፡ ረድአ ፡ መፍቀድ ፡ እልብየ ፡ ወካልአ ፡ ወልደ ፡፡

10 ሰላም ፡ ለአእናፊከ ፡ እለ ፡ አጼነዋ ፡ መዐዛ ፡
በአንፈ ፡ ኅሊና ፡ ዘውስጥ ፡ እምሥጢረ ፡ ቅድስት ፡ ጠረጴዛ ፡
ዘቂሣርያ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘብሔረ ፡ ጋዛ ፡
ርድአኒ ፡ በረድኤትከ ፡ለድኩመ ፡ ባሕርይ ፡ ወሬዛ ፡
ወለሠናይትከ ፡ እንሣእ ፡ እምሠናይ ፡ ግዕዛ ፡፡

11 ሰላም ፡ ለከናፍሪከ ፡ እለ ፡ መሀራ ፡ ተግሣጸ ፡፡
ጊዜ ፡ እምሃይማኖት ፡ ነትገ ፡ ወጊዜ ፡ እምግባር ፡ ሐጸ ፡
ጊዜ ፡ ጐድጐድኩ ፡ ፊልጶስ ፡ ታርኅወኒ ፡ አንቀጸ ፡
f. 45 r. እለ ፡ መርሐ ፡ ክርስቶስ ፡ *ወጴጥሮስ ፡ አኀዊከ ፡ እንዘ ፡ ይከውኑከ ፡
በራሕበ ፡ ልብየ ፡ ግበሩ ፡ ምርዋጸ ፡፡ [ቢጸ ፡

[1] ለከልእተ cod. — [2] ዓሰኒ cod.

12 ሰላም ፡ እብል ፡ ዘዚአከ ፡ አፈ ፡
ውስተ ፡ እዝነ ፡ እብዳን ፡ ሕዝብ ፡ አንተ ፡ ሰበከ ፡ መጽሐፈ ፡
ፊልጶስ ፡ ሀበኒ ፡ እምክንፈ ፡ ረድኤትከ ፡ ክንፈ ፡
እንዘ ፡ እተሉ ፡ ድኅሬከ ፡ ከመ ፡ ቃዕድወኒ ፡ ጸድፈ ፡
እስመ ፡ በዝንቱ ፡ እበኪ ፡ ወአስቆቁ ፡ ዘልፈ ።

13 ሰላም ፡ ለአስናኒከ ፡ ዘኢፈተዋ ፡ አክሞስሶ ፡
ወኢፈቀደ ፡ ፍሥሓ ፡ ምስለ ፡ ፍሡሓን ፡ በተከንሶ ፡
ነባቤ ፡ መለኮት ፡ ፊልጶስ ፡ ጼና ፡ አንክሶ[1] ፡
ለምኔትከ[2] ፡ ግሸና ፡ ዘደመ ፡ መለኮት ፡ ቀደሶ ፡
ለሊቀ ፡ ማኅበር ፡ ወልድከ ፡ አሠኒ ፡ ሞገሶ ፡

14 ሰላም ፡ ለልሳንከ ፡ ልሳነ ፡ ጰራቅሊጦስ ፡ ኀይሉ ፡
ዕፀወ ፡ ኀጢአት ፡ ወጌጋይ ፡ ዘያወዒ ፡ እሳተ ፡ ቃሉ ፡
ሥጋዊ ፡ ፊልጶስ ፡ ወመልአከ ፡ ዘላዕሉ ፡
አንተ ፡ ፈጸምከ ፡ በድረከ ፡ በሠናይ ፡ እንዘ ፡ አሠሮ ፡ ትተሉ ፡
ለተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ጻድቅ ፡ ዘትሩፍ ፡ ገድሉ ።

15 ሰላም ፡ ለቃልከ ፡ ቃለ ፡ ወልደ ፡ አምላክ ፡ ነባቢ ፡
ጊዜ ፡ ፈቀደ ፡ ነሣኢ ፡ ወጊዜ ፡ ሠምረ ፡ ወሃቢ[3] ፡
መምህር ፡ ፊልጶስ ፡ ወበላዕለ ፡ አእላፍ ፡ ወሃቢ[4] ፡
ረምሐ ፡ በቃል ፡ ላዕለ ፡ ከርሠ ፡ ፀርየ ፡ ደርቢ ።
ወበረከተከ ፡ ላዕሌየ ፡ አዕቢ ።

16 ሰላም ፡ ለእስትንፋስከ ፡ ዘይፌውስ ፡ ጢሱ ፡
እለ ፡ በሕማም ፡ ደወዩ ፡ ወእለ ፡ በጌጋይ ፡ ረኵሱ ፡
ፊልጶስ ፡ ፍቁር ፡ ለተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ባሕርየ[5] ፡ ከርሡ[6] ፡
አእጋረ ፡ ልብየ ፡ ጊዜ ፡ መንገሌከ ፡ ጌሱ ፡
እምርስተ ፡ ቤትከ ፡ በጸጋ ፡ ይረሱ ፡

17 ሰላም ፡ *ለጒርዔከ ፡ ዘተናበበ ፡ በዜማ[7] ፡ f. 45 *v.*
ቃለ ፡ ማሕሌት ፡ ሠናየ ፡ እስከ ፡ ይደምፅ ፡ መልዕልተ ፡ ራማ ፡
ፊልጶስ ፡ ስርግው ፡ በዐጽፈ ፡ ብፅዓን ፡ ወበአስኬማ ፡
መኑ ፡ ከማከ ፡ እምሥጋዊ ፡ ዘተከለለ ፡ በግርማ ፡
እንበለ ፡ ጳውሊ ፡ ግሑሥ[8] ፡ ወምስኪን ፡ በርሶማ ።

[1] ኣንክሶ cod. — [2] ለምንትኬ cod. — [3] ወነቢ cod. — [4] ወሀቢ cod. —
[5] ባሕርዩ cod. — [6] Corruptum esse videtur. — [7] ቤዜማ cod. — [8] ግኍሠ cod.

18 ሰላም ፡ ለክሳድከ ፡ ባዝግና ፡ ሃይማኖት ፡ ዘዐነቀ ፡
ለዐይነ ፡ ፍትወት ፡ አኮ ፡ ብሩረ ፡ ወወርቀ ፡
እንጦኒ ፡ ፊልጶስ ፡ እስመ ፡ አፈድፈድከ ፡ ጽድቀ ፡
ዜና ፡ ዝክርከ ፡ መንፈሳዊ ፡ ኀበ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ተዐውቀ ፡
እስከ ፡ ደቂቅከ ፡ በዝኍ ፡ ወፈድፈዱ ፡ ጥቀ ።

19 ሰላም ፡ ለዘባንከ ፡ ዘተሞጥሐ ፡ ትሕትና ፡
እንዘ ፡ ወልደ ፡ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ወልዑል ፡ በስፍሐ ፡ ምልክና ፡
ሐዋርያ ፡ ፊልጶስ ፡ ፓስተበቍዐከ ፡ ምድረ ፡ ግሼና ፡
ድኅረ ፡ ተሰብረ ፡ እምጸላኢ ፡ ዘአልዐልከ ፡ ቀርና ፡
ወድኅረ ፡ እሞት ፡ ዘአንሣእከ ፡ በድና ።

20 ሰላም ፡ ለመትከፍትከ ፡ መስቀለ ፡ ትሕትና ፡ ዘጾረ ፡
እምቤተ ፡ መንግሥት ፡ ወብዕል ፡ አመ ፡ ፍና ፡ ንዴት ፡ ሖረ ፡
ፊልጶስ ፡ ቅድሜከ ፡ እመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሠምረ ፡
እቀውም ፡ ቅድመ ፡ ገጽከ ፡ እንዘ ፡ እተሉ ፡ አሠረ ፡
ወምስለ ፡ ጻድቃን ፡ ደቂቅከ ፡ እገብር ፡ ማኅበረ ።

21 ሰላም ፡ ለእንግድኣከ ፡ ለማየ ፡ አእምሮ ፡ ምእላዱ ፡
እንተ ፡ እምውስቴቱ ፡ ይትቀዳሕ ፡ ለዘጽህቀ ፡ ዐቅመ ፡ ፈቃዱ ፡
ፊልጶስ ፡ ፍቁር ፡ ለፊልጶስ ፡ ባሕርየ ፡ ወልዱ ፡
ያስተበፅዑከ ፡ ገዳመ ፡ ትሕትና ፡ ዘዖዱ ፡
ወይዌድሰከ ፡ በልሳኑ ፡ ፩፩[1] ።

22 ሰላም ፡ ለሕፅንከ ፡ ምርፋቀ ፡ ንዴት ፡ ወምንዳቤ ፡
f. 46 r. እንዘ ፡ ለለሰዐት ፡ *ትትዌከፍ ፡ በስብሐት ፡ ወበይባቤ ።
ለባሴ ፡ ትዕግሥት ፡ ፊልጶስ ፡ ልሳነ ፡ መጽሐፍ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡
ነፍስየ ፡ ትትአመነከ ፡ እንዘ ፡ ትከውና ፡ መጋቤ ፡
ውስተ ፡ ቤተ ፡ ነፍስከ ፡ ትኅድር ፡ ዘይመዕዝ ፡ እምከርቤ ።

23 ሰላም ፡ ለአእዳዊከ ፡ እንዘ ፡ ያጸንዓ ፡ መስቀለ ፡
ጊዜ ፡ ይሰፍሓ ፡ እደ ፡ ወጊዜ ፡ ይገብራ ፡ ኀይለ ፡
ፊልጶስ ፡ ኀቤከ ፡ ዐቅመ ፡ ልብየ ፡ ተልዕለ ፡
አውርድ ፡ ሊተ ፡ እምሰማይ ፡ ከመ ፡ ትምጥቀኒ ፡ ሐብለ ፡
እስመ ፡ ጸድፈ ፡ ጌጋይ ፡ ከልአኒ ፡ ከዊኖ ፡ ማዕበለ ።

[1] *Sic* cod.

24 ሰላም ፡ ለመዝርዒከ ፡ መዝርዐ ፡ ጌጋይ ፡ እለ ፡ ቀጥቀጣ ።
ጊዜ ፡ ሰበከ ፡ በስሙ ፡ ለኖኅተ ፡ ቤት ፡ ወስመ ፡ የውጣ ፡
ነጋዲ ፡ ፊልጶስ ፡ ለመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ዘተሣየጣ ፡
አስተበቍዐከ ፡ ለማሕሌትየ ፡ ተውላጣ ፡
ርስሐተ ፡ ነፍስየ ፡ ታንጽሕ ፡ አፍአሃ ፡ ወውስጣ ።

25 ሰላም ፡ ለዙርናዕከ ፡ እምዙርናዐ ፡ ዳዊት ፡ ክቡድ ፡
ዘይቀጠቅጦ ፡ ለሰይጣን ፡ በኀይለ ፡ ሰጊድ ፡
ሐዋርያሁ ፡ ፊልጶስ ፡ ለወልድ ፡ ዋሕድ ፡
እስእለከ ፡ ትክድነኒ ፡ በአክናፊ ፡ እመት ፡ ወእድ ፡
እመ ፡ ሳዐ ፡ ፍዳ ፡ ግሩም ፡ ወመፍርሀ ፡ ዐውድ ።

26 ሰላም ፡ ለእራሓቲከ ፡ ለረድኤተ ፡ ስግደት ፡ እለ ፡ አውተራ ፡
እንዘ ፡ ያጸንዓ ፡ ምድረ ፡ በቅድመ ፡ መስቀል ፡ ዘሊቶስጥራ ፡
ወልደ ፡ ነገሥታት ፡ ፊልጶስ ፡ ወመግረሬ ፡ አእላፍ ፡ ሐራ ፡
ኀዲገከ ፡ ብዕለ ፡ ፍሥሓ ፡ ከመ ፡ ትትወከፍ ፡ መከራ ፡
ለወለተ ፡ ዳዊት ፡ ማርያም ፡ ተሎከ ፡ አሠራ ።

27 ሰላም ፡ ለአጻብዐ ፡ እዴከ ፡ እለ ፡ ስርግዋት ፡ በአጽፋር ፡
ዘሕበሪሆን ፡ ይመስ*ል ፡ ጽዕዳዌ ፡ ሐሊብ ፡ ወፀምር ፡ f. 46 *v.*
ሐዋርያ ፡ ፊልጶስ ፡ ሰባኬ ፡ ትሕትና ፡ ወፍቅር ፡
ከመ ፡ ታድኅነኒ ፡ ሥመር ፡
እስመ ፡ ለእግዚእ ፡ ምሕረት[1] ፡ ወስሐተት ፡ ለገብር ።

28 ሰላም ፡ ለገቦከ ፡ ዘኢፈተወ ፡ መንጸፈ ፡
ንጉሠ ፡ ኅሊና ፡ ልብከ ፡ ሶበ ፡ ተድላ ፡ ዓለም ፡ ገደፈ ፡
ፊልጶስ ፡ እግርከ ፡ ሶበ ፡ ፍና ፡ ገዳም ፡ ኀለፈ ፡
ሕማም ፡ ሐመ ፡ በሕማምከ ፡ ወሀፈወ ፡ ሀፈ ፡
እስከ ፡ መልአከ ፡ ሞት ፡ ተኀፈረ ፡ ወተሰደ ፡ ጽንፈ ።

29 ሰላም ፡ ለከርሥከ ፡ እንተ ፡ ከላእከ ፡ ሲሳየ ፡
ወኢረከበ ፡ ፈቃደ ፡ በጊዜ ፡ ኀለየ ፡
አበ ፡ አእላፍ ፡ ፊልጶስ ፡ ወበጸጋ ፡ ክርስቶስ ፡ አቡየ ፡
እማሕፀንከ ፡ ወላዲት ፡ እስመ ፡ ወለድከ ፡ ኪያየ ፡
ለአምላክ ፡ ተዐብዮ[2] ፡ ነባቢት ፡ ነፍስየ ።

[1] ምሕረተ cod. — [2] Pro ታዐብዮ ?

30 ሰላም ፡ ለልብከ ፡ ከመ ፡ ልበ ፡ ዳዊት ፡ ርኅሩኅ ፡
ወከመ ፡ ሙሴ ፡ የዋህ ፡
ዳግማይ ፡ ፊልጶስ ፡ ሐዋርያ ፡ ክርስቶስ ፡ መሲሕ ፡
ከመ[1] ፡ ወለደቶ ፡ መቅደሰ ፡ ቅዳሴ ፡ ወንጽሕ ፡
ማርያም ፡ ምክሐሙ ፡ ለሂኖስ ፡ ወኖኅ ።

31 ሰላም ፡ ለኵልያቲከ ፡ በከውረ ፡ ትሕትና ፡ እለ ፡ ተፈትኑ ፡
እመንግሥተ ፡ ዓለም ፡ ምድራዊ ፡ አመ ፡ ተድላ ፡ ዓለም ፡ መነኑ ፡
ፊልጶስ ፡ ጳውሎስ ፡ ዘተንሣእከ ፡ ድኅረ ፡ ዘመኑ ፡
ሕማምኑ ፡ መጥባሕትኑ ፡
አኀድጎተ ፡ ክርስቶስ ፡ ፍቁርከ ፡ ዘይክለከ ፡ መኑ ።

32 ሰላም ፡ ለኀሊናከ ፡ ዘይኄሊ ፡ ሠናያተ ፡
ኵሎ ፡ ዕለተ ፡ ወኵሎ ፡ ሰዓተ ፡
ፊልጶስ ፡ አቡየ ፡ እስእለከ ፡ ስእለተ ፡
ኀበ ፡ ተፈኖኩ[2] ፡ ትሠርሐኒ ፡ ፍኖተ ፡
ውኅበ ፡ ኀደርኩ[3] ፡ ታጽልለኒ ፡ ቤተ ።

33 ሰላመ ፡ ለአማዑቲከ ፡ ዘኢተወድየ ፡ ውስቴቱ ፡
f. 47 r. መብልዐ ፡ እንስሳ ፡ ሥጋዊ ፡ ዐ*ቅመ ፡ ሥጋከ ፡ ይፈቱ ፡
ፊልጶስ ፡ አቡየ ፡ አስተበፅዐከ ፡ ለለሰዓቱ ፡
እስመ ፡ ነበብከ ፡ ወትቤ ፡ ቅድመ ፡ ገጸ ፡ ዓለም ፡ ዝንቱ ፡
ኀላፊ ፡ ንብረቱ ፡ ማሳኒ ፡ ፍትወቱ ፡ ወኵሉ ፡ ዓለም ፡ ኀላፊ ፡ ውእቱ ።

34 ሰላም ፡ ለንዋየ ፡ ውስጥከ ፡ እምንዋየ ፡ ዓለም ፡ ፍሉጥ ፡
ሲሳየ ፡ ሕይወታ ፡ ለነፍስ ፡ እንተ ፡ በውስቴቱ ፡ ስውጥ[4] ፡
ፊልጶስ ፡ ዕንቍየ ፡ ዘኢትትረከብ ፡ በሤጥ ፡
ከርሥየ ፡ እመ ፡ ሠጠጡ ፡ ጠቢባን ፡ ጽርዕ[5] ፡ ወቅብጥ ፡
እምተረክበ ፡ ከመ ፡ ወርቅ ፡ ፍቅርከ ፡ በውስጥ ።

35 ሰላም ፡ ለሕንብርትከ ፡ ምግበ ፡ ተስፋ ፡ ሥጋ ፡ ዘተብህለ ፡
ወሲሳየ ፡ ሕፃን ፡ በማሕፀን ፡ እስከ ፡ ይመልእ ፡ አካለ ፡
ፊልጶስ ፡ አቡየ ፡ አመ ፡ አፈድፈድከ ፡ ገድለ ፡
ሰይጣን ፡ ተኀፍረ ፡ እምቅድሜከ ፡ ወእምድኅሬከ ፡ ተድሕለ ፡
እስከ ፡ እምእምላክ ፡ አጥረይከ ፡ ምሕረተ ፡ ወሣህለ ።

[1] *Sic* cod. (pro እስመ ?) — [2] ተፈኖከ cod. — [3] ኀደርከ cod. — [4] ሳውጥ cod. — [5] ሥርዓት cod.

36 ሰላም ፡ ለሐቌከ ፡ ዘተናቀወ ፡ በሕቁ ፡
ቈመት [1] ፡ ወስግደት [2] ፡ አመ ፡ አዕፅምቲሁ ፡ አድቀቁ ፡
ሐዋርያ ፡ ፊልጳስ ፡ ለክርስቶስ ፡ መልአከ ፡ ጽድቁ ፡
እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ እግዚአ ፡ በጌጋይየ ፡ አስቆቁ ፡
ወበአበሳየ ፡ ለለ ፡ ጊዜ ፡ ከመ ፡ ርግብ ፡ እነቁ ።

37 ሰላም ፡ ለአቍያጺከ ፡ አዕማደ ፡ አባላት ፡ በምልኡ ፡
ዲበ ፡ ከተማሆን ፡ ዘልፈ ፡ እንዘ ፡ ይጸንዑ ፡
ሐዋርያ ፡ ፊልጳስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በኀይለ ፡ ጽንዑ ፡
በዐውደ ፡ መስቀል ፡ ከመ ፡ ተሰቀለ ፡ በግዑ ፡
ወከመ ፡ አይሁድ ፡ ርእሶ [3] ፡ በኀለት [4] ፡ ኰርዑ ።

38 ሰላም ፡ ለእብራኪከ ፡ እለ ፡ ስግደተ ፡ አዝለፉ ፡
እስከ ፡ እ*ምገጽከ ፡ ውሕዘ ፡ አምሳለ ፡ ሕብረ ፡ ደም ፡ ሀፉ ፡ f. 47 v.
ሰባኬ ፡ ፊልጳስ ፡ ለተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ሱታፉ ፡
ረድእ [5] ፡ ኤልሳዕ ፡ ለመምህሩ ፡ ከመ ፡ ዐደወ ፡ ማየ ፡ በዐጽፉ ፡
አዕድወኒ ፡ እምቀላይ ፡ ዘነዊኅ ፡ ጽንፉ ።

39 ሰላም ፡ ለአእጋሪከ ፡ በመክነ ፡ ጸሎት ፡ ዘቆማ ፡
ለነፍሰ ፡ ኃጥእት ፡ ቢጹ ፡ እንዘ ፡ ይሬኢ ፡ ሕማማ ፡
ጊዜ ፡ ፈለስከ ፡ ፊልጳስ ፡ እምዓለመ ፡ ሕማም ፡ ወጻማ ፡
እንዘ ፡ ይጸርኍ ፡ ቃል [6] ፡ ተሰምዐ ፡ በራማ ፡
በመሰንቆ ፡ ዳዊት ፡ ወመልአክ ፡ በዜማ ።

40 ሰላም ፡ ለሰኳንዊከ ፡ ዘኢተፃረሮን ፡ አፈ ፡ ከይሲ ፡
ወኢለከፎን ፡ ሕቀ ፡ አባለ ፡ ብእሲት ፡ ወብእሲ ፡
ዘውገ ፡ ሰማዕታት ፡ ፊልጳስ ፡ ወዘውገ ፡ እኁሁ [7] ፡ ለኤሲ ፡
አባ ፡ ስምዐኒ ፡ ጸሎትየ ፡ ጊዜ ፡ እስእል ፡ አባሲ ፡
አባ ፡ አባ ፡ መና ፡ ፍቅርከ ፡ ለነፍስየ ፡ ሴሲ ።

41 ሰላም ፡ ለመከየድከ ፡ ዘኢለመዳ ፡ ተሀውኮ ፡
እምጽንዐ ፡ ድካም ፡ ያንሰሱ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ጊዜ ፡ ባርኮ ፡
እመ ፡ ተለውኩ ፡ ፊልጳስ ፡ ለፍና ፡ መስቀል ፡ ከመ ፡ ተለውከ ፡
አኮ ፡ አኮ ፡ ዘአስተበቍዐከ ፡ አኮ ፡
በዲበ ፡ ብዕልየ ፡ ብዕለ ፡ ታፈደፍድ [8] ፡ ወስኮ ።

[1] ቈመተ cod. — [2] ወስግደተ cod. — [3] ርእስ cod. — [4] በህለተ cod. — [5] ረድዓ cod. — [6] ቃ ፤ cod. — [7] Pro እኅቱ ? (scil. Teclae). — [8] ታፈደፍ ድ cod.

42 ሰላም ፡ ለአጻብዐ ፡ እግርከ ፡ ምስለ ፡ አጽፋሪከ ፡ ደርገ ፡
እለ ፡ አፍጠና ፡ ሩጸተ ፡ ጊዜ ፡ ብዕለ ፡ መንግሥት ፡ ኀደገ ፡
ፊልጶስ ፡ አቡየ ፡ ከመ ፡ ትምሀረኒ ፡ ሕገ ፡
ገሥጸኒ ፡ በበትረ ፡ ወልድ ፡ እስከ ፡ እከውን ፡ ድግዱገ ፡
መቅሠፍተ ፡ ባዕዳንሰ ፡ በነነዌ[1] ፡ ተኀድገ ፡፡

f. 48 r. 43 ሰላም ፡ ለቆምከ ፡ *እንበለ ፡ ይሰቀይ ፡ ወይነ ፡
በማየ ፡ ገዳም ፡ ዘልሀቀ ፡ ጊዜ ፡ ብዕለ ፡ መንግሥት ፡ መነነ ፡
ፊልጶስ ፡ መምህር ፡ ወበጸጋ ፡ ክርስቶስ ፡ አቡነ ፡
በጾም ፡ ወበጸሎት ፡ እመ ፡ ቤዘከ ፡ ኪያነ ፡
ብስራተ ፡ ፍሥሓ ፡ ንዜኑ ፡ ወንሰብክ ፡ ዳኅነ ፡፡

44 ሰላም ፡ ለመልክእከ ፡ እንተ ፡ መጽለወ ፡ ላሕዩ ፡
እስመ ፡ ኮነ ፡ ሎቱ ፡ እምሣዕረ ፡ እንስሳ ፡ሲሳዩ ፡
ፊልጶስ ፡ አቡየ ፡ ለወልድከ ፡ ንንግር ፡ ዕበዩ ፡
ዘወለደኒ ፡ በጸጋ ፡ እስከ ፡ በጸጋሁ ፡ አሐዩ ፡
ውዳሴ ፡ ይደሉ ፡ ለዕበዩ ፡፡

45 ሰላም ፡ ለመልክእከ ፡ በአምሳለ ፡ ሥኑ ፡ ወራእዩ ፡
ለክርስቶስ ፡ አምላክ ፡ ዘአዳም ፡ ሥነ ፡ ላሕዩ ፡
ሐረሳዊ ፡ ፊልጶስ ፡ መላኤ ፡ ሥርናይ ፡ ውስተ ፡ ሙዳዩ[2] ፡
አመ ፡ ይወጽእ ፡ ቃል ፡ በግርማሁ ፡ ወዕበየ ፡ ዕበይ ፡ ዕበዩ ፡
ፀረ ፡ ሕይወትየ ፡ ቅትል ፡ ወኪያየ ፡ አሕዩ ፡፡

46 ሰላም ፡ ለፀአተ ፡ ነፍስከ ፡ በከመ ፡ ልማድ ፡ ወሥርዐት ፡
እንበለ ፡ ይርከብ ፡ ላዕሌከ ፡ አበሳ ፡ መልአከ ፡ ስሕተት ፡
ጊዜ ፡ ነጸርከ ፡ ፊልጶስ ፡ ለቤተ ፡ ገነት ፡
እፎ ፡ እፎ ፡ አንፈርዐጽከ ፡ በጽንዐ ፡ ዐቢይ ፡ ትፍሥሕት ፡
ኀበ ፡ አልባቲ ፡ ሐዘን ፡ ወርሕቀት ፡ እሞት ፡፡

47 ሰላም ፡ ለበድነ ፡ ሥጋከ ፡ በድነ ፡ ክርስቲያናዊ ፡ ቅዱስ ፡
ዘርሑቅ ፡ እምሠሥዖ ፡ ወእምነ ፡ ጌጋይ ፡ ግሑሥ ፡
ሐዋርያ ፡ ፊልጶስ ፡ መትልወ ፡ ፊልጶስ ፡
አንጽሐኒ ፡ በቅዳሴከ ፡ ለብእሴ ፡ አበሳ ፡ ወርኵስ ፡
እስከ ፡ ኅብረ ፡ ብሩር ፡ ይመስል ፡ እምኵሉ ፡ ደነስ ፡፡

[1] ነዌ cod. — [2] ሙዱዩ cod.

48 ሰላም ፡ *ለግንዘተ ፡ ሥጋከ ፡ በአእዳወ ፡ አርድእት ፡ ኄራን ፡ f. 48 v.
እንዘ ፡ ይወድዩ ፡ ቦቱ ፡ መዐዛ ፡ ዕጣን ፡
ጊዜ ፡ ፈለስከ ፡ ፊልጶስ ፡ እምዐጸደ ፡ ዝንቱ ፡ መካን ፡
መላእክት ፡ ጸርኁ ፡ አሚሃ ፡ በብሂለ ፡ ዝንቱ ፡ ልሳን ፡
ክቡር ፡ ሞቶሙ ፡ ለጻድቃን ።

49 ሰላም ፡ ለመቃብሪከ ፡ በመካነ ፡ ቅድስት ፡ አዕንቆ ፡
ለክርስቶስ ፡ አምላክ ፡ ድኅረ ፡ ፈጸምከ ፡ ጻህቆ ፡
አፊልጶስ ፡ ጳውሎስ ፡ ዘደማስቆ ፡
እዜምር ፡ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ በልሳነ ፡ ሠናይ ፡ መሰንቆ ፡
እስመ ፡ እምአምላክ ፡ ኀሠሥከ ፡ መንግሥቶ ፡ ወጽድቆ ።

50 አመ ፡ ትቀውም ፡ በሥልጣንከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጣሪ ፡
እምዓለመ ፡ አበው ፡ ቀደምት ፡ እስከነ ፡ ምጽአትከ ፡ ዘደኃሪ ፡
ክበደ ፡ ጌጋዩ ፡ ወንጽሑ ፡ እንዘ ፡ ለለርእሱ ፡ ያጠሪ ፡
አመሓሪ[1] ፡ ወወልደ ፡ አምላክ ፡ መሓሪ[2] ፡
በእንተ ፡ ፊልጶስ ፡ ረድእ ፡ አበሳየ ፡ ስሪ ።

51 ስብሐት[3] ፡ ለከ ፡ ኢየሱስ ፡ እምአፈ ፡ አርድእት ፡ ልኡካን ፡
ስብሐት ፡ ለከ ፡ ኢየሱስ ፡ እምአፈ ፡ ጻድቃን ፡
ስብሐት ፡ ለከ ፡ ኢየሱስ ፡ ንጉሠ ፡ ግሼና ፡ መካን ፡
ስብሐት ፡ ለከ ፡ ኢየሱስ ፡ እምአፈ ፡ አበው ፡ ገዳማውያን ፡
ስብሐት ፡ ለከ ፡ እምአፈ ፡ ኄራን ፡
ይነግር ፡ ስብሐቲከ ፡ ፊልጶስ ፡ ካህን ።

[1] ኦመሐሪ cod. — [2] መሐሪ cod. — [3] ስብሓት cod.

CORRIGENDA

Pag. **113**, lin. 27 post **በአርእስተ** addas **አርባዕ**. — **114**,8 legas **ረበዋተ**. — **115**,30 **መሐሪ** sic pro **መሓሪ**. — **116**,24 legas **ጓሩየ**. — **118**,6 **ሀለዉ** ; 14 **ሕግ ፡ መንክራዌ**. — **126**,11 **ነቢዩድ**. — **131**,18 **፱ወ፷**. — **143**,24 **በተሰፍጦ**. — **148**,11 **ወአሐተ**. — **155**,1 **ባሕቱ**. — **159**,31 **መስቀሉ**. — **169**,16 dele **ሰላም ፡ ሰ**.

INDEX TOMI XX

I. Gadla seu Acta S. Baṣalota Mika'el, edidit Karolus Conti Rossini . . . . pag. 1

II. Gadla Anorēwos seu Acta S. Honorii, edidit K. Conti Rossini . . . . » 61

Miracula S. Anorēwos. . . . . » 101

II. Gadla Aron, seu Acta S. Aaronis, edidit Boryssus Turaiev . . . . » 111

Vita abbatis Iyasū Daretensis . . . . » 159

Effigies S. Aaronis . . . . » 164

IV. Gadla Filpos, seu Acta S. Philippi, edidit B. Turaiev . » 171

V. Effigies S. Philippi, edidit B. Turaiev . . . . » 249

SCRIPTORES AETHIOPICI

SERIES ALTERA — TOMUS XX

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM
CURANTIBUS
I.-B. CHABOT, I. GUIDI
H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES AETHIOPICI

VERSIO

SERIES ALTERA — TOMUS XX

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

ROMAE
EXCUDEBAT KAROLUS DE LUIGI

PARISIIS: CAROLUS POUSSIELGUE BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE: OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCV

I

GADLA BAṢALOTA MIKĀ'ĒL

SEU

ACTA SANCTI BAṢALOTA MIKĀ'ĒL

INTERPRETATUS EST

KAROLUS CONTI ROSSINI.

Baṣalota Mikā'ēl in posteriori saeculi XIII parte Saglā, Scioanae provinciae pago, natus est. Monachali veste suscepta, monasterium Dabra Gol, in provincia Amhara, incoluit. Rege ʿAmda Ṣyon I imperante, multa pro christiana fide et morum probitate gessit multaque sustinuit. In vincula coniectus, et in exilium ad Dārā Moslemos (t a n b a l ā t), inde ad insulam Zewāy, denique in Tigré pulsus, propter magnas in metropolitam Yoḥannes et in regem pluries concitatas agitationes, in terra Gelo Makadā, quae inter Agamé et Acchele Guzài sita est, diem supremum obiit, priori parte, ni fallor, regni ʿAmda Ṣyon.

Sancti nostri Acta in uno codice aethiopico, D'Abbadie n. 129, nobis servata sunt. Sine dubio, codex sub finem saeculi XV, iubente viro cui nomen Marqoryos erat, ut Tabernaculum sancti Stephani in insula Dāgā, in lacu Ṣānā, eo donaret, conscriptus est.

Auctorem vero narrationis clericum fuisse, qui vixit saeculo XV vel exeunte saeculo XIV, certum habeo. Verisimile est eum e provincia Amhara, in qua Dabra Gol est, vel e provincia Bēgameder oriundum fuisse. Eius autem nomen ignoramus.

Romae, a. d. XII Kal. Oct., MCMV.

ACTA SANCTI BAṢALOTA MIKĀʼĒL[1].

In nomine Domini unius, qui in sua unitate est trinus et in p. 3. sua trinitate est unus; qui mundum suo imperio tenet, omniaque sua divinitate replet; qui est omnium pater virtute sua; longanimis in sua patientia; qui peccatores ad bonam frugem sua benignitate restituit; qui sua potestate difficiliora facilia reddit; doctor doctorum suo ingenio. Nihil eius irae ardori obstare potest, nisi eius redemptionis virtus; et nihil eius zelotypiae ignem sedare potest, nisi eius benignitatis et eius misericordiae ros ex eius aedium thesauro descendens.

Incipimus ergo, auxilio Domini nostri Iesu Christi, scribere praestantem agendi rationem patris honorati Baṣalota Mikāʼēl, qui in toto spiritali suo certamine et labore fuit *virtutibus* ornatus; sicut Abel mansuetus; sicut Enos[2] invocator nominis Domini; Domini amans sicut Enoch; gratia plenus sicut Noah; Domini dilectus sicut Abrahamus; moribus purissimus sicut Isaac; Domini oblatio sicut Iacob; legis curator sicut Moises; canendi peritus sicut David; voce excelsus sicut Isaias; vaticinando pulcher sicut Ieremias; Dei legis zelotypus sicut Elias; thaumaturgus sicut Eliseus; spiritu ebrius sicut Esdras Sutaël; arcanorum contemplator sicut Hezechiel; labore indutus sicut Iohannes Baptista; fidei petra sicut Petrus; linguae suavitas sicut Paulus; virginitatis puritas sicut Iohannes Abuqalamsis[3]; fidei columna sicut Stephanus; gloriae stella sicut Georgius; anachoreticae vitae amator sicut Antonius; lingua dulcissimus sicut Iohannes Chrysostomus; divinitatis enarrator sicut Epiphanius; Trinitatis gladio defensor sicut Cyrillus; propter iustitiam patiens conviciorum sicut Dioscorus: in exilio constans et *in p. 4. vinculis alacer, et verberationibus vulneratus, et contumeliis affectus. Sine intermissione orabat et sine quiete laudabat; columnae instar stabat, et rotae instar se prosternebat; sicut angeli vigilabat, et quasi corpore destitutus ieiunabat; per angusta penetrabat, per stricta se coarctabat, et carnem spiritali certamine, labore et metu vexabat. Hodie terra Saglā, quia eum

[1] Supra scriptum est: « Hic liber est coenobii Dāgā... »: paullo inferius « hunc librum Antonius d'Abbadie sua pecunia emit ». — [2] Cfr. *Gen.*, IV, 26. — [3] I. e. Apocalypsis.

generavit, gloriatur; hodie Siwā[1] *provinciae* montes, quia eius misericordia coronati sunt, laetantur; hodie terra Tegrāy, quia primum in peregrinatione, inde in exilio ab eo visitata est, laetatur; hodie terra Tanbēn, quia nunc eius ossibus sanctificata est, exultat! — Ego autem dicam: « Mirabilis est Dominus in sanctis suis, Deus Israëlis, ipse virtutem fortitudinemque populo suo concedit »[2]. Rursum Davidis liber ait[3]: « Montes stabilisti in virtute tua, et illi vi cincti sunt »; sanctos autem nominavit montes. Etiam enarrat quomodo *sanctorum* spiritalis certaminis fortitudo sit praecingere Domini virtutem[4].

Nunc vero ne dicamus: quomodo *Baṣalota Mīkā'ēl* tantum ieiunare et orare, toties in genua procumbere et vigilare potuit? Neque rursum dicamus: quomodo tanta miracula et tanta prodigia patravit? Audi quae Gabriel dixit Mariae: « Ecce, concipies et filium paries ». At virgo angelo: « Quomodo, inquit, *haec* mihi fiant, cum virum non cognoscam? ». Et angelus ei: « Sanctus Spiritus super te veniet et Excelsi virtus te obumbrabit »[5]. Si igitur virgo Verbum concipere potuit propter Sancti Spiritus illapsum et Divinitatem parere propter Excelsi virtutem, cur dicamus sanctos non posse aerumnas et spiritale certamen pati per Sancti Spiritus auxilium, vel miracula patrare per Excelsi virtutem? Spiritales enim labores pati minus est quam Verbum concipere, et miracula patrare minus quam Divinitatem parere. Hic autem vir carnem suam Sancti Spiritus arcam, et animum suum precum currum reddidit. Carnem suam servabat a contaminatione delectationis huius mundi; animum suum servabat a terrenis cogitationibus; manum suam servabat a rerum contrectatione quae Domino
p. 5. invisae sunt; pedes suos servabat ab incessu *ad omnium mundi divitiarum commoda; oculos suos servabat a contemplatione rerum inanium, quae corporis cogitationes oblectant, et linguam suam continebat ab otiosa loquela, quae sanctorum agendi rationem dedecet; os suum continebat ab edenda carne et oleo et lacte, quae ventri grata habentur, necnon a bibendo vino et hydromeli, quae cor laetitia afficiunt et ossa madefaciunt. Corpus cum Iesu Christo crucifixit, et semetipsum propter

[1] Codex saepissime Siwā pro Sēwā, Šēwā, Šawā, h.e. Scioa, habet. — [2] Cfr. *Psalm.* LXVII, 36. — [3] Cfr. *Psalm.* LXIV, 7. — [4] Cfr. *Psalm.* XVIII, 33 sqq. — [5] Luc., I, 34-35.

peccata consumpsit; mentem Sancti Spiritus alis volitare et in supernis Hierosolymis consistere fecit.

Nunc vero audite! Vobis patris nostri Baṣalota Mikā'ēl historiae initium enarrabo: eius sanctitas spiritali laborum certamine est exornata, eius in sanctitate virginitas est humilitate coronata, eius sarcerdotii unguentum sanguine martyrii, suaviore quam purissimi floris oleo, temperatum est.

Huius viri pater Mārqos appellabatur, et e sacerdotali stirpe erat. Eius mater Egzi' Kebrā vocabatur: ea, autem, nobili genere orta erat. Filios filiasque genuerunt. Dein, cum eius mater ad consanguineos suos profecta esset, eam viro *reddere* recusaverunt dicentes: « Ipsam tibi non trademus; at vero magistratuum cuidam in matrimonium dabimus » [1]. Mārqos monachum, coenobium ecclesiae Michaelis archangeli incolentem, adivit; et quo modo sibi uxorem *reddere* recusaverant exposuit. Monachus, mulieris parentibus convocatis, eis dixit: « Num Domini sacerdoti uxorem eius recusare vobis licet? ». Et reprehensionibus sacrorumque Librorum verbis eos redarguit. Sed illos reconciliare nequivit. Iterum, tertio Mārqos rediit, et monachum suae uxoris causa ursit. Cum causam adversus uxoris parentes defenderet, et hi litem augerent, *monachus:* « Ite, ait, ad aedes vestras, et ambos hos apud me pernoctare sinite; domum redite! ». Mārqos et uxor apud monachum] manserunt. Mārqos uxorique monachus dixit: « Hic, in habitaculo meo noctem agite: vos autem Michaelis archangeli precibus obsecror, hac nocte carnis coniunctionem intermittere nolite ». Noctem in eius habitaculo, sicut iusserat, egerunt. Domini angelus *in somniis ad Mārqos cum apparuisset dixit: « Egzi' Kebrā, p. 6. uxor tua, tibi filium pariet; cum pepererit, illum nomine Baṣalota Mikā'ēl [2] voca. Ecclesiae columna erit ». E somnio experrectus, Mārqos se cum uxore coniunxit; ibi, illa patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl concepit. Cum concepisset, eius vultus Sancti Spiritus gratia illuxit. Illa ergo, quasi homo qui annotinum vinum biberit, corde laetabatur et dicebat: « Quid in ventre meo est? Ex quo eum concepi, mens mea et vultus

[1] In Aethiopia parentes, etiam invita muliere, divortium imponere valent; hac de re, cfr. Conti Rossini, *I Loggo e la legge dei Loggo Sarda*, Firenze 1904, p. 25 (excerptum ex *Giornale della Società Asiatica Italiana*, vol. XVII). — [2] I. e.: « Ob preces Michaelis ».

meus sicut faces splendescunt ». Si filii natu maiores morbo laborabant et « capite aut ventre aegrotamus » dicebant, *mater*, utero gestiente suis manibus attrectato, filiorum corpus, ubi morbo laborabant, palpabat, et statim, Domini gratia, in bonam valetudinem restituebantur. Et partus dies advenit. Hora qua puerum peperit, iris in eius domu apparuit. Mulier ei nomen Baṣalota Mikā'ēl indidit, quia eum in Michaelis coenobio conceperat, ut antea dictum est [1]. Deinde, eum in sinu fovit, usque ad tempus quo eum ablactavit. Cum paullulum adolevisset, ei pater: « Dic, ait: In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti! ». Et puer dixit: « In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti! ». Rursum ei: « Dic, ait: Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum [2] ». Et puer hunc psalmum usque ad finem recitavit. Pater miratus est, quod *puer* quae non didicerat recitaverit, ita ut pater ex uniuscuiusque psalmi initio vocem unam diceret, et puer recitationem integram, Sancti Spiritus gratia, ad finem usque proferret. Postea, Psalterium ab initio usque ad finem, et Canticum Moisis, servi Domini, usque ad preces [3] Simeonis sacerdotis et prophetae explevit. Davidis Psalterio perfecto, pater eum litteras legere, et postea librum epistularum Apostolorum docuit: cotidie mane in ore eius verbum Domini et in corde eius interpretatio semper augebantur. Eius vocis gratia pulcherrima, et eius linguae sermo divino sale sapidus erat.

Dein, pater matri dixit: « Eum ad metropolitam ducamus, ut diaconale munus suscipiat ». Mater ei: « Nobis, ait, fame
p. 7. periet; *ieiunia sustinere non valet ». Hoc consilio audito, puer ieiunare sexta feria et quarta coepit, et cibum sumere recusavit; pater eum verberavit et vexavit, nec persuadere potuit. Cum puer ei denegavisset, *pater* cibum cepit, in os pueri immisit et ei: « Ecce, dixit, ieiunium tuum rupisti! ». At puer: « Si mea sponte, ait, in os *cibum* immiserim, ieiunium fregerim; si autem tu in os meum immiseris, non fregi. Nunc vero ieiunium meum non frangam! ». Pater, cum ab illo defatigatus esset, *puerum* ieiunare sivit. — Hunc puerum miramini, qui sacerdotium ieiunio sibi velut in matrimonium adiunxit, et Divinitatis habitaculum puritate suae carnis exornavit:

[1] Dubia interpretatio; textus enim corruptus est. — [2] *Psalm.* I, 1. — [3] Canticum Simeonis: LUC., II, 29-32.

hunc puerum miramini e matris utero sanctum sicut Ieremiam et sicut Iohannem, et sicut Samuelem in sanctuario educatum; hunc puerum miramini, puerorum mores spernentem ob intelligentiam quam anachoretica vita magis quam seniores assecutus est; hunc puerum miramini, quem Domini scientia a matris uberibus aluit et sacrorum Librorum verba a pueritia educaverunt; hunc puerum miramini, qui Iesum Christum plus quam patrem suum, ecclesiam plus quam matrem suam dilexit!

Ad initium igitur redeamus, ut *huius viri* Spiritu induti historiam vobis enarremus. Post haec, pater eum ad metropolitam deduxit: diaconus factus est et cum patre ad civitatem suam rediit. Domini amor cor suum replevit. Iesu Christi evangelii laqueis carnem vinxit, eamque eius amoris clavis affixit, ne ab ipso dextrorsum vel sinistrorsum vacillaret; eius zelotypiae igne mentem adussit, neque compescebat, ita ut tota *mens* exarderet. In eo absoluta est vox Domini, qui ait in evangelio[1]: « Ignem attuli in terram, et eàm ardere volo ». Vox Domini purissima, vox Domini ardentissima, si in sanctorum cordibus ingressa est, eorum mentes incendit, plus quam folles multi in officina aeraria. Quapropter in psalmo dicitur[2]: « Vox Domini ignita, et ipse est fidelis confitentibus in se ». Rursum dixit[3]: « *Verbum tuum ignitum valde, et servus tuus p. 8.
dilexit illud ». Nam non ad omnes verbum Domini adfertur[4]. Si vero in impii cor ingreditur, refrigescit, ut Iacobus dixit Rubeno: « Fili mi, quasi aqua frigidus factus es, quia cubile patris tui ascendisti »[5]. Etenim ardor in carnis cupiditate est frigor apud Dominum; frigor vero apud homines est ardor apud Dominum; qui enim hic amat illic non diligetur, qui apud homines spernitur extolletur apud Excelsum, qui superbia intumescit ignominia afficietur in angelorum hominumque conventu; qui pretiosissimis vestibus induitur et adversus *hominem* laceris vestibus indutum intumescit nudus in caelis erit; qui suavibus odoribus vultum perfundit ad decipiendum foetidus apud purissimarum animarum Dominum erit, ut Paulus eloquio dulcissimus ait[6]: « Est enim odor e morte in mortem, illis autem odor e vita in vitam ». Hic vir autem emisit[7] olentissimos

[1] Cfr. Luc., xii, 49. — [2] *Psalm.* xi, 7; cfr. *Prov.*, xxx, 5. — [3] *Psalm.* cxix, 140. — [4] Textus corruptus videtur. — [5] *Gen.*, xlix, 4. — [6] II *Cor.*, ii, 16; textus corruptus est. — [7] Textus corruptus et vix intellegibilis est.

flores et cnecos, unumquemque suo colore, purissimos, sine macula, ob Sancti Spiritus illapsum; florem sacerdotii, qui Christi unguenti odore conditus est; praedicationis florem qui in prophetis fulgens germinavit, in Apostolis redoluit, in evangelio perfusus est gratia; et martyrii florem rubrum, qui suarum verberationum sanguine tinctus est, et Christi passionis sanguine gloriabatur, ut Paulus ait [1]: « E Christi passione pauca perficiam ». Rursus, Paulus ait [2]: « Si cum Sponso socii in eius morte fuerimus, ei similes erimus in eius vita ». Si tribulationes elegimus, vitam collegemus; si constantiam elegimus, imperium collegemus. Petrus vero ait [3]: « Si Christus passus est in carne, et vos ea cogitatione armamini, quia qui passus est in carne desiit a peccatis ».

Hic pater honoratus, pater purissimus, omnibus pulchris moribus exornatus, pater noster Baṣalota Mikā'ēl, qui primum martyr manibus Mārqos sui patris fuit, cum pater ei uxorem dare in animo haberet, his intellectis, pater noster Baṣalota
p. 9. Mikāʿēl *monachorum coenobium petiit. Progressus, monachis dixit: « Me in coenobium [4] introducite, quaeso ». Et monasterii abbas ei: « Quid vis, inquit, o fili mi? ». Baṣalota Mikā'ēl ei respondit: « Monachus ut fiam volo ». Cui abbas: « Monachum fieri nequis, o fili mi, puer enim es; sed hic, apud me, mane, et te examinabo ». Dein, pater, postquam coenobium in quo *filius* erat audivit, ad monachum illum progressus, dixit ei: « Mihi filium meum redde ». Abbas ei dixit: « Ego vero eum tibi non reddam; tu autem tua voce cum eo colloquere ». Dixit Mārqos filio suo: « Veni, ad matrem fratresque tuos eamus ». Filius ei respondit: « Ego autem hinc non egrediar, sed monachus fiam ». Mārqos ad Egzi' Kebrā ivit, et omnia quae ei filius dixerat exposuit: ambo propter filium dolore magno affecti sunt. Egzi' Kebrā ad Wedem Ra'ada regem processit, eius enim carnali genere *cognata* erat, et de filio suo ei locuta est. *Rex* ei unum ex militibus suis, flagello munitum, comitem dedit. Regius miles, progressus, abbatem monasterii adivit, puerum ab eo apprehendit et *matri* Egzi' Kebrā tradidit, cui dixit: « Si is puer a te recesserit, me voca, hoc flagello verberabo! ».

[1] Cfr. *Coloss.*, I, 24. — [2] *Rom.*, VI, 5. — [3] PETR., IV, 1. — [4] *Sic* textus: fortasse ad « coenobii patrem » (id est « ad abbatem ») legendum.

Puer apud patrem et matrem commoratus est; eis parebat et ministrabat.

Olim, pater ad locum quendam eum misit. E loco quo missus erat cum regrederetur, in itinere regiorum mulorum pastores in pascuis invenit: progressus, regis muli funem traiecit. Eum apprehenderunt, et ad suum praefectum adduxerunt. Praefectus, cum ad pueri collum cingulum vidisset, dixit *pastoribus*: « Eum dimittite, sacerdos enim est: flagellare nolite ». Tum eum dimiserunt. Puer corde suo cogitavit: « Mortalis regis mortales servi propter muli funem, quam traieceram, me tanto terrore terruerunt: quomodo ergo ignei ministri, quorum facies terribiles sunt, me propter regis gloriae praeceptorum transgressionem terrebunt? ». Atque monachorum coenobium petivit, ibique in aerumnis et precibus commoratus est. Pater, *quo p. 10.
filius esset cum audivisset, illic progressus, eum in vincula coniicere coepit et ad matrem deduxit. Ei pater et mater dixerunt: « Accipe, cibum sume ». Eis respondit: « Cibum vero ego non sumam, nisi me monachum fieri siveritis ». Pater et mater ei: « Te monachum fieri non sinimus! ». Et eis dixit: « Nec ego quidem cibum sumam ». Pater eum magnis verberationibus verberavit, adeo ut caro aegrotaret. Rursum eius pater: « Accipe, dixit, ede et bibe ne virgis moriaris ». Pater noster Baṣalota Mikāʾēl dixit ei: « Nec edam nec bibam, usque ad mortem, nisi me monachum fieri siveritis ». Pater, ira et increscenti indignatione pervasus, arrepta virga, illum flagellavit cum diceret: « Nec ego quidem verberationi finem imponam, nisi quae tibi dixi egeris ». Et filium iterum flagellavit. Tum ipsum vinctum in solitudine reliquit; *puer* noctem illam in frigore egit. Mane, pater, arrepta virga, eum verberavit dicens: « Verberationi finem non dabo, usque ad mortem tuam, nisi consilium vitae monasticae *amplectendae* dimiseris ». Pater noster Baṣalota Mikāʾēl ei dixit: « Ego quidem propter Dominum moriar, neque de monastica vita consilium dimittam ». Pater, cum eum suadere non potuisset, ipsum denuo vinctum in solitudine reliquit, ut, frigore et pruina *saevientibus*, noctem ageret. Mane, pater rursum quo vinctus erat progressus, ei: « Audi, inquit, quae tibi dixi, fili mi; ne manibus meis moriaris ». At filius ei respondit: « Propter Dominum moriar, Christi et Dei mei amorem non dimittam ». His auditis, pater, magna ira per-

vasus, virgam suscepit eumque magna vi flagellavit, adeo ut eius caro, saxi instar, coruscaret. Hoc modo pater noster Baṣalota Mikā'ēl tres dies et tres noctes egit, cum tota die a patre flagellaretur et totam noctem in solitudine vinctus expleret, nec cibum sumeret aut aquam biberet, die solis aestu noctuque frigore et pruina pressus, manibus post tergum arboris trunco ligatis. Is p. 11. quidem pater noster Baṣalota *Mikā'ēl primo martyrium sui patris manibus passus est! In eo impleta est vox Domini, qui in evangelio ait [1]: « Quia non veni pacem mittere, sed cultrum attuli ut separarem virum a muliere, filios a patre atque matre, filiam a matre, et sponsam a nuro ». Hic Domini vir puritatem angelorum instar dilexit, et sicut virgines monachi coniugium contempsit; divitias spernens, apostolo similis fuit, et aerumnas sicut Iohannes Zachariae filius tulit; se ad martyrium paravit, ut Domini Filii in passione consors esset; Divinitatis gladium cinxit et Iesu Christi militem fieri sibi firmiter proposuit; carnem ieiuniis et abstinentia aridam fecit ut *ipsa* viridis in Christi nuptiarum septo fieret; guttur siti exsiccavit ut purissimi horti aqua madidum fieret; mentem ratione carnis [2] colligavit ut Domini Filii discipulus fieret, eamque eius amoris trunco [3] alligavit; lucernam suam super crucis basim [4] posuit ut mundo universo illucesceret; sacerdotium suum sale Divinitatis sapidum reddidit et evangelii medulla exornavit; aromata e prophetis, oleum ex apostolis suscepit, et unguento doctrinae suae mundum suffivit.

Ad pristinam historiam viri Domini redeamus! — Tum, pater, cum eius mentem a Domini amore avertere, multiplicatis verberationibus, frustra tentavisset, servum iussit eum ad monachum deducere et ei tradere cum diceret: « Hunc puerum accipe, ut tibi usque ad suae mortis diem servus sit! ». Monachus ille patri nostro Baṣalota Mikā'ēl dixit: « Mecum manebis, ut tibi magister sim ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl ei respondit: « Ego autem te mihi magistrum esse nolo! ». Monachus legato dixit: « Eum patri suo redde ». Legatus illum ad patrem reduxit, cui monachi et Baṣalota Mikā'ēl dicta rettulit. His auditis, patris cor ira exarsit. Ceteri ei dixe-

[1] Matth., x, 34-35. — [2] Textus corruptus videtur. — [3] Eius amori ceu trunco. — [4] Super crucem ceu basim.

runt: « *Hunc puerum manibus tuis interficere noli, ne postea moerorem concipias ». Tum pater in corde suo illum ad alium monachum mittendum censuit, et servis suis dixit: « Ad monachum quendam eum deducite; ut ipsum in suum servum accipiat dicite ». Monachus patri nostro Baṣalota Mikā'ēl dixit: « An mecum, ut tibi magister sim, manere vis? ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl respondit: « Te magistrum mihi esse nolo: aquam mihi, ut bibam, da, quaeso, propter Dominum; siti enim pressus sum ». Postea patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl patri reddiderunt; et pater ad iram concitatus est. *Tum pater* eum ad Michaelis ecclesiam, ubi sacerdotes et diaconi, viri et mulieres, congregati erant, traxit et, accepta novacula, ei aurem amputavit dicens: « Accipe, o Michael! Tibi servus sit, ecclesiae ministret usque ad mortis suae diem! ». Baṣalota Mikā'ēl dixit: « Ego autem non Michaelis servus sum; Iesu Christi vero, Filii Domini, cui animam meam carnemque tradidi, sum servus ». His auditis, pater, magno dolore pressus, ad uxorem suam Egzi' Kebrā ivit et ei dixit: « Me ad impotentiam reduxit; propter hunc filium tuum mihi vires deficiunt: quid agam? ». Inter se collocuti sunt: « Eius fratris uxor pulcherrima est. Illum apud eam vinciamus, ut ab ipsa in peccatum inducatur ». p. 12.

Id consilium cum notum uxori fratris [1] fecissent, ea valde laetata est et dixit eis: « Statim ad me adducite, fame et siti eum interficere nolite ». Ad eam *puerum* traxerunt et cum ea vinxerunt. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl, submissa loquela, hunc ad modum deprecatus est: « Salvum me fac, Domine, ex impudicitiae retibus, quae in infernum ignem deiicit. Salvum me fac, Domine, ab osoris insidiis, cuius retia per mundum expansa sunt. Salvum me fac, Domine, e feminae manibus, atque e vocis emissione, quae in iuvenum cordibus ignem incendit. Salvum me fac, Domine, e speciei pulchritudine, quae oculos illaqueat, atque e pravitatis funibus, quae ad abyssum trahit. Salvum me fac, Domine, qui Iacobum e manibus fratris eius Esau, et Moisem e Pharaonis manibus servasti. Salvum me fac, *Domine, qui Davidem e Saulis manibus, et p. 13.

[1] De fratris vidua, secundum Aethiopum consuetudinem et ius, sermo esse videtur. Cfr. *I Loggo e la legge dei Loggo Sarda*, p. 23-24.

Eliam ex Achab atque e manibus Elzabelis servasti. Salvum me fac, Domine, qui Danielem e faucibus esurientium leonum et tres pueros e fornace ignis Babylonica servasti. Salvum me fac, Domine, qui Susannam e seniorum manibus et Mardochaeum e manibus Artaxerxis servasti. E seductione et illecebris huius feminae salvum me fac, Domine, qui Ionam e ceti ventre eripuisti. Salvum me fac, Domine, ex osoris consilio, qui patri matrique meis ut herbam cum igne ponerent suasit. Ego autem dico: Me ex his retibus, quae mihi occultaverunt, eripe, quia tu adiutor meus, Domine; tuis manibus animam meam committo. Quis in sinu suo ignem involvit et non comburetur vel suis manibus scorpionem capit et non aegrotabit? Aut quis viperam collo suspendit et non timebit, vel serpentem lumbis accingit et non mordetur? Sustine me, Domine, ne obdormitem; purum me serva ne polluar; fortem me fac ne defatiger. Tibi est vis et tibi est laus, per omnia saecula saeculorum. Amen ». Tum fratris uxor ei dixit: « Nonne mihi ‘ Te valde amo ’ dicis? ». Pater noster Baṣalota Mikā’ēl respondit ei: « Te quidem plus quam patrem et matrem diligo, valde autem Dominum plus quam te diligo ». Fratris uxor ei dixit: « Si me amas, accede, nos carne copulemus! Quid maris feminaeque amor est sine concubitu? ». Pater noster Baṣalota Mikā’ēl ei respondit: « Dominus in me indignabitur si amorem erga eum minorem quam amorem in te fecerim et tecum peccatum commiserim ». Illa fratris uxor ei dixit: « Si mecum copulari recusas, te non solvam; vinctus manebis! ». Tum Baṣalota Mikā’ēl illam vincula soluturam non esse nisi ipse consentiret perspexit, et callide loquens ei respondit: « Si vero copulam meam cupis, me a vinculis solve; turpis enim est hominis et mulieris copulatio dum vincti sunt ». Haec dixit ut ab eius manibus evaderet. Illa autem *Baṣalota Mikā’ēl* p. 14. voluntatem suam acturum *et monachismo valedicturum esse putavit; valde laetata est et statim eum e vinculis solvit. Tum, progressa, eius patri et matri quomodo consensisset rettulit; magnopere gavisi sunt. Ea nocte, pater noster Baṣalota Mikā’ēl clam e patris matrisque aedibus, e natali terra discessit, et, Domino favente, e laqueis quos ei tetenderant incolumis evasit. Ovis e lupi ore, columba purissima ex ore accipitris aufugit. Postea, oravit et dixit: « Laquei contriti sunt, nos vero

servati sumus: auxilium nostrum est in nomine Domini »[1]. Rursum dixit: « Vincula mea dirupisti; tibi sacrificium laudis sacrificabo »[2].

Inde, ad Dabra Gual progressus est, quod est coenobium ubi anachoreticam vitam agebat Anoryos, sacerdos, qui semotus habitabat et spiritale certamen pacato animo certabat. De hoc monacho narrant, dominam nostram Mariam ei apparuisse, et ante eum reginarum filias constitisse et *Virginem* cum eo directe collocutam esse. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl monachalem vestem e manibus huius monachi suscepit, et sanctorum iugo sacrorumque Librorum dictis subiectus fuit. Ieiunia multiplicabat, sacras exercitationes adaugebat, preces continuabat, et genuflectiones properabat. Ipse oblationes ecclesiae molebat; ipse oleastrorum stipitum onera nonaginta – unum pro ecclesiae necessitatibus et nonaginta pro abbate – ferebat, et denuo egressus truncum pro solitariis adfẹrebat; nec ligna aut truncos ascia vel securi, sed ferrea pala qua humum suffodiunt resecabat. Haec ad domandam carnem iuvenilibus viribus agebat: cum his omnibus serviret, ieiunia non intermittebat, neque omittebat preces, neque genuflectiones minuebat; aquam rursum ipse hauriebat. Tum tertia feria tum quarta tum sexta ieiunabat. Hunc ad modum in diaconali officio tredecim annos egit. Nec *carnem domare potuit. Media die, sole incalescente, terra p. 15.
incensa et saxis quasi igne candentibus, super saxa supinus se prosternebat, adeo ut corporis pellis coqueretur; dein, in pectum conversus, pronus super saxa ardentissima iacebat, adeo ut cutis et pectus et venter coquerentur: tum recubabat. Neque hoc modo carnem domare potuit.

Postea, metropolitam adivit et sacerdos factus est. Domi reversus, cellula sibi parata, in eam ingressus est et ibi est commoratus in timore Domini. Sancti omnes eum Domini angelum putabant. Inde, eremum petivit, et foveam qua totus reciperetur fodit: a colloquiis cum hominibus se abstinuit et muto similis factus est, nihil praeter sacrorum Librorum lectionem precesque pronuntiabat. Tum, multos post dies, sancti ad eum venerunt atque ei dixerunt: « Age! ex hac agendi ratione egredere, quaesumus, ut multorum utilitati subvenias ». Pater

[1] *Psalm.* CXXIV, 7-8. — [2] *Psalm.* CXVI, 16-17.

noster Baṣalota Mikā'ēl dixit eis: « Sinite me propter peccata mea flere, ut animam meam lucrifaciam, quemadmodum in Evangelio dictum est[1]: 'Quid homini proderit si mundum totum lucretur et animam perdiderit?' mihi enim haec fovea infernali fovea melior est ». Sancti ei dixerunt: « Si in fovea commoraberis, animam tuam solam iuvabis; si autem ex hac fovea egressus multos docebis, te ipsum et audientes servabis. Apostolis similis fias; ut Paulus doce; in tectis praedica, ut vox tua coram conciliis audiatur fac; sicut Evangelium ait[2]: 'Non potest civitas abscondi quae super montem posita est, et nemo lampadem accendit ut eam sub modio ponant, sed ut ponant super candelabrum ad omnes homines illuminandos ». Cum autem supplices eum urgerent valde, e fovea egressus est, et sancti omnes eum osculati sunt. Cum illis in timore Domini stetit: arcana videbat prophetarum instar, et miracula, apostolorum instar, patrabat. Divitias collegere sprevit, sicut David
p. 16. psaltes, et *segetes sibi non collegit, ne granum quidem sinapis; neque de cibo ventris sui sollicitus erat, nec propter viscera sua gemebat, nec de potu curam habebat, nec de vestibus contristabatur: carnem aqua lacrimarum lavabat et cor flamma Divinitatis calefaciebat.

Fratrem habebat natu minorem et monachum, sanctorum magistrum, cui erat nomen Ḫarayo Krestos. *Is* patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl deprecatus est cum diceret: « Simul in charitate et in pace commoremur, quaeso ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit: « Solitarium autem habitare volo! ». Tum ei cellam fecerunt, in qua commoratus est vigiliis addictus ieiuniis precibusque; et octoginta milies diu, octoginta milies noctu se prosternebat; propter prostrationum multitudinem terra excavata est, ita ut eum usque ad eius genua reciperet; ubi se prosternebat, eius sudor quasi aqua stillabat, ita ut pulvis in lutum converteretur et...[3] caprae qua indutus erat. Aliqui narrant: « Cum prostrationibus die quadam in sanctuario sedulo vacaret, eius oris spiritus flamma facta est, qua[4] re dixit: « Carnem meam vexavit flamma ignis ». Tota die vigilabat, dicens: « Neque oculis meis somnum neque palpebris requiem dabo, donec locum

[1] MARC., VIII, 36: textus autem mendosus est. — [2] MARC., V, 14-15. — [3] Textus corruptus est. — [4] Textus corruptus et mutilus est.

Domini et habitaculum Dei Iacobi inveniam »[1]. — Olim, cum de animae exitu ex hoc mundo et de migratione ad caelos cogitaret, Redemptor ei apparuit et dixit: « Cum Petro et Paulo Dominus tibi habitationem paravit ». His dictis, ei evanuit. Tum miracula atque prodigia operatus est. Ieiunia precesque multiplicabat, in afflictationibus propter Dominum perseverabat.

Dein, e domo patris *spiritalis* exiit et in alium locum secessit: ibi monasterium pulcherrimum condidit. Animam suam Domino tradidit ut caeleste praemium assequeretur, Domini verborum in evangelio memor[2]: « Qui animam suam, *propter p. 17. me prodiderit ipsam inveniet ». Rursum ait[3]: « Tritici granum, nisi mortuum fuerit, ipsum solum manet; si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Qui animam suam amat perdet, animam autem suam qui odit inveniet eam ». Horum autem cum recordaretur, Domini vir animam suam mundo mortuam et mundum animae suae mortuum habuit, sicut Paulus ait[4]: « Mihi mundus mortuus est, et ego mundo mortuus sum ». Et crebro iugo evangelii subactus est, alacriter ministravit in sanctorum vigilantia, aratrum cepit et retrorsum conversus non est, ne sulcus declinaretur. Domini Filium, eius laetali cruce suscepta, ob huius mundi opes lugens, secutus est. Similis fuit avibus caeli, cum segetes non coacervaret; solitudinis belluis, cum de corporis indumentis sollicitus minime esset[5]; apibus, cum flores ad mel faciendum colligeret. Cogitationum puritatem a prophetis, mundi contemptionem ab apostolis sumpsit; carnis puritatem a virginibus monachis, et anachoreticae vitae amorem a solitariis eremitisque sumpsit; doctrinam pulcherrimam a Paulo eloquii dulcissimo, miraculi agendi potentiam a Petro fidei petra sumpsit; castitatem a Iohanne Theologo, et a Iacobo Domini nostri fratre magnam vim in precibus persistendi sumpsit. Sumpsit constantiam e Iob probato, et in aerumnis perseverantiam a Paulo eremi sidere. Sumpsit vigilantiam ab angelis et laudationum multiplicationem ex archangelis. Sumpsit verberum carcerisque tolerantiam a confessoribus, et exilia passus est sicut sancti patres et peregrinatores. Has omnes fruges a spiritalibus

[1] *Psalm.* CXXXI, 4. — [2] MATTH., X, 59. — [3] IOH., XII, 24-25. — [4] *Gal.*, VI, 6; textus corruptus est. — [5] Cfr. MATTH., VII, 21-28.

sanctorum certaminibus cum collegisset, mel sibi paravit, legenti suavissimum, audienti iucundissimum, ut in psalmo dicitur[1]: « Eloquium tuum gutturi meo dulcissimum, super mel et saccharum ori meo dulce ». Rursum dicit[2]: « Desiderabile est super aurum argentumque, et dulcius super mel et saccharum, et servus tuus id custodit, et in custodiendo retributio multa ». Operum fructus quos in loco illo fructificavit multiplicati sunt.

p. 18. *Multos post dies, fratres ob itineris longitudinem ad hauriendam aquam molestati sunt; coenobium enim aqua carebat. Baṣalota Mikā'ēl dixit eis: « Agite, hic fodite! ». Fratres ei: « Cur in arida rupe fodiemus? Paullulum, ad humum bonam, ubi est herba, descendemus ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit eis: « In arido quidem Dominus laudatus est; primum cum aquam e rupe eduxit in Horeb, manibus Moisis famuli sui, deinde cum e lapidea tabula in carcere aquam, manibus discipulorum Andreae et Matthaei, eduxit ». Postea, pater noster honoratus baculum manibus sumpsit locumque illum pupugit: tum fratres monachi fodere inceperunt, non quidem quod aquam se educturos confiderent sed ne eius praeceptum transgrederentur; se enim frustra defatigare putabant. Magno ardore, saxa saxis molentes, foderunt. Cum cubitum penetravissent, albam humum aridam invenerunt. Tum *sanctus* eos desistere iussit; et destiterunt. Ibi crucem infixit et super crucem evangelium *posuit*; humus arida erat, quasi pulvis sine rore. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl domum rediit; fratres vero, unusquisque in domum suam, murmurantes et frustra ab eo defatigationem sibi impositam dicentes, regressi sunt. Inde, precibus absolutis, pater noster Baṣalota Mikā'ēl media nocte clam quo fodere praeceperat venit et aquam dulcissimam foveam usque ad oram replentem invenit; vas in foveam immersit[3], aquam hausit et ecclesiam ingressus est. Postea, cum illucesceret dies, fratribus dixit: « Venite, ut Domini benedictionem adspiciatis! ». Eos ad foveam aqua plenam duxit. Fratres adspexerunt, Dominum laudaverunt et patri nostro Baṣalota Mikā'ēl humiles gratias egerunt.

Cum altaris sacramentum celebraret, vix dixerant « Adveniat

[1] *Psalm.* CXVIII, 103. — [2] *Psalm.* XVIII, 10-11. — [3] Ea esse videtur vocis *soṭa*, in hoc loco, significatio.

Sanctus Spiritus », quam ille, Sancto Spiritu viso, clamaret et diceret: « Advenit Sanctus Spiritus » [1]. Confecto altaris sacramento, egrediebatur, *sed* foris neminis oculis se praebebat, cum nemine colloquebatur neque solis teporem *petebat: at statim p. 19.
domum ingrediebatur. Eius vero domus frugum custodis tugurio similis erat, fenestris quibus lucem ignis adspiceret carebat; neque ei stragulum, super quod cubaret, erat. A tempore quo monachus factus est, super latus suum dormiendi causa nunquam iacuit, nisi cum aegrotus esset; lassitudine ingravescente, erectus aliquantulum dormitabat, et postea totam noctem insomnis vigilabat, neque sacrorum Librorum verba recitare intermittebat neque preces cum lacrimis minuebat.

Deinde, Domini verba meditatus est quae dicunt: « Qui patrem et matrem et filios et mulierem non reliquerit, non est me dignus, nec me sequi potest; et qui lubenter non baiulat crucem suam non potest meus esse dicipulus » [2]. Horum omnium cum recordaretur, ad terram Tegrāy descendit. Patrem et matrem reliquit ut Iesum Christum patrem adspiceret; carnales parentes reliquit ut lucis milites sibi parentes essent; terrestrem hereditatem reliquit ut caelestis Ierusalem sibi hereditas esset; huius mundi bona reliquit ut margaritarum diadema in excelsis assequeretur; vestes oculis iucundas reliquit et sordidos pannos, resarta coria induit ut nuptiarum vestes indueret lucisque purpura amicireretur; terrestre connubium sprevit ut caelestes nuptias videret. De loco in locum sine viatico, et sine pane pro cotidiano victu, migravit, et sancta loca peragravit. Primo, ad locum Dāmo pervenit, et illic, Veteris Novique Testamenti librorum lectioni ipsorumque interpretationis studio sollicite addictus, commoratus est: propter assiduas Librorum lectiones linguae suae cutis quasi gladii vagina evaginata est [3], nec tamen ille Librorum lectiones intermisit. Inde profectus est, et ad Bēta abbā Maṭāʿ pervenit: beati Libānos benedictionem accepit, et paucos dies, Librorum lectioni deditus, commoratus est. Inde migravit et ad Makāna (*locum*) Qeferyā pervenit; unde ad Makāna Quāʿat migravit, et ex Makāna Quāʿat ad Makāna Baʿaltabēḫat, et ex Makāna Baʿaltabēḫāt ad Maqalē, et e loco Maqalē

[1] Valde dubia interpretatio: textus corruptus videtur. — [2] Luc., xiv, 26-27. — [3] I. e.: « lingua e cute evaginata quasi gladium e vag. ».

ad Makāna Gēfē, apud Gabra Nāzrāwi dilectum suum. Quocum-
p. 20. que pervenerat, *cellam sibi parabat, et noctem diemque agebat diligentissime Libros legens, et supplex ieiuniis deprecationibusque orans, ut sibi Dominus arcana Librorum mysteria patefaceret. Quadraginta dies et quadraginta noctes ieiunavit, nihil, nisi die sabato, degustans, ut sibi Tabernaculi opus manifestaretur; et *Tabernaculi* opera omnia, Sancti Spiritus visione, ei manifestata sunt; quemadmodum Dominus Moisi ostenderat, ita et ei ostendit. Iterum, ut antea, quadraginta dies et quadraginta noctes ieiunavit, ut pulcherrimi templi a Salomone conditi aedificatio ei revelaretur; et, Domino favente, templi longitudo et amplitudo revelata est, nec non putei sub laquearia [1], in vestibulo solidae columnae, in pelvi imagines Cherubim, ibique palmarum effigies, cardines, valvae duae unicuique ianuae, fastigia, aeneum mare super dorsum duodecim boum fuso metallo effectorum, et μεχωνωθ illud circumdantia quasi septum, et congii mensurae, et lavacra, et templi aedificationis opera omnia [2]. Tum quadraginta dies et quadraginta noctes ieiunavit ut ei luminum conversiones, et solis ianuarum status, eius ingressus et egressus, et eius cycli revelarentur. Atque ei, Sancti Spiritus auxilio, revelati sunt. Cum noctem in precibus ageret, caelorum mysteria adspexit, quae in libro Henoch filii Iared scripta sunt. Vidit ianuas solis et fenestras, et solem circumerrantem, unde eius aestus venit, et quomodo currus incendat (?). Vidit currus ventorum, quibus Angeli illum gubernantes ferunt, et stellam ei viam praemonstrantem. Vidit eius ortum, prout menses sibi invicem alternis vicibus succedunt, a tempore mensis s ē n ā s e n, quod est in quarto mense ianua, usque ad mensem a d ē r. Vidit quomodo dies noctibus breviores a mense t a s r i n priore usque ad mensem k o n u n priorem, secundum solis iter, fiant. Vidit quomodo dies noctibus longiores a mense n i s ā n usque ad mensem ḫ a z ē r ā n fiant. Vidit quomodo dies noctesque in
p. 21. mense ē l o l et in mense *a d i r exaequentur. Vidit conversionem luminum ortus lunae, et quomodo partes luminis quindecim (?) e novilunio usque ad plenilunium expleat, et quomodo lux pro mensura ei detur. Vidit eius deminutionem per quin-

[1] Cfr. Ez., XLVII, 7; v. etiam II *Chron*, IV. — [2] Haec obscura in ms. videntur.

decim dies e plenilunio donec cyclum expleat; namque mundus libris scientiae Domini ordinatus est. Vidit reditum viarum *lunae* et eius ortum e ianua ad ianuam festinantem; non vero, sicut sol, qui ex una tantum ianua triginta dies oritur, sed per ianuas suas singulis diebus triginta circumit. Vidit circulos dierum (*sexagesimam diei partem*), qui in quattuor partibus dividuntur, et quinta est solis reversio. Vidit temporum quadrantes, qui in quattuor partibus dividuntur, i. e. annorum dispositionem, per dies unum et nonaginta. Vidit fenestras ventorum, decem ad orientem, decem ad occidentem, decem ad septemtrionem et decem ad meridiem. His omnibus caelorum mysteriis in revelatione acceptis, cum noctem in precibus ageret, magna voce clamavit et dixit: « O Henoch, sic fulgidum est mysterium quod vidisti, et sic revelatum est tuorum arcanorum secretum? Profecto Apostolus ait[1]: ‘Qui scientia destitutus est a Domino datore petat, ille enim abundanter dat non probro afficiens neque exprobrans’ ». — Rursum ieiunare coepit et deprecari quadraginta dies et quadraginta noctes ut sibi Danielis prophetae visio revelaretur. Septimo die a quo ieiunium inceperat, vox e caelo ei venit: « Non tuum *tantum* est Danielis prophetiam noscere, sed eius gratiae donum datum est *filio tuo* Nātnā'ēl et tibi[2] ». Postero die, mane, pater noster Baṣalota Mikā'ēl filium suum Nātnā'ēl vocavit et dixit ei: « Gratia tibi a Domino data est, ut Danielis prophetae prophetiam explicares ». Tum *huius* Nātnā'ēl mens sicut fulminis fulgor illucescit; et Danielis prophetae prophetiam ab initio ad finem interpretatus est: patris nostri Baṣalota Mikā'ēl spiritus super eum est effusus, *sicuti spiritus Moisis super p. 22.
Iosuam et spiritus Eliae super Eliseum. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl testis fuit et filiis suis locutus est: « Librorum verbum in sinu meo propter amorem Domini stetit, cum clamarem et ter ‘pater’ et ‘pater meus’ dicerem: mens quidem mea clamabat, os autem tacebat; deprecationibus meis absolutis, hunc ad modum mecum colloquebatur et me exaudiebat »; et « Mi Domine, hoc verbum super me stetit » omnibus diebus, precum tempore, dicebat[3].

[1] IAC., I, 5. — [2] Fortasse autem w a l d e k a pro w a l a k a legendum est. — [3] Interpretatio dubia. Cfr. DAN., VII, 28; VIII, 27; X, 8.

Inde, pater noster Baṣalota Mikā'ēl mundum universum excommunicatione Apostolorum concludi putavit, quod metropolita corruptelae donis sacerdotale munus conferebat. Ad abbā Yoḥannes metropolitam progressus est et ab eo benedictionem accepit. Metropolita ei dixit: « Valesne, fili mi Baṣalota Mikā'ēl? ». Cui pater noster Baṣalota Mikā'ēl: « Valeo, sane, pater ». Metropolita ei dixit: « Cur venisti? ». Et pater noster Baṣalota Mikā'ēl: « Est mihi confessio de tua meaque sollicitudine ». Omnes recesserunt, et ambo remanserunt. Baṣalota Mikā'ēl metropolitae dixit: « Nonne quae Petrus Apostolorum princeps in Synodorum libro ait audisti: qui sacerdotale munus corruptelae donis acceperit vel contulerit removeatur? Rursum, nonne audisti quomodo Simonem incantatorem excommunicavit? Cum is aurum ad Apostolorum pedes attulisset, dicens: 'Dicite, ubi manus meas imposuero Sanctus Spiritus descendat', Petrus ira in eum exarsit et ei dixit: 'Aurum argentumque tuum sint tibi perditio! an gratiam Dei existimas pecunia emi? [1] nam te amarum quasi venenum puto' [2]. Audi, pater! fons aquae si turbatur, flumina omnia obturbantur; si vero purus est, omnes fluminis fluctus puri sunt. Si tu sub Apostolorum anathema incideris, mundus universus excommunicabitur ». Metropolita, ad iram concitatus, ei dixit: « Num tu mihi magister eris? a me autem disce! ». Et in eo expleta sunt verba Domini qui in Evangelio ait [3]: « Vae vobis, scribae et Pharisaei, qui ante homines caelorum ianuas clauditis! vos quidem non intratis, nec
p. 23. *ingredientes sinite intrare ». Synodorum liber ait: « Episcopus qui contra legem doceat, non episcopus, sed in Christum mendax est ». Rursum, in Evangelio dicitur [4]: « Vos estis sal terrae, lux universi; si sal evanuerit, in quo salietur? *ad nihilum valet ultra*, nisi mittatur foras, et homines mittunt [5] ». Haec omnia edoctus, pater noster Baṣalota Mikā'ēl, ad Tabernaculi sacerdotes progressus, cum illis collocutus est, ut eum ad regem deducerent. Tabernaculi sacerdotes regi de illo rettulerunt et patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl introduxerunt. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl *regi* dixit: « Regnum tuum anathematis causa tenebris circumfusum est; namque Apostoli, eum qui baptismum

[1] ACT., VIII, 20. — [2] Cfr. *Prov.*, V, 4. — [3] MATTH., XXIII, 13. — [4] MATTH., V, 13. — [5] *Sic* ms.

vel sacerdotium propter corruptelae dona accipiat vel conferat, iam pridem excommunicaverunt. Hic vero metropolita eorum praecepta violavit; ecce sacerdotale munus ob corruptelae dona confert. Si metropolita sub Apostolorum anathema incidit, qui ab eo ordinati sunt et qui ab istorum manibus baptismum acceperunt, omnes excommunicati erunt. Ita universus mundus sub anathema est ». Rex patri nostro Baṣalota Mikā'ēl dixit: « Cum metropolita venerit, tu quoque accede, ut simul colloquamur ». Paucos post dies *metropolita* apud regem advenit. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl ibi adfuit. At rex et metropolita, cum soli essent, hac de re collocuti sunt. Metropolita regi dixit: « Iste Baṣalota Mikā'ēl me a dignitate, te a regno expellere vult. Audi, fili mi, quae tibi dico. Eum in vincula coniici et ád terram Tegrāy in exilium pelli iube ». Et dixit rex: « Sicut dixisti, fiat! ». *Sanctum* ligari, deduci, ad terram Sārd perduci et in durissima vincula coniici iussit. Regis legati, ut iussi erant, fecerunt. *Sanctus* duos annos ibi in vinculis egit. Inde, eum ad terram Ṣerā' traxerunt et aqābē sa'at, qui in loco Quarār erat, tradiderunt dicentes: « Hunc monachum accipe, et firmissima vincula vinci, secundum regis mandata ». Cum haec audivisset, aqābē sa'at timuit; at pater noster Baṣalota Mikā'ēl propter vincula sua laetatus est. Loci quidem incolae eum valde dilexerunt et a vinculis solvere voluerunt; **sed* ipse recusavit, dicens: « Num quem rex vinxit vos solvetis? p. 24. ego tres annos in vinculis egi! ». Tum incolae, ad praefectum *provinciae* Ṣerā' progressi, ei dixerunt: « Cur iste Domini vir in vinculis manebit? ». Ṣerā' praefectus dixit eis: « Eum solvite, sicuti vultis ». Et patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl solverunt.

Paucos post dies, ad filium suum Sāmu'ēl ire statuit. Cum iter faceret, Gabra Nāzrāwi, eius dilectus, occurrit. Eo loco pernoctaverunt. Mane, cum illucesceret, ad filium suum Sāmu'ēl ivit. Sāmu'ēl, cum suis discipulis, eum magno gaudio recepit. Tum discipuli ei dixerunt: « Hierosolymam ire volumus ». At pater noster Baṣalota Mikā'ēl: « Sanctorum autem civitas est caelestis Ierusalem, inquit: constantes sitis, filii mei, ut David dixit [1]: Patientes estote, et cor vestrum firmate ».

[1] Cfr. *Psalm.* XXVI, 14.

Olim, cum eucharistiam celebrerat, fratres panem, qui super patenam erat, in puerum splendentem et super sacram mensam procumbentem converti viderunt. Pater venerandus Baṣalota Mikāʾēl lacrimas quasi aquae fons effundebat, flebat et in missae precibus clamabat: puer, cum super altare iaceret, ridebat, sicut puer iacens qui matrem adspiciendo laetatur. Cum pater noster Baṣalota Mikāʾēl ad preces fractionis panis pervenisset, puer, femoribus nudatis, ei latera, ut frangerentur, offerebat. Cum *sanctus* pueri carnem rupisset, illa manibus patris nostri Baṣalota Mikāʾēl in eucharisticum panem pro more convertebatur: at pueri latera, ut antea, ad puerorum normam quasi tenera caro apparebant, neque fractionis vestigium neque defectus erat ob ea quae e *puero* exceperat. Etiam sanguinem suum in calicem redemptionis effundebat. Fratres cum vidissent expaverunt, quod hoc mysterium respexerant, et nihil alter cum altero locuti sunt. Missae precibus absolutis, puer a fratrum oculis evanuit, et panis fragmenta in patena, vinum in redemptionis calice manserunt. Fratres in gaudio timore mixto, in laetitia tremore commixta
p. 25. sacrum mysterium receperunt. Ab *eucharistico sacrificio cum egressi essent, fratres patrem nostrum Baṣalota Mikāʾēl interrogaverunt dicentes: « Beatus venter qui te portavit! beata ubera quae te aluerunt [1]! Benedicta est hora in qua conceptus es et benedicta dies in qua es natus [2]! Nonne vidisti hodie quae pro te Dominus egerit, quomodo eucharisticus panis in iucundissimum puerum conversus sit? Ipsum, te tangente, laetari, teque frangente, ridere et tibi latera alternatim super calicem remittere vidimus ». Pater noster Baṣalota Mikāʾēl dixit eis: « Mihi autem non imago pueri apparuit, sed tantum panis pro more visus est. Sed in cordibus vestris incredulitatem fuisse suspicor, cum diceretis: 'Num panis in carnem Christi et vinum in eius sanguinem converti possunt?'. Quapropter, pueri imago, cum sacrificaretur, vobis manifestata est ». Ei responderunt: « Te suppliciter rogamus ne ex inde alius, praeter te, nobis sacramentum altaris celebret ».

Inde, ei dixerunt: « A te aliquid quaerere volumus ». Et pater noster Baṣalota Mikāʾēl dixit eis: « Dicite, quaeso; quae vultis quaerite ». Sancti ei dixerunt: « Num cum rege de eius nuptiis

[1] Cfr. Luc., xi, 27. — [2] Cfr. Iob, iii, 3.

cum patris uxore locutus es? ». Et Baṣalota Mikāʾēl eis respondit: « Cum eo hucusque collocutus non sum; nam in carcere, in durissimis vinculis steti ». Sancti ei dixerunt: « Nunc cum rege colloquere; eum timere noli ». Et dixit pater noster Baṣalota Mikāʾēl: « Loquar, neque timebo, si hoc Domino gratum est et ille me exaudiet ». Sancti dixerunt: « Si quis autem regem monere ausus erit dicens: ‘ Tibi patris tui uxorem in matrimonium ducere non licet ’, nonne ei martyrium erit, et ipsum flagellis verberabunt, aut cruciabunt, aut in vincula coniicient et in exilium expellent, aut interficient hac de causa? ». Pater noster Baṣalota Mikāʾēl dixit eis: « Martyrium erit, sane; sed ieiunemus et deprecemur et suppliciter oremus ut Dominus nobis virtutem sustinendi labores concedat. Cum viae nos committemus, neque triticum pro itinere, neque saccos ad cibos recipiendos, neque stragula lateribus nostris, neque soleas nostris pedibus, neque calices ad bibendam aquam neque pateras ad *ferculum edendum feremus; ex vobis nemo suscipiat nisi baculum quod in manu sua est, et crucis signaculum quod est super seipsum, et ferream palam qua terram fodiemus, ut, si frater moriatur, sepeliamus ». Hunc ad modum, molestum iter, calamitatibus quidem pressi, aggressi sunt; modo ieiuni pernoctabant, modo *ab incolis* benigne excipiebantur. p. 26.

Unus filiorum eius, cui nomen erat Endreyās, dixit: « Patrem nostrum Baṣalota Mikāʾēl interrogavi: ‘ Tibine a Domino revelatum est, o pater noster Baṣalota Mikāʾēl, utrum Sancti Spiritus auxilium super nos descensurum sit, ut martyrii afflictiones propter Domini praecepta, ius et legem sustinere valeamus? ’. Et mihi Baṣalota Mikāʾēl: ‘ Sane, inquit, mihi revelatum est auxilii spiritum super nos descensurum; fratribus enim me interrogantibus et dicentibus: ‘ si quis regem de noverca monebit, nonne ei martyrium erit? ’ cum responderim ‘ sane, erit ’, tum Sanctum Spiritum super omnes descendentem adspexi ’ ».

Sancti cum patre nostro Baṣalota Mikāʾēl, fame et siti omnibusque molestiis *pressi*, iter fecerunt, et e regione Tegrāy usque ad civitatem *regionis* Sēwā, cui nomen est Sāwan, venerunt; eo enim rex erat.

Cum sancti ad castra regis pervenissent, homo a daemonio agitatus, qui nudus, vestibus reiectis, currebat, advenit: populus,

amentia territus, ab eius conspectu se proripiebat ne iniuriis afficerentur aut vulneribus laederentur. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl *discipulis* dixit: « Ego quidem ad hunc dementem excipiendum progrediar ut me de futuris monitiones doceat ». Sancti ei dixerunt: « Qui mente deficiente semetipsum perdidit, quomodo te monebit? qui homines virgis saxisque expulit quomodo te admonitionum verbis excipiet? » Baṣalota Mikā'ēl eis respondit: « Nonne audivistis quae Paulus ait [1]: 'Huius mundi stulta elegit Dominus ut confundat sapientes?'. Rur-
p. 27. sum, nonne audistis quae ait Iacobus apostolus [2]: '*Daemonia cognoscunt et contremiscunt?'. Et Acta Apostolorum [3]: 'Erant autem quidam Iudaei, qui socios mendaces exorcizare coeperunt, et eis dicebant: Adiuramus vos per nomen Iesu, cuius in nomine Paulus docet. Et qui haec faciebant Iudaei erant servi principis sacerdotum. Daemonium eis respondit et dixit: Iesum novi et Paulum scio: vos autem unde *estis*? Daemonium illud in eos insanivit, ipsos aggressus est, vicit, vulneravit et ex eorum domu expulit'. Et in Evangelio [4] dicitur: 'Regressi sunt homines illi in laetitia et dicebant: Daemonia subiiciuntur nobis in nomine tuo et nobis submittuntur'. His dictis, pater noster Baṣalota Mikā'ēl hominem qui daemonium habebat adivit, atque ei dixit: « Mihi quae animae meae congruunt dic, sicut Dominus tecum locutus est ». Daemonium illud, pedibus saltans et manibus plaudens, ei dixit: « O Baṣalota Mikā'ēl, ubi es eo loco fortis esto, et in illis quae cogitasti persevera: propter iustitiam certa, regredi noli! ». Sancti admonitionum rectitudinem, quae propter vim fidei patris nostri Baṣalota Mikā'ēl e dementis ore egressae erant, mirati sunt.

Inde, rumor de sanctis et de eorum conventu apud regem Amda Ṣyon auditus est. Rex praefectos et principes, tribunos militum, magno apparatu exornatos, covinarios [5] in loricarum pompa cum hastis gladiisque, equites in equorum pompa cum armis praelio idoneis, pedites in pompa clypeorum, telorum et arcuum venire iussit. Coram *rege* instructi steterunt. Leones

[1] I *Cor.*, I, 27. — [2] IAC., II, 19. — [3] *Act.*, XIX, 13-16: textus corruptus. — [4] LUC., X, 17. — [5] *Mastaṣe'enāna saragallāt* « curribus insidentes ». Nunquam autem Aethiopes curribus in praelio usi sunt; ne curros quidem usque ad recentissimum tempus cognoverunt Hoc ad sacrorum Librorum imitationem fictum videtur.

terribiles et formidabiles ante se ligari iussit. Haec omnia rex fecit ut monachi expavescerent et reprehensiones omitterent. Tum vestibus oculos ferientibus se induit, capiti augusta *imperii p. 28. signa imposuit et carpus armillis cinxit: pulcherrimus erat, metuenda maiestate insignis, facie egregius, et magnis oculis praeditus.

Tum sanctos deduci et in regias *aedes* introduci iussit; milites eos, clypeorum fulgore hastarumque sepe circumdatos, adduxerunt et coram *rege* consistere fecerunt. Rex sanctis locutus est: « Cur venistis? ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl ei respondit: « Ut tecum de iustitia colloqueremur ». Rex eis dixit: « Dicite; mecum loquimini! ». Baṣalota Mikā'ēl magna voce respondit et dixit: « In initio creavit Dominus caelum ». Tum regi creationem mundi enarravit; tum parentum ortum et diluvii descensum propter humanae gentis peccata; tum ei Abrahami, Isaaci et Iacobi historiam et Domini amorem in ipsos, quod eius praecepta servaverant, enarravit. Rursum, quomodo Dominus Sodomam et Gomorrham propter incolarum peccata subvertit, enarravit. Rursum, ei enarravit quomodo Dominus legem dederit, atque pura ab impuris, edenda a non edendis, nubendas a non nubendis distinxit: « Dixit enim Dominus Moisi[1]: « Ego sum Dominus, Deus vester: nemo ad proximum sanguinis sui accedat, ut revelet turpitudinem eius, namque ego sum Dominus. Non revelabis turpitudinem patris tui neque turpitudinem matris tuae, tua enim mater est: eius turpitudinem non revelabis, patris tui turpitudinem non revelabis, nam patris tui turpitudo est ». Alio loco ait[2]: « Qui cum uxore patris sui recubuerit, patris sui turpitudinem revelavit: morte moriantur ambo, ambo scelesti sunt ». Et Paulus ait[3]: « Utrum vultis me ad vos venire in virga an in amore et in mansuetudine? nonne audita est inter vos fornicatio, *et talis fornicatio p. 29. qualis inter gentiles non fit, praesertim ut uxorem patris sui aliquis in matrimonium duxerit? Vos autem inflati: an deflevistis ut tollatur e medio vestrum qui id fecit? Ego quidem a vobis absens corpore, praesens autem spiritu sum, et ecce sum quasi vobiscum essem. Qui hoc fecit, congregatis vobis, in nomine Domini nostri Iesu Christi, et spiritu meo, per Sancti Spiritus

[1] Cfr. *Lev.*, XVIII, 67. — [2] Cfr. *Lev.*, XX, 11. — [3] Cfr. I *Cor.*, IV, 21; V, 1-5.

virtutem, illum Satanae tradite, ut eius caro vinciatur et spiritus, in die adventus Domini nostri Iesu, redimatur ». Audi, tibi dicam quomodo Dominus creata omnia creavit, et leges hominibus constitutionesque dedit. Dominus nos christianos duas uxores ducere, concubinas possidere, ad alius uxorem intrare vetuit. At Domini praecepta omnia apud te praetermissa sunt, et praesertim, quod magis est, patris tui uxorem in matrimonium duxisti. At ceteras feminas, quae multae sunt numero, hariolas et sacrificulas non dimisisti ». Rex autem dixit: « Quae patris mei uxor est? ». Pater noster Baṣalota Mikāēl dixit ei: « Zān Mangesā est uxor patris tui Wedem Ra'ada ». Rex autem: « Wedem Ra'ada pater meus non fuit, me non genuit! ». Haec rex praetextabat, quia eius patris fratrem, Qedma Sagada, cum eius matre recubuisse, et ipsum *regem* e *Qedma Sagada* genitum esse ei narraverant. Quapropter dixit: « Me non Wedem Ra'ada genuit! ». Rex magna ira exarsit. Magistri militum regis, eum ira incensum cum vidissent, sanctos flagellare inceperunt; et magna pertubatio fuit et tumultus, ita ut alter alterius vocem, magni clamoris causa, non perciperet. Rex, e regia sella surgens, hasta stricta, sanctos a flagellatoribus dimitti iussit, et militibus dixit: « Unumquemque prehendite, neque alter cum altero hac nocte conveniat: cras, ad me eos reducite! ». Regis milites illos traxerunt: sancti, contumeliis affecti, in vigilantia et Dominum deprecantes pernoctaverunt.

Mane, eos ad regem deduxerunt et in eius conspectu statuerunt. p. 30. *Cum eos adspexisset, regis cor ira exarsit, et monachorum unumquemque septem flagellis flagellari et cruciari iussit. Eorum sanguis fluxit quasi aqua. *Tum* ignis e loco quo vexabantur egressus est, et usque ad regis ianuam flammas emisit: diu noctuque exarsit. Rex propter hunc ignem expavit, atque milites ut e flumine aquam haurirent et in ignem proiicerent praecepit. Dum regis exercitus in *ignem* proiiciunt, ignis tribus in locis apparuit. Denuo rex populi multitudinem in eum aquam proiicere iussit. Dum proiiciunt, ignis rursum septem in locis apparuit. Tum rex magni fluminis cursum averti, ad ignem irae Domini extinguendum, iussit: tunc ignis omnibus in locis diffusus est. Regina Zān Mangasā regi Amda Ṣyon dixit: « Num cum aqua ignem ardentis irae Domini extingues? ».

Dein, albae muscae advenerunt et equos mulosque momorderunt: muscarum morsibus magna animalium copia periit. Tum rex, terrore correptus, noctu cum populo suo secessit. Inde, rex sanctos cum patre nostro Baṣalota Mikā'ēl vinctos in exilium compelli et in regionem *terrae* Ṣawan, cui nomen est Darā, conscendere iussit: cui *regioni* unus tantum est egressus et unus est ingressus; praecipitiis enim *ea* circumdatur. Qui *vero* super *hunc montem* incolunt Moslemi (tanbalāt) erant, Christum non cognoscebant, et homines interficiebant; rex, si ab aliquo poenam petebat, ad eos mittebat, ut pro eo ultionem sumerent.

Cum ad eos pervenisset, *sanctus* evangelium regni caelorum eis praedicavit et quasi lucis columna eos illuminavit. Eius praedicationis gratia, crediderunt et dixerunt: « Nos baptiza, quaesumus, in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl eis respondit: « Ite, cum rege colloquimini; vos in Christum credere ei dicite ». *Dārā [1] p. 31. incolae ei dixerunt: « Quis nos ad regem introducet? » Pater noster Baṣalota Mikā'ēl eis respondit: « Ad tabernaculi sacerdotes ite; ii cum rege loquentur ». Quemadmodum dixerat Baṣalota Mikā'ēl, Dārā *provinciae* Moslemi (tanbalāt) profecti sunt, ad tabernaculi sacerdotes pervenerunt et eis dixerunt: « Ut baptizemur in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti volumus ». Tabernaculi sacerdotes iverunt et quae Dārā *provinciae* Moslemi dixerant regi rettulerunt. Rex Moslemos ingredi iussit, atque eis dixit: « Quis vos, ut in Christum credatis et christiani sitis, docuit? ». Moslemi ei responderunt: « Apud nos est monachus captivus, qui hinc advenit; ipse nobiscum collocutus est ». Rex dixit: « Baṣalota Mikā'ēl est, quem ego in exilium expuli; regni enim castra perturbavit. Ecce eo etiam *populos* persuasit! Quid in hunc perturbatorem agam? ». Et dixit Moslemis: « Ite; in patrum vestrorum lege manete [2] ». Moslemi, in tristitia, ad patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl regressi sunt. Sanctus dixit eis: « Filii mei, tristes

[1] In codice aliquando Darā, saepius tamen Dārā scriptum est nomen. — [2] Aethiopiae reges et principes, religionis praetextu, incursiones in finitimos populos islamicos vel ethnicos praedandi causa (quod autem tributa colligere dicebant) facere cupiebant; quare, istorum ad Christi fidem conversionem saepe gratam non habebant.

esse nolite: remotam regionem, urbes, in quibus ecclesiae inveniuntur, petite. Unusquisque vestrum proficiscatur, et baptisma atque sanctum mysterium suscipiat. Inde, huc regredimini ». Profecti igitur sunt et iuxta patris nostri Baṣalota Mikā'ēl mandatum fecerunt; baptismate et sancto mysterio susceptis, ad eum in gaudio reversi sunt. Ipse, eos Domini praecepta docens, illic mansit.

Ex *Dārā incolis* quidam erat, Abrehām vocatus, quem pater noster Baṣalota Mikā'ēl diligebat; ei, postquam *incolae* baptisma susceperant, Abrehām nomen pater noster Baṣalota Mikā'ēl imposuerat. Olim, pater noster Baṣalota Mikā'ēl ei dixit: « Te pisces mihi captare mihique mittere cupio, nam Redemptoris nostri nativitatis in carne festum advenit ». Abrehām, quemadmodum pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixerat, ad pisces captandos profectus est; flumen enim ubi sunt pisces remotum erat. Aegre apud hominem quendam invenit et tres pisces assatos ad patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl misit. Cum autem
p. 32. *qui pisces deferebat* tardaret, pater noster *Baṣalota Mikā'ēl sanctis dixit: « Cenandi tempus advenit; ad cenaculum eamus, ne communitatis cena, secundum sanctorum regulas, praetermittatur ». In domum, in qua mensas pro sua inopia paraverant, cum ingressi essent, dum cenae preces recitant, pater noster Baṣalota Mikā'ēl subrisit; prophetico enim spiritu, qui super eum erat, quid in itinere accidisset cognovit. Nam qui ab Abrehām missus fuerat ut pisces deferret, ex tribus assatis piscibus unum in arbusculis abdiderat. Sancti patri nostro Baṣalota Mikā'ēl dixerunt: « Quid te ad risum movit? ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl *eis respondit*: « Iter faciendo quidam me spoliavit: piscem reliquit, duos attulit ». De is cum colloqueretur, qui ab Abrehām missus fuerat pervenit et patri nostro Baṣalota Mikā'ēl: « Pisces illos, inquit, accipe; nam post magnas investigationes inveni; qua de causa eos mittere moratus sum ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit: « Dominus benedictiones suas multiplicet ». Et ei qui missus fuerat: « I, ait; cum regredieris, *nemo* in itinere a te rapiat ». Legatus haec verba in corde suo non infudit. Cum ad locum in quo piscem assatum abdiderat pervenisset, manum ad eum excipiendum porrexit: at piscis assatus, in draconem magnum conversus, se movit, et caput extulit ut puerum morderet. Puer

e draconis conspectu aufugit; inde [1], aufugebat, clamabat et dicebat: « Me, sancti, adiuvate! me adiuvate! me, o Baṣalota Mikā'ēl, adiuva! » Cum clamorem audivissent, sancti in communitatis cena conturbati sunt. Cum dicerent: « Quid est hic clamor ruri? », pater noster Baṣalota Mikā'ēl eis locutus est: « Venite, egrediamur, ut Domini virtutem adspiciamus ». Cum egressi essent, puer venit, et patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl amplexus: « Hominem, inquit, mei instar te esse putavi, et unum e piscibus quos tibi afferebam furatus sum. Cum rediissem ut *piscem* susciperem, ecce ille in draconem conversus, me persecutus est ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl *respondit: « Ego quidem peccator sum et improbus, p. 33.
sed Domini castigatio tibi terrorem hac formidanda visione iniecit ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl draconi benedixit dicens: « Ad pristinum statum, Iesu Christi virtute, revertere! ». Draco in piscem assatum reversus est. Sancti omnes mirati sunt, laudes Domino tribuerunt, ad patris nostri Baṣalota Mikā'ēl pedes se prostraverunt et dixerunt: « Prophetam magnum nobis excitavit Dominus; apostolum novum nobis excitavit Dominus; caelestem hominem terrestremque angelum nobis excitavit Dominus; militem fidei causa pugnantem et bellatorem *Trinitatis* gladio certantem nobis excitavit Dominus ». Sancti ad communitatem regressi sunt. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl sanctis dixit: « Quid de hoc pisce assato faciendum? Si edemus, nobis sub draconis speciem se ostendet; si abiiciemus, Domini miracula super ipsum manifestabuntur. Venite ergo: eius carnem spinasque igne ustulemus, oleo condiamus, et in cornu immittamus ut aegrotis medicamen sit ». — Seniorum unus dixit: « Postea, propter piscis carnem, quam igne ustulaverant et oleo condiverant, caecorum oculos vim recuperavisse, leprosos mundatos fuisse oculis meis vidi ».

De eius prodigiis rumor regi auditus est. Rex sanctos illinc expelli et ad lacum magnum, cui nomen est Zewāy, adduci iussit. Lacus vero profundissimus est atque amplissimus; nemo in eum, praeter (*sine?*) w a b a l [2], ingreditur. Ad insulam sanctos adduxerunt. Eius incolae ethnici (a r a m i) erant, legum

[1] *Sic* ms., sed *emza* pro *emz* legendum, et « cum aufugeret » intelligendum puto. — [2] Vocis w a b a l (si recta est codicis scriptura) sensum ignoro.

institutionumque ignari, carne mactata et non mactata vescebantur, hippopotamos ceteraque animalia, quae *christiani* non edunt, comedebant. Ibi, in ieiuniis et precibus magnisque afflictationibus steterunt, toto corde et ardentissimis lacrimis Domino ministrantes.

p 34. Dein, rex *sanctos* e lacu educi iussit et *praeconem misit qui circumiret et haec diceret: « Sancti illi in Siwā finibus praedicent et homines doceant! ». Sancti *igitur* per totam Sēwā terram praedicaverunt, atque ut *incolae* ab idolorum cultu, divinatoria scrutatione ceterisque ad idololatriam pertinentibus desisterent effecerunt.

Inde, *Baṣalota Mikā'ēl* cuidam e filiis suis fidelibus dixit: « Tranquillum locum mihi quaere! ». Fidelis ille respondit ei: « Sane, pater; voluntatem tuam perficiam ». Iucundissimum locum quaesivit et illic patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl cum paucis discipulis deduxit: *sanctus* ceteros discipulos ad sua loca regredi, ut in terra Siwā evangelium regni caelorum praedicarent, iussit. Eius discipuli, sicut ipse praeceperat, Siwā *terrae* incolas a divinationibus, hariolationibus ceterisque ad idola pertinentibus averterunt, et scortationes et fraudem et omnia quae Domino odiosa sunt ab illis removerunt.

Rex ad hostium regionem, ut defectores peteret bello, ivit [1]. *Hostes* ad fidem patris nostri Baṣalota Mikā'ēl nec non ad fidem discipulorum eius conversos esse auditu accepit. *Tum* patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl eiusque discipulos in vincula coniici iussit. Patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl in vincula coniecerunt, cum annos duos in tranquillo loco egisset: huius regionis nomen est Nār'et [2]. Eum vinctum donec rex e bello rediret detinuerunt. E bello reversus, rex patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl cum discipulis omnibus deduci iussit. Tunc, eis terribili sua magnificentia insidiatus est, ut imperii maiestate terrorem eis iniiceret. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl discipulis dixit: « Expavescere nolite, o filii mei; hic enim regis terror non a Domino sed ab osore est: qui, vero, diaboli consilio minatus est virtute Domini superabitur ». Rex illos coram se admittere timuit; antea enim eum suis reprehensionibus terruerant. Qua re legatum ad *sanctum* misit qui diceret: « Cur pro

[1] V. supra pag. 27. — [2] Vel Enāret legendum?

me non oratis, ut decet pro regibus precari? ». *Pater noster p. 35. Baṣalota Mikā'ēl ei misit: « Num pro omnibus regnantibus precari decet? Omnesne super iudicii thronum sedentes ' dilecti Domini ' dicuntur? Nonne Moises et Aron Pharaoni restiterunt? super eum Aegyptique populum duodecim plagas miserunt. Samuel Saulo dixit [1]: ' Quia Domini vocem contempsisti, Dominus te contemnit '. Elias Achabum redarguit [2] et eius diebus, per annos tres mensesque sex, imbres prohibuit ». Legatus profectus est et verba patris nostri Baṣalota Mikā'ēl regi rettulit. Rex ad patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl misit qui diceret: « Pro peccatore autem non precamini, ait Dominus [3] ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl respondit: « Quid est peccator, nisi ut Dominus eum ad paenitentiam redigat? ». Et legato: « Age, inquit, haec regi dic: Propter maiestatem tuam non timeo, propter cruciatus tuos non tristor. Si me hastis confodi iusseris, Ezechielem meminero; si ad leones in pastum proiici, Danielem meminero; si in fornacem ignis mitti, Ananiam, Azariam et Misaëlem; si serra secari, Isaiam; si saxis lapidari, Ieremiam; si cultro caput praecidi, Iohannem filium Zachariae, quem Herodes propter Herodiadem, Philippi fratris suis uxorem, interfecit; si alios in me cruciatus attuleris, apostolos sanctissimos et martyres victores, qui passionem passi sunt omnes, meminero. Num sanctos putas maiestatis tuae causa, non vero humilitate subigendos esse? Nonne antiqui reges [4], hostibus surgentibus, deprecabantur, sanctorum cellas pulsantes, ut auxilium in proelio invenirent? Tu autem sanctis minaris! Putasne in nos, miseros, certare? Nonne in Dominum certas, *cui et animas et p. 36. corpora nostra tradidimus? ». His ab *ore* legatorum auditis, rex expavit valde, et legatum misit qui diceret: « Parce mihi, pater! nunc vero voluntatem tuam faciam. Sacerdotes mei, ut eis verba vitae exponas, venient; si vero apud me consistere vis, ut doceas et quae me iuvabunt exponas mane ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl ei respondit: « Propter peccata tua est tibi apud Dominum lis, nec non propter populi peccata. Propter autem monachorum peccata, tu obiurgaberis ».

[1] Sam., xv, 23. — [2] I *Reg.*, xviii. — [3] *Sic* ms.; textus autem corruptus videtur. Forsan legendum est: « Num Dominus dixit: pro peccatore non precamini? ». — [4] Haec ad regis Kālēb et sancti Panṭalēwon historiam alludere videntur.

At rex: « Cur propter monachorum peccata obiurgabor? ». Et pater noster Baṣalota Mikā'ēl: « Cur igitur monachi cum viduis habitant? Monachi soli maneant, quia ignem et herbam in uno loco esse dedecet ». Tum rex praecepit: « Praeco circumeat et dicat: 'Si monachus *cum muliere* inventus sit, bonis spolietur; praefecti eius bona, eius peculium diripiant, ipsumque cum moniali quae ei ministrabat, ut poenas flagello exsolvant, ad me deducant! ». Inde, pater noster Baṣalota Mikā'ēl pacem pactus est, et rex pacem composuit: *ille* domum rediit [1].

Rursum, regi dixerunt: « Hic monachus, cui nomen est Baṣalota Mikā'ēl, milites tuos omnes ad paenitentiam redegit ». Et rex interrogavit: « Quinam ad paenitentiam redacti sunt? ». Eorum nomina, virorum et mulierum et praefectorum, rettulerunt. Mulier erat quam antea rex in matrimonium ipse duxerat et dein cuidam suo Amharico militi [2] dederat. Illam ad paenitentiam redactam esse et concubitum viro recusare regi rettulerunt. Dixit rex: « Illam in cubili meo ut polluam ad me deducant! ». Legatus qui illam adduceret missus est. Is cum advenisset, mulier ad patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl misit qui diceret: « Precibus tuis adiuva me, pater! vigilias vigiliis adde, nam-
p. 37. que, ecce rex *ut paenitentiam dimittam et in eius cubili polluar, me ad se deduci iussit ». Nuncius, labente in vesperam die, cum sancti in cenaculum ingrederentur pervenit. Dum cenae preces recitant, patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl de nuncii adventu certiorem fecerunt. Illum priusquam sancti aliquid degustarent introduci iussit; mulierem enim summa benevolentia prosequebantur. Legatus nuncium rettulit. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl sanctis dixit: « Nemo vestrum cibum vel aquam degustet, nemo habitaculum petat, nemo hac nocte somnium palpebris suis det! ». Omnes ad ecclesiam duxit, et feminalia arcte cingere praecepit; tum, vestes et cucullos deponere iussi sunt, et nudi manserunt. Noctem integram magnis in supplicationibus egerunt: alii in genua pro suis viribus provolvebantur;

[1] Forsan *mesla negus* legendum est: i. e. « Pater noster Baṣalota Mikā'ēl cum rege pacem panxit et composuit, et domum rediit ». — [2] *La lamḥarāhu:* in vulgari hodierno eloquio interdum *amḥarā* = « miles, servus Amharicus ». Si autem *laʿemḥarāhu* legendum putas, « cuidam ex suis militibus » interpretandum est.

alii lacrimas ex oculis ut imbris stillas profundebant; alii stantes ut obelisci perseverabant; sacerdotes a vespere usque ad primam diei lucem vicissim tus altari ingerentes suppliciter oraverunt. Nocte illa, rex in ancipitem morbum delapsus est, adeo ut mors immineret. Rex familiaribus suis dixit: « Nulla alia causa est cur hic morbus me invasit, quam Baṣalota Mikā'ēl preces, quia ut mulier, quae in eo confidebat, adduceretur praecepi. Nunc vero quo antea erat redeat ». Et patri nostro Baṣalota Mikā'ēl misit dicens: « Me sanitati ex hoc morbo, qui propter iussa de muliere tibi commissa me invasit, restitue, o pater! Nunc vero ut ipsa ad pristinum locum regrederetur mandavi. Loricatos equites ad aedes discipulorum tuorum delendas missos nunc revocari iussi. Tum autem parce mihi, pater, sicut Dominus pater tuus! Si Dominus precibus tuis sanctis me sanitati ex hoc morbo restituerit, secundum praecepta tua vitam agam ». Rex cum legato sacerdotes et diaconos ut patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl obsecrarent misit. *Illucescente p. 38.
die, pater noster Baṣalota Mikā'ēl monachos vestes sibi induere, cingulum cingere, cucullum sibi imponere, pallio se amicire iussit. Tum regis legati, sacerdotes et diaconi advenerunt, nuncium totum ei rettulerunt, eumque ut pro regis valetudine Dominum oraret deprecati sunt. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit eis: « Quis haec omnia fecit, nisi vos, clerici, qui sermonibus vestris regem beatum praedicatis, laudibus extollitis et dicitis: Quis sicut tu strenuus, et quis sicut tu triumphator, et quis sicut tu in omnibus liberalis, et quis sicut tu eleemosynarum largitor? Vobis celebrantibus, peccata peccatis addit, quemadmodum Isaias ait[1]: 'Popule meus, qui *beatum te dicunt ipsi* te decipiunt et vestigia pedum tuorum perdunt' ». Sacerdotes et regis milites *sancto* dixerunt: « Pater, nos quidem secundum praecepta tua vitam agemus. Rex vero dixit: 'Si ex hoc morbo sanabor, quae iusseris perficiam' ». — Pater noster Baṣalota Mikā'ēl eis respondit: « Regem non se conversurum neque peccatorum suorum paenitentiam acturum cognosco; sed Dominus illum sanitati a morbo restituet, ne eius mors propter verba mea accidat ». Sacerdotes ei dixerunt: « Pedum tuorum pulverem da nobis, quaesumus, ut *regi* ad integram va-

[1] Is., VIII, 12.

letudinem confirmandam deferamus ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl respondit eis: « Pedum meorum pulverem vobis non dabo; sed ite, et regem a morbo sanatum invenietis! ». Sacerdotes et qui missi fuerant omnes profecti sunt, et regem a morbo sanatum invenerunt.

Dein, pater noster Baṣalota Mikā'ēl in illo loco stetit, in anachoretica vita, cum spiritale certamen certaret discipulosque evangelium regni caelorum doceret. Olim, ut eucharistiam celebraret ad mysterii ordinationem ingressus est. At scorpio, ut ei noceret, eius vestibus perfossis, *sanctum* magnis morsibus vexavit. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl missam non abrupit, neque manum in sinum ad scorpionem conquirendum immisit;
p. 39. sed laudationes, manibus extensis, absolvit et *sanctum mysterium populo tradidit. Missa absoluta, eius caro debilitata est animusque defecit. Sancti illum morbo correptum esse putaverunt, neque scorpionem sinum eius morsibus vexavisse intellexerunt. Cum autem eius corpus manibus scrutarentur, scorpionem et *patris nostri* carnem aegrotam scorpionis veneni iniectione lividam invenerunt: optimi viri constantiam celebraverunt et laudaverunt. Quam mirabilis fuit magnitudo constantiae patris nostri Baṣalota Mikā'ēl! Quam mirabile fuit eius laborum certamen, quod gratum hominibus et praemio affectum est apud Dominum! O pater, quo modo *statim* cauda scorpionis te aegritudine non affecit et sui veneni emissione *statim* non vexavit? O pater, quo modo talem adflictionem sustinuisti? O pater, quo modo a missae initio usque ad finem perseveravisti? O pater, Deo tuo in sancta eucharistia sacrificavisti ut populo salutem animae traderes: te ipsum constantia adflictionis, scorpionis acerbitate productae, sacrificavisti. Sacrificii tui odor usque ad caelum adscendit et coram throno Illius qui omnia accipit pervenit. O pater, sacrificium tuum, sicut laudes Cherubim et sicut odor turis Seraphim, acceptum fuit. O pater, Aethiopiae magistrorum princeps! O pater *genitor* monachorum regionis Agʿazi! O pater, qui in exilio tuo laetabaris sicut homo qui magnam praedam invenit, et in vinculis exultabas sicut homo qui ad nuptiarum domum procedit! O pater, quando sanctuarium ingrediebaris, vultus tuus conspicuus erat quasi hominis qui annotinum vinum bibisset! Quando prostrationes incipiebas, eas quasi equorum cursus celeres reddebas. O pater, quando manus tuas

ad deprecandum extendebas, corpus tuum effusione lacrimarum lavabatur; quando docebas, gratia e labiis tuis effundebatur. O pater, cum in regio foro esses, cor tuum exardebat ut ursa pariens vel fera agrorum saeva; in ira tua prosequebaris quasi leo rugiens et ferae ululatum edentes, quasi pardus prosiliens, relicta matre, ut aggrediatur venatores persequentes. O pater, num tibi caro non erat, quod dolores non timebas? O pater, *num carnis debilitas tibi non erat, quod regii fori p. 40.
cruciatus non timebas? O pater, memento mei in precibus tuis; iusti enim preces potentiam et potestatem habent [1].

Nunc vero redeamus, ut patris nostri Baṣalota Mikā'ēl historiam exponamus. Olim, monachorum unus ei dixit: « O pater, in eodem loco, in charitate et in anachoretica vita, maneamus » Baṣalota Mikā'ēl ei respondit: « Si monialis tibi est, tecum non manebo ». Ille monachus contra: « Mihi monialis non est ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl ei dixit: « Si monialis tibi non est, hic manere nos non decet; in alium locum devertamur ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl ei parvulam cellam fecit, et monachus illic commoratus est. Die quodam, cum ille abesset, monialis venit et dixit: « Me ad patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl ducite quaeso ». *Sancti* vero filii *mulieri* dixerunt: « Ad eum ingredi nequis ». Illa dixit eis: « Hinc quidem, antequam a *sancto* absolutionem a peccatis meis acceperim, non discedam ». Monialis verba patri nostro Baṣalota Mikā'ēl cum rettulissent, pater noster Baṣalota Mikā'ēl *filiis suis* dixit: « Dicite ei: Peccata tua huic sacerdoti fatere! ». Monialis peccata sua omnia, et monachum illum, qui monialem secum habere negaverat, virginitatem suam corrupisse *sacerdoti* confessa est. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl sacerdotem illum ad monialem misit dicens: « Haec paenitentia est; hunc ad modum ieiuna. Ad monachum illum iterum iam redire noli! ». Et ipsam ad Filpos, filium suum, abduci iussit, ad quem legatum misit qui diceret: « Hanc ovem, quam e lupi ore eripui, accipe, et tu secundum monasticas regulas custodi quaeso ». Cum reversus esset, monachus ille patri nostro Baṣalota Mikā'ēl dixit: « Monialem meam mihi redde! ». Et ei pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit: « Monialem tibi non

[1] Cfr. Iac., v, 16.

esse nonne antea dixisti? Nunc vero monialem tuam non servabis! ». Monachus magno furore exarsit, cui pater noster Baṣalota Mikā'ēl: « Quid vero a te discessit, ut in me tanta p. 41. ira desaevires? ». — *Diaconus quidam, qui apud patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl Vetus Novumque Testamentum didicerat, in alium locum profectus, se sacerdotem esse iactavit, et, cum sacerdos non esset, eucharistiam confecit et celebravit. Patri nostro Baṣalota Mikā'ēl illius facinora rettulerunt. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl illum vocari iussit. Cum venisset, pater noster Baṣalota Mikā'ēl, ira in eum exardescens, ei dixit: « Ad quid haec patrasti? Cum ne Angeli quidem Christi carnem tangere audent, quomodo tu, pulvis, cum sacerdos non sis, ausus es? Haec si audivissent, te lapidibus obruissent! » Ille autem respondit: « Pater, beatissime pater, paenitentiam mihi impone, quaeso ». Et ei dixit pater noster Baṣalota Mikā'ēl: « Hunc ad modum ieiuna; hunc ad modum paenitentiam age ». Iterum autem ille ad pristinam stultitiam regressus est, et eucharistiam, Christi incarnationis die, confecit. Haec cum patri nostro Baṣalota Mikā'ēl relata essent, pater noster Baṣalota Mikā'ēl eum vocari iussit, et *discipulis* dixit: « Cavete ne cum illo sive in eucharistia sive in precibus communionem habeatis ». Post haec omnes, sive sacerdotes, sive diaconi, et populus universus illum deseruerunt. Deinde Satanas illius monachi cor, ut Iudam Domini venditorem, invasit. Diaconus ille, cum profectus esset, in monachum, qui monialis virginitatem corruperat, de quo antea rettulimus, incidit. Lupi ambo in ovem, accipitres in columbam, serpentes in purissimum virum, viperae malignae in legis doctorem benedictione plenum conspiraverunt. Ambo, ad regem progressi, patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl criminis arguerunt, dicentes: « Tibi, o rex, maledicit, dicens: Qui Pharaonem eiusque copias in profundo mari submersit, sic regem hunc cum eius copiis populisque submergat! ». Ad iram incitatus rex *patrem nostrum* in vincula cum filiis coniici et unde erat adduci iussit; eos in vincula coniecerunt et ad regis limina adduxerunt. Rex ad patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl qui diceret misit: « Cur mihi p. 42. maledicis? ». *Respondit pater noster Baṣalota Mikā'ēl: « Ego autem tibi non maledixi. Libros nonne didici? Dominus enim ait: ' Vobis maledicentibus benedicite, et beneficia in oppres-

sores vestros conferte '[1]. Et Paulus ait[2]: 'Tibi maledicenti benedic'. In monasticis regulis dicitur quoque: 'Nec etiam diabolo maledicite'. Nunc vero, si ne diabolo quidem maledicere *Dominus* iubet, quomodo *monachi* regi maledicent? ». Rex patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl introduci praecepit, eique dixit: « Hi te maledixisse mihi rettulerunt »; et monachos ambos, de quibus antea locuti sumus, ei praesentavit. Et pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit regi: « Eorum alter, monachus, cuiusdam monialis virginitatis corruptor est; quam, cum ad me venisset et de illo conquesta esset, ne rediret *et* iterum ad eum accederet prohibui, et in alium locum propuli: illum vero secundum sanctorum disciplinam correxi et quin haec iteraret vetui. Alter autem apud me in diaconali dignitate commorabatur; alibi progressus, se, sacerdos cum non sit, sacerdotem esse praedicavit et eucharistiam celebravit; quae de eo cum mihi relata essent, ipsum reprehendi et ei minatus sum; haec vero egisse ille coram sacerdotibus confessus est; et in paenitentia pro usurpato sacerdotii munere eum sistere feci. Postea, ad pristinam stultitiam rediit. Tum omnes qui cum eo erant, quin cum ipso in precibus communionem haberent prohibui. Quapropter me mendaciter criminis accusaturi ad te progressi sunt ». Dixit rex: « Age; in illos pro voluntate tua statue, et pro lege tua, sicut scis, paenitentiam impone ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl ei salutem dedit, regi annuit et domum regressus est.

Olim, Nātnā'ēl, omnium eius filiorum maximus, ad eum venit. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit: « Ex aedibus Egzi' Kebrā sororis meae, ut cum Nātnā'ēl filio meo societatem ineamus, cerevisiam afferte! ». *Cerevisia in parva patera, aliam p. 43.
enim in aedibus non invenerant, adlata, pater noster Baṣalota Mikā'ēl, patera altera sumpta, in utraque cerevisiam divisit; quae pateras usque ad oras implevit et propter eius preces abundantissima fuit, sicut viduae oleum omnia *vasa fictilia*, quae in eius domu erant, propter Eliae prophetae mandatum implevit[3].

Olim, cum Baṣalota Mikā'ēl pater noster et Za 'Amānu'ēl, Walaqā magister, simul in exilio essent, discipuli panem quem

[1] Luc., vi, 28. — [2] I *Cor.*, iv, 12. — [3] III *Reg.*, xvii, 14.

pro eorum cena in pistrina paraverant attulerunt. Za 'Amānu'ēl panis corruptus est neque pulcher *adspectu* fuit; panis autem patris nostri Baṣalota Mikā'ēl pulcherrimus visuque iucundissimus erat. Et Za 'Amānu'ēl discipulus dixit discipulo patris nostri Baṣalota Mikā'ēl: « Quae pro magistro tuo paravisti mihi trade, quaeso; magister enim meus ad iram propensus est, et si panem hunc corruptum videbit, mihi irascetur et me redarguet ». Patris nostri Baṣalota Mikā'ēl discipulus discipulo Za 'Amānu'ēl respondit: « Sicut dixisti, accipe; magister enim meus longanimis est ». Et panem patris nostri Baṣalota Mikā'ēl in Za 'Amānuēl sportulam, panem vero Za 'Amānu'ēl in patris nostri Baṣalota Mikā'ēl sportulam miserunt. Tum, ad vesperas, eis cenam in sportulis attulerunt. Cum sportulam Za 'Amānu'ēl aperire vellent, ipsa ne aperiretur restitit, quod patris nostri Baṣalota Mikā'ēl panis in ea erat. Totis viribus aperire conati sunt: eis restitit. Tum Za 'Amānu'ēl dixit discipulo suo: « Quid mali patravisti, quod sportulae meae operculum ne aperiatur renititur? » Discipulus respondit ei: « Peccatum tui metu commisi! Cum panis tuus in pistrina corruptus esset, huic socio meo dixi: Mihi panem magistri tui da, quaeso, ne magister meus mihi irascatur. Ut postulaveram, dedit. Hac de causa, suspicor, ne aperiatur sportula restitit ».
p. 44. At Za' Amānu'ēl dixit: « Benedictus sit Dominus qui *super sanctos suos prodigia agit! » Tum pater noster Baṣalota Mikā'ēl ei dixit: « Panem tuum, quem tibi Domini iudicium dedit, accipe! » Et cum pater noster Baṣalota Mikā'ēl ei benedixisset, statim sportula pro more aperta est. Qui viderunt Dominum laudaverunt.

Olim, rex militibus suis dixit: « Qua de causa monachos coenobia monasteriaque incolentes in me insolescere putatis, nonne propter fluentes amnes aquarumque scaturigines, quae cum per eorum arva decurrunt, eis plantas irrigant, olera seminant, caepas alliaque aspergunt, inde, saturitate pleni, ut mecum contendant veniunt? » Et rudes milites, qui operam ei in sanctorum persecutionibus dabant, venire ut *patrem nostrum* advocarent iussit. Militibus haec imperavit: « Ite, sanctos cum Baṣalota Mikā'ēl, imperii mei perturbatore, in exilium pellite, et in aridam terram, aqua iter unius diei destitutam, deducite! ». Tum sanctos illos in remotam terram

expulerunt. Cum ad fluentem amnem pervenissent, qui regionis naturam sciebant eis dixerunt: « Aquam ab hoc flumine haurite; aliam enim postea non invenietis; si enim *e vestro loco* mane prima luce proficiscemini huc ad horam sextam pervenietis; sexta autem hora si proficiscemini, ad occasum solis *tantum* pervenietis ». Sancti aquam ex illo flumine hauserunt et quo deducti sunt biberunt.

Mane, diluculo, inter se collocuti sunt: « Agite; ad flumen eamus, ne reditus noster in nocturnis tenebris fiat! ». Atque eis dixit pater noster Baṣalota Mikā'ēl: « Constantes estote, o filii mei, et corda vestra firmate; nam virtutem Domini videbitis ». Media mane, pater noster Baṣalota Mikā'ēl, ad rupem aestu solis pedes exurentem - torrida enim regio erat - progressus, super eam, trium horarum tempore, oravit. Cum oraret, rupes contremuit; ex illa *quasi tabula magna avulsa est, et p. 45. aqua copiosa effluxit; ante aquam pisces multi effluxerunt. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl regios milites appellari iussit; eisque, cum advenissent, pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit: « Dominus vester, propter aquam infensus, ne id quod hyaena bibit biberemus nos huc traxit, et Dominus, victui nostro consulens, nobis cenam, piscibus non inspectione fluminis captatis sed ex aqua quae ob eius miraculi gratiam e rupe scaturiit egressis, paravit. Quid dominus vester cogitabit? Quo nos in exilium mittet, et eo Dominus non perveniet? Quo nos abducet, et eo Dei potestas non erit? Nam scriptum est[1]: ' Eius potestas in universa terra est '. Rursum Scriptura ait[2]: ' Quo ibo a tuo spiritu et quo e tuo conspectu aufugiam? Si ad caelum ascendero, et ibi tu es; in profunda si descendero, ibi tu es; alas ut aquila si sumpsero, et ad extrema maris volavero, huc manus tua deducet me, et tenebit me dextera tua ». Regis milites, cum profecti essent, omnia miracula quae viderant patris nostri Baṣalota Mikā'ēl precum virtute patrata regi rettulerunt. His auditis, rex timuit, et *monachos* dimitti et quo vellent abire iussit.

Paucos dies sancti, in prodigiorum suorum *terra* (?) commorati sunt. Inde, Satanas cor regis in tentationem, ut sanctos iniuriis afficeret, induxit. Rex populis suis universis manda-

[1] *Psalm.* CIV, 7. — [2] *Psalm.* CXXXVIII, 7-10.

vit: « Sanctos qui in omnibus imperii mei civitatibus sunt adducite! ». Sanctos adduxerunt. Za 'Amānu'ēl cum filiis suis et cum patre nostro Baṣalota Mikā'ēl venit. Tum rex dixit eis: « Mecum in eucharistia precibusque participate; vobis mecum consentientibus, montes ad condenda coenobia dabo, et montium *incolae coenobiis* tributa solvent; praeterea, quantum necesse sanctuario vestro et ecclesiae vestrae erit, aurum argentumque pretiosissimasque vestes et sericas telas pro altaris vestri tegu-
p. 46. mento vestrorumque sacerdotum indumentis, nec non boves *ad agros colendos et vaccas ad lac bibendum dabo. Si autem mecum consentire renuitis, patriarcha mihi ut vos ad eum mittam mandavit; ibitis in terram Aegypti, in fame et siti, atque in itinere latrones sicarii occurrunt ». Za 'Amānu'ēl filii dixerunt: « Tecum quidem nos participabimus; voluntatem tuam, quemadmodum nobis imperavisti, o rex, faciemus! ». Rex eis aurum, argentum, vestes, boves tradidit; quibus acceptis, unusquisque domum rediit. Za 'Amānu'ēl autem, pater eorum, haec recusavit, et solus in exilium pulsus est. *Rex* magistratus magnos principesque ad patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl misit, dicens: « Mecum participa, quaeso! si nolueris, ad patriarcham abeas! » Pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit: « Haec domino tuo refer: Sane, Hierosolymitanum iter ingrediar, metum mihi non incutis! » Regis legatus sanctis respondit: « Haec vobis rex dicit: Fame et siti, ad Hierosolymam peregrinantes, non moriemini, quia in itinere sunt homines sicarii, christianos ad apostasiam inducentes, et latrones qui Christum non cognoscunt. Si autem mecum consentieritis, aurum argentumque, boves bonaque omnia vobis dabo ». Et sancti legato responderunt: « Aurum tuum argentumque bonaque omnia tibi in perditionem sint! [1] ». His dictis, magistrum secuti sunt, et regis copiae animum patris nostri Baṣalota Mikā'ēl eiusque discipulorum mirati sunt. At pater noster Baṣalota Mikā'ēl profectus est, psalmum cum recitaret et diceret [2]: « Dominus me illuminabit et servabit; quid timebo? Dominus est protector vitae meae; quid trepidabo? et hunc psalmum usque ad finem recitavit. Ad locum, quo pernoctaret, pervenit, et ibi cum filiis suis noctem egit. Regis copiae, magistratus, principes et omnes regis militum praefecti

[1] Cfr. *Act.*, VIII, 20. — [2] *Psalm.* XXVI, 1.

ad eum illic convenerunt et Domini virum interrogaverunt; cum eis loquendo noctem totam egit, et dixit: « *Bonorum vestrorum p. 47. direptionem, pedum manuumque catenas, dorsorum flagellationes et corporis percussionem metuere nolite! Rursum, si vos interficient, metuere nolite; corpora enim vestra hic relinquentur, sed anima coram Domino interfectores vestros accusabit, neque mortis potestas in vos dominabitur ». His dictis, cum discipulis profectus est; regis copiae eum propellebant. Et in regionem ethnicorum (a r a m i), apud sicarios qui Dominum non cognoscunt, deduxerunt.

Deinde, eum in terram Tegrāy traxerunt et ad praefectum deduxerunt. Praefectus eum in loco, cui nomen est Gar'altā, collocavit; ceteros discipulos in terra Ṣerā et Gabt (?) posuerunt. Sancti in ieiuniis, in precibus et magna in abstinentia ibi steterunt. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl ieiunia ieiuniis, prostrationes prostrationibus, labores laboribus, vigilantiam vigilantiae addebat. Tum, regis legatus ad praefectum venit et dixit: « Baṣalota Mikā'ēl adducite, ut ei regis nuncium referamus ». Et patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl adduxerunt. Regis legatus dixit: « Rex tibi mandat: 'Salve! Hoc aurum argentumque accipe, quaeso ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl regis legato coram praefecto respondit: « Ad quid aurum argentumque accipiam? Nonne propter hoc antea in exilium pulsus sum? Mihi enim monacho in paupertate mea manere melius est ». Regis legatus patri nostro Baṣalota Mikā'ēl dixit: « Si bona accipere renuis, ad urbem Hierosolymam abeas: haec tibi rex mandat ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl respondit ei: « Sane, proficiscar, secundum iussa vestra, quemadmodum mihi dixistis. Pulverem vestrum, qui mihi adhaeret, in vos excutiam, et coram vobis vestes, quae super corpus meum sunt, dorsi mei pallium, capitis mei cucullum proiiciam. Cur de nuditate mea erubescam? Num ego Domino et Deo meo melior sum? Ille, vero, nudus coram crucifixorum concilio stetit ». His dictis, siluit. Regis legatus patri nostro *Baṣalota Mikā'ēl: « Ad sedem p. 48. tuam recede », inquit. Cum profectus esset, legatus omnia regi rettulit.

Quadraginta dierum ieiunio absoluto, pater noster Baṣalota Mikā'ēl regis ianuam cum filiis suis petiit, et secum principem, qui ipsos deducebat, habebant. Rex ad patrem nostrum Ba-

ṣalota Mikā'ēl misit qui diceret: « Si ingressus fueris (?), vereor ne me corripias sicut antea corripuisti. Verumtamen te deprecor, pater, ut mecum consentias. Si nolis, Hierosolymam proficiscere! ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl respondit: « Ego vero neque tecum consentiam neque Hierosolymam proficiscar. Si vis me Hierosolymam proficisci, ut patriarchae nuncium adducam, una ambos, me et hunc *legatum*, catenis vinci, et illuc mitte ». Rex autem dixit: « Nec te neque illum vinciam; tu autem pedibus tuis proficiscere ». Et pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit: « Ex hac tua ianua non recedam. Ultimi supplicii, vel hastis vel gladio, a te damnari volo; nam mihi melius est mori quam sine fructibus manere: tu enim ieiunantis vana ieiunia reddidisti, adorantis adorationem prohibuisti, et coenobia monasteriaque sub imperio tuo clausa sunt ». Et rex ad eum misit qui diceret: « Domum revertere, pater, ne frigore et pruina moriaris ». Eius filii sancti eum obsecrati sunt: « Domum revertamur, pater, ne frigoris pruinaeque afflictionibus consumamur ». Eis respondit pater noster Baṣalota Mikā'ēl: « Fiat voluntas vestra ». Cum eis domum rediit. Princeps ei cenam attulit; pater noster Baṣalota Mikā'ēl recusavit. Princeps autem: « Quid egi, inquit, o pater? ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit ei: « Tu quidem nihil egisti; attamen, ne rex tuarum rerum causa se iactet *recuso* ». Princeps eum iterum obsecratus est: recusavit. Princeps regem adivit et *omnia* ei rettulit. Rex ad patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl misit qui diceret: « Vobis triticum, quod nutrimentum vestrum pro
p. 49. vestra ratione sit tradent ». *Respondit ei Baṣalota Mikā'ēl: « Triticum tuum nolumus, nam fame mori quam triticum tuum edere nobis melius est ». His auditis, rex ira exarsit; quemcumque sive marem sive feminam ad illos accedere, ne eis cibos darent, vetuit, et dixit: « Molestia et fame urgentibus, e manibus meis cibum accipient ». Illi vero monachi ne ab eius manibus nutrimentum acciperent sibi proposuerunt. Regis milites monachum quendam olera suis nummis empta ferentem cum invenissent, ipsum traxerunt et ad regem duxerunt: *rex* eum flagello verberari iussit. Monachus cum verberaretur mortuus est. Rursum, rex patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl ad terram Gelo Mākādā in exilium mitti iussit. At dixit ei pater noster Baṣalota Mikā'ēl: « Hinc non recedam! ». Rex

eum cum filiis vi deprehendi iussit: vi deprehenderunt, et ille quidem in Domini pace cum filiis suis profectus est.

Olim, cum iter faceret; omnibus filiis praeivit. Cum filii *ad eum* pervenissent, eis dixit: « Quid vero *oneris* super vos est? ». Ei filii responderunt: « Paucum farinae, quae infirmorum cena fiat ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit eis: « Num vos de infirmorum nutrimento potius quam de patre vestro caelesti sollicitos esse melius putatis? ». Oneribus quae super eorum humeros erant susceptis, omnia in terram proiecit, neque farinam pro cena neque viaticum pro itinere neque pateram in qua ederent vel poculum in quo biberent eis reliquit: nihil ex universa eorum supellectile, praeter baculum in eorum manibus et ferream palam qua eorum mortuos sepelirent, reservavit [1]. Tum eos praeire iussit: id fecit ne quae proiecerat susciperent.

Hunc Domini virum miramini, qui animam suam Domino tradidit, et Dominus eius animam, ut turis suffimentum, grate excepit. Animam ieiuniis, abstinentia, statione, genuflectionibus, martyrio verberibusque cruciavit. In sanctuario, angelorum instar vigilabat; ante officium et ministerium nocturnum se prosternebat adeo ut sudor efflueret quasi aquarum fons; tum, e sanctuario egressus, *culinam petebat, carbonem ex ignis p. 50. acerra colligebat, in turibulum immittebat, et, altare circumerrans, ture suffiebat, turis preces ore suo recitabat, et ambitum altaris lacrimis madefaciebat. Turis precibus recitationem psalmi CXVIII [2] addebat, dicens: « Alef. Beati qui immaculati [3] » usque ad finem. Rursus se prosternebat, ut antea, atque, ut antea, ture suffiebat, flendo et suppliciter orando. Haec duodecies faciebat. Tum sanctorum cubilia petebat, et eis dicebat: « Crepitaculum pulsate, ut ad nocturnum officium celebrandum conveniant »; ipse vero cellulam suam introibat, et, sicut telonarius clamans, magna vi pectus percutiens, et flens sicut meretrix quae Christi pedes lacrimis lavavit, noctem agebat. Cotidie mane amore Christi cor suum incendebat, quod numquam defervescebat; cotidie vires intendebat ut angusta *via* ad sanctorum spiritale certamen procederet ieiuniis cum abstinentia, statione cum prostrationibus, martyrio cum verberationibus,

[1] Cfr. supra pag. 23, l. 18-20. — [2] Ms. CVIII. — [3] *Psalm.*, CXVIII, 1.

cum apostolus propter praedicationem et propheta propter arcanorum visionem esset. Discipulis futura, quasi accidissent, referrebat, peccata ab ipsis commissa exponebat, et dicebat: « Tu haec fecisti, hunc ad modum paenitentiam age, hunc ad modum ieiunium exple ». Illi vero *sanctum* verebantur; et eum secum esse etiam cum non aderat, et se ipsos quasi ab eo videri putabant.

Nunc vero ad historiam redeamus, ut quomodo eum ad terram Gelo Mākādā [1] deduxerunt referramus. Cum *illuc* pervenissent, laetitia et gaudio eum exceperunt sancti: quorum nomina sunt Mārqos, Krestos Amna, abbā Sinodā et Māmmās. Eum cum adspexissent, gavisi sunt valde. Māmmās ei dixit: « Ego tibi rupis speluncam, in qua cellulam tuam facies, ostendam ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit ei: « Age; me duc! ». Ille rupem ei monstravit. Pater noster Baṣalota Mikā'ēl, rupis spelunca adspecta, gavisus est. At discipuli eam gratam
p. 51. non habuerunt, et *patri nostro dixerunt: « Hunc locum relinque, nam pessimus est et asperrimus; alium tibi locum oculis iucundum quaeramus ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl dixit eis: « Hic erit aeternae quietis meae locus; hic manebo, nam hunc *locum* elegi [2] ». Rupem fodere coepit: discipuli, cum in suis cordibus contristati essent, cum eo foderunt.

Quarta feria, ad sanctos Mārqos, Krestos Amna et abbā Sinodā misit dicens: « Feria secunda, mane, cum filiis vestris, ad fodiendum sepulchrum meum, accedite! ». Die sabbati, mane, ad regionem inspiciendam, cum filio suo Enbāqom exiit; et recens sepulchrum, e quo cadaver eminebat, invenerunt. Dixit ei ʿEnbāqom: « Pater, nonne tibi putridum est? ». Pater noster Baṣalota Mikā'ēl respondit ei: « Nonne tu postridie hunc ad modum in sepulchrum patrem tuum dimittes? ». At filius eius ʿEnbāqom dixit: « Ne pro sepulchro quidem tibi apti sumus, pater? [3] ». His dictis, domum reversi sunt. Mane, die dominica, filios librorum Nabyud et Ephremi lectione hortatus est; cum hortaretur, flebat et clamabat. Cum nox advenisset, usque ad dimidiam noctem *et* galli cantum assidue oravit. Tum disci-

[1] *Sic* ms.; sed supra Gelo Mākidā scriptum est. Hodie vero *g°lò måkadà* dicitur. — [2] Cfr. *Psalm.*, cxxxi, 11. — [3] I. e., ni fallor, « ne tuum quidem sepulchrum bene disponere et te convenienter sepelire valemus? ».

pulo, cui erat nomen Abēl, dixit: « Accede, ad speluncam descendamus ». Baculo suscepto, egressus est, speluncam introivit et pro more oravit. Inde discipulo dixit: « Age; fratres tuos appella ». Post haec, faciem signo crucis signavit, et quattuor loci latera signavit; dein, manus pedesque protendit et animam manibus Creatoris sui tradidit. Sine dolore mortuus est, ut ait David[1]: « Iusti mors in conspectu Domini honorata ». Eius spiritus purissimus e purissima carne egressus est, et ad iustitiae iudicem migravit, ut martyrii diadema propter verberationes, diadema puritatis propter virginitatem et diadema sacerdotii *propter suavissimum suae doctrinae p. 47. odorem susciperet; huius spei gaudio delectabatur; nihil enim e sanctorum certaminibus ei defuerat.

Redeamus ad initium historiae mortis eius. Eius filii, cum advenissent, ipsum mortuum invenerunt. In terram ceciderunt et clamaverunt dicentes: « O pater, o pater, nobilissima gemma, cur nos in solitudine relinquis? Pater, pater, aurum mundum, argentum purissimum, cur te in foetidam speluncam abdidisti? O pater, pater, angele in terra, quis os tuum freno cohibuit? quis labiorum tuorum laudes cessare fecit? Pater, pater, propheta, quis deinceps peccata a nobis clam patrata nobis indicabit et nos reprehendet, ut ad bonam frugem revertamur? Pater, pater, *quis erit*[2] apostolus *et* inde ab hoc tempore in regum foro praedicabit et ecclesiae protector erit? Pater, pater, martyr Christi, quis inde ab hoc tempore de praeceptorum observantia sollicitus erit et propter *Domini* leges et constitutiones cruciatus patietur? Pater, pater, monachorum pater, quis solitarios docebit et eremitas visitabit? Pater, pater, fidei columna, quis ecclesiam sustinebit, ne eius muri evertantur fornixque diruetur? Pater, pastor, quis oves tuas in prophetarum aedibus ad pascua deducet et in apostolorum septa introducet? Pater, pater, lampadis basis, quis ab hoc tempore in Aethiopiae finibus illucescet? Pater, pater, pure ut lac! Pater, pater, suavissime ut mel! Pater suavibus odoribus perfuse ut unguentum vestium Petri! Pater, pater, benedictione plene, ut ros *montis* Hermon qui descendit in montes Sion![3] Pater,

[1] *Psalm.* CXVIII, 18. — [2] Haec corrupta videtur. Leges: « Pater, pater, apostole, quis inde ab hoc tempore » etc. — [3] *Psalm.* CXXXII, 2.

pater iucundissime, cuius verba plus quam vinum laetificant! Pater, pater, magister qui secundum dicta sacrorum Librorum navabat [1], revelator arcanorum Pentateuchi et Prophetarum! ». Lamentationibus absolutis, eius filii cum quattuor iustis sanctisque viris in rupis spelunca, quam ipse foderat ut sibi cellula esset, eum sepeliverunt. Rupem illam beatam celebremus, quae similis fuit duplici speluncae in agris Ephron Hethaei [2], in qua Abraham, Isaac et Iacob sepulti sunt. Rursus, similis fuit f. 53. rupi Horeb, in *qua, per rupis foramen, splendentes Dei nimbi apparuerunt [3]. Rursus, similis fuit rupi quam Ieremias fidit et in qua Templi res deposuit [4], cui quasi ferri tegumentum fuit. Rursus, similis fuit rupi in finibus Aegypti *sitae,* in qua quasi in argilla Domini palma delineata est: ecce, eius manus vestigium adhuc est.

Redeamus autem, ut enarremus quomodo sancti in loco illo, in dolore et in fletu, manserunt; peregrini enim erant neque regionis mores cognoscebant. Incolae vero pessimi sunt, neque in eorum cordibus est clementia Dei. Multos post annos, discipuli clam *sancti* ossa in alium locum transferre voluerunt. Eius ossa, quae aruerant, cum effodissent, eorum magnitudo nimia fuit, neque ea in arcam immittere potuerunt. *Tum quidam monachus* ausus est et tibias, ut genua complicaret, accepit; at sanguis magna copia, quasi e vivo homine, effluxit. Sancti quod sanguinis e consumpto osso efflueret mirati sunt et in hominem illum irati sunt, quod Christi martyris genuum ossa complicare ausus erat. Mirabile est Domini opus in sanctis eius! Post mortem, eorum gratia plus quam in vita augetur. Verum est quod David ait [5]: « Multae sunt tribulationes iustorum. Dominus ipsos ab omnibus liberat. Dominus eorum ossa servat, et nullus ex eis comminuetur ».

Inde martyris ossa in alium locum transtulerunt et deposuerunt, usque ad adventum abbā Yāʿqob, magni metropolitae Aethiopiae. Hic patris nostri Baṣalota Mikā'ēl ossa adferri iussit. Ossibus adlatis, *metropolita* laetatus est valde, et sicut puer matrem respiciens exsiliit: super illa missam, martyrum ossibus f. 54. idoneam, celebravit et sanctificatus est [6] per *singula martyris

[1] *Sic* ms. — [2] *Gen.*, xxv, 11. — [3] *Ex.*, xix, 18. — [4] II Mach., ii, 5. — [5] *Psalm.* xxxv, 20-21. — [6] Textus corruptus est.

femura, cum liturgiae preces recitaret et unguento olei eorum signaret. Tum eius discipulis benedixit, et: « Ubicumque, ait, haec ossa erunt, nec pestis nec tritici caritas neque imbrium penuria supervenient ». His dictis, benedixit, profectus est et in regionem suam rediit. Ex illo tempore, nihil *mali* loco ubi patris nostri Baṣalota Mikā'ēl ossa servantur supervenit: nec pestis, neque tritici caritas, neque imbrium penuria; gratia enim Domini quocumque sancti corpus transferebant vel deponebant ipsum sequebatur, quia divinitatis virtus illum circumdat, ut Liber ait[1]: « Iusti precibus civitas servatur et non delebitur ». Revera haec civitas salutem invenit, margaritam honore dignam, cuius pretium magnum et mirandum est. Abbā Yāʿqob ossa in arcam mitti et pulvere in terra non tegi iussit.

Patris nostri Baṣalota Mikā'ēl mortis commemoratio fit die XXI mensis apif seu ḥamlē secundum supputationem Aegypti et Aethiopiae; secundum Romanorum supputationem, die XXV mensis éyulus (*iulii*), secundum Hebraeorum supputationem, in mense tamuz, Romanorum Hebraeorumque calendis concordantibus. Dies est feria secunda post galli cantum. Nos vero celebremus commemorationem talis prophetae, sicut prophetarum; talis apostoli, sicut apostolorum; talis martyris, sicut martyrum; talis magistri bellatoris sicut iustorum sanctorumque commemorationem; nam quaecumque sancti universi egerunt apud eum inveniuntur: sicut *apud* prophetas, prophetia; sicut *apud* apostolos, praedicatio; sicut *apud* martyres, constantia; sicut *apud* sanctos, spiritale certamen; sicut *apud* virgines, puritas; sicut *apud* sacerdotes, ministerium in puritate; sicut *apud* eremitas, anachoretica vita; sicut *apud* solitarios in cella clausos, vita solitaria; nihil de sanctorum certaminibus et fide defuit ei.

O civitas Saglā, quomodo hanc gemmam, cuius pulchritudo septies sole est fulgentior, invenisti? *Ille* sui Domini ore laudatus est, cum **Dominus* diceret: « Serve mi, fidelis mi, cum Petro et Paulo sedes tua fiat ». Hic honor, haec divitiae a Domino commissa sunt. Ubinam vero sunt sedes Petri et Pauli? Cum de his cogitem, opinor audiens quae *Dominus* eis dixit in evangelio[2]: « Cum Petrus Dominum interrogaret dicens: Nos p. 55.

[1] *Prov.*, XI, 11. — [2] MATTH., XIX, 26-27.

vero omnia reliquimus, et te secuti sumus; quid ergo inveniemus? Dominus noster eis respondit: In veritate dicam vobis; vos, qui me secuti estis, alterius adventus mei tempore, cum sederit Filius hominis super gloriae suae thronum, sedebitis et vos super throna duodecim, et iudicabitis duodecim tribus Israël ». Illic etiam pater noster Baṣalota Mikā'ēl erit, quemadmodum Domini vox ei dixit: « Cum Petro et Paulo sedes tua erit ». De retributione *fidelium* siscitantes *sancti* Domino dixerunt: « Qui nostram commemorationem fecerit, et in precibus nostris confisus erit, et librum certaminis nostri scripserit, quale erit eius praemium? ». *Dominus* dixit eis: « Vobiscum palam in novissima die transibit ». Hunc autem *sanctum Baṣalota Mikā'ēl* illis minorem non habuit, neque quoad sedem, neque quoad honorem, neque quoad praemium; sicut cum illis sedem ei dedit, ita et praemium *pro fidelibus* ei dabit; sicut illi accepti fuerunt, ita ipse *Domino* acceptus fuit; sicut illi mundum universum reliquerunt, ita ipse mundum et omnia quae in *mundo* sunt reliquit; sicut illi non susceperunt pro itinere viaticum, secundum Redemptoris nostri praeceptum, praeter baculum tantum, ita ipse nihil praeter baculum et manus signaculum [1] suscepit. Sicut eorum vestigia secutus est eorumque iter est aggressus, ita sedem invenit, neque eis in praemio minor factus est.

Oratio de facinoribus huius patris beati, patris nostri nobilissimi, honorati, apostolici, Baṣalota Mikā'ēl, et de laboribus huius hominis Dei ad finem non perveniet. Nos vero, o dilecti, si eorum vestigia sequi aut eorum labores sustinere non valemus, sanctorum commemorationem pro viribus nostris celebremus, in eorum
p. 56. precibus confisi, *quod iusti preces potentiam et potestatem habent; in ipsis enim magna est utilitas, ut in Evangelio scriptum est [2]: « Qui recipit prophetam in nomine prophetae, prophetae mercedem accipiet; et qui recipit iustum in nomine iusti, iusti mercedem inveniet; et quicumque potum dederit uni ex illis minimis calicem aquae frigidae tantum in nomine discipuli mei, in veritate dico vobis, non perdet mercedem suam ». In veritate, qui iustorum et martyrum commemorationem fecerit non per-

[1] Textus corruptus vel mutilus est (*mā'etaba ed* « manus signaculum »: *mā'etab* est caerulea resticula, quam Aethiopes christiani, ut suae religionis signum sit, collo appendunt. — [2] MATTH., X, 41-42.

det mercedem suam! Audite, fratres, quomodo pulcherrimus sit hominis Deum timentis finis! Eius mortis dies benedicitur; pretiosa in conspectu Domini mors iustorum est [1]. In veritate, pretiosa fuit mors huius patris nostri Baṣalota Mikā'ēl, puritate induti, nautae cum remis crucis [2] (?) navigium suum regentis, quod mundi fluctus, cuius undae sunt multae, non submerserunt. Quo nomine eum appellabunt? Prophetam, aut apostolum, vel monachum? Haec omnia in homine Domini, in patre nostro Baṣalota Mikā'ēl inveniuntur. Fuit columna fidei, quae non subvertitur, et fundamentum non vacillans: vir potens [3], bellator, strenuus, in proeliis exsuperans. Quomodo loquar de magnitudine patris mei, legum magistri, qui revera purissimus fuit ut tus et laetificans ut vinum, quem ecclesiae ab eo ornatae laudibus celebrant? Pater honorate, quam pulcher est historiae tuae auditus! Melle et saccharo dulcior est, corda laetificat, aures ad audiendum flectit, ossa madefacit, et mentem quasi annotinum hydromel bibisset, volitare facit.

Gloria Patri [4], qui nobis hanc fulgentissimam stellam surgere fecit; adoratio Filio, qui eum in certamine firmavit ut eius liberatio nobis sit; gratia Spiritui Sancto, qui nobis eum, ut magister esset, largitus est. *Ipse vero* ab osoris vinculis liberator est, quem laus et glorificatio decent, qui mundum sollicitudinibus texit. Laus igitur Patri, qui nobis patrem nostrum Baṣalota Mikā'ēl, monachorum patrem, apostolorum sectatorem, in adflictationibus verberationibusque constantem, largitus est. Adoratio Filio, qui hunc beatum patrem nostrum firmum ad martyrium sustinendum reddidit. Gratiae et benedictio Spiritui Sancto, benedicto et laudato per *hominum angelorumque ora, p. 57.
a creatis universis, in terra et in caelis, in mari et in abyssis, qui hunc virum e venatoriis retibus [5] servavit ut arietum oviumque pater esset. Hunc ad modum et nos qui hodie hic congregati sumus a lupis praedatoribus, sanctarum eius precum virtute, servet, et laetitiae et gaudii vocem audire faciat, ut pro viribus nostris *sancti* commemorationem et missae sacrificium

[1] *Psalm.* cxv, 15. — [2] An m a s q a l pro m a s t a l legendum? — [3] Haec sunt ad sim. titulorum qui antiquis regibus tribuebantur; cfr. Conti Rossini, *L'evangelo d'oro di Dabra Libānos* (exc. e *Rend. d. R. Acc. dei Lincei*, X), Romae, 1901, pag. 14. — [4] Haec usque ad pag. 50, v. 27, soluta oratione, arabice سجع dicta, scripta sunt. — [5] Cfr. *Psalm.* xc, 3.

hymnis et precibus, humilibus gratiis et prostrationibus, psalmis et canticis celebremus, sicut in Davidis libro dicitur: « Iusti memoria in aeternum erit [1]; memoria iusti cum laudibus [2] ».

O spiritalis Antoni, qui mysticum Agnum, sub speciem pueri ridentis tibi dexterum sinistrumque latus exhibentis diffidisti et filiis tuis praebuisti, tuae deprecationis doni hereditas eis assignata est, adeo ut *puerum illum* palam corporalibus oculis adspicerent; hunc ad modum nobis, benedictionem tuam exoptantibus, tuae deprecationis benedictio in hereditatem assignetur. Ubicumque tua commemoratio celebrabitur, et liber tui spiritalis certaminis legetur, benignitas et clementia sint. Quoniam pastorum benedictionem super discipulos commorari decet, nobis benedic, o pater, o sapientiarum mare, aquila volans, praedicatione sublimis, divinitatis virtute orator, in oceano Librorum natator.

O nove Paule, lingua loquens, tui spiritalis certaminis historiam audire cordi iucundissimum est. O stella, cui victoria data est! O pater, populi populorumque pater, monachorum concionator! Prostrationum tuarum numerus, qui est sicut *numerus* stillarum *pluviae*, corda stupefacit. Tuarum prostrationum locus profundus in modum foveae factus est. Tua miracula dictu difficilia sunt. Mundi mare amplissimum transfretasti, neque eius ampla retia te circumvenerunt.

O pater, retributionem pro nobis a Patris Filio obtineas quaesumus, cum electorum nuptiae parabuntur; cum quinque canes expellentur; cum lacrimarum cataractae eos vorabunt. Per angustam viam nos transire fac, ut tecum in amplam plateam ingrediamur.

p. 58. Cum patris nostri Baṣalota Mikā'ēl transitus immineret, *discipulum appellavit: « Accede, in speluncam eamus! ». Baculo suscepto, ingressus est speluncam eiusque quattuor lateribus benedixit; manus et pedes protendit et animam manibus sui Creatoris tradidit [3].

Explicit liber de spiritali certamine patris nostri perfecti Baṣalota Mikā'ēl. Eius mors fuit die XXI mensis ḥ a m l ē. Laus Domino in sempiternum, per omnia saecula saeculorum. Amen, amen et amen. Sit! sit! sit!

---

[1] *Psalm.* CXI, 7. — [2] *Prov.*, X, 7. — [3] Haec, iam antea recitata (cfr. supra, pag. 45); fortasse, errore repetita sunt.

Misereatur Dominus in caelorum regno omnium simul qui hunc librum scribere fecerint vel scripserint vel explicaverint vel legerint vel audiverint, et eos voces laetitiae gaudiique audire faciat, precibus Dominae nostrae, precum vasis. Precibus deprecationibusque patris nostri Baṣalota Mikā'ēl, monachorum patris, misereatur nostri Christus, gloriae rex, in hoc saeculo nec non et in futuris. Super nos benignitas et misericordia usque ad extremum halitum sint. Cum *Dominus* Sabaoth in tota imperii maiestate adveniet; cum, manibus suis, opus precibus dabit: cum accinctus *electos* ad mensam procumbere faciet; cum laetitia erit iustis, cum canes foras, in ignis flumen et in tenebrarum abyssum, expellet; cum occulta coram Unico revelabuntur; cum terrae caelorumque virtutes commiscentur; cum fulmina coruscabunt et venti perturbabuntur; cum mare et abyssa confundentur; cum ab unoquoque suorum ratio poscetur; cum omnes onera sua adferent: in illa sancta die, cum duae vaccae pro mensa decem milia annorum mactabuntur, in monte Sion sanctae consistere nobis contingat! Per omnia saecula saeculorum. Amen, amen et amen.

---

*Hunc librum de spiritali certamine Baṣalota Mikā'ēl patris f. 59.
nostri, ego, Marqoryos, pro commemoratione mea et coniugis meae Masqal Kebrā et filiae meae, cui nomen est Mal'ak Absarā, dedi insulae Dāgā, tabernaculo *sancti* Stephani, quoniam in eius fide et mercede, nec non et in precibus sanctorum omnium patrum meorum, qui huc mortui sunt, spem posui. Eorum virtutis narrationem audire mihi margarita videtur. In eis e profundis cordis fido, eorum nomina mihi auditu nota invocans et quae non novi in sanctorum omnium invocatione complectens. Eis qui suis facinoribus grati Domino fuerunt, animam et corpus, coniugem et liberos, servos et ancillas committo, fide plenus quia audivi vocem Iacobi[1]: « Oratio iusti potest et servat et pollet ». Per omnia saecula saeculorum. Amen. Vos autem, presbyteri et diaconi et monachi, nolite oblivisci mei peccatoris et impii, miseri et inopis, in vita et in morte. Vestrum autem memores sint, ob Dei mei misericordiam, qui inopem non contemnit. Per omnia saecula saeculorum; amen et amen; fiat et fiat. Per Christi carnem et sanguinem fiat. Amen.

Hunc librum si quis rapuerit, vel fraudaverit, vel abstulerit, sive archipresbyter sit, sive praefectus domus (erāq māsarā), sive diaconorum magister, sive antistes (nebura ed), sive quis alius, ore Patris et Filii et Spiritus Sancti maledictus et reprobatus et repulsus sit, per omnia saecula saeculorum. Amen et amen. Fiat et fiat.

[1] Cfr. Iac., v, 15.

II

GADLA ANORĒWOS

SEU

ACTA SANCTI HONORII

INTERPRETATUS EST

KAROLUS CONTI ROSSINI

Anorēwos in pago Mātgē provinciae Warab natus est. Puer, quodam Ḥarānkis magistro usus est. Monachalem vitam amplexus, sanctum Takla Hāymānot est secutus, qui eum gratissimum habuit. Diaconorum magister, inde communitatis oeconomus factus est. Takla Hāymānot mortuo, in Tigré migravit, et in monasterio Ṣaʿādā Ambā commoratus est. Ibi convenit cum Baṣalota Mikā'ēl, cui morienti Anorēwos ministrasse haec Acta tradunt. In regionem Scioa reversus, apud Filpos, sancti Takla Hāymānot successorem, mansit. Deinde, cum metropolita Yāʿeqob duodecim celeberrimos monachos ad evangelium in regione Scioa praedicandum elegisset, Anorēwos provinciam Warab obtinuit. Multa ibi gessit: adversus ethnicam religionem felici successu dimicavit, Christi fidem evulgavit, discipulos multos — quorum Ferē Menāṭos maximus fuit — edocuit, et coenobium in Ṣegāgā seu Ṣegāǵā condidit. Iris adversus regem ʿAmda Ṣyon I incalescentibus quod novercam in matrimonium duxerat, Anorēwos ad regias aedes advolavit et regem aggressus est: verberibus acceptis, in exilium in provinciam Walaqā pulsus est, ibique usque ad regis mortem mansit; tum ad coenobium suum reverti licuit. Aliam communitatem in provincia Enār'et constituit. At vero, cum novus rex, sui patris mores imitatus, novercam sibi ma-

trimonio iunxisset, Anorēwos, Ṣegāgā coenobio manibus discipuli Ferē Menāṭos commisso, regem palam incesti accusavit: postquam tormenta passus est, in exilium iterum cum discipulis est eiectus, primum in Ṣawan terram provinciae Dārā, inde in insulam lacus Zewāy, denique in Gamāsqē terram regionis Dāmot. Postremo, regem incesti paenituit, et monachi in patriam reversi sunt. Post haec, Anorēwos multum pro christiana fide in occidentalibus terris regionis Scioa, in Dāmot, in Amhara laboravit, ecclesias condidit, ethnicas gentes ad veri numinis cultum revocavit, discipulos permultos genuit. Demum, anno 1374, die XXVII mensis septembris, e vita migravit.

Eius Acta anno 1478 a monacho, coenobii Ṣegāgā incola, scripta esse videntur. In uno tantum codice, nempe Collect. d'Abbadie n° 43, ad nos pervenerunt: is autem codex, ni fallor, saeculo XVII exeunte vel saeculo XVIII exaratus est ad fidem antiquioris codicis anno 1501 scripti.

Quae in Actis sancti Anorēwos de morte sancti Baṣalota Mikā'ēl inveniuntur, cum Actis sancti eiusdem nominis, in priori parte huius tomi editis, minime congruunt. Ceterum, multa quae in Actis sancti Baṣalota Mikā'ēl referuntur, praesertim de rebus gestis regnante ʿAmda Ṣyon, etiam in Actis sancti Anorēwos, interdum iisdem fere verbis, occurrunt.

Chronicon breve regum Aethiopiae hunc Anorēwos de Ṣegāgā inter concitatores seditionis contra regem ʿAmda Ṣyon primario loco profert. Acta sancti nostri, sicut et Acta sancti Baṣalota Mikā'ēl propter antiquitatem plurimi facienda videntur, atque historiae saeculi XIV ineuntis haud parum luminis afferunt.

Acta ista nunc prima vice publici iuris facimus.

Romae, pridie Idus Oct. MCMV.

p. 65.

*In nomine Domini trini, cuius existentiae initium non cognoscitur, et cuius regni dies respici non possunt. In unitate trinus, unus in trinitate, magnus est Deus magnisque laudibus dives: in excelsis sedet et quae subter sunt videt; ut propheta in sua prophetia ait: « In universis terris est eius potestas, namque misereator ille[1], nec omnibus poenis *iram* accendit »[2]. Est caput et finis; ipsi autem nec initium nec consummatio est; iustos sua virtute tuetur et peccatores sua benignitate iustos reddit. Cum mundus ad pristinum statum redibit, ille super gloriae thronum in verenda sua magnificentia apparebit, eius clementia occurret, eius misericordia adveniet, eius iustitia stabit, eius fides pullulabit, eius opera sequentur et eius retributio revelabitur. Huic Deo laus in sempiternum. Amen.

Audite, patres mei et mei fratres dilectissimi, bucinae sonitu convocati et vitis palmite tracti[3]; vobis pauca de patris nostri, r a b b ā n, spiritalis certaminis praestantia enarrabo. Quis ex deis similis fuit Deo nostro? in sempiternum erit, ante mundum erat, omnia ad voluntatem suam agit; ipsi nemo « pulchre fecisti » aut « male egisti » dicere potest. Nunc vero eum suppliciter orate ut patris nostri Anorēwos vitam scribam: scientiam loquendique facultatem mihi clementer praebeat: sicut in mille generationibus vocem suam mandavit[4], sicut Balaami asinum humano eloquio loqui fecit, ita me peccatorem loqui faciat, ut de patris nostri beati spiritali certamine exponam et referam; ori meo custodiam et linguae meae ianuam, quae temperantia est, constituat, ne mendacia iniuste scribam, nam in iustorum historiis decrementum additamento melius est.

Cui patrem nostrum Anorēwos, sacrorum Librorum haustrum, Evangelii et Pentateuchi interpretem, prophetarum apostolorumque sectatorem, comparabimus? Iustus fuit et martyr! Cui patrem nostrum laetitia plenum, bellatorem constantissimum, prudentissimum integerrimumque, magnam Paradisi arborem *multarum avium umbraculum, comparabimus? Cui pa- p. 66.

[1] Cfr. *Psalm.* LXII, 11-12 etc. — [2] Cfr. *Psalm.* LXXVII, 38. — [3] Cfr. IOH., XV, 5. — [4] *Psalm.* CVI, 8.

trem nostrum Anorēwos, fidei columnam, comparabimus? nonne candido tauro boum genitori, ante omnes sabbato egredienti, quem vitulae sequuntur? Cui patrem nostrum, nuptiarum filium[1], comparabimus? nonne rubro iuvenco e iuvencorum caula egresso et cornibus percusso a nigro iuvenco; aut iuvenco, qui homo factus est? Cui patrem nostrum sapientissimum comparabimus? nonne albo iuvenco sub arborem considenti, aut iuvenco post onagrum genito? Cui patrem nostrum apostolicum comparabimus? nonne ovi genitae post suem, qui oves in medio fluminum Syriae genuit? Cui patrem nostrum, margaritam, comparabimus? nonne hirco magno in pascuis capellas custodienti, hyaenasque in stagnis aquae submergenti, aut hirco alteri, qui solem imperio tenuit, donec moenia magna collapsa sunt? Cui patrem nostrum honoratum comparabimus? nonne Davidi honorato, a Domino electo, aut Samueli memoria egregio? Cui patrem nostrum sanctum comparabimus? nonne Salomoni regi, qui sanctuarium condere studuit, aut Hiram Tyrio? Cui patrem nostrum iustum comparabimus? nonne Zachariae, aetate provecto, aut Iohanni Baptistae? Cui patrem nostrum Anorēwos, ut Eliam zelotypum, ut Petrum fidei petram, ut Paulum eloquio suavissimum, comparabimus? Cui patrem nostrum, omnino ovium pastorem a suo Domino electum, comparabimus? nonne apostolis, qui fideles e vicis appellaverunt ut evangelii verba in eorum cordibus seminarent, aut magistris, qui fidem definiverunt Ariumque ut excomunicarent congregati sunt? Cui patrem nostrum, multorum patrem, comparabimus? nonne ecclesiae doctoribus, qui Verbi veri rectum iter exposuerunt et iuvenes vulpes ne vinearum septa vastarent expulerunt? Cui patrem nostrum, nominis substantiam, comparabimus? nonne Bethlehemi pueris, qui Herodis maledicti temporibus interfecti sunt, ita ut humus sanguinis causa erubesceret, dum matres, viribus destitutae propter lacrimarum effusionem et aegritudinem, flebant? aut Akmim confessoribus, qui hunc mundum admiratione repleverunt? Cui patrem nostrum, ecclesiae ornamentum, comparabimus? nonne Antio-
p. 67. chiae confessoribus, aut cunctis **urbis* Kēnyā confessoribus, qui, dum alleluia laudes canebant, ovium instar mactati sunt? Cui

[1] Marc., II, 19.

patrem nostrum, sacrificatorem, comparabimus? nonne iustis qui Domino asperrimis afflictionibus, siti et fame, ieiuniis, precibus lacrimisque grati fuerunt? Cui patrem nostrum, ovibus sal edendum dantem, comparabimus? nonne virginibus carne non pollutis? Eum dum comparamus, sanctos invocemus; cor nostrum, eius mentionem audiendo, laetatur. Nolite, o stulti, diffidenter dicere: « Anorēwos antiquis patribus num maior est? vel Anorēwos prophetis apostolisque, vel iustis confessoribusque eximior est? ». Eum nos supra illos magni aestimare et exaltare putare nolite; sed eum quidem ut decet comparamus. Adspicite ergo: iustus super omnia magni aestimatur, eiusque memoria in aeternum erit [1]. Cur nobis longus sermo? pauca intelligenti satis sunt. Anorēwos benedictio super nos duplo augeatur, secundum quod constitutum et bene dispositum est; patris benedictio filios decet. Rursum, *Anorēwos* nobis perfecte pacem praebeat, et pater sit et mater in hoc mundo primum et in venturo postea, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Nunc vero surgite, o psaltes; venite, o prudentes. Inopiae diebus, si bos pinguis invenitur, magnum eius pretium est. Audite quomodo pater noster Anorēwos ortus sit. Eius pater, sacerdos, abbā Salāmā nomen habuit; eius vero mater Krestos Zamadā fuit. Nobiles ortu, e praefectorum genere, in regione Mugar cui nomen est Mātgē, Dominum timentes fuerunt, in iustis nuptiis, sicut Abraham et Sara; et tunc steterunt, ieiuniis precibusque addicti. Ex eis fulgentissima gloriae stella orta est, cui nomen Nārdos indiderunt. *Puerum* sapientia nutriverunt. Adolevit, ad discretionis aetatem pervenit, et Davidis psalmos sacrorumque Librorum lectionem et explicationem didicit; diaconalem dignitatem, sicut Stephanus diaconus, assecutus est et pulcherrime ministravit. Quicumque eum videbant, diligebant. Ad ecclesiam, orandi causa, proficiscebatur; atque a pueritia Dominum timuit, *ut David in psalmo ait [2]: « Beatus vir qui Dominum timet et eius praecepta observat valde ». p. 68.

Cum in patris suis aedibus habitaret, vir, cui erat nomen Ḥarānkis, Scriptura et Yārēd hymnis doctissimus, advenit, in eius patris aedibus consedit, et ibi mansit; pater noster Anorēwos ab eo humilitate et constantia, perspicacia et intelligentia,

[1] Cfr. *Psalm.* CXI, 7. — [2] *Psalm.* CXII, 1.

assidue deprecando nec cantum intermittendo, Yārēd hymnos didicit. Cum haec faceret, ob sacrorum Librorum lectionem et psalmorum cantum gloriatus non est, sed in humilitate discere perrexit. Ieiunia precesque dilexit et sibi puritatem continentiamque comparavit, sicut Dominus noster in evangelio ait[1]: « Cum continentia vosmetipsos possidebitis ». Dicit iterum[2]: « Qui animam suam propter me reliquerit ipsam inveniet ». Eorum omnium memor, a pueritia semetipsum iustitiae causa neglexit. Rursum, pater noster Anorēwos, iustus, mundum transitorium, divitias perituras et ad nihilum reducendas, aurum argentumque rubigine corrodenda consideravit, et monasticam vitam, ut in tranquillitate commoraretur, elegit, cum Siracidis sapientiam perspicue intelligeret, quae dicit[3]: « Anima Deum timens vivet, omnesque in eum sperantes redimentur; Dei timentem nemo terrebit nec perturbabit; nam ipse eius spes est. Anima quae Deum timet beata est, nam eius fidelis in eum confitebitur et Domini oculi super illos qui eum timent sunt ».

Eius pater et mater eum monasticam vitam exoptare nesciebant et ei mulierem, pro lege, despondere cogitaverunt. His cognitis, sanctus cum patre suo suaque matre consilium non iniit; clam surrectus, profectus est, et ad patrem nostrum Takla Hāymānot, qui cum discipulis monachis in rupibus commorabatur, venit. Eum cum adspexisset, pater noster Takla Hāymānot, quasi magnam praedam invenerit, laetatus est, surrexit, *puerum* osculatus est et ei dixit: « Pax tibi, o habitaculum Sancti Spiritus! ». Pater autem noster, benedictione accepta, cum eo submisse et humiliter collocutus est, et dixit ei: « O pater, ad te veni, postquam de tuis gestis audivi, ut monachalem sanctorum vestem mihi tradas ». Pater noster Takla Hāy-
p. 69. mānot ei respondit: « Fiat voluntas *Domini, o fili mi; paucos dies expecta et mane, ut sanctorum opera adspicias, tum monachalem vestem dabo ». Patris nostri Takla Hāymānot sententiam cum audivisset, sanctus cum eo, magnis sacris exercitationibus, ieiuniis precibusque addictus, sicuti monachos facere videbat, commoratus est. Paucis diebus elapsis, pater noster Takla Hāymānot patrem nostrum Anorēwos monachali veste, veste puritatis et veste sanctitatis, induit et cinxit, atque

[1] Luc., xxi, 19. — [2] Matth., x, 39. — [3] *Eccl.*, xxxiv, 14-20.

ei Anorēwos nomen imposuit. Ibi in magno spiritali certamine, in puritate et in virginitate, in ieiuniis et in precibus magnaque in continentia stetit; et sancto *Takla Hāymānot* in omnibus agendi rationibus gratus fuit.

Eius continentiam virtutisque pulchritudinem cum adspexisset, pater noster Takla Hāymānot eum valde dilexit, et omnes sancti propter eius egregia opera dilexerunt. Ut ait Salomon[1]: « Innocentis iustitia eius iter in veritate dirigit », patris nostri Anorēwos itinera ad parva et ad magna recta fuerunt. Propter pulcherrimam eius virtutem *sancti* eum praetulerunt ut in diaconorum magistrum in ipso coenobio patris nostri Takla Hāymānot eligeretur; et ibi, sicut Stephanum diaconorum magistrum, elegerunt. Praestantissimus fuit in legibus constitutionibusque, et lubenter festinans tempore eucharistiae et orationum famulabatur, sicut patres nostri apostoli statuerunt. Nec propter dignitatem suam gloriatus est vel se iactavit; sed erga omnes submisse se gerebat, ut Dominus noster in evangelio ait[2]: « Qui se humiliaverit exaltabitur, et qui se exaltaverit humiliabitur ». Apostolus vero ait[3]: « Submisse vosmetipsos erga omnes humanas creaturas gerite ». Et Maria quidem[4]: « Humiles exaltavit ». Haec omnia et similia e prophetarum apostolorumque libris cum cognosceret, Anorēwos pater noster, cum fungeretur munere suo, gratiam consecutus est. Sacerdotes monachosque monebat, eis sacros Libros interpretabatur, et dicebat: « In timore Domini procedite; mihi servo otioso similes ne sitis ». Hunc ad modum mulieres et mares modeste hortabatur, nec laudationes intermittebat; iustitiam in charitate docebat, et plusquam odorifera planta odorem exhalabat. Pater noster r a b b ā n operibus suavis erat, ut Salomon ait[5]: « Sanctorum odor est instar odoris turis ». Postquam *in diaconorum magistrum electus fuerat, vigilantiam adauxit, p. 70.
ieiunia precesque multiplicavit, corporis sui navem mundavit, et puritatis iter peccatoribus ostendit. Videte, o dilecti mei, patris nostris Anorēwos constantiam, quomodo inter sanctos fratres modesto animo fuerit! Scientiam e patrum vaticiniis didicit, ut Propheta ait[6]: « Initium sapientiae est timor Domini

[1] *Prov.*, XI, 5. — [2] MATTH., XXIII, 12. — [3] I PETR., II, 13. — [4] LUC., I, 52. — [5] Cfr. *Cant.*, IV, 11. — [6] *Psalm.* CX, 9-10.

et consilium optimum omnibus agentibus ». Alio loco, autem, ait[1]: « Timor Domini honor est et gloria ». Rursum ait[2]: « Deum timenti pulcherrima erit finis ». Denuo, ait[3]: « Sapientium satietas est timor Domini, et ipsos fructibus suis inebriat; eius aedes omni iucunditate plenae sunt, et eius rami pleni fructibus ». Profecto *timor Domini* patrem nostrum Anorēwos e fructibus suis, qui Christi caro sunt et sanguis, potu satiavit; et *ille* in eius aedibus, id est in ecclesiis, laetatus est. Ut Liber ait[4]: « Ierusalem est condita ut urbs simul coniuncta ». Ramos vero qui dicuntur fructibus impleri, hi sunt apostoli. Et vindimiavit eos, fructus scilicet eorum doctrinae aromata colligens; corpus suum labore defatigavit et semetipsum *ad opus* accinxit. Hunc ad modum pater noster, virgo, spiritaliter certabat. Eius benedictio nobiscum sit, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Redeamus ergo ad initium eius spiritalis certaminis; revertamur, et de patris nostri Anorēwos dilecti magnitudine loquamur: nisi enim nos testantes scribamus et loquamur, quo modo venturae generationes noscent? Ut Bildād Awtēnāwi prophetae dixit[5]: « An herba sine aqua germinat? an viriditas, nisi irrigata est, crescit? ». Quapropter pauca de patris nostri praestantis spiritali certamine scribimus, ut qui venturi sunt sciant, quando nos vita functi et profecti erimus; omnes enim humanae creaturae sicut herba transeunt.

Rursum, sancti, concordes animo, eius virtute adspecta, in coenobio illo eum pro omnium oeconomo subter patrem nostrum Takla Hāymānot elegerunt, et ei paruerunt. Ille vero non acerbo animo eis ministrabat, sed submissa voce iubebat, nec propter
p 71. hoc *munus* superbivit, *pulcherrima enim eius agendi ratio erat. Sancti omnes eum diligebant et eius constantiam mirabantur. Monachis dicebat: « Preces intermittere nolite, vigilate, veniam pro carnis sollicitudine petentes aerumnas subite; apud Dominum ministrare praestantius est quam canere ». Quam mirabilis auditu est patris nostri beati memoria! Cum multi, monachi et sacerdotes, aetate maiores et minores in illo coenobio essent, eum in praefectum et in diaconorum magistrum ele-

[1] *Sir.*, I, 11. — [2] *Sir.*, I, 13. — [3] *Sir.*, I, 17. — [4] Cfr. *Psalm.* CXXI, 3; textus corruptus videtur. — [5] Iob, VIII, 11.

gerunt. Vidite et intellegite! Iustus quidem in vita honorabitur et diligetur, praesertim post mortem extolletur. Pater autem noster a pueritia caelorum regnum petiit, et gratiam apud sanctos qui cum eo erant invenit, ut Sirach, filius Eleazar, ait [1]: « Gratia magis quam aurum optanda est ».

Diebus illis, sanctis monachis, cibos capiendi tempore, mulieres moniales ministrabant, quae semper edulia potumque a se parata eis adferebant. Die quadam, pater noster sanctus, cum in procurationis domu esset, cenam paravit, disposuit et patri nostro Takla Hāymānot attulit, dicens: « Accede, pater, edamus! ». Sanctus ei respondit, dicens: « An moniales sanctorum cenam attulerunt? ». Et dixit: « Profecto, pater ». Tum pater noster Takla Hāymānot benedictionem dedit et cenavit, et: « Optima vere, inquit, cena nostra hodie est ». Cenam cum absolvissent, cenae tempore, sancti ut cum suo patre ad solem calescerent egressi sunt: tum moniales, pro more, cenam paratam attulerunt. Haec videns, sanctus sanctis dixit: « Undenam quae antea comedimus attulistis? ». Monachorum oeconomus Anorēwos surrexit et dixit ei: « Pater, egomet, cum pro viribus meis paravissem, attuli. Inde ab hoc tempore, pater, haec regula melior esset: discipulos, qui omnibus in rebus nobis necessariis ministrarent, instituamus; mulieres autem moniales iam nobis amplius non ministrent ». His auditis, pater noster Takla Hāymānot in eo laetatus est, ei benedixit magnamque dedit benedictionem, et dixit: « Quemadmodum oportet, constitue, fili mi; tibi concedo et trado potestatem ». Benedictione suscepta, Anorēwos hanc iustitiae regulam in patris nostri domu confirmavit et instituit, quae adhuc viget. His auditis, *mulieres moniales ira repletae p. 72.
sunt, earumque corda sicut ignis exarserunt, quia eis ne sanctis ministrarent interdixerant. Qua de causa odium in patrem nostrum Anorēwos conceperunt. Pater noster, *haec* cum novisset, Trinitatis funibus captus cum esset, neque contristatus est neque maestus fuit.

Rursum, mulier quaedam, locum quo ambulabat, quo commorabatur et quo iacebat sedulo observabat. Die quadam, ad eum iacentem progressa, super eum cecidit. Tum *ille* clamavit

[1] *Prov.*, XXII, 1.

et: « *Ecce* pardus! pardus! » inquit. Mulier illa, terrore capta, aufugit. Sancti, eius clamoribus auditis, ad eum venerunt et ei: « Quid tibi accidit? » dixerunt. Ille eis: « Ad me dormitantem, inquit, pardus venit; cum clamavi, a me recessit ». Fratres ei pardum vere apparuisse putaverunt, neque ille de mulieris adventu eis rettulit. Paucos post dies, mulier illa ex alio homine concepit; cui dixerunt: « E quo concepisti? ». At mentita eis dixit: « Ex Anorēwos ». *Quod* cum audiisset, pater noster Takla Hāymānot, integerrimus, filio suo Anorēwos dixit: « Num quod mulier dixit, nempe e te concepisse, verum est? ». Sanctus, eius filius, patri suo respondit et dixit: « Nemo a peccato mundus est, o pater! ». Tum patrum nostrorum pater acerbissimum fletum flevit et quid ageret nescivit. Imposita paenitentia, eum in vincula coniecit: sanctus vero, cum propter peccatum quod non patraverat in vincula coniectus esset, laetatus est. Tempore partus properante, *illius mulieris* uterus clausus mansit, et magni dolores eam oppresserunt. Propter morbi gravitatem eam interrogaverunt dicentes: « Cur te hic morbus invasit? ». Mulier illa dixit: « Quia mendaciter in iustum sanctumque Anorēwos locuta sum ». Statim progressi sunt, et illius mulieris verba patri nostro Takla Hāymānot rettulerunt; quibus auditis, propter *Anorēwos* patientiam puritatemque admiratione et stupore perfusus, eum illico adiit: « O fili mi, inquit, propter ea quae non patraveras in vincula coniectus es! Nunc vero, laetare, quaeso; te enim exempturi sunt ». Sanctus dixit: « Eximi nolo, nam propter peccata mea vinctus sum », et libertatem recusavit. Patrum nostrorum pater beatissimus magnis efflagitationibus eum cum urgeret dixit: « Quis tibi erit testis? ». Et statim: « Eximere! »
p. 73. inquit. Statim, eius vincula sonum ediderunt, *ex eius pedibus relaxata sunt et bis terque sunt excussa. Id cum vidisset, patrum nostrorum pater coram eo in genua procubuit atque dixit ei: « Parce mihi, parce mihi, fili mi! ». Inde, sancti ambo fleverunt, et de Domini magnitudine collocuti sunt, « Laus ei *sit!* » dicentes.

Pater noster Anorēwos, cum surrexisset, dixit patri nostro Takla Hāymānot, patri suo: « O pater, monachos e mulierum monialium conventu separari melius est: monachi soli, mulieres solae maneant. Audi, pater mi! Num ignis clam inter

ligna manebit? *Monachi* vero se inter semetipsos custodient et non perturbabuntur. Si tentationi obiicientur[1], ignis progredietur, super ligna praevalebit, ea consumet, in cinerem reducet et delebit; nec unum tantum, qui tentatus sit, sed magnos et parvos comburet: nihil, praeter aquam, eum coërcere vel extinguere potest. Itaque homines, maribus a feminis seiunctis, in lege maneant et se custodiant! alioquin, si diabolus eos in tentationem cogitationibus induxerit[2], fornicationis ignis super ipsos praevalebit carnemque et animam consumet; et eum nihil, praeter virorum a feminis separationem, removere vel coërcere potest ». Animarum concionator, pater noster, filio suo dixit: « Pulcherrima haec constitutio est, fili mi; quae dixisti deinceps et in sempiternum fiant! ». Ita factum est. Audite, evangelii filii, virtutem iustitiae patris vestri Anorēwos, iucundissimi et pulcherrimi, corda laetificantis ossaque recreantis! Quomodo constans fuerit et in vincula coniectus sit ob ea quae non patraverat, donec ferrea vincula bis et ter excussa pro eo testimonium darent, meditamini quaeso. Homines vero, quando propter peccata ab eis commissa in vincula coniiciuntur, crimen non confitentur, negant, periurant: pater autem noster, cum femina in eum mendax testimonium protulisset, patri suo siscitanti humiliter paruit et patiens in vincula coniectus est; quapropter martyribus similis fuit. Quemadmodum Macarium magnum et patrem Amoni de coenobio Tonā mulierum causa contumeliis affecerant, ita et patrem animo gravissimum affecerunt; illi sancti prodigio *innocentiam suam* manifestaverunt, isque eorum instar egit. Nunc vero, eius precum benedictio super capita nostra sit, per omnia saecula saeculorum. Amen.

*Caput. — Cum Anorēwos, pater noster, scientia plenus, ita se p. 74.
haberet, eius pater vocavit eum et cum eo collocutus est, dicens: « Veni, fili mi! sacerdotale munus accipe, ad metropolitam procede! ». Secundum magistri iussa, sanctus, cum surrectus esset, ad metropolitam profectus est, ad eum pervenit et sacerdotale munus suscepit; laetans et exultans, regressus est et ad patrem suum rediit. Eius pater, eo adspecto, gavisus est valde;

[1] Incerta interpretatio. — [2] Versio dubia.

iustum enim virum genuerat. Pater noster, quidem, Anorēwos, in sacerdotio purissimus, sacrificium suum Eucharistiae pane vinoque obtulit, ut Sirach filius Iosuae ait [1]: « Iusti oblatio altare impinguat, eiusque effluvium coram Domino excelso pervenit. Iusti sacrificium sanctum est, neque eius memoria in oblivionem illi veniet ». Paulus iterum ait [2]: « Qui bene ministrant presbyteri duplici honore digni habeantur, *praesertim* qui laborant in doctrina verbi ». Re quidem vera, Anorēwos presbyter famulatus est, et duplici honore dignus fuit, et verbi in doctrina multum laboravit, cum evangelium gratiae praedicaret, carnalem virginitatem in puritate custodiens.

Die quadam, pater noster Anorēwos trans flumen, cui nomen est Agāt, cum nigrum daemonem in aqua sedentem invenisset, Spiritus Sancti virtute quae sibi inhaerebat illum apprehendit et: « Unde es? inquit, et quale tibi est nomen? ». Daemon ei respondit: « Aedes quidem meae et meae sedes subter aquam sunt; Bāḫra ʿAlqem meum est nomen ». Tum pater noster Anorēwos eum ad magistrum suum traxit, cui omnia a Bāḫra ʿAlqem narrata rettulit; his auditis, eius pater obstupuit. Sanctus vero iterans patri suo dixit: « Nobis *ille* ministret! ipsum ad christianam fidem reducamus ». Eius pater respondit ei: « Tu eum baptiza christianumque fac; nobis, sicut dixisti, ministret ». Inde sanctus daemonem illum in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti baptizavit, atque ei nomen Ḫarayo Krestos indidit. *Ḫarayo Krestos* prophetarum nec non apostolorum e libris cum disceret, habitaculo cum discipulis electo,
p. 75. *atque paucos post dies monachali veste suscepta, pulcherrimus in omnibus suis agendi rationibus evasit, et senex diem supremum obiit.

Sanctus vero anachoreticam vitam et sacerdotium suum adauxit, secundum Librorum canonumque mandata se custodivit, patri nostri Takla Hāymānot acceptus fuit et benedictionem ab eo suscepit. Et advenit tempus mortis patris Takla Hāymānot, monachorum concionatoris, qui fuit angelorum instar purissimus in agendi ratione, prophetarum instar adspector mysteriorum, apostolorum instar praedicator evangelii, magistrorum instar orthodoxus, et iustorum confessorumque diadema. Coe-

[1] *Sir.*, xxxv, 8-9. — [2] I Tim., v, 17.

nobii sancti omnes ad benedictionem suscipiendam apud eum congressi sunt. Quibus ille dixit: « O filii mei, ego vero ex hoc mundo migraturus sum ». Et dixerunt: « Cui oves tuas committes, o pater? ». Ille vero respondit: « Domino Deo meo vos committo ». Anorēwos pater noster, his auditis, de profundis cordis sui [1] flevit et clamavit: « Pater, pater, antequam anima tua exeat, mihi benedictionem tuam praebe, quaeso ». Tum sanctus filio suo benedixit dicens: « Tibi benedicat Dominus: omnium sanctorum benedictio sit tecum, et omnia quae commissa accepisti pro deposito tuo serva ». His dictis, in gloria et in laude, die XXIV mensis māsēr, id est naḥasē, quievit. Pater noster Anorēwos, sicut Iyāzēr [2] cum lamentaretur, eum linteis involvit et in sepulchro pulcherrimo composuit. Quemadmodum benedictio patris sui Takla Hāymānot super patrem nostrum Anorēwos consedit, ita nunc huius benedictio super capita nostra sit, omni tempore, nec in aliqua hora a nobis discedat, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Pater noster Anorēwos, magno dolore et fletu pressus, eius commemorationem cum fratribus suis sanctis celebravit. Inde, semetipsum in cella clausit, et in ieiuniis precibusque stetit. Sancti de oe consilium habuerunt ut eum eligerent. Re cognita, pater noster, ut Romanus confessor et abbā Amoni, munus contempsit; statim surrexit, et in remotam Tegrāy regionem, quae est Ṣaʿādā Ambā, ivit. Illic, cum Baṣalota Mikāʾēl, beato, convenit. Sicut propheta ait [3]: « Flumen fluens civitatem Domini laetificat »; ita in gaudio et *in leatitia steterunt. Rursum ait [4]: p. 76.
« Ecce pulcherrimum, et ecce iucundissimum est fratres simul esse ». Post paucos dies, caput fontis, Baṣalota Mikāʾēl, die XXI mensis ēpifi, id est ḥamlē, quievit; et pater noster Anorēwos eum linteis involvit. Eius precum benedictio sit nobiscum. Amen.

Ibi pater noster Anorēwos in solitudine se recepit, multum laborans sanctorumque labores sustinens. Inde ad coenobium patris sui rediit. Patrem nostrum Filpos electum esse cum invenisset, cum eo in amore et concordia stetit. Dum simul commorantur, pater noster abbā Yāʿqob metropolita ad Filpos,

[1] Cfr. *Psalm.* CXXIX. — [2] Nescio an alludat ad IER., XLVIII, 32; quo casu, prava interpretatione, nomen loci Iazer quasi nomen personae habet auctor noster. — [3] *Psalm.* XLVI, 4. — [4] *Psalm.* CXXXIII, 1.

gregis pastorem, misit dicens: « Ad me procede, conveniamus, mihi enim spiritale negotium est ». Pater noster Filpos, surrectus, cum multis sanctis progressus est, Anorēwos quoque cum eo processit et ad abbā Yāʿqob metropolitam venit. *Metropolita* Filpos dilexit magnique aestimavit; ex eius discipulis decem viros elegit, atque alterum virum, cui erat nomen Marqorēwos, eis consociavit, ita ut eorum numerus duodecim, sicut apostolorum *numerus* esset; super undecim magistros, patrem nostrum Filpos constituit. Et regionem Sēwā in duodecim partes partiti sunt. Patri nostro Anorēwos regio Endagabṭan, cui nomen est regio Warab, obvenit et obtigit. Deinde, sancti surrexerunt et ad coenobium sui patris Takla Hāymānot cum suo praefecto Filpos regressi sunt, unde *rursus* profecti unusquisque ad sibi adsignatam partem transiit.

Anorēwos, igitur, cum septem arcis profectus, regionem Endagabṭan, quae Ṭāque dicitur petiit. Ibi hariolam, cui nomen erat Awrēgazabā, cum filio Gat Yenasen, imperium tenentem invenit: incolae omnes ad eius pedes se prosternebant et cotidie pro ea duodecim boves mactabant. His auditis, et quomodo incolae se prosternerent et pro ea mactarent, pater noster Anorēwos venit ad eam, accessit et dixit: « Mulier, cur tibi sacrificant et se ad pedes tuos proiiciunt? tu sane deus non es! ». Hariola illa ob patris nostri laetissimi vocem verita est. Ipse complura e Libris sacris ei exposuit, eam verbum fidei docuit et in nomine Domini nostri Iesu Christi convertit; eius filium quoque convertit. Post paucos dies, eam in nomine Patris et Fili et Spiritus Sancti, nomine Māryām Ḫāylā indito, baptizavit;
p. 77. *filium quoque, Marqorēwos nomine indito, baptizavit. Ibi, in medio Qarmēlos, ecclesiam parvam condidit; et hariolam illam in monialem elegit, et monacha facta est. Rursus, mulier quaedam ad patrem nostrum, fidei petram, venit, et dixit: « Homone es tu an draco? ». Sanctus ei respondit: « Homo sum ». Et illa dixit: « Age; vestem tuam et cingulum tuum seu funem mihi ostende ». Suas vestes floribus exornatas cingulumque pulcherrimum ostendit. Eius vestes eiusque lumborum cingulum cum adspexisset, dixit ei: « Verumne est, pater, te homines cum Domino in pace componere? » Et *ille* ei respondit: « Sane, compono; nam sacerdos sum ». Et illa dixit: « Me servam tuam, pater, cum Domino in pace compone! » Sanctus, cum

huius mulieris verba audivisset, gaudio magno affectus est et ei de Divinitate loqui coepit; illa in Iesum Christum Dominum nostrum credidit, et pater noster eam baptizavit christianamque in iustitia fecit. Haec mulier, cum ad mulierem aliam, uxorem *hominis dicti* Qualāstēn (?), progressa esset, ei de patris nostri virtutibus rettulit. Mulier autem illa cum haec audivisset, ad patrem nostrum profecta est, quo ipse erat pervenit et quaecumque ipsa fecerat confessa est. Sanctus, paenitentia imposita, eam baptizavit, Māryām Kebrā vocavit et dein in monialem elegit; neque illa a tempore quo monialis facta est retro se vertit. Iterum, quinque homines, equis insidentes, e civitate, cui nomen est Enadegut, venerunt. Eos cum vidisset, sanctus laetatus et gavisus est eisque dixit: « Valetisne, filii mei? » Illi ei responderunt: « Propter preces tuas valemus, pater! Tuam historiam cum audiverimus, ad te venimus; hariolam colebamus; nunc vero nos verbum Domini doce, quaesumus ». Sanctus quidem, rem miratus, eos docere humiliter coepit, dicens: « In Dominum credere praestantius est quam in humanam creaturam credere ». Eos hortatus est, multa e Libris sacris recitando, atque, paenitentia imposita, in nomine Trinitatis baptizavit. Eis et arcam dedit, ad quam *reponendam* ecclesiam in sua civitate condiderunt. Plurimi ex Endagabṭan incolis ad patrem nostrum veniebant, quibus ipse verbum Domini exponebat. Hunc ad modum in regione illa stetit, et eius fama longe et procul audita est.

*In terra Warab, Ṣegāgā appellata, praefectus erat, cui no- p. 78.
men erat Bērāgbān. Patris nostri Anorēwos fama audita, surrexit, regionem Endagabṭan, ubi sanctus habitabat, petiit et ad eum pervenit. *Sanctus* eum salutavit et ei dixit: « Valesne, fili mi? *Cur* ad me venisti? ». Ei respondit dicens: « Propter preces tuas bene valeo. Cum te hoc in loco commorari audiveram, veni; tu enim Domini vir es. Age! ad regionem meam eamus, ut mihi sis pater ». Sanctus ei respondit et dixit: « Si tecum, fili mi, proficiscar, huius regionis incolae moerebunt ». At vir ille: « Adversus te non moerebunt, pater; veni! Regionem meam explorabis; si tibi grata fuerit, illic manebis; si autem invisam habueris, huc reverteris. Incantatores enim terram meam corrumpunt. Divinatores pater meus et mater mea erant. Ego autem e pueritia Dominum colui, *sed* diu

sacerdote carui. Olim, ad sacerdotem quendam ivi et quaecumque *feceram* ab initio usque ad finem confessus sum; ille mihi paenitentiam dedit dicens: ‘Nomen tuum Bērāgbān nequaquam sit, sed vocaberis Zakāryās. Matris tuae nomen erit Markēzā, uxori tuae Māryām Zamadā, et fratribus tuis alteri Abrehām, alteri Ḫarayo Krestos’. Haec nomina nobis imposuit. Nunc vero, accede! ut nobis baptismum conferas, eamus ». Statim, huius viri verba gratiam apud sanctum invenerunt. Vir ille surrexit, iter fecit et urbem regionis Ṣegāgā, Yaguaṭan vocatam, petiit. Eam cum vidisset, sanctus Ṣegāgā regionem gratam habuit, et cum viro collocutus est dicens: « Terram tuam, o fili mi Zakāryās, gratam habeo ». Ille autem respondit: « Eximie locutus es! O pater, foedus ego fratresque mei coniunctim ineamus; ecclesiam hic conde! » Respondit dicens: « Ecclesiam ex improviso condere non licet; in precibus autem, Deo favente, praestantius est ». Vir, cum audivisset: « Bene dixisti, inquit: fiat! » Nocte illa, daemones cum echo (?) ad locum, ubi pater noster sanctus et Zakāryās morabantur, venerunt, et eum experimentis usque ad matutinum tempus probaverunt; sanctus vero, precum suarum virtute, illorum vires
p. 79. confregit. *Mane, cum surrexisset, Zakāryās, arcu sumpto, ad agros egressus est, et tres incantatores sub taxum invenit: unum iaculo percussit, qui cecidit et mortuus est; alius, in fugam conversus, se ab eo substraxit; tertium autem tenuit atque manibus post dorsum ligatis ad patrem nostrum Anorēwos traxit. Pater noster, eum cum adspexisset, obstupefactus est, et dixit: « Num incantator homo est? » Tum vir, ense stricta, eum ad pedes patris nostri electi iugulavit. Paucos post dies, sanctus parvam ecclesiam ibi condidit, et loci nomen Ṭeqā Dabr appellavit.

Cum *autem* hiems advenisset, sanctus hinc recessit, et alium locum, Guaṭan vocatum, petiit; illic, in loco quem vir ille monstraverat, parvam ecclesiam, sicut antea, condidit. Ibi vero paucos dies mansit, Dei sui virtute, ignominia daemones afficiens et prodigia miraculaque operans. Deinde, cum locus nimis angustus fieret ut sanctorum filiorum suorum habitaculum esset, hac de causa paullulum secessit, iter tendit et ad locum alium, cui est nomen Mosaguē, pervenit. Ibi aliquantulum commoratus est, spiritali certamini addictus, atque ecclesiam tentorio similem exstruxit.

Die quadam, cum sanctus domi esset, Zakāryās et Zare'a Abrehām, fratres enim erant, feras per agros venatum egressi in dorcadem inciderunt; eam ab Abrehām sagitta confossam per sanguinis vestigia persequentes, in solitudinem ingressi sunt. Media solitudine locum pulcherrimum areae similem invenerunt. Dorcade dimissa, consilium tenuerunt et dixerunt: « Patri nostro referamus et ei dicamus: 'Locus tibi ad condendam ecclesiam *hic est*'. Statim ille surget et veniet, promptus enim consilio est, et quos invenerit incantatores e regione nostra expellet ». Colloquio absoluto, ad patrem nostrum reversi sunt, et ei dixerunt: « Pulcherrimum locum tibi et post te filiis tuis aptum invenimus ». His auditis, sanctus laetatus et gavisus est, et dixit eis: « Agite, o filii mei, ostendite mihi! » Sanctus, Spiritu Sancto adiuvante, pergens, *cum duobus fratribus et aliquot e suis filiis iter suscepit p. 80. et locum illum attigit: multas arbores et saxa invenit, ibi enim incantatores habitabant. Hanc terram eximiam, areae similem, cum adspexisset, consedit, ad orientem et occidentem, septemtrionem et meridiem oculis exploravit; *quattuor partibus* cum sua cruce benedixit et ibi habitare gratum habuit. Tum vaticinatus est et dixit: « Hic mea requies in aeternum erit: hic morabor, quoniam hunc *locum mihi* elegi [1] ». Videte, dilecti mei! propheta quidem fuit pater noster Anorēwos, et super eum Spiritus Sanctus consedit, et futura noscebat. Ut Paulus ait [2]: « Spiritu praeditus omnia cognoscet », ita ille hunc locum in hereditatem sibi filiisque suis futurum esse cognovit.

Zakāryās, Abrehām et monachis, quibus monachalem vestem, cingulum et cucullum dederat, praecepit: « Eruncate ergo, et verrite; hic habitare iuvabit ». Eius iussis paruerunt. Verrere falcibus et securibus coeperunt. Zakāryās et Abrehām arbores cultris reciderunt, viam sancto complanaverunt et novem aedes condiderunt. Ecclesiam etiam, ut antea, una die perfecit. Cum sanctus huius coenobii planitiem calcando dextrorsum et sinistrorsum contrivisset, fontem invenit; qua re laetatus est. Arborem, septuaginta hominis cubitos longam, recidere mandavit eamque pro ecclesia *aedificanda* destinavit. Illic, pulcherrimum spiritale certamen magnis laboribus cum certaret, stetit. In-

[1] Cfr. *Psalm.* CXXXI, 14. – [2] I *Cor.*, II, 15.

cantatores, qui illic, in argenteis pateris comedentes, in aureis calicibus bibentes, in aureos lectulos dormientes, habitabant, in fugam conversi sunt, et e patris nostri conspectu se substraxerunt; post multos dies, communi consilio. ad eum singulatim regrediebantur, *sed* in eum non praevaluerunt. Hunc ad modum *Anorēwos illic* commoratus est. Quam mirabilia auditu sunt opera Domini, heri! [1] Eius consilia hominum cogitationibus abscondita sunt. Ille vim et robur Anorēwos sacerdoti uncto, pastori ovium sine mercede [2], dedit; ut propheta ait [3]: « Dominus iustos confirmat ». Vere Anorēwos Dei sui virtute superior factus est et incantatores suis precibus expulit! Illic sedem suam elegit; eiusque coenobium valde floruit.

Deinde, Zakāryās appellato, ei dixit: « Age, fili mi, terrae fines mihi ostende, ut ex tua hereditate mea filiorumque meorum hereditas fiat ». Zakāryās ei respondit dicens: « Sane, pa-
p. 81. ter, foedus *sanciamus ». Tum foedus sanxerunt, *nempe quod* Anorēwos esset pater, Zakāryās vero filius. Et Zakāryās patri nostro terram, ut ei filiisque eius post eum in hereditatem sit, tradidit. Dein pater noster, a Domino electus, anachoreticam vitam et monachalem legem observans, in vigilantia coenobium illud incoluit. Et eius fama per regiones omnes audita est. Sanctos multos genuit: eorum maximus fuit pater noster Ferē Menāṭos, quem genuit cum *adhuc* in patris nostri Takla Hāymānot coenobio esset. *Ferē Menāṭos* ei gratus erat eiusque vestigia sequebatur. Omnes eius filii in humilitate et pacato animo ei parebant.

Cum pater noster Anorēwos, margarita, hunc ad modum vitam ageret, eius virtutis fama constantiaeque pulchritudine auditis, filii sororis eius, Pēṭros, Dāwit, Gabra Krestos et Zarufā'ēl, e terra Walaqā ad eum venerunt et patrem nostrum sanctum salutaverunt. Qui dixit eis: « Valetisne, filii mei? Cur huc venistis? » Illi autem responderunt: « O pater, ut tecum commoraremur venimus et nos Libros doceas et in monachos constituas ». His auditis, sanctus laetatus est et eis benedixit. Cum eo commorati sunt: theologiam necnon explicationem ab ipso didicerunt. Eorum virtute perspecta, pater noster illos monachali sanctorum veste induit. Egregii semper fue-

[1] *Psalm.* CXXXVIII, 14. — [2] IOH., X, 12. — [3] *Psalm.* XXXVI, 17.

runt, et eorum mentio ubicumque audita est. Rursum, filius eius fratris, Gabra Nāzrāwi vocatus, e civitate Mugar ad eum venit: cum apud eum commoratus esset et psalterium Davidis Librorumque lectionem didicisset, monachali veste indutus est. Pater noster, pastor ovium, sanctos permultos genuit: Sāmu'ēl, et Romānos, et Ṣagā Feṣum, et Zosimās, Takasta Berhān, et Ezrā, Iyāsu et Fiqṭor, Bakimos et Tawalda Madḫen, Gorgoryos et Yesḥaq, Gērlos et Yoḥannes, aliosque innumeros, quorum nomina non dicemus, ut propheta ait[1]: « Apud me quidem valde honorati socii tui sunt, Domine ». Et antiquis praestantiores valde fuerunt. Eorum numerus arena maior; revera propter Anorēwos eorum patris preces percrebuit, atque eorum mentio celebrata est. *Nunc vero eorum benedictio nobis p. 82.
contingat, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Nunc vero, pater noster Anorēwos, fidei petra, cum in suo coenobio esset, regem novercam in matrimonium duxisse auditu accepit. Dolore perculsus, dixit: « Quid agendum? Apostolorum enim praeceptum violatum est ». Filios congregavit et collocutus est cum eis: « O filii mei, inquit, Domini praecepta regem violavisse, patris sui uxorem in matrimonium duxisse auditu accepi; idcirco eum adire volo, fortasse ad paenitentiam admonitionibus reducere potero: si autem id agendi mihi vis non erit, martyr ob Domini nostri Iesu Christi occumbam et propter eum sanguinem meum effundam ». Filii ei responderunt: « O pater, cui tuas oves precibus tuis multiplicatas relinques? O pater, gregis pastor, cur gregem tuum in hoc coenobio deseres? Utrum feris an lupis? O pater, pater noster, spiritus nostri pater, indumentum puritatis nos a pollutione *eripiens*, si tu nos, derelictis ovibus similes, deseris, quis nos doctrinam docebit? Num patrem alium tibi similem invenire possumus? » Ita sancti magno fletu, lacrimis quasi aqua fluentibus, fleverunt, cum patrem suum martyrii cupidum vidissent. Ipse lugens eis dixit: « Ego egrediar: vobiscum Dominus sit, digne perseveretis! » Tum pater noster Anorēwos, margarita, quasi in convivium ad bibendum mulsum vocaretur festinans et properans surrexit. Discipuli cum luctu et dolore ei valedixerunt, alii regressi, alii *autem* cum

[1] *Psalm.* CXXXVIII, 17.

eo progressi sunt. Cum iter faceret, in patrem nostrum Filpos incidit, et eum in Sancto Spiritu consalutavit. Tum ambo de certamine in regem ob Iesum Christum collocuti sunt. Cum surrexissent, castra regis, multis sanctis comitantibus, attigerunt.

Illa die, rex ʿAmda Ṣyon, cum audivisset sanctos venire ut adversus ipsum propter iustitiam decertarent, illos concordes esse intellexit; tum, imperans, *militibus* suis: « Vestes pulcherrimas induite, inquit, equos parate, p. 83. *clipeos telaque sumite, leones terribiles adducite! » Milites regis iussis paruerunt: ipse autem induit vestem oculis colore coruscantem multisque ornamentis se exornavit. Erat quidem visu mirabilis et tremendus. Super regium suum thronum cum sedisset, sanctos admitti iussit, eosque admiserunt. Tum rex collocutus eis: « Cur huc venistis? » inquit. Pater noster Anorēwos, Spiritu ebrius, respondit et dixit: « Te praeceptum Domini violavisse cum audivissemus, venimus, ut te de apostolorum praecepto moneamus. Tibi patris tui uxorem in matrimonium ducere non licet, namque ipsa tibi est mater ». His auditis, rex ira exarsit et eos magnis flagellationibus flagellari iussit. Die illa, clamorum multitudine terrae motus ingens fuit. Anorēwos autem, cum flagellaretur, laetatus est valde, atque iustitiam intendit, verborum Domini in evangelio [1] memor: « Nolite timere eos, qui occidunt corpora vestra, in animas autem vestras potestatem non habent: potius timete eum qui, corpore interfecto, corpus et animam in ignem gehennae proiicere potest ». Paulus vero ait: « Mortem timere nolite, peccatum autem timete, mors enim vos non relinquet ». Haec omnia cum intellegeret, firmiter sibi martyrium proposuit, et flagellationem, quasi nihil esset, elegit. Inde rex dixit: « Flagellationem intermittite: eos in vincula, manibus post dorsum ligatis, coniicite; illos singulatim apprehendite, neque simul maneant; postero mane eos adducetis! » Hunc ad modum steterunt. In vincula, manibus post dorsum ligatis, eos coniecerunt. Sancti noctem in vigiliis precibusque egerunt, Dominum suum Deum deprecantes.

Postero mane, eos adduxerunt et coram rege traxerunt. Statim autem Sanctus Spiritus eos replevit. Cor *sancti* Ano-

[1] Matth., x, 28.

rēwos, puritate induti, propter Divinitatis amorem exarsit, sicut Salomon dixit in Canticis canticorum[1]: « Fortis est ut mors dilectio, et dura sicut Šeol aemulatio, et alae eius sunt igneae alae, aquae multae non poterunt dilectionem exstinguere neque flumina labefacient illam ». Re vera, nec labefactum est nec declinavit cor eius ab amore Dei. Regem impavide, in magno concilio, redarguit et ei dixit: « Tibi *patris tui uxorem sumere p. 84. non licet ». Tum rex iratus eum et omnes pariter sanctos cruciari et verberari iussit; atque septem scuticis eorum quemque flagellaverunt. Eorum sanguis quasi aqua fluxit. Tum vero ignis ex illo loco egressus est, et flammae regis ianuam attigerunt. Pavor et tremor milites invaserunt. Rex etiam perterritus est: discedere voluit, et aquam e flumine haustam in ignem proiicere iussit. Aquam cum proiicerent, flammae fortiores se praebuerunt et valde maiores fuerunt. Ea die, terror maximus fuit; regis milites, sanctorum flagellatione intermissa, trepidantes ab igne aufugerunt. Monachi vicerunt, regis milites victi sunt, ut dicitur in Libro[2]: « Namque Dominus iustos non dimittit purosque ulciscitur ». Profecto Dominus sanctorum ultionem petiit eosque adiuvit; quo eorum sanguis perfusus erat ignem attulit et in regis cor terrorem iniecit. Inde, sancti ut flammae defervescerent deprecati sunt; et extinctae sunt. Pater noster Anorēwos superior fuit et praevaluit, in Davide propheta quemadmodum dicitur[3]: « Iustus ultionem videns laetatur ». Postea, albae muscae venerunt et equos mulosque pungebant; muscarum morsibus animalia multa perierunt. *Hac de re*, dolor novus regem eiusque copias pressit, neque quid agerent sciebant. Rursus, rex et copiae cum sectatoribus suis consilium inIverunt. *Ille* dixit: « Quid de monachis illis faciendum est? » Regis sectatores ei responderunt: « Illos in exilium a nobis compelli, ne tibi proximi sint, iubeas; in terram remotissimam illos compellemus! » Consilium rex gratum habuit, et iussit. Anorēwos *autem* unicuique e militibus praedixit quomodo eorum ignominia et novaculae signum in vultu scapulisque manifestabuntur[4]. Inde in regionem remotam eos expulerunt. Milites, sicut rex dixerat, egerunt et eos in remotam regionem

[1] *Cant. Cant.*, VIII, 6-7. — [2] Cfr. *Psalm.* XXXIII, 23. — [3] *Psalm.* LVII, 11. — [5] Haec mihi obscura sunt.

compulerunt. Anorēwos certatorem in provinciam Walaqā pepulerunt. Ibi, precibus magnaque abstinentia vigilans, stetit, et
p. 85. pro rege etiam orabat, ut *Dominus eum ad paenitentiam flecteret: diu supplicavit. Ex incolis *regionis* Walaqā multos sua sapientia ad Domini religionem reduxit.

Multos post dies, rex diem supremum obiit, et eius filius in eius locum successit. *Hic*, sanctos in exilium expulsos esse cum compertum haberet, misit eosque convocavit. Patrem nostrum abbā Yāʿqob, metropolitam, venire iussit. Rex iste cum *metropolita* foedus pactus est, *iurans* se cum una tantum muliere habitaturum esse; et sancti domum reversi sunt. Pater noster Anorēwos ad coenobium suum rediit. Ob eius reditum monachi, grex eius, laetati sunt. Illos docere, theologiam exponens, incepit; in abstinentia manebat et sanctos multos, sicut antea, genuit. Eius coenobium valde elatum est, eius virtutum fama usque ad terras remotissimas est audita, et eum in patrem elegebant.

His auditis, Enāret [1] incolae ad eum venerunt et dixerunt: « O pater, nobis pater sis! ecclesiam nomine nostro [2] conde! » Et sanctus dixit: « Sit Domini voluntas! ». Domino favente, ad civitatem Enāret, cui nomen est Enahaṭey [3], progressus est, et terram cum gratam habuisset, ecclesiam Gabrieli dicatam condidit, sacerdotes diaconosque constituit, filios pulcherrimos genuit et communitatem ordinavit. Illic mansit; e loco ad locum pererrabat et in laboribus continentiaque solitariam vitam agebat, memor vocis prophetae qui ait: « Qui in mundo labore defatigatus est in aeternum vivet ».

Patris nostri Anorēwos, stellae nuptiarum, abstinentiam cum audivisset, abbā Yāʿqob, metropolita, eum rogavit ut aliquid interdum degustaret; qua de causa eum diligebat.

Paucos post dies, satanas surrexit et regem decepit. Rex patris sui uxorem in matrimonium duxit, et prava patravit.

[1] In ms. tum Enāret, quae vulgaris forma esse videtur, tum Enāre'et, quae forma videtur antiqua, scriptum est. — [2] Aethiopes in arca (tābot) nomen pagi vel gentis vel familiae, quae ecclesiam condidit aut clerum ecclesiae addictum sustentare spopondit, interdum inscribunt. Auctor noster ad hanc consuetudinem alludere videtur. — [3] In ms. modo Enahaṭey, modo Enahanṭei scriptum est: cum nomen aliis locis compertum non habemus, quae forma recta sit ignoramus.

His auditis, sicut olim, sancti, congregati sunt et consilium tenuerunt de rege cum mansuetudine admonendo, *parati,* si converteretur, ei paenitentiam imponere, si vero se convertere renuerit, cum eo usque ad gladium dimicare. Pater autem Anorēwos, *filios suos sequens, martyrium sibi exoptavit. Ferē p. 86.
Menāṭos filio suo coenobium custodiendum reliquit, et ipse cum filiis multisque sanctis regis castra petiit. Rex, de monachorum adventu ad certandum certior factus, ipsos coram se admitti iussit. Admiserunt. Tum rex collocutus est: « Quid huc vos e locis vestris adduxit? vos enim monachi estis ». Anorēwos interpres ei respondens dixit: « Rumorem de te audivimus, et ideo ut tibi verbum Divinitatis exponamus venimus, sicut apostoli in Synodo nobis praeceperunt. Eorum praeceptum violavisti: hac de causa ut colloquendo te convertamus venimus ». His auditis, rex ira commotus militibus suis praecepit ut sanctum verberarent. Et eum verberaverunt. Tum *sancti Anorēwos* sanguis e naribus ad terram fluxit. Id cum vidissent, sancti eius discipuli, praesente rege, se praecipites darunt alter altero celerius currentes, et eius sanguine uncti sunt, ad mortem et ipsi parati sicut eorum pater martyr. Hunc ad modum cum eum cruciarent, nec metuit nec pavit; sed laetus exsultavit, atque cum rege de fide disputavit et contendit. Haec audiens, vir quidam, quem qays ḥaṣay[1] (i. e. *regis presbyter*) appellabant, patrem nostrum Anorēwos, margaritam, palmis percussit, ut gratiam apud regem inveniret. Sanctus ei dixit: « Cur me palmis percutis? Te Dominum magis quam homines sequi deceret! » His dictis, siluit neque ei maledixit. Statim ille qays ḥaṣay, qui palmis sanctum percusserat, mortuus est; quae cum vidissent, omnes admiratione et terrore commoti sunt valde, quemadmodum dicitur[2]: « Et expaverunt qui ea viderant omnes ». Populus universus territus est. Rex *autem,* his visis, maiori furore adversus Anorēwos incensus est, et eum crudeliter flagellari iussit. *Sancti* sanguis quasi aqua fluxit et pellis, e carne discerpta, frustatim cecidit. Id cum vidissent, discipuli linteamina attulerunt et eius vulnus ligamentis circumdederunt. Tertia die, cum linteum *sanguine* rubrum abstulissent ut plagam lavarent, vulnera aperta sunt, et sanguinis magna copia

[1] Vulgaris tigraica forma est pro qaysa ḥaṣē. — [2] *Act.*, v, 5.

effluxit. Discipuli fleverunt, et qui viderunt eius constantiam mirati sunt. Ille autem hac de causa litem adversus regem minime p. 87. abrupit, nec regis minis territus est. *Rex, consilio cum imperii optimatibus inito, sanctum e suis ianuis expelli et ad regionem Dārā, Ṣawan vocatam, deduci iussit. Sanctum cum eximiis eius filiis expulerunt.

Cum iter facerent, monachi et moniales fame consumpti sunt, et ei dixerunt: « Pater, pater, ob sitis vehementiam viribus defecimus ». His auditis, sanctus propter filios suos contristatus est. Cum arborem saglā grandem altissimamque adspexisset et super eam fructus, sanctus accessit, deprecatus est, et Dominum Deum suum suppliciter oravit: tum arbori in nomine Trinitatis benedixit, et *arbor* secundum eius iussa se inclinavit, sicut servus domino suo paret. Sancti patris nostri filii surrexerunt, e fructibus arboris, quae sancti benedictione se inclinaverat, comederunt, et simul laetati et satiati sunt: *denique arborem* reliquerunt. Cum reliquessent, *illa* se erexit, ad pristinum locum et statum reversa est. Videte, quae Anorēwos pater noster gessit! Ut evangelium ait [1]: « Si habetis fidem sicut granum sinapis, et dicetis huic arbori moro (saglā): Eradicare et in mare transponere, obediet sane ». Haec cum intellexisset, sycomoro imperavit et *sycomorus* ei paruit. Rursus, cum siti torrescerent, eius discipuli eum allocuti sunt dicentes: « Siti magna consumimur, pater! aquam nobis, precibus tuis, prome! » Sanctus exsurrexit et Dominum deprecatus est dicens: « Servi tui preces audi, servorum ancillarumque tuarum sitim adspice! » Pro more suo magnas preces fudit: precibus absolutis, terrae benedixit, et aqua e terra erupit et fluxit, quam monachi et moniales ad satietatem, Dominum celebrantes, biberunt. Sanctus quidem sui Creatoris nomini gratias egit, quia per ipsum miracula operatus erat, quemadmodum Liber vitae ait [2]: « Quaecumque credentes suppliciter petietis, vobis in veritate fient ». Cum in fide petivisset, res magna ei facta est. Propter aquae scaturiginem similis Moisi prophetae fuit! Dein, regis legati, quibus stuporem miraculis suis iniiciebat, ad regionem Dārā eum adduxerunt, ibique cum eius filiis, sicut ipsis praeceptum erat, reliquerunt.

[1] Luc., xvii, 6. — [2] Marc., xi, 24.

Ibi, supplici orationi et maiori spiritali certamini *addictus, Anorēwos* commoratus est. *Infideles (arami) cum eum p. 88.
vidissent arcum sumpserunt, et eorum unus sagittam in sanctum iaculavit. Quaedam monialis, cui erat nomen Markēzā, id cum vidisset, semetipsam sagittae obiecit; iaculo percussa est, et statim propter patrem suum Anorēwos occubuit, atque inter confessores adnumerata est: eius preces nobiscum sint, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Olim, moniales in solitudinem pabulatum egressae, aqua deficiente, vehementi siti consumptae sunt et morti proximae fuerunt. Ad terram propter aestum cum cecidissent, clamaverunt dicentes: « Pater, pater, consumimur siti! » Sanctus eas eminus audivit et de ipsis contristatus est. Eius dolore necnon monialium clamoribus perceptis, Dominus, quo nullus erat imber, ariditatis tempore, imbrem statim, sine mora, misit; moniales biberunt et potu satiatae sunt. Pluviae aqua in truncorum cavis recepta est et in solo est collecta, atque monachis et monialibus per quindecim dies potum praebuit. Cum aqua collecta consumpta erat, novus imber eis alimentum dabat.

Hunc ad modum ob sancti Anorēwos preces perstiterunt. Eius miraculorum famam senes et pueri audiverunt. Ille vero multos ex infidelibus convertit et ad christianam fidem adduxit. Monachi et moniales in provincia illa triticum in nutrimentum non invenerunt: gramen autem sicut animalia edebant. Sanctus vero eos adhortationibus firmabat Dominique verbis sustentabat. Ibi, ex eius filiis, sacerdotes et diaconi, masculi et feminae, centum viginti et octo, martyrio absoluto, mortui sunt. Eorum precibus Dominus misereatur nostri. Amen.

Postea, cum regi miracula prodigiaque a sancto patrata retulissent, eum in insulam magni lacus, cui nomen est Zewāy, in exilium eiici statuit. Milites sanctum cum superstitibus filiis e Dārā expulerunt, ad Zewāy lacus insulam traxerunt ibique, secundum regis mandatum, reliquerunt. Ibi commoratus est, mirabilia gerens et ieiuniis carnem affligens; filios spiritaliter genuit, quorum *alii anachoreticam vitam sequebantur, alii p. 89.
sacra colebant, alii *Scripturarum* interpretes fuerunt: sanctorum enim vestigia multis rationibus inveniuntur. Pater noster Anorēwos filiorum suorum excellentia laetabatur, pulcherrimam eorum agendi rationem cum adspiceret; neque merito superbiit,

sed quasi peccatorem se habebat et alios doctrina sua iustos reddebat. Eius memoriae suavitas, eius agendi rationis iucunditas, et quomodo magnas res precibus suis patraret audita sunt.

Tum rex ad eum legatos misit qui ipsum inde expellerent. Legati ad patrem nostrum sanctum pervenerunt, et dixerunt ei: « Age; quo rex nos iussit eamus! » Id cum audivisset, sanctus laetatus est, filios convocavit et surgens cum legatis illis ex insula lacus Zewāy ad terram Dāmot, cui nomen est Gamāsqē, profectus est. Ibi dies multos mansit; magnas res gessit, rore foliisque vitam sustinens. Videte, dilecti mei, confessoris constantiam! Neque de corpore sollicitus fuit, neque exilio doluit, sed cogitationes suas ad Dominum suum Creatorem intendit.

Deinde, rex ob sanctorum preces ab errore conversus est. Ad omnes monachos, qui expulsi erant, legatos misit dicens: « Eos adducite! » Et eos adduxerunt. Pax et amor inter regem et sanctos fuere. Rex eis domum redeundi veniam dedit. Sanctus igitur ad magnum coenobium suum, Ṣegāgā appellatum, multis monachis sive viris sive feminis, filiis suis, comitantibus, reversus est. In eius adventu incolae laetati sunt, et ipse strenuum gregem suum invenit. Ibi in iustitia habitavit. Veteres puerosque *monachali veste* induit, et *discipuli* aucti sunt numero valde.

Post haec discipulos ad regionem Dāmot, cui est nomen Zegat, misit: locus vero Yahēdenen vocabatur. Ibi ecclesiam condiderunt, et *sancti* filii multiplicati sunt. Rursus, ecclesiam alteram in Denger, prope Yahēdenen, condiderunt, et ibi *etiam* filii multiplicati sunt. Tertiam ecclesiam prope Yadenger [1] condiderunt. Tres *istae* ecclesiae propter patris nostri Anorēwos preces celebratae sunt. Ipse, sanctorum monachali veste *discipulos* induens, dies agebat.

Cum pater noster in coenobio esset, satanas eius filiorum quendam suscitavit, qui *sanctum* apud regem criminis argueret. « O rex, ait, Anorēwos a te desciscens milites tuos ad mona-
p. 90. chalem vitam reducit, et *suos discipulos facit. Hic ecclesiam tu condis, ipse *autem* aliam in regione Warab condit. Sēwā incolae omnes ei obsequium praestant, et eum regem, qualis tu

[1] V. 26: Denger. In Aethiopiae regionibus ad austrum versus occidentem, praesertim in Gāfāt, locorum vel gentium nomina saepe ab *Ya-* incipiunt: ex. gr. Yafatmat, Yawabbi, Yawabat, Yasubli etc.

es, creaverunt. Nunc autem cursores e militibus tuis mitte, qui illum ad te adducant ». Verbis monachi auditis, ea vera reputavit rex; cor eius ira exarsit, et copias magnas cum Sāfāy, *militum* (?) Guedām principe, misit. Milites die dominica pervenerunt tempore quo sancti quinquaginta hymnos secundum praecepta canebant. Sāfāy cum patre nostro convenit et ei dixit: « Sanctos filios tuos convoca, ut tibi regis nuntium declarem! » Sanctus filios convocavit. Tum Sāfāy regis nuntium declaravit; *sed* sanctus legatos non timuit, martyrii enim cupidus erat. Regis legatus, cum ecclesiam quam sanctus aedificabat inspexisset, miratus est et dixit: « Sitne falsus talis vir, et quae invenit (*excogitavit*) dicat?[1]. Hic monachus calumniator regi dixerat: ‘ Anorēwos ecclesiae suae quadraginta ianuas fecit, et milites tuos multos ad monachalem vitam induxit ’. Nunc autem video tres esse ianuas et, praeter unum, e regis militibus nullum inveni! » His dictis, siluit. Postero die, primo mane, regis legati patrem nostrum abduxerunt, militem illum qui sese ad monachalem vitam receperat gravibus catenis vinxerunt, et profecti sunt. In itinere miles ille, Domino lubente, e vinculis aufugit. Monachus qui mendaciter sanctum accusaverat in itinere mortuus est, ut propheta ait[2]: « Peccatoris mors saeva ». Legati patrem nostrum sanctum ad regem deduxerunt. Tum rex, ira incensus, ius flexit et eum in provinciam Gedem expelli iussit. Expulerunt. Ibi ut antea in supplicibus orationibus commoratus est; multos ad monachalem vitam induxit, ecclesiam sanctam condidit, sacerdotes et diaconos, monachos et moniales instituit; coenobium pulcherrimum factum est. Dominus hanc ecclesiam gratam habuit, et fideles in ea multiplicati sunt.

Deinde, cum sanctus in illo coenobio commoraretur, pauper quidam advenit et a patre nostro panem petiit: sanctus statim surgens frusta quae ei daret in suo habitaculo quaesivit, sed non invenit; regio enim in *quam expulsus erat fame preme- p. 91.
batur. Propter pauperem contristatus est, et, discipulis appellatis, eis dixit: « Date, et vobis dabitur[3] ». Illi dixerunt ei: « Quid nobis est nisi paullulum panis quo in eucharistica mensa utemur? » At ille respondit eis: « Ei date et Dominus dabit vobis ». Mendico panem dederunt. Rursus, cerevisiam ut bibe-

[1] Dubia interpretatio. — [2] *Psalm.* XXXIII, 22. — [3] Cfr. Luc., VI, 38.

ret petiit; pater noster ei dare iussit, et dederunt. Tertio petivit dicens: « Pater, hodie comedi, bibi et satiatus sum; cras fame cum meis liberis meaque uxore moriturus sum! mihi paullulum tritici dare iubeas, quaeso; libera me *a morte*! » Ei dare iussit. Tum dixit homo patri nostro: « Quid faciam de tritico quod mihi dedisti, si viatico careo? » Ei dare iussit; et dederunt. Rursus, homo ille pergit dicens: « Omnino me adiuva, nudus enim sum; me indue, quaeso ». Sanctus in laetitia laeniter risit; vestem cepit et ei tradidit dicens: « Quae Dominus tibi attulit accipe! » Videte pulchritudinem iustitiae patris nostri Anorēwos, eleemosynarum amantis! Una hora quinquies homini *eleemosynam* dedit, et id non cum deliciis iucunde frueretur, sed cum fame pressus esset; nam dives cum inope non exaequatur, sicut dicitur: « Dare melius est quam invenire [1] ». Et ideo, eleemosynarum administrator, ut Iob, fuit.

Postea, olim, cum pater noster Anorēwos, propter Dei sui virtutem thaumaturgus, *illic* commoraretur, venit magnus draco, longissimus et tumens corpore: erant ei squamae corio elephantium similes, et super dorsum *plantae* germinaverant, *quae*, eo procedente, agitabantur. Illum cum vidissent, incolae ad patrem nostrum Anorēwos clamaverunt ut oraret. Sanctus quidem prope draconem oravit. Tum *draco*, linguam motitans, sanctum vorare expertus est; sanctus autem ei cum signo crucis benedixit, et draco illico detrusus et mortuus est. Qui viderunt obstupuerunt, qui audierunt mirati sunt. Provincia illa, in qua draco mortuus est, Islamicis (tanbālāt) proxima est, et Dominus in sanctis suis est laudatus. Vere Anorēwos in draconis immundi caede Theodoro similis fuit! Rursus, novus Theodoro fuit socius! Nunc autem, patris nostri Anorēwos benedictio, sine vituperatione, eos (*eius discipulos*) sicut vestis tegat et spiritaliter a diaboli pugna tueatur, per omnia saecula saeculorum. Amen.

p. 92. *Rursus, audite Anorēwos patris nostri miracula, Dei sui virtute operata! Tritico deficiente, sationis tempore, sancti ei dixerunt: « Pater, quodnam *semen* arvis nostris committemus? triticum enim nobis deest ». Sanctus eis respondit: « Agite, paullulum quaerite, filii mei ». At sancti ei dixerunt: « Quae-

[1] *Act.*, xx, 35.

sivimus, nec invenimus nisi triticum perpaucum quod germinavit et exsiccatum est ad cerevisiam faciendam ». Et ille dixit eis: « Illud terrae committite! » Illi vero ei dixerunt: « Quomodo germinabit, pater, cum iam germinaverit et exsiccatum sit *ut aptum sit* ad cerevisiam mulcendam ». Eis autem respondit: « Domino favente, germinabit et semen fructum dabit ». Tum ei paruerunt, et triticum illud quod germinaverat, cuius radices exsiccatae erant, attulerunt; *et* sanctus benedixit et filiis tradidit ut sererent. In arvis seruerunt. Germinavit pulcherrimumque evasit. Messium tempore, messuerunt, in area trituraverunt et domum septuaginta asinorum onera ex eo immiserunt. Haec sancto rettulerunt; cum audivisset, laetatus est. *Omnes* Domino gratias egerunt. Qui viderunt et audierunt valde obstupuerunt. Mirabile stupendumque facinus a Domino erga dilectum suum peractum videte! Sicut ait de eo propheta[1]: « Mirabilis est Dominus super sanctos suos ». Profecto, mirabilis est Dominus: ad nutum suum agit. Eum laus et gloria decent, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Rursus, sancti patris nostri Anorēwos, spiritu ebrii, miraculum audite! Canis saevissima erat: ecclesiam damnis afficiebat, per plateam errans ex incolarum aedibus furabatur, divitibus et pauperibus oblatrabat. Olim, prope locum accessit ubi pater noster Anorēwos erat, et cubuit. Ea adspecta, eius faciei sanctus in nomine sanctae Trinitatis benedixit et, voce sua potentissima: « Apage, o canis, inquit, a me recede! » At surgere noluit, truculenta enim erat. Sanctus incolis dixit: « Cur canis ista mihi non paret? » Incolae responderunt ei: « Semper ex aedibus nostris furari, atque ex aedibus ad ecclesiam errare solet ». Tum, pater noster prudens cani maledixit dicens: « Ab hoc tempore *in ecclesiam rursum ingredi vel ab incolis furari p. 93. vel ab eorum aedibus quidquid ex eis quae tibi non data sint surripere noli! *Haec* ab hac die et per omnia saecula saeculorum sub maledictionem te iubeo. Apage, te in aedibus commorari dedecet; in urbis platea iam mane, te ferae solitudinis non vorabunt! » Illico canis illa surrexit, recessit et procul stetit. Sanctus pro ea parvum cubile, fruges custodientium casis simile, incolas exstruere praecepit; illud exstruxerunt. In casam, patre nostro

[1] *Psalm.* LXVII, 36.

sancto iubente, ingressa est, neque amplius prope ecclesiam accessit, neque incolarum aedes introivit, nec *quidquam* rapuit; sed ei nutrimentum prout volebant dabant. Hunc ad modum canis multos annos stetit. Cum sanctus e coenobio illo in aliud coenobium suum abiret, canis eum secuta est, quam cum vidisset sanctus ei praecepit: « Revertere! quae tibi mandavi omnia serva! » Illa, eius verbis obediens, reversa est, neque in incolarum aedes usque ad mortis suae diem ingressa est, neque canes ex ea nati in aedes ingressi sunt; eius catulorum catuli adhuc sunt, in aedes non ingrediuntur, nec eos belluae vorant, sicut pater noster presbyterorum princeps iussit et statuit. Quam mirabilia facinora faciebat pater noster electissimus, iucundissimus, pulcherrimus! Suarum precum virtute nos ab omni malo tueatur. Amen.

Rursum, cum pater noster Anorēwos in regione Māyn, in coenobio suo, esset, ecclesiam aliam in provincia Amḫarā condidit, eamque, sacerdotibus et diaconis, monachis et monialibus institutis, in coenobium sanctorum filiorum suorum ordinavit; ibi quoque multa miracula operatus est. Ad regionem Māyn regressus, magna in vigilantia stetit.

Decimo et septimo anno postquam in exilium *sanctus* expulsus erat, rex milites suos ad eum deducendum misit. Milites eo pervenerunt ubi sanctus erat, eique regis nuncium exposuerunt, ut domum rediret. Tum sanctus surrexit, sanctos sui coenobii incolas convocavit et dixit eis: « Regis e parte nuncius ad me pervenit. Ad coenobium meum in provinciam Ṣegāgā profecturus sum. Vos in concordia manete! » His auditis, sancti
p. 94. *ob eorum patris iusti discessum fleverunt et luxerunt. Tum, sanctus reversus est et ad regem pervenit: apud hunc gratias magnas invenit. Rex eum in pace domum remisit. De patris adventu nuncio accepto, Ṣegāgā incolae laetati sunt; eum magno cum honore exceperunt et ab eo benedictionem susceperunt. Sanctus, in suum coenobium ingressus, ecclesiam ab ipso conditam cum vidisset, propter eius pulchritudinem laetatus est. Ibi, in solitudine degens, filios congregabat, communitates instituebat, Libros interpretabatur. Si in Libris aliquid arcani vel interpretatu difficile inveniebat, se in cella clausa recipiebat et ardentissime orabat; mox *arcana* ei manifestabantur, necnon Spiritus munus (?) concedebatur, et omnia Di-

vinitatis mysteria interpretabatur. Hunc ad modum in continentia, semetipsum laboribus adfligens, stetit.

Olim, cum sanctus in suo coenobio esset, eius filius Zakāryās cum eo collocutus est: « Pater, inquit, est homo quidam, Budi nomine, quem satanicus spiritus invasit: ipsum incantatores colunt, idolatrae omnes venerantur. Eius locus Bazerguay vocatur ». Filii sui verbis auditis, quendam ex suis filiis, cui erat nomen Dāwit, honore dignum et Scripturae interpretem, appellavit eique dixit: « Accede, fili mi! ad regionem Adamat, ad locum cui nomen est Bazerguay, sacerdotibus et diaconis comitantibus, i, ibique eucharistiam para, donec veniam ». Filius ei respondit: « Sane, o pater, sicut mihi praecepisti *perficiam* ». Surgens igitur, ture et facibus et suffimento susceptis, cum fratribus suis sacerdotibus ivit; ad locum, sicut sanctus mandaverat, pervenit, et quae ad eucharisticum mysterium necessaria sunt, cum parvam domum parasset, disposuit. Pater noster Anorēwos, cum ceteris filiis suis, secutus est, arcam deferens, et, Zakāryās filio suo duce, illic pervenit. Cum pervenisset, serpentem magnum ad ianuam illius hominis, quem divinibus honoribus colebant, invenit: super eum sanctus benedixit, et statim *serpens* mortuus est. Quod videns, improbus ille terrore percussus se fugae commendavit et ignominia affectus est. Sanctus autem in improbi domum ingressus est et in nomine Trinitatis benedixit: in eam magnum thronum fixit, *arcam posuit, et ipsa die eucharistiam celebravit. Eucharistiae tempore, draco magnus e tecto descendit; quem cum vidisset, sanctus benedixit, atque sacerdotes eum verberaverunt; tum, mortuus est. Eucharistia absoluta, sanctus in oratione, pro more suo, stetit. Paullo cum seccessisset, ecclesiam in loco cui est nomen Darṭān condidit; ibi sacerdotes et diaconos instituit. Paucos post dies domum rediit et secum scelestum illum, manibus post tergum vinctis, duxit. Sanctus ei dixit: « In Dominum crede; ego vero paenitentiam tibi imponam ». At credere renuit, nec ad paenitentiam se vertit, saevus enim erat, nec ceteris hariolis similis. Motalamēn [1] eum colebat; et dona, magnas lapides, e flumine Romā afferre faciebat; multi quidem eum divi- p. 95.

[1] Princeps ethnicorum regionis Dāmot finitimorumque Agaw fuisse videtur. De eo Acta S. Yārēd et S. Takla Hāymānot referunt; antiqui bellici cantus regem ʿAmda Ṣyon I contra eum pugnantem celebrant.

nis honoribus colebant, et si sua bona, vel vaccas vel mulos vel asinos vel equos amiserint, ne ferae vorarent obsecrabant dicentes: « In nomine Budi res nostras tangere nolite »; et ferae non tangebant. Hariolorum autem mulieres, cum panem in sartagine super ignem ponebant, igni dicebant: « Comburere noli: te per Budi deprecamur »; et cum olera in olla coquebant, igni *pariter* dicebant: « Olera quidem comburere noli! »; atque, his dictis, procul abibant, et, post moram cum redibant, olera vel panem igni *cocta sed* non combusta inveniebant. Pater noster Anorēwos hunc scelestum virtute Domini cepit et post dorsum *manus eius* vinxit. Scelestus autem, antequam a patre nostro caperetur, olim cum rubrum taurum vulnera nigro tauro infligentem vidisset, vaticinatus erat et dixerat: « Monachus me devincet ». Profecto pater noster Anorēwos, monachus, puritate indutus sicut Antonius, eum vicit! Cum scelestus ille se convertere renuisset, sanctus eum durissimis vinculis vinxit. Ira motus, scelestus exclamavit: « Vim quam acturus sum adspicite! » Et pestem in patris nostri filios attulit. Pater autem noster ob luem ad Creatorem suum deprecatus est, et pestis desiit. Hyaena denique scelestum cui erat nomen Budi, claudum, voravit; eum clamantem et eiulantem cepit et ei retributionem pependit. Haec omnia propter patris nostri preces
p. 96. acciderunt. *Quam mirabilis est fama patris nostri, facis, virginis et martyris, sanctorum monachorum genitoris! Nunc vero precibus suis sanctis nos omnibus temporibus omnibusque horis tueatur, in sempiternum. Amen.

Deinde, cum sanctus in suo coenobio esset, homo, cui erat nomen Pāwlos, ei legatum probrose misit: in speciem quidam erat monachus et nebura ed a rege electus, qui ecclesiam corrumpebat et fideles molestia afficiebat. *Per legatum* dixit: « Ad inspiciendam tuam agendi rationem venturus sum ». Haec legatus patri nostro rettulit. *Ea* cum audivisset, pater noster locutus est et dixit: « Peccatorem vidi: magnus et excelsus sicut Libani cedrus factus est, quapropter in Dominum superbivit [1] ». Scelestus ille in sua insolentia mortuus est. De eius obitu sanctum certiorem fecerunt, et sanctus dixit: « Cum ergo revertam eum non inveniam ! ». Addidit: « Quomodo mortuus

[1] *Psalm.* XXXVI, 35.

est? » Ei responderunt: « Alienos deos cum coleret *mortuus est* ». Tum pater noster sanctus amarissime flevit et dixit: « Eius locum quaesivi et non inveni [1] ».

Olim, cum pater noster Anorēwos esset in ecclesiae platea, Libros moniales docens, incantatorum puer quidam, visu pulcherrimus, promissis cirritis capillis, ad eum venit; cum patre nostro collocutus est et dixit: « Mihi de spiritu dicendum est ». Tum ambo secesserunt, et *sanctus* peccata quae ille patraverat exploravit. Postea, homo iste patrem nostrum in solitudinem deduxit et quae incantamentis conficiebat ei ostendit; haec cum vidisset, sanctus contristatus est. In aedes suas eum introduxit, eius comam totondit, baptismate in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti eum ditavit, eucharistiam ei dedit, eum in monachum elegit et in parvula domu clausit; circa tertiam diei horam, sanctus eum visitabat, et, quando iter agebat, patri nostro Ferē Menāṭos, filio suo, ut illum hortaretur mandabat. *Incantator* in omnibus agendi rationibus optimus fuit, et, paenitentia absoluta, mortuus est in pace.

Olim, Anorēwos, ad sacra peragenda pro more suo cum venisset, eucharisticum mysterium consecrare coepit. Cum pervenisset ad verba « panem sustulit », panis ille eucharisticus in puerum parvulum statim conversus est. Sanctus, rem videns, expavit *et tremuit; paullulum e suo loco recessit, oculos p. 97. ad caelum levavit, abundanter flevit, et puerum tangere ausus non est. Inde puer ille *evanuit et* calidus panis ut antea fuit. Sanctus autem flens panem illum, postquam benedixit, pro sacerdotali lege rupit, *ipse* accepit et sacerdotibus, diaconis, monachis *omnibus*que communionem accipiendi causa convenientibus praebuit. Hoc miraculum a patre nostro Anorēwos gestum audite! Nunc vero deprecationis suae virtute semper nos tueatur nobisque omnibus coniunctim benedicat, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Deinde, cum magnis laboribus sanctus defatigaretur, ecclesiam in Enda Gabṭan civitate, cui nomen est Enandābon [2], condere statuit. Illinc hariolas et sacrificulos expulit, coenobium magnum instituit, gregem auxit. Olim, cum iter faceret, im-

[1] *Psalm.* XXXVI, 36. — [2] Ms. aliis locis civitatem (seu gentem) Enandāban appellat: veram lectionem nescimus.

bres magnae, nigrae imbres cum nubibus obvenerunt, quas videntes discipuli patri nostro rettulerunt et dixerunt: « Imbres magnae adveniunt. Quo eamus? aedes in propinquo non inveniuntur ». Tum pater noster Anorēwos surrexit et, manibus extensis, suppliciter oravit; orienti et occidenti, septemtrioni et meridiei benedixit, et statim imbres destiterunt et sol usque ad vesperas incaluit: tunc pluviarum tempus erat. Pater noster domum rediit. Eius filii ei dixerunt: « Tuis precibus imbres destiterunt; nunc autem ut pluat ora, quaesumus ». Sanctus preces incepit, et illico, ictu oculi, imbres descenderunt. Videte! Pater noster Anorēwos revera Eliae similis fuit; suis precibus imbres consistere, suis precibus *imbres* rursum descendere fecit.

Rursus, suis precibus facinus magnum in regione quadam gessit. Erant arbores, idolorum delubra; daemon in arborem ingressus per diem colloquebatur, atque eum colebant. Dicebat *vero daemon*: « Furem omniaque mala abominor », et flagellationem in furem decernebat, sicut Paulus ait [1]: « Satanas ut seducat angelo lucis similis fit ». Daemon ille *homines* suis verbis decipiebat. *At* sua voce clamavit: « Anorēwos me ex aedibus meis eripiet! » Eadem ter clamavit, et antequam pater noster sanctus adveniret egressus est.

p. 98. *Postea, paenitens quaedam ad eum olim venit et dixit ei: « Pater, paenitentiam propter res transactas da, quaeso ». Pater noster Anorēwos eam excepit, ei paenitentiam imposuit, baptismum contulit, et eam in monialem elegit: ipsa monachismi regulas secuta est, et obiit in gloria.

Rursus, fidelis quidam ceteris aliquid surripere solebat. Olim, messium tempore, quamquam spicas in arvis suis haberet, furtim triticum ex alienis agris avulsit. De eius furto in socii arvis spiritaliter certior factus, sanctus ad eum misit dicens: « Aliquas spicas ad me mitte, fili mi! » Et ille in ignominia spicas in socii arvis surreptas ad eum misit. Cum eas recepisset, sanctus domus tecto ut, fumo calefaciente, triticum fierent (*maturescerent*) suspendit. Sationis tempore, sanctus, domino arvorum vocato, ei dixit: « Ecce, fili mi! pro me triticum hoc semina quaeso ». Messis tempore, quattuor modii

[1] Cfr. II *Cor.*, xi, 14.

fuerunt. Rursum quattuor tritici modios seminaverunt, e quibus quadringentos et viginti modios receperunt. Tum, ambobus convocatis, nempe arvorum fure et arvorum defraudatorum domino, pacem inter ipsos composuit; furi paenitentiam imposuit, arvorum domino quadringentos et viginti tritici modios tradidit.

Nocte quadam, cum fur venisset et triticum e patris nostri Anorēwos aedibus surreptum sibi imponere non valeret, pater noster sanctus eum invenit et: « Quid agis?» inquit. Terrore pervasus fur: « Haec mihi imponere non valeo » respondit. Tum furi *sanctus triticum* imposuit atque ei dixit: « Festinanter discede, ne sancti te inveniant ». Videte, dilecti mei! Haec optima pater noster egit: nos autem si furem antequam nostra surripuerit assequemur, eum deprehendimus et verberamus! Pater vero noster ei onus imposuit eumque celeriter dimisit. Nunc vero, eius benedictio nobiscum sit. Amen.

Iterum, paralyticum quendam surgendi facultate destitutum, quem parentes deferebant et *secum* domum aut rus ducebant et reducebant, ad patrem nostrum Anorēwos detulerunt. Pater autem noster deprecatus est et ei sanitatem, Dei sui virtute, reddidit. Qui viderunt mirati sunt, qui audiverunt obstupuerunt, et *omnes* Dominum laudaverunt et patris nostri excellentiae obsequium praestiterunt. Paralyticus, qui surrexerat, orientem versus profectus est et admiratione plenus patris nostri benedicti miraculum praedicabat. Rursum, *pater noster Anorēwos, clau- p. 99.
dum ambulandi facultate destitutum, complicatis contortisque cruribus, et simul hydrope laborantem cum vidisset, ei benedixit; statim, claudus rectus factus est, cucurrit et occidentem versus, patris nostri Anorēwos virtutem praedicans, progressus est.

Pater noster, agendi ratione praestantissimus, cum ista ageret, ossa patris nostri Takla Hāymānot transferre consilium sancti inierunt. Idcirco, sancti, eius fratres, ad ipsum *Anorēwos* miserunt dicentes: « Accede; patris nostri Takla Hāymānot ossa transferamus ». Surrexit sanctus et progressus est; ad patris sui sepulcrum pervenit, et cum fratribus suis sanctis convenit: se mutue amplexi sunt, de Domini magnitudine collocuti sunt, et de sancti Takla Hāymānot ossium translatione inter se consilium habuerunt. Re statuta, eius sepulcrum effoderunt et sancti patris sui ossa invenerunt. Pater noster Anorēwos, cum primus in sepulcrum ingressus esset, surgens, locutus est

atque fratribus suis dixit: « Quis me praecedit? nemo ante me, nemo post me est! » His dictis, ipse ad pedes, pater noster Filpos ad caput steterunt, et eorum patris ossa linteis involverunt. Pater noster Anorēwos, tribus crucibus quae in sepulchro erant acceptis, unam patri nostro Filpos dedit, duas alias sibi servavit. Et patrem nostrum Takla Hāymānot cum honore et laudibus, acerrime flentes, transtulerunt novoque sepulcro condiderunt. Eius benedictio nobiscum sit. Amen.

Inde, pater noster Anorēwos cum duobus illis patris nostri Takla Hāymānot crucibus miracula prodigiaque patravit. Ad sanctum coenobium suum reversus, diu in continentia, precibus et anachoretica vita mansit. Pestilens morbus, qui seviebat, patris nostri Anorēwos guttur vitiavit; *sed* Domini voluntate *sanctus* sanitati redditus est. Eius lingua haesitans mansit. Paucos post dies *morbus* in eum surgebat et dolore eum afficiebat. Cum aegrotaret, arcana videbat, quae ei aperiebantur, nam thaumaturgus erat. Nunc vero suis precibus nos tueatur, per omnia saecula saeculorum. Amen.

p. 100. Multis diebus post quam ecclesiam *in Enandāban condiderat, anno quo pater noster sanctus in Enaḫānṭey, coenobio suo, habitabat, eum anceps morbus pressit. Filiis convocatis, ut eum in coenobio magno quod in Warab condiderat humarent praecepit. Morbus propter labores ciborumque abstinentiam gravissimus erat, ita ut ipse, quasi dysenteria infestaretur, morbo liquesceret. Inde, in gloria et in pace, die XVIII *mensis* maskarram mortuus est. Enāre'et incolae, baculis, arcubus, hastis et clypeis paratis, ut ibi eius corpus humarent turmatim convenerunt. Sed eius filii, qui in regione Warab habitabant, patris nostri corpus sanctissimum, lugentes et eiulantes, linteis involverunt et super lectum posuerunt. Tum nubes advenerunt atque Enāre'et incolas, ne sancti cadaver viderent, caligine obumbraverunt. At Warab incolae surrexerunt, et *corpus* tulerunt, sole ipsos calefaciente; eos vero Enāre'et incolae sequebantur, in caligine procedentes. Cum ad Warab fines, flumine magno cui est nomen Sātāl traiecto, pervenissent, subito nubes evanuerunt et lux facta est: Enāre'et incolae, patris nostri corpus cum adspexissent, in luctu regressi sunt. Warab autem incolae, *illud* deferentes, in coenobium magnum in civitatem Ṣegāgā ingressi sunt et *sanctum* cum pompa et laudibus humaverunt.

Tum fletus magnus et luctus et eiulatus propter eorum iucundissimi patris obitum fuerunt. Nos quidem, sicut illi, fletu ardentissimisque lacrimis ob patris nostri, solis, obitum fleamus. Cur margarita in terra est recondita? Nunc autem congregati propter Anorēwos patrem nostrum lugeamus dicentes omnes: « Cur pastor noster, capitum nostrorum diadema iucundissimum, collorum nostrorum aurea torques, digitorum nostrorum annulus sublimis, mortuus est? » Dilecti mei, fletum circa patrem nostrum Anorēwos excitemus, sicut Eliseus pro Elia, et Clemens pro obitu Petri, et Timotheus pro Paulo ingemuit. Sed num lugendo et flendo rursum margaritam nostram inventuri sumus? At vero eum suppliciter deprecemur! Eius precum virtus nobiscum sit, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Explicit spiritale certamen patris nostri Anorēwos, bellatoris, confessoris *et virginis, sacerdotis, meditatoris, Pentateuchi et p. 101. Evangelii interpretis. Pauca de magnis eius certaminis laboribus non scienter sed nostrae inscitiae causa breviter scripsimus; omnia eius facinora si exposuissemus, mens nobis defecisset. Haec vero non apte diximus. Si addidimus aut minuimus, nobis frustra maledicere nolite, sed benedicite. Nunc autem, qui ad patris vestri Anorēwos commemorationem celebrandam convenistis, Dominus vobiscum sit; prima noctis hora, vos gaudio afficiat; altera noctis hora, lumbis accinctis, vos convocet atque ad mensam procumbere faciat; tertia noctis hora, vos exornet vobisque aeternam vitam tribuat. Nec me servum vestrum a vobis separet, per omnia saecula saeculorum. Amen.

E patris nostri Anorēwos morte usque ad decimum regis nostri Baʿeda Māryām imperii annum, anni CIV [1]; usque ad septimum regis nostri Nāʿod imperii annum, anni CXXVII [2] fuerunt.

Qērlos, magister communitatis Ṣegāǧā [3], qui hunc certaminis librum scribi, Deo altissimo favente, iussit, ait: « Nolite in precibus vestris, quas suavissima lingua recitatis, oblivisci mei, ut uva benedictionis Takla Hāymānot fructus mihi afferat, per omnia saecula saeculorum. Amen.

[1] Haec in autographo fuisse puto. — [2] Haec ex apographo addita videntur. — [3] *Sic.* ms.

[MIRACULA SANCTI ANORĒWOS].

Patris nostri miraculum I. Eius preces et benedictio nobiscum sint! — Olim, post coenobii ruinam [1], leo qui quinque et viginti aliarum terrarum incolas necaverat, occurrit. Incolae omnes fugae se commendaverunt, neque illum interimere potuerunt. Postea, leo ad coenobium Ṣegāgā pervenit. Omnes eum timuerunt, et dixerunt: « Hoc coenobium relinquamus, et fiat solitudo sicut antea erat! » Et dixerunt: « Vae nobis! quo abeundum est? quo nos ab hoc rapacissimo leone servabimus? Qui aedes sepibus occluderent ab eo non aufugient; qui arborem novem cubitos altam scanderent ille *eos* descendere faciet ». Consilio inito, p. 102. monachi dixerunt: « Quomodo ab illo aufugiemus, *nisi per supplices preces? » Ecclesiam ingressi, septem dies supplices preces fecerunt. Unicuique autem pater noster Anorēwos in visione apparuit et dixit: « Metuere nolite, expavescere nolite! Vobis in aliam regionem recedere opus non est. Ego leonem hunc Domini virtute interficiam, et nonnisi hominem unum devorabit! Eum timere nolite; mox quae Dominus faciet videbitis, neque amplius quam dies quadraginta expectandum est ». Die quadam, ante noctis dimidium, cum monachi dormitarent, leo venit, hominum aedes tres destruxit et fortiter rugiit: magnus fuit per aedes clamor, *incolae* terrore repleti sunt neque e domo egredi audebant. Leo autem hominem e Qualman (?) egressum, quem in itinere invenit, interfecit; tum aufugit, ad Qualman (?) rediit et post quadraginta dies mortuus est, sicut pater noster Anorēwos in visione filiis suis praedixerat. Warab incolae universi obstupuerunt et dixerunt: « Patris nostri Anorēwos virtutem videte, qui leonem novem cubitos altum interfecit! Benedictus Dominus, qui facinus magnum pro patre nostro Anorēwos fecit, quemadmodum David in psalmo ait [2]: « Lupo et draconi insides, leonem et draconem conculcabis ». At ille draconem sine baculo vel gladio interficiebat; et leo, in speluncam regressus, quamvis eum venatores non persecuti sint, mortuus est. Patris nostri Anorēwos

[1] Monasterii Segāğā ruina sive tempus sive auctores sive causas adhuc ignoramus. Fortasse, auctor sollummodo ad mortem sancti Anorēwos alludit. — [2] *Psalm.* xc, 18.

preces et benedictio nobiscum sint, per omnia saecula saeculorum. Amen.

II. Patris nostri Anorēwos miraculum. Eius preces et benedictio nobiscum sint, in sempiternum. — Audite, fratres mei, quae, coenobio deleto, acciderunt! Cum ad coenobium pauci monachi rediissent et fumigarent, pardus surrexit et homines interficere voluit. Quadam nocte tres monachorum aedes vastavit: at, monachis in ipsum conclamantibus, aufugit. Altera nocte, cum rediisset, domum vastavit et quinque capras voravit; die in eum illucescente, discessit. Tertia die, pardus, reversus, domus tectum fidit, ingressus est, et cum mulierem, quae filiam amplectebatur, invenisset, puellam necavit, ad solitudinem *suam p. 103. detulit et voravit; ea consumpta, ad domum ut matrem necaret rediit. At non repperit. Cum mulierem non repperiisset, eius stragulo invento, stragulum abstulit et hominis instar stravit: *in quo* iacens, inventus est. Quidam, illo adspecto, clamores edidit et dixit: « Pardus hic est! » Aliquot homines convenerunt et inter se collocuti sunt: « Quid agendum? Arma deficiunt, nos vero pauci et debiles sumus! Supplices preces oremus! » Et supplices preces, in genua provoluti et orantes, inceperunt, cum dicerent: « Domine, parce nobis, Christe ». His absolutis, ad pardum accesserunt; eum cum attigissent, baculis percusserunt, at denique hastis transfoderunt. *Pardus,* Domini voce et patris nostri Anorēwos precibus, mortuus est. Eum mensuraverunt: septem cubitos longus inventus est. Nec pardus hic vobis a pardo genitus videatur: bonorum autem osor erat; eum Dominus, ob preces patris nostri Anorēwos, interfecit. Postea, ferae omnes pavore plenae erant, et tranquillitas fuit. Patris nostri preces nobiscum omnibus sint, per omnia saecula saeculorum. Amen.

[III]. Post patris nostri Anorēwos obitum, sicut ex ore duorum vel trium testium colligentes audivimus, nunc rursum de patris nostri Anorēwos miraculis vos certiores faciemus. — Dixit monachus, qui in ecclesiae septo commorabatur: *at* monachus ille in spiritali certamine constantissimus erat, pedes suos spinis acutissimis vulnerabat, hominibus autem *spinas fortuito confixas* avellere videbatur: « Pater noster Anorēwos candidis vestibus amictus in spiritu ad me venit, atque ait: ‘ Nonne me agnovisti? pater tuus Anorēwos sum. Aliud alimentum ante

panem meum ne sumas; tibi pro eucharistia erit! ' » Quemadmodum a patre nostro Anorēwos iussus fuerat *monachus ille* agebat. Eius benedictio quasi vestis nos omnes, quibus anima est, in hoc sanctuario congregatos, involvat, et eius orationis praestantia nos ab inimico protegat et ab impuritate liberet. Amen.

[IV]. Miraculum patris nostri Anorēwos, collis turis. Eius memoriae fama apud fideles universos fragrantissima ut tus est. Eius benedictio super nos sit! — Audite, patres et fratres mei, p. 104. miraculum novum *in gratiam praefecti patratum, qui in patris nostri Anorēwos precibus semper confisus erat! « Cum ego in vinculis essem, pater noster Anorēwos ad me venit et mihi dixit: ' Metuere noli, fili mi; hodie iudicandus es, et liberaberis et domum revertes '. Sicut pater noster Anorēwos mihi dixerat, ita accidit. In praeliis quidem ipse mihi saepissime auxilium funiculo suo praebuit, et incolumis e certamine evasi ». Ita a bello osoris nos triumphanti sua virtute servet et in adversarium nostrum bellator sit, per omnia saecula saeculorum. Amen.

[V]. Miraculum patris nostri Anorēwos: eius deprecatio nobiscum sit, et nobis benedicet. Amen. — Rursum dixit: « Peste in civitatem grassante, multis consumptis, omnes aufugerunt. Ego unus, in eius precibus confidens, mansi. Mali spiritus domum meam invaserunt, quibus imperavi dicens: ' Propter Deum patris mei Anorēwos, e mea domu egredimini, ad me ne accedatis '. Me interrogantes: ' Cuius sis? ' dixerunt. Et eis respondi: ' *Sancti* Anorēwos '. Tum alter alteri dixerunt: ' Festina, ex eius domu egredere, nam nobis dixit: Ego *sum patris* Anorēwos '. Statim egressi sunt, et propter preces patris mei Anorēwos incolumis evasi ». Ita, propter preces patris nostri Anorēwos nos ab eo spiritaliter genitos *Dominus* salvos faciat e manibus inimici nostri omniumque nostrorum osorum et nos ingredientes egredientesque adspiciat (*tueatur*), per omnia saecula saeculorum. Amen.

[VI]. Miraculum patris nostri Anorēwos, lucis praedicatoris, multorum genitoris, iustorum diadematis, confessorum vincentium sectatoris. Eius benignitatis benedictio super nos sit. Amen. — Quae Nātnā'ēl pater noster ait, audite! Vir Dominum timens haec mihi rettulit: « Angelus me in urbem magnam deduxit;

ibi thronum sublime et tremendum vidi. Sub thronum illud aqua egrediebatur alba ante ipsum, post ipsum nigra. Super thronum vir admirabilis, canis capillis, imperiali mitra redimitus, candidis vestibus sole fulgentioribus indutus, sedebat. Cum eo erant Moyses et Aron et Zacharias; apud eum, rursum, viri multi, candidis ut pruina vestibus induti, laetantes, gaudentes et sicut *haedi lacte satiati exsilientes. Et angelus dixit mihi: p. 105. ‘ Nonne agnoscis? ’ Et ego: ‘ Sane, o domine mi ’. Ille dixit: ‘Is Anorēwos pater tuus est: illi vero sunt eius filii, qui eius vestigia secuti sunt ’. At dixi: ‘ Tantusne honor ei datus est? ’ Et *sanctus* mihi respondit: ‘ Profecto. In hac nigra aqua lavantur, ex alba autem bibent. Haec eorum qui vestigia mea secuti sunt et Domini mei praecepta observaverunt, hereditas est in aeternum ’. Haec mihi pater meus Anorēwos dixit ». Videte, dilecti mei, quanta Dominus in sanctos suos iustosque operatus est! Eos laetitia sua in suis aedibus donavit, suarum nuptiarum die ipsos ad mensam accumbere faciet. Nobis etiam suae gratiae copiam praebeat, cum veniet in sua gloria, magna maiestate, cum angelorum suorum decem milibus, et cum Patre et Spiritu Sancto in sua substantia, et cum Anorēwos suo sectatore, per omnia saecula saeculorum.

[VII]. Miraculum patris nostri Anorēwos, sacerdotis, labiis nostris vino iucundioris. Eius benedictio nobiscum omnibus sit, per omnia saecula saeculorum. Amen. — Miraculum patris nostri. Cum in ecclesia, eius commemorationis die, congregati essent, et eius discipuli omnes simul mirabiles laudes canerent et gratissimum tus obferrent, locustae innumerae ad provinciam pervenerunt. Eorum quidam dixit: « Agite; ex ecclesia arcam deferentes procedamus et provinciam nostram circumeamus ». Statim, ecclesia clausa, canticis tureque intermissis, egressi sunt, et haec, quae constituta non erant, quemadmodum ille *monachus* iusserat, perfecerunt. Dominus vero Moysi dixerat [1]: « Tabernaculum fac et in ipso arcam depone; ibi tibi erit cognitio ». Pestis cum supervenisset, Aronnis filii in tabernaculum ingressi sunt, ture veniam petierunt et Dominus iram sedavit. Similiter Salomoni: « Templum conde » inquit, et ille iussa exsecutus est: cum *illud* perfecisset, in ipsum in-

[1] Cfr. *Ex.*, XL, 23.

gressus, oravit, et: « O Domine Israëlis, inquit, si populus tuus peccatum commiserit, et si hostes bello eum aggressi sint, et *populus* venerit et in hoc templo gratiam petierit, eius preces exaudi quaeso, eius supplicationes ne despicias! » Et cum haec diceret deprecans in genua provolutus est, extenp. 106. tis manibus; *tum Domini gloria hanc domum replevit. Hizchias quidem, cum Sennacherib eum probro afficeret, in domum Domini ingressus, deprecatus est dicens: « Vide, Domine, Sennacheribi convicium! » Et eius preces exaudivit eiusque hostes una nocte interemit. Illi autem *monachi* ignari ex ecclesia egressi sunt, et, cum montes ascenderent, diem egerunt. Tum pater noster Anorēwos indignatus est; apud coenobium suum, sub peregrini specie, cuidam apparuit et dixit: « Propter filios meos contristatus sum, nam commemorationem meam intermiserunt, et egressi sunt hymnos meos interrumpentes, tus meum negligentes, et obliti pacti quod Dominus mecum panxit, quoniam a pueritia in eius misericordia speravi! » Nunc autem eius commemorationem celebremus laudibus et psalmis, eleemosynis pro pauperibus, et *pauperes* docendo, ut ipse *olim* fecit: cum pauper peregrinando (?) ad eum venisset [2], ei panem suum et suam cerevisiam, indumentum suum et suum triticum, sacco imposito, tradidit ipsumque honorifice domum remisit, caelorum regni memor, et de anima magis quam de corpore sollicitus. Hunc ad modum apud Dominum benevolentiam genuflectionibus et psalmis quaeramus. Ipse scientiae spiritum in cordibus nostris infundat, et pacem amoremque suum nobis praebeat, per omnia saecula saeculorum. Amen.

[VIII]. Miraculum patris nostri Anorēwos, lampadis legis ecclesiae, fluminis Librorum semper fluentis, quem malitia peccatorum mundi nunquam attigit; qui pacem gratiamque nobis filiis suis praebere valet: nos in anima et in corpore tueatur, per omnia saecula saeculorum. Amen. — Audite! Vobis enarrabimus, fratres nostri! Duo fratres ex urbe quadam venerunt, inter se colloquentes: « Tutelae precum Anorēwos nos committamus! » In domum abbatis ingressi, ei dixerunt: « Hic manebimus, ad te venimus! » Eos cum recepisset, abbas laetus secum manere fecit et dixit eis: « Agite; monachalem vestem

[1] Cfr. *Ex.*, xxv, 21-22. — [2] Cfr. supra pag. 79-80.

suscipite ». Unus eorum dixit: « Ego vero non possum ». Tum pater noster Anorēwos ad hunc in nocturna visione venit; spiritali equo insidens candidisque vestibus amictus ei apparuit et eum interrogavit: « Cur monachum fieri recusas? » Et ei sua manu cum benedixisset: « Recusare noli! » inquit. *Statim vir monachus factus est, et propter preces patris nostri Anorēwos monachus electissimus fuit. Ita, nobis pulcherrima exhibeat, in sempiternum. p. 107.

[IX]. Miraculum patris nostri Anorēwos: eius preces et benedictio nobiscum sint. — Audite, fratres mei, miraculum a patre nostro Anorēwos patratum in gratiam hominis, qui, cum pedibus aegrotaret, ad eius aedes olim venit; et dixit: « Tutelae precum Anorēwos me committo! » *Pedes* in salutari aqua abluit, et illico sanatus est, et laetans domum rediit. Hunc ad modum nos gaudio afficiat et gratiae suae participes reddat: coram eo favorem inveniamus, et nos faciat socios suos. Amen.

[X]. Miraculum patris nostris Anorēwos: eius preces et benedictio nobiscum sint. — Audite, fratres mei! Patris nostri Anorēwos agrum quem filii colebant vir quidam usurpaverat. Ager autem aestus causa sterilis factus est, sed huius agri finitima arva ob preces patris nostri Anorēwos, in quo confidebant, servata sunt. Ita filios suos a rapinis oppressionibusque servet, Christi crucis virtute adversarios nostros confringat, et nos extra et intus sanctos reddat. Amen.

[XI]. Miraculum patris nostri Anorēwos: eius preces et benedictio nobiscum sint. Amen. — Audite, fratres mei, miraculum patratum circa hominem, qui sancti vestem abstulerat! Pater noster Anorēwos ei dixit: « Vestem meam quam cepisti mihi redde! » Negavit homo et retributione mala donatus est. Dominus Deus patri nostro Anorēwos miraculum concessit, fructus enim sanctissimus *ille* erat. Videte, dilecti mei, eum cui a sinu matris Dominus, sicut Iohanni virgini et sancto benedixerat! Quot miracula patris nostri Anorēwos referam? Qui rem optatam invenire quaerit, pro more, ad coenobium nostrum veniat! Voce sua sanctissima sanet vulnera nostra et corpus animamque nostram tueatur, per omnia saecula saeculorum.

[XII]. Miraculum patris nostris Anorēwos: eius preces et benedictio nobiscum sint. Amen. — Ecclesia Mariae dicata erat,

et in ea arca patri nostro Anorēwos sacrata. Presbyter, magni sacerdotis filius, in precibus patris nostri Anorēwos confisus, et
p. 108. eius festum celebrare solitus, civibus dixit: « *Agite; eius festum celebremus! » At cives renuerunt, et rus ad operas egressi arare coeperunt. Subito uniuscuiusque iugum aratrumque fracta sunt et lora dirupta: nova lora cum attulissent, iterum et tertio rupta sunt. Tum, id miraculum patris nostri Anorēwos esse ⌈cognoverunt. Aratores illi septem erant. Tum, ob patris nostri Anorēwos miraculum obstupescentes, domum regressi sunt et sacerdoti dixerunt: « Id miraculum vidimus. Quae dixisti *facere* recusavimus et rus egressi sumus, et ecce prodigium vidimus et ignominia affecti redimus ». Deinceps, quemadmodum homo ille fecerat, *et ipsi agricolae* festum sancti usque ad mortem celebraverunt. Nos autem commemorationem patris nostri celebremus, filiis coenobii eius convocatis, ut secum ad mensam nos procumbere faciat, et nos ingredientes egredientesque tueatur, per omnia saecula saeculorum. Amen.

[XIII]. Miraculum patris nostri Anorēwos: eius preces et benedictio nobiscum sint. Amen. — Quidam, multis abhinc diebus morbo correptus, ad coenobium patris nostri Anorēwos e loco quem antea memoravimus venit, et dixit: « Precibus patris nostri Anorēwos me committo! me in salutari aqua immergite! » Et illum per quadraginta dies immerserunt. Tum, propter patris nostri Anorēwos preces sanatus est votumque vovit, dicens: « Triticum ab hac die dabo, atque patris mei Anorēwos festum celebrabo ». Et laetus domum rediit. Ita nos gaudio afficiat, hostes osoresque nostros suo auxilio devincat, per omnia saecula saeculorum. Amen. Nos ad eum venerandum natos in hoc coenobio, sua domu, virtute deprecationis suae tueatur; hostibus nostris, exilium nostrum clamore petentibus, ob Filii crucifixionem debita irroget. Eius splendoris pulchritudo est sicut *splendor* Thomae, et eius iter sicut Elenae *iter*. Talis est Anorēwos pater noster. Nos ad mensam in sua hereditate procumbere faciat, per omnia saecula saeculorum. Amen.

[XIV]. Miraculum patris nostri Anorēwos, agendi ratione praestantissimi, Evangelii funibus vincti; tutelam nostram adversus hostes suscipiat, per omnia saecula saeculorum. Amen. — Duae moniales Domino famulabantur ieiuniis et precibus et virginitatis constantia *quam* velut sacrificium Domino *ser-*

vabant. Multos post dies, *Satanas monialem natu minorem in scortationis cogitationes induxit. E viro quodam cum concepisset, sorori dixit: « O soror mea, in peccatum incidi. Quid faciam? si sancti noverint, timore confundar ». Et ei *soror* dixit: « Soror mea, tristari noli: Dominum eiusque matrem Virginem Mariam deprecemur ». Ei respondit: « O soror mea, me quidem Dominus dereliquit: tu vero eum pro me deprecare, quaeso ». Dominum pro sorore deprecata est dicens: « O Domine, sororis meae peccatum dimitte! » Olim, cum ardentissimo corde, extensis manibus, oraret, pater noster, lucis pallio septies quam sol aut luna fulgentiori amictus, ad eam venit et dixit ei: « Quid tibi accidit, filia mea? Cur aegro animo es? » Illa ei: « Ob sororis meae peccatum fleo et lugeo ». Ille respondit ei: « Ob eam autem moestam esse noli: ipse ut eam solatio gaudioque afficerem missus sum ». Statim infantem ab eius utero extraxit et ad caelum detulit: eius venter vacuus mansit. Et dixit: « Iterum abhinc peccare noli! quae antea fecisti tibi remisit Dominus ». Et statim menstrua apparuerunt. Illa laetata est, sorori rettulit et dixit: « Laetare, soror mea! Pater noster Anorēwos, ad me venit, infantem ab utero meo extraxit et in caelum detulit! » *Soror* ei dixit: « Ego quoque eum vidi, soror mea; ab hac autem die, cave ne iterum pecces ». Audite, fratres mei, quae iterum pater noster Anorēwos in gratiam huius mulieris operatus est! Inde, iterum sicut antea peccavit; et lacrimas effundens, patrem nostrum Anorēwos deprecata est. Postea, *pater noster*, crucem sole fulgentiorem tenens, ad eam accessit « Me cruce illa signavit, et statim, *ait mulier*, ut virgo fui; et mihi dixit: ‘ Post haec rursum ne pecces ’ ». Postea, *mulier illa* in iustitia vitam totam egit et mortua est in pace. Dominus patri nostro victoriam in immundos daemones dedit. Eius preces et benedictio nobiscum sint per omnia saecula saeculorum. p. 109.

[XV]. Miraculum patris nostri Anorēwos, qui fuit fidei petra sicut Petrus. Cum esset coram rege, martyrium ob Christi amorem exoptavit. — Audite, fratres mei, quae pater noster Anorēwos, deprecationis suae virtute, operatus est! Monachus e terra Dāmot ad eius sepulcrum cum pervenisset, pulverem suscepit et profectus est. Cum incederet *iuxta aedes mulieris p. 110. *cuiusdam*, *mulier* ei dixit: « Tuae salutaris aquae aliquantulum

mihi da, quaeso! » Et ille dixit ei: « *Aquam* non habeo ». At mulier: « Mihi denegare noli; in patris tui Anorēwos precibus spem commisi, quoniam filia mea in partu laborat, diu noctuque iam a septem diebus eiulat et clamat ». Dixit ei monachus: « Pulveris paullulum habeo », et ei aliquantulum tradidit. Mulier ad locum filiae suae, ut pulverem a viro receptum ei daret, festinans properavit. Ibi pervenit, et *pulverem* filiae dedit; *illa in potu* bibit et Domini voluntate necnon patris nostri Anorēwos precibus peperit. Eius preces et benedictio nobiscum omnibus sint, per omnia saecula saeculorum. Amen.

III

GADLA ARON

SEU

ACTA SANCTI AARONIS

EDIDIT

BORYSSUS TURAIEV.

Aaron Mirabilis (« thaumaturgus » vel mankerāwi), monasterii Dabra-Dārēt (vel Dārit) vel Dabra-Farān, ut videtur in Begameder, fundator, tempore « persecutionis » a regibus Amda-Ṣyon et Sayfa-Arʿad excitatae vixit. Sancti Baṣalota-Mikāʾēl discipulus fuit, sed, res satis mira, in vita magistri sui ipsius mentio non occurrit.

Vita Aaronis, ab Iohanne monacho, quodam e successoribus eius, « e vetere volumine », ut narratur, transcripta, ex uno tantum codice, haud accurate saec. XVIII scripto, nempe Orient. 693 Musaei Britannici (Wright, *Catal.*, p. 179) innotuit. Exhibet versionem quartam historiae de monachorum cum regibus impiis disputationibus et persecutione; in ea tamen passim de Aarone eadem traduntur, quae de Philippo, de Honorio, de Baṣalota-Mikāʿēl in vitis eorum narrantur.

Plura de Aarone et de quattuor historiae « persecutionis » versionibus, vide in libro meo, moscovita lingua scripto, inscripto: *De fontibus historiae Aethiopiae hagiologicis dissertatio*, pp. 130-154, necnon in periodico cui titulus Βυζαντινὰ χρονικά, vol. XII, pp. 474-477.

Accedunt scripta varia, in eodem codice vitae addita; nempe: *a*) sanctorum cum veterum, tum etiam aethiopicorum invocatio, a quodam Sarṣa Wangēl [1] conscripta; *b*) vita abbatis Iyāsu, monachi Daretensis, concise narrata; *c*) versio altera historiae monasterii Daretensis post Aaronis obitum et de ossibus sanctorum narrationis; *d*) hymnus in honorem Aaronis in quo, more Aethiopum, singula membra corporis commemorantur, et quem « effigiem » (m a l k e ʿ) vocant. Quae omnia ordine suo in lucem proferimus.

B. T.

Peinopoli ad Narvam, a. d. XIII Cal. Augustas, A. D. MDCCCCVII, die S. Eliae prophetae.

---

[1] Sic legendum; non autem Saraqa-Berqān, ut in praefatione ad textum lapsu edidimus.

ACTA SANCTI AARONIS.

In nomine Sanctae Trinitatis, Patris, Filii et Spiritus sancti, p. 113.
[unius Dei,
quae non augetur neque dividitur, unica est potestate et potentia,
cui non praeiverunt tempus aut computus, aut anni et dies.
Quae procreavit et stabilivit totum mundum sine labore aut
[fatigatione, uno verbo.
Quae extendit caelum sicut pellem [1] sine columna aut paxillis,
et spissavit terram super aquas [2], ne commoveretur [3].
Quae fecit angelos suos calamo ignis flammae [4] et ruhē [5] levi,
sicut vultus in speculo (?). Quae orbem assignavit circuitui
[lunae et lucem solis splendentis,
et instituit eis stellas lucidas, quae non recedentes ducerent ea,
et instituit non vi coactus (?) annorum quadrantes et diei partes
[sexagesimas, faciendo fenestras, quarum ambitus occasus
[et ortus sunt; [6]
quae numerat stellas in plenitudine earum et cuicunque earum
[nomen vocat [7] cum diceret: « illa », « illa ».
Et creavit hominem ad imaginem et similitudinem suam.
Pondere sapientiae libravit mundum et spithama metita est
[caelum. Magna est virtus eius et mirabilis sapientia eius
[et inenarrabilis magnificentia eius.
Non habet caelum super se, quod intelligit ubi sit Deus sanctus
[et fortis.
Thronus regni eius et tabernaculum eius exstructa sunt in
[excelsis rāmā [8] Bethel [9]
fundata in lapidibus carbunculis et camerata e trabibus igneis
[et nive lucenti.
Solium dignitatis eius est lapis alabastrites [10], ponderata et ex-
[tensa super capita quattuor Cherubim.
Currus eius est terribilis et tremendus, sicut copiae militares.
[In medio earum (?) constitutus est

[1] *Ps.* CIII (CIV), 2. — [2] Cfr. *Ps.* CXXXV (CXXXVI), 6. — [3] Cfr. *Ps.* XCII (XCIII), 1. — [4] Non intelligo. E *Ps.* CIII (CIV), 45 corruptum videtur. — [5] Spiritus = רוּחַ? — [6] Cfr. HENOCH, cap. LXXII. — [7] Cfr. *Ps.* CXLVI (CXLVII), 4. — [8] Nomen caeli tertii Aethiopibus. — [9] *Sic!* Cfr. MATTH., II, 16-18. — [10] HENOCH, XVIII, 8.

in quo est spiritus vitae et qui nominatur Gērgēl [1].
p. 114. *Exeunt ex eo tonitrus et fulmina, et fragor vehemens, et terrae
[motus inundationem procurans.
Ante eum mare album sicut nix extensum est, ut dixit aquila
[Evangelii [2].
Et agitantur in eo sicut pisces scintillae fulguris et balaena
[tonitrus crepat et clamat in medio *eius*.
Circumstant thronum eius mille et myriades milium colum-
[barum et myriades, potestates et virtutes,
clamantes et vociferantes, cum dicerent:
« Sanctus, sanctus, sanctus es Deus altissimus,
pleni sunt caeli et terra sanctificatione gloriae tuae inexhaustae ».
Contemplari faciem eius, quae est m ē l o s non possunt domini
[Michael et Gabriel,
quia absconditus est ipse, et nube velatus, (in) solitudine tene-
brarum et [flammae,
non creatus neque factus, Pater, Filius, Spiritus sanctus, ornatus
[salutis nostrae, filum quod non rumpitur.
« Initium generationis eius ab hoc, et usque ad hoc reliquum
[eius » inenarrabile est dictu
et ignotum computui sapientium et mente Cherubim et Sera-
[phim non comprehensum.
Ipse se ipsum cognoscit Adonai Elsādāi Emmanuel,
rex longanimus et manifestus, vindex
acutissimus, sicut fulmen; ensis irae eius acutus est
in eum, qui iurat in nomine eius vivo mendaciter, et comedet
[gladius eius corpora eorum qui deos alienos colunt et in
[hariolatione ambulant.
Nos autem gloriabimur de Deo dicentes:
« Quis Deus magnus sicut Deus noster [3], qui potest *facere* si-
[cut vult et sicut cogitat,
qui plantat et eradicat, honorat et ignominia afficit, vivificat
[et mortificat, pauperem facit et ditat,
morbo afficit et sanat, prosternit et sublevat [1], esurire facit et
[satiat, siti afficit et rore recreat,
p. 115. *constituit in munere et abrogat, castigat et miseretur,

[1] Cfr. EZECH., I, 20; X, 13. — [2] Cfr. *Apoc.*, IV, 6. — [3] *Ps.* LXXVI (LXXVII), 13. — [4] Cfr. I *Reg.* (SAMUEL), II, 6-7.

iustum declarat dictum misericordiae eius sursum trahendo,
[et pessum dantur neglecta ab eo.
Maxime autem gaudeamus ob eum qui sedet in dextris Patris
[sui, cuius vestitus est corpus nostrum, Iesum Christum,
fructum uteri Mariae Virginis, [gāmēl,
qui accepit ab ea, novum azymum, non depstum neque fermen-
[tatum in fictili generationis semine viri corporalis.
In eum credimus et ad eum confugimus et in eum speramus,
et non repudiabit neque despiciet nos, pretium sanguinis sui,
Non dividet cum diabolo defraudatore, [ne pereamus.
sed comparabit sibi soli captivitatem, quam emit se ipsum sa-
[crificando, et sursum duxit ex inferno,
ne inanis esset labor eius et defatigatio eius et conviciator
[eius dolosus (?),
neque essent incassum clavi manuum et pedum eius et per-
[cussio capitis eius et exspuitio salivae improborum in fa-
[ciem eius, cum ignominia afficeretur.
Horum memor, remittat nobis peccata et errata et delicta nostra,
[et ignoscat nobis, et sit benedictum nomen Domini Dei
in saecula saeculorum. Amen [Israel

Videte, fratres nostri, stellas, caeli ornamentum et Ecclesiae ornatum, certamina martyrum et iustorum monachorum, qui in vita laudibus et precibus eam adornant, et post obitum in ea memoria (?) ossium eorum lucet, sicut sol, et ab anno in annum effertur et odores exhalat, sicut aroma, cuius ad odorem suavem reges et principes accurrunt et salutant eam cum ture puro et vestibus tenuibus. Ecclesia autem gaudet, et laetatur iis quovis mane *in* laudibus, portans ossa eorum sicut gemmas, nam illa propter eos permanet Sion nova, testis veritatis, et in ea faciem misericordis Creatoris sui inveniebant et capiebant partem suavitatis corporis et sanguinis eius qui ad certandum illos fortes et constantes reddiderat. Et *intrabat p. 116.
odor eius suavis in corda eorum, et mentem iis iniiciebat, ut dicerent: « Oportet nos animas et corpora nostra afflictionibus tradere, ut nanciscamur amorem Christi Domini nostri, qui primus nos dilexit et semet ipsum dedit redemptionem pro peccatis nostris ». Quam ob causam certaverunt in ieiunio et precibus, in frigore et nuditate, et ad instar rotae se prosternendo,

donec tabuit sicut aranea [1] corpus eorum et lingua eorum adhaesit faucibus eorum, et aruit, *tamquam* testa virtus eorum [2], et caligaverunt oculi eorum, et exaruerunt sicut foenum tectorum [3] ossa eorum fame et siti, et dissoluta sunt omnia membra eorum, dum exspectant coronas laudis a Deo, defluente in segetem eius [4] rivo, qui colligat eos. Rivus sunt aqua et sanguis, qui e latere eius die nuptiarum eius fluxerunt, seges autem sunt hi filii regni, iusti, electi, montes excavati [5], patres nostri monachi, quorum varia sunt certamina laborum, varii odores aromatum sacerdotii, varii florum adspectus. Quomodo stellae in facie caeli et pulchritudo florum in terra, sic aspectus iustitiae et aroma praestantiae patrum nostrorum iustorum et martyrum, qui nati sunt (in) veritate pro patribus nostris [6] huic sponsae pulchrae [7], filiae regis Ḫ a š ē b o n in fimbriis aureis circumamictae varietatibus, quae adstitit cum iis a dextris [8], cum iis [9], ut offerret florem aromatum sacerdotii eorum in testimonium sacerdotii eius; ut efferret laudationes precum eorum ad glorificationem divinitatis eius; ut daret dono aurum electum et argentum purgatum et gemmam fulgentem magnificentiae regni eius; ut traderet initiando milia agnorum et boum opimorum, turturum et columbarum, nam Altissimus et terribilis est; ut monstraret pocula plena, quibus exhaustus est fons lacrimarum eorum et sudoris exiliorum eorum et effusionis sanguinis eorum, qui est additamentum sanguinis eius ad pretium sanguinis eius gentes; et offeret vestes puras fructus fidei eorum ad divitias gloriae eius [10], et induet vestem nuptialem, amictum iustitiae eorum, et portabit manibus suis diptychos nominum eorum, et stabit testis pro iis a dextris Patris lucens, sicut
p. 117. *candelabrum (?), quoad ceperint coram illa... [11]

Preces et benedictio, et donum gratiae, et imago impressa faciei, et virtus salvationis martyrum et iustorum sit super Iohannem in saecula saeculorum. Amen.

Hic est liber certaminis laborum patris nostri Aaronis mirabilis [12], *qui narrat*, quomodo elegerit Deus Dārit [13], mon-

[1] *Ps.* xxxviii (xxxix), 11. — [2] *Ps.* xxi (xxii), 15. — [3] Cfr. *Ps.* cxxviii (cxxix), 6. — [4] Scil. Ecclesiae. — [5] I. q. *Cantic.*, viii, 14: « montes aromatum » (Vulg.). — [6] Cfr. *Ps.* xliv (xlv), 16. — [7] Scil. Ecclesiae. — [8] Cfr. *Ps.* xliv (xlv), 13, 14, 9. — [9] Sic! Dittographia esse videtur. — [10] Cfr. *Rom.*, ix, 23. — [11] Aliquid desideratur. — [12] Vel thaumaturgi. — [13] Nomen monasterii, modo Dabra Dārit, modo D. Dārēt scriptum.

tem sanctum et pinguem [1], versus solem positum, paradiso Eden similem, quem stabilivit Altissimus et in quo plantavit omnes arbores pulchras aspectu, et dulces ad edendum, et suaves ad odorandum, inter quas sunt quae habent rubram stirpem et virides ramos et fructus albidos, et arbor vitae quae cognoscere facit bonum et malum quattuor [2] (?), sicut in paradiso. Et constituit ibi regem Adam, ut operaretur in eo et e fructibus eius comederet. Paradisus est Ecclesia, et qui regnat in illa Adae loco est pater noster Petrus, princeps Apostolorum, et successor Petri pater noster Aaron mirabilis, caput Dabra Dārit et lumen Dabra Dārit. Qui plantati sunt in illa arbores pulchrae, ligna excelsa apud paradisum eius, in quo operabatur. Hi sunt: Antonius et Damianus, Gabra-Nāzrāwis, Iohannes Kamā, Andreas et Iyāsu, Samro-Leʿul et Zēnā-Mārqos et Habta-Māryām. Rami autem eius sunt sicut arena quae est in littore maris et sicut ligna et herba campi, ut dixit propheta: « Iustus ut palma florebit; sicut cedrus Libani multiplicabitur. Plantati in domo Domini, in atriis domus Dei nostri florebunt, adhuc multiplicabuntur in senecta uberi: et bene patientes erunt [3] ». Vere patientes sunt in hoc sanctuario congregati multi iusti, sicut pisces in mari Nāgēb [4] pleno. Sic et ossa sanctorum in media huius sanctuarii parte, qui convocati sunt cornu praedicationis eius, cum audivissent cymbala nuncii Aaronis mirabilis, quae miseratione permovent cor sicut nablium ad audiendum, et dulcia sunt sicut mel purum.

Qui geniti sunt ab eo schemate et qui advenerunt e Tegrāy *cum abbate Stephano diebus pestis, ut in morte cum filiis p. 118. Aaronis mirabilis consociarentur, erant quasi mille *viri*. Et consumpti sunt et obierunt. Defuit qui sepeliret eos, sanctuarium autem non potuit comprehendere eos, sed factus est acervus corporum eorum. Et nunciatum est metropolitae abbati Bartholomaeo, qui, re audita, dixit: « Quale est sanctuarium vestrum et quomodo se habent corpora martyrum, qui praetulerunt mortem propter suavitatem amoris Aaronis mirabilis? » Et narraverunt ei omnia de miraculis et omnia de sanctuario eiusque portis. Dixit iis: « Quo loco est sepulchrum Aaronis

[1] *Ps.* LXVII (LXVIII), 15. — [2] Omissa in cod. videtur de fluviis paradisi narratio. — [3] *Ps.* XCI (XCII), 12-14. — [4] Cfr. ESDR. IV, 54, 58, aethiop.

mirabilis? » Responderunt ei: « In scrinio, in medio altaris sacrificii ». Et iussit eos efferre scrinium Aaronis mirabilis et dixit iis: « Excavate vobis sanctuarium ad dextram prioris et ponite in eo praeceptorem legis mirabilem; illud vero pristinum sanctuarium, in quo coacervata sunt corpora martyrum, claudite, ne intret pes hominis *in illud* neque videat thesauros Dei, qui pluris quam aurum aut argentum aut gemmae topazi et sapphiri aestimandi sunt ». Et fecerunt sicut iussi erant a metropolita, et excavaverunt hoc sanctuarium, et attulerunt in id scrinium corporis mirabilis Aaronis cum honore et laude, et posuerunt suum tābot super eius sepulchrum usque ad nunc et usque ad hunc diem. Itaque factus est hortus pinguis, qui fert amygdala et mandragoras, stacte et unguentum, vina suaviter odorantia, calamos aromaticos, cinammomum florens. Dissipavit haec ventus precationum patris nostri Aaronis et fecit ea in brevi multos fructus ad instar palmae ferre. Preces eorum sint nobis redemptioni peccatorum nostrorum in saecula saeculorum. Amen.

Eructavit cor meum verbum bonum [1], plectrum Spiritus sancti pulsabit chordas citharae eius, resonabit in ore meo nuncius praestantiae et sonus suavis precationis et certamen laborum Aaronis mirabilis, arboris cedri excelsae, cuius summum cacumen tangit caelum et cuius radices sunt infra abyssum, qui extendit palmites suos usque ad mare [2] et cuius folium non defluet [3], praeceptoris legis praestantis, qui gloria-
p. 119. batur in Domino et sperabat in Deum Israel, pugnatoris *pro fide et cantoris silentio carentis, sicut angeli. In illo fruges tulit et multiplicatum est psalterium Davidis, ut ipse dixit: « Septies in die laudem dixi tibi [4] ». Non dabat somnum oculis suis et palpebris suis dormitationem [5], donec ad finem perduxit centum et quinquaginta psalmos Davidis et Cantica prophetarum et Canticum Salomonis et Laudes Mariae et Portas Lucis septies die et septies nocte. Et prosternebat se sicut rota in terram, et oculos suos ad caelum elevabat, et aquam lacrimarum suarum coram Deo profundebat, et percutiebat tergum suum funiculo e duodecim nervis, quo sancti se flagellabant. Et pul-

[1] *Ps.* XLIV (XLV), 1. — [2] *Ps.* LXXIX (LXXX), 11. — [3] *Ps.* I, 3. — [4] *Ps.* CXVIII (CXIX), 164. — [5] *Ps.* CXXXI (CXXXII), 4.

sabat pectus suum et vociferabatur ad Deum, cum diceret verbo psaltis e psalterio: « Domine, exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat. Non avertas faciem tuam a me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam [1], nam multi insurgunt adversum me [2]. Eripe me de inimicis meis, Domine [3]; properat enim os mortis, ut me abducat. Adiutor meus et liberator meus es tu, Domine [4], Deus meus, non confundas me ab exspectatione mea [5]. Consilium inierunt contra me, noli me derelinquere, ne glorientur propter me. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi [6], Domine, Deus meus. Domine, Deus meus et Domine, rex meus, panis diei mei et calix vitae meae, spiritus oris mei, liquor salivae meae, lux oculorum meorum, fortitudo verticis mei, calor (?) vestimenti mei, sermo vocis meae, prudentia cogitationis meae. Adhaesi testimoniis tuis, Domine, noli me confundere [7]. Adhaesit anima mea tibi: adspice in animam meam et salvam eam fac. Pono lacrimas meas ante te, sicut iussisti. Tibi sacrificabo hostiam laudis [8]. Intret deprecatio mea in conspectu tuo [9] in templum sanctuarii tui. Approba, Domine, vocem oris mei [10]. Iter meum et gressus meos dirige secundum eloquium tuum [11] ».

Rectum erat iter Aaronis mirabilis, facientis virtutes
a t̲ n ā n [12], militis fortis et validi
adversus copias inimicorum, cuius calcei et arma est Evan-
arcus eius et hasta est crux, [gelium,
*cingulum lumborum eius et gladius in manibus eius acutus p. 12
est fides Trinitatis indivisae; [cognitio in dicendo.
cibus eius est precatio et corona capitis eius est sapientia et
Et rota currus eius est amor Mariae Virginis.
Erat palma fidei, ramis ornata, frugibus abundans,
et archipresbyter magnus secundum ordinem Melchisedech [13],
qui remittit delicta peccatoribus aspersione sanguinis Christi
Ille est homo peregre proficiscens, [magistri.
cui sunt quinque talenta aurea [iustitiae,
et qui obtulit cum lucro suo alias quindecim mnas [14] regi

[1] *Ps.* CI (CII), 1-2. — [2] *Ps.* III, 1. — [3] *Ps.* LVIII (LIX), 1. — [4] *Ps.* LXIX (LXX), 5. — [5] *Ps.* CXVIII (CXIX), 116. — [6] *Ps.* LXXIII (LXXIV), 19. — [7] *Ps.* CXVIII (CXIX), 31. — [8] *Ps.* CXV, 8 (CXVI, 17). — [9] *Ps.* CXVIII (CXIX), 170. [10] *Ibid.*, 108. — [11] *Ibid.*, 133. — [12] I *Reg.*, XIV, 48, ἀτναῖν. V. DILLMANN, *Lex.*, 1236. — [13] *Ps.* CIX (CX), 4. — [14] *Sic!*

servus bonus et procurator sapiens, quem constituit dominus
[suus super omnem familiam et possessionem suam [1],
ut daret cibum hominibus domus suae,
Apostolus et fidelis eius, qui eum misit,
adulationis expers,
iustitiam coram rege, sine mendacio praedicans.
Benedictio precis mirabilis Aaronis,
hominis pacis meae, in quo spero [2], [nacharum abstinentium
et benedictio quadringentorum monachorum et trecentarum mo-
qui, cum patre suo mirabili Aarone condemnati,
tentationes exsilii,
sudore, defatigatione, fame, siti, frigore, nuditate perpessi sunt,
et benedictio magistrorum praepositorum,
et preces martyrum in hoc monasterio *defunctorum*
et omnium iustorum et sacerdotum electorum,
in bonis operibus perseverantium et peccato mortuorum,
qui recumbunt (?) in sepulchro Aaronis mirabilis,
sicut lunae ornatae inter stellas lucentes,
precationes eorum sint nobiscum et iustificent nos peccatores.
Et inveniat spem vitae Iohannes, praeceptor legis in mona-
[sterio sepulchri ossium eorum,
ne sit minor sociorum suorum praepositorum,
p. 121. quorum *virtuti precum confidens,
librum huius testamenti scribendum curavit,
ut e manu Satanae et daemonum eius malignorum salvaretur,
in saecula saeculorum. Amen.

Auscultate, patres et fratres nostri, locum nativitatis patris nostri Aaronis mirabilis esse in civitate Gabyā, et Sagŭăda nominari. Erat in illa vir bonus, nomine Gabra-Masqal, Deum timens, qui dabat eleemosynam pauperibus et egenis. Erat ei uxor, Amata-Māryām nomine. Ambo erant in iustis faciendis consentientes. Et non erant illis liberi, quam ob causam ad Deum precabantur, ut daret illis fructum benedictum, Deo gratum et hominibus acceptum. Et vidit Deus fidem eorum, et concepit Amata-Māryām, et peperit filium, cui dedit nomen Faraday, cum diceret: « Iudicavit me Deus et dedit mihi *secundum*

[1] Cfr. MATTH., XXIV, 45. — [2] *Ps.* XL (XLI), 9.

precationem meam, qua oraveram eum». Et postquam impleti sunt dies purgationis [1], tulerunt parvulum ad ecclesiam, ut baptizaretur lege Christianorum. Et vocavit sacerdos nomen eius Aaron, sicut inspiraverat ei Spiritus sanctus. Et crevit parvulus et iuvenis factus est, cum Angelus Dei eum tueretur. Et misit Gabra-Masqal Aaronem, filium suum, ad sacerdotem, Gabra-Masiḫ nomine, in iustis faciendis perfectum et verbi Scripturae peritum. Et rogavit Gabra-Masqal abbatem Gabra-Masiḫ et dixit ei: « Scis omnem sollicitudinem et aerumnas, comprimentes in me ossa mea, cum prolis in terra expers essem. Ecce spes cordis mei, coena et prandium oculorum meorum, mihi a Deo propter precationem tuam data. Ecce voveo illum Deo, ut serviat et famuletur in domo Domini omnibus diebus vitae suae. Tu autem doce eum verbum Scripturae et Psalterium Davidis, ut sit tibi filius in Spiritu sancto et aspersione aquae ».
*Accepit Gabra-Masiḫ parvulum et dixit ei: « Quid est nomen p. 122.
tibi? » « Mihi est nomen Aaron, in baptismate *datum* ». Dixit Gabra-Masiḫ: « Recte, nominatus es, nam Aaron partem significat Dei e filiis Israel. Distincta erat magnificentia gloriae eius; erat sacerdos sacrificulus coram Deo, et offerebat ei incensum laudis, suave fragrans quovis mane [2], et operiebat gloria tabernaculum eius, et apparebat ei Deus e sancto sanctorum supra propitiatorium, quod obumbrabat arcam aureum, receptaculum Legis ». Et repletus est Spiritu sancto Gabra-Masiḫ, et prophetavit, dicens [3]: « Fili mi, maior eris Aarone, filio Caath, eris superior eo, nam suffimentum Aaronis non faciebat salutem neque aperiebat paradisum, aut educebat ex inferno animas; tibi autem dabit Deus virtutem et potestatem, quas dedit Apostolis suis, ut stans coram toto populo praedicares verbum sanctum eius ». Et benedixit Aaroni parvulo benedictione Patris et Filii et Spiritus sancti et dixit: « Det tibi Deus cognitionem et sapientiam et spiritum rationis quae permanet apud thronos eius. Et hauriat tibi Paracletus Alsāday torrentem laudis, qui ex abysso sapientiae fluit, et ornet te floribus coronae laudis sacerdotii, et faciat te plantam iustitiae in Ecclesia ». Dixit pater eius: « Amen ».

Ab hoc tempore incepit Gabra-Masiḫ docere Aaronem psalterium et alphabetum. Et aperuit Spiritus sanctus fenestram

[1] Luc., II, 22. — [2] *Exod.*, XXX, 7. — [3] Cfr. Luc., I, 67.

mentis eius et illuminavit aperturam rationis eius. Et instructus est beneplacito Dei, et omnia, virtute divina edoctus, perfecit. Psalterio Davidis ad finem perducto, seductum est cor eius et transfixum amore Christi, et cum de lectione [1] meditaretur, inflammatus est sicut ignis amore Mariae, pulchrae columbae, quae portabat in utero suo filium Dei et nutriebat eum lacte mammarum suarum, virgo obsignata permanens. Quae digna fuit, ut labia eius florentia labiis suis oscularetur et liquorem salivae et halitum gutturis eius intus oris sui reduceret, cum parvulum laetum oscularetur, et deglutiebat, dicens: « Quid immersum est in salivam filii mei? Saccharumne, an favus
p. 123. mellis, an lac *iuvencae? Et qui est odor suavis halitus filii mei? Utrum mali campestris, an alabastri, an stactes, an turis, an nardi, an cassiae et galbani et sicerae (?). Num pulchrior est splendore faciei eius sol mense hāzirān aut luna diebus plenilunii? » Modo amplexa est eum manibus suis, modo collocavit eum super crura sua, modo lactavit eum, modo vestibus involvit et deposuit eum, sinu fovit et tergo suo accinctum portavit, et considere fecit. Deinde ludendo oblectavit eum, sicut feminae, liberos suos oblectantes, et dixit: « Gaudium meum es et suavitas mea! Quis est e gente humana similis mihi, quae filium sine viri unione peperi et *in* virginitate obsignata et observata repagulo, non aperta partu et non polluta sanguine tempore puerperii ». Et lac, quod manabat puero e mammis virginis filiae (?) [2]. « Vive (?) mihi, mi fili, nam vivus es, et ego vivam propter te, et propter me vivet mundus ». Postulavit parvulus, clamans et balbutiens modo infantium, lingua creaturae, ut lactaretur et dixit ei: « Mater! » Dixit illa: « Ergo [3], suge, pater, pater (?) ». Cum vidisset feminas a liberis suis amantes et matres a parvulis suis, dixit Aaron in corde suo: « Talis est amor Christi erga genetricem suam Virginem ». Ob eam causam liquefactum est cor eius et exarsit sicut flamma clibani propter amorem Agni et fecit labia sua et os suum instrumentum canendi Deo et acquisivit morem bonum in psalterio Davidis, septies die et septies nocte canendo. Et strepuerunt aures eius, et defecit lux oculorum eius, ne viderent vanitatem [4] neque

[1] Menbāb pericope, locus Scripturae. — [2] Textus corruptus. Aliquid omissum esse videtur. — [3] Nonne *'ĕnka* legendum? — [4] *Ps.* CXVIII (CXIX), 37.

audirent verbum inane, sed susurrabant labia et lingua eius legem laudis Dei et sonabat halitus gutturis eius sicut ventus in montibus. Et habuit dulcedinem mundi ut calicem mortis amaram. Et erat ei currus Spiritus sancti Paracleti, sindon baptismatis non textam, nobis indutam (?), constrictae sunt maxillae eius praecepto Veteris Legis. Et fuit ei frenum ieiunium et abstinentia, et stabant pedes eius super petram Evangelii Apostolorum, *sicut equus trahebatur funiculo Evangelii p. 124. et funiculo amoris Mariae purae. Castigabat eum, sicut flagellum, timor nominis Dei exercituum, et currere eum faciebat viam iustorum et martyrum, et impellebat ad certandum in bello inimicorum, donec fecit in eo prodigium et ostentum, donec adduxit eum ad spem vitae, quam exspectant iusti, qui vadunt in via arcta, ubi non est mors et tristitia, in saecula saeculorum. Amen.

Post hos dies surrexit et profectus est ad metropolitam, ut diaconus ordinaretur. Verbo Scripturae et praeceptis ministrandi in ecclesia et ordinis mysteriorum observandi auditis, dixit Aaron mirabilis: « Haec admonitio sit mihi nunc sicut annulus in corde meo, sicut sigillum in brachio meo, sicut sacculum pecuniae ad iter necessariae, et sicut monile ad suspendendum collo. Sit mihi ecclesia sicut pulli turturis, cum matre sua sedentes ». Et reversus est Aaron diaconus in civitatem Gambyā ad Saguadā, monasterium Georgii, et ministravit in eo officium diaconatus multos annos. Quodam die intravit in sacrarium [1] secundum ordinem more suo, ut prunas in acerra caperet cum timore Dei et tremore, et cum *eas* pararet, exiit parva scintilla et consedit in quodam digito eius, et cum adhaesisset, multum ursit eum. Excutiebat eam ad sinistram et ad dextram, sed magnam aegritudinem ei faciebat. Destitit ab ea Aaron mirabilis et flevit fletu amaro, dicens: « Domine, Deus meus, quare avertisti faciem tuam a me et dereliquisti me, ut insilierit in digitos meos haec parva scintilla. Si tacebis a me, assimilabor descendentibus in lacum [2]. Nisi misericordia tua proteget me, omnis qui invenerit me, occidet me [3]. Aspice, Domine, fidem meam: nisi me opus habuisses, mansissem in domo patris mei in patrimonio meo. Ecce id reliqui propter amorem tuum ».

[1] *Bēla gĕbĕr*, domum ministerii vel specierum eucharisticarum. — [2] *Ps.* XXVII (XXVIII), 1. — [3] *Gen.*, IV, 14.

Et dixit mirabilis diaconus: « Anima mea, ne tangat te ignis ab hoc die. Scis enim mihi parvam scintillam insiliisse et aegritudinem intulisse. Sed quo peius est mare ignis profundum, margine
p. 125. carens, plenum, *fervidum, igne candens propter iram Dei ». Iuravit et promisit se in civitate sua hunc tantum solum diem permansurum esse. Cum esset vigilia tenebrosa, surrexit in ecclesia, et lacrimans precabatur oratione ardenti, et abeundi veniam a tābot petivit, et faciem suam vestimento təbot tetigit. Et exiit prima luce, et versus orientem profectus est, dicens Nun: « Lucerna pedibus meis verbum tuum, et lumen semitis meis [1]. Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua [2]. Iuravi et statui custodire iudicia iustitiae tuae [3]. Adhaesi testimoniis tuis, Domine, noli me confundere [4] ab exspectatione mea [5]. Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque [6] ».

Et prosperabat Dominus Deus iter eius. Cum venisset in terram Amharam, quaesivit viam in Dabra Gol ducentem, ad sanctum abbatem Baṣalota-Mikā'ēl, quippe qui fuerit maximus et illustrissimus, in rigore certaminis, ex omnibus praeceptoribus illius temporis. Cum ad portas monasterii venisset, petivit et rogavit, ut sui mentionem facerent et de se dicerent. Et introductus est mirabilis Aaron diaconus. Cum intrasset coram praeceptore legis, prostravit se ad pedes eius, et osculatus est genua eius; et dixit ei abbas Baṣalota Mikā'ēl: « Ubi est terra tua, mi fili, unde venisti, et quid desideras e natura gentis humanae? » Et narravit ei omnia opera sua, et quomodo in sacrario ignis digito suo adhaesisset; et dixit mirabilis: « Abba et pater mi, valde et propere propter dolorem scintillae timore correptus ob peiorem poenam ignis, peccatorum damnatorum sortem, fugi, ut animam meam salvam facerem, et veni ad nautarum principem, ut gubernando in lintre precis tuae, salvum me e fluctibus peccati praestares, et adduceret me scala iustitiae tuae *in locum* ubi est Christus pontifex, qui se ipsum sicut agnum sacrificavit ». His auditis, respondit abbas Baṣalota Mikā'ēl: « Vere elegit te Deus et vocavit te sicut Paulum ignis contactu, ut portares utensilia sanctitatis et gemmas pretiosas et lucentes, et ut iter faceres cum iis, et reversus, XV ci-

[1] *Ps.* CXVIII (CXIX), 105 (Nun ordine alphabeti). — [2] *Ps.* LXXXV (LXXXVI), 11. — [3] *Ps.* CXVIII (CXIX), 106. — [4] *Ibid.*, 31. — [5] *Ibid.*, 116. — [6] *Ibid.*, 43.

vitatibus praeponereris. Nunc autem, mi fili, sis constans et firmus corde tuo, et custodi viam Dei[1], et *exspecta misericor- p. 126.
diam et gratiam eius, donec faciat tibi e miraculis bonis. Videntes laudabunt Deum propter te ».

Paucos post dies, cum vidisset opera et praestantiam et modestiam eius, gemmam cognitionis et elocutionis, et abstinentiam, basi aureae similem, quam in pace acquisivit; cum dein probavisset argentum sacerdotii eius, et quomodo in loco precationis assiduus erat; et cum vidisset eum reprehensionis peccati superbiae et arrogantiae expertem esse, et non esse in eo pigritiam aut aviditatem ciborum, sed perfectum eum esse in caritate et mansuetudine et sedulitate in precando, tum induit eum veste monachatus et monstravit ei viam Antonii et Macarii, vestigia abbatum Pauli et Arsenii, doctrinas abbatum Nabiyud et Maqābis, et abbatum Abibi et Hilarionis, et abbatis Agathonis, qui septem annos os suum lapidibus implebat, et praestantiam omnium iustorum. Et dixit abbas Baṣalota Mikā'ēl: « Benedictio horum sanctorum sit tecum in saecula saeculorum. Amen ».

Et factus est Aaron oeconomus monasterii et archidiaconus, et gratus fuit Deo. Delectabatur ecclesia ministerio et cantu eius, et bona erat omnis agendi ratio eius in corpore et spiritu. Oratio et benedictio et virtus adiutorii eius servet nos ab ira faciei Christi, in saecula saeculorum. Amen.

Illis diebus surgere fecit agitatio undas e procella venti Satanae in finibus omnis Aethiopiae. Erat eo tempore metropolita abbas Iacobus, fide orthodoxus, et quasi leo confidens[2] precatione sua. Rixabatur cum rege Aethiopiae. Et convenerunt omnes pastores Aethiopiae cum patre eorum Iacobo, fratre Apostolorum, et intraverunt ad regem, et dixerunt ei: « Desiste a frigore[3] lectus tui, si non, certabimus tecum, et non dabimus communionem eucharistiae corporis Christi ». In numero XII pastorum Aethiopiae erant antistites (mamherān): Baṣalota-Mikā'ēl, Philippus, Honorius, Damianus, abbas Natanael, Iohannes, abbas Andreas, Gabra-Amlāk, Gabra-Nāzzāwi, abbas Beniamin, Zar'a Krestos, ad numerum XI antistites. Dixit abbas Baṣalota-Mikā'ēl abbati Iacobo: « *Pater, est p. 127.
apud me puer, ardenti studio martyrii flagrans et sitiens sicut

[1] Cfr. *Ps.* XVII (XVIII), 21. — [2] *Prov.*, XXVIII, 1. — [3] *Sic!*

terra deserta amorem Christi, Domini sui ». Dixit abbas Iacobus: « Iube adduci eum ad diem tertium ». Misit abbas Baṣalota-Mikā'ēl ad Aaronem mirabilem, dicens: « Veni, mi fili, noli cunctari ». Venit alius antistes et intravit ad Iacobum metropolitam et dixit ei: « Veni, ut tecum morerer. Consocia me, pater, congregationi tuae, nam defectum habetis in numero vestro ». Et consociatus est iis, et factus est numerus eorum XII antistitum. Tunc dixit abbas Iacobus pastoribus Aethiopiae: « Ecce tempus messis arvi nostri. Estote constantes et firmate corda vestra, sicut Apostoli, patres vestri. Et consociemini *iis* usque ad mortem propter studium gratiae Christi, quae est maior et excelsior honore regum terrae. Ecce rugit rex Aethiopiae, sicut leo, et quaerit, quo modo nobiscum bellet. Nunc autem pugnabimus cum eo et dimicabimus gladio fidei. Vos estote sicut XII Apostoli, tu autem, Baṣalota-Mikā'ēl sicut Petrus, fidei petra. Praepono te omnibus pastoribus Aethiopiae, ut sis administrator eorum ».

Eo die venit Aaron mirabilis e Dabra Gol in regiam ad praeceptorem suum cum multis diaconis monachis, et adduxit eos ad Iacobum metropolitam, qui eos sacerdotes ordinavit et dixit iis: « Estote digni mysterii, ut domus Spiritus sancti sitis ». Erant numero ordinati LXXII monachi. Et benedixit iis et dixit iis: « Estote LXXII Apostolis similes, hic autem Aaron mirabilis sit pastor vobis, sicut Paulus, lingua unguenti pretiosi ».

Post haec misit rex ad abbatem Iacobum et dixit: « Ecce cras dies festus est magnus; veniam in ecclesiam ad vos. Parate vos, exspectate me ad missam, ut e manibus vestris communionem accipiam ». Haec dixit non e corde suo, sed quia audi-
p. 128. verat *pastores Aethiopiae et metropolitam consilium iniisse, ne darent ei eucharistiam propter frigorem lectus eius. His auditis, pastores valde perturbati sunt. Dixit abbas Iacobus antistitibus: « Ad quid vobis spectare verbum regis videtur, et quo consilio veniet ad nos communionis causa, cum sint apud eum sacerdotes tabernaculi eius? » Responderunt praeceptores antistites (n e b u r ā n a - ' ĕ d), XII pastores Aethiopiae: « Non boni causa veniet, sed ut oves tuas invadat, et nos diripiat, si recusabimus ei eucharistiam porrigere ». Et dixerunt ei: « Quid est melius nobis, et quis intrabit ad missam, impediturus eum

ne accederet? Nonne administratorem, qui eum ab anaphora prohibuerit, egressus statim capite truncabit? Nunc autem iube aliquem intrare ad ministrandum et dic: 'Talis, dic missam et esto paratus, martyr fieri prae fratribus tuis'». Respondit abbas Iacobus metropolita: «Num ego pastor et pater vester, lupo veniente, fugiam, et retro me convertam? Num propter escas conditas constitutus sum metropolita, primas, et pastor, et praedicator Evangelii, et tābotāt consecrator et sacerdotum ordinator? Missus sum via potestatis Apostolorum, porto sigillum chrismatis et Evangelium potestatis eorum, ut sim lux ecclesiae in operibus bonis. Primus sum in benedictione et in communione mysterii accipienda. Sum sacrificator Agni, redemptoris mundi, et ordinator sacerdotum sacrificantium primitias [1], quae semper mactantur et semper vivunt. Et abundat in (?) calice merum [2] vinum sanguinis eius, vinum cultus divini, quod cum [3] hauritur et bibitur, sumptum... [3] non deficit. Medicina morbi et donatio sapientiae est aqua lateris Christi, ductoris vitae, qui ipse dixit: 'Ego sum pastor bonus et animam meam do pro ovibus meis'. [4] Sum pater vester, ab eo constitutus ad crucem eius portandam et Evangelium eius praedicandum. Nihil est quod possit eripere ex intimis cordis mei charitatem Christi: non fames, neque hastae, neque exsilium, neque mors; neque confundar verbo eius in generatione ista adultera et peccatrice [5], ut ipse dixit: 'Qui negaverit me coram hominibus, negabo et ego eum coram Patre meo, qui in caelis est [6], *et qui confitebitur me coram hominibus, confitebor et ego p. 129.
eum coram Patre meo, qui in caelis est' [7]. Ecce cras, ubi venerit rex et dixerit: 'Administrate mihi sacrificium vestrum'; obtemperate ei, nolite resistere. Ego exibo sacris peragendis et confundam faciem eius; non poterit enim e manibus meis eucharistiam Christi eripere». Et, congregato omni concilio pastorum, dixit sacerdotibus: «Ecce ego, Iacobus, pater vester, paravi me ipsum, ut manu huius regis Deo sacrificarer; vos autem, XII pastores, estote quasi XII Apostoli, et vos LXXII sacerdotes, sicut LXXII discipuli. Ecce pater vester est instar Christi supra vos omnes. Nunc autem patienter tolerate omnes laqueos

[1] apargē ex ἀπαρχαί corruptum. — [2] akrāṭon = ἄκρατον. — [3] ? Textus corruptus esse videtur. — [4] IOHAN., X, 11. — [5] MARC., VIII, 38. — [6] MATTH., XII, 33. — [7] *Ibid.*, 32.

mortis, qui supervenient vobis fraudulentia consilii Satanae, qui nunquam sanguine hominum satiatur. Ne labefactetur basis navis fidei vestrae vento terroris regis, qui non potest interficere animas vestras ». Responderunt ei : « Pater, nonne Apostoli et martyres erant homines, sicut nos ? Cum sit potestas in ore nostro, non metuemus mortem, cum vitam speramus : si enim commortui Christo sumus, et convivemus [1] ei et conregnabimus in urbe eius caelesti ».

Altero die venit ad eos rex, ut eucharistiam acciperet, cum magno terrore et rugitu. Tum sacris peragendis intravit abbas Iacobus metropolita. Consecratione finita, exiit dicens : « Quos vocasti, Domine, et sanctificasti, da illis partem [2] », et exierunt cum eo XII pastores Aethiopiae et LXXII sacerdotes. Erat iis trepidatio magna propter timorem regis. Qui cum appropinquasset ad corpus Christi, dixit metropolitae : « Da mihi corpus Christi, ut communicem ». Respondit metropolita, contradicens verbo : « Non dabo tibi corpus Christi, ut communices, quia non es ei propinquus, ut ipse dixit : ‘ Nolite dare sanctum canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos ’ [3] ». Idem dixerunt omnes pastores et sacerdotes. Verbo reprehensionis *ex ore* orthodoxorum praeceptorum audito, confusus est rex et exiit minas
p. 130. proferens e domo sanctuarii Dei, *quia non potuit in illa cum iis contendere, et intravit in domum suam. Sancti autem perfecerunt actum ministerii sui, Deo omnipotente adiuvante, et, confortante patre eorum abbate Iacobo virtute Spiritus sancti cum precabatur, ut victoriam de rege stupratore reportarent. Preces eorum servent nos a seductione diaboli perditoris, in saecula saeculorum.

Revertamur ad principium narrationis. Tunc *rex* sedens in throno, iussit adduci Iacobum metropolitam cum XII pastoribus et LXXII sacerdotibus. Venerunt sancti, ornamento divino ornati, galeis salutis sibi impositis gladiosque ancipites Spiritus sancti, qui sunt potestas Petri, et scuta fidei cum e dextra, tum e sinistra parte tenentes, ut possent resistere in die malo [4]. Et steterunt coram rege audenter, non commoti.

[1] II *Tim.*, II, 11. — [2] Initium precis post communionem in liturgia communi Aethiopica. Cf. *Bull. Patronatus Portugalliae* III, App., Documenta hist. Ecclesiae Habess. illustr., II, p. 219 et 256. RENAUDOT, *Lit. Orient.*, I, 520. — [3] MATTH., VII, 6. — [4] Cf. *Ephes.*, VI, 13-17.

Cum vidisset eos rex, perturbatus est et rugiit sicut leo, et coepit conviciari praeceptoribus, hoc modo dicens: « Cur haec facitis? Primum audivi vos in terra regis habitantes pro me non precari ad missam et officium incensi et supplicationem exclamationum, nunc autem me ab eucharistia prohibuistis ». Responderunt et dixerunt ei: « Non precamur neque supplicamus pro te, quia non audivisti vocem Iacobi metropolitae, neque calefactum est frigus cordis tui sole praedicationis eius. Non damus tibi eucharistiam, qua indignus es, quia vetuit nos Dominus noster dare eam tibi similibus ». Dixit iis rex: « Salvet vos e manu mea Iacobus Aegyptius, quem adduxistis pretio auri mei? Si non, eiiciam eum e throno eius et mittam in terram eius, vos autem manebitis in manu mea ». Responderunt ei: « Ecce Deus noster, ecce rex noster, qui eripiet e manibus tuis [1] ».

Cum *rex* abbatem Aaronem e longinquo vidisset, quaesivit eum: « Unde venisti? » Respondit abbas Aaron sacerdos: « Sum discipulus Iacobi metropolitae, qui est Christo similis. Venimus ad te, ut *aut te a peccato Ruben averteremus, aut tibi adversaremur p. 131. et manu tua nos ipsos sacrificium iustum offeremus ». Accesserunt cum eo LXXII sacerdotes et obiurgabant *regem* in contentione. Tunc iussit *rex* manus pedesque LXXXIV sanctorum vinciri, ipsos autem in pectora humi prosterni et funiculis e planta ṭēṭe verberari, quoad videri potuerunt ossa eorum. Et capti sunt et verberati XII pastores, quoad dilaniatum est corpus eorum. Comprehenderunt et abbatem Aaronem, gemmam pretiosam, et manus ei inferre inceperunt. Tum cepit Deus terram, quae eum sicut amiculum vestimenti operuit. Et exiit iussum a rege, in quo dictum est: « In hoc advena vehementer castigando perseverate ». Milites, in corpus eius non incidentes, dixerunt: « Cur non verberamus nisi terram solam, non vidimus enim carnem eius, sed solos funiculos, quibus vinctus est, in manibus eius? » Surrexit rex, ut videret miraculum, *circa eum* factum, et dixit iis: « Quid est nomen huic monacho? » Responderunt: « Abbas Aaron, princeps LXXII sacerdotum et martyrum ». Quaesivit ab eis: « Quoties verberastis eum? » Responderunt milites: « Numero CL excessimus, *plagas* terrae inferrentes,

[1] Cfr. DAN., III, 17.

et carnem eius non vidimus ». Dixit rex voce sua: « Abba Aaron mirabilis, ubi es? » Respondit: « Ecce ego sum, apud Dominum Deum meum. Quid mihi homo faciet, quoniam *Deus* abscondit me in tabernaculo suo, in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui [1] ». Et multi e militibus regis dixerunt: « Mirabilis Deus in sanctis suis [1], qui facit miracula in sanctis suis ». Iussit rex eum honorifice capi, et timore propter eum correptus est. Valde gavisus est abbas Iacobus, hoc miraculo viso et audito. Et ceperunt sanctos verberatos viri fideles, et lavaverunt corpora eorum, et unxerunt vulnera eorum iussu regis. Et sanati sunt brevi temporis spatio. Misit ad eos rex, dicens: « Simus societate et communione in eucharistia iuncti. Nolite imprudenter agere, consilio huius Aegyptii, qui non eripiet vos e manu mea ». Surrexerunt cuncti pa-
p. 132. stores et discipuli cum Aarone mirabili *et Iacobo metropolita, et profecti sunt ad regem, et altercati sunt cum eo tanta obiurgatione, ut non possit enarrari. Iratus est vehementer [2] et indignabatur anima eius propter obiurgationem, dictam ei a militibus caelestibus, certatoribus, firmis facie, sicut petra, et non conversum est cor eius ad dicta eorum, sed coepit dispergere eos per regiones, in sitim et dolorem, in calorem gravem, qui corpus tabescere et ossa marcescere facit.

Comprehenderunt patrem nostrum Aaronem martyrem cum LXXII sacerdotibus speculatores. Multi homines secuti sunt eum, dicentes: « Confidimus orationi tuae, nec a te usque ad mortem discedemus, nam vidimus miraculum nobis a Deo factum, rege te verberante. Et benedixit Iacobus Aaroni psalmistae benedictione perfecta Trinitatis et dixit ei: « Exaudiat te Dominus in die tribulationis; protegat te nomen Dei Iacob. Mittat tibi auxilium de sancto [3]. Dominus conservet te [4], protegat te manu dextera sua, et defendat animam tuam, et educat te de laqueo quem absconderunt tibi [5], et faciat tecum signum in bonum, ut videant qui oderunt te, et confundantur [6], in saecula saeculorum. Amen ».

Deinde abducti sunt pastores et discipuli, parati ad exsilii af-

[1] *Ps.* XXVI (XXVII), 5 — [2] *Ps.* LXVII (LXVIII), 35. — [3] Cod. exhibet: « et iussit, et deinde iratus est », quod mihi corruptum esse videtur. — [4] *Ps.* XIX (XX) 1-2. — [5] *Ps.* XL (XLI), 2. — [6] *Ps.* XXX (XXXI), 4. — [7] *Ps.* LXXXV (LXXXVI), 17

flictiones, milites ornati et martyres victores, propter certamina sua stupendi, monachi, carne vestiti, sed angelorum praestantiores. Inter eos Aaron sacerdos sicut stella inter stellas apparuit, et sonabant in ore eius cymbala laudis sine requie aut intermissione, CL psalmi Davidis, Cantica prophetarum, Canticum Canticorum, Laudes Mariae Reginae, Portae Lucis septies quotidie, cum transiret regiones depressiores [1], aqua carentes, aestu solis ignis instar membra eius diluente. Nolebat ventrem suum liquore aquae refrigerare, nec sub umbra requiescere, quoad lavatus est guttis sudoris sui sancti et humectavit vestem suam fervore aestus diei, donec marcidum factum est sicut sicca frons et arefactum sicut *textum araneum p. 133. corpus eius, et adhaesit faucibus lingua eius a voce gemitus orationum eius, et aruerunt sicut cremium tectorum ossa eius [2]. Post solis occasum afferebant ei discipuli ex iis quae secum habebat, et potum (?) [3] in utre aquae, quotiescunque aquam in itinere reperiebant. Si non reperiebant, manebant tamquam testa aridi [4]. Et non reclinabat caput suum per totam noctem hic pater noster, quoad ad finem perduxit septimam laudis vicem. Et sedebat Maria Aegyptia cum pastorum principe (?), quem (!) dedit ei abbas Iacobus [5], in throno ligneo pretioso. Et apparuit ei noctu Salvator metropolitae Iacobi specie et dixit ei: « Pax tibi, discipule, qui missus es ad fidem docendam et velox in gratis faciendis, qui viribus non deficiebas in laudibus, et requiem non habebas a precando. Noli timere. Ecce, omni tempore et omni hora tecum ero, secundum pactum meum cum sanctis Apostolis in Evangelio; haec enim dixi iis verbo oris mei, quod dona mea non infitiatur: ‘ Nolite timere eos: non possunt enim occidere animam vestram, sed tantum corpus vestrum, quod aegrotat et morte deletur ’ [6], et iterum dixi: ‘ Qui confitebitur me coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo, qui est in caelis [7]; qui autem negaverit me coram hominibus in generatione ista adultera et peccatrice, negabo et ego eum coram hominibus et angelis ’ [8] ». Haec dicens

[1] Qŭålā aethiopice. Hoc nomine regiones humiles, ardoribus solis obnoxiae et insalubres appellantur. — [2] *Ps.* CII (CI), 35. — [3] Textus exhibet: « et poculum », quod mihi corruptum esse videtur. — [4] Cfr. *Ps.* XXI (XXII), 15. — [5] Corruptum aut aliquid omissum esse videtur. — [6] Cfr. MATTH., X, 28. — [7] MATTH., X, 32. — [8] Cfr. MARC., VIII, 38.

confortavit eum Dominus noster, et dixit ei: « Sis constans, noli timere coram facie praefectorum (makŭānenet), nam dabo tibi os et sapientiam, ne possint tibi sine detrimento contradicere[1] ». His dictis, abiit ab eo Salvator et a conspectu oculi corporalis evanuit.

Et surrexit Aaron in gaudio et laetitia. Deinde precatus et versus Angŭăt profectus est. Secuti sunt eum incolae civitatis, et fundavit ibi multa monasteria et coenobia et fecit multa magna miracula et ostenta. Plantavit olera et aqua ea irrigavit, *et fecit* terram instar paradisi. His firmatis, in terram Tegrē abiit, et ibi multa monasteria fundavit. Manebat in Tambēn et restituit ibi monasterium Ambā abbatis Ioḫani. Deinde abiit versus regionem Wāg, quae congregata obviam
p. 134. ei cum monasteriis suis *fuit. Fecit in ea miracula et ostenta, et in terram Roḥā profectus est. Receperunt eum incolae huius civitatis, quia audiverant de omnibus ostentis et miraculis, quae fecerat Deus in urbe exilii eius.

Interrogaverunt illi filios eius: « Dicite nobis, viri sancti,
nonne hic sit magister vester, Aaron mirabilis nomine,
unus e pastoribus firmis et fortibus,
quem terra tegendo a flagellatione regis abscondiderit,
et cuius ad obumbrandum duae arbores altae oleae provenerint,
non tempore constituto, nec aetate *definita*,
et cuius oratione statim flamma ignis ferventis extincta sit? »
Responderunt iis filii eius: « Ita, vere!
Nonne nos ipsi eramus cum eo?
Vidimus oculis eum haec facere posse.
Descendimus cum eo in angustias afflictionis.
Et hic vir, quem videtis, Nāzē nomine, eunuchorum praepositus,
missus est ad nos, ut videret locum, in quo manseramus,
videns miracula, a vobis auribus audita,
conversus est corde suo et ad pedes patris nostri pronus se proiiecit,
paenitentiam egit et ad salutem baptizatus est,
et schemate sanctorum vestitus,
nomen Ferē Berhān accepit.
Hi omnes, quos videtis, sunt congregatio sanctorum,
filii eius sectatores ».

[1] Cfr. Luc., xxi, 15.

Dixerunt hi incolae Roḫā et sacerdotes *terrae* Warwar: « Benedictus Dominus, quia adduxit ad nos hunc virum iustum et praeceptorem, ut e manibus eius communionem sacramenti acciperemus ». Et insonuit universa civitas eius causa. Et venerunt ad eum homines *ex* Ḫawā e Šadaho et salutaverunt eum in amore, et geniti sunt ab eo fonte baptismali excavato (?), et attulerunt ei manibus suis dona e bonis suis, ille autem sanavit aegrotos eorum. Et fuit pater noster Aaron thaumaturgus in civitate Roḫā in monasterio Georgii, donec *prosperavit Deus p. 135.
iter eius, ut iret et aedificaret locum requiei suae.

Valde sollicitus fuit de multis filiis suis,
nobili loco natis, qui sequebantur iustitiam eius,
ut confortaret eos virtute monachatus recti, ne comminuerent constantiam suam,
dabat iis semper oculos cognitionis ut eum viderent et penitus intellegerent,
ne furaretur exercitus Mastema [1] schema sanctum eorum.
Unusquisque ne detegeret nuditatem suam.
Quotidie admonebat eos, dicens: « Cavete filii, mei et animadvertite,
ut a cupiditatibus carnalibus procul absitis:
hoc est patris vestri desiderium.

Fuit in civitate Roha vir caecus, qui assiduus erat in ieiunio et precibus per dies et noctes, et omnia opera hominum illi aperta fuerunt. Multum diligebat is caecus abbatem Aaronem mirabilem. Monstravit ei Spiritus sanctus locum requiei eius. Et dixit ei: « O praeceptor benedicte, educ me foras, ut nos ambo soli ad parietem sedeamus ». Et exierunt una, de salvatione Dei colloquentes. Coepit ille sciscitari ex eo, dicens: « Frater Aaron, ubi sunt civitates, quas video versus occidentem? » Respondit pater noster: « Ecce video adspectus multorum montium civitatum ». Locutus est iustus vir ille: « Da mihi dextram tuam ». Et cepit dextram patris nostri Aaronis dextra *sua* caecus ille et vertit digitis suis sicut sagittam in dextram partem (?) et monstravit versus hunc montem, et dixit: « Perspice usque ad montem album, scuto similem, cuius caput fronde a h f ā g et viriditate herbae et arborum velatum est ».

[1] Nomen Satanae. Graece Μαστίφατ.

Dixit pater noster: « Ecce cognosco et intelligo quid dicis ». Et dixit non videns videnti: « Ex his duobus montibus in posteriore erit prima habitatio tua, in priore autem extrema re-
p. 136. quies tua; *ibi obdormies tempore lectus tui, a Domino vocatus. In posteriore monte Qaṭin afflictiones et aegritudines supervenient tibi, in priore autem in ubertate post senectutem requiesces. Et venient et habitabunt ibi viri electi, gens sanctorum ». Et conversus est caecus ille ad patrem nostrum et dixit ei: « Surge in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuae [1]. Beatus es et bene tibi erit [2]. Recordare de me in precibus tuis ». Et permanserunt hac nocte, narrante illo de omnibus arcanis, sibi a Spiritu sancto de patre mirabili revelatis.

Deinde, postero die surrexit pater noster mirabilis cum omni congregatione sua, et traiecit flumen Tacazē, et adscendit in montem Qaṭin, monte Darēt a dextra relicto, quia non venit Aaroni sacerdoti tempus in eum adscendendi, et mansit tota congregatio sanctorum et circumdedit montem Qaṭin. Et quaesiverunt *locum* ad ponendum tābot, et excavaverunt petram, et ornaverunt sanctuarium tābot et speluncas ad cellas suas. Habitabant in monte Qatin septem annos, et audita est fama et narratio de miraculis patris nostri in omnibus regionibus Maqēt et Asāsa et in finibus Wādlā et Dāwent. Et resonuit universa Bagēmeder eius causa ab Amḫarā usque ad Wagarā. Veniebant ad eum, ut salutarent eum et a morbis suis sanarentur. Et fiebant monachi viri fideles manibus eius, et docebat iis viam Dei, quae intrabat in corda eorum.

Invenit Aaron mirabilis gratiam magnam et honorem et elatus est apud Deum et apud homines, et valde verendus fuit. Venerunt ad eum incolae Gāynet, viri feminaeque fideles, et nati sunt ex utero baptismatis. Gaudio affecti sunt cognati eius propter maiestatem verendam, quae fuit in eo. Cum vidisset Satanas abbatem Aaronem omnibus civitatibus doctrina sua potitum esse, invidit ei et intravit in cor monachi cuiusdam e civitate Zebē, Takla-Hāymānot [1] nomine, qui non recte nominatus est, sed est Planta sanguinis et Planta peccati, Planta turpitudinis, et Planta mendacii, et Planta dedecoris, et Planta tenebrarum.

[1] *Ps.* CXXXI (CXXXII), 8. — [2] *Ps.* CXXVII (CXXVIII), 2. — [3] Nomen significat « Planta fidei ».

Quid datum est ei aut quid appositum est ei *propter labia ini- p. 137. qua et linguam dolosam?[1] Surrexit et profectus est ad regem Sayfa-Araʿād et calumniatus est illum, dicens: « Est monachus quidam, qui reges probris afficit, qui adversarius fuit patris tui, et qua est protervitate, insolenter obiurgavit eum. Vexavit eum pater tuus multis cruciatibus, nec potuit eum subigere, et solus ex omnibus praeceptoribus remansit. Operuit montes *terrae* Maqēt, et nemo ad me se convertit, sum ignominia affectus et obrutus praedicatione eius. Adhuc non precatur neque orat pro te, neque adorat potentiam regni tui, sed obiurgat te, et tibi sicut antea maledicit ». His ex ore Plantae maledictionis auditis, valde iratus est rex et dixit ei: « Quid faciam contra eum? » Respondit Planta Satanae: « Nihil ei facere, neque interficere eum potes. Sed educ eum e monasterio eius cum omnibus filiis eius et dissipa eos per terras sitis et aestus solis, qui membra corporis eorum liquefaciat. Colloca eos in *regione* arboribus et aqua carente: ibi excutientur sicut locustae[2] et non manebunt ». O Planta fraudis, quid est nomen monachatus tui et quid est nomen sacerdotii tui? Non es dignus sacerdotio, cum labia iniqua et iniusta habeas. Non es dignus monachatus, cum sis sine amore et modestia. Schema tuum sanctitate caret, quia suspensus est collo tuo invidiae et superbiae laqueus, qui te in perniciem trahit! Et obtemperavit rex verbo Plantae calamitatis, et misit milites malignos, Deum non timentes, neque faciem eius reverentes. Qui in Dabra Qaṭin venerunt, et sanctos circumsteterunt, et abbati Aaroni verbum regis dixerunt, te molestaverunt eum et dixerunt: « Non pernoctabimus hodie, sed et abducemus. Voca monasterium tuum, ne una quidem anima maneat, sicut rex iussit ». Fuit quaedam filia regis Sayfa-Arʿād, quae sprevit delicia mundi et opes et portavit sigillum Christi. Aufugit a coniuge suo et venit ad Aaronem mirabilem, quia audiverat de miraculis eius, et facta est monacha manibus eius. Et dedit ei nomen Barbaram. Cum audivisset rex eam ad Aaronem mirabilem Dabradārētensem venisse, *misit clam qui noscebant eam cum Verbo Regis (qāla p. 138. ḫaṣē). Et cognovit spiritu suo Aaron mirabilis advenisse quaerentes eam, et apud anum quandam occultavit eam.

[1] Cfr. *Ps.* CXIX (CXX), 2, 3. — [2] *Ps.* CVIII (CIX), 22.

Exiit sanctus Aarón mirabilis cum tota congregatione sua, monachis orthodoxis, et cum CCC virginibus monialibus. Et exclamavit Aaron, dicens: « Qui dubitat, recedat; qui autem fidem habet, me sequatur et tollat crucem mortis suae, ne claudat portas domus suae neve exstinguat caminum ignis, sed succingat lumbos suos gladio fidei, quia tempus est messis veritatis. Properemus ire iter sanctorum martyrum: ibi inveniemus Agnum salutis nostrae. Consociemur laboribus eorum in exsilio nostro. Pro sanguinis effusione lacrimas nostras effundamus; pro interfectione corporis sit fames et sitis, nos marcidos facientes; pro flagellatione simus illis similes aestu solis ardentis nos tabescere faciente et diluente, cum nos calcent et percutiant, et deducant, et colaphis caedant. Cum socii eorum in morte nostra simus, intrabimus cum iis in caelum, quod est civitas *eorum* ». His dictis, cum DC sociis suis profectus est. Exclamavit universa civitas, dicens: « Pater! pater! refugium animarum et corporum nostrorum! Vae nobis! Vae nobis! Ab hoc tempore deerit sanatio aegrotorum nostrorum et solatium tristium nostrorum. Num abis, vir pacis nostrae, qui fuisti nobis pater, mater et dux in regnum caelorum? Melius erat nobis non te videre, neque cognoscere. Laetitia nostra in maerorem versa est, lux nostra est tenebris operta. Vae nobis! Relicti sumus in orbitate nostra ». Et eiulavit universa civitas Maqēt, et loquebatur cum illis praeceptor legis de iis quae in corda eorum intrabant.

Deinde egerunt sanctos Verba Regis et eos ascendere fecerunt ad aditum Bašẹlo, sole ardente et aestu diei membra eorum liquante. Quaerebant umbram, ut paullulum requiescerent. Fuit arbor ʿāgām[1] in summa rupe. Dixerunt patri suo Aaroni mirabili: « Pater! Pater! devorata sunt membra nostra sudore aestus ».
p. 139. Respondit illis pater: « Requiescite sub hac ʿāgām ». *Dixerunt ei: « Non possumus ». Dixit illis Aaron mirabilis: « Vos invicem prementes, requiescite sub ea paullulum ». Dixerunt alter alteri: « Devorati sumus sudore caloris ». Et nominata est haec terra Waḥat usque ad hunc diem. Ceciderunt omnes sancti alter super alterum et altera super alteram, et non fuit iis ad obumbrandum satis umbrae *arboris* ʿāgām. Deciderunt sicut folia, itinere defatigati, et dormitabant hora sexta. Cum

[1] Carissa edulis. Vide Guidi, *Vocabolario Amarico-italiano*, 501.

vidisset abbas Aaron suos filios et filias, sicut folia quae de ficu defluxerunt, flevit et planxit et gemuit in cogitatione et corde suo amare, cum adventum eorum in terram cruciatus, hac peiorem imaginatus sit. Et dixit iis: « Mei fratres sororesque, eamus, quia sitimus, propere porro ad aquam reperiendam. Cur sedent sicci illorum et adhaerentes vestrum? [1] » Irati sunt ei et dixerunt: « Nescimus unde nobis bibere daturus sis. Sumus oves tuae, tu pastor ipse potum praebe gregi tuo unde vis; num virtute huius *potus* proficiscemur? » Cum vidissent famuli regis Aaronem iustum plorare, valde maesti sunt et ploraverunt cum eo. Et elevavit Aaron mirabilis oculos suos ad regem caelorum, regem corporis et spiritus, et se convertit *ad eum*, dicens: « Nonne tu es Deus qui fluere fecisti *aquam* e petra dura *populo* Israel, ut biberet in deserto? Num est alius Deus, praeter te, qui iudicabis caelum et terram? Num est alius, qui cogitet nostra causa, qui sollicitus sit de lassitudine nostra? Propter nomen tuum deduc me et enutri me [2]. Nam sancti illi Moyses et Aaron in sacerdotibus eius [3], Domine, tu exaudiebas eos, Domine, tu propitius fuisti eis [4]. Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te [5] ». His dictis, exploravit terram et ter confodit *eam* baculo suo, dicens: « In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, unius Dei! » Et fluxit aqua, precante Aarone mirabili XI horae tempore. Et dixit *Aaron* congregationi suae: « Surgite, filii mei, videte salutare Dei nostri [6]. Gustate et videte quoniam suavis est Dominus [7]. Is est pastor vester, et ad eum conversio vestra [8]. Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino [9] ». Cum vidisset *congregatio eius hoc miraculum, vehementer p. 140. obstupuit et bibit ad satietatem perfectam. Exstat *haec* aqua usque ad nunc, et usque ad hunc diem, Waḥaṭ nomen habens; consident ad eam omnes viatores.

Altero die surrexerunt *ministri, qui* Verba Regis *appellantur*, et egerunt sanctos, et abduxerunt eos in civitatem Amharae, cui nomen Holᶜo.

Nunciatum est regi Aaronem mirabilem cum congregatione

[1] Textus corruptus? — [2] Cfr. *Ps.* XXX (XXXI), 3. — [3] *Ps.* XCVIII (XCIX), 6. — [4] *Ibid.* 8. — [5] *Ps.* XXVI (XXVII), 7. — [6] Cfr. *Ps.* XCVII (XCVIII), 3. — [7] *Ps.* XXXIII (XXXIV), 8. — [8] Cfr. *Cant. Cant.* VII, 10. — [9] *Ps.* XXX (XXXI), 24.

sua venisse. Dixit ille: « Adducite eos ». Sedebat rex *in* area throni et faciebat rebāta exercitui suo. Stabant omnes virtutes regni, et qui clamabant et rugiebant leones. Gestatores diho et gladiorum erant parati ad sanctos monachos terrendos et ad tremorem virginibus monialibus iniiciendum. Dixit abbas honoratus filiis suis: « Estote constantes paullulum *temporis*, et confortate corda vestra, et sperate in Deo, sicut dixit propheta: ‘ Salus iustorum a Domino, et protector eorum in tempore tribulationis. Et adiuvabit eos, et liberabit eos, et eruet eos a manibus peccatorum ’ [1]. Cur perturbati estis timore regis mortalis? » Cum haec pater noster dixisset, iussit rex eos in medios milites et intra exercitum adduci. Et stetit Aaron cum DC sociis suis coram rege. Iratus est rex, cum vidisset abbatem Aaronem, et saeviit sicut leo, et dixit ei: « Cur gloriaris et superbis, ut non ores pro rege, sed maledicas nobis et probriis nos afficias? » Respondit pater noster: « Secundum opera tua et mores tuos pro te oramus ». Dixit rex: « Cur monachos per insolentiam fecisti filiam meam et fratrem meum? [2] » Respondit mirabilis et dixit ei: « Si ad me veneris, etiam te monachum faciam ». Et locutus ei est rex magnas obiurgationes, quae indignum est praeceptori legis loqui. Et suscepit abbas Aaron *eas*, gratias summas agens. Dixit iis [3] *rex*: « Adduc *mihi* fratrem meum et filiam meam ante omnia (?) ». Dixit pater noster: « Quando tutelam *eius* mihi commisisti? » Respondit rex: « Estne hoc, ut commoremur, sicut aequales altercantes? Adduc filiam meam et fratrem meum et adora re-
p. 141. gnum *meum, ne sis in medio huius exercitus ignominia affectus, neve appareat turpitudo nuditatis tuae et sociorum tuorum ». Milites perturbabant eos et percutiebant pectora et latera eorum baculis dembusāt et maguĕraba hastarum. Turbata est congregatio sanctorum sicut mare, vento agitatum; precabantur et plorabant ad Deum, ut ab ira regis eos liberaret, et clamabant magna voce cum fletu, dicentes: « Pater noster, qui es in caelis, ne nos inducas, Domine, in tentationem ». Mota est terra a sonitu vocum sanctorum, et fletus lacrimarum monacharum fluebat super eos sicut effusio aquae super terram.

[1] *Ps.* XXXVI (XXXVII), 39. — [2] De fratre nihil narratum est. — [3] Videtur corruptum esse.

Deinde iussit rex adimi vestes eorum. Et detraxerunt milites vestes et schemata sanctorum patrum nostrorum et monacharum matrum nostrarum. Quidam dixerunt: « Non dabo vestem monachatus mei. Decollate me, aut transfigite ventrem meum, ut in schemate meo moriar ». Cum plagis et alapis nihil potuissent *facere*, in terram eos proiiecerunt, et pedibus percutiebant, et cum ludibrio et ignominia, amaris sicut absinthio, ut enarrari non possint; cingula eorum dissolverunt. Audiebatur usque ad caelum sonitus clamoris et gemitus. Deinde, vestibus detractis, nudati steterunt. Erant monachae magnae, psalmistae, quae stabant nudatae cum fratribus suis post pastorem suum. Aaron mirabilis, etiam stabat nudatus, Spiritu sancto instructus, luce ornatus. Locutus est rex et dixit ei: « Attende dedecus et pudenda tua coram tota multitudine nudata esse ». Respondit mirabilis: « Quid est in natura mea diversum, quod non est in te [1]? Num non sumus ego sicut tu, et tu sicut ego; et pudenda tua num non sunt meis similia, eadem lege circumcisa? Et in forma feminarum tuarum nonne est idem, quod in filiabus meis? Quid monstras nobis, quo pudore afficiamur, nisi in omnibus hominibus institutum? » Tunc iussit rex excitari in eos leones rugientes. Venit leo magnus et volutavit se ad pedes eius. Venerunt multi leones et *cubuerunt ad pe- p. 142.
des eius, lambentes vestigia. Cum *haec* vidissent exercitus Aethiopiae, tremuerunt et metuerunt. Dixerunt proceres regis domino suo: « Non decet tibi certare cum hoc viro iusto et Deum timente, qui leones lenivit et se prosternere fecit ». Et dederunt iis vestes eorum. Operuerunt nuditatem suam et benedixerunt Deo laude magna [2].

Exquisivit rex quomodo cruciaret eos. Et iussit deduci sanctos in regiones depressiores et calidas, arbore et aqua carentes, ubi non inveniuntur herba nec humus. Et abducti sunt sancti, instar agnorum acti.

O pater, in operibus iusti perfectus
et fide a dextra et a sinistra coronatus! [loquendum,
Sal amoris tui suave trahit sicut vinum et compellit me ad

[1] « In me » cod. — [2] Cf. in vita Philippi, f. 175 narrata. De leonibus vide supra p. 24,34 = Acta Baṣalota Mikā'ēl, fol. 31*r*. (p. 27,28 textus); in vita Philippi, f. 177.

dum considero afflictiones et tentationes, quae praeter modum
[supervenerunt tibi.
Tamquam purgamenta in mundo possidebaris, [deducereris,
cum in Dārā regiones depressiores, ut deserti flamma urereris,
et in area coetus terribilis nudus collocabaris.
Cum haec recordor, effunditur in me anima mea
et supervenit mihi confrictio ossium meorum [1].
Et clamo voce tua, sicut ablactatus super matre sua [2], cum
[cogito de tuis in itinere afflictionibus, sub sole aestivo
[ardente, ut dissolutum sit corpus tuum sicut cera propter
[famem et fatigationem
et cum recordor laborem migrationis monachorum, sectatorum
[tuorum, in regionibus depressioribus,
et certamina afflictionum filiarum tuarum monacharum, quae
[amorem mundi oderunt,
quae cum irent per viam caloris, plantas pedum earum urentem,
[sicut carbonem,
donec aruerunt intestina earum, sicut folia ficus et charta con-
[voluta
et adhaesit lingua earum faucibus propter siccitatem salivae
[earum mollientis?
p. 143. *non valentes loqui, sicut mutae factae sunt
non valentes gradi, sicut folia deserti defluxerunt. [peliret.
Quaedam ex iis mortuae sunt, ubi defuit qui obsignans eas se-
Cum hanc diem recordor, trepidat cor meum intus me, et
[vocem meam cingit tristitia submergens.
Tu autem, praeceptor legis constitute, priusquam supervenerit tibi
[hic omnis laqueus mortis, num requiescebas, aut reticebas,
cum septies die et septies nocte psalterium Davidis repeteres,
et cum aresceret tamquam testa virtus tua [3] a voce gemitus
[tui [4] precatione et ieiunio?
Quis est tibi similis, o praeceptor pacis,
tibia laudis Filii Mariae?
Num quis, nisi Cherubim et Seraphim contemnens aut resistens
[veniet pede superbiae ad hunc Aelam,
ubi coacervata sunt ossa iustorum, ad montes cavernosos et
[arbores venerandas.

Cfr. *Ps.* XLI (XLII), 4-10. — [2] *Ps.* CXXX CXXXI), 2. — [3] *Ps.* XXI (XXII), 16. — [4] *Ps.* CI (CII), 5.

Ubi coacervata sunt ossa tua, est possessio et divitiae hono-
[rabiles inopiae mei, servi tui imbecilli,
nomen quod pluris quam aurum et gemma aestimatur.
Et qui seductus vult rapere e labore manuum filiorum tuorum,
[qui faciunt memoriam tuam in aeternum:
finem viae suae adspiciat in medio inferno et induat maledi-
[ctionem [1]
rami et radices eius securi orationis tuae exscindantur.
Domus sanctuarii tui sit cum lucernis suis, lucens, sicut can-
usque ad alterum adventum tuum [2]. [delabrum
Amen. Amen. In saecula.

Surgite, filii lucis, in pedes cogitationis vestrae, ut *veniatis p. 144. et videatis *locum*, in quem relegatus est Aaron, magister vester, regionem sitis et sudoris, terram desolatam, terram caloris et aestus, civitatem periculorum et angustiarum, ubi desunt arbor et aqua, ubi non apparet herba, nec humus, nec animalia deserti, nec bestiae agri, nec volatilia caeli, nec ventilat eam ventus, sed sicut flamma exit terrae huius aestus.

Si veneritis illuc, videbitis ibi regionem cruciatus,
quae nunc regio quietis facta est. [tionis.
Quae tunc erat civitas tentationis, nunc est hortus germina-
Recordantes quomodo transierint super patrem vestrum cru-
[ciatus ei adiudicati et undae procellae fluctuationis
tempore duorum regum,
et penetrantes animo in labores migrationis eius,
fami et siti adhaesionem eius,
et intestina eius sicut folia ficus tosta,
flete et plorate, dicentes: « Pater, Pater, praeceptor pacis nostrae,
ad constantiam certaminis tui confugimus,
te solum acquisivimus;
ad Deum tuum, sicut manubias, nos adduc:
tua enim est vestis haec et schema, nobis induta;
gratia et benevolentia nobis per te datae sunt.
Pro exsilio tuo iniusto nobis est requies in hoc sanctuario tuo,
pro tua paupertate et egestate nobis sunt *omnia* quae volumus
[et quae nobis sufficiunt,

[1] *Ps.* CVIII (CIX), 17. — [2] *Sic!* Quod valde mihi dubium.

pro dispersione monachorum, patrum nostrorum, sumus quiete [et gaudio affecti omnibus diebus vitae nostrae,
pro mortibus sororum nostrarum monacharum,
et pro corporibus earum in deserto, ubi defuit qui sepeliret [ea relictis,
te, pastore earum vincto,
et cum fratres earum per vim deducerentur,
cum deesset qui susciperet collapsum et mortuum, qui sepeliret
p. 145. [eos, sed tantum vivos *propellerent,
et pro dispersione sociorum tuorum et tuo labore pro nobis, [habemus
requiem et tranquillitatem, dum vivi simus,
et magnam spem habemus tempore mortis nostrae.
Ubi accumbis et dormis, columna lucis nostrae,
pone sepulchrum tuum positum est nostrum.
Tua arca legis et crux sunt ante te, aroma cognitionis tuae [et odor suavis sacerdotii nostri.
Plena est ecclesia suffimenti monachatus tui, et myrrha laudis [tuae scaturit ex ore iustorum nostrorum.
Quantum est gaudium, quanta laetitia, data nobis propter te!
Sub gremium animae tuae consocia animas nostras.
O pater, serva nos et custodi nos a generatione hac in aeternum[1],
in saecula saeculorum. Amen.

Nunc autem, captivitas[2] Aaronis, audias librum certaminis eius [et verbum vocis eius sine dubitatione aut haesitatione,
in oratione magistri tui sperans,
ausculta et mirare omnia quae fecit ei Deus.

Abduxerunt igitur milites sanctos martyres in terram Zango, in fines Astran, iuxta Darā et Bosāto, contra Lēmā; prope ab fuit ab iis Gŭāter, et *lacus* Zewāy conspicuum se e longinquo praebebat. Imperium ibi tenebat garād Bali *provinciae*. Induxerunt huc Aaronem mirabilem et dixerunt ei: « Noli declinare nec in dextram, nec in sinistram:

invenies enim fodiendo abundantiam dābo et natrā[3]
Sapor huius civitatis est amaritudo aestus,
et non invenitur *in ea* aquae vestigium.

[1] *Ps.* XII, 7. — [2] Scil. sectatores. — [3] Suffimentum quoddam. V. Guidi, *Vocab. Amarico-italiano*, 388.

Dimidia autem pars eorum dixit: « Deus in quem creditis et in cuius manus vos tradidistis, ipse de vobis sollicitus est, nec a vobis recedet, et vos qua est potentia, consolabitur ». Et constituti sunt custodes exploratores, qui viderent statum interitus mortalis sanctorum. In rupe illi consederunt. *Collocuti sunt p. 146. inter se sancti: « Quid fiet nobis, et quomodo hodie pernoctabimus? non manebit anima nostra cum corpore nostro: ecce septimum diem non invenimus potum; oblitae sunt fauces nostrae humiditatis aquae et latuit saliva ex ore nostro ». Et dixerunt Aaroni mirabili: « O pater, custos animarum nostrarum et pastor corporum nostrorum! Valde ceciderunt vires nostrae, morti appropinquamus. Quousque erimus sicci, sicut testa? Melius est iis, qui hasta mortui sunt. Nihil est hoc itinere peius, nisi infernum durum ». Et surrexit Aaron mirabilis, et extendit manus suas, et elevavit ad caelum oculos suos, et precatus est ad Deum, dicens: « Deus, Deus meus, respice in me, quare me dereliquisti? [1] Quamdiu ponam dolorem in corde meo [2] *in* tali regione? Planctum, qui fluit super me, respice, Domine, ne sileas. Veni ad me propter nomen tuum sanctum. Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam [3], ne dicant mihi homines: ‘ Ubi est Deus eius? [4] Videamus, unde bibiturus sit in siti sua, sed potius omnino excussus est ’. Domine, Deus virtutum, quis similis tibi? Tui sunt caeli et tua est terra [5]. Si vis, facies misericordiam tuam in me: nihil tibi impossibile. Ego autem semper sperabo et adiiciam super omnem laudem tuam [6]. Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me et confundantur [7] ».

Tunc iuvenilem vigorem in Spiritu sancto recepit, et baculo suo accepto, obsignavit signo crucis et transfodit petram semel, et bis, et in tertio ictu scissa est, et late aperuit os suum. Et exiit aqua frigida, currens sicut fons fluminis, et fluxit supra petram Zango iuxta Āsteran. Tremuit tota congregatio sanctorum: videbatur iis somnium esse se desiderium animarum suarum reperiisse. Postquam hoc falsum esse apparuit, *surrexe- p. 147. runt omnes omnino et benedixerunt Domino voce aperta. Et dixit Aaron mirabilis: « Filii mei, priusquam bibitas, benedi-

[1] *Ps.* XXI (XXII), 1. — [2] *Ps.* XII (XIII), 2. — [3] *Ps.* CXIII, 9 (CXV, 1). — [4] *Ps.* LXXVIII (LXXIX), 10. — [5] *Ps.* LXXXVIII (LXXXIX), 8, 11. — [6] *Ps.* LXX (LXXI), 14. — [7] *Ps.* LXXXV (LXXXVI), 17.

cite Deo pro iis quae fecit vobis ». Et bibit congregatio Christi sponsi uncti, et valde potu satiata est. Deinde surrexerunt et se in facies suas prostraverunt, et gratias egerunt Deo, magna voce dicentes: « Munera *offeramus* Patri, Filio et Spiritui sancto! Munera Creatori caelorum et terrae, regi universi mundi! Munera ei qui egenos exaudivit et non sprevit lacrimas! Munera ei qui satiavit esurientes et potavit sitientes! Munera ei, cuius thronus est aer et scabellum pedum terra! Munera ei qui respicit nos, nec dereliquit nos! Munera, munera ei qui accepit nos oppressos et non reiecit peccatorem! Munera ei qui transfodit petram baculo servi sui sacerdotis! Munera, munera ei qui fluere fecit e petra fontem aquae purae! Munera ei qui potu satiavit animam in terra sitis sicca! Munera! Mitte nobis, Domine, Spiritum sanctum tuum, qui servet nos neque eripiatur nobis, quod nobis dedisti ». Vere adimpletum est verbum prophetae: « Timeat Dominum omnis terra [1] », timuit petra nomen Creatoris sui terribile, et aperuit latus suum spissum et durum. Et descendit verbum Dei, quod exiit ex ore Aaronis sacerdotis, et intravit usque ad abyssos; et locutus est hic verbum mandati, et fecit aquam per latus petrae durae ascendere, ubi insolitum erat ei penetrare. Et biberunt ex ea servi Dei, et gavisi sunt.

Audivit petra verbum Dei, et detexit latus suum spissum,
et dedit abyssus aquam mandati, et eduxit eam per petram apertam, ut potu satiaret iustos eius.
Homines autem adspernantur mandata Dei, et aures suas surdas faciunt,
et ne videant salutare Dei nostri, hebetant oculos suos.

Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem [2]. Quid est homo, quem exspectat ignis et ad quem devorandum in mari ignis medio vermes et serpentes habitant? Sicut dixit propheta: « Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut umbra praetereunt [3] ». Spiritu carens cognovit Creatorem suum, et emisit aquam verbo victore militis eius.

Deinde, altero die mane dixit iis Aaron mirabilis: « Nunc succingite lumbos vestros, filii mei et laborate, ut afferatis e longinquo humum in palliis vestris, et videamus iterum magnificentiam

[1] *Ps.* XXXII (XXXIII), 8. — [2] *Ps.* LXXXVIII (LXXXIX), 48. — [3] *Ps.* CXLIII (CXLIV), 4.

*Dei, quem faciet in nobis: dedit enim nobis hanc petram in hae- p. 148.
reditatem ». Surrexit congregatio sanctorum et attulit e longinquo humum, quam in petra sparsit. Venerunt praefecti montium, ut adiuvarent eos, et coeperunt unguibus fodere suis et auferre humum, quem sancti portabant et spargebant super petram, et impleverunt eam humo. Cum vidisset Aaron mirabilis petram impletam esse humo, et instar montis arvum magnum factum, dixit: « Portate e saccis vestris omnes fructus hordei, allii et porri, aut amygdali et coriandri ». Et precatus est et benedixit *huic* in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, unius Dei, et plantavit amygdalum et unum germen vitis. Fecit idem tota congregatio, et sparsit grana fabarum et ciceris arietini et lentis et tritici, et seminaverunt omnia in humum petrae Zango in finibus 'Estrin [1]. Fecerunt et ductus aquae, quae sata irrigaret.

Et erat Dominus cum Aarone, oppresso apud homines et honorato apud Deum, reiecto apud reges terrae et accepto apud Altissimum, sicut sacrificium pingue, quia valde laudi regni eius animum intendebat.

His diebus viridis factus est locus exilii sanctorum patrum nostrorum, et pullulaverunt vinea et amygdalum, allium et porrum, coriandrum et faba marina, hordeum, cicer lensque. Factae sunt spicae uno tempore. Messuerunt fructus laboris sui. Et anno post floruit vinea et amygdalum et dederunt fructus florum suorum. Et facta est terra Zango in Asteran hortus et seges *ad* rivum, et germinaverunt in ea mandragorae et musae.

Misit abbas Aaron mirabilis tres filios suos ad regem, dicens eis: « Ite, date regi haec dona ». Et attulerunt regi amygdalum et allium et porrum et varias spicas, et dixerunt ei: « Haec dicit pater noster: ‘ Ecce dona regi harum terrarum Zango et Dārā ,. Dicit pater noster Aaron mirabilis: ‘ Accipe vectigal tuum ex illis, quae dedit nobis Deus in summa petra, non caesa , ». Hoc miraculo viso, rex *perterritus et corde tre- p. 149.
pidans, cepit amygdalum manibus suis, et odoratus est suavem *odorem*. Et miratus est opera Dei grata in sanctis eius, et interrogavit de omnibus, quo modo facta sint. Narraverunt ei quo modo scaturiisset aqua precatione Aaronis mirabilis. Dixit rex fortibus suis: « Ecce praevaluerunt et fortiores nobis facti

[1] *Sic!*

sunt monachi. Quid faciemus eis? Friguit eis flamma ignea, fluxerunt eis fontes aquae, adoraverunt eos leones. Quid faciemus illis, aut quo deportabimus eos, quia pudore affecti sumus nuditate et doctrina eorum ». Dixerunt electi regis: « Deus illuminet tibi intima oculi cordis tui ».

Deinde, septem annis elapsis, misit rex epistulam ad abbatem Aaronem mirabilem in regionem depressiorem aestus, dicens: « Pax vobis, congregatio Dei misericordiae, viri electi, gens sancta! Cogitate, quaero, et iudicate. Habitastis lege patrum vestrorum et habitabitis in terra regia. Orate *pro me* in terra patris mei tempore proclamationum et adorate me. Cur obiurgatis et vituperatis insolenter eum qui sedet et regnat in throno universae Aethiopiae? Nonne lapidat et ense percutit sibi adversantes? Nunc autem nolite pro malo, quod feci vobis, malum mihi retribuere, sed precamini pro me, ut Dominus Deus vester viam paenitentiae monstret mihi. Tu, o praeceptor legis electe, miracula et ostenta faciens, qui mihi videbaris sicut homo mecum contendisse, et quem nunc cognosco fidelem et dilectum esse Dei, noli mihi in oratione tua maledicere, sed surge et i in civitatem tuam, ut pacem faciamus, et viam paenitentiae mihi monstres ». His auditis, abbas Aaron magno gaudio affectus, dixit: « Laus Deo, qui me visitavit hodie et non evacuavit gloriam meam apud se [1]. Nonne educet me ex hac regione depressiore fletus et morbi antequam filii mei morbo consumantur? » Eo die surrexit abbas Aaron et convocavit congregationem suam et dixit ei: « Colligite omnes urceos ve-
p. 150. stros, et nolite relinquere baculos *fratrum vestrorum in deserto mortuorum ». Et precati sunt apud ecclesiam, in Dārā et Zango aedificatam, et manserunt ibi monachi et sacerdotes, quibus benedixit, et abiit in pace. Die octavo venerunt ad flumen Ḫawāš, et sanctus abbas Absādi, discipulus abbatis Aaronis, ibat a dextra parte eius, et cum eo Philemon et Timotheus, Basilius et Paulus et multi monachi, sustentantes eum circa. In medio eorum Aaron canus, ibat sicut rex apium. Cum transirent flumen, dixit Absādi: « Pater, nonne hic, nobis antea transeuntibus, corrui et lapsus sum offendiculo lapidis, in medium flumen, et excidit psalterium Davidis e manibus meis, et deci-

[1] Cfr. I *Corinth.*, ix, 15.

dit in hanc abyssum. Et elevavit Aaron baculum suum et demisit in abyssum, dicens: « Tandem! » Ridebant filii eius et dixerunt ei: « Pater, septem anni elapsi sunt, num postulas, ut flumen librum reddat? » Respondit iis mirabilis: « Num est quid Deo impossibile? » Et reduxit Aaron baculum suum, in abyssum demissum. Et exiit baculus, in extremitate sua tenens laqueum laxum vaginae libri, super aquam natantis; et attractus est *liber* extremitate baculi eius ad testimonium. Iacuit liber in intimo flumine septem annos, cum non potuissent opprimentes movere eum fluctus septem temporum pluviarum. Cum autem venisset dominus et petiisset eum, surrexit e loco suo, et in extremitate baculi domini eius mirabilis pependit. Excepit abbas Aaron librum Davidis, et sigillo vaginae eius soluto, aperuerunt eum, et inspexerunt scripturam eius, et reperta est salva, membrana nitente, et imaginibus (?), calamo a scriptore litterarum perito factis, non deformatis. Premebant sese invicem congregationis sanctae socii, ut viderent et oscularentur eum; videbatur liber animis iustorum similis. Deinde benedixerunt Deo iustitiae, et extulerunt laudibus Dominum, quia fecerat illis miraculum stupendum.

Deinde abierunt et venerunt ad regem. Nunciatum est regi adventus praeceptoris legis mirabilis et inventio libri in medium flumen lapsi. Dixit rex: « Qua facie *obviam veniam p. 151. illi, cum me faciei illius pudeat? » Et surrexit e throno suo. Et intravit sanctus coram rege. Cum rex eum vidisset, magno terrore affectus est. Iecit Aaron mirabilis baculos sanctorum D numero ad pedes regis et dixit ei: « Ecce tropaea regni tui, baculi sanctorum ad numerum ipsorum, qui defluxerunt sicut folia in terram desolatam et quorum corpora relicta sunt bestiis et vulturibus ». Hoc viso, tremuit rex et prostravit se ad pedes eius et osculatus est vestigia eius et dixit: « Pater, pater! ignosce mihi propter Deum omnia mala, quae tibi feci ». Et lavavit pedes eius lacrimis suis. Dixit pater noster: « Remittat tibi Deus omnia, quae peccasti erga nos. Remittimus tibi, Dei gratia, quod cruciasti et relegasti et necasti nos. Deinde, altero die oravit mirabilis Aaron pro rege. Attulit rex dona patri nostro: aurum et vestimenta pretiosa, et non convertit se pater noster ad bona eius. Collocuti sunt iusti inter se: « Num accipiemus retributionem pro sanguine fratrum nostrorum, in exilio mortuorum? ».

Abiit pater noster e Hol'o et venit in civitatem Dāwent tempore horae sextae. Cum eam transgressi essent, declinabat sol, et dixit Aaron: « Cum ego servus Dei sim, et filii mei eius oves, stet paullulum sol in itinere suo, neque acceleret cursum currus sui, quoad in domicilium nostrum, Dabra Qaṭin, revertamur ». Et factum est ita. Et reversus est Aaron mirabilis in Dabra Qaṭin e civitate relegationis suae septimum post annum cum magna virtute et miraculo, sole diei eius causa stante. Obviam ierunt ei senes parvulique fideles, viri feminaeque, dicentes: « Reversus est Aaron, luce ornatus ». Et erat gaudium magnum in finibus universae Maqēt. Et adscendit pater noster Aaron mirabilis in montem Qaṭin cum discipulis suis, hora undecima, et intravit quisque in cellam suam, et invenit titiones igneos fumantes, quos cinere antea operuerant, cum per-
p. 152. secuti abducerentur. Invenerunt etiam panes, in *sartaginibus positos, cum ignis sub his arderet, et fermentum gigur arderet super has [1]. Et incaluit tota Dabra Qaṭin, et bene olere coepit sanctuarium suffimento turis et sacrificii, sicut antea. Et omnis ordo congregationis, bene dispositus, sicut nunc fit *per* annos eius exstabat [1]. Collocuti sunt inter se sancti: « Nonne mirabilis est Deus in magnificentia sua? » Quia invenerunt ollas ferculi, cum bullirent folia olerum . . . [2] neque exaruerant, sicut condita erant eo tempore. Deinde properaverunt parare et dederunt sancto.

Et manducaverunt et saturati sunt nimis [3], et gavisi sunt pa-
[nibus illis,
in sartaginibus inventis, cum septimo anno e civitate exilii re-
[versi essent.
Et accenderunt ignem, quem in exilium abeuntes operuerant.
Et collocuti sunt inter se de salutari Dei, qui dedit iis virtu-
[tem et potestatem super omnia opera benedictionis.

Post hos dies surrexit Aaron mirabilis et profectus est in civitatem Gambayā, ubi exstruxit ecclesias: Arātē et Dabra Mātāya et Dabra Māryām in Gunā. Et constituit ibi abbatem supremum, et baptizavit myriades populi, et in Dabra Qaṭin

[1] Mihi obscurum. — [2] Textus corruptus esse videtur. — [3] *Ps.* LXXVII (LXXVIII), 29.

reversus est. Dabra Dārēt autem ignorabatur adhuc. Accessit pater noster Aaron mirabilis ad feminam quamdam aegrotam, daemonium habentem, et dixit ei: « Christus faciet te sanam! » Dixit illa: « Te autem Deus adducet in hunc montem, qui continebit totam congregationem tuam, et in quo accumbes, postquam vocatus eris ». Tum adscendit Aaron mirabilis cum filiis suis, perdice alba ductus. Et exploravit Dabra Darēt, et circumivit totum locum, et commoratus est metiens et depurgans eum quo aperiet portas eius [1]. Tertio anno post finivit opus excavandi et intulit tābot Mariae, et obtulerunt ibi sacrificium laudis, et nominavit eum Dabra Fārān, quod significat Requies Dei. Et habitabant ibi usque ad diem pestis, quae fuit in Aethiopia et messuit terram.

*His diebus surrexit abbas Aaron mirabilis et profectus est in p. 153.
Gambayā, ut visitaret ecclesiam et fideles suos. Et properabat reverti, quia appropinquabat *obitus eius* et praeteribant dies eius et venit ad eum vox Dei, dicens: « Ecce venit tempus migrationis tuae ex hoc mundo, ut requiesceres a labore et fatigatione, a frigore et nuditate et maerore et fletu, a vigiliis et lacrimis, a fame et siti, a clamore precationis per dies et noctes, a trepidatione cordis propter vocem irae regum: venit enim tempus requiei tuae ab omni hoc labore et afflictione, ut videres arvum fidei tuae, in quo satus est fructus precis tuae ». His auditis, succinxit sanctus Aaron lumbos suos et perterritus est voce vocantis eum Dei, regis terribilis et fortis, cuius abscondita sunt consilia et definitum verbum, cuius in manibus comprehensa est anima creaturae eius.

Cum cognovisset pater noster obitum suum, profectus est in Dabra Fārān, et, cum iret, narrabat fratribus suis de spe vitae, sibi in caelis, praemii laboris et vigiliarum suarum, paratae. Et dixit eis: « Audite, filii mei. Ecce ego, pater vester egenus, ubique tentatus sum et a regibus terrae spretus sum, et praeterierunt dies vitae meae in maerore et dolore gravi. Certavi toto corde meo ad modum virtutis meae, cum dilectionem Christi sitirem. Non intermittebam per dies et noctes laudationem regni eius. Serebam verbum Dei in omnibus regionibus mundi. Vos quoque, estote imitatores mei et nolite oblivisci mandatorum meo-

[1] Textus corruptus esse videtur.

rum ». Cum audivissent fratres vocem magistri legis mirabilis, perturbata sunt corda eorum et agitata ossa eorum fletu et planctu, et dixerunt ei: « Pater animarum et pastor corporum, num proficisceris, omnes oves tuas dispersas relinquens? Nonne tristi sumus animo, nos, filii filiaeque tui? Num est alius qui possit salvos nos reddere, praeter te, pater? Cui relinquis praedam captivitatis quam cepisti, et cui remittis filios, quos genuisti? Non audient, te talia loquentem, aures filiarum tuarum monacharum. Pater, pater, noli haec dicere! » Respondit sanctus
p. 154. et dixit eis: « Non *voluntate mea vivo et morior, sed verbo Dei, super omnia dominantis ». Et collocuti sunt de iis quae in corda eorum venerunt et pernoctaverunt. Postero die mane surrexit, et venerunt illuc. Cum irent, dixerunt illi: « Salvusne es, pater, toto corpore tuo? » Respondit: « Sane, usque ad hoc tempus ». Cum praeterirent illuc, laesit digitos eius occulta manus et magno dolore eum affecit. Dixit pater noster: « Ecce hora temporis venit, quo calicem bibam terribilem, gustu amarum, qui bibitur aegre in tremore et trepidatione ». Perturbati sunt filii eius vehementer, neque potuerunt a fletu et planctu se abstinere, et clamabant, lacrimas amaras in facies suas effundentes. Illa hora narravit omnia de pactu misericordiae, sibi a Domino Deo suo, praemio laboris et vigilationis suae dato. Et invenit gratiam magnam, et pretio spem immensam assecutus est. Testificatus est et dixit: « Omnis qui in prece mea confidit, et sub umbra domus meae sedet, et prompto animo sepulchrum meum custodit, non peribit. Et omnes qui geniti sunt praedicatione mea et vestimento schematis mei dedit mihi Deus meus munus pro labore et exilio et sudore magno, quae mihi in hoc mundo supervenerunt. Cum audivissent adventum praeceptoris legis sanctae monachae, exierunt omnes, ut exciperent patrem suum: putabant enim *in* bona valetudine eum venire factae sunt ei, obviam venientes in itinere collis (?)... Gŭădalā, cum gradiebatur dolores patiens. Cum vidissent illae eum tristem et ex somno vacillantem, laceraverunt vestimenta sua et liquefacta sunt omnia membra earum. Dixerunt fratribus: « Quid accidit patri nostro? » Responderunt: « Nescimus. Expectate. Videamus ». Dixerunt illae: « Vos ipsi exspectate et tacete, nobis autem non est exspectatio et neque virtus, patre nostro deficiente. Et concurrebant certatim, et deciderunt cum

eo euntes. Cum ad cisternam aquae venissent, descenderunt de monte multi sancti *et* proceres, nobiles genere *et* obviam iverunt praeceptori legis, quem invenerunt aegrotantem, Trepidaverunt magna trepidatione, neque potuerunt se abstinere, cum viderent inefficacem factam esse vim eius, et oculos eius palpebris operiri, et in morte obdormire volere. *Pedes autem p. 155. eius ibant et ascendebant ad lectum suum Dabra Fārān. Cognovit congregatio sanctorum vitam [1] praeceptoris sui appropinquare, et suscepit eum manibus suis, et attulit ad portas verticis montis Dārēt. Et retinuerunt sanctae monachae monachos, ut requiescere sanctum magistrum facerent, donec se consolati et dimissi (?) sint contemplatione faciei eius, quam non visuri sint amplius. Et fecerunt eum in porta Iudicii [2] requiescere. Et consolatus est omnes iudicio omnium Apostolorum, et recta facta est vox eius, et dixit: « Nolite timere, filiae meae, sed gaudio et laetitia affectae sitis, quia spem in caelis habemus. Sedete hic, neque declinamini a loco patris vestri usque ad mortem ». His dictis, operti sunt oculi et palpebrae eius. Et obdormivit et requievit die quinto mensis qui aegyptiace [3] maharam, vocatur, die octavo mensis, a Romanis september nominati, die quinto mensis maskaram ab Aethiopibus. Et obiit in pace, in benevolentia, in gratia Dei, cui gloria in saecula saeculorum. Amen. Amen.

Intulerunt sanctum in ecclesiam Dabra-Dārēt cum gloria et laude, cum voce cantus et ture sacerdotum. Et sepeliverunt eum apud altare sacrificii, ubi excavare curaverat. Oratio et preces et benedictio oris et gratia benevolentiae et potentia salvationis et pulcritudo fidei et donum iuvaminis et efficacia promissi huius patris nostri Aaronis mirabilis sit nobiscum, et custodiat nos, et protegat nos, neque derelinquat nos in mundo caduco, sed gubernando dirigat nos ad portum paenitentiae et salutis, et adducat ad arborem suaviter olentem rationalem, scriptorem eius Philotheum, et eum qui *hunc librum* scribendum curavit, Talāwē-Krestos, in saecula saeculorum. Amen.

Flebant et plorabant planctu magno propter mortem Aaronis, magistri honorati, qui fecerat portenta et miracula. Et lamentabantur, dicentes:

[1] *Sic*, euphemistice dictum. — [2] Apparet nomen esse cuiusdam e monasterii portis. — [3] Id est arabice.

Pater, pater, sol praedicationis, praeceptor legis et ordinis,
vir perfecte, Apostolorum fili,
luce splendens et fulgens, lucernae candelabrum!
p. 156. *Num in sepulcrum descendisti et in pulverem revertisti?
Tacet os tuum a psalterio canendo et sedata est lingua tua ab oratione dicenda,
et occlusi sunt pedes tui manu mortis.
Pater, pater, sacerdos Evangelii, myrrha uncte,
quis est similis tibi, gloriae tibicen, ex omnibus monachis,
labore et abstinentia indute, martyrum sectator?

Postero die surrexit mane universa monacharum, filiarum praefectorum et mulierum iudicum congregatio, quae honorem et divitias deseruerant, et genus et liberos spreverant, et adscenderant et venerant ad portas monasterii. Flebant et lamentabantur et deplorabant Aaronem, patrem suum, dicentes:

Pater, pater, gratia et gloria nostra!
Num abis, nobis relictis?
Pater, pater, pater, num verum est quod attinet ad mortem tuam?
Ad quem ibimus, et quo revertemur, et quo caput nostrum reclinabimus?
Non enim possumus, neque assueti sumus cum alio praeceptore *esse*.
Pater, pater, veni semel, ut loquamur tibi quae in corde nostro sunt;
si non, melius est nobis, ut eadem via, qua profectus es, nos excipias.
Pater, pater, gaudium cordis nostri et vestimentum nuditatis nostrae,
baculus in lassitudine nostra et divitiae in egestate nostra,
consolatione vocis tuae omnis tristitia nostra oblivioni datur.

Et expleti sunt dies planctus propter patrem nostrum Aaronem mirabilem. Benedictio eius sit in nobis. Amen.

p. 157. *Dixit Sarṣa-Wangēl: Prospera, Domine, animabus et corporibus nostris, ut requiescat in nobis benedictio Antonii et Macarii, abbatis Senutii, Cyri, Besoi, Latzuni, Paphnutii; benedictio Abibi et Onuphrii et abbatis Pisentii; benedictio Petronii, Arsenii et abbatis Hēroclā, benedictio abbatis Agathonis et Magder et Barsomae, Macarii et Horio qui est cum Baamino et Herma. Benedictio Bawmin, Bakimos et abbatis Darmā, Mardālē et Iohannis-Kamā. Benedictio Dometii et Maximi, Hendarā, Honfar et Basentēwos. Benedictio Hilarionis, Latzuni et Palaemonis. Benedictio Theodori, Simeonis, Dēganā et Ammonii e Touna [1]. Benedictio Iohannis Colobi, Senutii et ʿOṣ. Benedictio Pauli et abbatis Fawli, Watros, Baṣim, Iohannis et Samuelis e monasterio Calamon, et abbatis Aboli. Benedictio Danielis et Honorii, Aaronis, Heraclidis. Benedictio Nabiyud, Iacobi nisibensis, Maqābis et Yāsay, Gabra-Krestos et Sebastiani. Benedictio Marci tarmicensis, Abrahami et Gargā et Iohannis, cuius Evangelium est aureum [2]. Benedictio Qaniqos et Askanāfer et abbatis Agapeti (Agābāṭos), qui in pulvere edendo patiens fuit. Benedictio Pantaleonis, Alēf et Garimā, Yemʾatā et Gubā, Liqānos, Aragāy, Afṣē et abbatis Ṣeḥma. Benedictio Langenos, Laqiyos et Martiani, Abrahami, Ebloy et Zosimae et Moysis obscuri, Libanii Maṭāʿ et Ammoni. Benedictio Danielis, abbatis Bulā et abbatis ʿOf et Rawaḥ, Abrahami diaconi et Nathanaelis, qui amovebant e via lapides per totam noctem. Benedictio Marci, qui genua Dei amplexus est. Benedictio Iacobi, qui herba vescebatur, et Amos, et Simeonis antiocheni, Barsomae e Qalāwdyā. Benedictio Beniamin et Sisāwres, Zonasis et Ilan, Theonae et Poemeni, Nabadros et Serapioni. Benedictio Calebi et Absādi et abbatis Anbasā. Benedictio Benyāmi et Severi, Minae, Matthaei. Benedictio Theophili, Georgii, Ephraemi, Cyrilli, Basilii, Athanasii. Benedictio Nathanaelis et Rapāelis, Elālo et Gabra-Masqal. Benedictio patris *nostri Iyasus- p. 158. Moʾa, Baṣalota-Mikāʾēl et Takla-Hāymānot, Philippi, Elisaei,

[1] Qonā per mendum scriptum. — [2] Iohannis Calybitae. Vide Synaxarium aethiop. sub die xvi mensis Hamlē.

Theodori et Andreae, Iohannis Kamā et Marḫa-Krestos. Benedictio Honorii et Damiani, Honorii (Anoryos), Nathanaelis, Iohannis et Matthiae et Matthaei, Gabra-Nāzrāwi et Gabra-Amlāk, Mabā'a-Ṣeyon et Garimā, Gabra-Manfas-Qedus et abbatis Ioseph et abbatis Ferē-Masqal, Andreae e Walaqā, abbatis Bagʿu et Krestos Ḥarayo e Ḫayq. Benedictio abbatis Thaddaei e Dabra-Lagāso, Gabra-Masqal. Benedictio Eustathii et Philippi et Philemonis e Tambēn et Iohannis et omnium stellarum *monasterii* Bizan. Benedictio Aaronis et Iohannis e Galilā, abbatis Samuelis e *monasterio* Halēlo et abbatis Saraqa-Berhān ex Alaguēn, et Gabra-Māryām, abbatis Adhani et Samuelis Waldebani. Benedictio Yāfkerana-Egzi'e et Simeonis et Zachariae, Iacobi ex Agonā. Benedictio Habacuc et Ezrae, Timothei e Qārodā et Sanutii et Iohannis Kamā ex Aged. Benedictio Yasāy et Cyrilli et Tanse'a-Madḫen, XLVII martyrum et Philemonis ex Abregut. Benedictio Basilii et Andreae et omnium iustorum, qui sunt in Azāf, et benedictio omnium certatorum monasteriorum *terrae* Enfrāz et Tegrē. Benedictio iustorum e Dabra Dēgŭē et Kadih, Ḫawzēn, beatorum terrae. Benedictio iustorum e Wad̲if et Acorēn, Qŭăʿat et Dabra-ʿĀšā, perfectorum. Et benedictio huius patris nostri Aaronis mirabilis, gratia favoris filiorum eius Antonii, Damiani, Gabra-Nazrāwi, Andreae, Iohannis Kamā, Iyāsu, Samra-Leʿul, Zēnā-Mārqos, Habta-Māryām, Berhāna-Masqal, Nabutē, ʿAsrāta-Māryām, Mabā'ā-Dengēl, Gabra-Krestos et Iohannis, praeceptoris legis, qui hoc certamen spiritale denuo e vetere volumine transcribendum curavit.

Benedictio horum praepositorum
et martyrum, repositorum
in Dabra-Fārān,
sit in hoc loco.
Et benedictio prophetarum et apostolorum et martyrum victorum
ne recedat ab eo, tabernaculo iustitiae eorum, in saecula sae-
[culorum. Amen. Et amen.

*VITA ABBATIS IYĀSU p. 159.

In nomine Dei, cuius est inenarrabilis natura
et cuius altitudo non attingitur mente,
cuius Trinitas ab origine mundi est coniuncta,
cuius indivisibilis essentia sine commixtione est unita.
Tres personae et tres hypostases et tria nomina, non plus neque
[minus, sedent coaequales in throno eius sancto.
Unum regnum et unum iussum, in una mente et in uno con-
[silio est auctoritas iudicii eius.
Pater est lux, Filius et Spiritus sanctus uniti sunt ei.
Filius est Verbum Patris, et Spiritus Sanctus consociati sunt
[ei in Verbo.
Spiritus sanctus est vita Patris et Filii; Spiritus sanctus et
[spiritus vitae coniuncti sunt in eo.
Talis est institutio Trinitatis in throno dignitatis eius.
Non moritur neque abrogatur, neque praetereunt dies eius,
Quae bene composuit et texuit universum e nihilo, sine tactu
[manus, verbo suo,
Quae extendit caelum et caelum caelorum et firmavit vim
[eorum halitu oris sui.
Et posuit ibi solem et lunam et stellas, ut lucerent,
et spissavit terram supra vim ventorum et aurae et cursum
[aquarum, quem vident oculi eius.
Quae occlusit abyssum et obsignavit *spiritus* terribiles sub ea.
Magna est potentia eius, mirabilia opera et nimis profundae
[cogitationes eius.
Huiusmodi regem adorans,
et ad eum animam meam elevans,

scribam breviter certamen laboris viri sancti abbatis Iyāsu et narrabo spicilegium vitae eius coram congregatis, adstante Zēnā-Marqos, filio et sectatore eius, qui perficiebat omnes voluntates eius, et testis fuit, quomodo corpus suum temperantia induebat, et quomodo iugum crucis Christi humeris suis portabat, *cum similis esset Iacobo, fratri Christi, a Maria educato et in p. 160. sapientia et timore Dei instructo, qui perseveravit in statione, donec intumuerunt pedes eius, et in cuius verticem nunquam ascendit novacula, et qui nunquam vinum aut carnem labiis suis gustavit. Et hic quoque ab utero vocatus est ut ecclesiae

administrator et regni caelorum sponsus esset. Sub tutela monasterii relictus est, et exceperunt eum sancti per voluntatem Dei, ut scriptum est: « Quoniam pater meus et mater mea dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me [1], in loco pascuae collocet me, super aquam refectionis educet me » [2]. Et iterum dicit: « Custodiens parvulos Dominus » [3]. Et iterum dicit: « Virga tua et baculus tuus ipsa me consolata sunt » [4]. Pars praestantissima prophetiae perfecta est in abbate Iyāsu, qui mihi magister fuit. Dicam vobis ordine narrata mihi ab iis qui famulati erant ei iussu eius et viderant eum certantem, cum immobilis staret, ita ut putruerit cutis corporis eius et deciderint segmenta cutis eius, sicut arboris siccae, senio confectae. Et collegerunt segmenta cutis eius in marsupiis, et posuerunt sacculos ad tempus consummationis dierum eius, ut una cum corpore eius mortuo sepelirent. Et flebant et plorabant, cum viderent pedes eius saccorum inflatorum instar intumuisse. Et pessima erant ulcera eius, et decidebant vermes ex vulneribus eius, et ibant in terra sicut formicae. Reducebat eos abbas honoratus assula lignea, dicens: « Quo? quo? Revertimini in domicilium vestrum, ubi paratus est cibus vobis, ne moreremini aestu solis, aut ne vos volucres caeli comederent [5]. Erat autem mos avibus, ut cum abbas Iyāsu e cella sua exibat et paullulum foris sedebat, venirent multae aves utrimque in sepimento domorum et, cum homines metuerent, descenderent in terram et accederent ad pedes eius, ut vermes collegerent e vulneribus corporis eius exeuntes. Sanctus autem abbas Iyāsu gaudebat corde suo et laetabatur, cum cogitaret et videret aves vermibus e vulnere corporis eius exeuntibus vesci, et dicebat:
p. 161. « Nonne misericordia est *mihi hoc a Deo, quia corpus meum sunt hi vermes qui nascuntur in membris meis; cum sanguis meus turbatur, formantur e me ». Beatum praedicabant eum omnes homines, cum viderent constantiam patientiae eius in statione, quod ita adauxit, ut peius factum sit corpus eius membris Simeonis Syriaci, qui stabat in capite columnae. Et Iesus Christus, redemptor et salvator noster, elevavit et nutrivit sanctum abbatem Iyāsu pane sapientiae et aqua cognitionis, et aluit eum vino prudentiae et lacte consilii, et calefecit eum igne

[1] *Ps.* XXVI (XXVII), 10. — [2] Cfr. *Ps.* XXII (XXIII), 2. — [3] *Ps.* CXIV (CXVI), 6. — [4] *Ps.* XXII (XXIII), 4. — [5] Ad v. collegerent.

amoris sui, et non refrigeravit *eum*, et monstravit ei viam vitae et aperuit ei portas omnium librorum suorum, ut ederet fructus paradisi eorum et irrigaretur fluviis eorum, qui non exarescunt. Deinde, cum adolevisset, cognovit et certum scivit non habere se alium patrem et matrem, nisi Iesum Christum et hanc sanctam Ecclesiam, et matrem eius Mariam, electam electorum. Attractum est cor eius et seductum amore divino, iuravit Domino, votum vovit Deo Iacob, se non daturum esse somnum oculis suis et palpebris suis dormitionem et requiem temporibus suis [1].

Et accinxit lumbos suos cingulo virginitatis,
et vixit corporis desideriis superior,
et stabat coram Deo non commotus
afflictionibus stationis, membris eius turbatis
ita ut vescerentur aves vermibus vulnerum eius.
Et precabatur assidue, aquam lacrimarum effundens,
et prosternebat se rotae instar, vigoris sui debilitandi causa,
[adeo ut aegrotaverit cerebrum eius,
cum quaereret faciem Dei et eum oraret,
donec e terra eum suscepit et sursum elevavit.

Preces et benedictio huius sancti abbatis Iyāsu conservent nos in saecula e manu serpentis diaboli, qui procella opprimit navem animae nostrae, in saecula saeculorum. Amen. Amen. Et amen.

[1] *Ps.* CXXXI (CXXXII), 2-4.

p. 162. *Audite, narrabimus vobis iterum, fratres, longitudinem tentationis et exsilii, quae supervenerunt sanctis in Dabra-Dārēt, sicut retia, quae in mundum proiiecta omne genus sanctorum, piscium instar, extraxerunt. Vere irretiverunt sanctos hae tentationes e mari peccati, et induxerunt in lacum gaudii, qui est regnum caelorum. Ut dixit Apostolus: « Scientes quod tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatio vero spem; spes autem non confundit [1] ». Fuit in illa generatione post mortem abbatis Aaronis mirabilis . . . [2] Dabra-Dārēt. Expulsus est alter praepositus (m a m h e r) et in civitatem exsilii relegatus. Et mortuus est ibi. Expulsus est etiam tertius in civitatem exsilii, in qua obiit. Et institit magnus terror et trepidatio cordis omnibus sanctis monachis, qui in Dabra-Dārēt habitabant, et transportaverunt arcam (*tābot*) legis in alium locum, et deseruerunt sepulcrum mirabilis Aaronis, et diffugerunt et dissipati sunt per faciem omnium civitatum, et obierunt duo praepositi (*mamherān*): abbas Antonius labores subiens et abbas Damianus prudens, et mortui sunt in civitate exsilii sui, et spem vitae in caelis patientia et afflictione sua nacti sunt. Preces et orationes eorum adducant et introducant nos in portas salutis, in saecula saeculorum. Amen.

Congregati sunt multi monachi e monasteriis *variarum* civitatum, cum audivissent filios Aaronis propter timorem exsilii fugisse, et venerunt sancti in Dabra-Dārēt, ut custodirent thesau-
p. 163. rum pretiosum, ossa Aaronis mirabilis. Venit et abbas *Stephanus praeceptor (m a m h e r) e regione Tegrē cum arca (t ā b o t) Petri et *omni* apparatu sanctuarii, dicens: « Utinam releger in terram exsilii, ut benedictionis Aaronis mirabilis particeps sim; a sepulcro eius abductus, in exsilio meo et in morte mea similis ei ero ». Et consedit in Dārēt. Et impleta est Dabra-Dārēt congregatione, collectis sanctis monachis et sacerdotibus. Et non potuit facies montis capere eos.

Post hos dies venit tempus messis, hoc est mors sanctorum morbo pestis. Et perierunt sicut messis arvi, de qua nihil su-

[1] *Rom.*, v, 2-5. — [2] Textus corruptus.

perest, ut defuerint qui sepelirent eos. Plenum erat sanctuarium cadaverum eorum, quorum numerus erat MCD. Qui superfuerunt, portis occlusis, in aliam civitatem fugerunt. Peste cessante, profecti sunt ad abbatem Salāmām metropolitam, cui dixerunt de cadaveribus martyrum, qui in exsilium profecti, mortem amaram assecuti erant. Et narraverunt ei acervum acervorum ossium esse super sepulcrum Aaronis mirabilis, solis praedicationis, thaumaturgi, novi Danielis contra leones, et alterius Azariae contra flammam ignis, et alterius Moysis, qui fluere fecit aquam e petra, et paris Iosue, qui solem stare fecit. Et dixit eis metropolita: « Nonne occlusum est sepulchrum martyris illius? » Responderunt ei: « Non est ibi locus ad intrandum aut ad pedem ponendum, prae magna angustia ossibus sanctorum facta ». Dixit iis: « Dicite mihi, quaeso, qualem aspectum habet sepulcrum eius? » Responderunt ei: « In loculo sepulcrali in medio altaris sacrificii ». Et iussit eos extrahere loculum Aaronis mirabilis, et dixit eis: « Excavate vobis sanctuarium ad dextram prioris, et ponite in eo praeceptorem legis mirabilem; illud vero pristinum, in quo coacervata sunt corpora martyrum, claudite, ne intret pes hominis, neve videat thesauros Dei, qui pluris quam aurum aut argentum aut gemmae topazi et sapphiri aestimandi sunt ». Et fecerunt sicut iussi erant a metropolita, et excavaverunt hoc sanctuarium, et intulerunt in id loculum corporis mirabilis Aaronis cum honore et laude, et posuerunt tābot suum super sepulcrum eius usque ad nunc et usque ad hunc diem, in saecula saeculorum. Amen.

p. 164. *EFFIGIES SANCTI AARONIS.

Fundamento verbi statuo columnam memoriae nominis tui,
filius tuus, lingua balbus, desiderio affectus, curam adhibens.
Iuva me, Aaron, sicut est mos tibi, interpretando,
ne dicat os loquentis, cum vidit stantem:
« incipit aedificare, et non potest consummare[1] ».

Salutem nominis tui memoriae, quod cum nomine prophetae
[tibi commune est,
quod nominavit os Moysis Deum Pharaonis[2],
arator crucis, Aaron! Sicut in vita tua scriptum est
ex quo in arvo certaminis aratrum cepisti,
non declinasti sulcum ne unum quidem stadium.

Salutem capitis tui capillis, qui ab unguento Absalomis abhor-
et capiti tuo, fronde crucis Lithostroti ornato, [rent,
Aaron archipresbyter, e domo gentis Phares et hominum Zarae,
cum intravisses ad Sanctum Sanctorum tabernaculi ad expian-
aspersio sanguinis precis tuae amovit tentationem. [dum,

Salutem faciei tuae, cuius lucerna est lucerna Dei,
et superciliis tuis candelabris, statuminibus lucernae corporis.
Cum fama magnificentiae tuae, Aaron, excesserit modum,
ut certamen tuum expiaret peccata omnium,
assecutus es, aspersione sanguinis Christi, potestatem.

Salutem oculis tuis, stellis firmamenti effigiei,
et auribus tuis, quarum quaestus est Evangelii praedicatio.
Cum evasissent ex ardore ignis amoris tui, Aaron,
rex Israel et populus eius, confidentes,
gloriae reditus tui ex exsilio dona attulerunt.

p. 165. *Salutem maxillis tuis, fluminibus lacrimarum irrigatis,
et naribus tuis thesauro, suffimenti crucis receptaculo,
Aaron thaumaturge, prophetae captivitatis aequalis!
Cum contemplati essent et vidissent faciem tuam, faciem Crea-
ad pedes tuos se proiecerunt leones. [toris,

[1] Cfr. *Luc.*, XIV, 30. — *Sic!* Cfr. *Exod.* VII, 1.

Salutem labiis tuis, flumini fontis sanctitatis
et fructui laudis ori tuo, cuius vitis non arescet.
Percussio baculi tui, Aaron, par est baculo Ta'onim (?)
Cum tentoria tua, gens electa, in via sitis relicta essent,
e tergo petrae glabrae fontes apparuerunt.

Salutem dentibus tuis et linguae tuae mirabili,
quae locuta est in Monte Salutis Maspha decem canones,
sacerdos sanctorum, Aaron, et sacrificator mysterii magni!
Qui aemulatus est te in hac re,
cum tentoriis Dathani terra est obrutus.

Salutem voci tuae, buccinae vocationis et nunciationis,
et halitui tuo, horto, cuius odor flatus est sanitas.
Quo cum myriadibus tuis, faciem convertebas, Aaron,
eo sequebatur te ala procellae ignis Sinaitici,
et quo ibas, ibat nubes.

Salutem gutturi tuo, templo sanctitatis stupendae
et collo tuo, quod exhaustum et tenue factum est ieiunio.
Laborem exsilii tui, Aaron, regi omnis mundi
hora ultionis terribilis recordans
tolle me, hominem deperditum, sicut donum pacti *tui*.

Salutem humeris tuis, quorum gloria est ornatus rationalis,
et dorso tuo, amictu sanctitatis ornato,
Aaron archipresbyter, ad peccata mundi expianda
consecratus es e millibus et electus,
in tabernaculo crucis stas, et in precibus assiduus es.

*Salutem pectori tuo, ancorae in mari cognitionis, p. 166.
et sinui tuo, areae Abrahae, loco Lazari accubitus!
Grana certaminis tui, Aaron, quae in arvum crucis ceciderunt,
non marcuerunt, per furtum ardoris tentationis, vigore amisso,
adeo eximiae profunditatis fuit humus tua.

Salutem dico manibus tuis geminis
et brachiis tuis, paribus expansis brachiis Moysis.
Extremitas baculi tui, Aaron, ex intimis abyssi miraculi
sex hiemes postquam in eam inciderat,
librum psalterii tui salvum reduxit, custodiae eius commissum.

Salutem ulnae tuae et cubito tuo, beatioribus
cubito Davidis regis, qui spolia incircumcisorum reportavit,
planta crucis, Aaron! Tentoriis tuis sitientibus
baculus tuus *et* baculus fidei, prece tua, ambo
concordia iuncti, aquam misericordiae fluere fecerunt.

Salutem palmis tuis, mensae mannae misericordiae,
et digitis tuis, in psalterio concinnando consuetis,
constans in tentationibus, Aaron, in circuitu agri 'Estrin.
Aurum operum tuorum sit pro me sponsor in debito,
si a matre derelictus erit filius ab ea natus.

Salutem unguibus manus tuae, quorum numerus est numerus
et ornatui cilicii lateris tui, cuius lectus est cubile crucis. [iotae,
Cum iudicaverit, iudex iustitiae, Aaron, populum suum,
ardor ignis punitionis ne affligat me;
latere tuo protege me, pater!

Salutem ventri tuo, tabernaculo sapientiae permanenti,
et arcae legis, cordi tuo, a Cherubim obumbratae,
propter nuptias tuas, Aaron, in domo novarum nuptiarum.
Cum precor tibi hora famis vehementis,
coturnicem gratiae proiice cani spreto.

p. 167. *Salutem renibus tuis, loco cogitationis et sapientiae,
et menti tuae, fronde bonitatis et sanctitatis ornatae.
Locutione verbi tui, Aaron, locutioni Iosue pari,
dum in terram hereditatis, bona valetudo, revertebaris
currum solis in gremio caeli stare fecisti.

Salutem visceribus tuis, quorum sepimentum est ignis amoris
[ardentis,
et supellectili intestinorum tuorum honoratorum, supellectili novi
[tabernaculi,
opifex iustitiae, Aaron, sub iugo crucis Lithostroti!
Non flavit in arvo tuo aestus eius flatu ardenti,
dum in teneritate albus factus est et messis eius venit.

Salutem umbilico tuo, cuius forma est forma labri,
et compactis ossibus — lumbis tuis, cingulo ferreo circumdatis,
Aaron – Petrus! Regni caelorum claves
in dextra tua conservantur, ne occludatur domus eius
hominibus, qui volunt intrare in id.

Salutem tibiis tuis et una genibus tuis, [offerendam.
quae sicut rotae currebant tempore suffimenti ad adorationem
Cum ignis aemulationis tuae, Aaron, comederet Core,
baculus orationis tuae in tabernaculo crucis electo
sine mora floruit et fruges dedit.

Salutem pedi tuo utrique [peragrabant.
et solis pedum tuorum velocibus, quae civitates praedicando
Navi crucis, Aaron, mare ignominiae transgrediens,
cum nudus in area regis temporalis stares,
ad pedes tuos se prostraverunt leones.

Salutem plantis pedum tuorum et digitis tuis probatis
mense exsilii et oppressionis in fornace ardoris flammae,
Aaron – Paulus, sicut dictum verbi disciplinae tuae:
contra te rebellantes decem plagae
non separaverunt te a charitate Christi [1].

*Salutem ungulis tuis, sigillo limitis effigiei, p. 168.
et pulcritudini staturae tuae ornatae, superhumerali gratiae et
Aaron – Iohannes, in finibus agri Iordanis, [venerationis,
laeta annunciatio tua, annunciatio iustitiae, nomen habens regni
[caelorum,
milia servorum e defatigatione et labore requiescere fecit.

Salutem effigiei tuae, horto vigoris mirabilis,
plantae crucis in Dārā, quam marcidam fecit aestus.
Cum Theodoto vincte et cum Māmās capite truncate,
colloca me, hominem perditionis, advenam, sub tutela tua,
tempore adventus mei, Aaron, e terra remota.

Salutem discessui animae tuae, quae elata est
superius ascensione prophetae Eliae, nube sublati.
Imago periti et familiaris non est inventa in loco eius (?).
In area tremoris loquere mecum de salute,
tempore reditus mei, Aaron, post viam longam.

Salutem corpori tuo mortuo, sorte a Moyse diverso,
quod est myrrha et emplastrum omni aegroto.
Divitiae praestantiae tuae, Aaron, plenitudo copiarum gemmae,
quae pluris quam aurum aut argentum probum aestimantur,
sint mihi, homini egeno, fiduciae scrinium.

[1] Cf. *Rom.*, VIII, 35.

Salutem funeri tuo in vestimento sanctorum carbasino,
sicut statutum et lex est funeris patrum iustorum,
uva naturae benedictae mensis primi *tāsrin*
et bacca floris frusti (?) mali punici rubri,
vere, vere, vere, pater, pater noster Aaron!

Salutem sepulcro tuo, scrinio thesauri occulti,
arcae huius Dabra-Fārān, collis Golgothae feriae sextae!
E lecto huius cubilis experrectus, Aaron,
noli me extra aream tuam nuptiarum
cum sociis meis, quinque canibus, collocare.

p. 169. *Cum appropinquasset mensis messis corporum eorum fletu [dignorum (?)
acervus coacervatus est falce mortis repentinae
eorum quos reposuisti, Fārān, sicut thesaurum occultum.
Salutem, salutem magistro tuo, Aaroni,
et salutem quoque illis electis.

Salutem resurrectioni tuae, quae est pes
resurrectionis Christi capitis, sicut verbum Scripturae dicit.
Cum planta pedis amoris tui, Aaron, vellet et gratum haberet
ut sit sibi cursus per moenia cordis mei,
cucullo abbatis Sālusi prorsus *haec* perfodientur[1].

Salutem adscensioni tuae! Regnum caelorum hereditate ac- [cepistis,
quod oculus mortalis non vidit et spiritus eius non percepit,
pater milium, Aaron, cum filio tuo 'Iyāsu,
et cum omnibus qui laborem tuum quaesiverant,
et qui tecum naturam *suam* consecraverant.

Cantus memoriae tuae, pater, cum inspiceret spicilegium,
quod cibum diei in afflictione lassitudinis et sudore laboris lucta- [tionis capit.
Aaron, cura adhibita rogat te:
perfrica[2] os animae meae. Ad pedes tuos dormiens
parietes domus suae bene faciet et muros suos fundabit (?).

[1] Mihi obscurum. — [2] Textus corruptus et plane obscurus est.

Qui non persolvit vespere debitum mercenario ruris et agri,
pudet possessorem arvi divitem.
Dona mihi, Aaron, mercedem benedictionis verbo,
memor, domine, in Deuteronomio dicti:
« Mercenarii mercedem noli retinere per noctem » [1].

Benedictus Deus, quem decet gloria laudis!
Qui mihi tribuit, ut non admittens mendacium in portas oris mei,
de iustitia praestantiae tuae, Aaron, colloquerer.
Asinae quoque olim insipienti
error prophetae cum castigaret loquendi facultatem dedit.

[1] Cfr. *Deuter.*, XXIV, 15.

IV

GADLA FILPOS

SEU

ACTA SANCTI PHILIPPI

EDIDIT

BORYSSUS TURAIEV.

Philippi, Takla-Hāymānot discipuli et monasterii Dabra-Libānos archimandritae ordine tertii, vitam nunc iterum, textu versioneque emendatis, publici iuris facio, quam ante aliquot annos Petropoli typis tradidi et in linguam moscovitam verti, in opere cui titulus: *Monumenta Aethiopiae hagiologica.*

Haec vita, abbatis Johannis Kamā, ut narratur, iussu, id est saeculi xv dimidio primo, « post operum sancti oblivionem » composita, in uno tantum codice, nempe Or. 728 Musaei Britannici, saeculo xviii transscripto, exstat. Textus, ff. 150 a-199 scriptus, multis tabulis pictis (ff. 149 *v*, 158 *r-v*, 160 *v*, 161 *r-v*, 166 *v*, 172 *r-v*, 175 *v*, 176 *r-v*, 181 *r-v*, 187 *r*, 190 *v*, 191 *v*, 196 *r*, 197 *r*, 199 *r*) illustratus est, quas in priori editione exprimere curavi.

In vita Philippi plura de persecutionibus, quas a regibus Amda-Ṣyon et Sayfa-Arʿad perpessus est, traduntur; ea vero magnam cum iis quae de Honorio, de Baṣalota-Mikāʿēl, de Aarone narrantur similitudinem habent et quasi ad eorum imitationem conficta esse videntur. Quare non

magni momenti ad historiam Aethiopiae illustrandam ea esse puto.

De Philippo scripsi in libro meo inscripto: Изслѣдованія въ области агіологическихъ источниковъ исторіи Эѳіопіи. Спб. 1902 (*De fontibus historiae Aethiopiae hagiologicis dissertatio*), pp. 119-130.

Petropoli, a. d. XII Cal. Iulias, A. D. MDCCCCVII.

B. T.

*VITA PHILIPPI DABRALIBANENSIS. p. 173.

CAPUT I.

In nomine Domini Dei, qui et ab initio caret principio
et ad extremum infinitus est,
Triplicis in hypostasi, Unius divinitate,
ut scripta nobis aperuerunt
et fidei administratores explicarunt.
Qui sapientia et consilio suo est creator saeculorum et constitutor temporum.
Qui eduxit ea ex non esse ante tempus et horam,
ante dies et annos.
Quem decet gloria in terra et in caelis,
in mari et profundis
ex ore omnis creaturae
occultae et manifestae, quae supra est et quae infra est.
Huius Dei, coronae martyrum et spei monachorum,
qui non credit in Trinitatem sanctam
anathematizat Ecclesia, una, congregatio apostolica,
in saecula saeculorum.

Incipimus scribere vitam et praestantiam et certamina beati patris nostri Philippi, Dei amantis, coronati gloria et honore a Deo, Patre eius, cum sequeretur opera divina patrum nostrorum honoratorum Apostolorum et luctatorum victorum monachorum, adiuvante nos Spiritu sancto. Auctor munerum amplorum et effector precum et desiderii est hic Spiritus Sanctus, Unus et se dividens in partes multas in actione. Qui aliis dat prophetiam, alios sapientes facit scientia doctrinae, ut Apostolus fatur: « Et non necesse habetis, ut aliquis doceat vos, sed Spiritus ipse docet vos de omnibus »[1]. Qui aliis fuit os et sapientia, luctatoribus martyribus, *ut infideles revelatione p. 174.
fidei christianae confutarent, quae montes movet et ficus exstirpat, ut ratum sit verbum dictum a Domino nostro: « Cum autem inducent vos ad reges et magistratus, nolite solliciti esse qualiter, quomodo aut quid respondeatis aut quid dicatis[2]: ego enim dabo vobis os et sapientiam, cui non poterunt re-

[1] I Cf. IOHAN., II, 27. — [2] Cf. LUC., XII. 11.

sistere et contradicere »[1]. Aliis monachis luctatoribus dedit patientiam, ut certamina sua certarent capto consilio accipiendi coronas gloriae iis comparatas. Aliis ornatam castitatem, virginibus, ut cupiditatis aestum in carne sua temperarent. Sine eo nihil est istorum actorum, de quibus iam diximus. Itaque accipiamus auxilium eius, ut iter verbi nobis complanet, quo ituri sumus, dum ad narrationem conficiendam de patre nostro Philippo perveniamus, a nativitate eius usque ad certam mortis eius diem, laudatione parva praemissa ex multis et egregiis rebus in honorem Dabra-Libānos, similis caeli, ex quo effulsit sol veritatis Philippus inter sidera, liberos eius.

Quomodo laudemus te lingua infirmi, o urbs magna, Dabra-Libānos, laudata ore angelorum vigilantium et ore hominum sanctorum, qui Spiritu divino maiestatem tuam viderunt et dixerunt: « Vidimus eam opacari Spiritu sancto in horas, die et nocte, maxime autem tempore Eucharistiae? » At quidam dixit: « Adumbravit eam Spiritus sanctus, velut nubes, neque unquam ab ea discessit ». Quod Deus dedit propter sanguinem effusum huius honorati patris nostri Philippi et omnium certatorum causa, virorum et mulierum, sepultorum in ea, neque recedet ab ea hic Spiritus sanctus usque ad consummationem saeculi.

Audite prudenter et auscultate cum timore, dilecti nostri, in hoc monasterium sanctum congressi, sacerdotes et diaconi, senes et parvuli, ut memoriam huius sancti abbatis et honorati ascetae Mar Philippi faciatis, qui primus martyr erat, cum esset
p. 175. in regione Sēwā, diebus regni Amda-*Ṣyon, Aethiopiae regis. Audite, fratres nostri! Urbs natalis huius sancti fuit in agro Zemā, nomine Lat. Illis diebus oppidi huius incolae lapides et arbores et mare colebant, neque Deum noverant, nisi pauci homines. Vivebant autem omnes absumentes tempus edendo et bibendo et adulterando omnes per dies vitae suae.

Pater autem huius sancti Philippi et mater christiani erant Christumque colebant. Hunc sanctum pater misit ad praeceptorem (mamher), ut scripta prophetarum et Apostolorum et psalmos Davidis disceret, observans verba eius et omnis generis sapientia se instituens et erudiens doctrina et intelligentia. Is distinxit

[1] Luc., xxi, 15

mortem et vitam. Et dixit hic sanctus praeceptori suo: « Pater, quis concreavit haec omnia quae video, et solem et lunam et stellas caelestes, et terram et montes et colles et mare et flumina et homines et animalia? » Praeceptor ei respondit et dixit: « Bene dixisti, mi fili. Haec enim omnia, quae dixisti, Deus ex nihilo concreavit, unus Deus et unus Filius eius et unus Spiritus sanctus Paracletus ». « Tresne concreaverunt annon? » Et dixit praeceptor: « Ita est, tres creaverunt. Scito et ausculta, mi fili, et audi quae tibi dicturus sim. Tres enim illi concreaverunt: Pater creat, Filius facit, Spiritus sanctus perficit. Pater benedicit, Filius benedicit, Spiritus sanctus benedicit. Pater iubet, Filius iubet, Spiritus sanctus iubet. Pater condonat, Filius parcit, Spiritus sanctus remittit. Pater fatur, Filius fatur, Spiritus sanctus fatur ». Et denuo eum interrogavit puer: « Tres illi unusne sunt an inter se diversi? » « Tres », inquit, « sunt personae eorum et una potestas eorum et una essentia eorum. Deitate coniuncti sunt in hypostasi triplices, immortales, indelebiles; carent et initio et fine; innumerabiles sunt anni eorum; non *fuit tempus quo non erant aut non exsistabant ». Et p. 176.
dixit puer: « Si dixisti Trinum esse immutabilem et indivisibilem, quomodo Pater Filio est pater, et filius Patri Filius et Spiritus sanctus utrique eorum? » Audi, inquit, mi fili: « Pater, ut imago; Filius, ut verbum; Spiritus sanctus, ut halitus. Ut imago nequit separari a verbo nec halitus verbumque ab imagine, ita Patri, Filio, Spiritui sancto non licet seiungi inter se, ut sint divisi, ut hypostases et personae. Cohaerent enim inter se in coniunctione ». Et denuo puer interrogavit: « Creatorne est Deus an creatus est? ubinam est et unde venit? » Et respondit ei praeceptor: « Noli explorare hanc profunditatem. Non Ipse procreatus aut generatus est, sed ipse omnia in caelo et in terra concreavit, visibilia et invisibilia, ut tibi supra dixi. Neque est alius Deus, nisi hic. Ubi versetur et unde veniat, ipsum Numen eius cognitum habet. Et posuit tenebras latibulum suum [1]. Et tenebrae in eo non sunt ullae [2], ut dixit Apostolus Ioannes: ‘ Et tenebrae eum non comprehenderunt. [3] , Omnis enim est lumen Numinis; ut igni desunt dextra et sinistra, desunt postica et antica, omnis enim est lumen: ita Deus lumen numinis, nam

[1] *Ps.* XVII (XVIII), 11. — [2] IOHAN., I, 5. — [3] IOHAN., I, 5.

omnia lumina sunt arma eius; et ipse ea procreavit in gloriam suam. ‘ Et posuit tenebras latibulum suum ’, quod tibi dixi, occultam esse essentiam Creatoris prae creatura significat ». Ita praeceptor eius locutus est.

Caput II.

Et deinde puer iterum interrogavit praeceptorem suum: « Utrum in caelo tantum Deus versatur an ubique? » « Non
p. 177. est », inquit, « mi fili, ubi Deus non versetur *aut non sit, in caelo in excelsis, et in terra infra. Neque est occulti quidquam, quod non oculis eius appareat sive in mari, sive in abyssis. Illi nihil est absconditi, ille autem est occultus et absconditus omnibus; neque est illi rerum *omnium* res quaequam impossibilis. Priusquam omnia fierent, omnia noverat et ante creationem perfecit. Qua de causa propheta: ‘ Et replebitur maiestate eius omnis terra ’ [1]. Ei sit gloria! Amen ». Et puer hic denuo interrogavit: « Si ita res se habet, cur huius oppidi homines colunt et adorant lapides, lignum, mare, magos, hariolos et pro Deo habent, ut ea adorent et colant neglecto Deo, qui omnia concreavit? » Aspicite, fratres, sapientiam et rationem et scientiam hanc, quae in puero hoc fuerunt, ut exquireret omnem hanc verbi profunditatem, quae mentem et orationem fugebat. Et dixit ei praeceptor: « Audi, mi fili! venerantur magos, quod iis imagines vanas efficiunt et ostendunt, ut eos decipiant. Inest enim iis spiritus Satanae. Cum videant eum in igne sedentem, qui eum non comburit, et manu sua forcipem ferreum igne fervefactum tenentem, saliunt et circumaguntur, velut a daemonibus correpti. Quod vanum miraculum videntes, se prosternunt interrogantes: « Vivemusne multos annos an moriemur? divitesne erimus an pauperes? » Et respondet ille hariolus — mendax enim est — iis qui morientur, eos victuros esse, et iis qui vivent, eos morituros esse; iis, qui locupletabuntur, eos pauperes fore; iis qui ad inopiam redigentur, eos fore divites. Sic eos illicientes loquuntur ». Et denuo dixit hic sacerdos: « Fides mea, sicut tu ipse dixisti, haec est: dubium non esse, quin diabolus huius magi ore loquatur. Si autem homo audebit et si-

[1] *Ps.* LXXI (LXXII), 18.

gnabit eum in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, Satanae spiritus, qui eos illiciebat hunc magum ingressus, ab illo aufuget, super igne se continens. Cum autem fugerit, magus hic flamma comburetur, donec cinis fiat ». Et dixit sanctus *Phi- p. 178. lippus magistro suo: « Satanas, quem dicis, qui est et cui similis? » Et ille dixit: « Num Satanas est notus? » Et dixit sanctus: « Verbis audivi; id unum dic mihi: unde venit? » Et dixit hic beato: « Tu quidem nimirum nondum scis Satanae opera, qui homines pellicit. Et nunc Deus te servet ab eo per omnes dies tuos ».

Loquitur scrutator huius narrationis. Cum nemo mihi esset, qui mihi de certaminibus et annis eius narraret, neque parvus neque unus qui viveret, cum de civitate in civitatem hic beatus pater noster Philippus persecutus fuerit [1]; redii in cellam meam maestus et tristis, cum nullam de eo memoriam acceptam haberem. Eum lacrimans precatus sum et oravi, cum dicerem: « Pater, scis me improbum atque impium esse; praebe in me gratiam tuam. Non iustitiae meae causa te oro, ut res arcanas occultasque, certamina tua et passiones tuas, quae pro Christo perpessus es, mihi aperias, sed opto pronunciare ore meo impuro et scribere digitis meis indignis. Audiant monachi sancti et sacerdotes benedicti et homines fideles, qui te fide invocant ». Quibus dictis, obdormivi maestus.

Caput III.

Et tum hac nocte per visionem hic abbas beatus se mihi obtulit, cum vestimenta eius splenderent et corona esset in capite eius, et ipse erat clarior sole, et multi, qui eum a dextra sinistraque sequebantur, splendebant sole clarius, et coronae, quae in capitibus eorum erant, stellis caelestibus similes erant. Quibus adspectis trepidavi. Et convertit se ad me hic abbas, qui sedebat in solio magno et excelso luce repleto, et me interrogavit: « Agnoscisne me? » Et dixi ei trepidans: « Quis es, domine? » Et respondit mihi: « Philippus sum ». Et dixi ei: « Qui sunt ii qui tecum sunt? » Et subrisit sanctus et dixit mihi: « Nonne dixisti sidera urbis sanctae? » Et denuo mihi dixit:

[1] Matth., xxiii, 34.

p. 179. « Potesne perficere scripturam librorum *et miraculorum Dei in sanctis eius? » Et dixi ei: « Quomodo, domine? » Eo haec loquente, vidi flumen album velut lac sub solio sancti, et hic mihi dixit: « Ingredere in aquam! » Expavi, et me haustum iri putavi. Et denuo dixit mihi: « Ingredere in aquam ». Et perterritus non parui. Tum mihi, crucis signo, e longinquo benedixit, et pavor statim a me discessit, et cum tertio mihi diceret: « Ingredere et noli timere », consilui et in flumen me deieci, et immersi me, et diu mansi, et fui extra me, et steti in media aqua. Et accessit ad me unus e sanctis qui extra stabat, et dixit mihi: « Lava te », et totum me lavi, et laetatus est animus meus, et visus sum mihi oleo sancto unctus esse. Et tum duxit me et misit me ad sanctum. Et stabam ante eum, et dixit mihi pater noster Philippus: « Cum patris domi essem quindecim annos natus, expuli multos daemones et sanavi multos aegrotos virtute Domini mei Iesu Christi, qui me Spiritus sancti dono donaverat. Cum tibi ordine narrare coepero, quae manu mea Deus confecerit, ferre non poteris. Quae antea scripsisti, ea vera sunt, et nunc scribe, quae in ore tuo dixi ». Tum benedixit mihi sanctus crucis signo; ego autem osculatus sum pedes eius, et deinde e conspectu meo elapsus est, et expergefactus sum e somno et laudavi Deum, miracula edentem in sanctis suis. Cui sit gloria in saecula saeculorum. Amen.

Caput IV.

Nam hic sanctus cum patris domi et parvus esset, in fide christiana firmus pater eius erat. At homines oppidi idolis serviebant. Et dixit sanctus patri et matri: « Ne oppidani vos ad idololatriam illiciant dicentes: ‘ Gloriam et divitias nobis dant et hostes nostros ulciscuntur ’. Non solum non possunt ulcisci, p. 180. *sed ne se quidem servare possunt, et peribunt sicut cera ignis facie, cum eos vir fide christiana signaverit ». Ita, patres et fratres, hic sanctus coepit esse martyr, cum patris domi esset. Et fuit quidam vir, qui prope domum eorum habitabat. In eo fuit spiritus Satanae, et adorabant eum homines e longinquo venientes et e vicinis locis et salutabant eum; decipiebat autem omnes homines. Et venit quondam ad eum clam hic sanctus vespertino *tempore* a patre se occultans, cum vidit homines euntes ad

hunc magum *vespertini crepusculi tempore* ne fideles cognoscerent, quid noctu agerent. Et dixit beatus abbas Philippus; « o ater, cuius opera sunt atra et cuius domicilium est gehenna ignea, extremae tenebrae, et cuius sectatores in tenebris ibunt. Deus autem noster est purus et lumen est tota eius natura, et eum sequuntur lumine eius splendebunt ». Quibus dictis, pater noster conticuit. Et abiit magus invisibilis et exsiluit super ignem, qui excitabatur multis lignis, ut homines effusa flamma eius ureret. Sanctus autem vidit et miratus est ea, quae fiebant. Iste infidelis in solio magno intra hunc ignem sedebat; et salire coepit, sicut a daemone correptus. Et coeperunt eum venerari dicentes: « gād, gād »; vox gād significat: « in te credimus ». Et omnes huic filio perniciei hostias festinando proferebant veritatis inimico, Satanae foetui. Et tum Spiritus sanctus implevit patrem nostrum Philippum apostolum, qui corpore quidem parvus fuit, tamen, ut Elias, aemulator legis divinae. Et commovit eum gratia divina et exarsit cor eius amore fidei et magna voce exclamavit: « In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, unius Dei. Exsurgat Deus et dissipentur inimici eius, et fugiant qui oderunt eum a facie eius; et sicut fluit cera a facie ignis [1], sic pereas tu, Satana abominatus, et discede ab hoc homine, qui in igne sedet ». Et tum fugit Satana et evanuit, sicut fumus. Et homines omnes hoc *videntes trepidabant et fuerunt sicut cadavera. Et laetatus est pater noster Philippus propterea, quod Deus ei hoc signum dedit, et dixit iis: « cur hunc mutum adoratis qui se ipsum servare non potuit? Num alium servare poterit? » Tum pars eorum dimidia exiit perterrita metu, dimidia autem dixit: « Noli, fili noster, ita te gerere nec hominibus aut patri tuo aut praefecto (makuanen) dicere; qui, re audita, nos perdet ». Et dixit iis pater noster Philippus: « Creditisne in nomen Dei mei et ibitisne mecum in ecclesiam, ut paenitentia acta baptizati gratiam accipiatis? » Qui dixerunt: « Hoc fide tua, domine, faciemus ». Et voverunt hoc viginti quatuor homines. p. 181.

Et mane venerunt ad sancti patrem uxor et liberi illius magi, et lamentantes narraverunt omnia, quae fecerat filius eius. Quibus auditis, pater eius flevit et dixit: « Quae si ita

[1] *Ps.* LXVII (LXVIII), 1, 2.

sunt, filius meus interficietur; nam incolae huius urbis sunt idololatrae maligni neque Deum metuunt ». Et mater eius flebat dicens: « Cum eos prohibeat idola venerari, interficient eum, in itinere ei insidiantes. Quid agam? Sed fiat voluntas Dei! » Et dixit marito suo: « Puniamus eum, ne iterum ita agat! » At sanctus mane in ecclesiam profectus est cum illis hominibus et duxit eos ad sacerdotem, ut paenitentiam *eorum* acciperet. Qui peccata sua confessi in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti baptizati sunt. Et laetati sunt omnes baptismo Christi percepto. Et dixit ille sacerdoti: « Scisne Dominum nostrum dixisse: Nolite imponere onus grave gentibus, qui ad vos convertuntur, ne corrumpantur neve fidem deserant, sed breviter adhortamini, ut abstineant se ab immolatis simulacrorum et cadaveribus et sanguine et dilaniato, neve faciant aliis ea, quae sua causa oderunt [1] ». Et dixit sacerdos: « Tu quidem maior et clarior es me propter gratiam a Deo tibi datam et do-
p. 182. num Spiritus Sancti et similis *es Christo, qui Adam et liberos eius Deo Patri suo conciliavit; et ratum est in te verbum Evangelii: ‘ Beati sunt pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur [2] ’. Et tum presbyter iis imposuit unius hebdomadis paenitentiam, et domum redierunt laeti; servaverat enim eos Deus ab idololatria manu servi sui Philippi. Eorum suis quisque narravit, quomodo baptizati erant, et quomodo beatus Philippus magum interfecerat verbo divino, quod gladio acutius est. Et dixerunt ei: « Inde ab hoc tempore credimus non esse deum, nisi Deum Philippi, Abrahae filii, qui nos a Satanae manu servavit ».

Et intravit sanctus ad patrem suum. Qui dixit ei: « Ubi heri mansisti et ubi tempus degisti, cum te tamdiu quaererem? » Cum hic ne unum quidem verbum responderet, iratus est pater eius et dixit ei: « Putasne me ignorare, quid feceris? Cur animam perdidisti? » Neque respondit sanctus quidquam. Et cum ille interrogare pergeret, aegre respondit, dicens: « Num ego animam perdidi? Deus serpentem interfecit manu servi sui peccatoris. Ego autem optarem ut daret mihi Deus vim et potentiam ad Satanam et omnes copias eius perdendas, ut mundus a seductionibus eius requiesceret ». Et dixit sancto pater eius:

[1] *Act.* xv, 19, 21, 25, 29. — [2] Matth., v, 9.

« Quid ad te? Cura potius de te, parvulus enim es. Quis te huic oppido praefecit? Cuique enim secundum opera eius retribuetur. Num presbyter es, aut praeceptor (m a m h e r), aut iudex (m a-k ŭ ă n e n)? Neque enim potestatem huius rei faciendae habes, ut magum interficias. Opperire, donec praeceptor fias, neque sis *huius* muneris cupidus per voluntatem tuam: fecisti enim, ut propter te oppidum in captivitatem abduceretur et a m a k ŭ ă-n e n perderetur. Non enim dicent de te delatores: ‘ Hic Satanam et hariolum interfecit, ’ sed dicent: ‘ Hic hominem interfecit ’ ut occideris, propterea quod eorum magum interfeceris, qui omnia quae volebant, iis dicebat ». *His dictis, eum verberari et flagellari iussit, ne iterum id faceret. Et verberatus est donec sanguis eius humi proflueret. Et laetatus est sanctus, nam contigit ei, ut manu patris sui martyr fieret. Et denuo dixit ei pater eius: « Noli dolere, mi fili; verberavi enim te, incolas huius oppidi metuens, ne te necarent neve nostram rem familiarem diriperent ». Respondit sanctus et dixit ei: « Neque metuo, neque doleo propter haec pauca verbera tua, sed laetatus essem, si me occidisses, ut Christi martyr essem; zelor enim Deum, sicut Elias, qui CD viros, falsos prophetas, interfecit, qui populum Israel seduxerant. Et tu dicis: ‘ Magum interfecisti ’ divitias pluris habes quam zelum erga Deum et similis es illius divitis, qui Dominum nostrum sequi noluit, pecuniae cupiditate commotus. Qua de causa dixit Dominus noster: ‘ Facilius est camelum per foramen acus transire, quam divitem intrare in regnum caelorum [1] ’. Mihi quaestus est, si verberor aut interficiar, et Dominus est adiutor meus et servator ab omnibus operibus iniquitatis ». Et vidit pater eius eum ad mortem esse paratum, et lacrimavit dicens: « Nunc cognovi filium meum interfectum iri et de cupiditatibus *huius* mundi cogitationem non habere ». Deinde castigationem eius cessare fecit. Tum spiritus Satanae intravit in filium magi, qui dies et noctes eiulare et dentibus stridere coepit. Qua re audita, flevit mater eius et dixit patri huius beati Philippi: « Domine, demens est filius meus, quid agam? Tu vero roga filium tuum, ut sanet eum: Deus enim eius magnus est Deus ». Et dixit ei Abraham, pater sancti: « Dic mihi, quomodo maritum

p. 183.

[1] Luc., XVIII, 25.

tuum, fustene, an lapide necaverit? » Quae dixit: « Testis meus est Deus huius parvuli: neque baculo neque hasta; sed narrabo tibi, domine. Fecimus enim ignem multum, ut nobis mos est, ille autem insiluit in hunc ignem. Et venerunt adorantes eum omnes idololatrae, et dum eum adorabant, exclamavit filius
p. 184. tuus: *‘ In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti ’. Et tum contremuimus et cecidimus: tonitrus et fulmen nobis videbantur nos tremefecisse. Et cum ex ore eius illa exierunt, neque ego sciebam, neque ii qui mecum erant, quid marito meo accidisset, nam labia eius compressa sunt, neque vox eius in media flamma audita est. Cum autem flamma exstincta esset, inspeximus, nihil tamen invenimus, nisi ossa nonnulla, in cinerem conversa, et illi pro operibus suis retributum est. Tu autem roga filium tuum, ne preces servae tuae repudiet ». Tum pater vocavit sanctum et dixit ei: « Mi fili, ignoscas mihi, quod te verberavi, ignorans Deum tibi potestatem in spiritus impuros dedisse. Et nunc haec mulier te orat, ut eius filium sanes et dicit: ‘ a diabolo correptus, dies et noctes eiulat ’. I et exorciza eum illius causa, neque preces illius repudies propter Deum ». Respondit pater noster Philippus patri suo: « Tu animo superbus es, neque in Deum credis, sed bonis fragilibus et caducis confidis ». Huic autem mulieri dixit: « Credisne Filium Dei filium tuum sanaturum esse, quemadmodum maritum tuum propter pravitatem eius interfecit? ». Ea dixit in toto corde suo: « Credo, mi domine ». Et fidem mulieris videns cum ea abiit, et invenit filium eius clamantem et dentibus frendentem et capillos capitis sui vellentem. Eum cruce signavit et pronuntiavit librum precationis dominae nostrae Mariae, et, finita lectione, precatus: « Domina, exaudi orationem meam [1], et non confundas me ab exspectatione mea [2] hac hora servum tuum, non mea, sed pollicitationis tuae causa, quam dixit liber hic loquens: Ad legentem hunc librum spiritus impurus accedere non poterit. Cuius rei causa hunc puerum precatione, tua a daemonibus sana ». His dictis exorcismum pronuntiavit: « In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti exi, spiritus impure, ex hoc homine ». Tum ille latravit sicut canis, et exiit ex eo spiritus impurus et

[1] *Ps.* LXIII (LXIV), 1. — [2] *Ps.* CXVIII (CXIX), 116.

sanatus est ille hora ea. Et dissipatus est *rumor inter omnes p. 185. vicinos et affines, quomodo filius Abrahae magum interfecisset et quomodo filium magi a daemone sanavisset. Postridie mane misit hanc mulierem cum filio ad ecclesiam, et baptizavit eam cum filio sacerdos in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti; sanavit morbos eorum, expulit daemones virtute Spiritus sancti, quae ei inerat, cum super eos precationem dominae nostrae Mariae Deiparae legeret, et sanabantur omnes Dei voluntate. Et metu affecti sunt omnes magi et ii, qui in delubris artes magicas colebant, et conversi sunt ad Dei cognitionem fidemque veram. Et ire solebat in ecclesiam vespere et mane, diu noctuque, et fuit ecclesiae instar oculi aurisque, gratus Deo hominibusque. Et sollicitudine affectus erat propter omnes creaturas, homines et animalia. Et abstulit miserias viduarum et orborum et beneficiis eos afficiebat pro facultate sua, magnos et parvos, *opes* a patre petens: neque enim quidquam eo tempore comparare sibi solebat. Et eos aegrotos, qui eum adibant, sanabat et consolabatur in maerore iacentes, loquens submisse et admonens animo clementi et cum amore.

Caput V.

Post haec pater beati Philippi de connubio loqui coepit et dixit ei: « Mi fili, Deus mihi filios filiasque dedit. Neque tamen iis laetor. Tu autem me consolaris operibus tuis et maxime propterea, quod mihi es dux regni divini. Tu, mi fili, mihi es pater, sicut Cyricus, Iulitae filius, ducis enim me in vitam quae sempiterno manet. Nunc autem annue mihi de connubio, ut domus patris tui heres sis; tibi enim Deus dedit gratiam et donum Spiritus sancti ». Quibus verbis auditis sanctus dolorem concepit et *flevit et diu tacuit et tandem patri suo respondit: p. 186. « Cur mihi haec dixisti, quae oculos obscurant, animum dolore afficiunt, cor contristant, mentem submergunt, corpus vulnerant? Omnia enim praetereunt, ut dixit Apostolus: mundus praeterit et voluptas eius praeterit, qui autem Dei voluntatem facit, sempiterno manet. Et Paulus dixit: « Qui habent uxores, tamquam non habentes sint: praeterit enim delectatio huius mundi » [1].

[1] I *Corinth.*, VII, 29, 31.

Pater, ad servitutem et iugum serviendi peccato me vis reducere. Scito, mi pater, omnia carnalia morte teneri atque inferno urgeri. Ubi sunt reges et iudices, divites et potentes, servi et liberi, viri venustatis, ora loquacia et lingua loquens? Pulchritudo adolescentium et virginum morte obtorpuit, in arca periit, facta est pabulum vermibus. Omnia enim sicut vestis, veterascent et extemplo mutabuntur, ut ait David rex [1]. At ego de hoc mundo non cogito, qui evanescit ut umbra. Et, ut sitiens per somnium aqua potata, expergefactus invenit os suum esse siccum et linguam et torrefactas esse fauces, talis est etiam sapor huius mundi caduci. Percipe animo, mi pater: odit cum amatur; recedit cum ad eum appropinquantur, vitiat cum laudatur ». Haec et similia sanctus patri dixit, sed pater ad connubium eum per noctes et dies illicere non desiit.

Quae cum ita essent, beatus Philippus in animo consideravit et dixit: « Si dilexisti me, Domine, notam fac mihi viam, ad quem locum ambulem [2]: scis enim in hac regione nullum esse monasterium monachorum, ut eorum sub umbra eam et vivam. Domine, si una cum patre et matre ero, pellicient me in suas partes et redigent me in servitutem et famulatum peccatorum; si autem solus ibo, nescio quo me vertam: ipse scis enim parvitatem corporis mei. Neque notus est mihi locus, ubi monachi, servi tui, habitant. Mitte mihi, Do-
p. 187. mine, angelum tuum bonum, qui mihi *iter tuum monstret, sicut tu duxisti Moysen manu Michael, angeli tui, in nube die et tota nocte in illuminatione ignis, [3] et servasti populum tuum Israel a servitute Pharaonis et a copiis eius. Ita me quoque serva, Domine, servum tuum impium et egenum. In utraque enim re periculum subeo: si ibo, iter mihi ignotus est, sin aliter, notum tibi est cor meum, animam meam nolle hic cum patre et matre permanere, ut ratum sit verbum tuum; dixisti enim: ‘ Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus [4], neque potest meus esse discipulus ’ [5]. Domine, adiutor periculis circumventorum, levator oneratorum, spes desperantium, consolator maestorum! Fiat misericordia tua, Domine, super me, quemadmodum speravi in te [6]. Adhaesi testimoniis tuis, Domine,

[1] *Ps.* CI (CII), 26. — [2] *Ps.* CXLII (CXLIII), 8. — [3] *Ps.* LXXVII (LXXVIII), 14. — [4] MATTH., X, 37. — [5] LUC., XIV, 26. — [6] *Ps.* XXXII (XXXIII), 22.

noli me confundere; [1] tuam quaesivi faciem, Domine, appare mihi; in te speravi, adiuva me; statue super petram pedes meos et dirige gressus meos » [2].

His dictis sanctus lacrimans obdormivit. Et hac nocte apparuit ei per somnium angelus Dei, et ter vocavit eum, dicens: « Philippe! Philippe! Philippe! » Et respondit: « Adsum, Domine! » Neque vidit tunc angelum, sed audivit vocem eius. Et dixit is angelus: « Mane surgens, i ad orientem, unius diei iter, et quaere in terra Gerāryā locum Asbo nominatum. Quo cum veneris, ascende in rupem magnam, et ibi invenies virum Dei, Takla Hāymānot nomine, quia cum 'Takla Hāymānot' dicis, 'hortus Patris et Filii et Spiritus sancti' dicis. Ibi habitant monachi sedentes et laborantes sub iugo legum huius abbatis. Beati sunt qui audiunt verbum eius et vadunt in itinere eius; qui enim dicta huius viri sancti non audit, Dei vocem non audivit. Ad eum ito et fac sicut tibi dixerit, et sequere gressus eius ».

His auditis, pater noster Philippus credidit verbo Dei, et mane expergefactus, subito abiit, nihil secum *bonorum mundi p. 188. huius portans, nisi vestimenta sua. Cum, itinere unius diei peracto, ad terram Asbo prope accessisset, occurrit multis pastoribus, qui greges suos in planitie pascebant. Eos interrogavit, num scirent locum, ubi monachi habitent. Pastores responderunt: « Audivimus patres nostros dicentes hos monachos carne humana vesci. Cur ad eos tendis? Visne, ut te comedant? » Eis sanctus dixit: « Utrum carne humana vescantur necne, non vestrum est. Monstrate mihi ad eos viam ». Qui dixerunt: « Scito et considera: pubes enim et robustus fugit eos, at tu puer ad eos tendis. Proficiscere ad eos, et vespere te cibum suum vespertinum facient ». Audiens sanctus risit verba amentiae eorum et dixit iis: « Nolite lugere me, sed viam monstrate mihi ». « Nisi nos audire vis, eas via recta, et ad eos adducet te ». Eo itinere sanctus ivit, et Dei voluntate venit et repperit monachos extra introitum sedentes, et osculatus est eos osculo spiritali, et dixit eis: « Ducite me ad abbatem monasterii ». Dixerunt ei: « Quid vis? » Respondit: « Habitare sub umbra eius opto ». Dixerunt: « Potesne cum monachis vivere, neque

[1] *Ps.* CXVIII (CXIX), 31. — [2] *Ps.* XXXIX (XL), 2.

cibum bonum edens, neque potum dulce bibens? » Tunc autem collegebant fabas in horto, et dixerunt ei: « Aspice: hic est cibus noster, potum nostrum est aqua simplex ». « Deo adiuvante », inquit, « propter preces vestras, potero ». Illi dixerunt: « Cras te ad abbatem monasterii deducemus: nunc iam vesperascit ». Obtemperavit *iis*. At monachi domum abierunt, et sanctum deseruerunt, neque quisquam eorum meminerat eius. Adversarius enim fecit ut eius obliviscerentur. Et cum nox accidisset, coepit meditari et dixit: « De me pueri vaticinati sunt: te monachi comedent. Non monachi me comedant, sed bestiae. Quid tamen mea refert, si me bestiae comedant, dum preces monachorum et preces sancti patris nostri Takla-Hāymānot
p. 189. mecum maneant? Neque *domicilia, ubi habitent, neque locum umbrosum, quo versentur habent. Eis si domicilia fuissent, me introduxissent ». Ignorabat enim illos eius esse oblitos. Et dixit sanctus: « Mirabilia sunt opera tua [1], Domine! » Et in meditatione pernoctavit ibi, ubi ab illis relictus erat. Et cognovit sanctus pater noster Takla Hāymānot per Spiritum sanctum et dixit discipulis suis: « Nonne adest is, quem in deserto reliquistis? » Qui dixerunt: « Non adest pater ». « Quaerite, inquit, nonne adsit is, qui ad vos venit hora secunda, dum fabas in horto colligebatis ». Illi responderunt: « Non adest ». Tum manibus complosis, dolore affectus, dum diu tacuisset: « O inimice bonorum, inquit, non habes potestatem illiciendi Dei servos et vincendi eos ». Tum pater noster liberis suis dixit: « Venit ad vos puer parvus, nomine Philippus, et vobis dixit: ‘ Deducite me ad abbatem monasterii ’. Cui dixistis: ‘ Cras te deducemus ’, et ibi deseruistis eum. Video enim eum ab angelis servari ». Et contremuerunt sancti monachi et ei dixerunt: « Ita est, pater. Ille enim ad nos venerat, sed eius obliti sumus. Abibimus et statim eum adducemus ». « Non vestra, inquit, sponte obliti estis, sed ut a Satana tentaretur. Quid ignis auro facit, nisi purgaret? Idem est sollicitatio et tentatio ei, cui inest patientia. Nunc eum relinquite, sed cras mane ad me deducite ». Sanctus autem totam per noctem non dormivit, sed stans precatus est, et, cum illi venissent, reperierunt eum stantem eodem loco, ubi pridie reliquerant. Neque enim deflexerat dextrorsum aut

[1] *Ps.* CXXXVIII (CXXXIX), 14.

sinistrorsum ab eo loco, ubi steterat, neque usque ad lucem considerat.

Et sancti cum venissent, eum secum ad abbatem monasterii, patrem nostrum Takla-Hāymānot, deduxerunt. Quem cum pater noster vidisset: « Propius, inquit, accede, mi fili! » Manus suas porrexit et benedixit ei et osculatus est caput eius, quasi antea novisset eum. Nam agnovit eum animo prius quam ad eum venisset et vidit in eo Dei gratiam. Et dixit ei: « Potesne cum monachis vivere sine cibo et potu, in frigore et nuditate? » Et respondit ille: « Ita est. Possum, pater, Deo adiuvante propter preces tuas ». Dixit *pater noster: « Adiuvet te Deus, ut eius voluntatem per dies omnes vitae tuae facias, mi fili, et tribuat tibi gratiam suam: vocatus enim es et venisti, ut consors sis et coheres sanctorum eius ». p. 190.

Caput VI.

Tum pater noster Takla Hāymānot discipulis suis dixit: « Abducite hunc puerum, sit vobiscum ». Qui ei obtemperaverunt. Ille autem ex spelunca sua per dies et noctes non prodibat, neque edere quidquam solebat frugum, nisi folia, per omnes dies vitae suae. Et fuit tum pater noster Philippus purus in omnibus operibus suis et abstinens in omnibus moribus suis et submissus verbis, et vivebat serviens sanctis cum modestia et verecundia, magnis et parvis. Quicumque viderat eum, amabat eum. Et cibus eius erant fabae, neque bibebat aquae tantum, quantum inveniebat, immodice; et ita vixit tres annos. Tum convenerunt monachi, eligerunt eum et una voce dixerunt: « Re vera Philippus dignus est qui vestimento monachatus induatur ». Deinde eum induerunt et tum dixerunt patri nostro Takla-Hāymānot: « Re vera Philippus beatus dignus est, qui schema sanctitatis accipiat ». Tum eum abduxit et induit vestimento monachatus et benedixit ei Deus ore patris nostri Takla-Hāymānot, et fuit hic beatus Philippus consectator vestigiorum patris sui in amore, in humilitate et modestia. Et ita vixit multos per annos, neque quemquam contristans aut offendens, neque abominans, aut oculos suos tollens cum ira et superbia; et oculo mentis sui contemplabatur regnum Divinum

et videbat in speculo Spiritus sancti gloriae regem, et semper salutabat Hierosolyma caelestia.

Et postea pater noster Takla-Hāymānot beatum Philippum ad metropolitam misit, ut ordinationem acciperet, cum ille id nollet, non neglegens ordinationem sacerdotalem, sed animo submisso diceret: « Pater, nondum hunc gradum confeci, neque
p. 191. adii ad ordinationem diaconatus ». *Et dixit ei pater noster Takla-Hāymānot: « Tu quidem non minor es iis in regno caelorum qui diaconi creati sunt. Abi, et sit Deus tecum! » Tunc exiit et profectus est, et benedixit ei Spiritus sanctus manu patris nostri Takla-Hāymānot, et iter in pace confecit. Deinde brevi rediit voluntate Dei, ordinatione sacerdotali accepta, et mansit in amore, et bene fungi est solitus munere suo, quod est sacerdotium. Cum sacra faceret, angeli ei aderant, et ipse stabat in curru ante tābot et manibus suis mactabat Agnum purum, qui tollit peccatum mundi [1]. Deinde accepit melote, perfectionem monachatus ex manu patris nostri. Cui omnibus in rebus gratus fuit et obediens, et ille benedicebat ei semper.

Cum instaret obitus patris nostri Takla-Hāymānot, congressi sunt ad eum omnes monachi et monachae, magni et parvi in spelunca eius, et flebant, et dixerunt ei: « Pater, quis post te in sede tua erit? » Respondit iis: « Sit Eliseus ». Neque eos de Philippo commonefecit, cum sciret Deum memoriam eius post Eliseum in generationes generationum esse firmaturum. Deinde requievit pater noster honoratus Takla-Hāymānot in senecta uberi. Benedictio precum eius sit cum dilecto eius Aḍqa-Rufā'ēl in saecula saeculorum.

Caput VII.

Et hic Eliseus gratus fuit Deo in omni certamine spiritali. Neque recubuit per omnes dies suos, et cum dormiturus esset, in scamno considebat et paulisper conquiescebat propter carnis lassitudinem. Et ipse dicebat: « Dedecet monachum somnum augendo somnia gignere ». Et seipsum castigabat, et artus defatigabat, neque ventrem cibo per omnes vitae suae dies implevit. Qui cum ita tempus degerent, mortem patris

[1] Iohann., i, 29.

nostri deflentes, diaconus quidam obiit. Lavaverunt corpus eius, quod cum sepeliendum portaretur, in lecto suo motum est. Quod videntes contremuerunt *omnes et cum lecto illud posuerunt, et p. 192. festinantes a linteis solverunt. *Mortuus* ter respiravit. Dixerunt ei fratres: « Quid dicis et ubi habitas? ». At hic iis: « Pater noster, inquit, Takla-Hāymānot me misit, dicens: ' Abeat Eliseus ad me, Philippus autem sit pro me in sede mea: erit enim pater multarum gentium et gregem Christi in iure et veritate pascet ' ». His dictis obdormivit et a fratribus cum honore sepultus est. Eliseus autem requievit die tertio, neque noverant fratres eum esse mortuum, et viderunt eum sedentem ad fenestram more suo, et dixerunt: « Nunc confectus est multo ieiunio, discedite ab eo, requiescat paulisper: dies enim et noctes vigilat, stans in ieiunio et precibus ». Cum hora praeteriisset, neque ille prodiisset, ut semper, aperuerunt ianuam cellae eius, et cum intrassent, mortuum eum repererunt. Fleverunt fratres et dixerunt: « Abi, pater, quo vocatus es, a labore ad quietem, a dolore ad laetitiam ». Et sepeliverunt eum fratres cum honore in sepulchro patris eius Takla-Hāymānot die XXIII mensis ṭeqemt. Preces et benedictio eius sint cum dilecto eius Aḍqa Rufa'ēl, in saecula saeculorum. Amen.

Caput VIII.

Et praepositus est pater noster beatus Philippus, ut dixerat mortuus, et ratum est vaticinium patris eius Abraham, qui praedixit, mago interfecto, irridens eum et dicens: « Quis te praeposuit, ut magum interficeres; expecta, dum praeceptor et castigator constituaris ». Haec dixerat puniens eum et nesciens Dei gratiam super eum esse. Ecce praeceptor (mamher) et castigator factus est, et pastor bonus gregis Christi in iure et veritate, in amore et pace, in fide et operibus, in doctrina et administratione verbi Spiritus sancti. Fuit constans in verbo et in opere, in fide et Dei servitio, neque deflexit de via patris sui Takla-Hāymānot, neque dextrorsum, neque sinistrorsum. Neque regressus est aut recessit ab omnibus praeceptis Evangelii, *nam a puero satiatus erat potu quattuor fluminum p. 193. Evangelii.

Deinde convenerunt ad eum multi monachi et monachae,

ut locus ille excipere eos non posset. Eis magnum monasterium aedificavit, et dimidia pars mansit in rupe, ubi habitaverant ad sepulchrum patris nostri Takla-Hāymānot, tura dantes et vigilantes super eum in glorificatione multa et amore puro et concordia perfecta. Et monachi aucti collocati sunt in eo monasterio, quod sub rupe est aedificatum. Et constituit officia singularum horarum, quando iis esset precandum, ad consummationem sacrorum et aedificationem corporis et sanguinis Domini Nostri et Iesu Christi. Cui sit gloria, donec occurrant *omnes* in unitatem fidei [1] ante faciem eius, et consistant ante thronum iudicii eius et sint omnes liberi eius, Deum verentes, electi et certatores et perfecti modestia et amore spiritali, non deflectentes de viis eius per omnes dies vitae suae. Nec prodiit unquam hic Philippus e cella sua, et versatus est in labore et ieiunio et precibus, in silentio et praestantia, et amore perfecto. Itaque pater noster animum suum commonebat de fragilitate voluptatum mundi, et sibi comparavit divitias, quae in mundo venturo manerent.

Tum praestantia eius cognita et fide recta, voluit addere gloriam gloriae huic patri nostro Philippo, ut esset ratum verbum dictum a Domino nostro: « Habenti dabitur et abundabit [2] » et iniit consilium Spiritus sancti animum metropolitae terrae Aethiopicae, abbatis Iacobi, et mentem ei dedit, ut antistites (m a m h e r ā n) praeficeret qui sanctae Ecclesiae constituta firmarent et gregem pascerent in Christi fide, neve quis excederet e finibus suis in fines alterius, ut Apostoli vetuerant, iniussu huius patris nostri Philippi, qui thronum tenet patris nostri Takla Hāymānot, principis omnium pastorum. Qui misit vocatum patrem nostrum Mar Philippum ornatum. Cum venissent ii, qui missi erant, excepit eos cum amore et collocavit in cella bona. Quibus mane ad se vocatis, cum venissent, dixit: « Valetisne? » Qui responderunt: « Valemus ». Dixit iis: « Valetne metropolita, pater noster? » Responderunt:
p. 194. « Valet, *pater. Morem gerimus sanctitati tuae. Nos enim ad te misit pater noster metropolita, dicens: ‘ Veni ad me. Habeo enim verbum, quod tibi dicam quodque sit a Spiritu sancto ortum ’ ». Quibus auditis, pater noster Philippus, voce

[1] *Ephes.*, IV, 12, 13. — [2] MATTH., XXV, 29.

submissa: « Qua de re, inquit, ego inops et indignus cum metropolita colloqui possum? » Statim surrexit et cum legatis est profectus. Qui cum ad metropolitam venissent et dixissent patrem nostrum Philippum advenisse, metropolita dixit: « Statim ad me eum adducite. Dedecet eum foris stare, ante portas meas: regni enim caelorum portae ei patent ». Et tum eum statim introduxerunt. Quo viso, metropolita admodum est miratus lumen oris eius et gratiam divinam, quae super eum erat, et osculatus est eum osculo spiritali et iussit introduci in cellam bonam. Mane ambo convenerunt et una soli fuerunt. Hanc diem degerunt de Dei maiestate a mane ad vesperum colloquentes. Et allatus est liber « Apostolus » ex ordine eius et praecepta constitutionum apostolicarum quae pertinebant ad constituendos episcopos et metropolitas, ad presbyteros et diaconos, ad hegumenos et lectores et cantores, ad omnes Ecclesiae ordines. Quibus pertractatis, abbas Iacobus metropolita ei: « Vere, inquit, dico tibi, mi dilecte Philippe; multos per dies cogitavi de confirmandis praeceptis et lege divina. Solus enim sum hac in terra magna, neque habeo adiutorem qui populum doceat, propter hominum multitudinem. Nisi Deus populum suum in iure et veritate servaret et daret fidei eorum splendescere sicut sol, magnus esset labor antistitum Ecclesiae. Praeterea, haec terra est instar aliarum terrarum, neque solus possum instituere. Verum tibi dico, si duodecim metropolitae essent, iidem atque Petrus et Paulus, non possent peragrare dimidiam regionem. Est enim maxima omnium. Ne nunc quidem ego te vocavi, sed Spiritus sanctus te vocavit, ut omnium hominum magister fieres. Neque dignus sum, qui metropolita sim, *te decet esse; utinam te metropolitam huius regionis esse necesse sit. Et nunc, mi dilecte Philippe, assentire, ut sis mihi adiutor in sacerdotio gerendo et fide corrigenda; sis metropolita terrae Aethiopiae, verum tibi dico; tibi enim datae sunt claves regni caelorum. Ecce ordinaberis episcopus, sicut ego, sicut apostoli iusserunt, fidei emendandae causa ». Quibus auditis, contremuit pater noster Philippus magno tremore, humum cecidit, ad pedes eius se proiecit. Flevit et lacrimans respondit: « Pater, cur me hac re afficis? Non est bene quod mihi haec gravia verba dicas, quorum ego peccator non sum dignus. Quomodo ego, pulvis et cinis, huic negotio difficili prae- p. 195.

sim? » Et hac cum voce repugnavit ei. Diu flevit uterque. Tum, abbas Iacobus metropolita: « Nonne scis, inquit, a Davide propheta dicta: ‘ Fratres mei pulchri erant et adulti, attamen non acquievit in iis Dominus [1] ’. Et Dominus noster, carnem nostram sibi induturus, ut Adam et progeniem eius liberaret, non e filia regis aut principis, auro ornata, incarnatus est, sed e paupere muliere, quae domicilium nullum habuit, quae non invenit locum ubi parvulum suum poneret, cum peperisset eum, sed in praesepio gloriae regem collocavit. Ita te quoque elegit prae omnibus claris terrae; non ego elegi te, sed elegit te Dominus noster Iesus Christus, et tibi favit Pater eius, et Spiritus sanctus vocavit te. Adspice, mi dilecte Philippe, orbitatem meam et vide transmigrationem meam e terra Aegyptia in hanc regionem. Metropolita, cum indignus sim, contra voluntatem meam ordinatus sum, et te decet esse episcopum ». Et respondit pater noster Philippus: « Mi pater metropolita, cur me ita urgis et cor meum dulcedine orationis tuae frangis? » Quibus dictis adiecit: « Pater, scis *per* vitam animae meae et vitam animae tuae me hanc orationem non probare, sed multo labore me affecisti, et ego insolesco contra
p. 196. te, cum tu sis metropolita, magni throni dominus, *ego autem sim pauper et egenus. Et nunc tibi dicam, mi domine, de populo docendo, verbo tuo obtempero, de sacerdotum autem ordinatione, quam dixisti, si me ad hanc rem adigis, vere tibi dico, volo et malo mori, quam vivere ». Tum persuasum sibi habuit pater honoratus abbas Iacobus metropolita, non optare beatum Philippum gloriam huius mundi, sed gloriam non interituram in mundo futuro sperare. Deinde *dixit* metropolita patri nostro: « Si mihi resistis, quid dicam? Fiat voluntas Dei ». Vespero eius diei una abierunt in cellam. Et venit tempus cibi vespertini capiendi, et recumbebant, et allatus est iis cibus. Benedixit metropolita et deinde patri nostro Philippo dixit: « Ego quidem benedixi, tu autem frange ». Tum beatus se prostravit et dixit: « Cur ita agis et me dolore afficis? Decetne me egenum accedere ad mensam metropolitae et cum eo reclinare? » Et denuo ei metropolita dixit: « Cur semper resistis dictis meis? Si dicis ‘ servus sum ’, de-

[1] *Ps.* CLI, 5.

cetne servum resistere domino suo et discipulum magistro suo omnibus in rebus, quae is dicit illi, sive bona, sive mala? » Et iterum dixit ei: « Philippe, obedientiane sit modestia, an praecepti neglectio? Dic mihi quaeso, pauperesne glorificabuntur in regno caelorum, an divites? » Quibus auditis, pater noster Philippus panem sumpsit et metropolitae tradidit, et se prostravit coram eo, dicens: « Ignosce mihi, pater: gravis enim mihi est modestia tua. Dic: ‘ Simul frangamus ’. Et sumpsit metropolita panem, et simul fregerunt et ederunt et glorificaverunt Creatorem miraculorum.

Cum illucesceret misit metropolita ad regem nuncios, qui dicerent: « Mitte sacerdotes tabernaculi (kāhnāta dabtarā), nam haec est nobis et omnibus gentibus laetitia, ordinationi Petri similis. Reperimus enim virum, Spiritu sancto plenum, instar Stephani protomartyris, cui nomen est Philippus, Takla-Hāymānot filius. De eo testificatus est mortuus, cum diceret: ‘ Philippus episcopus terrae Sēwā ordinabitur ’. Quod non per me accidit, sed Spiritus sancti voluntate ». Tum rex misit sacerdotes *tabernaculi sui, dicens: « Fiat sicut dixit. Mihi p. 197. placet ». Et placuit regi et metropolitae et populo. Tunc venerunt sacerdotes regis ad metropolitam. Dixit eis abbas Iacobus: « Cum hac in re mihi Spiritus sanctus assensus esset, ut Philippum episcopum regioni Sēwā ordinarem, mihi in sacerdotibus ordinandis et in populo docendo adiuturum, non ego, sed Deus eum constituit et a matris utero sanctificavit, sicut Ieremiam et Ioannem, et fecit eum multarum gentium patrem ». Cui responderunt hi sacerdotes: « Noli hoc facere. Duo enim in regione una episcopi erunt et populus in duas partes discedet et tibi gloria minuetur. Regni enim dimidia pars est haec terra Sēwā. Cur ita dixisti? Neque aetates futurae hoc probabunt; etiam ante nos *non* ita fuit; nos autem non loquemur ita, neque faciemus in Aethiopia ea quae patres nostri et metropolitae, qui ante nos fuerunt, *non* fecerunt ». Eos ita locutos esse invidia commotos cum cognovisset metropolita: « Si Philippus assensisset, non solum ei episcoporum ordinationem concessissem, sed etiam in solio metropolitano eum collocassem ». His auditis conticuerunt, et metropolita postquam exsurrexit, hominibus fidis, ut iis Deus dixerat, pronuntiavit: « Collige mihi alios qui iter verbi veritatis aequent ».

Et constituit Honorium et Adḫāni et Iosiam et Mātyām et Iosephum et Thaddaeum et Honorium et Gabra-Krestos et Qausṭos et Ioannem, hos viros fideles. Et cum numerus eorum numerum duodecim apostolorum non expleret, hominem quaesitum nomine Mercurium ex regione Marḫa-Bētē invenit et illis adiunxit, et exstiterunt duodecim cum patre nostro ornato Philippo, de sede patris eorum Takla-Hāymānot. Tum metropolita missam agere coepit et res divinas procurabat secundum ordinem episcopalem, et fuit metropolita loco Christi, pater noster Philippus, loco Petri, illi loco omnium apostolorum. Rebus divinis peractis fuit eadem laetitia eo die, atque illo, quo Dominus noster Petrum principem capitum constituerat [1].
p. 198. *Et cum imponeret metropolita manum capiti patris nostri Philippi, direxit manum eius Dominus noster benedixitque ei, et induit metropolita patri nostro Philippo vestimentum sacerdotii, quo metropolitae sacra procurantes vestiuntur, et capiti eius coronam imposuit et infulam et cingulum aureum et omnia vestimenta sacerdotii, quae ipse sacra procurans indui solebat, et manu sua eucharistiam dedit et episcopum eum constituit, ut proxime infra se esset, et benedixit ei, cum diceret: « Is qui benedixit et manum suam sanctam Petri capiti imposuit, tibi benedicat suamque manum tibi imponat; is, qui sacerdotium Aaronis sacravit, tuum sacerdotium sacret; is, qui Petrum rupem fidei fecit clavesque regni caelorum ei tradidit, te fide recta firmet tibique committat potestatem in saecula saeculorum. Amen! » Et angelorum chorus dixit: « Amen. Et amen ».

Caput IX.

Et dixit his undecim antistitibus (mamherān): « Constituit eum Deus, ut pater vobis omnibus praesit; vos autem in eius dicione sitis, et audite omnia, quae vobis dicet. Si quis sacerdotium alicubi amiserit, ei committite, et si dicet Philippus: « indignus est », expellatur, si autem dicet « dignus est », res divinas procuret. Et monachatum amissum eidem com-

[1] Vide de Petri ordinatione narrationes apocryphas, coptica lingua scriptas, in P. Lacau, *Fragments d'apocryphes Coptes* (*Mémoires de l'Institut Franç. du Caire*, IX, pp. 62 sq., 75, 93 sqq., 106 sq.).

mittite. Qua de re dixerit Philippus: ‘ Sit ligatum in terra ’, ligatum erit in caelo, et quod in terra solverit, id in caelo solutum erit ». Et dixit his sacerdotibus: « Praefecti estis vestris dioecesibus. Dividite terram Sēwā in duodecim partes, ut Apostoli de omnibus regionibus mundi fecerunt ». Eos constituit et fecit antistites: « Adḫāni constituit in Dāmot, Honorium in Warab, Iosiam in Wağ, Mātyān in Fatagār, Iosephum in Enār'ĕt, Gabra-Krestos in Dembi, Thaddaeum in Ṣelālš, alterum Honorium in Morat et in Gedā, Qausṭos in Māḫgel, Ioannem in Ke'l'at, Mercurium in Marḫa-Bētē. *Patrem autem p. 199. nostrum Philippum omnium principem constituit ad sepulchrum patris nostri Takla-Hāymānot. Quo facto, metropolita omnibus dixit et obsecravit obsecratione apostolica, constituta in Synodo eorum, ne quis fines alterius ingrederetur. Tum circumivit praeco, dicens: « Philippum episcopum secundo loco infra me ordinavi. Si ei quis non paruerit aut non obtemperarit morte moriatur ». Et omnes dixerunt: « Amen! ».

Et si metropolita sacerdotes ordinaturus erat, patrem nostrum Philippum adibat, *qui* eligebat et metropolitae dabat, dicens: « Hic est dignus ». Itaque in amore multos dies vixerunt. Et dixit pater noster Philippus metropolitae: « Nunc dimitte me, ut in regionem meam redeam ». Respondit is: « Bene dicis. Quamvis abs te distrahi nollem per omnes vitae meae dies, abi tamen ad regem ». Et dixit pater noster Philippus: « Quomodo ego inops ad regem profisciscar? » Respondit ei metropolita: « Quoniam sacerdotibus eius es praefectus, te dedecet clam abire ». Et tum profectus est ad regem, qui ei cum amore excepto, multas res dabat. Cum eas accipere nollĕt, rex dixit: « Cur recusas accipere? » Respondit ei pater noster Philippus: « Quorsum haec mihi, monacho pauperi? » Et dixit rex: « Si opes accipere non vis, sume quidem hoc flagellum, archipresbyter (liqa kāhnāt) enim es, et doce fidem in omni terra, quam imperio teneo ». Et dedit ei duo flagella, et in pace eum dimisit. Et rediit ad metropolitam, qui benedixit ei omnibus benedictionibus spiritalibus, et in pace eum dimisit, ut in regionem suam eat.

Et discessit Philippus ornatus a metropolita, et secuti sunt eum XI antistites, quibus pater noster Philippus dixit: « Redite in regiones vestras ». Responderunt ei: « Non profici-

scemur, nisi te in regionem tuam prosecuti ». Dixit iis: « Non vos iussi estis me in regionem meam deducere, sed ego iussus sum in suam quemque vestrum regionem remittere; ego, etsi
p. 200. indignus, ut Petrus, princeps omnium *Apostolorum, vos ut XI Apostoli ». Et dixit ei Adḫāni: « Nonne scis, pater noster Philippe, ubi Petrus princeps omnium Apostolorum constitutus est? » Dixit ei: « Caesariae, ubi aedificata est ecclesia Dominae nostrae Mariae Virginis ». Dixit abbas Adḫāni: « Num ibi regiones mundi sunt divisae, ubi Petrus est constitutus? » Respondit pater noster Philippus: « Non ubi est constitutus, sed Hierosolymis, cum in monte Oliveti convenissent ». Et dixit abbas Adḫāni: « Nonne similis est Hierosolymis patris nostri Takla-Hāymānot sepulchrum: propter enim preces eius Dominus hoc magnum munus nobis dedit. Num nos decet domum redire eius sepulchro non adorato? » Cui pater noster Philippus dixit: « O Adḫāni, Deus tibi benedicat et preces patris nostri Takla-Hāymānot bonum faciant iter tuum. Tu et Iosias abite in terras vestras, remotae enim sunt, et sit Deus vobiscum; venite autem ad diem memoriae patris nostri Takla-Hāymānot ». Annuerunt et iter suum ingressi sunt. Ipse etiam rediit in terram suam ad sepulchrum patris nostri Takla-Hāymānot, et cum venisset, se prostravit et precatus est, dicens: « Mi pater, Takla-Hāymānot, prius mortuum mei causa misisti, ut invitus monasterii abbas sim, nunc autem me ad summum honorem episcopatus commendasti, quo non sum dignus. Quod si fuit voluntate tua et benevolentia Domini mei Iesu Christi, dicam tibi, pater: ut olim Christi gregem in iure et veritate pavisti, ita etiam nunc mortuus tutor sis huius summae dignitatis. Non in terra ordinatus es instar carnalium, quos mors exspectat, sed in regno caelorum es ordinatus, ubi neque senescunt neque deficiunt neque iterum moriuntur. Nam fugisti et reliquisti cupiditates huius mundi caduci. Pater, non dico tibi, ut in carne iterum ordineris, quod iam non fiet, sed constituatur precatio tua. Pater, ego servus tuus serviam ut unus e grege tuo; bene faciendi et Deum metuendi imperitus, quomodo alios doceam? Sed pater, cum sim planta recens,
p. 201. ad aestum aestivum subeundum insueta et nesciens, *quid hic sit, non assuevi ad viam maritimam eundam, neque scio quomodo undae et fluctus maris mundi fluctuent, neque fui in di-

scrimine undarum venti, ne unum quidem diem in gurgite natans peregi, neque navis mea usque ad hunc diem fracta est. Pater, ecce me paro ad navigandum in mari, serva navem meam ab undis horum diabolorum, qui animi navem vi peccati transfigunt. Olea sum parva, nondum satis foliata, et radicibus infirmis; inter sentes enim sum plantatus. Tu, pater, firma radices eius in humo ima, et irriga eam aqua paradisi, et serva folia eius ab aestu spiritali. Pater, adiuva me et benedic mihi, et vis praecationis tuae sit dux meus! Et oppidum tuum serva praesidio tuo. Nam iusti precibus servatur urbs neque perit ». Ea precatus audivit vocem divinam dicentem: « Amen ».

Caput X.

His actis, pater noster mansit bene gregem pascens. Cum memoria patris nostri Takla-Hāymānot accidisset, undecim antistites convenerunt, sicut eos hic abbas admonuerat. Et cum ad montem Asbo accessissent, de capitibus coronas dempserunt, ne ei coronati occurrerent, cum in sede patris eorum Takla-Hāymānot sederet. Atque ab hoc die antistites constituti non ingrediuntur coronati coenobium patris eorum; nam animis sunt modesti, ut nati e patientia cincto et humilitate vestito patre nostro Takla-Hāymānot. Neque ut in sede sederent, sedem deferunt, sed ipsi portant eius sedem in amore erga hunc patrem nostrum Takla-Hāymānot, principem suum. Et fecerunt memoriam patris sui clare et honeste. Deinde omnes convenerunt et ei dixerunt: « Nunc remitte nos, pater, in regiones nostras. » Qui iis dixit: « Deus sit vobiscum, audite quid vobis sim dicturus! » Dixerunt: « Loquere, *pater. » Nam eum p. 202.
verebantur et diligebant et multis cum laudibus celebrantes, unus ex iis portabat sedem eius, alter baculum eius, tertius soleas, quidam manum eius tenebat, alii eum deducebant et viam monstrabant. Id fecerunt humilitatem quaerentes. Et dixit iis pater noster Philippus: « Nunc dicam vobis, domini mei. Scitis me non mea voluntate hanc dignitatem accepisse, sed Dei voluntate, cui sit gloria, et ego sum quasi servus erga vos. Quod moneo, non meum est, sed Dei verbum sequitur, quod est acrius gladio bipenni qui animum a corpore separat

et nervos de artibus resecat. Omnibus igitur vobis dicam: Venite, ut hodie quotannis, ut patris nostri Takla-Hāymānot memoriam incenso et anaphora faciatis, et venite omnes cum donis vestris. Sic fiat in generationem et generationem. » Et ei dixerunt: « Ita fiat, secundum verbum tuum ». « Et nunc dicam vobis, unicuique vestrum. Alternis vicibus e regionibus vestris mittite sacerdotes, qui sepulcrum patris nostri Takla-Hāymānot suffiant. » Et omnes una voce dixerunt: « Omnia quae nobis dixisti, audiemus ». Et tum in singulos menses distribuerunt inter se officium suffiendi sepulcri patris sui. Et dixit iis pater noster Philippus: « Hoc constitutum sit una cum excommunicatione apostolica generationi futurae: quique resistet aut deleverit hanc legem vocis divinae sit sub excommunicatione apostolica. Et una ex undecim domibus, quae post vos constituentur, si repugnaverit, anathematizetur et expellatur ex hereditate patris nostri Takla-Hāymānot in saecula saeculorum. » Et dixerunt omnes: « Amen ».

Caput XI.

Tum eos in pace dimisit. Hi redierunt in suas regiones et manserunt, alternis vicibus tura dantes et memoriam eius facientes. Et postea, cum omisissent suffitionem diebus patris nostri Theodori, memoriam autem facere diebus patris nostri
p. 203. Iohannis Kamā, correpti sunt voce *exsecrationis. Hic autem pater noster Philippus circumibat terras, sicut Petrus et Paulus, Evangelium sanctum praedicans, et duo flagella secum portabat, quae rex dederat, et qui recusaverat ad Dei verbum se convertere, eum flagellabat et verbo suo admonebat ut ad Trinitatis fidem se converteret. Et virum, cuius uxor mortua erat, vetabat iterum matrimonium inire, et mulieri, cuius maritus erat mortuus, idem non concedebat. Vetuit virum fratris uxorem ducere, mulierem autem nubere mariti fratri, aut sororis marito. Haec monuit secundum canones Apostolorum. Qui non parebant, iis faciebat sicut supra diximus, donec a peccati via deflecterent. Itaque permansit, omnibus in terris praedicans, et multos monachos et monachas spiritaliter genuit, et semper instituebat eos et e fonte Evangelii bibere dabat eis, et fuit magnis, ut magnus, parvis, ut parvus, ut Pauli similis fieret,

qui dixerat: « Factus sum parvulis tamquam parvulus et omnibus omnia factus sum [1] ». Neque dicebat: « Hunc amo, illum odi » sed pariter omnes eos ut pater et mater amabat. Et clementia ut columba vestitus, fideles, qui liberis suis connubium parabant, in quo ipse sacerdotio fungebatur, vehere eos et ducere cum cantu et laetitia iubebat, ipse autem veste solemni indutus prodibat, tamquam sponsus procedens de thalamo suo [2]. Adspicite clementiam eius! Cum placidus erat minas nescire videbatur; cum autem minabatur, inscio clementiae similis erat, ut nemo ad eum accedere posset, et sedebat solus, cum Deo suo loquens. Adducebantur ad eum ex omnibus regionibus terrae Sēwā sacerdotes, qui sacerdotium suum amiserant, et monachi, et consolabatur [3] eos et demonstrabat eis [4]. Fessos allevabat, tristes consolabatur, nudos vestiebat, esurientes nutriebat, superbos patientia vincebat. Ita versatus est pater noster Philippus per omnes dies vitae suae.

Quae cum omnia sciret [5], loquebatur iis, qui dicebant ei: « Ordina nobis sacerdotes: te enim Deus elegit et caput *capitum te constituit, nam et rex et metropolita tibi concesserunt ut sacerdotes et diaconos ordinares. Qua de causa repugnas, pater? » Eis sanctus dicebat: « Tres res mihi sunt molestae. » Interrogabant: « Quaenam, pater? » Dicebat: « Prima, quia indignus sum hoc munere, ut sacerdotium committam; secunda autem, quia pater noster Takla-Hāymānot e monasterio in monasterium migrare solebat, et hanc cellam adeptus est, a Spiritu sancto ductus, qui ei huic speluncae benedixit. In ea certamina sua perfecit et sepultus est. Benedictio precationis eius sit nobiscum usque ad saeculum. Nonne scitis, fratres, eum ab abbate Iohanne metropolita ordinatum huic rei repugnasse et sacerdotes ordinare noluisse, et cum montes et monasteria instar avis circumvolaret, vixisse. Si sacerdotium daturus fuero, sepulchrum eius conventum magnorum et parvorum faciam, et convenient ad id boni et mali, sacerdotium quaerentes, ut summae angustiae exsistant neque sancti prope sepulchrum habitantes noctu aut interdiu quietem reperient, et fiet sedes hominum, qui otium, discordias, corporis quietem

p. 204.

[1] Cf. I *Corinth.*, IX, 22. — [2] *Ps.* XVIII (XIX), 5. — [3] De paenitentiae sacramento usurpatur. — [4] Aliquid desideratur.

amant. Nonne novistis homines in regis aedibus habitantes vestibus mollibus[1] et auri argentique, quod veterascit et perit ornamento fastidire et valde arrogantes esse. Qua de causa metuo, ne patris nostri Takla-Hāymānot monasterium locum delectationum et voluptatum reddant propter regum et principum conventum. Hoc enim loco non habitant arrogantes, sed boni et praestantes. Multi enim ibi nascentur velut arena maris, qui in terra ut angeli erunt. Qua de causa recuso sacerdotium dare. Etiam hoc vobis dicam, quod timeam. Extremis enim diebus venient homines fideles et homines audaces, et fideles facient audaces, et audaces fideles. Etiam peccatores iusti videbuntur et iustis conviciabuntur, et antistites (mamherān) constituentur non a Deo electi, sed constituentur
p. 205. mercede et verbis iniquitatis, *et non constituentur qui Scripturae sunt periti, sed ii qui terrarum linguam scient. Et ii non cessabunt apud reges et principes (makuānent) calumniari, donec ordinationem fraude accipiendam parant, soli terram repleturi. Et monachi tempus in iudicum conventu degent, una cum laicis iudicandi. Quod si intra hoc monasterium fiet, vehementer tumultu ordinationem appetentium labefactabitur. Sed non vacillabit hoc monasterium; concutere autem illud temere cupientes, vis divina delebit: donum enim ei magnum a Deo datum est propter preces patris nostri Takla-Hāymānot ». Sic praedixit hic sanctus, qui res futuras sciebat per Spiritum sanctum, qui ei inerat![2]

Tum pater noster Philippus eos docere perrexit et fuit iis exemplum verbo et opere. Qui iis imperavit ut alter alterum amaret et hostes beneficiis afficerent, in amore enim omnis lex perficitur. Qua de causa praeficiebat iis dicens: « Date de iis quae habetis inopi et vobis afferent pro sua facultate. » Et donabat viris et mulieribus, qui pauperes erant. Et aliquando, tempore penuriae ei patera, cerevisiae plena, est allata ut biberet. Dixit: « Dum bibo, ille potu carebit, ei ferte ». Et cum haec cerevisia huic allata esset, ipse quoque respondit se iam bibisse et ad alium misit, alius autem ad alium misit. Quae patera duodecim domos ambiit, cum ab alio

[1] Cf. Matth., xi, 8. — [2] Haec omnia, vaticiniis ex eventu simillima, in facta posteriora, nobis obscura spectare videntur.

ad alium mitteretur, ut ratum esset praeceptum amoris, quod omnibus virtutibus maius et perfectius est. Misit quidam pateram illam his dictis: « Praeceptor meus sedet potu carens, quomodo bibam? » Iuramento prolato eam celeriter remisit. Et rediit patera ad eum, qui miserat. Quod cum pater noster Philippus vidisset, Deum glorificavit, qui iis donum magnum et amorem Spiritus sancti dederat. Tum bibit et sociis suis dedit, et biberunt omnes et satiati sunt omnes hac una patera, *idonea uni tantum homini. Propter enim preces eius a Deo p. 206.
est benedicta. Et liberis suis: « Scitisne, inquit, huius rei mysterium? Si enim primus ex ea bibissem, ea solus usus essem. Ecce videte, quot homines potu satiati sint; omnes enim libenter et cum *sui* aspernatione se gesserunt. » Qua re audita omnes, qui ibi congressi erant, multum sunt mirati et dixerunt: « Mirabilis est Deus in sanctis suis[1]. » Aliquando patri nostro Philippo salis aliquid est allatum. Qui tum dixit: « Ferte ad alium. Ego enim iam comedi cibum salsum, cum ille insulsum edisset. Quid excusationem afferamus, cum Dominus noster Iesus Christus dixerit: ‘ Quid est amor? Ut proximis vestris tribuatis, ut vobis ipsis. Id est legis perfectio ’. Quibus dictis, remisit fratri, hic autem alteri, dum duodecim domos ambiret, ut supra de cerevisia narravimus. Ita vixit multos annos docens.

Qua in re cum pater noster Philippus tempus consumeret, rex a viris magiae peritis pellectus est. Qui regi nomine Amda-Ṣyon dixerunt: « Duc in matrimonium uxorem patris tui. Quid ad te? Non enim eam ducis, quae te peperit. Scimus autem regnum tuum staturum esse, si eam duxeris, sin aliter non staturum. Eo autem deceptorum consilio audito rex patris sui uxorem in matrimonium duxit. Qua re in Christum credentes perculsi, ad patrem nostrum Philippum venerunt et ei narraverunt quid rex fecisset. Pater noster Philippus dixit: « Si Deus nobis tribuit ut martyres simus, nonne martyres erimus? » Tum dixit: « Quid agam, Domine, harum ovium causa, quas mihi dedisti? Eas si mecum abduxerim, non possunt esse firmae ad tormenta ferenda. Sunt enim inter eas, quae iter suscipere non possunt. Quibus relictis sine pastore, nonne of-

[1] *Ps.* LXVII (LXVIII), 35.

fendam apud Deum? Sin aliter, non metuo verbera, aut vincula, aut exsilium, cum regem coarguam de peccato eius et p. 207. de viris dolosis et magis, qui eum docuerunt *rem quae Deo displiceat. Ego constitutus sicut Petrus, summus Apostolus, omnem populum in viam rectam ducam, ut ipse dixit: ‘ Estote gregi Dei exemplum [1] ’. Dominus autem noster dixit in Evangelio [2]: ‘ Nolite timere eos qui vos occidunt, animas autem vestras non possunt occidere! ’ Tu autem, Domine, scis mentem meam. Reges et iudices non pertimebo, ut tui nominis causa martyr fiam, in legibus tuis manens cum ovibus his quas mihi dedisti. Neque dubito martyr esse, et si profectus ero, tui nominis pulchri causa sanguinem meum profundam. Domine, monstra mihi viam ad animi mei utilitatem. » Et denuo pater noster Philippus Deum est precatus et dixit: « Domine Iesu Christe, si tibi placet ut martyribus sanctis adnumerer, qui tui causa sanguinem suum profunderunt et vitam aeternam assecuti sunt, ecce ego quoque pro te sanguinem meum profundere volo. His autem ovibus tu es pastor et serva eas a lupo rapaci et ab insultatione inimici occulti aut manifesti. » Et tum dixit: « Quid prosit, si episcopus ordinatus, regem in errore eius non coarguam? Qua re visa, populus regi similis erit, sed metuo pro ovibus, ne a lupo rapiantur. Eas, Domine, serva in amore tuo et defende gratia tua et regni tui dignas redde in saecula saeculorum. » Quibus precibus finitis, vocem de caelo audivit, ter dicentem: « Amen, amen, amen! »

Deinde Philippus, liberis suis convocatis, dixit: « Liberi mei, neglexit ille legem Dei. Si tacebimus nec eum vituperabimus, erit nobis ignominia et dicemur metuere supplicium corporale, quod Dominus noster nos timere vetuit, dicens: ‘ Nolite timere eos qui occidunt corpus vestrum, animam autem vestram non possunt occidere ’ [3]. Et hortationem nostram si rex audierit, servabitur et animam suam a damnatione pec-p. 208. catoribus parata liberabit. Si autem vocem nostram, *vitam in se habentem, non audierit, nos servabimur, sanguinem autem nostrum Deus ab eo reposcet. Deus enim me constituit speculatorem omnium terrarum [4], quae illi sunt subiectae. Qua de

[1] Cf. I Petr., v, 3. — [2] Matth., x, 28. — [3] Matth., x, 28. — [4] Cf. Ezech., xxxiii, 6.

causa ad eum ibo hortaturus. Si Deo placet, redibo, si autem moriar voluntate eius, aut expellar, id mihi lucro erit ». Dixerunt ei: « Cur nos, pater, deseris? Abest enim qui nobis sit spei. Ubi tui similem pastorem bonum reperiamus, qui vitam suam pro ovibus posuit? » Cum audivissent ab eo [1] a patre nostro Philippo dicta, lamentatio magna orta est et dolor resedit in sacerdotes et diaconos, senes et pueros, qui lacrimas ut aquam profundentes, genua eius amplectebantur et ei dicebant: « O pater, pater! parati sumus potius pro te mori, quam mortem tuam videre ». Et flevit ille et dixit iis: « Cur ita facitis et me dolore afficitis? Nonne Dei voluntate eo proficiscor? Et si iter meum Deo placet, cur ita fletis? Si autem ex cordis mei arbitrio eo, quid facere potestis, ut legem Dei omittam, nec eo eam, quo me vocat? Me in lege Dei prohibere non potestis. Sive redibo, sive non redibo, sive expellar, sive moriar, modo voluntas Dei perficiatur. Ecce Ezechias vobis pro me abbas esto ». Tum lacrimaverunt omnes et dixerunt: « Si profectio eius ex voluntate humana est, usque ad mortem nostram patrem nostrum non deseremus; si autem eius profectio est ex voluntate divina, nemo eum retinere potest ».

Caput XII.

Tum pater noster Philippus surrexit et iter iniit, et comitati sunt eum viri et mulieres, loquentes: « Vae nobis, pater noster, abhinc faciem tuam non videbimus, neque vocem tuam audiemus, neque reperiemus pastorem bonum, tui similem et patrem consolatorem ». Et comitati sunt eum multi discipuli eius, et abbas Honorius qui e terra Warab erat. Et *celeriter iter trium dierum confecit et venit in terram Sawan, p. 209.
ubi rex erat. Cum venisset, eodem die regi nunciatum est patrem nostrum Philippum venisse. Dixit rex: « Cras eum ad me adducite ». Postridie sedit rex in sede sua regia et dixit: « Adducite abbatem Philippum archipresbyterum (l i q a k ā h n ā t) ». Statim *adductus est* et ante eum statutus. Dixit rex: « Quae causa te ad me adduxit? » Respondit beatus Philippus: « Ut

[1] Aliquid desideratur.

a te audiam de rumore quodam, utrum verus sit necne? » Dixit rex: « Quid id est? » Respondit beatus: « Te in matrimonium uxorem patris tui duxisse et contra legem fecisse, ita audivi ». Rex dixit: « Quid ad te, quod eam uxorem duxi quae me non peperit. Dixerunt enim mihi sacerdotes antistites (mamherān): ‘ Nisi eam uxorem duxeris, regnum tuum non prosperum erit ’ ». Pater noster Philippus dixit: « Illexerunt te magi et harioli, a Satana, mendacii patre docti ». Quibus verbis auditis vehementer iratus, rex satellites patris nostri Philippi os percutere iussit [1]. Satellites cum iussu regis eum verberarent, corona de capite eius humum cecidit. Quam coronam abbas Honorius sublatam osculatus est et dixit his satellitibus: « Feriat vos Deus ictu irae suae ». Et tum pater noster Philippus Spiritu sancto impletus regi: « Noli putare apud Deum personae hominis, sive regis, sive divitis, acceptionem esse [2]. Eius nomen est Iudex iustitiae, amictus vestimento retributionis et indutus veste ultionis, ut sceleratos die iudiciali ulcisceretur et iustitia cinctus, ut iuste iudicet vexatos a regibus oppressoribus, ut ratum sit dictum: ‘ Iudicabit orbem terrarum in iustitia, et populos in aequitate [3] ’. Nonne audisti, rex, id quod iusserunt Apostoli, quibus dixit Dominus noster: ‘ Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit [4] ’. Hi dixerunt: ‘ Filius baptismi unam ducat uxorem, qua mortua
p. 210. alteram ducat, *si se continere non potest. Tertia autem ducta uxore, cum sit christianus, gregi Christi ne adnumeretur ’. Id dixerunt de viro, cuius mortua est uxor, et de muliere, cuius maritus est mortuus. Tu autem contra legem fecisti. Nos enim dolemus polygamiam, tu autem deterius fecisti. Factus enim es quasi alienus, matre tua in matrimonium ducta ». Tum rex iratus patrem nostrum Philippum verberari iussit. Cum verberaretur, sanguis ex ore eius et naribus profluebat. Sanctus laetus fuit, cum primus martyr terrae Aethiopiae esset. Et iussit rex eum scutica caedi et caesus est, donec apparuerunt ossa lateris eius et cutis carnis eius a collo usque ad lumbos. Cum eum verberare destitissent, sanguis eius sicut aqua profluxit. Et accesserunt discipuli et abstulerunt eum in domicilium suum, quod prope erat. Cruor autem sancti ignis facta

[1] Cf. *Act. Apost.*, XXIII, 2. — [2] Cf. *Rom.*, II, 11. — [3] *Ps.* XCVII (XCVIII), 9. — [4] Luc. X, 16.

exarsit. Rex etiam discipulos verberari iussit. Milites ei dixerunt: « Cur eos verberabis? et cur nos iussisti? Ecce cruor patris eorum, quem verberasti, ignis est factus, et fugimus, ne combureremur. Ubi sanguis stillavit ibi est ignis ». Tum rex iussit exercitum suum ignem exstinguere et aquam in eum fundere. Et regis milites prodierunt multa vasa portantes et fuderunt aquam in eum, sed ignis non exstinguebatur et consurgebat, quasi coacervatis lignis siccis et feno, et aqua ignis facta est, similis ei, qui Eliae prophetae factus est, cum sacrificium eius devorasset. Et omnes regis milites aufugerunt et retulerunt, quae acciderant. Rex surrexit et eo cum multis militibus est profectus, et vidit ignem ardentem. Qua re visa praecepit ut sanctos verberari desisterent, ipse autem metu flammae commotus aufugit. Tum precatus est pater noster Philippus Dominum, ut ignis exstingueretur: « Domine, monstra miraculum tuum in sanctos tuos et iube nunc flammam exstingui ». Et statim exstincta est [1]. Discipuli autem beati frustula corporis et cruoris eius collegerunt, ut ad sanandum et benedicendum sint.

Postridie rex e fuga rediit et in throno suo sedit. Iussit adduci patrem nostrum Philippum, et adductus est hic *manibus post p. 211.
tergum vinctis et ante illum constitutus est. Et iussit iterum ei vestimenta demi et eum nudum statui. Et dixit rex: « Pudeat te, monache! » Et dixit ei pater noster Philippus: « Pudeat te, qui matrem duxisti, ut animal mente carens. Me oportet nudum stare, cinerem ante cinerem. Nam etiam Dominum gloriae regem, Iudaei nefarii nudaverunt et cruci, ut maleficum, affixerunt. Sed tu non putasti, cum me dedecorares, me laetatum et vehementer gavisum esse. Toleravi enim diminutionem passionis Iesu Christi in carne mea. Pudeat te, qui consistes nudus ante iudicem tuum Christum et ante milia Angelorum eius; me vero non pudet. Quae enim habeo, tibi quoque sunt; et quae filiae meae monachae habent, tuis quoque uxoribus sunt; tu es iis pro capro et ariete ». Et iratus est tum rex et iussit evelli ei pudenda carnis eius. At Philippus beatus dixit: « Bene mihi fecisti cum impuritatem peccati mei removisti ». Et iterum

[1] De incendio cf. *Chron. brevis Aethiop.* (Basset, *Journ. As.*, VII, 17, p. 324), *Acta s. Honorii*, f. 28 (vide supra p. 73), *Acta s. Baṣalota-Mikā'ēl*, f. 33 (v. supra p. 30).

rex iussit in castra nudum adduci patrem nostrum Philippum, ut eum viderent et viri et mulieres et pellices regis.

Caput XIII.

Tum abductus est post tergum, ut fur, vinctus, et hunc diem peregit, a fidelibus circumdatus, qui omnes flebant, nuditatem patris nostri Philippi videntes. Cum ad regis uxores adductus esset, dixerunt illae: « Pudeat te, monache ». Dixit iis beatus: « Pudeat vos, mulieres, vos cum marito vestro, qui matrem duxit in matrimonium et legem evangelicam violavit ». Item dixit iis: « Pudeat vos, unius viri uxores, socrus et nurus ». Monachae autem, quae nudae cum patre suo ibant, reginis dicebant: « Pudeat vos, mulieres! Nos sumus sponsae unius virginei sponsi Iesu Christi, vos autem in stupro cum uno viro coitis, cum XIV numero sitis, ut Cain filiae. Et quam vidistis patris nostri nuditatem, est vestro marito, quam vidistis nostram nu-
p. 212. ditatem, *vobis est. Quod si vobis non esset, nos puderet. Pudeat igitur vos, nam nudae ibitis, ut coram Iudice omnis creaturae cum timore et tremore stetis ». Tum omnes martyres abducti sunt, in canum modum protracti. At pater noster beatus Philippus, omnibus his afflictionibus, quae ei supervenerant, laetabatur et dicebat: « Gloria tibi, Domine, qui mihi magnum hoc donum, ut pro nomine tuo sancto patiar tribuisti, sed imputa mihi hoc ad remissionem peccatorum meorum ». Cum caenae tempus venisset, rex canes adduci iussit, qui leones corripiebant[1]. Adductus est et beatus pater noster Philippus et ante eos nudus et manibus post tergum vinctis collocatus. Dixit rex: « Nonne dedecore nunc es affectus? » Respondit pater noster Philippus: « Pudefacte, quid mihi accidit, ut dicam: 'ignominia affectus sum?' Te pudeat, qui victus es ab uno monacho mortali et inopi ». Iratus est rex et dixit: « Num victus sim a te, videbis ». Et dixit rex: « Ubinam sunt canes, quos adduci iussi ». Responderunt ei: « Hic sunt, domine ». Dixit: « Dimittite eos et dissolvite, ut dilanient eum in vulneribus eius ». Satellites fecerunt sicut iusserat. Canes eum cursu

[1] In tabula huic loco addita (f. 181 *r.*), non canes, sed leones depicti sunt. Cf. *Acta s. Aaronis* ff. 28 *v.* (v. supra p. 72, 9), 30 *v.*; *Acta s. Baṣalota Mikā'ēl* f. 30 *v.* (v. supra p. 24, 31 sq.).

petierunt. Eis sanctus pedibus suis benedixit: manus enim eius erant constrictae et post tergum vinctae, ne iis pudenda sua tegeret, qua de causa pedibus suis benedixit. Cum canes patrem nostrum Philippum vidissent, sub pedes eius se volutaverunt, quasi salutantes eum, et in loca sua redierunt, nec quidquam ei nocuerunt. Et dixit beatus pater noster regi: « Pudeat te, rex malae fidei: ecce cum canibus tuis virtute Domini mei Iesu Christi, cui sit gloria, victus es ». Quid nunc dicas? » Tum rex iratus quasi ebrius factus est et eum hasta transfigere voluit, sed consurrexit regina, et vestimentis suis laceratis, comprehendit eum et dixit: « Quid cum hoc monacho pugnas, qui vitam suam manibus tuis tradere cupit ». Tum milites patrem nostrum Philippum ceperunt et a rege amoverunt *et vestimentis suis eum induerunt, et dixerunt ei: p. 213.
« Cur ita regi maledicis? Nonne scis vitam et mortem in manibus eius esse? » Dixit pater noster Philippus militibus: « Nonne scitis, liberi mei, a Domino meo in Evangelio sancto dicta: 'Nolite timere eos qui occidunt corpus vestrum, animam autem vestram non possunt occidere, sed potius timete eum qui potest et animam et corpus perdere in gehennam '[1]. Quae est vita sub huius pudefacti potestate, si auctoritatem corporis iudicandi habet? vita est penes Deum, qui vivos et mortuos iudicet, cum regnum eius veniet ad vindicandum ».

Et consuluit rex suos, et illexerunt eum consilio suo, cum dicerent: « Quid cum hoc monacho certas? Mittatur ex urbe tua, et ibi morietur, nam iussum tuum neglexit ». Id consilium regi placuit. Prima luce ad beatum patrem nostrum Philippum nuncios misit, dicens: « Ex urbe mea expulsus es, neque faciem meam abhinc videbis ». Venerunt ii qui missi erant et martyri beato patri nostro Philippo omnia a rege dicta nunciaverunt. Dixit pater noster nunciis: « Dicite regi vestro: bene mihi fecisti, quod mihi dedisti ut perficiam a Domino nostro Iesu Christo, a quo defecisti, dictum: 'Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam[2]'. Qua de causa e civitate tua expellar, tu autem cum uxoribus tuis et viris tui similibus e regno Domini mei Iesu Christi expelleris. Me removes a tuis malis facinoribus et e conspectu vultuum, ira plenorum. Quod autem di-

[1] MATTH., X, 28. — [2] MATTH., X, 23.

xisti: ‘ Non videbis abhinc faciem meam, verum de te ipso prodixisti, me terrere cupiens; scito et vocem meam intellege: post tres annos morieris, et *Deus* regnum tuum filio tuo Sayfa-Ar'ad dabit ». Ita locutus est iis beatus Philippus et addidit: « Nunciate Domino vestro regi rem arcanam, quae postea erit: multa iudicia tua subii, iterum subibo tempore fili tui Sayfa-
p. 214. Ar'ad passiones pro *fide recta, sicut Apostoli, patres mei. Quod non doleo, sed gaudio plenus sum, quod contigit mihi ut pro nomine Domini nostri Iesu Christi patiar ut cum eo regnem, ad verba ab Apostolo dicta perficienda: ‘ Si sustinebimus, et conregnabimus, si commortui sumus, et convivemus ’ » [1]. Haec verba et his similia pater noster Philippus nunciis dixit, qui ea regi retulerunt. Quibus auditis, rex milites suos iussit, dicens: « Abducite hunc monachum in terram Quarquārā, et e finibus eius eductum mittite, ut in terram Tegrē descendat, et portae urbanae custodi mandate: ‘ Si ad te iterum venerit hic monachus, qui regi non paruit, ut in urbem redeat, ne sinas eum intrare, si autem intromiseris eum, caput tibi amputabo ». Iusso accepto milites, ad patrem nostrum Philippum profecti sunt et ei dixerunt: ‘ Surge, rex tibi dixit ut in exsilium abires ». Et denuo dixerunt ei hi milites, eum irridentes: « Monache superbe, quis te huc e tuo monasterio venire coëgit et quis te e terra tua vocavit? Nonne ex tua voluntate omnes hae afflictiones et flagellationes subiisti? » Respondit iis pater noster Philippus, Christi martyr: « Infidi, eum rege vestro apostata, dicite mihi, quaeso, quis Dominum nostrum Iesum Christum de caelo descendere coëgit, ut ex Virgine nasceretur, et quis eum adegit ut ab Iudaeis cruci affigeretur, et in lignum crucis sublatus interficeretur, et in sepulchro conderetur? Sed ille virtute divina e mortuis resurrexit tertio die et liberavit Adam et liberos eius a servitute inimici. Ita nobis quoque imperavit, ut martyres in veritate essemus. Vos peccatis, per vim a patre vestro Satana adacti, nos autem martyres sumus non ab aliquo coacti, sicut Pater noster caelestis nos instituit, ut peccatorum nostrorum remissionem apud eum assequamur ». Quo sermone audito, mirati sunt milites dulcedinem orationis et lucem faciei eius, et dixerunt ei: « Ad preces tuas confugimus ». Unus au-

[1] II *Timoth.*, II, 11, 12.

tem ex iis digitis suis sumpsit saniem vulnerum sancti et oculum suum dexterum caecum illevit. Qui sanatus statim videre coepit. Qua re visa mirati sunt omnes et dixerunt: « Re vera Dei *servus es, per iniuriam damnatus ». Et dixit eis pater p. 215. noster Philippus: « Quid miramini? Non sanies mea eum sanavit, sed Dominus meus propter fidem eius eum totum sanum fecit. Eamus quo rex vester iussit ».

Caput XIV.

Tum comprehensus est, ut abduceretur. Et venerunt discipuli eius et mulieres, qui cum eo erant, et omnes dixerunt: « Nos quoque tecum abducemur, praeceptor noster ». Et dixerunt milites: « Non possumus etiam vos deducere sine regis iussu ». Quo dicto, redierunt et regi omnia narraverunt, quae sancti martyres locuti erant. Dixit rex: « Qui ire vult, cum eo eat, sed signa imprimatis virorum et mulierum oribus et manibus notandi causa, ne e civitate abire possint ». Tum milites ad Philippum ornatum accesserunt et liberis eius viris et mulieribus dixerunt: « Desistite ire et in regiones vestras redite ». Eis sancti dixerunt: « Non redibimus retro ». Milites iis dixerunt: « Si redire recusatis, rex vobis signa imprimi iussit ». Omnes sancti una voce dixerunt: « Non desistemus patrem nostrum sequi, ob metum ne signaremur. Valde laetaremur, si rex nos interfici iuberet ». Et mirati sunt milites, videntes eos animis paratos esse, et iis signa imprimere coeperunt. Et ipsi porrigebant [1] ora sua et manus suas sine metu, sancti autem frontem notaverant, et manus eius et pectora a collo usque ad ventrem, primo die, quo eum verberaverant. Et numerus signatorum fuit xxiv monachi et xiv sanctae mulieres.

Tum surrexerunt milites, ut beatum Philippum ex urbe educerent cum viris et mulieribus, de quibus supra mentionem fecimus. Et regis sacerdos, nomine Zar'a Krestos, e civitate terrae Angot nomine Guemāt oriundus, cum hoc patre nostro martyr factus est, cum amore divino commotus esset. Nam regis minis pro nihilo habitis, neque verbera *neque vincula p. 216. neque nudationem pertimuit, memor nuditatis Domini nostri

[1] Dubia interpretatio. Textus corruptus.

cruci affixi die parasceves tempore Pilati, procuratoris Romani, Caipha et Anna pontificibus maximis. Hic Zar'a Krestos non rediit, fidei causa expulsus, donec cursum vitae suae in exsilio conficeret. Auxilium huius martyris victoris sit nobis columna firma ante inimici faciem. Amen.

Caput XV.

Redeamus ad narrandum de patre nostro Philippo et ceteris monachis fidelibus. Is cum duceretur, dividebant in partes parvas cutem carnis eius, quae a corpore recedebat velut cortex arboris, et frusta vestis purae vulnerum eius sanie tingebant, ut remedia sint aegrotis, et iis qui a diabolis correpti erant, cutis sancti imponebatur, his verbis additis: « Sanamini precibus patris nostri Philippi, Christi martyris ». Qui statim uno momento sanabantur. Et hic pater noster Thomae similis est factus cute sua detracta, qua aegrotos sanabat; sanies autem oculos caecorum aperiebat, et muti loquebantur ea perliti, surdi audiebant, claudi ibant, scabiosi repurgabantur. Et vulnera flagellationis Philippi patris nostri non claudebantur [1], et cum multos dies manerent miracula efficiebant. Is similis fuit Paulo Apostolo, qui cum capite percusso et corpore defatigato [2] laboraret, Deum ter precatus est, ut hi morbi carnem relinquerent [3]. Noluit Deus, neque placuit ei, ut Apostolus hic a morbis requiesceret, qui corpus conficiunt; sed donavit ei magnam gratiam varia dona Spiritus sancti dandi et vim sanandi ad morbum demovendum qui potestate praeditus est in omnes carnigeros, qui ad eum cum fide accedebant. Sic etiam patris nostri Philippi, qui a verberibus laborabat, vulnera alios sanabant ad
p. 217 *vim divinam ostendendam. Et omnes qui in preces eius credebant, servati sunt. Et si is, cui res familiaris rapta erat, dicebat: « Deus Philippi, ne sinas id amitterem », bonum suum reperiebat sive mulum, sive asinum, sive bovem, sive ovem, sive capram, sive equum amiserit, sive camelum. Et si bestiae adiurabantur his verbis: « Precibus patris nostri Philippi ne rapiatis bona nostra », animalia dicta cum bestiis

[1] Locus corruptus. — [2] Textus exhibet « corporis salebris ». — [3] Cf. II *Cor.*, xii, 7.

feris manebant una cum iis pascentes; fures autem, cum nomen patris nostri Philippi invocatum erat, furari non poterant.

Audite, fratres mei, quale miraculum ante mortem suam ediderit. Fuit anus quaedam in regione Zēmā, patria eius. Ea audiverat, quae miracula precatione patris nostri Philippi fierent. Huic anui erat vacca nec praeter eam quidquam erat. Eam sub lecto suo alligabat. Haec vacca erat optima. Aliquando hanc vaccam fur adspexit: quam cum pascentem videret, secutus est, ut cognosceret, ubi versaretur. Et ex consuetudine sua haec anus prodiit, ut eam exciperet. Anu visa, homo improbus laetatus est cum cognovisset ei neque maritum neque filium esse, sed solam vivere, et noctu ianua aperta intravit, frenis ori vaccae impositis egit et ivit usque ad primam lucem. Sole orto, in desertum se abdidit, ne ab hominibus conspiceretur. Anus autem ex consuetudine cum surrexisset et adspexisset, vaccam non reperit in loco, ubi fuerat. Quae ingemuit, cum diceret: « Deus Philippi, patris mei, adiuva me. Nam scis neminem mihi adesse, nisi te, me autem illa et nutriri et vestiri. Pater Philippe! noli me refutare! Audivi enim miracula tua ». His dictis totum hunc diem in maerore contrivit. Sole orto, ille fur ex intimis deserti prodiit et in viam qua venerat egit vaccam, qua se domum redire putabat, mente captus. Cum vacca venisset ad domicilium suum, ubi staret, fur sibi domum suam venisse visus est et uxorem suam nominavit et dixit: « Aperi mihi ». Huius furis strepitum anus cum audisset, *contremuit et dixit: « Heri vaccam meam p. 218.
abegisti, hodie me interficere venis ». Vacca dominae voce audita mugivit, et tum anus ianuam aperuit et vidit vaccam et virum hunc stantem. Et vacca stabulo recognito mugiens rediit. Tum mulier clamavit et Deum, cui sit gloria, laudavit adiuvantem precibus patris nostri Philippi martyris. Et venerunt vicini et dixerunt ei: « Quid tibi accidit? » Quibus dixit: « Adspicite miraculum, quod Deus precatione patris nostri Philippi edidit: heri mihi ademit, hodie mihi reddidit ». Et viderunt hi homines furem stantem ad ianuam anus, comprehenderunt eum et dixerunt: « Cur huius anus vaccam abegisti? » Is illis dixit: « Vidi hanc vaccam in prato pascentem, volui eam capere et diem in exspectatione degi, ut cognoscerem ubi habitaret. Eam cum anus haec excepisset et domum intro-

duxisset laetatus sum, cum cognovissem eam esse solam. Tum audivi eam dicentem: ‘ Priusquam cubitum irem ad preces tuas, pater noster Philippe, confugio: sola enim sum. Et hanc vaccam a Deo mihi datam serva mihi precibus tuis a raptore et fure ’. Quibus dictis obdormivit, ego autem vehementer laetatus sum, cum cognovissem neminem adesse, qui eam adiuvaret. Et in domicilium ingressus eduxi eam et abii, et perveni in mediam partem terrae meae. Ibi mansi desertum obambulans, cum diluxisset. Vespera surrexi, ut domum redirem. Vacca ante ivit et profecta est ea via, quae ei nota erat, ego autem secutus sum, nesciens quo irem. Cum huc venissem putavi me domum meam venisse et tum uxorem vocavi, audita autem voce huius mulieris contremui, sicut me conspexistis ». Ea narratione audita, homines mirati Deum glorificaverunt, qui hoc miraculum precatione patris nostri Philippi ediderat, et furi dixerunt: « Vade, et iam amplius noli peccare [1], ne a vero sis alienus ». Haec autem mulier vixit Deo gratias agens,
p. 219. qui precibus patris nostri Philippi eam adiuvit. *Eius auxilium nobiscum maneat in saecula saeculorum. Amen.

Caput XVI.

Audite etiam aliud miraculum quod commissum est ab hoc patre nostro Philippo, dum in carne erat. Fuit vidua quaedam, quae fructum capiebat ex gallina et eo victum emebat. Vultur quondam advolavit et gallinam abstulit. Et adiuravit haec vidua, cum diceret: « Precatione patris nostri Philippi, Christi martyris, redde mihi gallinam meam, quam mihi abstulisti ». Quibus dictis, diem degit confidens precibus eius. Et hic vultur non ausus est edere, sed volitavit ultro citroque, hanc gallinam portans. Cum advesperasset, hic vultur humum devolavit, quo gallinam abstulerat. Quo viso, vidua dixit: « Hic est is vultur, qui meam gallinam deprehendit: fortasse pater noster eum precibus suis vinxerit, ne ederet! » Et statim vultur constitit, missa gallina quam rapuerat. Et sumpsit hanc gallinam et invenit eam vivam neque quidquam perpessam, et omnia, quae acciderant, vicinis narravit, et Deum glorificavit, qui miraculum precatione patris nostri Philippi fecerat. Cuius intercessio sit nobiscum in saecula saeculorum. Amen!

[1] Iohan., viii, 11.

Eius rumor tum per omnes terras dilatus est, et quicumque in preces patris nostri Philippi credebat, accipiebat id, quod optaverat, sive erat vir sive mulier. Cum panes coquebantur, adiurabant ignem nomine eius, ne panes combureret, donec redirent, quolibet abiissent, et iis concedebat. Si omnia miracula, quae Deus manibus eius edidit per singula scriberemus [1], ad finem non perveniremus. Quod omisimus, ne auditoribus dementia et segnities videatur.

Redeamus nunc ad ea quae supra narravimus. Cum regis milites beatum Philippum cepissent et ad terram Qŭărqŭārā duxissent, e porta huius civitatis egressi, eum reliquerunt et ianitori dixerunt, ut rex iusserat. Ille iis dixit: « Bene ». Et regis legati redierunt. Et tum pater noster Philippus *descendit in terram p. 220. Zālān. Pagani autem omnes obvios ibi interficiebant. Beatum autem Deus servavit, et ibi per eos transiit. Et in terram Tegrē pervenit, cum ibi Tarād'ana Egzi'e praefectus (makuanen) esset. Et ratum est in eo dictum Evangelii: « Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum caelorum [2] ». Et ibi consedit, loco solitudinis sibi electo. Et sanabat beatus aegrotos et laborantes, virtute precum suarum, et Deus preces eius audiebat et eius causa ostenta et miracula edebat, idque non solum ei, sed etiam iis, qui nomen eius cum fide invocabant.

Et diebus illis fuit praefectus (makuanen) terrae Ta[m]bēn nomine Ta'amāni Ba'egzi'abḥer, et fuit ei filia formosissima, sed dextra manus et pes eius debilia erant a primo natali die, neque ea movere poterat. Multi praefecti (makuānenet) eam expetebant, cum pulchritudinem faciei eius, suavitatem gratiamque formae viderent, neque morbum eius scirent, sed vitio corporis *cognito* deserebant. Eam videntes, pater et mater multum flebant et dicebant: « Filia nostra, si sana esses regibus idonea esses ». Haec et similia loquebantur. Et tum patri huius virginis de Philippo, viro clarissimo, dictum est: « Audivimus monachum quendam regi insultasse et regem eum e *terra* Šawā in hanc regionem expulisse. Is *monachus* aegrotos sanat. Si eam sanari vis, mitte ad eum, et celeriter sanabit ». Quibus auditis, praefectus ille gavisus dixit: « Si eam sanaverit, fortunae meae partem dimidiam dabo ». Fuit

[1] Cf. IOHAN., XXI, 25. — [2] MATTH., V, 10.

autem hic praefectus ditissimus. Et statim surrexit et filiam et dona multa portavit. Et interrogavit, ubi pater noster Philippus esset. Ei dictum est: « In loco solitudinis habitat, quem ipse delegit ». Ad hunc *locum* cum praefectus venisset, ad patrem nostrum Philippum monachum misit, qui diceret: « Excipe me, pater, ut ad te intrem; tuus enim sum servus, qui e longinquo venit ». Et nuncii patri nostro honorato Philippo retulerunt, qui dixit: « Quomodo de me cognovit? Pauper enim et inops
p. 221. *sum advena? Si me quaerit, ad me eum introducite ». Eum cum praefectus vidisset, ad patris nostri Philippi pedes procubuit et ei dixit: « Nonne es advena e terra Šawā, Christi causa expulsus, nomine Philippus? » Is animo submisso dixit: « Nomine is sum; sed quid a me vis? » Et dixit hic vir: « Gratia tua afficiar! » Et dixit pater noster Philippus: « Quid dices? » Et dixit hic vir: « Audivi te sanare aegrotos omnesque laborantes, et precatione tua infirmos firmitate donare ». Et respondit pater noster Philippus: « Num ego peccator sano? » Et dixit praefectus: « Vos sancti, sive mortuos in vitam revocatis sive aegrotos sanatis; vos ipsos humiliare et vestros proximos efferre soletis. Sed ad preces tuas confugio. Adiuva fidem meam, ut Deus tibi potestatem dedit ». Et ei pater noster Philippus: « Adiuvet, inquit, te Deus ex fide tua; sed quid vis, ut tibi Deus servi sui manu faciat? » Et dixit hic praefectus: « Dedit mihi Deus filiam formosam, facie gratam, sed manus eius dextra et pes debilia sunt, neque ea a primo die natali movere potest. Et multi praefecti eam expetiverunt; et voluerunt ut uxorem haberent, sed propter corporis vitium deseruerunt. Nunc igitur ad te adduxi; adiuva me, pater, ut potes; in tuas enim preces credo. Et dona haec servo tuo a me traduntur ». Et donorum numerus, quae praebuit, farinam hordeaceam mulus unus portavit, nĕhiguā unus, farinam duo muli, mel tres muli, panem portaverunt quatuordecim asini. Haec omnia ei praebuit. Et hic pater noster Philippus accepit, quasi ea comessurus, et clam pauperibus distribuit et discipulum donum praefecti accipere iussit. Praefecto autem pater noster saniem vulnerum suorum in veste *sua* quaesivit [1] et dedit et dixit: « Accipe, et obline filiam tuam

[1] Locus obscurus.

dicens: ‘ Sanare in nomine Domini nostri Iesu Christi, Dei vivi Filii! Hoc pus, quo te oblino est cruor vulnerum fidei effusus ad testimonium martyrio Christi tribuendum ’ ». His dictis ei dedit. Et tum *exiit vir hic et cum ex animo et tota p. 222. cogitatione credens filiam suam oblinisset, ut pater noster Philippus praeceperat, manus et pedes eius statim firmata sunt et recte constitit, vitiis carens, et ille ei dixit: « Gradere, redi in pace ». Et virgo haec recte ivit, pede suo et manus ei talis facta est, qualis altera. Et praefectus Deum glorificavit propter filiam sanatam. Et cum venisset, salutavit eum et ad pedes patris nostri Philippi procubuit, dicens: « Ecce Deus oratione et precatione tua filiam meam sanavit ». Et dixit pater noster Philippus: « Non oratione et precatione mea sanata est, sed propter fidei tuae pulchritudinem ». Denuo dixit praefectus: « Pater, mitte mecum discipulum tuum, ut dona afferat, quae tibi mittam ». Et dixit pater noster Philippus: « Quorsum haec mihi? Hesterna mihi sufficiunt ». Cum vehementer instaret discipulum suum nomine Bakimos misit. Qua re praefectus est gavisus. Filiam suam cepit et cum discipulo hoc abiit. Cum in urbem suam venisset, servi ei obviam venerunt et filiam ambulantem cum vidissent matri eius narraverunt. Haec ei obviam venit, eam amplexa, osculata est; et magna fuit laetitia in domo praefecti. Et homines multi, cum filiam eius sanatam esse audissent, et epulas magnas pauperibus inopibusque comparaverunt; et discipulus hic in domicilium bonum est introductus. Prima luce, quinquaginta boves et farina et frumentum et mel ei dedit, ut antea, et cum pace eum remisit. Et servis suis imperavit, ut huic discipulo boves agerent, donec ad patris nostri Philippi domicilium veniret. Et cum discipulus hic ad urbem appropinquasset, in forum intravit et incidit in virum qui Evangelium vendebat; et vidit id esse bonum. Et dixit huic viro: « Dic mihi huius Evangelii pretium; quod tibi dare possim ». Et Evangelii possessor dixit: « Quinquaginta boves sunt eius pretium ». Et reputavit secum hic discipulus: « Quorsum nobis omnia haec bona, si Deus nobis dat victum et vestem, quae sufficiant; diximus enim: ‘ Totum mundum reliquimus ’ et ludibrio Deus nos haec omnia coacervantes habet cum ei dicamus: Pater noster, qui es in coelis, panem nostrum cotidianum da nobis hodie [1] ». Haec cum dixisset di-

[1] Luc., xi, 3.

scipulus huic viro: « Ecce tibi, inquit, dabo ». Et statim dedit
p. 223. ei quinquaginta boves, *ipse autem sumpsit Evangelium et lae-
tatus est dicens: « Rebus caducis mihi comparavi aeterna, iis
quae putrescunt ea quae non putrescunt ». Et tum reliqua
dona praeceptori suo praebuit. Is ei dixit: « Num nihil est
aliud, quod ille tibi dedit, nisi haec? » Omnia enim spiritu
suo sciebat. Discipulus dixit: « Dedit etiam quinquaginta boves,
quos cum conspicerem mecum reputavi: ‘ Quorsum nobis haec
omnia? Pauperes enim sumus ’. Haec cum cogitarem, inveni
in foro Evangelium et iis hoc Evangelium emi ». Et dixit ei
pater noster Philippus: « Non decebat te, Bakimos, ita, sine prae-
cepto meo facere. Cum tantum temporis mecum fuisses, cur sen-
tentias meas non cognovisti? [1] » Et tum ei dixit: « Affer mihi
Evangelium quod emisti, et monstra mihi! » Et attulit disci-
pulus hic Evangelium et monstravit id. Beatus Philippus dixit:
« Evangelium bonum est, sed vide ». Et his dictis Evangelium
evolvit et reperit locum quo dicitur: ‘ Esurivi et non dedistis
mihi manducare [2] ’. « Audi, Bakimos; non dicit Dominus noster:
‘ Evangelium non emistis ’, sed dicit: ‘ Esurivi et non dedistis
mihi manducare, sitivi et non dedistis mihi potum ’ et quae se-
quuntur. Sume, in litigando cum hoc Evangelio perseverans ».
Quibus dictis tum adiecit: « Affer mihi bonum meum et redde
huic discipulo [3] ». Tum Bakimos hoc Evangelio accepto in forum
est profectus, dolens et dicens: « Contristavi praeceptorem meum
ignorantia mea. Domine Iesu Christe, adiuva me hac hora ».
Haec cum diceret, in forum est profectus et invenit virum, qui
Evangelium quinquaginta bovibus emendum quaerebat. Huic
Bakimos dixit: « Ecce Evangelium, quod mihi comparavi quin-
quaginta bovibus, ut dicis ». Et inter eos pactum est, et dedit vir
ille Bakimos quinquaginta boves, et Bakimos reddidit ei Evan-
gelium, et boves cepit et rediit ad praeceptorem suum, quod
voluntatem eius fecerat laetus. Cernite hoc miraculum, dilecti,
editum sanctorum causa. Nam primum discipulus de abstinentia
cogitavit, praeceptor autem de pauperibus. Uterque caelestia
p. 224. in animo habuit, *non terrena. Praeceptor credidit Deum sibi
boves redditurum esse, discipulus autem non dubitavit. Nam
uterque ac quaesivit tamquam granum sinapis, fidem, quae

[1] Cf. Iohan., xiv, 9. — [2] Matth., xxv, 42. — [3] Locus obscurus.

montes movet [1] ficusque evellit [2]. Tum pater noster hos boves pauperibus et inopibus distribuit et discipulo suo dixit: « Scito, mi fili, nunc dictum esse Evangelium in caelo ore Spiritus sancti, rerum arcanorum gnari [3] ».

Ita pater noster Philippus tres annos hac in regione vixit, ubi erat expulsus. Et fama eius per omnes fines Tegrē ivit. Et post tres annos rex Amda-Syon mortuus est et regnum filius eius, Sayfa-Arʿād, iniit. Tum rex Sayfa-Arʿād cum patre nostro Iacobo metropolita pacto sanxit, *ne* patris vestigia sequeretur, sed una cum uxore esset. Id metropolitae placuit, qui ei benedixit omni benedictione spiritali et dixit: « Audi nunc quendam sermonem, quem tibi dicam ». Et dixit rex: « Dic, quaeso ». Et dixit metropolita: « Audi, quae tibi sim dicturus de patre nostro Philippo, quem pater tuus expulerat, cum adhortaretur ne patris uxorem in matrimonium duceret. Mitte nunc, qui eum reducant. Nam ille civitatis est praesidium ». Et dixit rex: « Sit ut dicis ». Et vehementer gavisus est hac re metropolita. Et tum abierunt missi a rege et eo venerunt, ubi pater noster Philippus versabatur, et ceperunt eum e sede eius et deduxerunt. Et lacrimaverunt oppidani omnes, nam erat, tamquam murus oppidi et aegrotorum eorum medicus. Et cum pater noster ad metropolitam adduceretur, metropolita consurrexit et amplexus eum est et osculatus, et diu ambo fleverunt. Et dixit metropolita: « Gloria sit Deo, qui te, Philippe, in carne versantem mihi ostendit, priusquam transmigraverim ». Et ambo plures dies consumpserunt, de Dei maiestate colloquentes. Metropolita narravit se cum rege pactum habere, ut una cum uxore viveret. Pater noster Philippus dixit: « Bene dixisti; sed mihi verbum eius impletum iri non videtur ». Tum metropolita beatum Philippum in terram eius dimisit, et rediit pater noster *laetus, Dei p. 225.
voluntate, in coenobium sepulchri patris nostri Takla-Hāymānot, qui est pater eius in gratia. Et gavisi sunt liberi eius eum cum vidissent, et visus est iis quasi vir qui a mortuis surrexerat.

Et multos post dies exstitit vir quidam Za-Amānuʾēl, nominis voce sed prorsus non re. Nam regem pellexit cum diceret: « Non licet tibi una cum uxore vivere, rex enim es, rex autem tres uxores habere iussus est ». Sed Dei nostri

[1] Matth., xvii, 20. — [2] Luc., xvii, 6. — [3] Mihi obscurum.

Emmanuel non hoc est iussum. Sermo enim eius veritas est [1], et rectae sunt omnes viae eius [2], et non est iniquitas in eo [3]. Hic autem Za-Amānu'ēl Dei nostri nominis gestator fuit appellatione, sed contemptor mandatorum eius, a Domino nostro datorum, ut servarentur, Apostolis suis, quos amicos suos fecerat et heredes, cum diceret: « Si diligitis me, mandata mea servate [4] ». Hic vir, nisi legum violator esset, regem non adduxisset, ut tres uxores eodem tempore duceret, cum diceret: « Regi est praeceptum ». Neque dixit: « Omnibus *est concessum* ». Itaque Deum partium studio duci fecit, nempe *regem* propter regnum eius timere, et pauperem propter paupertatem eius despicere. A qua re Deus noster est alienus! Ubinam Za-Amānu'ēl invenit dictum esse: « Praescriptum id est regibus, ut tres uxores habeant », postquam apparuit lex christiana? Num ex legis libro, aut Evangelio et Apostolorum epistolis et ex omnibus dictis Pauli, qui lingua myrrhina dicitur? Num e didascaliis et ex libro Synodi, ab ecclesia sancta acceptis? Hoc iusso quaesito, quod dixerat, in libris, qui egregia docent et verba iusta fantur, non reperimus, cur doctrinam eius non contemnamus. Qua de causa nominavimus eum Za-Amānu'ēl, i. e. portatorem nominis Dei et legum eius spretorem ». Nos secuti sumus dictum Iohannis Apostoli, dicentis: « Qui dicit se Deum amare et mandata eius non custodit, mendax est [5] ». Et multa testimonia huius rei ex Vetere et Novo Testamento proferre mittimus, ne sit longa narratio.

Redeamus ad ea, quae narrare coepimus, quomodo Za-Amā-
p. 226. nu'ēl *regem commonuerit. Rex, cum Za-Amānu'ēl dixisset: « Te tres uxores ducere oportet », respondit: « Quid agam? Nam pollicitus sum me cum una uxore victurum esse ». Et dixit hic homo nequam: « Noli dolere. Nam cum metropolita loquar, qui ad episcopatum non est idoneus. Itaque tibi recte egisse *videbor* ». Quod consilium malum regi placuit et dolo ad metropolitam misit, qui dicerent: « Veni. Tecum enim loquetur et concertabit vir, qui tibi dicat: ' Non es idoneus ad metropolitae dignitatem ' ». Qua re audita metropolita ingemuit et vehementer lacrimavit, et dixit: « Ecce ratum est vaticinium dile-

[1] Cf. Iohan., xvii, 17. — [2] Dan., iii, 27. — [3] *Ps.* xci (xcii), 15. — [4] Iohan., xiv, 15. — [5] Cf. I Iohan., ii, 4.

cti mei Philippi ». Et misit abbas Iacobus metropolita ad regem, qui diceret: « Opperire me, ad tempus matutinum diei quadragesimi, quoad ad te veniam ». Et misit ad patrem nostrum Philippum epistulam: « Celerius ad me veni, tecum liberis tuis sumptis illis XI antistitibus (mamherān) ut de fide consilium habeamus. Exstitit enim ex magorum numero vir quidam, qui regem pellexit, ut tres uxores duceret et feriis quarta et sexta ederet ». Tum pater noster Philippus undecim antistitibus convocatis, celeriter est profectus et ad metropolitam venit. Hi alter alterum osculati sunt osculo spiritali, et narravit metropolita patri nostro Philippo omnia, quae rex ei dixerat et quae ipse ei responderat, cum diceret: « Opperire me quoad diem constitutum ». Quae cum ex metropolitae ore pater noster Philippus et undecim antistites audissent, dixerunt: « Praeoccupemus precari Deum, qui nobis imperaverit: 'Orate, ut non intretis in tentationem [1] '. Oratio enim est fundamentum et finis rei ». Inter eos pactum est, ut Deum precibus precarentur usque ad solis ortum diei quadragesimi. Quadraginta diebus expletis, rex in solio regni sui consedit regiis indutus vestimentis et iussit metropolitam cum ornato Philippo adduci. Fuit autem magnus conventus (cohortis) regis et metropolitae et provinciarum praesidum (seyumān) et sacerdotum et antistitum Ecclesiae. Tum surrexit legum spretor Za-Amānu'ēl et dixit: « Tu, abbas Iacobe, non idoneus es ad dignitatem metropolitae magnae terrae Aethiopiae ». Et ter ita dixit. Et diu tacuit abbas Iacobus, tandem surrexit et Spiritu sancto respondit *et regi dixit: « Elige unam e tribus rebus ». p. 227.
Ille dixit: « Quamnam ». Et sanctus ei dixit: « Non loquar cum hoc legum divinarum ruptore, qui os suum in caelo posuit et cuius lingua transivit in terra [2], et qui maluit homini obsequi, quam Deo, cum honores sibi quaereret. Placeant tibi, rex, ea quae dicem: 'Mane in pacto, quod est inter me et te de una uxore; si autem hoc pactum abnegabis, me gladio interimes, sin aliter, remitte me in terram meam ». His regi dictis, abbas Iacobus metropolita Za-Amānu'ēl exsecratus est et anathemate apostolico anathematizavit. Tum legis ruptor surrexit et dixit regi: « Loquere cum eo ego, tibi

[1] MATTH., XXVI, 41. — [2] *Ps.* LXXII (LXXIII), 9.

consilium dabo ». Tum rex metropolitae dixit: « Cras tibi dicam, quid decreturus sim; hodie in cellam tuam abi ». Tum consurrexerunt metropolita et Philippus et omnes sacerdotes et in domicilia sua redierunt; regi autem vir iste, veri inimicus, persuasit ut metropolitam in terram eius remitteret et antistites cum eo convocatos de sedibus eorum expelleret. Id consilii regi placuit. Eadem nocte suasor regis maledictus morbo correptus est; totum enim corpus eius scabie est affectum et mortuus est exsecratione devotus sicut Arius, dicens: « Iacobus et Philippus me crucibus suis percusserunt ». Sole orto metropolita venit et regi dixit: « Quid de me constituisti? » Rex dixit: « Expulsus sis e terra mea et in tuam redi ». Metropolita dixit: « Bonum de me consilium iniisti, sed malim, me interficias, quam redire in regionem meam; sed sit Dei voluntas ». Tum sumptis ornato Philippo et omni synodo ecclesiastica et illis undecim antistitibus, in ecclesiam est profectus. Et dixit iis metropolita: « Magna persecutio in nos ab haereticis et defectoribus fiet; quid dicetis? Parebitisne voci meae et accipietisne consilium meum an non? » Et omnes una voce responderunt: « Quonam eamus a iussis tuis, pater? Etiam si expellendi aut interficiendi simus, faciemus, quaecumque nobis
p. 228. dixeris ». Et dixit iis *abbas Iacobus metropolita: « Ne consentiatis cum haereticis et apostatis, qui vobis dicent: ‘ Cibum sumite feriis quarta et sexta vigiliae nativitatis Domini causa ». Qua re dicta, septem lucernas accendi iussit et dixit: « Olim Philippum omnibus vobis praeposui, sicut Petrum, nunc autem expulsus sum, ut ratum sit dictum a Domino nostro: ‘ Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam, non consummabitis civitates Israel [1] ’. Et me expulso, Philippus vobis sit pro me, et faciatis, quidquid vobis dicet, et si dictum meum et dictum Philippi dilecti mei transgrediemini, sic vobis Deus faciet ut *faciam* in hac exstinctione ». Quae cum diceret, lucernas exstinxit, numero septem. Et omnes dixerunt: « Amen ». Tum denuo accensae sunt lucernae et exstinctae septies. Et obtestatus eos est ne in factiones scinderentur, et ad tābot adduxit, ut iurarent denuo. Quo facto, metropolita consurrexit et collum Philippi est amplexus, et amplexi sunt alter alterum, et fle-

[1] Matth., x, 23.

verunt fletum acerbum diu, ut omnes spectantes multum fletum eorum mirarentur. Tum metropolita caput patris nostri Philippi osculatus est dicens: « Mi dilecte, abhinc in regno caelorum alter alterum videbimus. Et si tu me praeveneris, ora pro me, ut ad te veniam; si autem ego te praevenero, ego pro te orabo, ut ad me venias ». Quibus dictis, caput et oculos eius est osculatus. Et dixit ei pater noster Philippus, lacrimas profundens et vestem suam conspergens: « Pater metropolita, inquit, hic calamus lacrimarum cordi tuo inscribat, ut mei semper interdiu et noctu sis memor. Rogo te, mi pater, et tibi valedico. Tu enim mihi pater et praeceptor fuisti pro patre meo Takla-Hāymānot ». Et dixit: « Vae mihi! Ille enim a me morte est distractus, tu autem in vita a me distraheris. Abhinc enim apud me non reperiam eum, quem mittam de [1]... Vae mihi! Abhinc panem edam lacrimans duas enim inaestimabiles margaritas abscondidi: *unam in morte, alteram in p. 229. vita. Pater mi, ora pro me. Nam sementem fecisti in rupe, cui humus deest et plantam posuisti inter spinas et tribulos ». Haec et similia locutus pater meus Philippus lacrimavit et tum dixit abbas Iacobus: « Noli metuere, mi dilecte; si non in carne nobis invicem obviam veniemus, in regno caelorum inter nos congrediemur. Tu autem militiam inimicorum, precibus patris nostri Takla-Hāymānot et oratione sanctorum veterum, qui tecum usque ad ultimam vitae diem erunt, vinces ». His dictis, alter alteri pacem dederunt et osculati sunt alter alterum osculo spiritali, et tum in pace abbas Iacobus a patre nostro Philippo et undecim antistitibus est dimissus, ut in terram suam iret. Et Dei voluntate in terram Aegyptiam rediit, et, cum venisset, ianuam aperuit domus suae et intravit, et reperit post septem annos carbones candentes nondum exstinctos, quos absconderat, cum in terram Aethiopiam proficisceretur. Cuius oratio et virtus auxilii nos servet, cum eximus et redimus, in saecula saeculorum. Amen.

Caput XVII.

Postquam metropolitam prosecutus est pater noster Philippus ad regem rediit. Et dixit rex beato: « Fac oblationem mane fe-

[1] Aliquid desideratur.

riis quarta et sexta, si hos in dies cadet vigilia festus Nativitatis Christi ». Et dixit pater noster Philippus: « Quid est, cur ita agam? » Et dixit rex: « Quia dies est natalis Domini nostri ». Et dixit beatus: « Num duo sunt dies natales Domini nostri? Neque enim dicimus: ‘ Duobus diebus est natus ’, sed uno die, qui omnibus fidelibus est notus, i. e. die undetricesimo, non duodetricesimo mensis tāḫsās. Et quotannis diem festum natalem Christi celebrantes, non dicimus: ‘ Quotannis est natus ’ sed ita facimus, ne oblivione obruatur memoria diei quo Dominus noster Iesus Christus ex Domina nostra sancta Virgine Maria in carne natus est, ad Adam et semen eius servandum, quinque milibus et quingentis annis a mundo creato confectis, regente Caesare Augusto, Romanorum rege, cuius nominis interpretatio est « splendor », et diebus Herodis, qui Hierosolymis regnabat, p. 230. *cum Idumaeus esset. Memoriam autem baptismi Domini nostri Ecclesia semel quoque quotannis celebrat, ne in posteriore aetate oblitteretur. Ut aliis verbis dicam, baptismus Domini nostri est unus, is qui fuit anno quinto decimo regni Tiberii Caesaris et Herodis tertii, Galilaeae regis, et Caipha et Anna pontificibus, ut debitorum nostrorum chirographus tolleretur et vetusta creatio nostra renovaretur, nobis gignendis eo[1] et Spiritu sancto. Memoria crucifixionis et mortis et resurrectionis Domini facimus quotannis; at ille neque cruci affixus est aut mortuus est aut resurrexit quotannis, sed semel cruci affixus est et mortuus et resurrexit, neque deinde iterum est mortuus, ut dictum est: ‘ Mors illi ultra non dominabitur ’[2]. Sed dicimus vobis: ‘ Edocite eos, qui post nos venturi sunt, summam verae narrationis, quomodo natus et baptizatus et mortuus sit et resurrexerit ’. Id autem, rex, dixisti: ‘ Celebra festum Nativitatis Christi, missa pridie diei natalis Christi mane facta ut laetaremur cibis pinguibus ’; liber Apostolorum imperat ieiunium et abstinentiam, non carnem edendam et vinum bibendum, et oblationem faciendam hac die, ut diebus ieiunii sanctae quadragesimae, vesperis diei, qui Baptismum antecedit. Sic imperat liber, neque ego tuum iussum faciam, lege Scripturae neglecta ». Et dixit rex: « Semper regis verba contemnis. Cur liber dicit: ‘ Hodie est natus? ’ Nisi mihi assenseris, ex

[1] I. e. baptismo. — [2] *Rom.*, vi, 9.

urbe mea expelleris; si autem assenseris, a me honoraberis ». Et dixit pater noster Philippus: « Rex, dum dicis: ‘ natus est ’ edere vis, neque consideras, quid significet. Si dicti virtutem scire non vis, ede ieiunio quadragesimae feriis quarta et sexta, et tum ieiunium serva; ego autem tuos honores nolo, dicta tua non audiam. Ruptor enim es dicti iuratorii et ruptor pacti, tu qui dixeras: ‘ Non nisi unam uxorem ducam ’, et multas duxisti. Mentitus igitur es Deo, non hominibus [1]. Qua de re vigilia Nativitatis Domini edere mihi displicet neque assentior. Potius fidei causa expellar. Fac de me, quod tibi placet ». *Et p. 231. iussit rex eum cum undecim antistitibus, liberis eius, in terram paganorum expelli. Ibi derelictus cum discipulis suis vixit, herba, sicut animalia, tres menses vescens. Quodam die Muhammedanus quidam arcum tetendit, ut patrem nostrum Philippum contingeret occideretque. Et monacha quaedam manibus protensis: « Desiste, inquit, a praeceptore meo ». Et rediit telum et manum eius percussit, et mortua est sancta. Et ratum est in ea id quod Redemptor noster dixerat, qui animam posuerat suam pro proximo suo [2]. Hunc autem Muhammedanum sanctus est exsecratus, et statim ille est dilapsus et mortuus.

Et post tres menses regi relatum est monachos et monachas esse interfectos [3]. Et iussit rex Philippum adduci. Qui repertus est, cum diabolos expelleret, et captus cum undecim antistitibus, liberis eius, ad regem est deductus. Ad regem cum venisset, ille dixit: « Numquid nunc parebis dictis a me de Nativitatis Domini vigilia? » Philippus dixit: « Nonne audisti id quod dicit Scriptura: ‘ Ne consentiatis paganis, qui dicunt: Manducemus et bibamus; cras enim moriemur [4] ’? Et denuo id dicit: ‘ Vigilate, neque ieiunium rumpatis praetextu diei festi ’. Et antea eadem de causa eram expulsus et tu pro fide me expuleras neque te a peccato tuo avertisti, neque ego a fide mea et pristino more meo me avertam. Quid vis, de me fac ». Tum rex beatum e castris suis educi et in insula, quae est in lacu Zoi, collocari iussit, donec ad ea se converteret, quae

[1] Cf. *Act. Apost.*, v, 4. — [2] Cf. de monacha Markēzā in *Acta s. Honorii* (f. 33; vide supra in hoc vol. p. 77) narrationem. — [3] Supra de hoc nihil est dictum. Aliquid omissum esse videtur. Cf. tamen quae in *Acta s. Honorii*, ff. 33-34 (vide supra pp. 77-78) narrantur. — [4] I *Corinth.*, xv, 32.

rex vellet. Si autem regis mandato non pareret, ibi morte mala moreretur.

Tum pater noster Philippus comprehensus est, et vinctus eo deductus est, ibique vinctus sex menses sedebat. Et Deus manu eius portenta et miracula ita edidit, ut quisquis nomen eius implorans et in orationem eius credens, ab omni morbo suo sanaretur. *Narremus quaedam* e miraculis et portentis patris nostri
p. 232. *Philippi, quae edebat, cum in Zevai esset. Ad initium huius lacus muhammedanus quidam habitabat, qui in Christum non credebat. Ei erat filius correptus a diabolo, qui eum valde dementem faciebat; et multi medici ei mederi non potuerunt. Quodam die diabolus ore huius pueri, exclamavit: « Nisi Philippus vinctus venerit, non exibo ». Qua re ex ore filii, quem diabolus correptum tenebat, audita, muhammedanus pater surrexit et quaerebat, ubi Philippus pater noster esset. Quem pedibus vinctum vinculis ferreis invenit. Et dixit muhammedanus: « Adiuva me, pater, veni mecum. Diabolus enim filium meum corripuit dementemque fecit ». Et dixit pater noster Philippus: « Non possum ire; vinctus enim sum ». Dixit muhammedanus: « Nisi mecum ibis, filius meus morietur ». Et dixit pater noster Philippus: « Etsi veniam, nisi in Christum credis, ille non sanabitur ». Et ille huic dixit: « Filio meo oratione tua sanato, omnia faciam, quae mihi dixeris ». Tum sanctus, aqua sumpta, pedes lavit et muhammedano dedit et dixit: « Vade, asperge filium tuum, dicens: 'In nomine Christi, Filii Dei vivi, ex Virgine sancta Maria nati, exeas diabole, ait tibi Philippus, sancti nominis eius causa vinctus '. Puero sanato ad me veni, ut cum filio tuo et uxore et omnibus hominibus domus tuae in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti baptizeris ». Muhammedanus cum in domicilium suum venisset, filium corpus suum lapidibus lacerantem invenit. Diabolus hic cum patrem aquam, quo sanctus se laverat, ferentem vidisset, ore pueri exclamavit et dixit: « Philippe, me olim ex magi filio expulisti. Et tum oppido illo tibi relicto huc perfugi, neque in fidelium domum intravi, sed in muhammedani domum intravi. Quid dicam? Noli me orationis tuae igne comburere. Ipse enim mox exibo ». Quibus verbis ex ore diaboli auditis, aspergit filium suum, cum diceret: « Aspergo te in nomine Iesu Christi, quem Philippus praedicat ». Tum diabolus veluti ignis ardens

e puero hoc exiit, *et deinde velut fumus evanuit, et tum paulo p. 233. post expergefactus est *puer*, et cibum ei dederunt et statim convaluit. Et cum hoc muhammedanus omnibus cum hominibus domus suae se conversurus esset, proximus eius venit et dixit: « Cur propter parvam hanc causam fidem tuam relinques? » Qua de causa ad patrem nostrum non est profectus, neque in Christum credidit. Satanas, cum hunc muhammedanum in Christum non credidisse vidisset, septem diabolos nequiores priore cepit [1] et in filium, uxorem, omnesque homines domus eius intrarunt. Et flevit hic muhammedanus, loquens: « Si proficiscar, me non excipiet; neque enim iussum eius feci: ‘ Accipe baptismum in Christo ’ ». Et coepit quaerere praetextus ut proponeret *ea*. Et dixit hic muhammedanus: « Proficiscar, eique dicam: ‘ Diabolus resistit, ne filium meum relinqueret, multo minus ut exiret ex eo, *ex* uxore, quae desipuit, *ex* omnibus hominibus domus meae ». Quo consilio capto, quod non verum erat, ad sanctum Philippum est profectus et narravit, ut supra diximus. Et tum cognovit per Spiritum sanctum, qui in eo erat, sanctus Philippus, et dixit huic muhammedano: « Cur mihi loqueris orationem fallacem et verba cum mentireris? An putas me de te nescire? Inest mihi Spiritus divinus, qui arcana novit et omnes animorum sententias aperit. Audi, fili perniciei, nonne dixerunt tibi propinqui tui: ‘ Cur propter parvam hanc causam patris tui legem relinquis? ’ His auditis iam ad me non es profectus. Quamobrem Deus adduxit diabolos, qui in domo tua considerent; pro suis enim operibus cuique tribuitur ». Quibus verbis auditis, muhammedanus facie humum conversa, se coram patre nostro Philippo prostravit et ei dixit: « Ignosce mihi, pater; nesciebam te omnia scire, sicut Deum, qui arcana cordium humanorum novit. Sed fac mihi hodie gratiam; abhinc faciam quidquid mihi dixeris, *neque a iussis tuis de- p. 234. cedam ». Et dixit pater noster Philippus huic muhammedano: « Cur me hominem tui similem, Dei similem facis? ego enim sum pulver et cinis, Christi causa in vincula coniectus, cum in nomen eius fidem praedicarem. Sed cave; antea es mentitus; noli in posterum peccare, ne deterius aliquid tibi accidat [2] ». His dictis, aqua sumpsit et manus pedesque suos vinctos lavit.

[1] Cf. MATTH., XII, 45; LUC., XI, 26. — [2] IOHAN., V, 14.

Et dixit ei: « Vade et asperge eum, ut prius ». Et abiit hic muhammedanus, laetus, et invenit uxorem et filium et homines domus suae se invicem mordentes canum modo. Et constitit ad ostium domus suae et primum exclamavit: « In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, in quem Philippus credit atque etiam ego credò, exite domo mea spiritus impuri ». Haec cum diceret, omnes aspersit. Tum diaboli ex iis fugerunt, et domui quies est data. Tum muhammedanus, hominibus domus suae et omnibus liberis suis sumptis, ad patrem nostrum Philippum est profectus. Ad quem cum venissent, in Dominum nostrum crediderunt, et ille omnes baptizavit et iussit eos communicare corpori et sanguini Christi. Et cum communicassent altari, in pace domum redierunt et usque ad obitum suum in fide Christi vixerunt. Tum ille in insulam Zewāy est deductus.

Caput XVIII.

Et sex mensibus expletis ex quo est vinctus, rex misit ministros, qui patrem nostrum Philippum adducerent. Et cum adduxissent, dixit ei rex: « Ne nunc quidem mecum consentis? » Ille dixit: « Quomodo tecum assentiar in eo quod dixisti: ‘ Edite feriis quarta et sexta? ’ Quam tibi assentiar et ita faciam, potius moriar ». His auditis rex est iratus et de Philippo et omnibus orthodoxis, qui patri nostro assentiebantur, pronunciavit et eos distineri iussit, cum diceret: « Discedant milites mei ab iis hominibus, qui cum monacho hoc con-
p. 235. sentiunt, ut cum iis pugnemus, *qui mihi sunt adversarii et in monachi consilio permaneant ». Et tum descenderunt orthodoxi cortice arborum coronati et dicentes: « Nos sumus Dei populus », cum regis milites descendissent coronati mĕrwāya et dicentes: « Nos sumus regis milites ». Et fuit numerus hominum Dei mille myriades, regis autem militum trecentae myriades. Et iussit rex equum adduci, ut in pugnam proficisceretur. Tum regina surrexit et ad tentorium eius fugit et vestibus discissis ei comprehenso dixit: « Verumne est te dixisse: ‘ cum Dei hominibus pugnabo? ’ Quod non est bonum ». Haec cum illa dixisset, *consilium suum* obiecit. « Quid, inquit, de hoc monacho agam? Eum si reliquero, omnem populum pelliciet et sibi devinciet, sed expulsus sit neve in castris

meis aut in suo coenobio sedeat ». Tum eum mitti iussit in oppidum terrae Dāmot, quod Gamaski dicitur, oppidum paganorum. « Eo, inquit, illum deducite, et ibi interficite, et nos ab eo requiescemus ». Et missus est Philippus, cum rex iussisset, in hoc oppidum, cuius nomen supra diximus. Et vixit ibi unum annum, verbum fidei praedicans. Et quodam die, cum beatus Philippus fastigio collis Damasco *iret*, obvius ei factus est praedo ex numero paganorum, facie nigra, hasta et clipeo ornatus, qui veniebat, impetu accurrens, et ad sanctum Philippum appropinquavit. Et tum sanctus eum crucis signo obsignavit, dicens: « Deus te refutet et in partes duas discerpat ». Quo momento hic niger desiluit et hastam in sanctum mittere voluit. Dum mittit duas in partes est divisus, hastam dextra, clipeum sinistra tenens. Dimidia enim corporis pars pependit, áltera pars cum pedibus in terra mansit. Tum hic abominatus exclamavit: « Cogitavi petere mortem huius sancti Dei et nunc haec omnia mihi acciderunt ». His dictis cecidit et est mortuus. Et perterriti sunt omnes fideles, qui hoc viderant et audierant. Et glorificaverunt Deum, qui miracula et signa edit manu servi sui sancti patris nostri Philippi.

Caput XIX.

*Unum post annum, ex terra Aegyptia venit metropolita nomine abbas Salāmā. Et cum venisset omnes primores Ecclesiae p. 236.
convocavit et regi dixit: « Ubi est episcopus archipresbyter (liqa-kāhnāt), primus martyr, cuius est virtus[1] Spiritus sanctus ore abbatis Iacobi metropolitae dicens: ‘ Reperies virum, virum Dei, Philippum dictum, columen et fundamentum sanctae Ecclesiae, cuius causa et imber in terram cadet et arbores deserti fructus ferent, et dabitur emolumentum lac, mel, panis generi humano et herba pecori. Is si a terra Aethiopica aberit, tota peribit civitas; sed cuius precatione quae est grata, sicut incensum coram Deo, a tentatione servatur. Quidquid dixerit, fac; neque rex, voci eius obsta. Spiritus enim sanctus sicut Petrum, Apostolorum caput, hunc summum caput praefecit ’. Et patriarcha mihi est locutus: ‘ Beatus es, quod sancto

[1] Textus corruptus esse videtur. Expectes: quem Spiritus sanctus elegit.

Dei Philippo obviam ibis. Semper enim omnibus horis vidi in eum descendere Spiritum sanctum et angelos ponere in eius caput tres coronas. Beatus est is, cui contigit, ut manus et pedes eius oscularetur '. Ubi est hoc praesidium urbis et murus fidei et sanator aegrotorum? Ubi est firmator infirmorum et consolator maestorum? Ubi est orborum pater, et qui finem facit dolorum viduarum, et iudex iustus verusque oppressorum? » Quae et similia cum metropolita regi dixisset, hic contremuit et miratus est. Tum rex metropolitae dixit: « Cum hic Philippus mihi esset oblocutus, et iussis meis obstetisset, eum de solio eius expuli et alio in oppido, qui in mea dicione est, habitare iussi ». Et dixit metropolita: « Ordinationes facere non possum, nisi Philippus veniet ». Tum rex famulos misit, qui eum reducerent.
p. 237. Nuncii eum Damāsqi in oppido *populum docentem repererunt. Et regis servi sanctum Philippum sumpserunt et in castra eius adduxerunt. Rex ad metropolitam *nuncios* misit, *qui dicerent*, ut ad se veniret. Et venit metropolita et Ecclesiae primores et patri nostro Philippo obviam venit et osculatus est eum osculo spiritali. Et magnum conventum fecerunt. Et dixit metropolita patri nostro Philippo omnibusque primoribus: « Omnia, quae abbas Iacobus vinxerat, mihi solvit. Nunc regi consentite in lege fidei orthodoxae ». Et consurrexit beatus Philippus et dixit metropolitae: « Si est orthodoxus, consentimus; si autem est ruptor fidei, ob metum regis non consentiemus. Anathema autem abbatis Iacobi non ab eo solo imposita est, sed ante metropolitam Iacobum Apostoli eam imposuerunt, cum dicerent: ' Quisquis ieiunium quadragesimae rupserit et feriarum quartae et sextae, si metropolita aut patriarcha erit, de gradu suo detrudatur; si autem episcopus aut sacerdos, aut diaconus, aut rex, dignitate sua privetur, si autem laicus, expellatur '. Rex autem nobis dicit: ' Rumpite ferias quartam et sextam propter vigiliam Nativitatis Christi ». Et dixit metropolita: « Hoc ne ego quidem dicam: ' Edite ', interdictum enim est religione ». Et dixit rex Philippo: « Quoniam tu es auctor rei et regis adversarius, si ille mensam repudiaverit, tu missam dic ut omnes homines te videant et tibi assentiantur ». Et dixit pater noster Philippus: « Hoc mihi regis metus erit. Nonne audisti Dominum nostrum dixisse: ' Qui confitebitur me coram hominibus, confitebor et eum coram Patre

meo, qui in caelis est [1]; qui autem me confusus fuerit, et verba mea in generatione ista adultera et peccatrice, et Filius hominis confundetur eum, cum venerit in gloria sua et in gloria Patris sui! [2] ' Quid maius est, sacrificiumne iustitiae an mensa corruptibilis? » Et dixit rex patri nostro Philippo: « Fac sacrificium mane, mensam autem pone ea hora, qua diebus ieiunii esse solet ». Et dixit pater noster Philippus: « Quid, rex, iubes? Sacrificium mihi est faciendum diei natalis Christi causa, mensam autem, ut a cibo abstineam? Hoc dictum est ineptiae dictum ». *Quae cum pater noster Philippus dixisset, p. 238. consurrexerunt sacerdotes tentorii (kāhnāta za-dabtarā) et metropolitae dixerunt: « Nonne scis, pater noster, ex computu Hebraeorum et Graecorum dies natalis Iesu Christi fuit die duodetricesimo mensis tāḫsās, ex ratione autem Aegyptiorum et Aethiopum die undetricesimo mensis tāḫsās? ». Qua de causa dicimus: « Celebremus festum die vigiliae ». Et dixit pater noster Philippus: « Id, quod dixistis, *facientes* Hebraei et Romani celebrant die duodetricesimo, non undetricesimo postquam, *secundum eorum computationem* Nativitas Christi praeteriit, tamen si ita faciunt celebrant non duos dies, sed unum, ut dicitis. Nos et Aegyptii ex nostro computu celebramus, sicut testamini nobis, die undetricesimo, neque celebramus die duodetricesimo mensis tāḫsās, cum dies natalis Christi nondum venerit; ii autem, quos dixistis, unum diem celebrant, nos quoque unum diem celebramus. Cur igitur dicitis: ' Celebremus duos dies? ' Neque enim Dominus noster duobus diebus est natus, sed uno. An dicere audetis: ' Nascebatur duobus diebus? ' Quo ne adducat vos Dominus! ». Quae cum pater noster dixisset, rex iratus sancto dixit: « Adversarie, si consentis, consenti; sin aliter, expulsus sis; tu enim exsulare soles ne alios illicias ».

Tum surrexit ornatus Philippus et ex regis castris abiit in terram Kosogē, i. e. in terram Ṣelālš, cum duabus filiabus suis spiritalibus, nomine monachatus Makĕbyu et Orni; haec enim regio fuit patria harum sanctarum, sponsarum unius virginalis sponsi, Christi puri. Harum filiarum spiritalium causa, pater noster Philippus paucos dies ibi habitavit cum abiret

[1] MATTH., X, 32. — [2] MARC., VIII, 38.

in oppidum, ubi Dei voluntate cursum suum esset finiturus. Et cum pater noster ex hac terra transmigrare et eo ire, quo Deus iusserat, vellet, Makĕbyu et Orni filiabus suis vocatis, valefecit dicens: « Abeo ut Dei mei voluntatem faciam; vos autem manete, et hic martyres eritis et cursum vestrum conficietis, idque non vos solum, sed etiam multi alii. Et
p. 239. amore *divino commoti vobiscum sanguinem suum profundent donec fluat, ut torrentes hiberni ». Quae locutus est sanctis mulieribus Makĕbyu et Orni, praesciens omnia per Spiritum sanctum, qui ei inerat. Quibus dictis, pater noster Philippus iter iniit et comitatae eum sunt Makĕbyu et Orni lacrimas profundentes. His dictis, pater noster Philippus iter iniit. Rex autem cum audisset sanctum habitasse in terra Kosogē, verbum fidei docentem, furore agitatus, milites suos misit, qui omnes incolas Kosogē, viros et mulieres, senes et infantes interficerent. Milites cum venissent, omnibus Kosogē incolis convocatis, regis iussum dixerunt. Qua re audita, sanctae mulieres Makĕbyu et Orni altera alteram praeventura martyres fieri studebant et ad Christum ire, quem adamaverant et a quo ipsae adamatae erant. Et constiterunt ante milites, qui necem nomine regis nuntiaverant. Et dixerunt: « In Christum credimus, fide recta beati Philippi, quam constituerunt patres nostri Apostoli et Paulus, vas electum, qui statuit potestatem anathematizandi aetati futurae, ne alia acciperetur doctrina, nisi eorum doctrina, quae Spiritui sancto placet; sive homo sive etiam angelus doceret [1] *illam*, praecepit et exsecratus est ne acciperetur. Fides autem regis non accipienda est, quia inclinat ad indulgentiam ventris delicto ieiunio feriarum quartae et sextae et neglecta obtestatione Apostolorum omniumque Ecclesiae praeceptorum, ne ederetur his diebus, feriis quarta et sexta praetextu dierum festarum, nisi die natali Christi praeclaro undetricesimo mensis t ā ḫ s ā s et die festo baptismi Christi undecimo mensis t e r et diebus Pentecostes [2], quod sit additamentum Paschae, resurrectionis Domini nostri. Reliquis diebus, qui rumpet ieiunium dierum festorum causa, anathematizetur. Et si necesse est nos de fide cum rege consentire, qui anathema in se convertit, melius est nos mori ». Haec cum dixissent mulieres sanctae

[1] Cf. *Gal.*, I, 8. — [2] I. e. dies quinquangīnta qui proxime sequuntur festum paschale.

Makěbyu et Orni, fidem suam confitentes, regis milites irati consurrexerunt et gladiis cervices praeciderunt his fortibus et firmis, ut viris, in *infirmitate sua. Et homines illius regionis p. 240. videntes illas paratas fuisse gladiis interfici, dixerunt: « Ne nos quidem eas deseremus in vita aut in morte. Coniunctae enim nobiscum sunt fide, quam nos docuit pater noster Philippus, cum diceret: ‘ Ne hanc fidem rectam, etiam ad mortem ducamini relinquatis ». Tum iis milites capita amputaverunt gladiis, nullis viris aut mulieribus aut senibus aut infantibus relictis. Et numerus hominum, quos milites interfecerunt a die tertio mensis tekemt, quo die beatae Makěbyu et Orni duces itineris vitae, sunt mortuae, usque ad vicesimum tertium mensis magābit fuit nonaginta myriadum et septingentorum et septuaginta septem. Quo in numero fuerunt non solum terrae Kosogē incolae, sed etiam una venerunt ad coronas martyrii accipiendas ex Bāli, et Dawāro, et Fatagār, et Wad, et Dāmot, et Šawā, et Amharā, et Wifāt, et Gedem, et Angot, et Tegrē et ex aliis regionibus; eos conduxit virtus divina, ut ratum esset id, quod a patre nostro Philippo praedictum erat, cum nunciaret beatis Makěbyu et Orni, ab iis discedens. Quo facto, milites interimere destiterunt iussu regis. Haec omnia acciderunt patris nostri Philippi, capitis huius martyrum ordinis, causa. Antea, cum patrem nostrum Philippum Amda-Ṣyon rex expulerat, cum viderentur multae virtutes, manu eius excitatae, et cruor vulnerum eius ignis factus, ut regis tentorium combureretur, multi homines passionem suam gladio et hasta finierant in oppido, quod Savan dicitur.

Hic recitabimus quaedam ex narratione de beata Makěbyu et sancta Orni. Priusquam cum patre nostro Philippo exsilium subierint, ostenta edebant in Dawāro terra, quae Dārā dicitur. Ibi homines, a quibus offensae erant, interfecerunt et tum ad vitam revocaverunt precibus suis, ut ita homines cognoscerent potentiam virtutis earum. Atque etiam postquam ex exsilio redierunt, in Kosogē ex rupe dura aqua effluxit, ut esset remedium aegrotis, et etiam nunc exstat, virtutem suam praebens, *eis* qui ea asperguntur et *bibunt eam cum fide. Precatione harum p. 241. mulierum sanctarum Makěbyu et Orni, et oratione martyrum egregiorum, primorum et ultimorum, qui nominis eius causa vitae mortem praetulerunt, Deus nos liberet a vexationibus Satanae in saecula saeculorum. Amen.

Caput XX.

Redeamus ad certamen patris egregii et beati Philippi enarrandum. A rege expulsus pater noster Philippus, abiit in locum, qui Ḍarabt dicitur, ibique non multos dies manere volebat. Et dixerunt abbati liberi eius: « Si hic manebis, metuimus regem, ne nos tua causa interficiat. Nam audivimus, quae iam fecerit ». Et dixit iis beatus Philippus: « Si timetis, a vobis discedam ». Et tum consurrexit, et iis qui cum eo erant dixit: « Eamus in Šāwā! [1] Sive excipiemur, sive non excipiemur, patrem meum Takla-Hāymānot adorabo et sepulcrum eius osculabor; nam *adest* finis meus ». Quibus dictis est profectus et venit in Dabra-Libānos. Ubi ei eadem atque antea, sunt dicta. Dixit iis beatus Philippus: « Ne moesti sitis, abibo enim, neque superveniet destructio sepulcro patris mei. Sed me patiamini hoc tempore pluvio usque ad diem sancti Iohannis, tum abibo ». Et dixerunt ei: « Ne sit ita, pater; vehementer enim timemus, ne rex hodie aut cras mittat ». Quibus auditis, pater noster Philippus statim surrexit ad sepulcrum patris nostri Takla Hāymānot capuloque eius pulsato: « Pater, inquit, iam absolvi cursum meum et munere meo perfunctus sum, et venit tempus quietis meae. Nunc abs te discedo, ne dividatur corpus meum tecum [2], sed veniat in me benedictio tua neque me a gratia tua removeas ». Quibus dictis, capulum patris nostri Takla-Hāymānot osculatus exiit. Et dixit liberis suis, qui in coenobio manserunt: « Abhinc carnem meam non videbitis ». Ita locutus profectus est et pervenit in Abā-Gendenā ibique
p. 242. consedit. *Ibi neque exceptus est neque quidquam ei datum est, cum ipsi ederent et biberent (*quasi?*) nuptias celebrantes. Mane pater noster Philippus ad ianuam exiit et foris stans, manibus porrectis, exclamavit: « Adspice, Domine, hanc iniuriam, qua sum affectus: dimidiam partem aquae aut panis ex his omnibus mihi non dederunt, cum ipsi se oblectantes ederent et biberent. Sed non de cibo dividendo tibi dico, Domine ». Quibus dictis, sorores suas monachas vocavit, quae iniuriae participes non fuerant: « Ite celerius, ait; neque sitis hic ad octa-

[1] Per mendum Wāša scriptum est. — [2] Mihi obscurum.

vum diem; si autem eritis, cavete ». His dictis sanctus iter suum *prosecutus est*. Nono die postquam abierat, in hunc locum pestilentia incidit et quinquaginta tres monachos absumpsit atque etiam mulieres liberosque.

Beatus autem pater noster Philippus consedit in terra Walaqā, ubi aedificaverat monasterium in priore exsilio suo. Tum rex patrem nostrum quaerere coepit et dixit: « Quonam hic monachus abiit? » Dixerunt ei: « In terra Walaqā versatur ». Et dixit rex: « Ite, adducite eum ad me ». Et statim est adductus. Et dixit ei rex: « Ubi habitas? » Sanctus dixit: « Nonne audisti David dixisse: ‘ Domini est terra et plenitudo eius [1] ». Et dixit ei rex: « Terram quidem Deus mihi, non tibi dedit ». Et dixit ei sanctus pater noster Philippus: « Non tibi soli sed et nobis omnibus, ut dixit David: ‘ Terram autem dedit filiis hominum [2] ». Tum dixit ei rex: « Cur semper pro nihilo habes iussa mea? Omnes enim principes Ecclesiae mecum consentiunt; tu *solus* manes, qui iussa mea non accipiat ». Et dixit ei sanctus: « Si metuens te legem rumpam, pristinum certamen meum vanum erit. Nemo mittens manum suam in aratrum, retro vertatur [3]. Bonum est mihi magis mori, quam ut gloriam meam quis evacuet [4] ». Ita locutus, a regis facie discessit. Tum rex misit multam et pretiosam suppel-
lectilem. Et attulerunt *ad sanctum regis servi et dixerunt p. 243.
ei: « Accipe! dicit tibi rex ». Quod rex fecit ut eum illiceret. Cogitabat enim eum hac re vincere. Sanctus autem dixit missis a rege: « Dicite ei: Quorsum mihi bona tua, si Deus me nutrit et vestit? » Et redierunt legati et retulerunt regi. Tum iterum ad illum misit dicens: « Cur recusas accipere bona regis; nonne scis, omnia, quae edis quibusque indueris, esse regis? » Quibus auditis, pater noster Philippus dixit legatis: « Dicite regi: Nonne audisti Deum dixisse liberis Israel: ‘ aurum vestrum est spurium et argentum vestrum hostis comedet [5]. Aut, inquit, si mihi honorem obtuleritis arietibus et tauris, Spiritui meo displicebit, nisi observabitis ea, quae vobis dixi ’. Dicis: ‘ Ego sum rex ’, et non servas iussa eius; rex enim est solus Deus in caelo et in terra ». Et redierunt legati

[1] *Ps.* XXIII (XXIV), 1. — [2] *Ps.* CXIII, 24 (CXV, 16). — [3] LUC. IX, 62. — [4] I *Cor.*, IX, 15. — [5] Textus corruptus est. Cf. EZECH, VII, 19: « hostis » (ḍ a r) pro ḍ a f ‘ « stercus » per mendum scriptum esse videtur.

et regi retulerunt quae pater noster dixerit. Et dixit rex legatis: « Redite et reportate ad eum has res, et relinquite ad pedes eius ». Redierunt illi et ter ita fecerunt, sanctus autem surrexit et has res dereliquit, aliam in partem discedens. Nunciaverunt illi regi eum recusare res accipere et abire velle. Et dixit iis rex: « Ite et dicite huic monacho: Lepus cum terra certabat, et dixit: Ego abibo ubi non es. Et dixit ei terra: ‘Abi, quaeso, si potes eo abire, ubi non sum’. Et lepus ille currere coepit, cogitans eo venire, ubi terra non sit. Et cum accurrerat aut adierat aliquid, terra loquebatur: Hic sum et hic sum. Et currere perseverans est mortuus, cordis morbo correptus. Potesne tu quoque pervenire ad terram, quam non obtineam? Et si invenies terram, quae non in mea sit dicione, abi, at ego eventum rei adspiciam ». Quae regis verba patri nostro sunt relata, et sanctus legatis dixit: « Dicite regi: Cur te effers furibundus et os tuum in caelum ponis[1]? Nonne
p. 244. audisti Dominum *nostrum dixisse: ‘Qui se exaltat, humiliabitur, qui se humiliat, exaltabitur[2]’. His verbis tuis te adversarium Dei praebuisti, de quo dixit David: ‘Tui sunt caeli, et tua est terra; orbem terrae et plenitudinem eius tu fundasti[3]’; denuo *idem* dixit: ‘Quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud et siccam manus eius formaverunt[4]’. Ego quoque scio terram Dei, non tui esse. Sed exsilium subibo, ut sim similis patrum meorum ratumque sit dictum Evangelii: ‘Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum caelorum[5]’ ». Rex audito dicto patris nostri Philippi conticuit, cum non invenisset, quid responderet. Sanctus autem surrexit et dixit: « Eamus, ut sepeliar manu abbatis Salāmā praeceptoris mei ». Dixit discipulis suis. Tum surrexit et abiit in desertum versus, terram Amḫarā, et venit in monasterium quoddam, et octo dies ibi requievit. Et abbas illius coenobii ad eum venit et dixit: « Pater honorate, metuo. Episcopus enim es, de quo mundus totus audivit. Nolim te hic habitare. Nihil enim sum ad te ». Et dixit sanctus Philippus: « Noli dolere; cras enim abibo ». Et statim surrexit et abiit, donec in terram Gērgēsā veniret, ubi abbas Salāmā

[1] *Ps.* LXXII (LXIII), 9. — [2] LUC., XVIII, 14. — [3] *Ps.* LXXXVIII (LXXXIX), 11. — [4] *Ps.* XCIV (XCV), 5. — [5] MATTH., V, 10.

metropolita erat. Metropolitae dixerunt venisse Philippum, Christi martyrem. Metropolita laetatus est et dixit: « Ad me eum deducite! » Cum eum vidisset, surrexit et collum eius est amplexus, et alter alterum osculo spiritali est osculatus. Tum patri nostro dixit: « Mundum repudiasti et Christum secutus es cum amore et fide, ut sis regni caelorum heres ». Et dixit Mār Philippus: « Quid sum? Beati sunt, qui certamina sua finierunt et martyrii coronam in regno caelorum acceperunt ». Et dixit abbas Salāmā: « Verum tibi dico: tu non minor iis es in regno caelorum ». Et tum sedebant de rebus divinis colloquentes.

*Paucos post dies accidit transmigratio honorati patris nostri p. 245.
et victoris Philippi, qui martyr fuerat Amda-Syon et filio eius Sayfa-Arʿād, regibus Aethiopiae, regnantibus, qui verberationes et vincula et exactiones ex altero oppido in alterum multis cum verbis contumeliae subierat, qui famem et sitim et nuditatem perpessus erat. Et tum vox de caelo exclamavit: « Veni, dilecte mi Philippe, nam cursum tuum confecisti et certamen tuum absolvisti: multos labores et vexationes mea causa subiisti, cum sicut fur aut latro conviciareris, verberareris, vincireris, expellereris. Beatus es. Verum tibi dico, mi dilecte et beate Philippe, omnes labores tuos et mala, exactiones et patientiam tuam calamo aureo inscripta esse columnae lucis in Hierosolymis caelestibus. Qua de causa ego, Iesus, verbum dico non falsum: quisquis in precationem tuam credet et memoriam tuam faciet incenso et oblatione et missa, quisquis sitientibus dabit calicem aquae frigidae [1] bibere die memoriae tuae in nomine tuo, ego eum bono praemio remunerabor in mundo novo, et quisquis scribet et scribi iusserit librum certaminis tui, id est passiones tuas quas propter me toleravisti, nomen eius inscribam columnae lucis in caelestibus Hierosolymis, cum sanctis omnibus et martyribus in saecula saeculorum. Amen. Ecce ego tibi dono septem coronas: unam propter virginitatem tuam, unam propter martyrium, unam propter populum a peccato ad religionem meam conversum evangelium meum docendo; unam propter exactiones tuas ex altero oppido in alterum in afflictionibus et doloribus, unam

[1] Matth., x, 42.

propterea quod coronam honoris saecularis repudiasti, unam propter magum interfectum, cum adolescens esses neque timeres pro nomine meo mori, unam propter sacerdotium tuum castum et monachatum perfectum, sicut Antonii et Macarii. Ubi autem corpus tuum sepultum erit, gratiam meam et misericordiam meam praestabo, neque eo descendet frigus neque nix, neque locustae, neque bruchi.

Caput XXI.

p. 246. *Dominus noster Iesus Christus postquam haec promisit, cum gloria in caelum adscendit. Quibus auditis sanctus est laetatus; sibi visus est non laborasse. Gratiam Deo retulit. His factis sanctus, sicut omnes homines, morbo est affectus. Metropolita cum sanctum aegrotare audisset non est ad eum profectus, quod ex Gērgēsā in Ḫaqālit *ire* volebat. Ad eum sanctus misit, ut ad se veniret. Cum metropolita ad eum venisset, sanctus ei dixit: « Cur me deseris et profecturus es me non sepulto? Et si hinc abire properas, sume me tecum, ut in Ḫaqālit me sepelias ». Quibus ex ore sancti auditis, metropolita lacrimavit et dixit: « Tu ne moreris, archipresbyter (et) episcopus et monachorum pater? Moreris, Philippe, murus fidei, columen et fundamentum Ecclesiae? Tu ne moreris, Philippe, caput episcoporum? Tu ne morte conficeris, Philippe, lingua facunde? Utinam pro te moriar, et nisi hodie, cras da mihi te sequi! » His atque similibus dictis metropolita flevit dilectum suum Philippum, tum sumptum eum ad lectum suum tulit, et ex Gērgēsā in Dabrā-Ḫaqālit misit.

Et tum in pace requievit pater noster Philippus, pacis praeceptor mensem nonum supra annum septuagesimum quartum agens. Quindecim annos in patris domi vixit, tum in Dabra-Libānos abiit, et cum ibi venisset tres annos ante monachatum vixit, a tonsura monachali usque ad coenobii magisterium viginti duos annos vixit, ab inauguratione magisterii usque ad exsilium duodetriginta annos, post exsilium in Tegrē vixit tres annos, duos annos in Walaqā, in Dārā, i. e. Dawāro menses tres, in Zewāy insula menses sex, annum in Dāmot. Exsilii eius fuerunt universim sex anni et novem menses.

p. 247. *Tum requievit die duodetricesimo mensis ḫ a m l ē. Et descenderunt ad eum excipiendum angeli vigilantes, et prophetae

sancti, et Apostoli puri, et martyres victores, et iusti perfecti, et monachi electi, cum coronis et candelis innumerabilibus, et animam eius in caelum extulerunt dicentes: « Gloria in excelsis Deo [1] qui homines gratos habet. Qui in mundo laboravit, vivet in finem [2] ».

Cum pater noster Philippus obiisset, nuncii abierunt, qui metropolitae abbati Salāmā dicerent de abitu patris nostri; hora enim illa, alia in domo fuit. Ibi cum metropolita esset inter se liberi eius sunt locuti: « Non oportet neque decet nos eum sepelire ». Metropolita autem spiritu sciens obitum sancti in itinere obviam fit missis, qui ad eum nunciatum ibant. Et priusquam loqui coeperint, iis dixit: « Scio, scio victorem Philippum requievisse ». Et cum venisset, metropolita in eum cecidit et profudit lacrimas amaras, tum eum sepelivit, ut episcopi sepeliri solent. Et cum homines ei dicerent: « Mitte, noli cadaver tangere; metropolita enim es ». Dixit: « Quis ego sum metropolita? Metropolita est Philippus, quem Spiritus sanctus constituit, ut Ecclesiam regeret, quam Christus sanguine suo Patris voluntate acquisivit [3] ». Et sepelivit eum cum cantu et psalmodia et honore magno. Et abbas Salāmā haec omnia videns, audivit synodum angelorum, et prophetarum, et apostolorum, et iustorum, et martyrum, et virginum, et monacharum animae eius obviam euntem, omnium enim eorum cuiusvis generis operibus similis fuit. Nam angelorum similis fuit, cum castitatem esset assecutus, et prophetarum cum arcana sciret, et apostolorum cum fidem praedicasset, et martyrum, cum passiones subisset. Similis fuit iustorum, cum egregia fecisset, similis est factus virginum quoque, cum cupiditates vicisset. Qua de causa desiderabant eum et ei obviam ire properabant dicentes: « Pretiosa est in conspectu Domini mors sanctorum eius [4] ».

Ecce scripsimus vobis, fratres dilecti, breviter, ne pigri sitis ad audiendum. Sed Deus *inceptor et perfector, protector et p. 248.
adiutor vobiscum omnibus sit in saecula saeculorum. Amen.

Pater, benedic et consecra et firma portam et fundamentum coenobii, matris tuae Dabra-Libānos! Reduc dispersos liberos

[1] Luc., II, 14. — [2] Ps. XLVIII (XLIX), 8-9. — [3] Act., XX, 28. — [4] Ps. CXV, 6 (CXVI, 15).

tuos, curam habe instaurationis eorum quae in ea destructa sunt, nutri orphanos eius, serva iuventutem eius et renova senectutem eius, et benedic sacerdotio eius, maxime autem patri nostro Ioanni Kamā, qui de certamine tuo describendo amore erga te ductus multis diebus post oblivionem, sollicitus fuit.

Cuius nomen Dominus inscribat calamo aureo,
et accumbere faciat eum in convivio novo.
Et filium eius ʿAḍqa-Ruphāʾēl a tentatione et tempestatibus et agitationibus liberet
et introducat post murum caelestem,
ubi iustus cum liberis suis electis a molestiis servatur, introducat
hic Deus, mundi ornamentum, laetitia infinita.

Qui conscripsit, qui conscribi iussit *hunc librum*, qui legit, interpretatur et audit omnia verba eius, Deus ei misereatur in regno caelorum in saecula saeculorum. Amen.

V.

MALK'A FILPOS

SEU

EFFIGIES SANCTI PHILIPPI

Hymnus in honorem sancti Philippi, more Aethiopum, corporis eius membra singula laudibus celebrans, et hac de causa « effigies » (malke') dictus, in codice Musaei Britannici Orient. 574, ff. 44*r*-48*v*. invenitur [1]. Quae in hoc hymno ad vitam Philippi spectant, minime cum vita, a nobis in hoc volumine, sub numero IV edita, congruunt. Nihil enim de exsiliis aut miraculis ibi narratis memoratur, sed e regia stirpe oriundus, Philippus in desertum abiisse et monasteria A'nqo et Gešēnā fundasse dicitur. Horum monasteriorum cum in Annalibus aethiopicis brevioribus antistiti (eṭēgē) Philippo fundatio adscribatur, verisimile est Philippum in hymno celebratum alium esse Philippo antistite, et Annalium compilatorem unum et alterum permutasse.

Hymnus in monasterio Gešēnā a filio spiritali sancti, coenobii superiore (liqa-māhbar), compositus videtur.

Quae cum ita sint, hymnum Londinensem in lucem proferendum duximus.

Romae. Non. Iuliis A. D. MDCCCCVIII.

B. T.

[1] Quae in codice Orient. 728 Musaei Britannici, fol. 147, post vitam Philippi, a nobis editam scripta sunt, non « Effigiem » sancti exhibent, sed e libro Aethiopum liturgico, qui Deguā appellatur, excerpta sunt.

EFFIGIES SANCTI PHILIPPI.

1 *Incipio laudationem gloriae tuae et compono cantum, p. 251.
dum gratia tua vocis est chordae citharae.
Adiuva me, Philippe, usque ad finem verborum!
Si non perficerim neque obsignaverim verbum,
apud discipulos tuos sapientes famae non ero.

2 Salutem nominis tui memoriae. « Deum amans » est nomen eius,
quod antea in capite prioris Philippi manebat.
Philippe, sigillo Moysis obsignate,
instar Israel, totus populus tuus, millibus aurium,
sicut mannam, laudem tuam cum gaudio gustabit.

3 Salutem crinibus capitis tui, cucullo ornati,
ad instar iuvenis sponsi domo sponsae.
Philippe Apostole, veni ad adiuvandum me.
Si e corde tuo verba adiuvandi evanescunt,
regnum Dei operis externus erit nuncius [1].

4 Salutem capiti tuo: adeo ut perturbatum sit cerebrum eius
in Deo in Trinitate sua adorando nimis perseverasti,
Philippe. Cum filius tuus ad portas auris tuae, extra aedem [2]
fletu usque ad clamorem exaltatum clamo,
ne sit labor meus sicut pharisaei [3] gloriantis.

5 Salutem faciei tuae, fonte sudoris ablutae
cum in te prosternendo perseverares et certamen iterares,
Philippe! Remunera me pro sermone laudis tuae,
ubi sacerdotes, sodales tui, templum posuerunt,
ut in eo praedicarent et populo te annunciarent.

[1] Corruptum. — [2] Sicut publicanus. — [3] Luc., xviii, 10.

p. 252. 6 *Salutem palpebris tuis, aqua lacrimarum irrigatis,
adeo ut e domo et patrimonio suo transmigraverint,
leo Philippe et proles leonis fortis.
Cum *domus tua* nata sit ex te ex utero aquae Iordani,
gratiam domus tuae, secundae Sinai, praestantem redde.

7 Salutem oculis tuis, qui viderunt contemplante
oculo cogitationis intime mundum tenebrosum despectui ha-
Philippe, veni ad me in caritate mutua, [bendum,
ut te sequar, canendo hymnum
donec videam opus domus Dei.

8 Salutem auribus tuis, totum mundum audientibus
tibi voce doloris supplicantem,
Philippe *alter* Iohannes, cuius sedes est desertum!
Quis est, o mi dilecte, tui similis qui extra modum et mensuram
coram Deo precatione et ieiunio factus est dives.

9 Salutem maxillis tuis, in quas descendit
canalis lacrimarum, adeo ut fecerit super eas viam,
Philippe! Mitte mihi e discipulis tuis quendam
ut me ad cordis mei desiderium dirigat
nam in necessitate auxilium et alium filium [1] non habeo.

10 Salutem naribus tuis, naribus cogitationis internis, odoran-
odorem suavem mysterii sancti altaris [tibus
Caesareensis Philippe, qui est in terra Gazae.
Adiuva me adiutorio tuo, iuvenem natura debilem,
et accipiam e more bono eorum beneficia tua.

11 Salutem labiis tuis, admonitionem docentibus
cum quid e fide detraheretur vel opera deficerent.
Cum pulsavero, Philippe, aperi mihi portas.
Fratres tui, quos duxit Christus et Petrus; socii tibi facti;
faciant cursum per amplitudinem cordis mei [2].

[1] Obscurum — [2] Cf. *Proverb.*, VII, 3.

12 *Salutem dicam ori tuo, p. 253.
quod in aures populi insipientis Scripturam praedicavit,
Philippe! Da alam ex alis adiutorii tui mihi,
te sequenti, ut per abyssum traducas me,
nam semper in hac fleo et ploro.

13 Salutem dentibus tuis, qui ridendo non delectabantur,
neque laetitiam in communione cum laetis volebant,
praeco Divinitatis, Philippe! Odor onycis
est monasterium tuum Gešanā quod sanguis divinus sanctificavit:
praepositum monasterii, filium tuum, gratia affice.

14 Salutem linguae tuae, cuius est fortitudo sicut linguae Paracleti,
cuius verbi ignis ligna peccati et erroris comburit,
Philippe qui es simul corporeus, et Angelus excelsus:
Cursum consummasti bene [1], vestigia sequens
Takla-Hāymānot, viri iusti, cuius certamen est praestans.

15 Salutem verbo tuo, verbum Filii Dei loquentis
quando vult accepit et quando amat dat,
praeceptor Philippe, et super millia dator!
Hastam verbo tuo in ventrem inimici mei infige;
et benedictionem tuam in me auge.

16 Salutem halitui tuo, cuius vapor sanat
morbo aegrotantes et peccato impuros,
Philippe dilecte, gemma conchae (?) Takla-Hāymānot!
Pedes cordis mei ad te mane properantes
ex hereditate domus tuae gratiam accipiant.

17 Salutem faucibus tuis, quae dicebant sono suavi
verbum cantus bonum, adeo ut resonaret supra caelum tertium,
Philippe, vestimento beatitudinis et schemate ornate!
Quis, sicut tu, e corporalibus, maiestate verenda coronatus est,
praeter Paulum anachoretam et Barsaumam inopem?

[1] Cf. II *Timoth.*, IV, 7.

p. 254. 18 *Salutem collo tuo, cui torques fidei circumdata est,
non argentum vel aurum ad oculum concupiscentiae;
Antonio *alter* Philippe, quia in iustitia excellebas.
Nuncius memoriae tuae spiritalis apud omnes innotuit
ita ut filii tui multiplicati et admodum aucti sint.

19 Salutem tergo tuo, quod humilitatem sibi induit,
cum filius regis esses, et excelsus dominii extensione;
Philippe Apostole! Rogat te terra Gešēnā,
cuius ab hoste fractum cornu elevasti
et cuius cadaver de morte resuscitasti.

20 Salutem humeris tuis, qui crucem humilitatis portabant,
cum e domo regni et divitiarum in viam paupertatis proficiscantur.
Philippe! Coram te, si Deo placet,
stabo, in conspectu tuo, vestigia *tua* sequens
et iustis filiis tuis me consociabo.

21 Salutem pectori tuo, aquae cognitionis receptaculo,
ex quo ad libitum quivis desiderans haurit,
Philippe dilecte, gemma filii Philippi! [1]
Beatum te desertum humilitatis peragrantes praedicant
et lingua sua quisque laudibus effert.

22 Salutem gremio tuo, loco egestatis et afflictionis accubitus,
cum per singulas horas in laudatione et iubilatione *eas* subires
Philippe, abstinentia indute, sicut lingua Scripturae dixit:
Anima mea in te sperat [2]: cum sis administrator eius,
in domo animae tuae habitet, quae suavius myrrha odorat.

23 Salutem manibus tuis, crucem tenentibus
cum virtutes, manibus extensis faciebant.
Philippe! ad te modus cordis mei elatus est.
Deiice mihi e caelo funiculum, ut me sursum trahas,
quia abyssus peccati, undae facta, prohibet me.

[1] Obscurum. Num Alexandrum Magnum in animo habet? — [2] Cf. *Ps.* LV (LVI), 3.

24 *Salutem brachiis tuis, quae brachia peccati fregerunt, p. 255.
cum in nomine ostii domus [1] et in nomine i o t a e [2] praedicares.
Mercator Philippe, qui regnum caelorum emisti!
rogo te, in remunerationem cantus mei,
immunditatem animae meae purifica extra et intus.

25 Salutem ulnae tuae, ulna Davidis graviori,
quae Satanam virtute adorationis perfringit.
Philippe, Filii Unigeniti Apostole!
rogo te, alis cubiti et manus protege me
hora retributionis terribilis et iudicii tremendi.

26 Salutem palmis tuis, quae in adorationibus adiuvandis, perseverabant,
dum tererent terram ad Crucem Lithostroti.
Fili regum Philippe, et domitor myriadum militum!
divitiis gaudii relictis, ut tribulationes subires,
filiae Davidis Mariae vestigia secutus es.

27 Salutem digitis manus tuae unguibus ornatis,
quorum color albi lactis et lanae similis est.
Philippe Apostole, humilitatis et amoris praedicator!
Velis me salvum facere,
nam domini est misericordia, et peccatum servi.

28 Salutem lateri tuo, quod noluit lectum
cum cor tuum, rex cogitationis delectationem mundi repudiaret.
Philippe! Cum pes tuus iter deserti transiret,
morbus aegrotabat morbo tuo et sudavit sudore,
donec angelus mortis confutatus et in extrema *loca* expulsus est.

29 Salutem ventri tuo, quem prohibuisti cibo
et qui non capiebat delectationem cum in animo *id* habebat.
Pater millium Philippe, et per gratiam Christi, mi pater,
quia me genuisti ex alvo tuo *quae est tamquam* mater.
Magnificat anima mea rationalis Deum!

[1] Cf. IOHAN., X, 9. — [2] I. e. Iesu, cuius nominis prima littera est iota.

p. 256. 30 *Salutem cordi tuo, sicut cor Davidis mansueto
et instar Moysis miti.
Alter Philippe, Apostole Christi Messiae,
quem genuit, ut sanctitatis et puritatis sacrarium,
Maria, Enos et Noe gloria.

31 Salutem renibus tuis, in fornace humilitatis probatis
cum e regno mundi terreno, mundi delectationem spreverunt.
Philippe *alter* Paule, post cuius aetatem prodiisti,
quis potuit te separare a Christo a te dilecto?
an angustiae? an gladius? [1].

32 Salutem cogitationi tuae, quae bona cogitabat
cotidie et omni hora.
Philippe, mi pater, obsecro te,
quocunque missus sim, viam mihi prosperam redde,
et ubicunque maneam, domui meae umbram praebe.

33 Salutem visceribus tuis, in quae non immittebatur
cibus carnalis animalis ad modum appetitus corporis tui.
Philippus, mi pater! beatum te praedico omni hora,
nam ipse dixisti et locutus es in conspectu huius mundi:
cadux est stabilitas eius, corruptibile desiderium eius, et to-
[tus mundus fluxus est.

34 Salutem intestinis tuis, a bonis mundi segregatis,
in qua infundebatur cibus vitae animae.
Philippe, gemma mea quae praetio non invenitur,
si medici graeci et aegyptii ventrem meum scinderent
intus, sicut aurum, amor tuus inveniretur!

35 Salutem umbilico tuo, qui tutela spei corporis dicitur
et alimentum parvuli in sinu, donec natura eius perfecta sit.
Philippe, mi pater! Cum certamen intenderes,
Satanas confusus est coram te, et retro se recepit,
donec a Deo misericordiam et gratiam tibi comparasti.

[1] Cf. *Rom.*, VIII, 35.

36 *Salutem lumbis tuis, qui admodum crepitabant, p. 257.
cum statio et adoratio ossa eorum conterebant,
Philippe Apostole, iustitiae Christi nuncie!
Usquequo, Domine, in errore meo lamentabor,
et in peccato meo omni tempore sicut columba gemam?

37 Salutem tibiis tuis, membrorum omnium columnis,
quarum super extremitate ipsa firmata sunt,
Philippe, Dei apostole, virtute fortitudinis eius,
sicut in area crucis Agnus eius suspensus est
et sicut Iudaei caput eius arundine percusserunt.

38 Salutem genibus tuis, quae in adoratione perseverabant,
donec e facie tua sudor in specie sanguinis effusus est,
praedicator Philippe, Takla-Hāymānot sodalis.
Sicut discipulus Eliseus [1] pallio praeceptoris sui aquam transiit,
traduc me per abyssum, cuius extremitas est profunda.

39 Salutem pedibus tuis, qui in loco precationis stabant,
cum videbant afflictionem animae proximi sui peccatricis.
Te migrante, Philippe, e mundo dolorum et laborum,
cum exclamarent cithara *sua* David et cantu *suo* angelus,
vox in caelo tertio audiebatur.

40 Salutem talis tuis, non infestatis ore serpentis
neque tactis omnino corpore viri aut feminae,
socie martyrum Philippe et aequalis sorori [2] Isae;
pater, orationem meam exaudi, cum deprecor peccator,
pater, pater, manna amoris tui animam meam nutri!

41 Salutem plantis tuis, quae non solebant agitari
propter nimiam lassitudinem, dum in domo sanctificationis tem-
[pore benedictionis ambulabant,
Si tui instar, Philippe, viam crucis sequar,
ne minimum quidem precibus urgebo te,
ut super opes meas opes augendo addas.

[1] In textu genitivus! — [2] Cod. exhibet « fratri ». De martyribus Isa eiusque sorore Tecla, vide sub die VIII mensis tāḥsas in synaxariis coptitarum et aethiopicis et in libro aethiopum *Miracula B. Mariae Virginis* (Ta'āmra-Māryām) nominato. Cfr. WÜSTENFELD, *Synaxarium Copt. Christen*, pp. 163 sqq. ZOTENBERG, *Catalogue des mss. Éthiop. d. l. Bibl. Nat.*, p. 68, 4.

p. 258. 42 *Salutem digitis pedum tuorum cum unguibus coniunctim
qui cursum accelerabant, quando opes regni reliquisti,
Philippe, mi pater! Ut me legem doceas,
castiga me baculo filii, donec macilentus ero, [missa.
castigatio vero aliorum *paganorum etiam* in Ninive est re-

43 Salutem staturae tuae, quae vino non irrigata,
aqua deserti crevit, regni divitiis spretis,
Philippe praeceptor, et Christi gratia pater noster!
Si ieiunio et precibus nos redimas, [cabimus.
nuncium gaudii laetum nunciabimus et salvationem praedi-

44 Salutem effigiei tuae, cuius pulcritudo marcuit,
cum esset ei alimentum herba bestiarum,
Philippe, mei pater, filii tui; magnificentiam praedicemus eius
qui per gratiam me genuit, ut gratia eius viverem,
laudes decent magnificentiam illius.

45 Salutem faciei tuae, cuius pulcritudinis nitor est suavis,
sicut pulcritudo et aspectus Christi Dei,
arator Philippe, implens receptaculum suum tritico,
cum prodibit Verbum in maiestate sua cuius magnificentia est
[magnificentia magnificentiae,
vitae meae inimicum interfice, et me ipsum serva.

46 Salutem exitui animae tuae, ut fert mos et lex *omnium ho-*
cum non inveniret in te peccatum angelus erroris. [*minum*,
Cum domum paradisi, Philippe, contemplares;
quantum, quantum virtute gaudii magni exultasti,
ubi abest luctus et morte est remotum! [1]

47 Salutem corpori tuo mortuo, corpori sancto christiano,
ab heluatione alieno et peccati experti,
Philippe Apostole, Philippi [2] assecla!
Purifica me sanctitate tua, hominem peccatorem et impurum,
ab omnibus sordibus, ad coloris argenti similitudinem.

[1] Cf. *Apoc.*, xxi, 4. — [2] Philippum antistitem in animo habere videtur.

48 *Salutem pollinctura corporis tui, manibus discipulorum praestantium acta, p. 259.
cum odorem incensi suavis ei immitterent.
Te ex area huius loci [1], Philippe, migrante,
exclamabant angeli, hunc dicentes sermonem:
« pretiosa est mors iustorum [2] ».

49 Salutem sepulcro tuo *quod* in loco [3] sancti A‘nqo *accepisti*,
postquam desiderium Christi, Dei tui, perfeceras,
Philippe, *alter* Paule Damascene!
Cantando laudo te, Domine, pulchra lingua citharae,
nam a Deo regnum eius et iustitiam eius quaesivisti [4].

50 Cum in potentia tua Deus creator stabis,
a prima aetate patrum usque ad ultimum adventum tuum
cum unusquisque sibi vel onus peccati vel puritatem comparavit;
o misericors, Dei misericordis fili,
propter Philippum discipulum *tuum*, peccata mihi condona.

51 Gloria tibi, Iesu, ex ore Apostolorum missorum.
Gloria tibi, Iesu, ex ore virorum iustorum.
Gloria tibi, Iesu, rex loci [5] Gešēnā.
Gloria tibi, Iesu, ex ore patrum eremitarum.
Gloria tibi, ex ore praestantium.
Gloriam tuam narrat Philippus sacerdos.

[1] I. e. « monasterii » (τόπος). — [2] Cfr. *Ps.* cxv (cxvi), 15. — [3] I. e. « monasterio ». — [4] Matth., vii, 33. — [5] I. e. « monasterii ».

GEN. THEO. SEMINARY
LIBRARY
NEW YORK

INDEX TOMI XX

I. GADLA seu ACTA S. BAṢALOTA MIKĀ'ĒL, interpretatus est Karolus Conti Rossini. . . . . pag. 1

II. GADLA ANORĒWOS, seu ACTA S. HONORII, interpretatus est K. Conti Rossini . . . . » 53

Miracula S. Anorēwos . . . . » 90

III. GADLA ARON, seu ACTA S. AARONIS, interpretatus est Boryssus Turaiev . . . . » 99

Vita abbatis Iyasū Daretensis . . . . » 143

Effigies S. Aaronis . . . . » 148

IV. GADLA FILPOS, seu ACTA S. PHILIPPI. interpretatus est B. Turaiev . . . . » 155

V. EFFIGIES S. PHILIPPI, interpretatus est B. Turaiev . . . » 223

74997 281.752c
V83
1
Vitae sanctorum
Acm. 20
281.752c 74997
V83
1